

INJIL
I
MUQADDAS

...na namu hai koe madadgar ye masik
...hi hai namu sab hon ka madadgar ye masik
...Khabar shitaab na kar bar ya masik
...aryat meri tujh se hai bar bar ya masik
...kaitan mujh se karta hai takra ya masik
...nikul. Dudes ki de mujhe tarivar ya masik

...ne masik ko ruk o jan
...il se diya jo ho so ho
...pa kipa pak mal o jan; Hum ne fida jo ho so ho.
...ne Khuda, Khuda ruk hai,
...to Khuda ka hai phas;
...ausar Khuda ka us ko man,
...ne tija jo ho so ho.

...men haucare dard o zam
...ra firag hai sitam;
...jish ko na choru tis pa ham;
...Khuda jo ho so ho.

Nancy Sherrard Ewing
Lahore .

INJIL I MUQADDAS,

YA'NÍ

HAMÁRE KHUDÁWAND AUR MUNJÍ

YISÚ MASÍH

KÁ NAYÁ 'AHDNÁMA,

"JIS KÁ TARJUMA YÚNÁNÍ ZABÁN SE ZABÁN I URDÚ MEN PAHLE
KIYÁ GAYÁ THÁ, AUR SAN 1893 SE 1899 TAK TASHÍH KARKE
AB SÁTWÍN BÁR CHHÁPWÁÍ GAYÍ HAI.

London :

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.

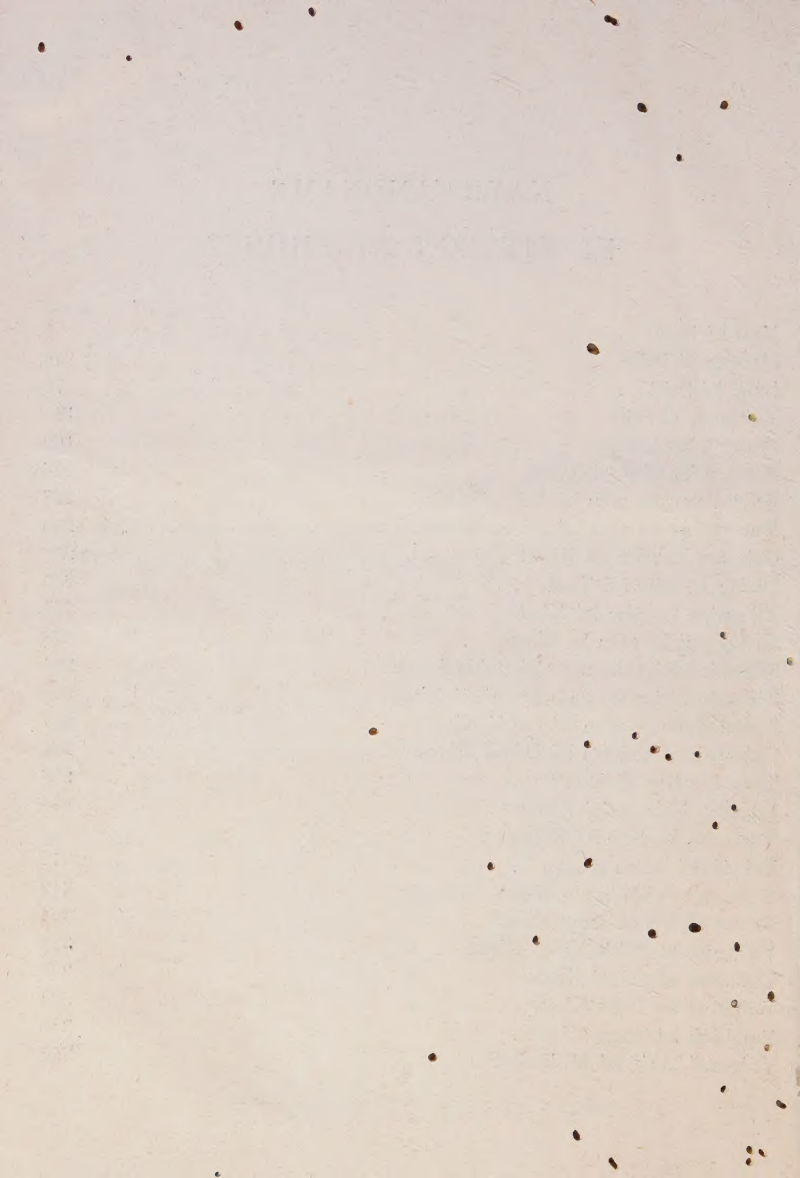
1900

Wazih ho ki háshiye men, jahán hurúf *b. p. q. n. m.* áen, wahán un
se *ba'z puráne qalamí nuskhon men* murád hai.

NAYE 'AHDNAME

KÍ KITÁBON KÍ FIHRIST.

	SAPHA
Matí kÍ Injíl	1
Marqus kÍ Injíl	46
Lúqá kÍ Injíl	75
Yé'hanná kÍ Injíl	124
Rasúlon ke A'mál	160
Romíon ke nám ká Khatt	206
Kurinthíon ke nám ká Pahlá Khatt	227
Kurinthíon ke nám ká Dúsrá Khatt	245
Galatíon ke nám ká Khatt	258
Ifisíon ke nám ká Khatt	265
Filippíon ke nám ká Khatt	271
Kulusíon ke nám ká Khatt	276
Thissaluníkiön ke nám ká Pahlá Khatt	281
Thissaluníkiön ke nám ká Dúsrá Khatt	285
Tímuthiyus ke nám ká Pahlá Khatt	287
Tímuthiyus ke nám ká Dúsrá Khatt	292
Titus ke nám ká Khatt	296
Filemon ke nám ká Khatt	298
'Ibráníon ke nám ká Khatt	300
Ya'qúb ká 'ámm Khatt	314
Patras ká Pahlá 'ámm Khatt	319
Patras ká Dúsrá 'ámm Khatt	324
Yúhanná ká Pahlá 'ámm Khatt	328
Yúhanná ká Dúsrá Khatt	333
Yúhanná ká Tísrá Khatt	334
Yahúdáh ká 'ámm Khatt	335
Yúhanná 'Árif ká Mukáshafa	336

MATÍ KÍ INJÍL.

Yisú' Masíh ká nasabnáma.

I ¹ Yisú' Masíh, ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

² Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúdáh, aur us ke bhái paidá húa; ³ aur Yahúdáh se Firis aur Zorah Támár ke pet se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; ⁴ aur Rám se 'Amminádáb paidá húa; aur 'Amminádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; ⁵ aur Salmon se Bo'az Ráháb ke pet se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed. Rúť ke pet se paidá húa; aur 'Obed se Yishai paidá húa; ⁶ aur Yishai se Dáúd bádsháh paidá húa.

Aur Dáúd se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíwí thí; ⁷ aur Sulaimán se Rahabám paidá húa; aur Rahabám se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se Asá paidá húa; ⁸ aur Asá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se Uzziyyáh paidá húa; ⁹ aur Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se Aház paidá húa; aur Aház se Hizqiyyáh paidá húa; ¹⁰ aur Hizqiyyáh se Manashshih paidá húa; aur

Manashshih se Ámon paidá húa; aur Ámon se Yoshiyyáh paidá húa; ¹¹ aur giriftár hokar Bábil jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

¹² Aur giriftár hokar Bábil jáne ke ba'd Yakunyáh se Shayaltiyel paidá húa; aur Shayaltiyel se Zarubbábil paidá húa; ¹³ aur Zarubbábil se Abihúd paidá húa; aur Abihúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'Azor paidá húa; ¹⁴ aur 'Azor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilíhúd paidá húa; ¹⁵ aur Ilíhúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; ¹⁶ aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masíh kahlátá hai.

¹⁷ Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak chaudah pushten hún, aur Dáúd se lekar giriftár hokar Bábil jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábil jáne se lekar Masíh tak chaudah pushten hún.

Yisú' Masíh kí paidáish ká hál.

¹⁸ Ab Yisú' Masíh kí paidáish is tarah húi, ki jab us kí má Maryam kí mangní Yúsuf ke sáth ho gayí, to un ke ikatthe hone se pahle, wuh

^a Yúnání: Uriyyáh kí se.

Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayí. ¹⁹ Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use bad-nám karná na cháhtá thá, chupke se us ke chhor dene ká iráda kiyá.

²⁰ Wuh in báton ko soch hí rahá thá, ki Khudáwand ke firishte ne use khwáb men dikhái dekar kahá; Ai Yúsuf ibn i Dáúd, apní biwí Maryam ko apne hán le áne se na dar; kyúinki jo us ke peṭ men hai, wuh Rúhu'l Quds kí taraf se hai.

²¹ Wuh betá janegí, aur tú us ká nám Yisú' rakh; kyúinki wuhí apne logon ^a ko un ke gunáhon se chhuraegá. ²² Yih sab kuchh is liye húa, ki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki

²³ ^b Dekho ek kunwári hámila hogí, aur betá janegí, Aur us ká nám 'Immánúel rakhenge;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. ²⁴ Pas Yúsuf ne nind se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní biwí ko apne hán le áyá; ²⁵ aur us ko na jáná, jab tak wuh betá na janí; aur us ká nám Yisú' rakhá.

Majúsíon ká púrab se Masih ke pás áná.

2 ¹ Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, kái Majúsí púrab se Yarúshalem men yih kahte húa áe, ki ² Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúinki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use sijda karne áe hain. ³ Yih sunkar Herodes bádsháh, tamám Yarúshalem samet, ghabrá gayá. ⁴ Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchá, ki Masih kí paidáish kahán honí

^a Yá apní ummat.

^b Yasha'yáh 7. 14.

^d Yún. kí gallebání.

cháhiye? ⁵ Unhon ne us se kahá, ki Yahúdiya ke Baitlahm men; kyúinki nabí kí ma'rifat yún likhá gayá hai, ki

⁶ ^c Ai Baitlahm, Yahúdáh ke 'iláqa,

Tú Yahúdáh ke hákimon men hargiz sab se chhotá nahín;

Kyúinki tujh men se ek aisá sardár niklegá,

Jo merí ummat i Isráíl par hukúmat ^d karegá.

⁷ Is par Herodes ne Majúsíon ko chupke se bulákar un se tabqíq kiyá, ki wuh sitára kis waqt dikhái diyá thá; ⁸ aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejá, ki Jákar us bachche kí bábat thík thík daryáft karo, aur jab wuh mile, to mujhe khabar do, táki main bhí ákar use sijda karún. ⁹ Wuh bádsháh kí bát sunkar rawána húa, to kyá dekhá, ki jo sitára púrab men dekhá thá, wuh un ke áge áge chalá, yahán tak ki us jagah ke úpar jákar thahr gayá, jahán wuh bachcha thá. ¹⁰ Wuh sitáre ko dekhkar niháyat hí khus húa. ¹¹ Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kí má Maryam ke pás dekhá, aur us ke áge girkar sijda kiyá; aur apne díbbe kholkar soná aur lobán aur murr us ke nazr kiyá. ¹² Aur Herodes ke pás phir na jáne kí hidáyat khwáb men pákar, dúsrí ráh se apne mulk ko rawána húa.

Yisú' ká bachná aur Baitlahm ke bachchon ká qatl honá.

¹³ Jab wuh rawána ho gaye, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Yúsuf ko khwáb men dikhái dekar kahá, ki Uṭh, bachche aur us kí má ko sáth lekar Misr ko bhág já; aur jab tak ki main tujh se na kahún, wahín rahná, kyúinki Herodes is bach-

^c Míkáh 5. 2.

che ko, halák karne ke liye, dhúndhne ko hai. ¹⁴ Pas wuh uthkar, rát hi men, bacheche aur us ki má ko sáth lekar, Misr ko rawána ho gayá; ¹⁵ aur Herodes ke marne tak wahín rahá; táki jo Khudáwand ne nabí ki ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki ^a Main ne Misr men se apne bete ko buláyá. ¹⁶ Jab Herodes ne dekhá, ki Majúsion ne mere sáth hansí ki, to niháyat gusse húa, aur admi bhejkar Baitlahm aur us ki sári sarhaddon ke, un sab larikon ko qatl karwá diyá, jo do do baras ke yá un se chhothe the, us waqt ke hisáb se jo us ne Majúsion se tahqiq kiyá thá. ¹⁷ Us waqt wuh bát púri hui, jo Yirmayáh nabí ki ma'rifat kahí gayí thí, ki

¹⁸ ^b Rámáh men áwáz sunái dí,
Roná aur bará mátam,
Ráhel apní aulád ko rotí hai,
Aur tasallí qubúl nahín kartí, is
liye ki wuh hain nahín.

Yisú ká Misr se wápas ákar Násarat men já basná.

¹⁹ Jab Herodes mar gayá, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Misr men Yúsuf ko khwáb men dikhái dekar kahá; ki ²⁰ Uth, is bacheche aur us ki má ko dekar Isráil ke mulk men chalá já, kyunki jo bacheche ki ján ke khwáhán the, wuh mar gaye. ²¹ Pas wuh uthá, aur bacheche aur us ki má ko sáth lekar, Isráil ke mulk men á gayá. ²² Magar jab yih suná, ki Arkhiláus apne báp Herodes ki jagah Yahúdiya par bádsháhi kartá hai, to wahan jáne se dará; aur khwáb men hidáyat pákar Galíl ke ilaqe ko rawána ho gayá; ²³ aur ek shahr men, jis ká nám Násarat thá, já basá; táki jo nabion ki ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, ki wuh Násari kahlégá.

*Yúhanná kí mandáti aur us ke baptis-
ma dene ká hál.*

(Mar. 1. 2-8; Lúq. 3. 1-17; Yúh. 1. 6-8 aur 19-36.)

¹ Un dinon men Yúhanná baptis-
ma-denewálá pahunchá, aur Ya-
húdiya ke bayában men yih ma-
nádi karne lagá, ki ² Tauba karo;
kyunki ásmán kí bádsháhat nazdik á
gayí hai. ³ Yih wuhí thá, jis ká
zikr Yasha'yáh nabí kí ma'rifat yun
húa, ki

^c Bayában men pukárnewále kí áwáz
átí hai, ki

Khudáwand kí ráh taiyár karo,
Us ke ráste sidhe banáo.

⁴ Yih Yúhanná unti ke bálon kí pos-
shák pahne, aur chamre ká patká
apní kamar men bándhe rahtá thá,
aur is kí khurák tiddiyán aur janglí
shahd thí. ⁵ Us waqt Yaráshalem,
aur sáre Yahúdiya, aur Yardan ke ás
pás ke sab log nikalkar us ke pás
gaye; ⁶ aur apne gunáhon ká iqrár
karke daryá i Yardan men us se bap-
tisma liyá. ⁷ Magar jab us ne
bahut se Farísion aur Sadúqion ko
baptisma ke liye apne pás áte dekhá,
to un se kahá, ki Ai afa'í ^d ke bach-
che, tumhen yih kis ne jatá diyá, ki
ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba
ke muwáfíq phal láo; ⁹ aur apne dilon
men yih kahne ká khayál na karo, ki
hamará báp Ibráhim hai; kyunki
main tum se kahtá hún, ki Khudá in
pattharon se Ibráhim ke liye aulád
paidá kar saktá hai. ¹⁰ Aur ab darakh-
ton kí jar par kulhárá rakhá húa
hai; pas jo darakht achchhá phal
nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá
játá hai. ¹¹ Main to tumhen tauba
ke liye pání se ^e baptisma detá hún;
lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh
se zoráwar hai, main us kí jútiyán
utháne ke bhí láiq nahín: wuh

^a Hoshe' 11. 1.

^b Yirmayáh 31. 15.

^c Yasha'yáh 40. 3.

^d Ya'ni, ek qism ká zahríla sánp.

^e Yún. men.

tumhen Rúhu'l Quds aur ág se^a baptisma degá : ¹² us ká chhá^b us ke háth men hai, aur wuh apne khaliyán ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama^c karegá, magar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.

(Mar. 1. 9-11; Lúq. 3. 21, 22.)

¹³ Us waqt Yisú' Galíl se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se baptisma lene áyá. ¹⁴ Magar Yúhanná yih kahkar use mana^c karne lagá, ki Main áp tujh se baptisma lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? ¹⁵ Yisú' ne jawáb men us se kahá, ki Ab to hone hí de; kyú^cki hamen isí tarah sári rástbázi púri karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. ¹⁶ Aur Yisú' baptisma lekar fílfaur pání ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye ásmán khul gayá, aur us ne Khudá kí Rúh ko kabútar^e kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. ¹⁷ Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún.

Yisú' kí ázmáish.

(Mar. 1. 12, 13; Lúq. 4. 1-13.)

4 ¹ Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayi^d, táki Iblís se ázmáyá jáe. ² Aur chális din aur chális rát fáqa karke, ákhir ko use bhúkh lagí. ³ Aur ázmánewále ne pás ákar us se kahá, ki Agar tú Khudá ká Betá hai, to farmá kí yih patthar rotiyán ban jáen. ⁴ Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, ki^e Admí sirf roti hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. ⁵ Phir Iblís use muqaddas shahr men apne sáth le gayá, aur haikal ke minár par khará karke

us se kahá, ki^f Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín niche girá de; kyú^cki likhá hai, ki

¹ Wuh terí bábat apne frishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par uthá lenge,

Kahín aisá na ho, ki tere pánw ko patthar kí thes lage.

⁷ Yisú' ne us se kahá; Yih bhí likhá hai, ki^g Tú Khudáwánd apne Khudá kí ázmáish na kar. ⁸ Phir Iblís use ek bahut únche pahár par apne sáth le gayá, aur dunyá kí sári bádsháhaten aur un kí shán o shaukat use dikháí, ⁹ aur us se kahá, ki Agar tú jhukkar mujhe sijda kare, to yih sab chízen tujhe de dúngá. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán dúr ho, kyú^cki likhá hai, ki^h Tú Khudáwánd apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. ¹¹ Us waqt Iblís us ke pás se chalá gayá; aur dekho, frishte ákar us kí khidmat karne lage.

Galíl men Yisú' kí manáuli ka shauráⁱ honá.

(Mar. 1. 14, 15; Lúq. 4. 14, 15.)

¹² Jab us ne suná, ki Yúhanná pakrá gayá, to Galíl ko rawána húa; ¹³ aur Násarat ko chhórkar, Kafarnahúm men já basá, jo jhí^c kè kanáre, Zabúlún aur Naftálí kí sarhadd par hai; ¹⁴ táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, ki

¹⁵ ¹ Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftálí ká 'iláqa,

Daryá kí ráh Yardan ke par, Gair-gaution kí Galíl,

¹⁶ Jo log andhere men baithe the, Unhon ne barí raushní dekhí;

Aur jo maut ke mulk aur sáyé men baithe the,

• Un par raushní chamki.

^a Yún. men.

^b Yá súp.

^c Yá fákhata.

^d Yún. úpar le gayi.

^e Istisná 8. 3.

^f Zabúr 91. 11, 12.

^g Istisná 6. 16.

^h Istisná 6. 13.

ⁱ Yasha'yáh 9. 1, 2.

17 Usí waqt se Yisú' ne manádí karní aur yih kahná shurú' kiyá, ki Tauba karo, kyúñki ásmán kí bádsháhat nazdík á gayí.

Yisú' ke pahle shágirdon ká buláyá jánd.

(Mar. 1. 16-20; Lúq. 5. 2-11; Yúh. 1. 40-42.)

18 Aur us ne Galíl kí jhíl ke kan-áre phirte hús do bháíon, ya'ní Shama'un ko jo Patras kahlátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúñki wuh machhliyon ke pakarnewále the; 19 aur un se kahá, ki Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewála banáungá. 20 Wuh fauran jál chhorkar us ke píchhe ho liye. 21 Aur waháñ se áge barhkar, us ne áur do bháíon, ya'ní Zabdí ke bete Ya'qúb, aur us ke bhái Yúhanná ko, apne báp Zabdí ke sáth kashtí par apne jálón kí marammat karte dekhá, aur unhen buláyá. 22 Wuh fauran kash-tí aur apne báp ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

Yisú' kí manádí, aur us ke mu'jizon kí shuhrat.

(Mar. 1. 39; Lúq. 4. 15.)

23 Aur Yisú' tamám Galíl men un ke 'bádatkhanon men talím detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manádí kartá, aur logon kí har ek bímári aur har ek 'kanzori' ko dúr kartá phirá. 24 Aur us kí shuhrat tamám Súriya men phail gayí; aur log sab bímáron ko, jo tarah tarah kí bímáron aur taklifon men giriftár the, aur unhen jin par bad-rúhen thin, aur mirgíwálon, aur mafújon ko us ke pás láe; aur us ne unhen achchhá kiyá. 25 Aur Galíl, aur Dikapulis, aur Yarúshalem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se barí bhír us ke píchhe ho lí.

Pahár par Yisú' ká wa'z.

(Lúq. 6. 20-49; 11. 1-4 aur 9-13 aur 33-36; 12. 22-34 aur 57-59.)

1 Wuh is bhír ko dekhkar, pahár par charh gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; 2 aur wuh apní zabán kholkar unhen yih talím dene lagá, ki

Yisú' ke pairawon kí mubárákháli.

3 Mubárák wuh hain jo dil ke garíb hain, kyúñki ásmán kí bádsháhat unhin kí hai.

4 Mubárák wuh hain jo afsos karte hain, kyúñki wuh tasallí páenge.

5 Mubárák wuh hain jo halím hain, kyúñki wuh zamín ko wirse men páenge.

6 Mubárák wuh hain jo rástbázi ke bhúkhe aur piyáse hain, kyúñki wuh ástúda honge.

7 Mubárák wuh hain jo rahm-dil hain, kyúñki un par rahm kiyá jáegá.

8 Mubárák wuh hain jo pák-dil hain, kyúñki wuh Kḥudá ko dekhen-ge.

9 Mubárák wuh hain jo sulh karáte hain, kyúñki wuh Kḥudá ke bete kahláenge.

10 Mubárák wuh hain jo rástbázi ke sabab satáe gaye hain, kyúñki ásmán kí bádsháhat unhin kí hai.

11 Jab merí kḥatir log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah kí buri báten tuniháre haqq men jhúth se kahenge, to tum mubárák hoge. 12 Kḥushí karná, aur niháyat shádmán honá, kyúñki ásmán par tumhárá ajr bará hai, is liye ki logon ne un nabíon ko bhí jo tum se pahle the, isí tarah satáyá thá.

Aur logon par Yisú' ke pairawon kí tástir.

13 Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játá rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáegá? Phir wuh kisí kám ká nahín, siwá is ke,

ki báhar^a phenká jáe, aur ádmíon ke pánwon ke níche raundá jáe. ¹⁴ Tum dunyá ke nūr ho ; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá ; ¹⁵ aur chirág jalákar paimáne^a ke níche nahín, balki chirágdán par rakhte hain, to us se ghar ke sab logon par raushní hotí hai. ¹⁶ Isí tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre achhehe kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, baráí karen.

Yisú' shari'at ká purá karne aur kará-newálá.

¹⁷ Yih na samjho, ki main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún ; mansúkh karne nahín, balki purá karne áyá hún. ¹⁸ Kyúнки main tum se sach kahtá hún, kí jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá ek shosha Tauret se hargiz na talegá, jab tak sab kuchh purá na ho jáe. ¹⁹ Pas jo koí in chhoṭe se chhoṭe hukmon men se bhí kisi ko toregá, aur ádmíon ko yihí síkháegá, wuh ásmán kí bádsháhat men sab se chhoṭá kahláegá ; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lim degá, wuh ásmán kí bádsháhat men bará kahláegá. ²⁰ Kyúнки main tum se kahe detá hún, kí Agar tumhári rást-bázi faqíhon aur Faríson kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge.

Khún ke báre men.

²¹ Tum sun chuke ho, kí aglon se kahá gayá thá, kí ^b Khún na karná, aur jo koí khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá ; ²² lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo koí apne bhái par ^c gusse hogá, wuh 'adálat ke sazá ke láiq hogá ; aur jo koí apne bhái ko págal ^d kahegá, wuh sadr 'adá-

lat kí sazá ke láiq hogá ; aur jo us ko ahmaq kahegá, wuh ág ke jahannam ká sazáwar hogá. ²³ Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guzrántá ho, aur wahán tujhe yád áe, kí mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai ; ²⁴ to wahín apní nazr qurbángáh ke áge chhoṛ de, aur jákar pahle apne bhái se mel kar ; tab ákar apní nazr guzránná. ²⁵ Jab tak tú apne mud-da'í ke sáth ráh men hai, us se jald mel kar le, kahín aisá na ho kí mudda'í tujhe munsif ke hawále kar de, aur munsif tujhe piyáde ke hawále kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. ²⁶ Main tujh se sach kahtá hún, kí jab tak tú kaurí kaurí adá na karegá, wahán se hargiz na chhútegá.

Ziná ke báre men.

²⁷ Tum sun chuke ho kí kahá gayá thá, kí ^e Ziná na karná ; ²⁸ lekin main tum se yih kahtá hún, kí jis kisi ne burí khwáhish se kisi 'aurat par nigáh kí, wuh apne dil men us ke sáth ziná kar chuká. ²⁹ Pas agar terí dahiní ánkhi tujhe thokar khiláe, to use níkákar apne pás se phenk de ; kyúнки tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játá rahe, aur terá sára badan jahannam^a men na dálá jáe. ³⁰ Aur agar terá dahiní háth tujhe thokar khiláe, to us ko kátkar apne pás se phenk de ; kyúнки tere liye yihí bihtar hai, kí tere a'zá men se ek játá rahe, aur terá sára badan jahannam men na dálá jáe. ³¹ Yih bhí kahá gayá thá, kí ^f Jo koí apní bíwí ko chhoṛe, use taláqnáma likh de. ³² Lekin main tum se yih kahtá hún, kí jo koí apní bíwí ko harámkárí ke siwá, kisi áur sabab se chhoṛ de, wuh us se ziná karátá hai ; aur jo koí us chhoṛí hui se biyáh kare, wuh ziná kartá hai.

^a Is lafz se derh man ká paimána murád hai.

^b Khurúj 20. 13 ; Istisná 5. 17.

^c Ba'z puráne qalamí nuskhon men is mauqa' par lafz besabab mundaraj hai.

^d Yún. ráqa.

^e Khurúj 20. 14 ; Istisná 5. 18.

^f Istisná 24. 1.

Qasam khāne ke बारे में.

33 Phir tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki ^a Jhūthī qasam na khānā, balki apnī qasamēn Khudāwān ke liye purī karnā. 34 Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki bi'l-kull qasam na khānā; na to āsmān kī, kyūnki wuh Khudā kā takht hai; 35 na zamīn kī, kyūnki wuh us ke pānwōn ke niche kī chaukī hai; na Yārūshalem kī, kyūnki wuh buzurg Bādshāh kā shahr hai; 36 na apne sir kī qasam khānā, kyūnki tū ek bāl ko bhī safed yā kālā nahīn kar saktā. 37 Balki tumhāre kalām men Hān hān, yā Nahīn nahīn ho; kyūnki jo is se ziyāda hai, wuh burāī men dākhil hai.

Intiqām lene ke बारे में.

38 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki ^b Ānkh ke badle ānkh, aur dānt ke badle dānt; 39 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki sharīr kā muqābala na karnā; balki jo koī tere dahīne gāl par tamāncha māre, dūsra bhī us kī taraf pher denā; 40 aur agar koī tujh par nālīsh karke terā kurtā lenā chāhe, to choga bhī use le lene de; 41 aur jo koī tujhe ek kos begār men le jāe, us ke sāth do kos chalā jā. 42 Jo koī tujh se mānge, use de; aur jo tujh se qarz chāhe, us se munh na mor.

'Adāwat ke बारे में.

43 Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā; ^c Apne parausī se mahabbat rakho, aur apne dushman se 'adāwat; 44 lekin main tum se yih kahtā hūn, ki apne dushman se mahabbat rakho, aur apne satānewālon ke liye du'ā māngo; 45 tāki tum apne asmānī Bāp ke betē thāhro; kyūnki wuh apne siraj ko badon aur nekon dono

par chamkātā ^d hai, aur rāstbāzon aur nārāston dono par menh barsātā hai. 46 Kyūnki agar tum apne mahabbat rakhnewālon se mahabbat rakho, to tumhāre liye kyā ajr hai? kyā mabsul lenewāle bhī aisā hī nahīn karte? 47 Aur agar tum faqat apne bhāīon hī ko salām karo, to kyā ziyāda karte ho? kyā gair-qaumon ke log bhī aisā hī nahīn karte? 48 Pas tum kāmīl bano, jaisā tumhārā āsmānī Bāp kāmīl hai.

Yisū' ke pairawōn kī rāstbāzī.

6 ¹ Khabardār, apne rāstbāzī ke kām ādmīon ke sāmne dikhāne ke liye na karo; nahīn to tumhāre āsmānī Bāp ke pās tumhāre liye kuchh ajr nahīn hai.

Khairāt ke बारे में.

2 Pas jab tū khairāt kare, to apne āge āge narsingā na bajwā, jaisā riyākār log 'ibādatkhānon aur kūchon men karte hain, tāki log un kī barāī karen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 3 Balki jab tū khairāt kare, to jo terā dahīnā hāth kartā hai, use terā bāyān hāth na jāne; 4 tāki terī khairāt poshīda rahe; is sūrat men terā Bāp, jo poshīdagī men dekhtā hai, tujhe badlā degā.

Du'ā ke बारे में.

5 Aur jab tum du'ā māngo, to riyākāron kī mānind na bano; kyūnki wuh 'ibādatkhānon men aur bāzāron ke konon par khare hokar du'ā māngnī pasand karte hain, tāki log unhen dekhē. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. 6 Balki jab tū du'ā mānge, to apnī koṭhrī men jā, aur darwāza band karke, apne Bāp se jo poshīdagī men hai du'ā māng; is sūrat men terā

^a Ahbār 19. 12.

^b Khuruj 21. 24; Ahbār 24. 20; Istisnā 19. 21.

^c Ahbār 19. 18.

^d Yūn. tulū' kartā.

Báp jo poshídagí men dekh'tá hai, tujhe badlá degá. ⁷ Aur du'á mángte waqt, gair-qaum ke logon kí tarah bak bak na karo; kyú'ki wuh samajhte hain, ki hamáre bahut bolne ke sabab hamári suní jáegí. ⁸ Pas un kí mánind na bano, kyú'ki tumhárá Báp tumháre mángne se pahle hí jántá hai, ki tum kin kin chizon ke muhtáj ho. ⁹ Pas tum is tarah du'á mángá karo, ki Ai hamáre Báp, tú jo ásmán men hai; terá nám pák máná jáe; ¹⁰ terí bádsháhí áe; terí marzí, jaisí ásmán par púrí hotí hai, zamín par bhí ho; ¹¹ hamári roz kí roṭí áj hamen de; ¹² aur jis tarah ham ne apne qarzdáron ko bakhshá hai, tú bhí hamáre qarz hamen bakhsh de; ¹³ aur hamen ázmáish men na parne de^a, balki buráí^b se bachá^c. ¹⁴ Is liye ki agar tum ádmíon ke qusúr mu'áf karoge, to tumhárá ásmání Báp bhí tumhen mu'áf karegá. ¹⁵ Aur agar tum ádmíon ke qusúr mu'áf na karoge, to tumhárá Báp bhí tumháre qusúr mu'áf na karegá.

Roze ke báre men.

¹⁶ Aur jab tum roza rakho, to riyákáron kí tarah apní súrat udás na banáo, kyú'ki wuh apná munh bigáarte hain, táki log unhen rozadár jánen. Main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr pá chuke. ¹⁷ Balki jab tú roza rakhe, to apne sir men tel dál, aur munh dho; ¹⁸ táki ádmí nahín, balki terá Báp, jo poshídagí men hai, tujhe rozadár jáne; is súrat men terá Báp, jo poshídagí men dekh'tá hai, tujhe badlá degá.

Dunyawí lálach, dodíh aur fikrmandí se bachkar, Khudá par bharosá rakhne ke báre men.

¹⁹ Apne wáste zamín par mál jama'

^a Yún. le á.

^b Yá Sharír.

^c B. p. q. n. m. Kyú'ki bádsháhát aur qudrat aur jalál abad tak terá hí hai. *Amin.*

^d Yá sendh; yá kámhal.

^e Yún. mammon. Yih ek 'Ibrání lafz hai.

^f Yún. ásmán.

^g Yá apne qadd ko ek háth.

na karo, jahán kírá aur zang kharáb kartá hai, aur jahán chor naqb^d lagáte, aur churáte hain; ²⁰ balki apne liye ásmán par mál jama' karo, jahán na kírá kharáb kartá hai, na zang, aur na chor naqb^d lagáte aur churáte hain; ²¹ kyú'ki jahán terá mál hai, wahín terá dil bhí lagá rahegá. ²² Badan ká chirág á'akh hai: pas agar terí á'akh sáf hogí, to tere sáre badan men raushní hogí; ²³ aur agar terí á'akh kharáb hogí, to tere sáre badan men tá'aríki hogí; pas agar wuh raushní jo tujh men hai, tá'aríki ho, to tá'aríki kaisí barí hogí! ²⁴ Koí ádmí do málíkon kí khidmat nahín kar saktá; kyú'ki yá to ek se 'adáwat rakhegá, aur dú're se mahabbat, yá ek se milá rahegá, aur dú're ko ná-chíz jánegá. Tum Khudá aur daulat^e donokí khidmat nahín karsakte. ²⁵ Is liye main tum se kahtá hún, ki na apní ján ke liye fikr karo, ki ham kyá kháenge? yá kyá pienge? na apne badan ke liye, ki kyá pahinenge? Kyá ján kharák se, aur badan poshák se bihtar nahín? ²⁶ Hawá^f ke parindon ko dekho, ki na bote hain, na kátte hain, na koṭhiyon men jama' karte hain; tau bhí tumhárá ásmání Báp un ko khilátá hai. Kyá tum un se ziyáda qadr nahín rakhte? ²⁷ Tum men aisá kaun hai, jo fikr karke apní 'umr men ek gharí^g bhí bárhá sake? ²⁸ Aur libás ke liye kyún fikr karte ho? Janglí sosan ke darakhton ko dekho, ki wuh kaise barhte hain; na mihnát karte hain, na kátte hain; ²⁹ tau bhí main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhí, bá-wajúd apní sá'irí shán o shaukat ke, un men se kisé kí mánind poshák pahine húe na thá. ³⁰ Pas jab Khudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal

tanúr men jhonkí jáegí, aisí poshák pahínátá hai, to ai kam ítiqádo, tum ko to zarúr hí pahíná degá. ³¹ Is liye fikrmand hokar yih na kaho, ki Ham kyá kháenge? yá kyá píenge? yá kyá pahinenge? ³² kyúnki in sab chízon kí talásh men gair-qaumen rahtí hain; aur tumháre ásmání Báp ko malúm hí hai, kí tum in sab chízon ke muhtáj ho; ³³ balki tum pahle us kí bádsháhat aur rástbázi kí talásh karo, to yih sab chízen bhí tumhen mil jáengí. ³⁴ Pas kal ke liye fikr na karo, kyúnki kal ká din apne liye áp fikr kar legá. Áj ká dukh áj ke liye káfi hai.

Áuron par ilzám lagáne ke báre men.

7 ¹ Ilzám na lagáo, kí tum par bhí ilzám na lagáyá jáe; ² kyúnki jis tarah tum ilzám lagáte ho, usí tarah tum par bhí ilzám lagáyá jáegá, aur jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápá jáegá. ³ Tú jo apne bháí kí áñkh ke tinke ko dekhá hai, apní áñkh ke shahtír par kyún khayal nahín kartá? ⁴ Aur jab terí hí áñkh men shahtír hai, to tú apne bháí se kyúnkar kah saktá hai, kí Lá, terí áñkh men se tinká nikál dé? ⁵ Ai Niyákár, pahle apní áñkh men se to shahtír nikál, phir apne bháí kí áñkh men se tinke ko achchhí tarah dekhkar nikál sakegá.

Rúhání qadrshináti ke bayán men.

⁶ Pák chíz kutíon ko na do, aur apne motí súaron ke áge na dálo; aisá na ho, kí wuh unhen pánwon ke niche raunden, aur laúkar tumhen pháren.

Imán ke sáth du'á mángne ke bayán men.

⁷ Mángo, to tumhen diyá jáegá; dhúndho, to tum páoge; darwáza khatkhatao, to tumháre wáste kholá jáegá; ⁸ kyúnki jo koí mángtá hai, use miltá hai; aur jo dhúndhtá hai, wuh patá hai; aur jo khatkhataá

hai, us ke wáste kholá jáegá. ⁹ Tum men aisá kaun sá ádmí hai, kí agar us ká betá us se rotí mánge, to wuh use patthar de? ¹⁰ Yá agar machhlí mánge, to use sánp de? ¹¹ Pas jab kí tum bure hokar, apní aulád ko achchhí chízen dení jánte ho, to tumhára ásmání Báp to apne mángnewálon ko achchhí chízen zarúr hí degá. ¹² Pas jo bartáo tum áuron se cháhte ho, wuhí tum bhí un ke sáth karo; kyúnki Tauret aur nabíon kí ta'lim yihí hai.

Dunyá se 'aláhida rahné ke báre men.

¹³ Tang darwáze se dákhil ho, kyúnki wuh darwáza chaurá hai, aur wuh rásta kusháda hai, jo halákat ko pahunchátá hai; aur us se dákhil honewále bahut hain; ¹⁴ kyúnki wuh darwáza tang hai, aur wuh ráh sakrí hai, jo zindagí ko pahunchátí hai, aur us ke pánewále thore hain.

Masíh kí ta'lim par 'amal karne ke bayán men.

¹⁵ Jhúthe nabíon se khabardár raho, jo tumháre pás bheron ke bhes men áte hain, magar batin men phárewále bheriye hain. ¹⁶ Tum unhen us ke phalon se pahchán loge. Kyá jháriyon se angúr, yá úntkatáron se anjír torte hain? ¹⁷ Isí tarah har ek achchhá darakht achchhe phal látá hai, aur burá darakht bure phal látá hai. ¹⁸ Achchhá darakht bure phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhe phal lá saktá hai. ¹⁹ Jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ²⁰ Pas un ke phalon se tum unhen pahchán loge. ²¹ Jo mujh se, Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kahte hain, un men se har ek to ásmán kí bádsháhat men dákhil na hogá, magar wuhí jo mere ásmání Báp kí marzí par chaltá hai. ²² Us din bahutere mujh se kahenge; Ai Khudáwand,

ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubuwwat nahín kī, aur tere nám se bad-rúhon ko nahín nikálá, aur tere nám se bahut se mu'jize nahín dikháe? ²³ Us waqt main un se sáf sáf kahúngá, ki Merí kabhí tum se wáqifiyat na thī: ai badkáro, mere pás se chale jáo. ²⁴ Pas jo koī merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal kartá hai, wuh us 'aqlmand ádmī ki mánind thahregá, jis ne chatán par apná ghar banáyá; ²⁵ aur menh barsá, aur pání ká charháó áyá, aur ándhiyán chalin, aur us ghar par takkaren lagín; lekin wuh na girá, kyúnci us ki bunyád chatán par dáli gayí thī. ²⁶ Aur jo koī merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal nahín kartá, wuh us bewuqúf ádmī kī mánind thahregá, jis ne apná ghar ret par banáyá; ²⁷ aur menh barsá, aur pání ká charháó áyá, aur ándhiyán chalin, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir gayá, aur bíkull barbád ho gayá^a.

Sunnewálon par Yisú' ke wa'z kī tásir.

²⁸ Jab Yisú' ne yih báten khatm kīn, to aisá húa ki bhír us kī ta'lim se hairán húi: ²⁹ kyúnci wuh un ke faqihon kī tarah nahín, balki sáhib-i ikhtiyár kī tarah unhen ta'lim detá thá.

Ek korhí ko achchhá karná.

(Mar. 1. 40-44; Lúq. 5. 12-14.)

8 ¹ Jab wuh us pahár se utrá, to bahut sí bhír us ke píchhe ho lí. ² Aur dekho, ek korhí ne pás ákar use sijda kiyá, aur kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ³ Us ne háth barhákar use chhúa, aur kahá; Main cháhtá hún, tú pák sáf ho. Wuh fauran korh se pák sáf ho gayá. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Khabardár, kisi se na kahná, balki jákar apne ap

ko káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kī hai, use guzrán, jáki un par gawáhi ho.

Súbadár ke khádim ko achchhá karná.

(Lúq. 7. 1-10.)

⁵ Aur jab wuh Kafarnahúm men dákhlil húa, to ek súbadár us ke pás áyá, aur us kī minnat karke kahá; ⁶ Ai Khudáwand, merá khádim ghar men maflúj pará hai, aur niháyat taklíf men hai. ⁷ Us ne us se kahá; Main ákar us ko achchhá kar dúngá. ⁸ Súbadár ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú merí chhat ke niche áe; balki sirf zabán se kah de, to merá khádim shifá pá jáegá. ⁹ Kyúnci main bhí dústre ke ikhtiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hain; aur jab ek se kahtá hún, ki Já, to wuh játá hai; aur dústre se, ki Á, to wuh átá hai; aur jab apne naukar se kahtá hún, ki Yih kar, to wuh kartá hai. ¹⁰ Yisú' ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur píchhe ánewálon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki main ne aisá imán Isráil men bhí nahín páyá. ¹¹ Aur main tum se kahe detá hún, ki bahutere púrab aur pachchhim se ákar, Ibráhím aur Izháq aur Ya'qúb ke sáth ásmán kī bádsháhat men kháne baithenge; ¹² magar bádsháhat ke beté bálar andhere men dále jáenge; wahán roná aur dánton ká písná hogá. ¹³ Aur Yisú' ne súbadár se kahá; Já, jaisá tú ne i'tiqád kiyá, tere liye waisá hí ho; aur usí gharí khádim ne shifá pái.

Patras kī sás aur áur bímáron ko shifá báchshná.

(Mar. 1. 29-34; Lúq. 4. 38-41.)

¹⁴ Aur Yisú' ne Patras ke ghar men ákar, us kī sás ko tap men pará dekhá. ¹⁵ Us ne us ká háth chhúa, aur

^a Yún. us ká girná bará húa.

tap us par se utar gayí, aur wuh uthkar us kí khlánat karne lagí. ¹⁶ Jab shám húi, to log us ke pás bahut se shakhson ko láe, jin men bad-rúhen thín: us ne rúhon ko kalám hí ke zarí'e se nikálá, aur sab bínáron ko achchhá kiyá; ¹⁷ táki jo Yasha'yáh nabí kí marífat kahá gayá thá, wuh purá ho, kí^a Us ne áp hamárí kam-zórían le lín, aur bímárian uthá lín.

Yisú ke shágird ba'ne kí ba'z sharten.
(Lúq. 9. 57-60.)

¹⁸ Jab Yisú^b ne apne gird bahut sí bhrí dekhí, to pár jáne ká hukm diyá. ¹⁹ Aur ek faqíh ne pás ákar us se kahá, Ai Ustád, jáhán kahín tú jáegá, main tere píchhe chalúngá. ²⁰ Yisú^b ne us se kahá, kí Lomriyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parindon ke ghonsle; magar Ibn i Adam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. ²¹ Ek áur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijáza^c de, kí pahle jákar apne báp ko dafn karún. ²² Yisú^b ne us se kahá; Tú mere píchhe chal, aur murdon ko apne murde dafn karne de.

Jhlí pag-tufán ho thamá dend.
(Mar. 4. 36-41; Lúq. 8. 22-25.)

²³ Jab wuh kashtí par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho liye. ²⁴ Aur dekho, jhlí men aísá bará tufán áyá, kí kashtí lahron men chhip gayí; magar wuh sotá thá. ²⁵ Unhon ne pás ákar use jagáyá, aur kahá; Ai Khudáwand, hamen bachá; ham halák húa játe hain. ²⁶ Us ne un se kahá; Ai kam itiqádo, darté kyún ho? Tab us ne uthkar hawá aur pání^b ko jhirká, aur bará amn ho gayá. ²⁷ Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis taráh ká ádmí hai, kí hawá aur pání^b bhí us ke hukm men hain.

^a Yasha'yáh 53. 4.

Do admíton se bad-ráhon ko utár dend.
(Mar. 5. 1-20; Lúq. 8. 26-39.)

²⁸ Jab wuh us pár Cadareníon ke mulk men pahunchá, to do admí jin men bad-rúhen thín, qabron se nikalkar use mile; wuh aise tund-mizáj the, kí koí us ráste se guzar nahín saktá thá. ²⁹ Aur dekho, unhon ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yahan áyá hai, kí waqt se pahle hamen 'azáb men dále? ³⁰ Un se kuchh dúr bahut se súaron ká gol char rahá thá. ³¹ Pas bad-rúhon ne us kí minnat karke kahá, kí Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen súaron ke gol men bhej de. ³² Us ne un se kahá, kí Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chale gaye; aur dekho, sára gol karáre par se jhapatkar jhlí men já pará, aur pání men dúb mará. ³³ Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab má-jará, aur un ká ahwál, jin par bad-rúhen thín, bayán kiyá. ³⁴ Aur dekho, sára shahr Yisú^b se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat kí, kí un kí sarhaddon se báhar chalá jáe.

Ek maslúj ko achchhá karná.
(Mar. 2. 3-12; Lúq. 5. 18-26.)

⁹ ¹ Phir wuh kashtí par charhkar pár utrá, aur apne shahr men áyá. ² Aur dekho, log ek maslúj ko, jo charpái par pará thá, us ke pás láe; Yisú^b ne un ká imán dekhkar, maslúj se kahá; Ai bete, khátir jama' rakh; tere gunáh mu'áf húa. ³ Aur dekho, ba'z faqíhon ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai. ⁴ Yisú^b ne un ke khayál ma'lúm karke kahá, kí Tum kyún apne dilon men bure khayál láte ho? ⁵ Asán kyá hai, yih kahná, kí Tere gunáh mu'áf húa, yá yih kahná, kí Uth aur chal phir? ⁶ Lekin táki tum ján lo, kí Ibn i

^b Yún. jhlí.

Adam ko zamín par gunáh mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne maf-lú-j se kahá;) Uthkar apní chárpaí uthá, aur apne ghar chala já. ⁷ Wuh uthkar apne ghar chala gayá. ⁸ Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá ki baráí karne lage, jis ne ádmion ko aisá ikhtiyár bakhshá.

Matí rasúl ká buláiyá jáná.

(Mar. 2. 14, 15; Lúq. 5. 27, 28.)

⁹ Yisú' ne wahán se áge barhkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl kí chaukí par baithé dekhá; aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Wuh uthkar us ke píchhe ho liyá.

Yisú' gunahgáron ke sáth kyún khátá thá?

(Mar. 2. 15-17; Lúq. 5. 29-32.)

¹⁰ Aur jab wuh ghar men khána kháne baithá húa thá, to aisá húa ki bahut se mahsúl-lenewále aur gunahgár ákar, Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth khána kháne baith gaye. ¹¹ Farisíon ne yih dekhkar us ke shágirdon se kahá; Tumhárá ustad mahsúl-lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai? ¹² Us ne yih sunkar kahá, ki Tanduruston ko hakim darkár nahín, balki bímáron ko. ¹³ Magar tum jákar is kí ma'ní daryáft karo, kí ^a Main qurbání nahín, balki rahm pasand kartá hún; kyúnci main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke bayán men.

(Mar. 2. 18-22; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁴ Us waqt Yúhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, ki ham aur Farísí to aksar roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁵ Yisú' ne un se kahá; Kyá barátí, jab tak dúlhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? Albatta wuh din áenge, kí dúlhá un se judá

kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkhenge. ¹⁶ Kore kapre, ká paiwand purání poshák men koi nahín lagatá, kyúnci wuh paiwand ^b poshák men se kuchh khénch letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. ¹⁷ Aur nayí mai purání mashkon men nahín bharte, warna mashkon phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashkon barbad ho játi hain; balki nayí mai nayí mashkon men bharte hain, aur wuh dono bachí rahtí hain.

Ek bímár 'aurat ká shifá páná aur ek murda larkí ká jiláiyá jáná.

(Mar. 5. 22-43; Lúq. 8. 41-56.)

¹⁸ Wuh un se yih bátén kah hí rahá thá, kí dekho, ek sardár ne ákar use sijda kiyá aur kahá; Merí betí abhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jáegí. ¹⁹ Yisú' uthkar apne shágirdon samet us ke píchhe ho liyá. ²⁰ Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jarí thá, us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; ²¹ kyúnci wuh apne jí men kahtí thi, kí Agar sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. ²² Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Betí, khátir jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhí ho gayí. ²³ Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bángsí bajánewálon ko, aur bhir ko gul macháte dekhá ²⁴ to kahá; Hat jáo, kyúnci larkí marí nahín, balki sotí hai. Wuh us par hansne lage. ²⁵ Magar jab bhir nikál dí gayí, to us ne andar jákar, us ká háth pakrá, aur larkí uthí. ²⁶ Aur is bát kí shuhtrat us tamám mulk men phail gayí.

Do andhon ko bíná bakhshná.

²⁷ Jab Yisú' wahán se áge barhá, to do andhe us ke píchhe yih pukár-

te húe chale, ki Ai Ibn i Dáúd, ham par-rahm kar. ²⁸ Jab wuh ghar men pahúnchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tum i'tiqád rakhte ho, ki main yih kar saktá hún? Unhon ne us se kahá; Hán, Khudáwand. ²⁹ Tab us ne un ki ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. ³⁰ Aur un ki ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákíd karke kahá; Khabardár, koí is bát ko na jáne. ³¹ Magar unhon ne nikalkar us tamám iláqe men us kí shuh-rat phailá dí.

Ek gúnge ko achchhá karná.

³² Jab wuh báhar nikalne lage, to dekho log ek gúnge ko us ke pás láe, jis men bad-rúh thí. ³³ Aur jab wuh bad-rúh nikál dí gayí, to gúngá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, ki Isráíl men aisá kabhí nahín dekhá gayá. ³⁴ Magar Farísíon ne kahá, ki Yih to bad-rúhon ke sardár kí madad se bad-rúhon ko nikáltá hai.

Galíl men gasht karke rasúlon ko muqarrar karná.

(Mar. 3. 13-15, 6. 6, 7; Lúq. 6. 12, 13, 9. 1, 2.)

³⁵ Aur Yisú' sab shahron aur gánwon men phirtá rahá, aur un ke ibádat-khánon men ta'lím detá, aur bádsháhat kí khushkhabari kí manádi kartá, aur har ek bímárí aur kamzorí dúr kartá rahá. ³⁶ Aur jab us ne bhír ke dekhá, to us ko logon par ta's áyá, kyúinki wuh un bheron kí manind jin ká charwáhá na ho, tanghá aur paráganda the. ³⁷ Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain. ³⁸ Pas fasl ke málík kí minnat karo,

ki wuh apní fasl kátne ke liye ^a maz-dúr bhej de. ¹ Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nápak rúhon par ikhtiyár bakhshá, kí un ko nikálen, aur har ek bímárí aur kamzorí ko dúr karen.

Bárah Rasúlon ke nám.

(Mar. 3. 16-19; Lúq. 6. 14-16; A'm. 1. 13.)

² Aur bárah rasúlon ke nám yih hain; pahlá, Shama'un, jo Patras kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká beta Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; ³ Filippus, aur Bar-Tulmái; Tomá aur Matí mahsúl-lenewálá; ⁴ Halfí ká betá Ya'qúb aur Taddí; Shama'un Qan'ání^b, aur Yahúdáhi Iskariyotí, jis ne use pakařwá bhí diyá. ⁵ In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, kí

Rasúlon kó manádi kí bábat hidáyat.

(Mar. 6. 7-13; Lúq. 9. 2-5.)

Gair-qaumon kí taraf ná jáná, aur Sámáron ke kisí shahr men dákhil na honá; ⁶ balki Isráíl ke gharáne kí khoí húi bheron ke pás jáná. ⁷ Aur chalte chalte yih manádi karná, kí ásmán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. ⁸ Bímáron ko achchhá karná; murdon ko jiláná; korhíon ko pák sáf karná; bad-rúhon ko nikálná: tum ne muft páyá, muft de dená: ⁹ na soná apne kamarband men rakho, na chándí, na paise; ¹⁰ ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jútíyán, na láthí; kyúinki mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. ¹¹ Aur jis shahr yá gánw men dákhil ho, daryáft karo, kí us men kaun láiq hai; aur jab tak wahán se rawána na ho, usí ke hán raho. ¹² Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á i

^a Yún. fasl men.

^b Ya'ní gairatmand. Yih ek diní firqe ká nám thá, jo Yúnání men zelotes kahlátá thá. Márqus 3. 18, Lúq. 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

khair do ; ¹³ aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahúnche, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. ¹⁴ Aur agar koí tumhen qubúl na kare, aur tumhári báten na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar nikalte waqt, apne pánwon kí gard jhár do. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hún, kí 'adálat ke din, us shahr kí nisbat Sodom aur 'Amoráh ke 'iláqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Rasúlon par honewálí taklifen.

¹⁶ Dekho, main tumhen bheron kí mánind bheriyon ke bích men bhejtá hún ; pas sánpón kí mánind hoshyár, aur kabútaron kí mánind garib^a bano. ¹⁷ Magar ádmíon se khabardár raho, kyúnki wuh tumhen 'adálaton ke hawále karenge, aur apne 'ibádat-khánon men tumháre kore márenge ; ¹⁸ aur tum merí khatír hákimon aur bádsháhon ke sámnne házir kiye jáoge, táki un par aur gair-qaumon par gawáhi ho. ¹⁹ Lekin jab wuh tumhen hawále karen, to fikr na karná, kí ham kis tarah aur kyá kahen ; kyúnki jo kuchh kahná hogá, usí gharí tumhen batáyá jáegá. ²⁰ Kyúnki bolnewále tum nahín, balki tumháre Báp kí Rúh tum men boltí hai. ²¹ Bhái ko bhái qatl ke liye hawále karegá, aur bete ko báp, aur bete apne má báp ke barkhiláf khare hokar unhen már dálenge^b. ²² Aur mere nám ke bá'is sab log tum se 'adawat karenge ; magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuhí naját páegá. ²³ Lekin jab tumhen ek shahr men sataen, to dústre ko bhág jáo, kyúnki main tum se sach kahtá hún, kí tum Isráíl ke sab shahron men na phir chukoge, kí Ibn i Ádam á jáegá.

Rasúlon kí tasallí aur hifázat.

²⁴ Na shágird apne ustád se bará hotá hai, na naukár apne málík se.

^a Yá beázár.

²⁵ Shágird ke liye yih káfi hai, kí apne ustád kí mánind ho, aur naukár ke liye yih, kí apne málík kí mánind. Jab unhon ne ghar ke málík ko Ba-'alzábul kahá, to us ke gharáne ke logon ko to zarúr hí kahenge. ²⁶ Pas un se na dáro, kyúnki koí chíz dhakí nahín, jo kholí na jáegí, aur na koí chíz chhipí hai, jo jání na jáegí. ²⁷ Jo kuchh main tum se andhere men kahtá hún, ujále men kaho, aur jo kuchh tum kánon kán sunte ho, kothon par us kí manádi karo. ²⁸ Jo badan ko qatl karte hain, aur rúh ko qatl nahín kar sakte, un se na dáro ; balki usí se dáro, jo rúh aur badan dono ko jahannam men halák kar saktá hai. ²⁹ Kyá paise ko do chiriyán nahín biktín ? Aur un men se ek bhí tumháre Báp kí marzí bagair zamín par nahín gir saktí ; ³⁰ balki tumháre sir ke bál bhí sab gine hue hain. ³¹ Pas na dáro ; tumhári qadr to bahut sí chiriyon se ziyáda hai. ³² Pas jo koí ádmíon ke sámnne merá iqrár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká iqrár karúnga. ³³ Magar jo koí ádmíon ke sámnne merá inkár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká inkár karúnga.

Rasúlon kí khudinkári.

(Lúq. 12. 51-53.)

³⁴ Yih na samjho, kí main zamín par sulh karáne áyá ; sulh karáne nahín, balki talwár chalwáne áyá hún. ³⁵ Kyúnki main is liye áyá hún, kí ádmí ko us ke báp se, aur betí ko us kí má se, aur báhú ko us kí sás se, judá kar dún ; ³⁶ aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log honge. ³⁷ Jo koí báp yá má ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín ; aur jo koí bete yá betí ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín. ³⁸ Aur jo koí apní salíb uthá-

^b Yá marwá dáenge.

kar mere píchhe nahín chaltá, wuh mere láiq nahín. ³⁹ Jo koí apní ján pátá hai, use khoegá, aur jo koí merí khátir apní ján khotá hai, use páegá.

Rasúlon ká ajr.

⁴⁰ Jo tumhen qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai, aur jo mujhe qubúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai. ⁴¹ Jo nabí ke nám par nabí ko qubúl kartá hai, wuh nabí ká ajr páegá; aur jo rástbáz ke nám par rástbáz ko qubúl kartá hai, wuh rástbáz ká ajr páegá. ⁴² Aur jo koí in chhoton men se kisi ko shágird ke nám par sirf ek piyála thandá pání hí piláegá, main tum se sach kahá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá.

Yisú' ká khus manádí karná.

II ¹ Jab Yisú' apne bárah shágirdon ko hukm de chuká, to aisa húa ki wahán se chalá gayá, táki un ke shahron men ta'lim de aur manádí kare.

Yúhanná baptisma-denewále ká suwál aur Masih ká jawáb.

(Lúq. 7. 18-35.)

² Aur Yúhanná ne qaidkháne men Masih ko kámon ká hál sunkar, apne shágirdon ki ma'rifat use kahlá bhejá. ³ kí Anewálá tú hí hai, yá ham dúse kí ráh dekhen? ⁴ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jákar Yúhanná se bayán kar do, ⁵ ki andhe dekhte, aur langre chalte hain, korhí pák saf kiye játe, aur bahre sunte hain, aur murde zinda kiye játe hain, aur garibon ko khushkhabarí sunáí jati hai; ⁶ aur mubáarak wuh hai, jo mere sabab se thokar na kháe. ⁷ Un ke játe waqt Yisú' Yúhanná ki bábat

logon se kahne lagá, ki Tum bayábán men kyá dekhne gaye the? kyá hawá se hilde húe sarkande ko? ⁸ To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá mihin kapre pahine húe shakhs ko? Dekho, jo mihin kapre pahinte hain, wuh bádsháhon ke gharon men hote hain. ⁹ To phir kyún gaye the? Kyá ek nabí ke dekhne ko? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bare ko. ¹⁰ Yih wuhí hai, jis kí bábat likhá hai, ki

^b Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

¹¹ Main tum se sach kahtá hún, ki jo 'auraton se paidá húe hain, un men Yúhanná baptisma-denewále se koí bará nahín húa; lekin jo ásmán kí bádsháhat men chhotá hai, wuh us se bará hai. ¹² Aur Yúhanná baptisma-denewále ke dinon se ab tak, ásmán kí bádsháhat par zor hotá hai, aur zoráwar^d use chhín lete hain. ¹³ Kyúnki sab nabíon aur Tauret ne Yúhanná tak nubuwat kí. ¹⁴ Aur cháho to máno, Eliyyáh jo ánewálá thá, yihí hai. ¹⁵ Jis ke sunne ke kán hon, wuh sune. ¹⁶ Pas is zamáne ke logon^e ko main kis se tashbíh dún? Wuh un larakon kí mánind hain, jo bázaron men baithe húe, apne sáthion ko pukárkar kahte hain, ¹⁷ ki Ham ne tumháre liye bānslí bajái, par tum na náche; ham ne mátam kiya, par tum ne chhátí ná pítí. ¹⁸ Kyúnki Yúhanná na khátá áya, na pítá; aur wuh kahte hain, ki Us men bad-rúh hai. ¹⁹ Ibn i Ádam khátá pítá áya, aur wuh kahte hain; Dekho, kháu aur sharábí ádmí, mahsúl-lene-wálon aur gunahgáron ká yár! Mungar hikmat apne kámon^f se rást sabit húi.

^a B. p. q. n. m. is tarah áya hai, ki To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí ko?

^b Mal'ákí 3. 1.

^c Yún. utrá hai.

^d Yá zabardast.

^e Yún. pusht.

^f B. p. q. n. m. bajáe Kámon lafz bachchon áya hai.

Yisú' ke mu'jizon ke dekhnewále shahron par afsos.

(Lúq. 10. 12-15.)

²⁰ Wuh us waqt un shahron ko malámat karne lagá, jin men us ke aksar mu'jize^a záhir húe the, kyúnki unhon ne tauba na kí thí; ki ²¹ Ai Khurázín, tujh par afsos! Ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúnki jo mu'jize^a tum men záhir húe, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to tát orhkar aur khák men baithkar, kab ke tauba kar lete. ²² Magar main tum se kahtá hún, ki 'adálat ke din Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyádá bardásht ke láiq hogá. ²³ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiyá jáegá? tú to 'alam i arwáh men utregá, kyúnki jo mu'jize^a tujh men záhir húe, agar Sádóm men hote, to áj tak qáim rahtá. ²⁴ Magar main tum se kahtá hún, ki 'adálat ke din Sádóm ke 'iláqe ká hál tere hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Yisú' ká shukriya aur da'wat.

(Lúq. 10. 21, 22.)

²⁵ Usí waqt Yisú' ne kahá^b; Ai Báp, ásmán aur zamín ke málik, main terí hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aqlinandon se chhipáin, aur bachchon par khol dín. ²⁶ Hán, ai Báp; kyúnki aisá hí tujhe pasand áyá. ²⁷ Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá, aur koí Beṭe ko nahín jántá, siwá Báp ke; aur koí Báp ko nahín jántá, siwá Beṭe ke, aur us ke, jis par Beṭá use záhir karná cháhe. ²⁸ Ai mihnát uṭhánewálo, aur bojh se dabe húe logo, sab mere pás áo, main tumhen áram dúngá. ²⁹ Merá júa apne úpar uṭhá lo, aur mujh se síkho; kyúnki main halím hún, aur dil ká farotan; to tumbhári jánen áram páengi.

³⁰ Kyúnki merá júa muláim hai, aur merá bojh halká.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mar. 2. 23-28; Lúq. 6. 1-5.)

12 ¹ Us waqt Yisú' Sabt ke din kheton men hokar gayá, aur us ke shágirdon ko bhúkh lagi, aur bálen tor torkar kháne lage. ² Farisíon ne dekhkar us se kahá, ki Dekh, tere shágird wuh kám karte hain, jo Sabt ke din karná rawá nahín. ³ Us ne un se kahá; Kyá tum ne yih nahín parhá, ki jab Dáúd aur us ke sáthí bhúkhe the, to us ne kyá kiyá thá? ⁴ Wuh kyúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí roṭiyán kháin, jin ká kháná na us ko rawá thá, na us ke sáthíon ko, magar sirf káhinon ko? ⁵ Yá tum ne Tauret men nahín parhá, ki káhin Sabt ke din haikal men Sabt kí behurmatí karte káin, aur bequsúr rahte hain? ⁶ Aur main tum se kahtá hún, ki yahan wuh hai, jo haikal se bhí bará hai. ⁷ Lekin agar tum is kí ma'ní jánte, ki ^c Main qurbání nahín, balki rahm pasand kartá hún, to bequsúron ko qusúrwár na thahráte. ⁸ Kyúnki Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

Sabt ke din ek shá'ch ká súkha húa háth achchhá kar dená.

(Mar. 3. 1-6; Lúq. 6. 6-11.)

⁹ Aur wuh wahán se chalkar, un ke 'ibádatkháne men gayá; ⁹ aur dekho, wahán ek ádmí thá, jis ká háth súkha húa thá. ¹⁰ Unhon ne us par ilzám lagáne ke iráde se yih púchhá, ki Kyá Sabt ke din tandurust karná rawá hai? ¹¹ Us ne un se kahá; Tum men se aisá kaun hai, jis kí ek hí bher ho, aur wuh Sabt ke din garhe men gir jáe, to wuh use pakarkar na nikále? ¹² Pas ádmí kí qadr to bher se bahut hí ziyáda hai. Is liye Sabt ke din nekí karní

^a Yún. quadraten.

^b Yún. jawáb men kahá.

^c Hoshe' 6. 6.

rawá hai. ¹³ Tab us ne us ádmí se kahé, ki Apná háth barhá. Us ne barháyá, aur wuh dústre háth kí mánind durust ho gayá. ¹⁴ Is par Farísion hé báhar jákar us ke bar-khiláf saláh kí, ki use kis tarah halák karen. ¹⁵ Yisú yih ma'lúm karke wahán se rawána húa; aur bahut se log us ke píchhe ho liye; aur us ne sab ko achchhá kar diyá, ¹⁶ aur unhen tákíd kí, ki mujhe zahir na karná; ¹⁷ táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

¹⁸ ^a Dekh, yih merá khádím hai, jise main ne chuná,

• Merá piyará, jis se merá dil khush hai;

Main apní Rúh us par dálungá;

Aur wuh gair-qaumon ko insáf kí khabar degá.

¹⁹ Wuh na jhagrá karegá, na shor; Aur na bázaron men koí us kí áwáz sunegá.

²⁰ Wuh kuchle húa sarkande ko na toregá,

Aur dhuwán uthte húa san ko na bujháegá,

Jab tak ki insáf kí fath na karáe;

²¹ Aur us ke nám se gair-qaumen ummed rakhengi.

Farísion ká kufr.

(Mar. 3. 23-30; Lúq. 11. 14-23, 12. 10.)

²² Us waqt log us ke pás ek andhe gúnge ko láe, jis men bad rúh thí; us ne use achchhá kar diyá; chun-ánchi wuh gúnga bolne aur dekhne lagá. ²³ Aur sári bhír hairán hokar kahne lagé; Kyá yih Ibn i Dáúd hai? ²⁴ Farísion ré sunkar kahá, ki Yih bad-rúhon ke sardár Ba'alza-bál kí madad bagair bad-rúhon ko nahín nikáltá. ²⁵ Us ne un ke kha-yálon ko jánkár un se kahá; Jis kisí bádsháhat men phút partí hai, wuh wíran ho játi hai, aur jis kisí shahr

yá ghar men phút paregi, wuh qáim na rahegá; ²⁶ aur agar Shaitán hí ne Shaitán ko nikála, to apná mukhálif áp ho gayá^b; phir us kí badsháhat kyúnkar qáim rahegi?

²⁷ Aur agar main Ba'alzabúl kí madad se bad-rúhon ko nikáltá hún, to tumháre bete kis kí madad se nikálte hain? Pas wuhí tumháre munsif honge. ²⁸ Lekin agar main Khudá kí Rúh kí madad se bad-rúhon ko nikáltá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí. ²⁹ Yá kyúnkar koí ádmí kisí zoráwar ke

ghar men ghuskar us ká asbáb lút saktá hai, jab tak ki pahle us zor-áwar ko na bándh le; phir wuh us ká ghar lút legá. ³⁰ Jo mere sáth nahín, wuh merá mukhálif hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. ³¹ Is liye main tum se kahtá hún, ki A'dmíon ká har gunáh aur kufr to mu'áf kiya jáegá; magar jo kufr Rúh ke haqq men ho, wuh mu'áf na kiya jáegá. ³² Aur jo koí Ibn i Adam ke bar-khiláf koí bát kahegá, wuh to use mu'áf kí jáegi;

magar jo koí Rúhu'l Quds ke bar-khiláf koí bát kahegá, wuh use mu'áf na kí jáegi, na is 'álam men, na áne-wále men. ³³ Yá to darakht ko bhí achchhá kaho^c, aur us ke phal ko bhí achchhá; yá darakht ko bhí burá kaho^c, aur us ke phal ko bhí burá; kyúnki darakht phal hí se pahchána játá hai. ³⁴ Ai afa'í ke bachcho, tum bure hokar kyúnkar achchhi báten kah sakte ho? kyúnki jo dil men bhará hai, wuhí munh par áta hai. ³⁵ Achchhá ádmí achchhe kha-záne se achchhi chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. ³⁶ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. ³⁷ Kyúnki tú apní

^a Yasha'yáh 42. 1-3.

^b Yá usí men phút par gayá.

^c Yún. bandó.

báton ke sabab se rástbáz thahráyá jáega, aur apní báton ke sabab se qusúrwár thahráyá jáega.

Nishán ke mángnewálon ko jawáb dená.
(Lúq. 11. 29-32 aur 24-26.)

38 Is par ba'z faqíh aur Farísion ne jawáb men us se kahá ; Ai Ustád ham tujh se ek nishán dekhna cháhte hain. 39 Us ne jawáb dekar un se kahá, ki Burí aur zinákár qaum^a nishán dhúndhtí hai; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá, koi áur nishán us ko na diyá jáega; 40 kyúnci jaise Yúnus tén rát din machhlí ke pet men rahá, waise hí Ibn i Ádam tén rát din zamín ke andar^b rahegá. 41 Nínaweh ke log is zamáne ke logon^a ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyúnci unhon ne Yúnus kí manadí par tauba kí thí, aur dekho, yahan wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai. 42 Dakkhan kí malika is zamáne ke logon^a ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahrá-egi, kyúnci wuh dunyá kí haddon se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí thí, aur dekho, yahan wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. 43 Jab nápákrúh ádmí men se nikaltí hai, to súkhí maqámon men áram dhúndhtí phirtí hai, aur páti nahín. 44 Us waqt kah-tí hai, ki Main apne us ghar men phir jáungi, jis se niklí thí; aur ákar use khálí aur jhárá húa, aur árásta páti hai. 45 Is par wuh jákar áur sátrúhen apne se burí hamráh le áti hai, aur wuh dákhil hokar wahán bastí hain, aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játá hai. Is zamáne ke bure logon^c ká hál bhí aisá hí hogá.

Yisú kí ruhání rishtadári.
(Mar. 3. 31-35; Lúq. 8. 19-21.)

46 Jab wuh bhír se yih kah hí rahá

^a Yún. *pusht.*

^b Yún. *díl men.*

^c Yún. *burí pusht.*

^d B. p. q. n. m. bajáe kán, alfáz sunne ke kán áe hain.

thá, to dekho, us kí má aur bhái báhar khare the, aur us se báter karní cháhte the. 47 Kisí ne us se kahá; Dekh, terí má aur bhái báhar khare hain, aur tujh se báter karní cháhte hain. 48 Us ne khabar dene-wále ke jawáb men kahá; Kaun hai merí má, aur kaun hain mere bhái? 49 Aur apná háth apne shágirdon kí taraf barhákarkahá; Dekho, merí má aur mere bhái yih hain. 50 Kyúnci jo koi mere ásmání Báp kí marzí par cháltá hai, wuhí merá bhái aur bahin aur má hai.

Bij bonewále kí tamsl.

(Mar. 4. 1-20; Lúq. 8. 4-15.)

13

1 Usí roz Yisú^a ghar se nikal-kar jhíl ke kanáre já baithá; 2 aur us ke pás aisí barí bhír jama^a ho gayí, kí wuh kashtí par sawár húa aur sári bhír kanáre par kharí rahí. 3 Aur us ne un se bahut sí báten tamsílon ke taur par kahín, kí Dekho, ek bonewála bij bone niklá; 4 aur bote waqt kuchh dáne to ráh ke kanáre gire, aur parándon ne ákar unhen chug liyá; 5 aur kuchh pathrílí zamín par gire, jahan unhen bahut mittí na milí aur gahrí mittí na milne ke sabab jaldí se ug to áe; 6 magar jab súrāj niklá, to jal gaye, aur jar na hone ke sabab súkh gaye. 7 Aur kuchh jháriyon men gire, aur jháriyon ne barhkar unhen dabá liyá; 8 aur kuchh achchhí zamín men gire, aur phal láe; kuchh sau guné, kuchh sáth guné, kuchh tís guné. 9 Jis ke kán^d hon, sun le.

Tamsílon men bolne ká maqsad, aur pahlí tamsl kí táwíl.

10 Shágirdon ne pás ákar us se kahá; Tú un se tamsílon men kyún báter kartá hai? 11 Us ne jawáb men un se kahá; Is liye, kí ásmán kí bád-

sháhat ke bhedon kí samajh tumhen dí gayí hai, magar unhen nahín dí gayí. ¹² Kyúñki jis ke pás hai, use diyá jáégá, aur us ke pás ziyáda ho jáégá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí le liyá jáégá, jo us ke pás hai. ¹³ Main un se tamsílön men is liye báten kartá hún, kí dekhte hain aur phir nahín dekhte, aur sunte hain aur phir nahín sunte, aur nahín samajhte. ¹⁴ Aur un ke haqq men Yasha'yáh kí yih peshingoí púri hotí hai, kí

^a Tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur áñkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge;

¹⁵ Kyúñki is ummat ke dil par charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte hain,

Aur unhon ne apní áñkhen band kar lí hain;

Kahín aísá na ho, kí áñkhon se ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú lá'en,

Aur main unhen shifá bakhshún.

¹⁶ Lekin mubárák hain tumbári áñkhen; is liye kí wuh dekhtí hain, aur tumháre kán, is liye kí wuh sunte hain. ¹⁷ Kyúñki main tum se sach kahtá hún, kí Bahut se nabíon aur rástbázon ko árzú thí, kí jo tum dekhte ho, use dekhen, aur na dekhá;

aur jo tum sunte ho, use sunen, aur na suná. ¹⁸ Pas bonewále kí tamsíl suno. ¹⁹ Jab koí bádsháhat ká kalám suntá hai, aur samajhtá nahín, to jo us ke dil men boyá gayá thá, Sharír ákar use chhín le játá hai. Yih wuh hai, jo ráh ke kanáre boyá gayá thá. ²⁰ Aur jo pathrílí zamín men boyá gayá, wuh hai jo

kalám ko suntá hai, aur use fi'lfaur khushí se qubúl kar letá hai; ²¹ lekin apne andar jar nahín rakhtá, balki thore hí 'arse rahtá hai; aur jab kalám ke sabab musibat yá zulm barpá hotá hai, to fauran thokar khá játá hai. ²² Aur jo jháriyon men boyá gayá, wuh hai, jo kalám suntá hai, aur dunyá ká fikr, aur daulat ká fareb us kalám ko dabá letá hai, aur wuh bephal ho játá hai. ²³ Aur jo achchhí zamín men boyá gayá, wuh hai, jo kalám ko suntá aur samajhtá hai, aur phal bhí látá hai; koí sauguná phaltá hai, koí sáth guná, koí tís guná.

Karwe dánön kí tamsíl.

²⁴ Us ne ek áur tamsíl un ke sámne pesh karke kahá, kí Ásmán kí bádsháhat us ádmí kí mánind hai, jis ne apne khet men achchhá bíj boyá;

²⁵ magar logon ke sote men, us ká dushman áyá, aur us ke gehúon men karwe dáne b bhí bokar chalá gayá.

²⁶ Pas jab pattiyán niklín, aur bálen áín, to wuh karwe dáne bhí dikháí diye. ²⁷ Us waqt ghar ke málík ke naukaron ne ákar us se kahá; Ai khudáwand, kyá tú ne apne khet men achchhá bíj na boyá thá; phir us men karwe dáne kahán se á gaye?

²⁸ Us ne un se kahá; Yih kisi dushman ne kiyá hai. Naukaron ne us se kahá; To kyá tú cháhtá hai, kí ham jákar unhen jama' karen?

²⁹ Us ne kahá; Nahín; kahín aísá na ho, kí karwe dánön ke jama' karne men, tum un ke sáth gehún bhí ukhár lo. ³⁰ Fasl tak to dono ko ikatthá barhne do; aur fasl ke waqt main kátnewálon se kah dúngá, kí Pahle karwe dáne jama' kar lo, aur jaláne ke wáste un ke gatthe bándh do, aur gehún mere khatte men jama' kar do.

^a Yasha'yáh 6. 9, 10.

^b Yún. Zizaniyun, ya'ní gehún kí shakí ká paudhá, jis ke dáne nikamme hote hain.

Rái ke dāne kī tamsīl.

(Mar. 4. 30-32; Lúq. 13. 18, 19.)

31 Us ne ek āur tamsīl un ke sāmne pesh karke kahá, ki Ásmán kī bādsháhat us rái ke dāne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne lekar apne khet men bo diyá : 32 wuh to sab bíjon se chhotá to hai, magar jab barh játá hai, to sab tarkáron se bará hotá hai, aur aisá darakht ho játá hai, ki hawá ke parande ákar us kī dāliyon par baserá karte hain.

Khamír kī tamsīl.

33 Us ne ek āur tamsīl unhen sunáí, ki Ásmán kī bādsháhat us khamír kī mánind hai, jise kisi 'aurat ne lekar tñ paimāne^a áte men milá^b diyá, aur hote hote sab khamír ho gayá.

Tamsīlon men bolne kī wajh.

34 Yih sab báten Yisú' ne bhír se tamsīlon men kahín, aur bagair tamsīl ke wuh un se kuchh na kahtá thá ; 35 táki jo nabí kī ma'rifat kahá gayá thá, wuh purá ho, ki

^c Main tamsīlen kahne ko apná munh kholúngá ;

Main un báton ko zahir karúngá, jo bináe 'alam ke waqt se poshída thín.

Karwe dānon kī tamsīl kī táwíl.

36 Us waqt wuh bhír ko chhoṛkar ghar men gayá, aur us ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá, ki Khet ke karwe dānon kī tamsīl hamen samjhá de. 37 Us ne jawáb men kahá, ki Achchhe bíj ká bonewálá to Ibn i Ádam hai, 38 aur khet dunyá, aur achchhá bíj bádsháhat ke beté, aur karwe dāne, sharír ke farzand ; 39 jis dushman ne unhen boyá, wuh Iblís hai ; aur fasl dunyá ká ákhir, aur káñnewále firishte. 40 Jaise kar-

we dāne jama' kiye játe, aur ág men jaláe játe hain, waise hí dunyá^d ke ákhir men hogá. 41 Ibn i Ádam apne firishton ko bhejega, aur wuh sab thokar khilánewáli chízon aur badkáron ko us kī bádsháhat men se jama' karenge ; 42 aur unhen ág kī bhattí men dál denge ; wahán roná aur dānton ká písna hogá. 43 Us waqt rástbáz apne Báp kī bádsháhat men áftáb kī mánind chamkenge. Jis ke kán^e hon, wuh sun le.

Chhipe húe kḥazāne kī tamsīl.

44 Ásmán kī bádsháhat khet men ek chhipe húe kḥazāne kī mánind hai, jise kisi ádmī ne pákar chhipá diyá, aur uski kḥushí men jákar apná sára mál bech dálá, aur us khet ko mol le liyá.

Beshqímat motí kī tamsīl.

45 Phir ásmán kī bádsháhat us saudágar kī mánind hai, jo 'umda motiyon kī talásh men thá : 46 jab use ek beshqímat motí milá, to jákar apná sára mál bech dálá, aur use mol le liyá.

Machhliyon ke jál kī tamsīl.

47 Phir ásmán kī bádsháhat us bare jál kī mánind hai, jo dāvyá men dálá gayá, aur us ne har qism kī machhliyan samet lín : 48 aur jab bhar gayá, to use kanáre par khench lāe, aur baithkar achchhí achchhí to bartanon men jama' kar lín, aur burí burí phenk dín. 49 Dunyá^d ke ákhir men aisá hí hogá ; ki firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kī bhattí men dál denge ; 50 wahán roná aur dānton ká písna hogá.

Tamsīlon ke samajhne ká fáida.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye ? Unhon ne us se kahá ; Hān.

^a Is lafz se takhminan bárah ser ká paimána murád hai.

^c Zabúr 78. 2.

^d Yún. zamáne.

^b Yún. chhipá.

^e B. p. q. n. m. Sunne ke kán.

⁵² Us ne un se kahá ; Is liye har faqíh jo ásmán kí bádsháhat ká shágird baná hai, ghar ke us málik kí mánind hai, jo apne k̄hazáne men se nayí aur puráni chízen nikáltá hai.

Yisú' ká apne watan men na máná jáná.
(Mar. 6. 1-6.)

⁵³ Jab Yisú' yih tamsilen khatm kar chuká, to aisá húa ki wahán se rawána ho gayá. ⁵⁴ Aur apne watan men ákar un ke íbádatkháne men unhen aisí talím dene lagá, ki wuh hairán hokar bole, kí Is ko yih hikmat aur mujíze ^a kahán se mil gaye ? ⁵⁵ Kyá yih barhai ká betá nahín ? aur us kí má ká nám Maryam, aur us ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'un, aur Yáhúdáh nahín ? ⁵⁶ Aur kyá us kí sab bahinen hamáre hán nahín ? Phir yih sári báten us ko kahán se á gayín ? ⁵⁷ Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái. Magar Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan, aur apne ghar ke siwá, áur kahín be'ízzat nahín hotá. ⁵⁸ Aur us ne un kí be-í'tiqádí ke sabab wahán bahut se mujíze ^a na dikháe.

Yúhanná baptisma-denewále ke qatl hone ká hál.

(Mar. 9. 14-29 ; Lúq. 9. 7-9.)

I4. ¹ Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhrat suní, ² aur apne khádimon se kahá, ki Yih Yúhanná baptisma-denewálá hai ; wuh ^a murdoñ men se jí uthá hai, is liye us se yih mujíze záhír hojé hain. ^b ³ Kyúnki Herodes ne Herodiyás apne bhái Filippus kí bíwí ke sabab Yúhanná ko pakar kar bándhá, aur qaidkháne men dál diya ^c thá ; ⁴ is liye ki Yúhanná us se kahtá thá, ki Is ká rakhná tujhe rawá nahín. ⁵ Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar logon se dartá thá, kyúnki wuh use nabí ján-

te the. ⁶ Lekin jab Herodes kí sál-girih húi, to Herodiyás kí betí ne mahfil ^e men náchkar, Herodes ko k̄hush kiyá. ⁷ Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, ki Jo kuchh tú mángegi, tujhe dúngá. ⁸ Wuh apní má ke sikháne se bolí, ki Yúhanná baptisma-denewále ká sir thál men yahín mujhe mangwá de. ⁹ Bádsháh gamgín to húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us ne hukm diyá, ki de diyá jae ; ¹⁰ aur ádmí bhejkar, qaidkháne men Yúhanná ká sir katwá liyá. ¹¹ Aur us ká sir thál men láyá gayá, aur larí ki diyá gayá ; wuh use apní má ke pás le gayí. ¹² Aur us ke shágirdon ne ákar lách uthá lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko k̄habar di.

Páñch rotiyon se páñch hazár ádmíon ko khiláná.

(Mar. 6. 32-44 ; Lúq. 9. 10-17 ; Yúh. 6. 1-13.)

¹³ Jab Yisú' ne yih suná, to wahán se kashtí par kisí alag wirán jagah ko rawána húa ; aur log yih sunkar shahron ko chhor chhorke paidal us ke píchhe gaye. ¹⁴ Us ne nikalkar barí bhár dekhí, aur use un par tars áyá ; aur us ne un ke bímáron ko achchhá kar diyá. ¹⁵ Aur jab shám húi, to shágird us ke pás ákar bole, ki Jagah wirán hai, aur ab waqt guzar gayá hai ; logon ko rukhsat kar de, táki gánwon men jákar apne wáste kháná mol le len. ¹⁶ Magar Yisú' ne un se kahá, ki In ká jáná zarúr nahín ; tum inhen kháne ko do. ¹⁷ Unhon ne us se kahá, ki Yahán hamáre pás páñch rotiyon aur do machhliyon ke siwá áur kuchh nahín. ¹⁸ Us ne kahá ; Unhen yahán mere pás le áo. ¹⁹ Aur us ne logon ko hukm diyá, ki Ghás par baitho ; aur un páñch rotiyon, aur do machhliyon ko lekar aur ásmán

^a Yún. qudraten.

^b Yún. us men yih qudraten asar kartí haiñ.

^c Yún. bích.

kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur unhen torkar shágirdon ko diyá, aur shágirdon ne logon ko; ²⁰ aur sab khákar ser ho gaye. Phir unhon ne bache húe tukron se bharí húi bárah tokriyán utháin. ²¹ Aur khánewále, siwá auraton aur bachchon ke, pánch hazár mard ke qarib the.

Yisú' ká pání ke úpar chalná.
(Mar. 6. 45-51; Yúh. 6. 15-21.)

²² Aur us ne fauran shágirdon ko majbúr kiyá, ki kashtí par sawár hokar us se pahle pár chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. ²³ Aur logon ko rukhsat karke 'alá-hida du'á mángne ke liye pahár par charh gayá; aur jab shám húi, to wahán akelá thá. ²⁴ Magar kashtí us waqt jhíl ke bích men thí, aur lahton se dagnagá rahí thí, kyúinki hawá mukhálif thí. ²⁵ Aur wuh rát ke chauthé pahar jhíl par chaltá húa un ke pás áyá. ²⁶ Shágird use jhíl par chalte húe dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, ki Yih koí bhút hai; aur dar ke máre chillá uthé. ²⁷ Yisú' ne fauran un se kahá, ki Khátir jamá rakho; main hún; daro nahín. ²⁸ Patras ne us se jawáb men kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, ki pání par chalkar tere pás áún. ²⁹ Us ne kahá; A. Patras kashtí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye pání par chalne lagá. ³⁰ Aur jab hawá^a dekhí, to dar gayá, aur jab dúbne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! ³¹ Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá; aur us se kahá; Ai kam-í'tiqád, tú ne kyún shakk kiyá? ³² Aur jab wuh kashtí par charh áe, to hawá tham gayí. ³³ Aur jo kashtí par the, unhon

ne use sijda karke kahá; Tú beshakk Khudá ká Beṭá hai.

Gannesarat ke logon men Yisú' kemá'jize.
(Mar. 6. 53-56.)

³⁴ Wuh pár utarkar Gannesarat ke 'iláqe men pahunché. ³⁵ Aur wahán ke logon ne use pahchánkar, us sári girdnawáh men khabar bhejí, aur sab bímáron ko us ke pás láe; ³⁶ aur wuh us kí minnat karne lage, ki us kí poshák ká kanará hí chhu len, aur jítne logon ne chhuá, wuh achchhe ho gaye.

Harám halál ke बारे में Yisú' kí talím.
(Mar. 7. 1-23.)

15 ¹ Us waqt Farisíon aur faqíhon ne Yarúshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, ki ² Tere shágird buzurgon kí riwáyat ko kyún tál dete hain, ki rotí kháne ke waqt háth nahín dhote? ³ Us ne jawáb men un se kahá, ki Tum bhí apní riwáyat se Khudá ká hukm kyún tál dete ho? ⁴ Kyúinki Khudá ne íarmáyá, ki ^b Má báp kí 'izzat kar; aur ^c Jo báp yá má ko burá kahe, wuh zarúr ján se mará jáe. ⁵ Magar tum kahte ho, ki Jo koí báp yá má se kahe, ki Jis chíz ke sabab tú mujh se fáida uthá saktá thá, wuh Khudá kí nazr ho gayí; ⁶ to wuh apne báp^d kí 'izzat na kare. Pas tum ne apní riwáyat se Khudá ká kalám bátíl kar diyá. ⁷ Ai riyákáro, Yasha'yáh ne tumháre haqq men kyá khúb nubuwwat kí, ki

⁸ ^e Yih ummat zabán^f se to merí 'izzat kartí hai; magar^g un ká dil mujh se dúr hai.

⁹ Aur wuh befáida merí parastish karte hain;

Kyúinki ádmíon ke hukmon kí ta'ím dete hain.

^a B. p. q. n. m. lafz *tez* yahán mundaraj hai.

^c Khurúj 21. 17; Ahbár 20. 9. ^d B. p. q. n. m. yahán lafz *aur má* mundaraj hai.

^e Yasha'yáh 29. 13.

^f Yún. *hoñthoñ*.

10 Phir us ne logon ko pás bulákar un se kahá, ki Suno aur samjho ; 11 jo chiz munh men játi hai, wuh to ádmí ko nápák nahín kartí, magar jo munh se nikaltí hai, wuhí ádmí ko nápák kartí hai. 12 Us waqt shágirdon ne us ke pás ákar kahá ; Kyá tú jántá hai, ki Farisíon ne yih bát sunkar thokar khaí ? 13 Us ne jawáb men kahá, ki Har ek paudhá jise mere ásmání Báp ne nahín lagáya, jar se ukhará jáegá. 14 Unhen chhor do ; wuh andhe ráh batánewále hain, aur agar andhe ko andhá ráh batáegá, to dono garhe men gir paronge. 15 Patras ne jawáb men us se kahá, ki Yih tamsíl hamen samjhá de. 16 Us ne kahá ; Kyá tum bhí ab tak be-samajh ho ? 17 Kyá nahín samajhte, ki jo kuchh munh men játa hai, wuh pet men partá, aur páckháne men nikal játa hai ? 18 Magar jo báten munh se nikaltí hain, wuh dil se nikaltí hain, aur wuhí ádmí ko nápák kartí hain. 19 Kyúнки bure khayál, khúnprezián, zinákárián, harámkárián, choriyán, jhúthí gawáhián, badgoián dil hí se nikaltí hain. 20 Yihí báten hain, jo ádmí ko nápák kartí hain ; magar bagair báth-dhoe kháná khána ádmí ko nápák nahín kartá.

Ek Kan'ání 'aurat kí lar kí ko shifá baqshná.

(Mar. 7. 24-30.)

21 Phir Yisú' wahán se nikalkar Súr aur Saidá ke 'ilaqe ko rawána húa. 22 Aur dekho ek Kan'ání 'aurat un sárhaddon se niklí, aur pukárkar kahá, ki Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar ; ek bad-rúh merí betí ko burí tarah satáti hai. 23 Magar us ne kuchh jawáb use na diyá. Aur us ke shágirdon ne pás ákar, us se yih 'arz kí, ki Use rukhsat kar de, kyúнки hamáre píchhe chillátí hai. 24 Us ne jawáb

men kahá, ki Main Isráíl ke gharáne kí khoí húi bheron ke siwá aur kisi ke pás nahín bhejá gayá. 25 Magar us ne ákar use sijda kiyá aur kahá ; Ai Khudáwand, merí madad kar. 26 Us ne jawáb men kahá, ki Lar kon kí rotí lekar kutton ko dál dení achchhí nahín. 27 Us ne kahá ; Hán, Khudáwand ; kyúнки kutte bhí un tukron men se kháte hain, jo un ke málíkon kí mez se girte hain. 28 Is par Yisú' ne jawáb men us se kahá ; Ai 'aurat, terá bará hí ímán hai ; jaisá cháhtí hai, tere liye waisá hí ho ; aur us kí betí ne usí gharí shifá páí.

Pahár par ke mu'jize.

29 Phir Yisú' wahán se chalkar, Galíl kí jhíl ke nazdik áya, aur pahár par charhkar wahín baith gayá. 30 Aur ek barí bhír langron, andhon, gúngon, tundon, aur bahut se aur bimáron ko apne sáth lekar us ke pás áí, aur unhen us ke pánwon men dál diyá ; aur us ne unhen achchhá kar diyá ; 31 chunánci jab bhír ne dekhá, ki gúnge bolte, tunde tandurust hote, aur langre chálte, aur andhe dekhte hain, to ta'ajjub kiyá, aur Isráíl ke Khudá kí baráí kí.

Sát rotiyon se char hazár ádmíon ko ser karná.

(Mar. 8. 1-10.)

32 Aur Yisú' ne apne shágirdon ko pás bulákar kahá, ki Mujhe is bhír par tars átá hai, kyúнки wuh ab tén din mere sáth rahi hai, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín ; aur unhen bhúkhá rukhsat karná main nahín cháhtá, kahín aisá na ho, ki ráh men thakkar rah jáen. 33 Shágirdon ne us se kahá, ki Bayábán men hamitní rotiyán kahán se láen, ki aisí barí bhír ko ser karen ? 34 Yisú' ne un se kahá, ki Tumháre pás kitní rotiyán hain ? Wuh bole, Sát, aur thorí sí

chhotí machhliyán hain. ³⁵ Us ne logon ko hukm diyá, kí Zamín par baith jáo; ³⁶ aur un sáť rotíyon aur machhliyon ko lekar shukr kiyá, aur unhen torkar, shágirdon ko dene lagá aur shágird logon ko. ³⁷ Aur sab khákar ser ho gaye, aur bache hús tukron se bhare hús sáť tokre utháe. ³⁸ Aur khánewále siwá 'auraton aur bachchon ke chár hazár mard the. ³⁹ Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kashtí par sawár huá, aur Magadan kí sarhaddon men á gayá.

Ásmání nishán ke mángnewálon ko jawáb dená.

(Mar. 8. 11, 12.)

16 ¹ Phir Farisíon aur Sadúqíon ne pás ákar, ázmáne ke liye us se darkhwást kí, kí Hamen koí ásmání nishán dikhá. ² Us ne jawáb men un se kahá, kí Shám ko tum kah dete ho, kí Din khulá huá rahegá, kyúncí ásmán lál hai. ³ Aur subh ko yih, kí Áj ándhí chalegí, kyúncí ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat men to tamíz karní jánte ho, magar zamánon kí 'álamaton men tamíz nahín kar sakte. ⁴ Burí aur zinákár qaum^a nishán dhúndhti hai, magar Yúnus kenishán ke siwá, koí aur nishán us ko na diyá jáegá. Aur wuh unhen chhorakar chalá gayá.

Farisíon aur Sadúqíon kí tá'lim se hoshyár rahne ke बारे में.

(Mar. 8. 13-21.)

⁵ Aur shágird pár pahunché, aur rotí sáth lení bhúl gaye the. ⁶ Yisú' ne un se kahá; Dekho, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár rahná. ⁷ Unhon ne ápas men bahs karke kahá, kí Ham rotí nahín láe the. ⁸ Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Ai kam-í'tiqádo, is kí ápas

men kyún bahs karte ho, kí hamáre pás rotí nahín? ⁹ Kyá ab tak nahín samajhte, aur un pánc̄h hazár ádmíon kí pánc̄h rotíyan tumhen yád nahín, aur yih kí kitnÍ tokriyan utháí thin? ¹⁰ Aur na un chár hazár ádmíon kí sáť rotíyan, aur na yih kí kitne tokre utháe the? ¹¹ Kyá wajh hai, kí tum yih nahín samajhte, kí main ne tum se rotí kí bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. ¹² Us waqt un kí samajh men áyá, kí us ne rotí ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon kí tá'lim se khabardár rahne ko kahá thá.

Shama'un Patras ká igrár karná kí Yisú' Khudá ká Betá hai.

(Mar. 8. 27-29; Lúq. 9. 18-20.)

¹³ Jab Yisú' Qaisariyá Philippi ke 'iláqe men áyá, to apne shágirdon se yih púchhá, kí Log^b Ibn í Ádam ko kyá kahte hain? ¹⁴ Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná baptisma-denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yirmayáh, yá nabíon men se koí. ¹⁵ Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá kahte ho? ¹⁶ Shama'un Patras ne jawáb men kahá; Tu zinda Khudá ká Betá Masíh hai. ¹⁷ Yisú' ne jawáb men us se kahá, kí Mubáarak hai tú, Shama'un Bar-Yúnus; kyúncí yih bát jism aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par záhir kí hai. ¹⁸ Aur main bhí tujh se kahtá hún, kí Tú Patras hai, aur main is patthar^c par apní kalísiyá banáúngá, aur 'álam^a arwáh ke darwáze^a par gálib na áenge. ¹⁹ Main ásmán kí bádsháhat kí kunjíyan tujhe dúngá, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par khulegá. ²⁰ Us waqt us ne shágirdon ko

^a Yún. pusht.

^b B. p. q. n. m. yahán mujh ká lafz mundaraj hai.

^c Yá chatán.

hukm diyá, ki Kisi ko na batána, ki yih Masih hai,

Yisú' kí maüt aur us ke jalál kí peshingoí.

(Mar. 8. 3, 19. 1; Lúq. 9. 22-27.)

²¹ Us waqt se Yisú' apne shágirdon par yih bát zahir karne lagá, ki Mujhe zarúr hai, ki Yarúshalem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhi-non aur faqihon kí taraf se bahut dukh utháún, aur qatl kiyá jáún, aur tísre din jí uthún. ²² Is par Patras us ko alag lejákar use malámat karne lagá, ki Ai Khudáwand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. ²³ Us ne phirkar Patras se kahá; Ai Shaitán, mere sámnne se dúr ho já; tú mere liye thokar ká bá'is hai; kyúnki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmion kí báton ká khayál rakhtá hai. ²⁴ Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, ki Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se^a inkár kare, aur apní salíb uthákar mere píchhe ho le. ²⁵ Kyúnki jo koí apní ján bachání cháhegá, use khoegá, aur jo koí merí khatír apní ján khoegá, wuh use páegá. ²⁶ Aur agar ádmí sárí dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán utháe, to use kyá fáida hogá? aur ádmí apní ján ke badle kyá degá? ²⁷ Kyúnki Ibn i Ádam apne Báp ke jalál men apne frishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfq badlá degá. ²⁸ Main tum se sachí kahtá hún, ki Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain, ki jab tak Ibn i Ádam ko bádsháh b-~~kar~~ áte hue na dekh lenge, hargiz maüt ká maza na chakhenge.

Yisú' kí súrat ká badal jáná.

(Mar. 9. 2-8; Lúq. 9. 28-36.)

17.

¹ Chha din ke ba'd Yisú' Pa-tras aur Ya'qúb aur us ke

bháí Yúhanná ko hamráh lekar, unhen ek únche pahár par alag le gayá; ² aur un ke sámnne us kí súrat badal gayí; aur us ká chihra súraj kí mánind chamká, aur us kí poshák núr kí mánind safed ho gayí. ³ Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báten karte hue unhen dikhái diye. ⁴ Patras ne Yisú' se kahá^b; Ai Khudáwand, hamará yahán rahná ach-chhá hai; marzí ho, to main yahán tén dere banáún, ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. ⁵ Wuh bol hí rahá thá, ki dekho, ek núrání bádál ne un par sáya kar liyá, aur dekho, us bádál men se yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún; is kí suno. ⁶ Shágird yih sunkar munh ke bal gire, aur bahut hí dare. ⁷ Yisú' ne pás ákar unhen chhúá, aur kahá, ki Utho, aur daro nahín. ⁸ Jab unhon ne apní ánkhen utháín, to Yisú' hí ke siwá aur koí dikhái na diyá.

Eliyyáh ke áne ke बारे में.

(Mar. 9. 9-13.)

⁹ Aur pahár se utarte men, Yisú' ne unhen yih hukm diyá, ki Jab tak Ibn i Ádam murdon men se na jí uthe, jo kuchh tum ne dekhá us ká zikr kisi se na karná. ¹⁰ Us ke shágirdon ne us se yih púchhá, ki Phir faqih kyún kahte hain, ki Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? ¹¹ Us ne jawáb men kahá; Eliyyáh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; ¹² lekin main tum se kahtá hún, ki Eliyyáh to á chuká, aur unhon ne us ko nahín pahchána, balki jo cháhá, us ke sáth kiyá; isí tarah Ibn i Ádam bhí un ke háth se dukh utháegá. ¹³ Us waqt shágirdon ne samjhá, ki us ne ham se Yúhanná baptisma-denewále kí bábat kahá hai.

^a Yá apne ápe se.

^b Yún. jawáb men kahá.

Ek mirghwāle larke ko achchhā karnā.

(Mar. 9. 14-28; Lúq. 9. 37-42.)

14 Aur jab wuh bhī ke pás pahúnche, to ek ádmí us ke pás áyá, aur us ke áge ghutne tekkar kahne lagá; **15** Ai Khudáwand, mere betē par rahm kar, kyúnci us ko mirgí átí hai, aur wuh bahut dukh uthátá hai, is liye ki aksar ág men gir partá hai, aur aksar pání men bhí. **16** Aur main us ko tere shágirdon ke pás láyá thá, magar wuh use achchhā na kar sake. **17** Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be-í'tiqád aur kajrau qaum^a, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás le áo. **18** Yisú' ne use jhīrká, aur bad-rúh us se nikal gayí, aur wuh larká usí gharí achchhā hogayá. **19** Us waqt shágirdon ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyún na nikál sake? **20** Us ne un se kahá; Apne imán kí kamí ke sabab; kyúnci main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum men rái ke dāne ke barábar bhí imán hogá, to is pahár se kah sakoge, ki Yahán se sarakkar wahán chalá já, aur wuh chalá jáegá; aur koí bát tumháre liye námumkín na hogí^b.

Apne márc jáne ke báre men Yisú' kí peshingot.

(Mar. 9. 30-32; Lúq. 9. 43-45.)

22 Aur jab wuh Galíl men rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn i Ádam ádmíon ke hawāle kiyá jáegá; **23** aur wuh use qatl karenge, aur wuh tísre din zinda kiyá jáegá. Is par wuh bahut hí gamgín hue.

Haikal ke mahsúl ko adá karnā.

24 Aur jab Kafarnahúm men áe,

to misqál^c lenewálon ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá áustád misqál nahín detá? **25** Us ne kahá; Hán, detá hai. Aur jab wuh ghar men áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hí kahá; Ai Shama'un, tú kyá samajhtá hai, ki dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jizya lete hain? apne beton se, yá gairon se? **26** Jab us ne kahá, ki Gairon se; to Yisú' ne us se kahá; Pas betē barí hue. **27** Magar is liye, ki ham unhen thokar na khilāen, tú jhíl par jákar bansí dál, aur jo machhlí pahle nikle use le le; aur jab us ká mujh kho-legá, to ek sikká^d milegá; wuh lekar mere aur apne badle unhen de dená.

Ásmán kí bádsháhat men farotání kí aur adná logon kí qadr.

(Mar. 9. 33-37; Lúq. 9. 46-48.)

18 ¹ Usí waqt shágird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai? ² Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích men khará kar diyá, ³ aur kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum na phiroge, aur bachchon kí mánind na banoge, to ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhil na hoge. ⁴ Fas jo koí apne áp ko is bachche kí mánind chhotá banáegá, wuhí ásmán kí bádsháhat men bará hogá. ⁵ Aur jo koí aise bachche ko mere nám par qubúl karegá, wuh mujhe qubúl karegá; ⁶ lekin jo koí in chhoton men se, jo mujh par imán le áe hain, kisi ko thokar khiláegá, us ke liye yih bihta hogá, ki ek barí chakkí^e ká pát us ke gale men bándhkar wuh gahre samundar men dūbo diyá jáe. ⁷ Thokaron ke sabab

^a Yún. pusht.

^b B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'fbárat mundaaraj hai,

²¹ Lekin is qism kí bad-rúhen, du'á aur roze ke baqair, aur kisi tarah níkalí nahín játin.

^c Yún. Didrachma. Is se ek sikká murád hai, jis kí qímat qaríb ek rupaye kí hai, aur har ek Yahúdí ko haikal ke ikhráját ke liye sálána dená partá thá; Khurúj 30. 13 aur 38. 26 ko dekho.

^d Yún. Státer, ya'ní taqriban do rupaye ká sikká.

^e Yá kharás.

dunyá par afsos hai, kyúñki thokaron ká lagná zarúr hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke bá'is se thokar lage. ⁸ Pas agar terá háth yá terá pánw tujhe thokar khiláe, to use kátkar apne pás se phenk de; kyúñki tundá yá langrá hokar zindagi men dákhil honá, tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do pánw hote húe, tú hamesha kí ág men dálá jáe. ⁹ Aur agar terí áñkh tujhe thokar khiláe, to use nikálkar apne pás se phenk de; káná hokar zindagi men dákhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do áñkhen hote húe, tú ág ke jahannam men dálá jáe. ¹⁰ Khabardár, in chhoṭon men se kisi ko náchíz na jánná; kyúñki main tum se kahtá hún, ki Ásmán par un ke firishte mere ásmání Báp ká munh hamesha dekhte hain. ¹¹ Tum kyá samajhte ho? agar kisi ádmí kí sau bheren hon, aur un men se ek bhaṭak jáe, to kyá wuh ninnánawe ko chhoṭkar aur paháron par jákar, us bhaṭkí húi ko na dhúndhega? ¹² Aur agar aisá ho kí use páe, to main tum se sach kahtá hún, ki wuh un ninnánawe kí nisbat jo bhaṭkí nahín, is bher kí ziyáda khusshí karegá. ¹³ Isí tarah tumháre ásmání Báp kí yih marzí nahín, ki in chhoṭon men se koí halák ho.

Bháiyon ke jhagron ke faisala karne ke bayán men.

¹⁴ Agar terá bhái terá gunáh kare, to já, aur akele men bát chít karke use samjá; agar wuh terí sune, to tú ne apne bhái ko pé. ¹⁵ Aur agar na sune, to áur ek do ádmíon ko apne sáth le já, táki har ek bát do tin gawáhon kí zabán se sábit ho jáe. ¹⁶ Agar wuh un kí sunne se bhí inkár

kare, to kalisiyá se kah; aur agar kalisiyá ke sunne se bhí inkár kare, to tú use gair-qaumwále aur mah-súl-lenewále ke barábar ján. ¹⁷ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo kuchh tum zamín par bándhoge, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tum zamín par khologe, wuh ásmán par khulegá. ¹⁸ Phir main tum se kahtá hún, ki Agar tum men se do shakhs zamín par kisi bát ke liye, jise wuh mángte hon, ittifaq karen, to wuh mere ásmání Báp kí taraf se, un ke liye ho jáegí. ¹⁹ Kyúñki jahán do yá tín mere nám par ikatthe hote hain, wahán main un ke bích men hotá hún.

Khatákár bhái ke mu'áf karne ke bayán men.

²⁰ Us waqt Patras ne pás ákar us se kahá; Ai Kḥudáwand, agar merá bhái merá gunáh kartá rahe, to main kitní dafa' use mu'áf karún? kyá sát dafa' tak? ²¹ Yisú' ne us se kahá; Main tujh se yih nahín kahtá, ki sát dafa', balki sát dafa' ke sattu gune tak. ²² Pas ásmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai, jis ne apne naukaron se hisáb lená cháhá. ²³ Aur jab hisáb lene lagá, to us ke sámne ek qarzdár házir kiyá gayá, jise das hazár toṛe ^b dene the. ²⁴ Magar chúnki us ke pás kuchh adá karne ko na thá, is liye us ke málík ne hukm diyá, ki Yih aur is kí jorú bachche, aur jo kuchh is ká hai, sab bechá jáe, aur qarz wusúl kar liyá jáe. ²⁵ Pas naukár ne girkar use sijda kiyá aur kahá; Ai Kḥudáwand, mujhe muhlat de, to main terá sára qarz adá karúngá. ²⁶ Us naukár ke málík ne tars khákar use chhoṭ diyá, aur us ká qarz bakhsh diyá.

^a B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibárat mundaraj hai: ¹¹ kyúñki Ibn i Ádam khoe húe ko bacháne dyá hai.

^b Yún. Talantun, jis kí qímat qaríb 3600 rúpaye ke thí.

^c Yún. mere sáth sabr kar.

²⁸ Jab wuh naukar báhar niklá, to us ke hamkhidmaton men se ek us ko milá, jis par us ke sau dinár^a áte the; us ne us ko pakarkar us ká galá ghontá aur kahá, ki Jo merá atá hai, adá kar de. ²⁹ Pas us ke ham-khidmat ne us ke sámne girkar us kí minnat kí aur kahá, Mujhe muhlat de^b, main tujhe adá kar dúngá. ³⁰ Us ne na máná, balki jákar use qaidkháne men dál diyá, ki jab tak qarz adá na kar de, qaid rahe. ³¹ Pas us ke hamkhidmat yih hál dekhkar bahut gangin hue, aur ákar apne málík ko sára ahwál suná diyá. ³² Is par us ke málík ne us ko pás bulákar us se kahá; Ai sharir naukar, main ne wuh sára qarz tujhe is liye bakhsh diyá, ki tú ne meri minnat kí thí; ³³ kyá tujhe lázim na thá, ki jaisá main ne tujh par rahm kiyá, tú bhí apne ham-khidmat par rahm kartá? ³⁴ Aur us ke málík ne gusse hokar, us ko jal-ládon ke hawále kiyá, ki jab tak tamám qarz adá na kar de, qaid rahe. ³⁵ Isí tarah tumháre sáth merá ásmáni Báp bhí karegá, agar tum men se har ek apne bhái ko dil se mu'áf na kare.

Yardan ke pár Yisú' ke mu'jize.

(Mar. 10. 1.)

19 ¹ Jab Yisú' yih báten khatm kar chuká, to aisá huá ki Galíl se rawána hokar, Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhaddon men áyá; ² aur us ke píchhe ek barí bhir ho lí, aur us ne unhen wahán achchhá kiyá.

Talág ke बारे में Yisú' ki tá'lim.

(Mar. 10. 2-12.)

³ Aur Farísí use ázmáne ke wáste us ke pás áe aur kahne lage; Kyá

^a Is mauqa' par Yúnáni lafz *denarius* se ek sikka murád hai, jis kí qímat takhmínan áth áne kí hai.

^b Yún. mere sáth sabr kar.

har ek sabab se apní bíwí ká chhor dená rawá hai? ⁴ Us ne jawáb men kahá; Kyá tum ne nahín parhá, ki jis ne unhen banáyá, us ne ibtidá hí se unhen mard aur 'aurat banákar kahá, kí⁵ ° Is sabab se mard apne má báp se judá ho jáegá, aur apní bíwí ke sáth rahégá, aur wuh dono ek jism ho jáenge? ⁶ Phir wuh do nahín, balki ek jism hain. Pas jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. ⁷ Unhon ne us se kahá, ki Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláq-náma dekar, use chhor de? ⁸ Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári saht-dilí ke sabab, tumhen apní bíwiyon ke chhor dene kí ijázat dí thí, magar ibtidá se aisá na thá. ⁹ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní bíwí ko zinákári ke siwá kisi áur sabab se chhor de, aur dúsri se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo koi chhorí hui se biyáh kar le wuh bhí ziná kartá hai. ¹⁰ Shágirdon ne us se kahá, ki Agar mard ká bíwí ke sáth aisá hí hál hai, to biyáh karne se kuchh fáida nahín. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qubúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat dí gayí hai. ¹² Kyúnki ba'z kхоje aise hain, jo má ke pet hí se aise paidá hue, aur ba'z kхоje aise hain, jinhen ádmíon ne kхоja banáyá, aur ba'z kхоje aise hain, jinhon ne ásmán kí bádsháhat ke liye apne ap ko kхоja banáyá. Jo qubúl kar saktá hai, wuh qubúl kare.

Chhoje bachchon se Yisú' ki mahabbat.

(Mar. 10. 13-16; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakhe, aur du'á mánge, magar shágirdon ne unhen jhirká. ¹⁴ Lekin Yisú' ne kahá; Bachchon ko chhor do, aur

^c Paidáish 2. 24.

unhen mere pás áne se mana' na karo, kyúnki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai. ¹⁵ Aur wuh un par háth rakhkar wahán se chalá gayá.

Yisú' ke pure shágird hone ká taríqa.
(Mar. 10. 17-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁶ Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád main kaun sí neki karún, táki hamesha kí zindagí páún? ¹⁷ Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki kí bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hí hai; ^a albatta, agar tú zindagí men dákhil honá cháhtá hai, to hukmon par 'amal kar. ¹⁸ Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, ki Khún na kar; Zíná na kar; Chori na' kar; Jhúthi gawáhi na de; ¹⁹ Apne má báp ki 'izzat kar; aur apne parausi se apní mánind mahabat rakh. ²⁰ Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiyá hai; ab mujh men áur kis bát kí kamí hai? ²¹ Yisú' ne us se kahá, ki Agar tú kámil honá cháhtá hai, to já, apná mál o asbáb bechkar garíbon ko de; tujhe ásmán par kházána milegá; aur ákar mere píche ho le. ²² Magar wuh jawán yih bát sunkar gamgín hoke chalá gayá, kyúnki bará máldár thá.

Yisú' kí pairawí ke ajr ke bayán men angúrí bág ke mazdúron kí tamshíl.
(Mar. 10. 23-31; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. ²⁴ Aur phir tum se kahtá hún, ki unt ká súí ke náke se nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. ²⁵ Shágird

yih sunkar bahut hí hairán húe, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? ²⁶ Yisú' ne un kí taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmion ke nazdík to námumkin hai, magar Khudá ke nazdík sab báten mumkin hain. ²⁷ Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuchh chhorkar, tere píche ho liye hain; pas ham ko kyá milegá? ²⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki jab Ibn i Ádam nayí paidáish men apne jalál ke takht par baithegá, to tum bhí jo mere píche ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráíl ke bárah firqon ká insáf karoge. ²⁹ Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá má ^b, yá aulád, yá kheton ko mere nám kí khatir chhor diyá hai, us ko sau guná milegá, aur hamesha kí zindagí ko wirse men páegá. ³⁰ Magar bahut se pahle píchhle ho jáenge, aur píchhle pahle.

¹ Kyúnki ásmán kí bádsháhat **20** us ghar ke málík kí mánind hai, jo sawere niklá, táki apne angúrí bág men mazdúr lagáe. ² Aur us ne mazdúron se ek dinár ^c roz thahrákar, unhen apne angúrí bág men bhej diyá. ³ Aur us ne pahar din charhe ke qaríb nikalkar, áuron ko bazár men bekár khare dekhá, aur un se kahá; ⁴ Tum bhí bág men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. ⁵ Phir us ne do pahar aur tisre pahar ke qaríb nikalkar waisá hí kiyá. ⁶ Aur koí ek ghaná din rahe, phir nikalkar áuron ko khare páyá, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám din be-kár khare rahe? ⁷ Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúrí par nahin lagáyá. Us ne un se kahá;

^a B. p. q. n. m. yih fiqra is tarah par áyá hai, ki Tú mujhe kyún nek kahtá hai? Koi nek nahin, magar ek, ya'ni Khudá. Mar. 10. 18 ko dekho.

^b B. p. q. n. m. yahán lafz yá bíwí mundaraj hain.

^c 18. 28. ke háshiye ko dekho.

Tum bhí bág men chale jáo. ⁸ Jab shám húi, to bág ke málík ne apne kárinde se kahá, ki Mazdúron ko bulá, aur pichhlon se lekar pahlon tak unhen mazdúri de de. ⁹ Jab wuh áe jo ghanṭá bhar din rahe lagáe gaye the, to unhen ek ek dínár milá. ¹⁰ Jab pahle log áe, to unhon ne yih samjhá, ki hamen ziyáda milegá, aur un ko bhí ek hí ek dínár milá. ¹¹ Jab unko yih milá, to ghar ke málík se yih kahkar shikáyat karne lage, ki ¹² In pichhlon ne ek hí ghanṭá kám kiyá hai, aur tú ne unhen hamáre barábar kar diyá, jinhon ne din bhar ká bojh utháya, aur sakht dhúp sahí. ¹³ Us ne jawáb dekar un men se ek se kahá; Ai miyán, main tere sáth be-insáfi nahín kartá; kyá tú ne ek dínár mujh se nahín ṭhahráyá thá? ¹⁴ Jo terá hai uthá le, aur chalá já; merí marzí yih hai, ki jitná tujhe detá hún, is pichhle ko bhí utná hí dún. ¹⁵ Kyá mujhe rawá nahín, ki apne mál se ko jo cháhún so karún? Yá tú is liye ki main nek hún, burí nazr se dekhtá hai? ¹⁶ Isí tarah pichhle pahle ho jáenge, aur pahle pichhle.

*Apne qatl hone aur jí uthne ke बारे में
Yisú' ki दूसरी पेशिंगी.*

(Mar. 10. 32-34; Lúq. 18. 31-33.)

¹⁷ Aur Yisú' Yarúshalem ko játe men baráh shágirdon ko alag le gayá, aur ráh men un se kahá, ¹⁸ Dekho, ham Yarúshalem ko játe hain, aur Ibn i Ádam sardár káhinon aur faqihon ke hawále kiyá jáegá, aur wuh us ke qatl ká hukm denge, ¹⁹ aur use gair-qaumon ke hawále karenge, táki wuh use ṭhatthon men uráen, aur kore máren, aur salib par charháen, aur wuh tísre din zinda kiyá jáegá.

Zabdi ke beton ki 'arz aur Yisú' ka jawab.
(Mar. 10. 35-45.)

²⁰ Us waqt Zabdi ke beton kí má

ne, apne beton ke sáth us ke pás ákar sijda kiyá, aur us se kuchh 'arz karne lagí. ²¹ Us ne us se kahá, ki Tú kyá cháhtí hai? Us ne us se kahá; Farmá, ki yih mere dō bete terí bádsháhat men ek tere dahne, aur दूसrá tere báen baithe. ²² Yisú' ne jawáb men kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main píne ko hún, kyá tum pí sakte ho? Unhon ne us se kahá; Pí sakte hain. ²³ Us ne un se kahá; Merá piyála to píoge, lekin apne dahne báen kisi ko biṭháná merá kám nahín, magar jin ke liye mere Báp se taiyár kiyá gayá, unhín ke liye hai. ²⁴ Aur jab deson ne yih suná, to un dono bháiyon se khafa hue. ²⁵ Aur Yisú' ne unhen pás bulákar kahá; Tum jánte ho, ki gair-qaumon ke sardár un par hukumat chaláte, aur amír un par iṭhtiyár jatáte hain. ²⁶ Tum men aisá na hogá, balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane, ²⁷ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh tumhárá gulám bane: ²⁸ chunáñchi Ibn i Ádam is liye nahín áyá, ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fidya men de.

Do andhon ko achchhí karná.

(Mar. 10. 46-52; Lúq. 18. 35-43.)

²⁹ Aur jab wuh Yariho se níkalte the, to ek barí bhir us ke píohhe ho lí. ³⁰ Aur dekho, do andhon ne jo ráh ke kanáre baithe hue the, yih sunkar, ki Yisú' já rahá hai, chillákar kahá; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar. ³¹ Logon ne unhen jhirká, táki chup rahen; lekin wuh áur bhí chillákar bole; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar. ³² Yisú' ne khare hokar unhen buláyá aur kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún? ³³ Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih ki hamárá áñkhen

khul jáen. ³⁴ Yisú' ko tars áyá, aur us ne un kí ánkhoṇ ko chhúá; aur wuh fauran dékhe lage, aur us ke píchhe ho liye.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarúshalem men dákhlil honá.

(Mar. 11. 1-10; Lúq. 19. 29-38; Yúh. 12. 12-15.)

21 ¹ Aur jab wuh Yarúshalem ke nazdik pahunché, aur Baitfage ke pás Zaitún ke pahár par áe, to Yisú' ne do shágirdoṇ ko yih kahkar bheja, ki; ² Apne sámne ke gánw men jáo; wahan pahunchte hí ek gadhí bandhí húi, aur us ke sáth bachcha tumhen milegá; unhen kholkar mere pás le áo. ³ Aur agar koí tum se kuchh kahe, to kahná, ki Yih Khudáwand ko darkár hain; wuh fauran unhen bhej degá. ⁴ Yih is liye húa, ki jo nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, ki

⁵ a Siyyon kí betí se kaho, ki Dekh, terá Bádsháh tere pás átá hai;

Wth halím hai, aur gadhe par sawár hai;

Balki láddú ke bachche par.

⁶ Pas shágirdoṇ ne jákar, jaisá Yisú' ne unhen hukm diyá thá, waisá hí kiyá; ⁷ aur gadhí aur bachche ko lákar, apne kapre un par dále; aur wuh un par baith gayá. ⁸ Aur bhír men ke aksar logon ne apne kapre ráste men bichháe, aur áuron ne darakhton se dáliyón kátkar ráh men phailáin. ⁹ Aur bhír jo us ke áge áge játi thí, aur píchhe píchhe chalí áti thí, pukáṛ pukáṛkar kahtí thí, ki Ibn i Dáúð ko Hoshá'ná^b, mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám se áta^c hai, álam i bálá par Hoshá'ná^b.

¹⁰ Aur jab wuh Yarúshalem men dákhlil húa, to sáre shahr men halchal

par gayí, aur log bole; Yih kaun hai? ¹¹ Bhír ke logon ne kahá; Yih Galíl ke Náserat ká nabí Yisú' hai.

Haikal ko pák sáf karná.

(Mar. 11. 15-18; Lúq. 19. 45-47.)

¹² Aur Yisú' ne Khudá kí haikal men dákhlil hokar, un sab ko nikál diyá, jo haikal men kharíd o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte, aur kabútar-faroshon kí chaukiyán ulat dín, ¹³ aur un se kahá; Likhá hai, ki Merá ghar du'á ká ghar kahláegá; magar tum use dákúon kí khoḥ banáte ho. ¹⁴ Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe; aur us ne unhen achchhá kiyá. ¹⁵ Lekin jab sardár káhinon aur faqíhon ne un 'ajíb kámon ko, jinhen us ne kiyá, aur larcon ko haikal men Ibn i Dáúð ko Hoshá'ná^b pukárte dekhá, to khafa hokar us se kahne lage; ¹⁶ Tú suntá hai, ki yih kyá kahte hain? Yisú' ne un se kahá; Hán; kyá tum ne yih kabhí nahín parhá, ki^c Bachchon aur shír-khwáron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá? ¹⁷ Aur wuh unhen chhoṛkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur rát ko wahín rahá.

Ek bephal anjír ke darakht ká sukháyá jáná.

(Mar. 11. 12-14 aur 20-24.)

¹⁸ Aur jab subh ko phir shahr men játá thá, to use bhúkh lagi. ¹⁹ Aur anjír ká ek darakht ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar, us se kahá, ki Áyanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjír ká darakht usí dam súkh gayá. ²⁰ Shágirdoṇ ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur kahá; Yih anjír ká darakht kyúnkar ek dam men súkh gayá? ²¹ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main tum

^a Zakariyáh 9. 10.

^b Ibrání zabán men is kí ma'ní hain, *Karm karke naját de.* Zabúr 118. 25.

^c Zabúr 8. 2.

se sach kahtá hún, ki Agar imán rakkho aur shakk na karo, to na sírf wuh karoge, jo anjír ke darakht ke sáth húá, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. ²² Aur jo kuchh du'á men imán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

Apne ikhtiyár ke बारे में Yisú' ká sardáron ko jawab dená.

(Mar. 11. 27-33; Lúq. 20. 1-8.)

²³ Aur jab wuh haikal men ákar tá'lim de rahá thá, to sardár káhinon, aur ummat ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? aur kis ne tuihe yih ikhtiyár diyá hai? ²⁴ Yisú' ne jawab men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ²⁵ Bhalá, Yúhanná ká bap̄tisma kahán se thá? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se? Wuh ápas men saláh karke kahne lage, ki Agar ham kahen, ásmán kí taraf se, to wuh ham se kahegá, phir tum ne kyún uská yaqin na kiya? ²⁶ Aur agar kahen, insán kí taraf se, to ham 'awámm se darte hain, kyunki sab Yúhanná ko nabí jánte hain. ²⁷ Pas unhon ne jawab men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ²⁸ Tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do bete the; us ne pahle ke pás jákar kahá; Betá, já, áj angúrí bág men kám kar. ²⁹ Us ne jawab men kahá, Main nahín jáúngá^a; magar píchhe pachhtákar gayá. ³⁰ Phir दूसरे के पास जाकर उस ने इसी तरह कहा. Us ne jawab diyá; Achchhá janáb; magar gayá nahín. ³¹ In dono men se kaun apne báp kí marzi

bajá láyá? Wuh bole; Pahlá. Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl-lenewálê aur kasbián tum se pahle Khudá kí bádsháhat men dákhil hote hain. ³² Kyunki Yúhanná rástbázi kí ráh se tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiya, magar mahsúl-lene-wálon aur kasbiyon ne us ká yaqín kiya; aur tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

Angúrí bág के ठेकेदारों की तामसिल.

(Mar. 12. 1-12; Lúq. 20. 9-19.)

³³ Ek áur tamsíl suno. Ek ghar ká málik thá, jis ne angúrí bág lagá-yá, aur us ke cháron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pades chalá gayá. ³⁴ Aur jab phal ká mausim qarib áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná^b phal lene ko bhejá. ³⁵ Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar kisi ko pítá, aur kisi ko qatl kiya, aur kisi ko sangsár kiya. ³⁶ Phir us ne áur naukaron ko bhejá, jo pahlon se ziyáda the, aur unhon ne un ke sáth bhí usí tarah kiya. ³⁷ Ákhir us ne apne bete ko un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere bete ká to liház karenge. ³⁸ Jab bágbanon ne bete ko dekhá, to ápas men kahá, ki Wáris to yihí hai; áo, use qatl karke us kí mírás par qabza kar len. ³⁹ Aur use pakarkar bág se báhar nikálá, aur qatl kar diyá. ⁴⁰ Pas jab bág ká málik áegá, to un bágbanon ke sáth kyá karegá? ⁴¹ Unhon ne us se kahá; Un bure ádmion ko burí tarah halák karegá, aur bág ká theka áur bágbanon ko degá, jo mausim par us ko phal denge. ⁴² Yisú' ne un se kahá; Kyá tum ne kitáb i muqaddas men kabhí nahín paírhá, ki

^a Yún. nahín cháhtá.

^b Yá us ká.

* Jis patthar ko mi'máron ne radd kiyá,
Wuhí kone ké sire ká patthar ho gayá;
Yih Khudá wand kí taraf se húá,
Aur hamári nazr men 'ajíb hai?
⁴³ Is liye main tum se kahtá hún,
ki Khudá kí bádsháhat tum se le lí
jáégí, aur us quám ko, jo us ke phal
lác, de dí jáégí. ⁴⁴ Aur jo is patthar
par giregá, us ke tukre tukre ho
jáenge, magar jis par wuh giregá, use
pís dálegá. ⁴⁵ Aur jab sardár káhi-
non aur Farísion ne us kí tamsilén
sunín, to samajh gaye, ki hamáre haqq
men kahtá hai. ⁴⁶ Aur wuh us ke
pakarne kí koshish men the, lekin
logon se darte the, kyúnki wuh use
nabí jánte the.

Shahzáde kí shádí kí tamsíl.

22 ¹ Aur Yisú' phir un se tam-
silon men kahne^b lagá, ki
² Ásmán kí bádsháhat us bádsháh kí
mánind hai, jis ne apne beté kí shádí
kí; ³ aur apne naukaron ko bhejá,
ki buláe hún ko shádí men bu-
láen; magar unhon ne áná na cháhá.
⁴ Phir us ne áur naukaron ko yih
kahkar bhejá, ki, Buláe hún se kaho,
ki Dekho, main ne 'ziyáfat' o taiyár
kar lí hai; mere bail, aur moté mote
jánwar; zabh ho chuke hain, aur
sab kuchh taiyár hai; shádí men áo.
⁵ Magar wuh beparwái karke chale
gaye, koí apne khet ko, koí apní
saudágari ko, ⁶ aur báqion ne us ke
naukaron ko pakarkar be'izzat kiyá,
aur ráar dálá. ⁷ Bádsháh ko gussa
áyá, aur apná lashkar bhejkar, un
khúnion ko halák kar diyá, aur un
ká sháhr phúnk diyá. ⁸ Tab us ne
apne naukaron se kahá, ki Shádí kí
ziyáfat to taiyár hai, magar buláe húe
láiq ná the. ⁹ Pas sarakon ke ná-

kon par jáo, aur jitne tumhen milén,
shádí men bulá láo. ¹⁰ Aur wuh
naukar báhar ráston par jákar, jo
unhen mile, kyá bure kyá bhale, sab
ko jama' kar láe, aur shádí kí mahfil
mihmánon se bhar gayí. ¹¹ Aur jab
bádsháh mihmánon ke dekhne ko
andar áyá, to us ne wahán ek ádmí
ko dekhá, jo shádí kí poshák pahne
húe ná thá; ¹² aur us se kahá; Ai
miyán, tú shádí kí poshák bagair
pahne yahán kyúnkar á gayá? Le-
kin us ká munh band ho gayá. ¹³ Is
par bádsháh ne khádimon se kahá;
Us ke háth pánw bándhkar usko
báhar andhere men dál do; wahán
roná aur dánton ká písna hogá.
¹⁴ Kyúnki buláe húe bahut hain,
magar barguzída thore.

Jizya dene ke बारे में Yisú' ká faisala.
(Mar. 12. 13-17; Lúq. 20. 20-26.)

¹⁵ Us waqt Farísion ne jákar saláh
kí, ki use kyúnkar baton men phan-
sáen. ¹⁶ Aur unhon ne apne shágir-
don ko Herodíon ke sáth us ke pás
yih kahne ke liye bhejá, ki Ai ustád,
ham jánte hain ki tú sachchá hai,
aur sachcháí se Khudá kí ráh kí
ta'lím detá hai, aur kisí ki parwá
nahín kartá; kyúnki tú kisí ádmí kí
tarafdári nahín kartá. ¹⁷ Pas hamen
batá, tú kyá samajhtá hai? Qaisar
ko jizya dená rawá hai, yá nahín?
¹⁸ Yisú' ne un kí sharárat jánkar kahá;
Ai riyákáro, mujhe kyún ázmáte ho?
¹⁹ Jizye ká sikká mujhe dikháo.
Wuh ek dinár^d us ke pás láe. ²⁰ Us
ne un se kahá; Yih súrat aur nám
kis ká hai? ²¹ Unhon ne us se kahá;
Qaisar ká. Is par us ne un se kahá;
Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur
jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo.
²² Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá,
aur use chhorkar chale gaye.

^a Zabúr 118. 22.

^c Yún. dín ká khána.

^b Yún. jaráb men kahne.

^d 18. 28 ká háshiya dekho.

Sadúqion ko qiyámat ke bare men jawáb dená.

(Mar. 12. 18-27; Lúq. 20. 27-40.)

²³ Usí din Sadúqí, jo kahte hain, ki qiyámat hai hí nahín, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, ki ²⁴ Ai ustád, Músá ne kahá thá, ki ^a Agar koí be-aulád mar jáe, to us ká bhái us kí bíwí se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye aulád paidá kare. ²⁵ Ab hamáre darmiyán sáť bhái the; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, ki us ke aulád na thá, apní bíwí apne bhái ke liye chhor gayá; ²⁶ isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sáťwen tak. ²⁷ Sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar gayí. ²⁸ Pas wuh qiyámat men un sáťon men se kis kí bíwí hogí? kyúnki sab ne us se biyáh kiyá thá. ²⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Tum gumráh ho, is liye kí na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko; ³⁰ kyúnki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par ^b firishton kí mánind hongé. ³¹ Magar murdon ke jí uthne kí bábat, jo Khudá ne tumhen farmáyá thá, kyá tum ne wuh nahín parhá, kí ³² ^c Main Ibráhím ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai. ³³ Log yih sunke us kí ta'lim se hairán hue.

Tauret ke sab se bare hukm ke bayán men.

(Mar. 12. 28-33.)

³⁴ Aur jab Farisyon ne suná, ki us ne Sadúqion ká munh band kar diyá, to wuh jama' ho gaye; ³⁵ aur un men se ek 'álim i shara' ne ázmá-ne ke liye us se púchhá; ³⁶ Ai

ustád, Tauret men kaun sá hukm bará hai? ³⁷ Us ne us se kahá, ki ^d Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári 'aql se mahabbat rakh. ³⁸ Bará aur pahlá ^e hukm yihí hai. ³⁹ Aur dúsrá us kí mánind yih hai, ki ^f Apne parausí se apní mánind mahabbat rakh. ⁴⁰ In hí do hukmon par tamám Tauret aur ambiyá kí kitábon ká madár hai.

Farisyon se Yisú' ká suwál.

(Mar. 12. 35-47; Lúq. 20. 41-44.)

⁴¹ Aur jab Farisí jama' hue, to Yisú' ne un se yih púchhá, ki Tum Masíh ke haqq men kyá santajhte ho? ⁴² Wuh kis ká betá hai? Unhon ne us se kahá; Dáúd ká. ⁴³ Us ne un se kahá; Pas Dáúd Rúh kí hidáyat se kyúnkar use Khudá-wand kahtá hai, kí

⁴⁴ ^g Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá, kí

Merí dahní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche na kar dún?

⁴⁵ Pas jab Dáúd us ko Khudáwand kahtá hai, to wuh us ká betá kyúnkar thahrá? ⁴⁶ Aur koí us ke jawáb men ek bát na bol saká, aur na us din se phir kisí ne us se suwál karne kí jur'at kí.

Yisú' ká Faqthon aur Farisyon ko malá-mat karná.

(Mar. 12. 38-40; Lúq. 20. 45-47.)

²³ ¹ Us waqt Yisú' ne bhír se aur apne shágirdon se yih báten kahín, kí ² Faqíh aur Farisí Músá kí gaddí par baithé hain; ³ pas jo kuchh wuh tumhen batáen, wuh sab 'amal men láo, aur mánte raho,

^a Istisná 25. 5.

^c Khurúj 3. 6.

^b B. p. q. n. m. is 'nauqa' par lafz Khudá ke mundaraj hain.

^d Istisná 6. 5.

^e B. p. q. n. m. bajáe is ke pahlá aur bará likhá huá hai.

^f Ahbár 19. 18.

^g Zabúr 110. 1.

lekin un ke se kám na karo, kyúñki wuh kahte hain, aur karte nahín. ⁴ Wuh aise bháří bojh, jin ká uthá-ná mushkil hai, bándhkar logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apní unglí se bhí hilána nahín cháhate. ⁵ Wuh apne sab kám logon ke dikháne ko karte hain, kyúñki apne ta'wíz bare banáte, aur apní poshák ke kanáre chaure rakhte hain; ⁶ aur ziyáfaton men sadr jagah, aur 'ibádatkhánon men 'alá darje kí kursían, ⁷ aur bázáron men salám, aur ádmíon se Rabbí kahlána pasand karte hain. ⁸ Magar tum Rabbí na kahláo; kyúñki tumhárá ustád ek hí hai, aur tum sab bhái ho. ⁹ Aur zamín par kisi ko apná báp na kaho; kyúñki tumhárá Báp ek hí hai, jo ásmání hai. ¹⁰ Aur na tum hádí kahláo; kyúñki tumhárá hádí ek hí hai, ya'ní Mas'h. ¹¹ Lekin jo tum men bará hai, wuh tumhárá khádim bane. ¹² Aur jo koí apne ap ko bará banáegá, wuh chhotá kiya jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiya jáegá.

¹³ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! is liye ki ásmán kí bádsháhat logon par band karte ho; kyúñki na to ap dákhil hote ho, aur na dákhil honewálon ko dákhil hone dete ho.^a

¹⁵ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki ek muríd karne ke liye tarí aur khushkí ká daura karte ho, aur jab wuh muríd ho chuká hai, to use apne se dúná jahanpam ká farzand baná dete ho.

¹⁶ Ai andhe ráh batánewálo, tum par afsos hai! jo kahte ho, ki Agar koí maqdis kí qasam kháe, to kuchh bát nahín; lekin agar maqdis ke sone kí qasam kháe, to us ká páband

hogá. ¹⁷ Ai ahmaqo aur andho, kaun bará hai? soná, yá maqdis jis ne sone ko muqaddas kiya? ¹⁸ Aur phir kahte ho, ki Agar koí qurbángáh kí qasam kháe, to kuchh bát nahín, lekin jo nazr us par charhí ho, agar us kí qasam kháe, to us ká páband hogá. ¹⁹ Ai andho, kaun sí barí hai? nazr yá qurbángáh, jo nazr ko muqaddas kartí hai? ²⁰ Pas jo qurbángáh kí qasam khátá hai, wuh us kí, aur sab chízon kí jo us par hain, qasam khátá hai. ²¹ Aur jo maqdis kí qasam khátá hai, wuh us kí aur us ke rahnewále kí qasam khátá hai. ²² Aur jo ásmán kí qasam khátá hai, wuh Khudá ke takht kí, aur us par baithnewále kí qasam khátá hai.

²³ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kyúñki podíne aur saunf aur zíre par dahyakí lagáte ho, aur tum ne shari'at kí ziyáda bháří báton, ya'ní insáf aur rahm aur imán ko chhor diyá hai. Lázim thá, ki in ko karte, aur un ko bhí na chhorté. ²⁴ Ai andhe ráh batánewálo, jo machchhar ko to chhante ho, aur unt ko nigal játe ho.

²⁵ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kyúñki piyále aur rikábí ko úpar se sáf karte ho, magar wuh andar lút aur náparhez-gáří se bhare hain. ²⁶ Ai andhe Farísí, pahle piyále aur rikábí ko andar se sáf kar, táki úpar se bhí sáf ho jáen.

²⁷ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki tum safedí phirí húi qabron kí mánind ho, jo úpar se to khúbsúrat dikhái detí hain, magar andar murdon kí haddiyon, aur har tarah kí najásat se bhari húi hain. ²⁸ Isí tarah tum bhí zahir men

^a B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibarat mundaaraj hai; ¹⁴ Ai riyákár Faqího aur Farísio, tum par afsos hai! Kyúñki tum bewa'auraton ke gharon ko dabá baithte ho, aur dikháwe ke liye namáz ko túl dete ho; is liye ziyáda sazá páoge.

to logon ko rástbáz dikháí dete ho, magar batin men riyákárí aur bad-kárí se bhare húe ho.

²⁹ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai ! kyúnki nabíon kí qabren banáte, aur rástbázon ke maq-bare árasta karte ho, ³⁰ aur kahte ho, ki Agar ham apne báp dádon ke zamáne men hote, to nabíon ke khún men un ke sharík na hote. ³¹ Is tarah tum apní nisbat gawáhí dete ho, ki ham nabíon ke qátílon ke farzand hain. ³² Garaz apne báp-dádon ká paimána bhar do. ³³ Ai sánpó, ai afáí ke bachcho, tum jahannam kí sazá se kyúnkar bachoge ? ³⁴ Is liye dekho, main nabíon aur dánáon aur faqíhon ko tumháre pás bhejtá hún ; un men se ba'z ko qatl karoge, aur salib par charháoge, aur ba'z ko apne 'ibádat-khánon men kore mároge, aur satá satákar shahr ba shahr phiráoge ; ³⁵ táki sab rástbázon ká khún^a, jo zamín par baháyá gayá, tum par áe : rástbáz Hábil ke khún se lekar Birikeyáh ke bete Zakaryáh ke khún tak, jise tum ne maqdis aur qurbán-gáh ke darmiyán qatl kiyá. ³⁶ Main tum se sach kahtá hún, ki Yih sab kuchh is zamáne ke logon^b par áegá.

Yarúshalem par afsos.

(Lúq. 13. 34, 35.)

³⁷ Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, jo nabíon ko qatl kartá hai, aur jo tere pás bheje gaye, unhen sangsár kartá hai ! kitní bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama^c kartí hai, usí tarah tere larkon ko jama^c kar lún, magar tum ne na cháhá ! ³⁸ Dekho, tumhárá ghar tumháre liye wirán chhorá játa hai. ³⁹ Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge,

ki Mubáarak hai wuh jo Khudáwand ke nám se átá hai.

Haikal ke giráe jáne kí peshingoí.

(Mar. 13. 1, 2 ; Lúq. 21. 5, 6.)

24 ¹ Aur Yisú^c haikal se nikalkar já rahá thá, ki us ke shágird us ke pás áe, táki use haikal kí 'imáratén dikháén. ² Us ne jawáb men un se kahá ; Kyá tum in sab chizon ko nahín dekhte ? Main tum se sach kahtá hún, ki Yahán patthar par aisá patthar báqí na rahegá, jo giráyá na jáegá.

Masíh kí ámad ke nishán.

Qaumon men taklífen.

(Mar. 13. 3-13 ; Lúq. 21. 7-19.)

³ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baithá thá, to us ke shágird alag us ke pás ákar bole ; Hamen batá to, ki yih báten kab hongí ? aur tere áne^c aur dunyá ke ákhir hone^d ká nishán kyá hogá ? ⁴ Yisú^c ne jawáb men un se kahá, ki Khabardár, koí tumhen gumráh na kar de. ⁵ Kyúnki bahutere mere nám se áenge, aur apne ap ko Masíh kahenge, aur bahut se logon ko gumráh karenge. ⁶ Aur tum laráiyán, aur laráiyon kí afwáh sunoge ; khabardár, ghabráná nahín ; kyúnki in báton ká wáqi^e honá zarúr hai, lekin us waqt khátima na hogá. ⁷ Kyúnki qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegi ; aur jagah jagah kál párenge, aur bhaunchál áenge. ⁸ Lekin yih sab báten musíbaton^e ká shurú hí hongí. ⁹ Us waqt log tumhen taklíf dene^e ke liye pakarwáenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nám ke sabab sárfi qaumen tum se 'adáwat rakhengi. ¹⁰ Aur us waqt bahutere thokar kháenge, aur ek dúse ko pakarwáegá, aur ek dúse se 'adáwat rakhegá. ¹¹ Aur

^a Yún. rástbáz khún.

^b Yún. is pusht.

^c Yún. teri huzúrí.

^d Yún. zamáne kí takmíl.

^e Yún. dard í zih.

bahut se jhúthe nabí uṭh khare honge, aur bahúton ko gumráh karenge. ¹² Aur bedíni ke barh jáne ke sabab bahuton kí mahabbat thandí par jáegi. ¹³ Magar jo ákhir tak bardásh karegá, wuh naját páegá. ¹⁴ Aur bádsháhat kí is kḥushkḥabari kí manadí tamám dunyá men hogí, táki sab qaumon par gawáhi ho; aur us waqt kḥátima hogá.

Yarúshalem par áfaten.

(Mar. 13. 14-23; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁵ Pas jab tum us ujárnewáli makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabí • kí ma'rifat húa^a, muqaddas maqám men khará húa dekho, (parhnewálá samajh le,) ¹⁶ to jo Yahúdiya men hon, wuh paháron par bhág jáen: ¹⁷ jo koṭhe par ho, wuh apne ghar ká ásbáb lene ko níche na utre; ¹⁸ aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lene ko píche na laṭe. ¹⁹ Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! ²⁰ Pas du'á mángo, ki tumhen járon men yá Sabt ke din bhágná na pare; ²¹ kyúinki us waqt aísí barí musibat hogí, kí dunyá ke shurú' se na ab tak húi, na kabhí hogí. ²² Aur agar wuh din ghaṭáe na játe, to koí bashar na bachtá; magar barguzidon kí kḥátir wuh din ghaṭáe jáenge. ²³ Us waqt agar koí tum se kahe, ki Dekho, Masíh yahán hai, yá wahán hai, to yaqín na kárná. ²⁴ Kyúinki jhúthe Masíh aur jhúthe nabí uṭh khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajib kám dikháenge, ki agar mumkin ho, to barguzidon ko bhi gumráh kar len. ²⁵ Dekho, main ne pañle hí tum se kah diyá hai. ²⁶ Pas agar wuh tum se kahen, ki Dekho, wuh bayábn men hai, to báhar na jáná; Dekho, wuh kothriyon men hai, to yaqín na kárná. ²⁷ Kyúinki jaise bijlí

púrab se kaundhkar pachchhim tak dikháí detí hai, waise hí Ibn i Adam ká áná hogá^b. ²⁸ Jahán murdár hai, wahán giddh jama' ho jáenge.

Ibn i Adam ká zuhúr.

(Mar. 13. 24-27; Lúq. 21. 25-28.)

²⁹ Aur fauran un dinon kí musibat ke ba'd súraaj tárík ho jáegá, aur chánd raushní na degá, aur sitáre ásmán se girenge, aur ásmánon kí quwwaten hiláí jáengi: ³⁰ aur us waqt Ibn i Adam ká nishán ásmán par dikháí degá; aur us waqt zamín ke sáre firqe chhátí píenge, aur Ibn i Adam ko barí qudrat aur jalál ke sáth ásmán ke bádalon par áte dekhenge. ³¹ Aur wuh narsinge kí barí áwáz ke sáth apne firishton ko bhejégá, aur wuh us ke barguzidon ko cháron taraf^c se ásmán ke is sire se us sire tak jama' karenge.

Masíh kí ámad kí ta'yári.

(Mar. 13. 28-37; Lúq. 21. 29-36.)

³² Anjír ke darakht se ek tamsíl síkho: us kí dálí narm hote aur patte nikalte hí tum ján lete ho, ki garmí nazdík hai: ³³ isí tarah tum bhí, jab yih sab dekho, to ján lo ki wuh nazdík, balki darwáze par hai. ³⁴ Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab báten na ho lengí, yih, nasl^d hargiz tamám na hogí. ³⁵ Ásmán aur zamín to tal jáenge, lekin merí báten hargiz na talengi. ³⁶ Lekin us din aur us gharí kí bábat koí nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Betá^e, magar sirf Báp. ³⁷ Jaisá Núh ke dinon men húa, waisá hí Ibn i Adam ke áne ke waqt hogá^b. ³⁸ Kyúinki jis tarah túfán se pahle ke dinon men log kḥáte píte the, aur un men biyáh shádí hotí thí, us din tak, kí Núh kashtí men dákhil húa, ³⁹ aur jab tak túfán ákar un sab ko bahá na le gayá, un ko kḥabar na

^a Dániyál 9. 27.

^d Yá pushi.

^b Yún. kí huzúri hogí.

^c Yún. hawáon.

^e B. p. q. n. m. na Betá ke alfáz páe nahín játe.

húí, isí tarah Ibn i Ádam ká áná hogá^a. ⁴⁰ Us waqt do ádmí khet men honge; ek le liyá jáegá, aur dúsrá chhor diyá jáegá. ⁴¹ Do 'auraten chakkí pistí hongí; ek le lí jáegí, aur dúsrí chhor dí jáegí. ⁴² Pas jágte raho; kyúñki tumhen ma'lúm nahín, ki kis din tumhárá Khudá-wand áegá. ⁴³ Lekin yih ján rakho, ki agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, ki chor rát ke kaun se pahar áegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. ⁴⁴ Pas tum bhí taiyár raho; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, us men Ibn i Ádam áegá. ⁴⁵ Pas wuh dayánatdár aur 'aqlmand naukar kaun sá hai, jise málik ne apne naukar chákaron par muqarrar kiyá, táki waqt par unhen kháná de? ⁴⁶ Mubáarak hai wuh naukar, jise us ká málik ákar aisá hí karte páe. ⁴⁷ Main tum se sach kahtá hún, ki Wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. ⁴⁸ Lekin agar wuh kharáb naukar apne dil men yih kahkar, ki Mere málik ke áne men der hai, ⁴⁹ apne ham-khidmaton ko márná, aur sharábíon ke sáth kháná píná shurú' kare; ⁵⁰ to us naukar ká málik aise din kí wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisí gharí kí wuh na jántá ho, á maujúd hogá; ⁵¹ aur sakht kore lagákar^b us ko riyákaron men shámil karegá; wahán roná, aur dánton ká píná hogá.

Das kunwariyon ki tamsil.

25 ¹ Us waqt ásmán kí bádsháhat un das kunwariyon kí mánind hogí, jo apní apní mash'alen lekar dúlhá ke istiqbál ko niklín. ² Un men pánch bewuqúf, aur pánch 'aqlmand thín. ³ Jo bewuqúf thín, unhon ne apní mash'alen to le lín, magar tel apne sáth na liyá. ⁴ Magar 'aqlmandon ne apní mash'alon ke sáth

apní kuppiyon men tel bhí le liyá. ⁵ Aur jab dúlhá ne der lagáí, to sab únghne lagín aur so gayín. ⁶ Ádhí rát ko dhúm machí, kí Dekho, dúlhá ágayá! Us ke istiqbál ko niklo. ⁷ Us waqt wuh sab kunwariyan uthkar apní apní mash'alen durust karne lagín. ⁸ Aur bewuqúfon ne 'aqlmandon se kahá, ki Apne tel men se kuchh hamen bhí de do; kyúñki hamárá mash'alen bujhí játí hain. ⁹ 'Aqlmandon ne jawáb men kahá, ki Sháyad hamáre tumháre dono ke liye púra na ho; bihtar yih hai, kí bechnewálon ke pás jákar apne wáste mol le lo. ¹⁰ Jab wuh mol lene já rahí thín, to dúlhá á pahunchá; aur jo taiyár thín, wuh us ke sáth shádí men chalí gayín, aur darwáza band kiyá gayá. ¹¹ Píchhe wuh báqí kunwariyan bhí ákar kahne lagín; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, hamáre liye darwáza khol de. ¹² Us ne jawáb men kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí main tumhen nahín jántá. ¹³ Pas jágte raho, kyúñki tum na us din ko jánte ho, na us gharí ko.

Toron ki tamsil.

¹⁴ Kyúñki wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne pardes játe waqt, apne ghar ke naukaron ko bulákar, apná mál un ke sipurd kiyá. ¹⁵ Aur ek ko pánch tore^c diye, dústre ko do, tísre ko ek; ya'ní har ek ko us kí liyáqat ke muwáfiq diyá, aur pardes chalá gayá. ¹⁶ Jis ko pánch tore mile the, us ne fauran jákar un se len den kiyá, aur pánch tore áur paidá kar liye. ¹⁷ Isí tarah jise do mile the, us ne bhí do áur kamáe. ¹⁸ Magar jis ko ek milá thá, us ne jákar zamín khodí, aur apne málik ká rúpiya chhipá diyá. ¹⁹ Barí muddat ke ba'd^c un naukaron ká málik áyá, aur un se hisáb lene lagá. ²⁰ Jis ko pánch tore mile the, wuh pánch tore áur

^a Yún. kí huzúrí hogí.

^b Yá do tukre karke.

^c 18. 24 ká háshiya dekho.

lekar áyá, aur kahá; Ai Khudáwand, tú ne pánch tore mere sipurd kiye the; dekh, main ne pánch tore áur kamáe. ²¹ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur dayánatdár naukar, shábásh! tú thore men dayánatdár rahá, main tujhe bahut chizon ká mukhtár banáúngá: apne málík kí khushi men sharík ho. ²² Aur jis ko do tore mile the, us ne bhí pás ákar kahá; Ai Khudáwand, tú ne do tore mere sipurd kiye the; dekh, main ne do tore áur kamáe. ²³ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur dayánatdár naukar, shábásh! tú thore men dayánatdár rahá, main tujhe bahut chizon ká mukhtár banáúngá; apne málík kí khushi men sharík ho. ²⁴ Aur jis ko ek torá milá thá, wuh bhí pás ákar kahne lagá; Ai Khudáwand, main tujhe jántá thá, ki tú sakht ádmí hai, aur jahán nahín boyá, wahán se káttá hai, aur jahán nahín bakherá, wahán se jama' kartá hai; ²⁵ pas main dará, aur jákar terá torá zamín men chhipá diyá: dekh, jo terá hai, wuh maujúd hai. ²⁶ Us ke málík ne jawáb men us se kahá; Ai sharír aur sust naukar, tú jántá thá, ki jahán main ne nahín boyá, wahán se káttá hún, aur jahán main ne nahín bakherá, wahán se jama' kartá hún; ²⁷ pas tujhe lázim thá, ki íherá rúpiya sarráfon ko detá, to main ákar apná mál súd samet le letá. ²⁸ Pas is se wuh torá le lo, aur jis ke pás das tore hain, use de do. ²⁹ Kyúнки, jis kisi ke pás hai, use diyá jáegá, aur us ke pás ziyáda ho jáegá; magar jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí, jo us ke pás hai, le liyá jáegá. ³⁰ Aur is nikamme naukar ko báhar ke andhere men dál do; wahán roná aur dánton ká písna hogá.

Bheron aur bakriyon kí tam síl.

³¹ Jab Ibn i Ádam apne jalál men

áegá, aur sab frishte us ke sáth áenge, to us waqt wuh apne jalál ke takht par baithegá; ³² aur sab qaumen us ke sámne jama' kí jáengí, aur wuh ek ko dústre se judá karegá, jáisá gallabán bheron ko bakriyon se judá kartá hai; ³³ aur bheron ko apne dahine, aur bakriyon ko báen khará karegá. ³⁴ Us waqt bádsháh apne dahiní tarafwálon se kahegá, ki Áo, mere Báp ke mubá-rak logo, jo bádsháhat biná i 'álam ke waqt se tumháre liye taiyár kí gayí hai, use wirse men lo; ³⁵ kyúнки main bhúkhá thá, tum ne mujhe kháná khiláýá; main piyásá thá, tum ne mujhe pání piláýá; main pardesí thá, tum ne mujhe apne ghar men utará; ³⁶ nangá thá, tum ne mujhe kaprá pahináýá; bímár thá, tum ne merí khabar lí; qaid men thá, tum mere pás áe. ³⁷ Tab rástbáz jawáb men us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúkhá dekhkar kháná khiláýá, yá piyásá dekhkar pání piláýá? ³⁸ ham ne kab tujhe pardesí dekhkar ghar men utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináýá? ³⁹ ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tere pás áe? ⁴⁰ Bádsháh jawáb men un se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, ki chúnki tum ne mere in sab se chhote bháíon men se kisi ek ke sáth yih kiýá, to mere hí sáth kiýá. ⁴¹ Phir wuh báin tarafwálon se bhí kahegá; Ai mal'úno, mere sámne se us hamesha kí ág men chale jáo, jo Iblis aur us ke frishton ke liye taiyár kí gayí hai; ⁴² kyúнки main bhúkhá thá, tum ne mujhe kháná na khiláýá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláýá; ⁴³ pardesí thá, tum ne mujhe ghar men na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináýá; bímár aur qaid men thá, tum ne merí khabar na lí. ⁴⁴ Us waqt wuh bhí jawáb men kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab

tujhe bhúkhá, yá piyásá, yá padesí, yá nangá yá bímár, yá qaid men dekhkar terí k̄hidmat na kí? ⁴⁵ Us waqt wuh un se jawáb men kahegá; Main tum se sach kahtá hún, kí chúnki tum ne in sab se chhoton men se kisi ek ke sáth yih na kiyá, to mere sáth na kiyá. ⁴⁶ Aur yih hamesha ke 'azáb men jáenge, magar rástbáz hamesha kí zindagí men.

Yisú' ke qatl hone ke बारे men us kí peshingóí aur sardáron kí saláh.

(Mar. 14. 1, 2; Lúq. 22. 1, 2.)

26 ¹ Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to us ne apne shágirdon se kahá; ² Tum jánte ho, kí do din ke ba'd 'Íd i Fasah hogí, aur Ibn i Ádam maslúb hone ko pakarwáyá jáegá. ³ Us waqt sardár káhin aur ummat ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke díwánkháne men ikat̄the húe; ⁴ aur saláh kí, kí Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. ⁵ Magar wuh kahte the, kí 'Íd ko nahín, káhin logon men balwá na ho jáe.

Yisú' ke sir par 'itr ká dálá jáná.

(Mar. 14. 3-9; Yúh. 12. 1-8.)

⁶ Aur jab Yisú' Bait'aniyá' men Shama'un korhí ke ghar men thá, ⁷ to ek 'aurat sang i marmar kí díbiyá men qímatí 'itr lekar us ke pás aí, aur jáb wuh khána kháne baithá thá, to us se sir par dálá. ⁸ Shágird yih dekhkar khafa húe, aur kahne lage, kí Yih kis liye záí kiyá gayá? ⁹ Yih to bare dámon ko bikkar garíbon ko díyá já saktá thá. ¹⁰ Yisú' ne yih jánkar un se kahá, kí Is 'aurat ko kyún taklíf dete ho? us ne to mere sáth bhalái kí hai. ¹¹ Kyúnki garíb to hamesha tumháre sáth rahite hain; magar main hamesha tumháre sáth na rahúngá. ¹² Kyúnki is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih kám

mere dafn kí taiyári ke wáste kiyá. ¹³ Main tum se sach kahtá hún, kí Tamám dunyá men jáhán káhin is k̄huskhabarí kí manadí kí jáegi, yih bhí jo is ne kiyá, is kí yádgári men kaha jáegá.

Yahúdáh Iskariyotí kí bekmání.

(Mar. 14. 10, 11; Lúq. 22. 3-6.)

¹⁴ Us waqt un bárah men se ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyotí thá, sardár káhinon ke pás jákar kaha, kí ¹⁵ Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tís rupaye tolkar de diye. ¹⁶ Aur wuh us waqt se use hawála karáne ka mauqa' dhúndhne lagá.

Shágirdon ke sáth Fasah kháke Yisú' ká 'Ashá i Rabbání ko mugarrar karná.

(Mar. 14. 12-26; Lúq. 22. 7-20;

1 Kur. 11. 23-25.)

¹⁷ Aur 'Íd i Fatír ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole; Tú káhan cháhátá hai, kí ham tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? ¹⁸ Us ne kahá; Shahr men fulán-shakhs ke pás jákar us se kaho; Ustád farmátá hai, kí Merá waqt nazdík hai; main apne shágirdon ke sáth tere hán 'Íd i Fasah karúngá. ¹⁹ Aur jaisá Yisú' ne shágirdon ke hukm díyá thá, unhon ne waisá hí kiyá aur Fasah taiyár kiyá. ²⁰ Jab shám húi, to wuh bárah shágirdon^a ke sáth kháne par baitha húa thá; ²¹ aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí Tum men se ek mujhe pakarwáegá. ²² Wuh bahut hí dilgír húe, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudáwand, kyá main hún? ²³ Us ne jawáb men kahá, kí Jis ne mere sáth tabáq nten háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. ²⁴ Ibn i Ádam to jaisá us ke haqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wásle se Ibn i Ádam pakarwáyá játá hai!

^a B. p. q. n. m. lafz shágirdon nahín páyá játá.

agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá. ²⁵ Us ke pa-karwánewále Yahúdáh ne jawáb men kahá; Ai Rabbí, kyá main hún? Us ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá. ²⁶ Kháná kháte waqt Yisú' ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí, aur shágirdon ko dekar kahá; Lo, kháo, yih merá badan hai. ²⁷ Phir piyála lekar shukr kiyá, aur unhen dekar kahá, ki Tum sab is men se pí lo; ²⁸ kyúñki yih merá khún hai, ya'ní^a 'ahd ká wuh khún, jo bahuteron ke liye gunáhon kí mu'áfi ke wáste baháyá játá hai. ²⁹ Main tum se kahtá hún, ki Angúr ká yih shíra^b us din tak phir hargiz na píungá, jab tak ki tum-háre sáth apne Báp kí bádsháhát men naye ko na píun.

³⁰ Phir wuh gít ákar báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon kí bewafáí kí peshíngot.

(Mar. 14. 27-31.)

³¹ Us waqt Yisú' ne un se kahá, ki Tum sab isí rát mere sabab thokar kháoge; kyúñki likhá hai, ki^c Main charwáhe ko márungá, aur galle kí bheren paráganda ho jáengí. ³² Lekin main apne jí úthne ke ba'd tum se pahle Galíl ko jáúngá. ³³ Patras ne jawáb men us se kahá; Agarchi sab tere sabab thokar kháen, lekin main kabhí thokar na kháúngá. ³⁴ Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Isí rát, murg ke báng dene se pahle, tú tén bár merá inkár karegá. ³⁵ Patras ne us se kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí zarúr ho, tau bhí terá inkár hargiz na karúngá. Aur sab shágirdon ne bha isí tarah kahá.

Gatsamane ke bág men Yisú' kí

jánkani.

(Mar. 14. 32-42; Lúq. 22. 40-46.)

³⁶ Us waqt Yisú' un ke sáth

Gatsamane nám ek jagah men áyá, aur apne shágirdon se kahá, ki Yahín baithé rahná, jab tak ki main wahán jákar du'á mángún. ³⁷ Aur Patras aur Zabdí ke dono beṭon ko sáth lekar, gamgín aur beqarár hone lagá. ³⁸ Us waqt us ne un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak ki marne kí naubat pahunch gayí hai^d; tum yahán thábro, aur mere sáth jágte raho. ³⁹ Phir thorá áge barhkar, munh ke bal girá, aur yih du'á mángí, ki Ai mere Báp, agar ho sake, to yih piyála mujh se tal jáe; táham merí nahín, balki terí hí marzí púrí ho. ⁴⁰ Phir shágirdon ke pás ákar unhen sote páyá, aur Patras se kahá; Kyún, tum mere sáth ek gharí bhí na jág sake? ⁴¹ Jágo aur du'á mángo, táki ázmáish men na paro: rúh to mustá'idd hai, magar jism kamzor hai. ⁴² Phir dobára us ne jákar yih du'á mángí; Ai mere Báp, agar yih mere piye bagair nahín tal saktá, to terí marzí púrí ho. ⁴³ Aur ákar unhen phir sote páyá, kyúñki un kí áñkhen nínd se bhari hui thín. ⁴⁴ Aur unhen chhorakar phir chalá gayá, aur wuhí bát phir káhkar, tísri bár du'á mángí. ⁴⁵ Phir shágirdon ke pás ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo; dekho, wuh gharí á pahunchí hai, ki Ibn i Ádam gunahgáron ke hawále kiyá jáe. ⁴⁶ Uṭho, chalen; dekho, merá pakar-wánewálá nazdík á pahunchá hai.

Yisú' ká pakrá jáná.

(Mar. 14. 43-50; Lúq. 22. 47-53;

Yúh. 13. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, to kyá dekhte hain, ki Yahúdáh, jo bárah men se ek thá, áyá, aur us ke sáth ek barí bhír talwáren aur láthi-yán liye hue, sardár káhinon aur ummat ke buzurgon kí taraf se á

^a B. p. q. n. m. yahán lafz naye mundaraj hai.

^b Yún. ták ká yih hasíl.

^c Zakaryáh 13. 7.

^d Yún. mauz tak niháyat gamgín hai.

pahunchí. ⁴⁸ Aur us ke pakarwáne-wále ne unhen yih pata diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai; use pakar lená. ⁴⁹ Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, salám; aur us ke bosc liye. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá; Miyán, jis kám ko áyá hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dálá, aur use pakar liyá. ⁵¹ Aur dekho, Yisú' ke sáthíon men se ek ne háth barhákar apní talwár khénchi, aur sardár káhin ke naukar par chalákar us ká kán urá diyá. ⁵² Yisú' ne us se kahá; Apní talwár ko miyán men kar le; kyúnki jo talwár khénchte hain, wuh sab talwár se halák kiye jáenge. ⁵³ Áyá tú nahín samajhtá, ki main apne Báp se minnat kar saktá hún, aur wuh frish-ton ke bárah tuman se ziyáda mere pás abhí maujúd kar degá? ⁵⁴ Magar wuh nawishte, ki yúnhín honá zarúr hai, kyúnkar púre hongé? ⁵⁵ Usí gharí Yisú' ne bhír se kahá; Kyá tum dákú jánkar talwáren aur láthiyán lekar mere pakarne ko nikle ho? Main har roz haikal men baithkar ta'lim detá thá, aur tum ne mujhe nahín pakrá. ⁵⁶ Magar yih sab kuchh is liye húa, ki nabíon ke sahífe púre hon. Is par sáre shágird use chhorkar bhág gaye.

Yahúdíon kí sadr majlis men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mar. 14. 53-65.)

⁵⁷ Aur Yisú' ke pakarnewále us ko Káifá nám sardár káhin ke pás le gaye, jáhán faqíh aur buzurg jama' the. ⁵⁸ Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke dí-wánkháne tak gayá, aur andar jákar piyádon ke sáth natíja dekhne ko baith gayá. ⁵⁹ Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálatwále Yisú' ko már dálne ke wáste us ke khiláf

jhúthí gawáhí dhúndhne lage; magar na pái, go ki bahut se jhúthe gawáh áe. ⁶⁰ Lekin ákhir-kár do gawáhon ne ákar kahá, ki ⁶¹ Is re kahá hai; Main Khudá kí maqdis ko dhá saktá, aur tén din men use baná saktá hún. ⁶² Aur sardár káhin ne khare hokar us se kahá; Kyá tú jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhí dete hain? ⁶³ Magar Yisú' chup hí rahá. Sardár káhin ne us se kahá; Main tujhe zinda Khudá ki qasam detá hún, ki agar tú Khudá ká Betá Masíh hai, to ham se kah de. ⁶⁴ Yisú' ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá; balki main tum se kahtá hún, ki is ke ba'd tum Ibn í Ádam ko Qádir í Mutlaq^b kí dahní taraf baithé, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge. ⁶⁵ Is par sardár káhin ne yih kahkar apne kapre pháre, ki Us ne kufr baká hai; ab hamen gawáhon kí kyá hájat rahí? dekho, tum ne abhí yih kufr suná hai: tumhári kyá ráe hai? ⁶⁶ Unhon ne jawáb men kahá; Wuh qatl ke láiq hai. ⁶⁷ Is par unhon ne us ke munh par thúká, aur us ke mukke máre, aur ba'z ne tamánche márke kahá; ⁶⁸ Ai Masíh, hamen nubuwwat se batá, ki kis ne tujhe márá?

Patras ká Yisú' ke pairan hone ká inkár karná.

(Mar. 14. 66-72; Lúq. 22. 55-62;

Yún. 18. 46-18 aur 25-27.)

⁶⁹ Aur Patras báhar sahn men baithá húa thá, ki ek larndí us ke pás ákar bolí; Tú bhí Yisú' Galilí ke sáth thá. ⁷⁰ Us ne sab ke sámne yih kahkar inkár kiyá, ki Main nahín jántá, tú kyá kahtí hai. ⁷¹ Aur jab wuh deorhí men chalá gayá, to dúsrí ne use dekhá, aur jo wahán the un se kahá; Yih bhí Yisú' Násarí ke sáth thá. ⁷² Us ne qasam khákar phir inkár kiyá, ki Main is ádmí ko

^a Yún. jawáb men kahá.

^b Yún. qudrat.

nahín jántá. ⁷³ Thorí der ke ba'd, jo wahán khare the, unhon ne Patras ke pás ákar kahá, ki Beshakk tú bhí un men se hai; kyúnki terí bolí se bhí zahir hotá hai. ⁷⁴ Is par wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko nahín jántá; aur fil'aur murg ne báng dí. ⁷⁵ Patras ko Yisú' kí wuh bát fauran yád áí jo us ne kahi thí, ki Murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. Phir wuh báhar jákar zár zár royá.

Yisú' ká Romí hákim ke harwále kiyá jáná.

27 ¹ Jab subh húi, to sab sardár káhinon aur ummat ke buzurgon ne Yisú' ke barkhiláf us ke már dalne kí saláh ki; ² aur use bándhkar le gaye, aur Pilátus hákim ke harwále kiyá.

Yahúdáh ká ta'assuf aur us kí khudkushí.

³ Us waqt uská pakarwánewálá Yahúdáh yih dekhkar kí wuh mujrim thahrá, pachhtáyá, aur wuh tís rupaye sardár káhinon aur buzurgon ke pás pher láyá, aur kahá; ⁴ Main ne gunáh kiyá, kí beqasúr ko qatl ke liye a pakarwáyá. Wuh bole; Hamen kyá? tú ján. ⁵ Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkkar chalá gayá, aur jákar apne ap ko phánsí dí. ⁶ Sardár káhinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke khazáne men dálná rawá nahín, kyúnki khún kí qímat hai. ⁷ Pas-unhon ne saláh karke un rupayon se kumhár ká khet pardesion ke dafn karne ke liye kharidá. ⁸ Is sahab se wuh khet áj tak khún ká khet kahlátá hai. ⁹ Us waqt jo Yirmayáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra húa, kí ^b Jis kí qímat thahrá gayí thí, unhon ne uski qímat ke wuh tís rupaye le liye; (us kí qímat ba'z baní Isráíl ne thah-

rái thí;) ¹⁰ aur unhen kumhár ke khet ke wáste diyá, jaisá Khudáwand ne mujhe hukm diyá.

Puntiyus Pilátus kí kachahrí men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mar. 15. 2-15; Lúq. 23. 2, 3 aur 18-25; Yúh. 18. 29-40, 19. 16.)

¹¹ Yisú' hákim ke sámne khará thá, aur hákim ne us se yih púchhá; Kyá tú Yahúdion ká bádsháh hai? Yisú' ne us se kahá; Tú khud kah rahá hai. ¹² Aur jab sardár káhin aur buzurg us par ilzám lagá rahe the, to us ne kuchh jawáb na diyá. ¹³ Is par Pilátus ne us se kahá; Kyá tú nahín suntá, kí yih tere barkhiláf kitní gawáhián dete hain? ¹⁴ Us ne ek bát ká bhí us ko jawáb na diyá, yahan tak kí hákim ne bahut ta'ajjub kiyá. ¹⁵ Aur hákim ká dastúr thá, kí 'Íd par logon ke liye ek qaidí jise wuh cháhte the, chhor detá thá. ¹⁶ Us waqt Bar-Abbá nám un ká ek mashhúr qaidí thá. ¹⁷ Pas jab wuh ikatthe hue, to Pilátus ne un se kahá; Tum kise cháhte ho, kí main tumhare liye chhor dún? Bar-Abbá ko, yá Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai? ¹⁸ Kyúnki use ma'lúm thá, kí unhon ne ise hasad se pakarwáyá hai. ¹⁹ Aur jab wuh takht í 'adálat par baithá húa thá, to us kí bíwí ne us se kahlá bhejá, kí Tú is rástbáz se kuchh kám na rakh; kyúnki main ne áj khwáb men us ke sabab se bahut dukh utháyá hai. ²⁰ Lekin sardár káhinon aur buzurgon ne logon ko ubhára, kí Bar-Abbá ko máng len, aur Yisú' ko halák karáen. ²¹ Hákim ne un se kahá, kí In dono men se kis ko cháhte ho, kí tumhare liye chhor dún? Wuh bole; Bar-Abbá ko. ²² Pilátus ne un se kahá; Phir Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai kyá karún? Sab ne kahá, kí Us ko salíb dí jáe. ²³ Us ne kahá; Kyún, is ne kyá burái kí

hai? Magar wuh âur bhí chillá chillákar bole, ki Is ko salíb dí jáe. ²⁴ Jab Pilátus ne dekhá, ki kuchh ban nahín partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to pání lekar logon ke rúbáru apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se pák hún; tum jáno. ²⁵ Sab logon ne jawáb dekar kahá, ki Is ká khún hamári aur hamári aulád ki gardan par! ²⁶ Is par us ne Bar-Abbá ko un ke liye chhor diyá, aur Yisú' ke koṛe lagwákar hawála kiyá, táki salíb dí jáe.

Romí sipáhíon kí taraf se Yisú' ká tháṭṭhe men uráya jáná.

(Mar. 15. 16-20; Yúh. 19. 2, 3.)

²⁷ Is par hákim ke sipáhíon ne Yisú' ko qala' men le jákar apní sári paltan us ke gird jama' kí; ²⁸ aur us ke kapre utárkar use qirmizí choga pahináya; ²⁹ aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakhá, aur ek sarkandá us ke dahine háth men diyá, aur us ke áge ghutne tékkar use tháṭṭhon men uráne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! ³⁰ Aur us par thúká, aur sarkandá lekar us ke sir par márne lage. ³¹ Aur jab us ká tháṭṭhá kar chuke, to choṛe ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salíb dene ko le gaye.

Yisú' ke salíb diye jáne, aur la'n ta'n utháne ká hál.

(Mar. 15. 21-32; Lúq. 23. 26 aur 33-43; Yúh. 19. 17-24.)

³² Jab báhar áe, to unhen Shama'un nam ek Kurení ádmí milá; use begár men pakrá, ki us kí salíb utháe. ³³ Aur us maqám men jo Gulguta, ya'ní khopri kí jagah, kah-láti hai, pahunchkar, ³⁴ pit milí hui mai use pine ko dí, magar us ne chakhkar piná na cháhá. ³⁵ Aur use salíb par charháya, aur us ke kapre qura' dalkar bánt liye, ³⁶ aur wahán

baithkar us kí nigahbání karne lage. ³⁷ Aur us ká ilzám líkhkar us ke sir se úpar lagá diyá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH YISÚ' HAI. ³⁸ Us waqt us ke sáth do dákú salíb par charháe gaye, ek dahne, dúsrá báen. ³⁹ Aur ráh chalnawále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur yih kahte the, ki ⁴⁰ Ai haikal ke dhánewále, aur tín din men banánewále, apne taín bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salíb par se utar á. ⁴¹ Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon aur buzurgon ke sáth milke, tháṭṭhe se kahte the; ⁴² Us ne auron ko bacháya, apne taín nahín bachá saktá. Yih to Isráíl ká bádsháh hai; ab salíb par se utar áe, to ham us par ímán láenge. ⁴³ Us ne Khudá par bharosá rakhá hai; agar wuh us ko cháhtá hai, to ab us ko chhurá le, kyúnci us ne kahá thá, ki Main Khudá ká Betá hún. ⁴⁴ Isí tarah dákú bhí, jo us ke sáth salíb par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

Yisú' ke marne ká hál.

(Mar. 15. 33-41; Lúq. 23. 44-49; Yúh. 19. 28-30.)

⁴⁵ Aur do pahar se lekar tísre pahar tak sári zamín par^a andherá chháya rahá. ⁴⁶ Aur tísre pahar ke qarib Yisú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Elí, Elí, lámá shabaqtaní? ya'ní^b Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe^c kyún chhor diyá? ⁴⁷ Jo wahán khare the, un men se ba'z ne sunkar kahá, ki Yih Eliyyáh ko pukártá hai. ⁴⁸ Aur fauran un men se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáya. ⁴⁹ Magar báqíon ne kahá; Thahar jáo, dekhén to, Eliyyáh use bacháne áta hai, yá nahín. ⁵⁰ Aur Yisú' ne barí áwáz se phir chillákar ján dí. ⁵¹ Aur maqdis ke parde ke úpar se níche tak phatkar

^a Yá tamám mulk meṛ.

^b Zabúr 22. 1.

do tukre ho gaye, aur zamín larzi aur chatánen tarak gayín; ⁵² aur qabren khul gayín aur bahut se jism un muqaddason ke jo so gaye the jí uthe; ⁵³ aur us ke jí uthne ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr men gaye, aur bahuton ko dikhá diye. ⁵⁴ Pas súbadár aur jo us ke sáth Yisú' kí nigahbání karte the, zalzala aur tamám májará dekhkar bahut hí dare, aur bole, ki Beshakk yih Khudá ká Betá thá. ⁵⁵ Aur wahán bahut sí 'auraten, jo Galíl se Yisú' ke píchhe píchhe us kí khidmat kartí húi áí thín, dúr se dekh rahí thín. ⁵⁶ Un men Maryam Magdaliya, aur Ya'qúb aur Yoses kí má Maryam, aur Zabdí ke beṭon kí má thín.

Yisú' ká dafn honá.

(Mar. 15. 42-47; Lúq. 23. 50-56; Yúh. 19. 38-42.)

⁵⁷ Jab shám húi, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand ádmí áyá, jo khud bhí Yisú' ká shágird thá. ⁵⁸ Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. Is par Pilátus ne dene ká hukm diyá. ⁵⁹ Aur Yúsuf ne lách ko lekar sáf kattaní chádár men lapetá, ⁶⁰ aur apní nayí qabr men rakh diyá, jo us ne chatán men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke munh par lurhkáke chalá gayá. ⁶¹ Aur Maryam Magdaliya, aur dúsrí Maryam wahán qabr ke sámne baithí thín.

Yisú' ke jí uthne ko rokne ke liye
* Yahúdí sardáron kí tadbír.

⁶² Dúsré din, jo taiyárí ke ba'd ká dín thá, sardár káhinon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; ⁶³ Ai khudáwánd, hamen yád hai, ki us dhokhebáz ne apní zindagí men kahá thá, ki Main tén din ke ba'd jí

uthúngá. ⁶⁴ Pas hukm de, ki tísre dín tak qabr kí hifázat kí jáe, kahín aisá na ho ki us ke shágird ákar use churá le jáen aur logon se kah den, ki wuh murdon men se jí uthá: to yih pichhlá dhokhá pahle se bhí burá hogá. ⁶⁵ Pilátus ne un se kahá; Tumháre pás pahrewále hain; jáo, jáhán tak tum se ho sake us kí hifázat karo. ⁶⁶ Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke qabr kí hifázat kí.

Yisú' ká jí uthná.

(Mar. 16. 1-8; Lúq. 24. 1-10; Yúh. 20. 1.)

28 ¹ Aur sabb ke ba'd hafte ke pahle dín, pau phatte waqt Maryam Magdaliya aurdúsrí Maryam qabr ko dekhne áín. ² Aur dekho, ek bará zalzala áyá, kyúнки Khudá-wánd ke firishte ne ásmán se utarkar aur pás ákar patthar ko lurkhá diyá, aur us par baith gayá. ³ Us kí súrat bijlí kí mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí; ⁴ aur us ke dar ke máre nigahbán kánp uthe, aur murda se ho gaye. ⁵ Firishte ne 'auraton se kahá; Tum na daro, kyúнки main jántá hún, ki tum Yisú' ko dhúndhtí ho, jo maslúb húa thá. ⁶ Wuh yahán nahín hai, kyúнки apne kahne ke muwáfíq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jáhán Khudáwánd pará thá; ⁷ aur jald jákar us ke shágirdon se kaho, ki wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tumhen dikháí degá; dekho, main ne tum se kah diyá. ⁸ Aur wuh khauf aur barí khushí ke sáth qabr se jald rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. ⁹ Aur Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhon ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use sijda kiya.

* Yún. jawáb men kahá.

10 Is par Yisú' ne un se kahá ; Daro nahín ; jáo, mere bháton ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen ; wahán mujhe dekhenge.

Yisú' ke jé uthne kí khabar gum karne ke liye Yahúdion ká mansúba.

11 Jab wuh já rahí thin, to dekho, pahrewálon men se ba'z ne shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiyá. 12 Aur unhon ne bu-zurgon ke sáth jama' hokar aur saláh karke, sipáhion ko bahut rupaye diye aur bole ; 13 Yih kahná, kí Rát ko jab ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. 14 Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchegí, to ham use samjhákar tumhen ande-she se bachá lenge. 15 Pas unhon ne rupaye lekar, jaise sikháe gaye the,

waisá hí kiyá ; aur yih bát áj tak Yahúdion men mashhúr hai.

Sab qaumon ko Yisú' ke muríd karne ká hukm.

16 Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiyá thá. 17 Aur use dekhkar sijda kiyá, magar ba'z ne shakk kiyá. 18 Yisú' ne pás ákar un se báten kín, aur kahá, kí Ásmán aur zamín ká kull ikhtiyár mujhe diyá gayá hai. 19 Pas tum jákar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par ^a baptisma do ; 20 aur unhen yih ta'lím do, kí un sab báton ko manen jin ká main ne tum ko hukm diyá ; aur dekho, main dunyá ke ákhir ^b tak har roz tumháre sáth rahúngá.

MARQUS KÍ INJÍL.

I 1 Khudá ke Bete Yisú' Masih kí khushkhabarí ^c ká shurú'.

Yúhanná baptisma-denewále kí maná-dí aur kám.

(Mat. 3. 1-12 ; Lúq. 3. 1-18 ; Yúh. 1. 19-28.)

2 Jaisá Yasha'yáh nabí kí kitáb men likhá hai, kí

^d Dekh, main apná paigambar tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh durust karegá ;

3 ^e Bayábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, kí

Khudáwand kí ráh taiyár karo,

Us ke ráste sídhe banáo ;

4 Yúhanná jo bayábán men baptisma detá, aur gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manadí kartá thá, á maujud húa. ^f Aur

Yahúdiya ke mulk ke sab log aur Yarusálem ke, sab rahnewále nikal nikalkar us ke pás áne lage, aur apne apne gunáhon ká iqrár karke daryá i Yardan men us se baptisma lené lage.

6 Aur Yúhanná un^g ke bálon ká libás pahine, aur chamre ká patká apní kamar men kase hue thá, aur tiddiyán aur janglí shahd khátá thá ; 7 aur yih manadí kartá thá, kí Mere ba'd ^h wuh shakhs ánewálá hai, jo mujh se

^a Yún. men.

^b Yún. zamáne ke tamám hone.

^c Yá Injil.

^d Malákí 3. 1.

^e Yasha'yáh 40. 3.

zoráwar hai; main is láiq nahín ki jhukkar us kí jútíon ká tasma khólún. ⁸ Main ne to tumhen pání se^a baptisma diyá, magar wuh tumhen Rúhu'l Quds se^a baptisma degá.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.

(Mat. 3. 13-17; Lúq. 3. 21, 22;
Yúh. 1. 32-34.)

⁹ Aur un dinon men aisá huá, ki Yisú' ne Galíl ke Násarat se ákar Yordan men Yúhanná se baptisma liyá. ¹⁰ Aur jab wuh pání se nikalkar úpar áyá, to fauran us ne ásmánon ko phatte, aur Rúh ko kabútar kí mánind apne úpar utarte dekhá; ¹¹ aur ásmánon se áwáz áí, ki Tú merá piyará Betá hai, tujh se main khush hún.

Yisú' kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Lúq. 4. 1-13.)

¹² Aur fi'lfaur Rúh ne use bayá-bán men zor dekar bhejá. ¹³ Aur wuh bayábán men chálís din tak Shaitán se ázmáyá gayá; aur janglí jánwaron ke sáth ráhá kiyá; aur frishtë us kí khidmat karte rahe.

Yisú' kí manádti.

(Mat. 4. 12-17; Lúq. 4. 14, 15.)

¹⁴ Phir Yúhanná ke pakre jáne ke ba'd Yisú' ne Galíl men ákar Khudá kí khushkhabarí kí manádti kí, ¹⁵ aur kahá, ki Waqt púra ho gayá hai, aur Khudá kí bádsháhat nazdík á gayí hai; tauba karo, aur khushkhabarí^b ko máno.

Yisú' ke pahle shágirdon ká buláiyá jáná.

(Mat. 4. 18-22; Lúq. 5. 1-11.)

¹⁶ Aur Gaíl kí jhíl ke kanáre kanáre játe hué, us ne Shama'un aur Shama'un ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúнки wuh machhliyon ke pakarnewále the. ¹⁷ Aur Yisú' ne un se kahá; Mere píchhe chale áo, to main tumhen

ádmíon ká pakarnewála banáungá.

¹⁸ Wuh fauran jálon ko chhoṛkar us ke píchhe ho liye. ¹⁹ Aur thorí dúr barhkar, us ne Zabdí ke bete Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kashtí par jálon kí maranumat karte dekhá. ²⁰ Us ne fauran unhen buláiyá; aur wuh apne báp Zabdí ko kashtí par mazdúron ke sáth chhoṛkar us ke píchhe chale gaye.

'Ibádatkháne men ek bad-rúh ko utárná.

(Lúq. 4. 31-37.)

²¹ Phir wuh Kafarnahúm men dákhil hué, aur wuh fauran sabb ke din 'ibádatkháne men jákar ta'lím dene lagá. ²² Aur log us kí ta'lím se hairán hué; kyúнки wuh un ko faqíhon kí tarah nahín, balki ikhtiyárwále kí tarah ta'lím detá thá. ²³ Aur fi'lfaur un ke 'ibádatkháne men ek shakhs milá, jis men ek nápák rúh thí^c; wuh yún kahkar chilláiyá, ²⁴ kí Ai Yisú' Násarí! hamen tujh se kyá kám? Kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai,—Khudá ká Quddús. ²⁵ Yisú' ne use jhirakkar kahá, Chup rah, aur us men se nikal já. ²⁶ Pas wuh nápák rúh use maroṛkar, aur barí áwáz se chillákar, us men se nikal gayí. ²⁷ Aur sab log hairán hué, aur ápas men yih kahkar bahs karne lage, kí Yih kyá hai? Yih to nayí ta'lím hai! Wuh nápák rúhon ko bhí ikhtiyár ke sáth hukm detá hai, aur wuh us ká hukm mántí hain. ²⁸ Aur fi'lfaur us kí shuhrat Galíl ke kull girdnawáh men har jagah phail gayí.

Shama'un kí sás ko achchhá karná.

(Mat. 8. 14, 15; Lúq. 4. 38, 39.)

²⁹ Aur wuh fauran 'ibádatkháne se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'un aur Andriyás ke ghar

^a Yún. men.

^b Yá Injíl.

^c Yún. jo nápák rúh men thá.

men áe. ³⁰ Shama'un kí sás tap men parí thí, aur unhon ne fauran us kí khabar use dí. ³¹ Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháya, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un kí khidmat karne lagi.

Tarah tarah ke bímáron ko achchhá karná.

(Mat. 8. 16; Lúq. 4. 40, 41.)

³² Shám ko jáb súra j dúb gayá, to log sáre bímáron ko aur un ko jin par bad-rúhen thín us ke pás láe. ³³ Aur sára shahr darwáze par jama' ho gayá. ³⁴ Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah kí bímáron men giriftár the, achchhá kiyá, aur bahut bad-rúhon ko nikálá; aur bad-rúhon ko bolne na diyá, kyúnki wuh use pahchántí thín.

Tamám Galíl men Yisú ká phirná.
(Lúq. 4. 42-44.)

³⁵ Aur tarke bahut rát rahe wuh uthkar niklá, aur ek wirán jagah men gayá, aur wahán du'á mángne lagá. ³⁶ Aur Shama'un aur us ke sáthí us ke ba'd wahán gaye; ³⁷ aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hain. ³⁸ Us ne un se kahá, Áo, ham áur kahín ás pás ke shahron men chalen, táki main wahán bhí manadí karún, kyúnki main isí liye niklá hún. ³⁹ Aur wuh sáre Galíl men un ke 'ibádatkhánon men já jákar manadí kartá, aur bad-rúhon ko nikáltá rahá.

Ek korhí ko achchhá karná.

(Mat. 8. 2-4; Lúq. 5. 12-16.)

⁴⁰ Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámhne ghutne tekkar us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ⁴¹ Us ne us par tars khákar háth barháya, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhtá hún, tú pák sáf ho já. ⁴² Aur fauran us ká korh

játá rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. ⁴³ Aur us ne use tákid karke fauran rukhsat kiyá, ⁴⁴ aur us se kahá; Khabardár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne tatí kahín ko dikhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un chizon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un par gawáhí ho. ⁴⁵ Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is bát ko aisá mashhúr kiyá, ki Yisú shahr men phir záhirá dákhil na ho saká, balki báhar wirán maqámon men rahá; aur log cháron taraf se us ke pás áte the.

Ek mafúj ko achchhá karná.

(Mat. 9. 1-8; Lúq. 5. 17-26.)

2 ¹ Kaí din ba'd jab wuh Kafarnahúm men phir dákhil húa, to suná gayá, ki wuh ghar men hai. ² Phir itne ádmí jama' ho gaye, ki darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná rahá thá. ³ Aur log ek mafúj ko chár ádmíon se uthwákar us ke pás láe. ⁴ Magar jab wuh bhí ke sabab us ke nazdík na á sake, to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá, khol diyá, aur use udherkar us chárpái ko, jis par mafúj letá thá, latká diya. ⁵ Yisú ne, un ká ímán dekhkar, mafúj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf húe. ⁶ Magar wahán ba'z faqíh jo baithe the, apne dilon men soch rahe the, ki ⁷ Yih kyún 'aisá kahé hai? Kufir baktá hai: gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ní Khudá ke? ⁸ Aur fauran Yisú ne apní rúh se málúm karke, ki wuh apne dilon men ⁹ aisá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih bátén sochte ho? ⁹ Ásan kyá hai, mafúj se yih kahná, ki Teregunáh mu'áf húe: Yá yih kahná, ki Uth aur apní chárpái uthákar chal phir? ¹⁰ Lekin is

^a Yún. apne men.

liye ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáh mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne us masfúj se kahá,) ¹¹ Main tujh se kahtá hún; Uth, apní chárpaí uthákar apne ghar chalá já. ¹² Aur wuh uthá, aur filfaur chárpaí uthákar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunánchi sab hairán ho gaye, aur Khudá kí baráí karke bole, ki Ham ne aisá kabhí nahín dekhá.

Lewí ká buláya jáná.

(Mat. 9. 9-13; Lúq. 5. 27-32.)

¹³ Wuh phir báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sárí bhir us ke pás áí, aur wuh unhen talím dene lagá. ¹⁴ Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfá ke beté Lewí ko mahsúl kí chaukí par baithe dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Pas wuh uthkar us ke píchhe ho liyá. ¹⁵ Aur aisá húa ki wuh us ke ghar men khána kháne baithá, aur bahut se mahsúl-lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth khána kháne baithé; kyunki wuh bahut the, aur us ke píchhe ho liye the. ¹⁶ Aur Farisíon ke faqihon^a ne usegunahgáron aur mahsúl-lenewálon ke sáth kháte dekhkar us ke shágirdon se kahá; Wuh to mahsúl-lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháta pítá hai. ¹⁷ Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko: main rást-bázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áya hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke bayán men.

(Mat. 9. 14-17; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁸ Aur Yúhanná ke shágird aur Farisí roze se the, unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farisíon ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁹ Yisú' ne un se

^a B. p. q. n. m. *Aur faqihon.*

kahá; Kyá baráti, jab tak dúlhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dúlhá un ke sáth hai, wuh roza nahín rakh sakte. ²⁰ Lekin wuh din áenge, ki dúlhá un se judá kiya jáegá, us din wuh roza rakhenge. ²¹ Kore kapre ká paiwand purání poshák par kí nahín lagatá; nahín to wuh paiwand^b us poshák men se kuchh khench legá, ya'ni nayá purání se, aur wuh ziyáda phat jáegí. ²² Aur nayí mai ko purání mashkon men kí nahín bhartá; nahín to mashkon mai se phat jáengí, aur mai aur mashkon dono barbad hojáengí: balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mat. 12. 1-8; Lúq. 6. 1-5.)

²³ Aur aisá húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte hús bálen torne lage. ²⁴ Aur Farisí us se kahne lage; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyún karte hain, jo rawá nahín? ²⁵ Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhí nahín parhá, ki Dáúd ne kyá kiya, jab us ko aur us ke sáthíon ko zarúrat húi aur wuh bhúkhe hús? ²⁶ Wuh kyúnkar sar-dár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotiyán kháin, jin ká khána káhi-non ke siwá áur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthíon ko bhi dín? ²⁷ Aur us ne un se kahá; Sabt ádmí ke wáste baná hai, na ádmí Sabt ke wáste: ²⁸ pas Ibn i Ádam Sabt ká bhi málik hai.

Sabt ke dín ek shakhs ká súkhá húa háth achchhá kar dená.

(Mat. 12. 9-14; Lúq. 6. 6-11.)

³ ¹ Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahán ek ádmí thá, jis ká háth súkhá húa thá.

^b Yún. bhartí.

² *Aur* wuh us kí ták men rahe, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. ³ Us ne us ádmí se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. ⁴ Aur un se kahá; Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bacháná, yá qatl karná? Wuh chup rahe. ⁵ Us ne un kí sakhtdilí ke sabab gangín hokar, aur cháron taraf un par gusse se nazar karke us ádmí se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká háth durust ho gayá. ⁶ Phir Farísí fauran báhar jákar, Herodíon ke sáth us ke bar-khiláf mashwara karne lage, ki use kyúnkar halák karen.

Barí barí jamá'aton ko ta'lim dená.

⁷ Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhlí kí taraf chalá gayá: aur Galíl se ek barí bhír pichhe ho lí; aur Yahúdiya, ⁸ aur Yaráshalem, aur Adúm se, aur Yardan ke pár, aur Súr aur Saidá ke ás pás se ek barí bhír, yih sunkar kí wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí. ⁹ Pas us ne apne shágirdon se kahá, ki bhír ke sabab ek chhotí kashtí mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dálen; ¹⁰ kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunáncí jitne log sakht bímáron men giriftár the, us par gire parte the, ki use chhú len. ¹¹ Aur nápak rúhen jab use dekhí thín, us ke áge gir partí, aur pukárkar kahtí thín, ki Tú Khudá ká Betá hai. ¹² Aur wuh unhen barí takíd kartá thá, ki mujhe zálhir na karná.

Yisú' ke bárah rasúl.

(Mat. 10. 1-4; Lúq. 6. 12-16;

A'm. 1. 13.)

¹³ Phir wuh pahár par charh gayá, aur jin ko wuh áp cháhtá thá unhen

pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe. ¹⁴ Aur us ne bárah ko muqarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen is liye bheje kí manadí karen, ¹⁵ aur bad-rúhon ke níkalne ká íkhtiyár rakhen: ¹⁶ wuh yih haín; Shama'un, jis ká nám Patras rakhá ^a; ¹⁷ aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bhái Yúhanná, jin ká nám Búanargis, ya'ní Garaj ke Bete rakhá; ¹⁸ aur Andriyás, aur Filippus, aur Bar-Tulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Halfí ká betá Ya'qúb, aur Taddí, aur Shama'un Qan'ání ^b, ¹⁹ aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Faríson ká kufr.

(Mat. 12. 22-32; Lúq. 11. 14-22.)

Wuh ghar men áyá. ²⁰ Aur itne log phir jama' ho gaye, kí wuh rotí bhí na khá sake. ²¹ Jab us ke 'azízon ne yih suná, to use pakarne ko níkle; kyúnki wuh kahte the, kí Wuh bekhud hai. ²² Aur faql jo Yaráshalem se utarkar áe the, yih kahte the, kí us ke sáth Ba'alzabúl hai, aur yih bhí kahte the, kí wuh bad-rúhon ke sardár kí madad se bad-rúhon ko níkaltá hai. ²³ Wuh unhen pás bulákar tamsílon men un se kahne lagá; Shaitán ko Shaitán kis tarah níkal saktá hai? ²⁴ Aur agar kisi bádsháhat men phút pare, to wuh bádsháhat qáim nahín rah saktí. ²⁵ Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qáim na rah sakegá. ²⁶ Aur agar Shaitán apná hí mukhá-lif hokar apne men phút dále, to wuh qáim nahín rah sakté, balki us ká khátima ho játá hai. ²⁷ Lekín koi ádmí kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándhe; phir us ke ghar ko lútegá. ²⁸ Main tum se sach kahtá hún, kí

^a Yún. aur Shama'un ká nám us ne Patras rakhá.

^b Ya'ní gairatmand. Matí 10. 4, Lúqá 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

Baní Ádam ke sab gunáh aur jitná kufr wuh bakte hain, mu'áf kiya jágá : ²⁹ lekin jo koí Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, wuh abad tak mu'áfí na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai : ³⁰ kyúnki wuh kahte the, ki us men nápak rúh hai.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mat. 12. 46-50 ; Lúq. 8. 19-21.)

³¹ Phir us kí má aur us ke bhái áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá. ³² Aur bhír us ke ás pás baithí thi, aur unhor^{ne} us se kahá ; Dekh, terí má aur tere bhái báhar tu-jhe púchhte hain. ³³ Us ne unhen yih jawáb diyá ; Kaun hai merí má aur mere bhái ? ³⁴ Aur un par jo us ke gird baithhe the nigáh karke^a kahá ; Dekho, merí má aur mere bhái yih hain ! ³⁵ Kyúnki jo koí Khudá kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur merí bahin aur má hai.

Bíj bonewále kí tamsíl.

(Mat. 13. 1-9 ; Lúq. 8. 4-8.)

¹ Wuh phir jhíl ke kanáre ta-lím dene lagá. Aur ek bahut barí bhír us ke pás jama' húi, yahan tak ki wuh jhíl men ek kashtí par já baithá, aur sári bhír khushkí par jhíl ke kanáre^a rahá. ² Aur wuh unhen tamsílon men bahut báten síkhláne lagá, aur apní ta'lím men un se kahá ; ³ Suno : dekho, ek bonewálá bíj boné niklá. ⁴ Aur bote waqt aisá huá, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug líyá. ⁵ Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán use bahut mittí^a na milí, aur gahrí mittí na milne ke sabab jald ugá ; ⁶ aur jab súraaj niklá, to jal gayá, aur jar na pakarne ke sabab súkh gayá. ⁷ Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne barhkar use dabá líyá, aur wah phal na láyá. ⁸ Aur kuchh

achchhí zamín par girá, wuh ugá aur barhkar phalá, aur koí tís guná, koí sáth guná, koí sau guná phal láyá. ⁹ Phir us ne kahá ; Jis ke sunne ke kán hon sune.

Tamsílon men bolne ká maqsad, aur pahlí tamsíl kí táwíl.

(Mat. 13. 10-23 ; Lúq. 8. 9-15.)

¹⁰ Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthílon ne un bárah samet us se in tamsílon kí bábat púchhá. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Khudá kí bádsháhat ká bhed tumhen diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar hain sab báten tamsílon men hotí hain ; ¹² táki wuh dekhte húe dekhén aur ma'lúm na karen, aur sunte húe sunén aur na samjhen ; aisá na ho ki wuh phiren, aur mu'áfí páen. ¹³ Phir us ne un se kahá ; Kyá tum yih tamsíl nahín samajhte ? To sab tamsílon ko kyúnkar samjhoge ? ¹⁴ Bonewálá kalám botá hai. ¹⁵ Jo ráh ke kanáre hain, jahán kí kalám boyá játá hai, wuh hain, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fauran ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uthá le játá hai. ¹⁶ Aur isí taráh jo pathrílí zamín men boe gaye, wuh hain, jo kalám ko sunkar fauran khushí se qubúl kar lete hain ; ¹⁷ aur apne men jar nahín rakhte, lekin chandroza hain ; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musíbat yá zulm barpá hotá hai, to fauran thokar kháte hain. ¹⁸ Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh áur hain. Yih wuh hain, jinhon ne kalám suná, ¹⁹ aur dunyá ká fíkr aur daulat ká fareb aur áur chízon ká lálach dákhil hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal ho játá hai. ²⁰ Aur jo achchhí zamín men boe gaye, wuh hain, jo kalám ko sunte aur qubúl karte, aur koí tís guná, koí sáth guná, koí sau guná phal late hain.

^a Yún. chároñ taraf nigáh karke.

Chirág kí tamsíl.

(Lúq. 8. 16-18.)

21 Aur us ne un se kahá ; Kyá chirág is liye láyá játa hai, ki paimáne ^a yá palang ke tale rakhá jáe ? kyá is liye nahín, ki chirágdan par rakhá jáe ? 22 Kyúñki koí chíz chhipí nahín, magar is liye ki zahir ho jáe ; aur poshida nahín húi, magar is liye ki zuhúr men áe. 23 Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sune. 24 Phir us ne un se kahá ; Khabar-dár raho, ki kyá sunte ho ; jis náp se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápá jáegá, aur tumhen ziyáda diyá jáegá. 25 Kyúñki jis ke pás hai, use diyá jáegá ; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

Bij ke ugne kí tamsíl.

26 Aur us ne kahá ; Khudá kí bádsháhat aisi hai, jaise koí ádmí zamín men bíj dále ; 27 aur rát ko soe aur din ko jáge ^b, aur wuh bíj is tarah uge aur barhe ki wuh na jáne. 28 Zamín áp se áp phal láti hai, pahle pattí, phir bálen, ba'd us ke bálon men taiyár dáne. 29 Phir jab anáj pak chuká, to wuh fauran darántí ^c lagátá hai, kyúñki káñne ká waqt á pahunchá.

Rái ke dáne kí tamsíl.

(Mat. 13. 31, 32 ; Lúq. 13. 18, 19.)

30 Phir us ne kahá, ki Ham Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh den, aur kis tamsíl men use bayán karen ? 31 Wuh rái ke dáne kí mánind hai ; ki jab zamín men boyá játa hai, to zamín ke sab bijon se chhotá hai ; 32 phir bhí jab boyá gayá, to ugkar sab tarkáron se bará ho játa hai, aur barí dáliyán nikáltá hai ; yahan tak ki hawá ke

parande us ke sáye men baserá kar sakte hain.

Yisú kí ta'lim ká taríqa.

(Mat. 13. 34.)

33 Aur wuh un ko is qism kí bahut sí tamsílen de dekar un kí samajh ke muwáfíq ^d kalám sunátá thá : 34 aur bagair tamsíl ke un se kuchh na kahtá thá, lekin khlwat men apne kháss shágirdon se sab báton kí ma'ní bayan kartá thá.

Jhíl par táfán ko thamá dená.

(Mat. 8. 23-27 ; Lúq. 8. 22-25.)

35 Usí din jab shám húi, to us ne un se kahá, ki Áo, ham pár chalen. 36 Aur wuh bhír ko chhorkar use, jis tarah wuh thá, kashtí par sáth le chale ; aur us ke sáth áur bhí kashtían thín. 37 Tab barí ándhí chalí, aur lahren kashtí par yahan tak lagín, ki kashtí pání se bharí játi thí. 38 Aur wuh khud píchhe kí taraf gaddí par so rahá thá ; pas unhon ne use jagákar kahá ; Ái Ustád, kyá tujhe fikr nahín, ki ham halák hue játe hain ? 39 Us ne úthkar hawá ko jhirká, aur pání ^e se kahá ; Chup rah, tham já ^f : to hawá band ho gayí, aur bará amn ho gayá. 40 Phir un se kahá ; Tum 'kyén darte ho ? Ab tak ímán nahín rakhte ? 41 Aur wuh niháyat dare, aur ápas men kahne lage ; Pas yih kaun hai, ki hawá aur pání ^e bhí us ká hukm mánte hain ?

Ek shakhs par se bahut sí bad-rúhon ko utár dená.

(Mat. 8. 28-34 ; Lúq. 8. 26-29.)

5 ¹ Aur wuh jhíl ke pár Girá-senion ke 'ilaqe men pahunche. ² Aur jab wuh kashtí se 'utrá, to fauran ek ádmí jis men nápák ruh thí, qabron se nikalkar use milá. ³ Wuh qabron men rahá kartá thá,

^a Is lafz se derh man ká paimána murád hai.

^b Yún. úthe.

^c Yá hansud.

^d Yún. jaise wuh sun sakte the.

^e Yún. jhíl.

^f Yá khámosh ho.

aur ab koí use zanjíron se bhí na bándh saktá thá; ⁴ kyúñki wuh bár bár beriyon aur zanjíron se bándhá gayá thá, lekin us ne zanjíron ko torá, aur beriyon ke tukre tukre kiye the, aur koí use qábú men na lá saktá thá. ⁵ Aur wuh hamesha rát din qabron aur paháron men chillátá, aur apne taín pattharon se zakhmí kartá thá. ⁶ Wuh Yisú^a ko dúr se dekhkar daurá, aur use sijda kiyá, ⁷ aur barí áwáz se chhillákar kahá; Ai Khudá Ta'álá ke Bete Yisú^a, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. ⁸ Kyúñki us ne us se kahá thá, ki Ai nápák rúh, is ádmí men se nikal á. ⁹ Phir us ne us se púchhá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá; Merá nám Lashkar^a hai, is liye kí ham bahut hain. ¹⁰ Phir us ne us kí bahut minnat kí, ki hamen is 'iláqe se báhar na bhej. ¹¹ Aur wahán pahár par súaron^a ká ek bará gol chartá thá. ¹² Pas unhon ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron men bhej, táki ham un ke andar jáen. ¹³ Pasus ne unhen ijázat dí, aur nápák rúhen nikalkar súaron ke andar gayín, aur wuh gol, jo qaríb do hazár ke thá, karáre par se jhapatkar jhíl men já pará, aur jhíl men dúb mará. ¹⁴ Aur un ke charánewálon ne bhágkar, shahr aur dihát men khabar pahunchái. ¹⁵ Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú^a ke pás áe, aur jis par bad-rúhen, ya'ní bad-rúhon ká lashkar^a charhá thá, us ko baithhe aur hosh men dekhkar, dar gaye. ¹⁶ Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men bad-rúhen thín, aur súaron ká májará un se bayán kiyá. ¹⁷ Wuh us kí minnat karne lage, ki Hamáří sarhadd se chalá já. ¹⁸ Aur jab wuh kashtí par charhne lagá, to

jis men bad-rúhen thín, us ne us kí minnat kí, ki main tere sáth rahún. ¹⁹ Lekin us ne use ijázat na dí, balki us se kahá, ki Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, kí Khudáwand ne tere liye kaise bare kám kiye, aur tujh par rahm kiyá. ²⁰ Wuh gayá, aur Díkapulis men is bát ká charchá karne lagá, kí Yisú^a ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ájjub karte the.

Ek bímár 'aurat ká shifá pánd, aur ek marí hús tarík ká jiláyá jánd.
(Mat. 9. 18-26; Lúq. 8. 40-56.)

²¹ Jab Yisú^a phir kashtí men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama^a húi, aur wuh jhíl ke kanáre thá. ²² Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shakhs Yáír nám áyá, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, ²³ aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, kí merí chhotí betí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhí ho jáe aur zinda rahe. ²⁴ Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke píchhe ho liye, aur us par gire pañte the.

²⁵ Phir ek 'aurat, jis ke bárah barás se khún járí thá, ²⁶ aur us ne bahut hakímon se barí taqlíf uthái thí, aur apná sab mál kharch karke kuchh fáida na páyá thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, ²⁷ Yisú^a ká hál sunkar, bhír men us ke píchhe se áí, aur us kí poshák ko chhúá; ²⁸ kyúñki wuh kahtí thí, kí agar main sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhí ho jáúngí. ²⁹ Aur fauran us ká khún bahná band hogayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiyá, kí main ne is áfat se shifá páí. ³⁰ Yisú^a ne fauran apne men ma'lúm karke, kí mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? ³¹ Us ke

^a Yún. *Ligiyon*, ya'ní chha hazár súpáhíon ká lashkar.

shágirdon ne us se kahá ; Tú dekhtá hai, ki bhír tujh par girí partí hai, phir tú kahtá hai ; Mujhe kis ne chhuá ? ³² Us ne cháron taraf nigáh kí, táki jis ne yih kám kiyá thá use dekhe. ³³ Wuh 'aurat yih jánkar, ki mujh par kyá asar huá, dartí kánpťí áí aur us ke áge gir parí, aur sára sachchá hál us se kah diyá. ³⁴ Us ne us se kahá ; Betí, tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai ; salámat já, aur is áfat se bachí rah.

³⁵ Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se logon ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayí; ab ustád ko kyún taklíf detá hai ? ³⁶ Jo bát wuh kah rahe the, Yisú' ne us par tawajjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá ; Mat dar ; faqat í'tiqád rakh. ³⁷ Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, áur kisí ko apne sáth chalne na diyá. ³⁸ Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá ki hullar ho rahá hai aur log bahut ro pít rahe hain ; ³⁹ aur andar jákar un se kahá ; Tum kyún gul macháte aur rote ho ? larkí mar nahín gayí, balki sotí hai. ⁴⁰ Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkalakar larkí ke má báp ko aur apne sáthíon ko lekar, jahán larkí parí thí dákhil huá, ⁴¹ aur larkí ká háth pakarkar us se kahá, Talítá qúmí ; jis ká tarjuma yih hai, ki Áí larkí, main tujh se kahtá hún ; Uth. ⁴² Wuh larkí fauran uthkar chalne phirne lagí ; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán hue. ⁴³ Phir us ne unhen tákíd se hukm diyá, ki yih koí na jáne : aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko diyá jáe.

Yisú' ká apne watan men na máná jánd.
(Mat. 13. 54-58.)

6 ¹ Phir wahán se níkalakar apne watan men áyá, aur us ke shágird us ke píchhe ho liye. ² Jab Sabt ká din áyá, to wuh 'ibádatkháne men talím dene lagá ; aur bahut log sunkar hairán hue aur kahne lage, ki Yih báten is ne kahán se páin ? aur yih kyá hikmat hai, jo ise ba'fhshí gayí hai, aur kaise mu'jize ^a is ke háth se záhir hote hain ! ³ Kyá yih wuhí barháí nahín, jo Maryam ká betá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai ? Aur kyá us kí bahinen yahán hamáre hán nahín ? Pas unhon ne us se thokar khái. ⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan aur apne rishtadáron aur apne ghar ke siwá áur kahín be'ízzat nahín hotá. ⁵ Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, ki thore se bí-máron par háth rakkhar unhen achchhá kiyá. ⁶ Aur un kí be'ítíqádí ke sabab ta'ajjub kartá thá.

Rasúlon ko mánadí kárne ke liye bhejné.
(Mat. 9. 35-10. 14 ; Lúq. 9. 1-6.)

Wuh cháron taraf ke gánwon men talím detá phirá.

⁷ Aur us ne bárah ko pás bulákar un ko do do karke bhejné shurú' kiyá ; aur unhen nápak rúhon par íkhtiyár diyá ; ⁸ aur hukm diyá, ki ráste ke liye, siwá láthí ke, kuchh na lo ; na rotí, na jholí, na apne kamarband men paise ; ⁹ mágar jútiyán pahino, aur do kurte na pahino. ¹⁰ Aur us ne un se kahá ; Jahán tum kisí ghar men dákhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. ¹¹ Aur jis jagah ke

^a Yún. *qudraten*.

log tumhen qubúl na karen^a, aur tumhári na sunen, wahán se chalte waqt apne talwe kí gard jhár do, táki un pár gawáhi ho. ¹² Aur unhon ne rawána hokar manádí kí, ki Tauba karo; ¹³ aur bahut bad-rúhon ko nikálá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

Yúhanná baptisma-denewále ke qatl hone ká hál.

(Mat. 14. 1-12; Lúq. 9. 7-9 aur 3. 19, 20.)

¹⁴ Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúñki us ká nám mash-húr ho gayá thá, aur us ne kahá, ki Yúhanná baptisma-denewálá mur-don men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize záhir hote hain^b. ¹⁵ Magar auron ne kahá, ki Eliyyáh hai. Phir auron ne kahá; Yih nabíon men se kisi kí mánind ek nabí hai. ¹⁶ Magar Herodes ne sunkar kahá, ki Yúhanná jis ká sir main ne kat-wáyá, wuhí jí uthá hai. ¹⁷ Kyúñki Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhan-ná ko pakarwáyá, aur apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sa-bab se, use qaidkháne men bándh rakhá thá, kyúñki us ne us se biyáh kiyá thá; ¹⁸ is liye kí Yúhanná ne Herodes se kahá thá, ki Apne bhái kí bíwí rakhní tujhe rawá nahín. ¹⁹ Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí ki use qatl kare, magar kar na saktí thí; ²⁰ is wáste, ki Herodes Yúhanná ko rást-báz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushí se thá^c. ²¹ Aur mauqa^d ke din, jab He-rodos ne apní sálgirah men apne

amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke raíson kí ziyáfat kí, ²² aur usí Herodiyás kí betí andar áí, aurnáchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us larí se kahá, Jo cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; ²³ aur us se qasam kháí, ki Jo kuchh tú mujh se mángegí, main tujhe apní ádhí bádsháhat tak dúngá. ²⁴ Aur us ne báhar jákar apní má se kahá, ki Main kyá mángún? Wuh bolí; Yúhanná baptisma-denewále ká sir. ²⁵ Wuh fauran bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih arz kí; Main cháhtí hún, ki tú Yúhanná baptisma-denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. ²⁶ Bádsháh bahut gamgín to húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. ²⁷ Pas bádsháh ne fauran ek sipáhi ko^d hukm dekar bhejá, ki us ká sir láe. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men kátá, ²⁸ aur ek thál men rakhkar láyá aur larí ko diyá, aur larí ne apní má ko diyá. ²⁹ Phir us ke shá-gird sunkar áe, aur us kí lách uthákar qabr men rakhí.

Páñch roṭiyon se páñch hazár dāmīon ko khilāndā.

(Mat. 14. 13-21; Lúq. 9. 10-17; Yúh. 6. 1-13.)

³⁰ Aur rasúlon ne Yisú^e ke pás jama^e hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikháyá thá, sab us se bayán kiyá. ³¹ Us ne un se kahá; Tum ap alag wíráne men chale áo, aur zará áráam karo: is liye ki bahut log áte játe the, aur unhen khána kháne kí bhí fursat na miltí thí. ³² Pas wuh kashtí men baiṭhkar

^a Yún. jo jagah tumhen qubúl na kare.

^b Yún. qudrateñ us men asar karti haiñ.

^c B. p. q. n. m. Us kí sunkar bahut si báton par amal kartá thá; aur khushí se suntá thá.

^d Yún. apne gárd ke ek sipáhi ko.

alag ek wirāne men chale gaye. ³³ Magar logon ne unhen jāte dekhā, aur bahuteron ne pahchānā, aur sāre shahron se ikatthe ho hokar paidal udhar daure, aur un se pahle jā pahunchē. ³⁴ Aur us ne utarkar barī bhīr dekhī, aur use un par tars āyā, kyūnki wuh un bheron kī mānind the, jin kā charwāhā na ho; aur wuh unhen bahut bāten sikhāne lagā. ³⁵ Jab din bahut dhal gayā, us ke shāgird us ke pās ākar kahne lage; Yih jagah wirān hai, aur din bahut dhal gayā hai; ³⁶ unhen rukhsat kar, tāki wuh chāron taraf kī bastiyon aur gānwon men jākar, apne liye kuchh khāne ko mol le len. ³⁷ Lekin us ne un se jawāb men kahā; Tum unhen khāne ko do. Unhon ne us se kahā; Kyā ham jākar, aur do sau dinār^a kī rotīyān mol le kar unhen khilāen? ³⁸ Us ne un se kahā; Tumhāre pās kitnī rotīyān hain? jāo, dekho. Unhon ne daryāft karke kahā; Pānch, aur do machhliyān. ³⁹ Us ne unhen hukm diyā, ki sab harī ghās par jama'at jama'at karke baith jāen. ⁴⁰ Pas wuh sau sau aur pachās pachās kī qatāren bāndhkar baith gaye. ⁴¹ Phir us ne wuh pānch rotīyān aur do machhliyān līn, aur āsmān kī taraf dekhkar barakat chāhī, aur rotīyān tor kar shāgirdon ko detā gayā, ki un ke āge rakhen; us ne wuh do machhliyān bhī un sab men bānt dīn. ⁴² Pas wuh sab khākar ser hūe. ⁴³ Aur unhon ne tukron se bārah tokriyān bharkar uthāin, aur kuchh machhliyon se bhī. ⁴⁴ Aur jinhon ne rotīyān khāin, wuh pānch hazār mard the.

Yisū' kā jhīl ke pānī par chalnā.
(Mat. 14. 22-33; Yūh. 6. 15-21.)

⁴⁵ Aur fauran us ne apne shāgirdon

ko majbūr kiya, ki kashtī par charhkar us se pahle us par Baitsaidā ko chale jāen, jab tak wuh logon ko rukhsat na kare. ⁴⁶ Aur unhen rukhsat karke, pahār par du'ā māngne gayā. ⁴⁷ Aur jab shām hūī, to kashtī jhīl ke bīch men thī, aur wuh akelā khushkī par thā. ⁴⁸ Jab us ne dekhā, ki wuh khene se bahut tang hain, kyūnki hawā un ke mukhālīf thī, to rāt ke pichhle pahar ke qarīb wuh jhīl ke pānī par chaltā hūā un ke pās āyā; aur un se āge nikal jānā chāhā. ⁴⁹ Lekin unhon ne use jhīl par chalte dekhkar khayāl kiya, ki bhūt hai, aur chillā uthē, ⁵⁰ kyūnki sab use dekhkar ghabrā gaye the. Magar us ne fīlfaur un se bāten kīn aur kahne lagā; Khātir jama' rakho: main hūn; dāro nahīn. ⁵¹ Phir wuh kashtī par un ke pās āyā, aur hawā tham gayī: aur wuh apne dil men nihāyat hairān hūe; ⁵² is liye ki unhon ne rotīyon ke bāre men na samjhā thā, balki un ke dil sākt ho gaye the.

Gannesarat ke logon men Yisū' ke mu'jize.

(Mat. 14. 34-36.)

⁵³ Aur wuh par pahunchkar Gannesarat men kanāre par utre, aur kashtī ghāt par lagāī. ⁵⁴ Aur jab kashtī par se utre, to fauran log use pahchānkar ⁵⁵ us sāre 'ilāqe men chāron taraf daure, aur bīmāron ko chārpāiyon pardākar jāhān jāhān yih sunā, ki wuh hai, wahān wahān liye phire. ⁵⁶ Aur wuh khwāh gānwon, khwāh shahron, khwāh bastiyon men jāhān kahīn jātā thā, log bīmāron ko bāzāron men rakhkar us kī minnat karte the, ki sirf terī poshāk kā kanāra chhū len: aur jitne use chhūte the, sab achchhe ho jāte the.

^a Mat. 18. 28 ke hashiye ko dekho.

Hardm halál ke बारे में.

(Mat. 15. 1-20.)

7 ¹ Phir Farísí aur ba'z faqíh us ke pás jama' húa; wuh Yarúshalem se áe the, ² aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápak, ya'ní bin dhoe háthon se rotí kháthe hain. ³ Kyúñki Farísí aur sab Yahúdí, buzurgon kí riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth kaláí tak na dho len nahín kháthe. ⁴ Aur bázár se ákar, jab tak guíl na kar len, nahín kháthe; aur bahut sí áur báten hain, jinhen buzurgon se qáim rakhne ke liye unhon ne páyá, jaise piyálon, aur loṭon, aur tánbe ke bartanon ká dhoná. ⁵ Pas Farísion aur faqíhon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon kí riwáyat par nahín chalte, balki nápak háthon se rotí kháthe hain? ⁶ Us ne un se kahá; Yasha'yáh ne tum riyákáron ke haqq men kyá khúb nubuwwat kí; jaisá us líkhá hai, ki

^a Yih ummat honthon se to merí 'izzat kartí hai,

Magar un ká dil mujh se dúr hai.

⁷ Lekin wuh befáida merí parastish karte hain,

Kyúñki ádmíon ke hukmon kí ta'lím diyá karte hain.

⁸ Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmíon kí riwáyat ko qáim rakhte ho. ⁹ Aur us ne un se kahá; Tum apní riwáyat ke mánne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! ¹⁰ Kyúñki Músá ne farmáyá-ki ^b Apñe má báp kí 'izzat kar; aur yih, ki ^c Jo koí báp yá má ko burá kahe, wuh zarúr ján se mará jáe. ¹¹ Lekin tum kahte ho; Agar koí apne báp yá má se kahe, ki Jis chíz se tú mujh se fáida pá saktá thá, wuh qurbán, ya'ní Khudá kí nazr, hogayí, ¹² to tum use us ke báp yá us

kí má kí kuchh madad phir karne nahín dete. ¹³ Yún tum Khudá ke kalám ko apní riwáyat se, jo tum ne járí kí hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. ¹⁴ Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab merí suno aur samjho. ¹⁵ Koí chíz báhar se ádmí men dákhil hokar use nápak nahín kar saktí; magar jo chízen ádmí men se nikaltí hain, wuhí ádmí ko nápak kartí hain. ^d ¹⁷ Aur jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, to us ke shágirdon ne us se is tamsíl kí ma'ní púchhí. ¹⁸ Us ne un se kahá; Kyá tum bhí aise besamajh ho? Kyá tum nahín samajhte ki koí chíz jo báhar se ádmí ke andar játí hai, use nápak nahín kar saktí; ¹⁹ is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki pet men játí hai, aur páe-kháne men níkal játí hai? Yih kahkar us ne tamám kháne kí chízon ko pák thahráyá. ²⁰ Phir us ne kahá; Jo ádmí men se níkalá hai, wuhí ádmí ko nápak kartá hai. ²¹ Kyúñki andár se, ya'ní ádmí ke dil se, bure khayál, harámkarián, ²² choriyan, khún, zinákarián, lálach, badián, makt, shahwatparastí, badnazarí, badgoí, shekhí, bewuqúfí níkalte hai; ²³ yih sab burí chízen andar se níkalakar ádmí ko nápak kartí hain.

Ek Súrufíníki 'aurat kí larkí ko achchhá karná.

(Mat. 15. 21-28.)

²⁴ Phir wahán se uthkar Súr aur Saidá kí sarhaddon tak gayá. Aur ek ghar men dákhil húa, aur na chátá thá, ki koí jáne; magar poshída na rah saká; ²⁵ balki fi'lfaur ek 'aurat jis kí chhotí betí men nápak rúh thí, us kí khabar sunkar áí, aur us ke qadamon par girí. ²⁶ Yih 'aurat Yúnání thí, aur qaum kí Súrufíníki.

^a Yasha'yáh 29. 13.

^b Khurúj 20. 12.

^c Khurúj 21. 17.

^d B. p. q. n. m. ¹⁶ Agar kisi ke sunne ke kán hon, to suno.

Us ne us se darḡhwást kí, ki bad-rúh ko merí betí men se níkal. ²⁷ Us ne us se kahá, ki Pahle larḡon ko ser hone de, kyúñki larkon kí roṭí lekar kutton ko dál dení achchhí nahín. ²⁸ Us ne jawáb men kahá; Hán, Khudáwand; kutte bhí mez ke tale larḡon kí roṭí ke ṭukron men se kháte hain. ²⁹ Us ne us se kahá; Is kalám ke sabab já; bad-rúh terí betí se níkal gayí hai; ³⁰ aur us ne apne ghar men jákar dekhá, ki larḡí palang par parí hai, aur bad-rúh níkal gayí hai.

Ek bahre hakle ádmí ko achchhá karná.

³¹ Aur wuh phir Súr kí sarhaddon se níkal kar Saidá kí ráh se Dikapulis kí sarhaddon men hotá huá Galíl kí jhíl par pahunchá. ³² Aur logon ne ek bahre ko jo haklá bhí thá, us ke pás lákar us kí minnat kí, ki apná háth us par rakh. ³³ Wuh us ko bhír men se alag le gayá, aur apní ungliyan us ke kánon men dálín, aur thúkkar us kí zabán chhúí, ³⁴ aur ásmán kí taraf nazar karke, ek áh bharí, aur us se kahá, Iffattah, ya'ní Khul já. ³⁵ Aur us ke kán khul gaye, aur us kí zabán kí girah khul gayí, aur wuh sáf bolne lagá. ³⁶ Aur us ne unhen hukm diyá, ki Kisí se na kahná; lekin jitná wu^a unko hukm detá rahá, utná hí ziyáda wuh charchá karte rahe. ³⁷ Aur unhen ne niháyat hí hairán hokar kahá, Jo kuchh us ne kiya, sab achchhá kiya; wuh bahron ko sunne, aur gúngon ko bolne kí táqat detá hai.

Sát roṭiyon se chár hazár ádmion ko ser karná.

(Mat. 15. 32-39.)

8 ¹ Un dinon men, jab phir barí bhír jama' húi, aur un ke pás kuchh kháne ko na thá, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un se kahá; ² Mujhe is bhír par tars áta hai, ki tñ

din se barábar mere sáth rahí hai, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín: ³ agar main unhen bhúkhá ghar ko rukhsat karún, to ráh men thakkar rah jáenge; aur ba'z un men se dúr se áe hain. ⁴ Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, ki Is bayában men kahán se koí in ko roṭiyon se ser kar sake? ⁵ Us ne un se púchhá, ki Tumháre pás kitní roṭiyan hain? Wuh bole, Sát. ⁶ Phir us ne bhír ko hukm diyá, ki zamín par baith jáen: aur us ne wuh sát roṭiyan lín, aur shukr karke torín, aur apne shágirdon ko detá gayá ki un ke áge rakhen; aur unhen ne bhír ke áge rakh dín. ⁷ Aur un ke pás thorí sí chhotí machhliyan thin: us ne un par barakat cháhkar kahá, ki Yih bhí un ke áge rakh do. ⁸ Pas wuh khákar ser hue; aur bache hue ṭukron ke sát ṭokre uṭháe. ⁹ Aur log chár hazár ke qaríb the; phir us ne unhen rukhsat kiya. ¹⁰ Aur wuh fauran apne shágirdon ke sáth kashtí men baithkar Dalmanúta ke 'iláqe men gaya.

Ásmání nishán ke mángnewálon ko jawáb dená.

(Mat. 16. 1-4; Lúq. 11. 16.)

¹¹ Phir Farísí níkal kar us se bahs karne lage, aur use ázmáne ke liye us se koí ásmání nishán talab kiya. ¹² Us ne apní rúh men áh khenchkar kahá; Is zamáne ke log^a kyún nishán talab karte hain? Main tum se sach kahtá hún, ki is zamáne ke logon^b ko koí nishán diyá na, jáegá. ¹³ Aur wuh unhen chhoṭkar phir kashtí men baithá, aur pár gaya.

Farisíon ke khamír ke tamshl.

(Mat. 16. 5-12; Lúq. 12. 1.)

¹⁴ Aur wuh roṭí lení bhúl gaye the; aur kashtí men ek roṭí ke siwá un ke pás kuchh na thá. ¹⁵ Aur us

^a Yún. yih pusht.

^b Yún. is pusht.

ne unhen yih hukm diyá, ki Dekho, Farísion ke khamír aur Herodes ke khamír se khabardár raho. ¹⁶ Wuh ápas men behs karne aur kahne lage, ki Hamáre sáth rotí nahín. ¹⁷ Magar Yisú' ne yih malúm karke un se kahá; Tum kyún bahs karte ho, ki hamáre sáth rotí nahín? kyá tum ab tak nahín jánte, aur nahín samajhte? kyá tumhárá dil sakht ho gayá hai? ¹⁸ Ankhen hain, aur tum dekhte nahín? kán hain, aur sunte nahín? aur kyá tumhen yád nahín? ¹⁹ Jis waqt main ne wuh pánch rotíyan pánch hazár ke liye torí thin, to tum ne kitní tokriyan tukron se bhari hui uthái thin? Unhon ne us se kahá; Bárah. ²⁰ Aur jis waqt sáť rotíyan chár hazár ke liye torí thin, to tum ne kitne tokre tukron se bhare hue utháe the? Unhon ne us se kahá; Sáť. ²¹ Us ne un se kahá; Kyá tum ab tak nahín samajhte?

Baitsaidá men ek andhe ko achchhá karnd.

²² Phir wuh Baitsaidá men áe. Aur log ek andhe ko us ke pás láe, aur us kí minnat kí, ki use chhúe. ²³ Wuh us andhe ká háth pakarkar use gánw se báhar le gayá; aur us kí ánkhen men thúkkar apne háth us par rakhe, aur us se púchhá; Kyá tú kuchh dekhá hai? ²⁴ Us ne nazar uthákar kahá; Məin ádmion ko dekhtá hún; kyunki wuh mujhe chalte hue aise dikhái dete hain, jaise darakht. ²⁵ Phir us ne dobára us kí ánkhen par apne háth rakhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur dúr kí sári chízen sáf sáf dekhne lagá. ²⁶ Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiyá, ki Gánw ke andar bhí na jáná.

Patras kí taraf se Yisú' ke Masih hone ká iqdr, aur Yisú' kí taraf se apne máre jáne kí peshingot.

(Mat. 16. 13-28; Lúq. 9. 18-27.)

²⁷ Phir Yisú' aur us ke shágird Qaisariya Filippí ke gánwon men chale gaye: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih púchhá, ki Log mujhe kyá kahte hain? ²⁸ Unhon ne jawab diyá, ki Yúhanná baptisadenewálá; aur ba'z, Eliyyáh; aur ba'z, Nabíon men se ek nabí. ²⁹ Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawab men us se kahá; Tú Masih hai. ³⁰ Phir us ne unhen tákid kí, ki merí bábat kisí se yih na kahná. ³¹ Phir wuh unhen ta'lím dene lagá, ki Zarúr hai ki Ibn i Ádam bahut se dukh páe, aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jáe, aur tín din ke ba'd jí uthé. ³² Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alag lejákar use malámat karne lagá. ³³ Magar us ne phirke, aur apne shágirdon par nigáh karke Patras ko malámat kiyá, aur kahá; Ái Shaitán, mere sámne se dúr ho^a, kyunki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmion kí báton ká kháyál rakhtá hai. ³⁴ Phir us ne bhír ko apne shágirdon samet pás bulákar un se kahá; Agar koí mere pichhe áná cháhe, to apní khudí se^b inkár kare, aur apní salib uthákar mere pichhe ho le. ³⁵ Kyunki jo apní ján ko bachána cháhe, use khoegá, aur jo merí aur Injl^c kí khátir apní ján khoe, use bachádegá. ³⁶ Aur ádmí ko apní ján ká nuqsán uthákar sári dunyá ko hásil karne se kyá fáida hogá? ³⁷ Aur ádmí apní ján ke badle kyá de? ³⁸ Kyunki jo koí is zinákár aur khatákár qaum^d men mujh se aur merí báton se

^a Yún. mere pichhe chald já.

^c Yá khushkhabarí.

^b Yá apne ápe se.

^d Yún. pushi.

sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne Báp ke jalál ke sáth pák firishton ko hamráh lekar áegá, to us se sharmáegá. ¹ Aur us ne un se kahá; **9** Main tum se sach kahtá hún, ki Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain, ki jab tak Khudá kí bád-sháhat ko qudrat ke sáth áyá húá na dekh len, maut ká maza hargiz na chakhenge.

Yisú' kí sūrat ká badal jánā.
(Mat. 17. 1-8; Lúq. 9. 28-36.)

² Chha din ke ba'd Yisú' ne Patras, Ya'qúb, aur Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen alag ek únche pahár par akele men le gayá; aur un ke áge us kí sūrat badal gayí: ³ aur us kí poshák aísí núrání aur niháyat safed ho gayí, ki dunyá men koi dhobí waisi safed nahín kar saktá. ⁴ Aur Eliyyáh Músá ke sáth unhen dikhái diyá; aur wuh Yisú' se báten kárte the. ⁵ Patras ne Yisú' se kahá^a; Rabbí, hamará yahán rahná अच्छhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, aur ek Eliyyáh ke liye. ⁶ Kyúнки wuh na jántá thá, ki kyá jawab de; is liye ki wuh bahut dar gaye the. ⁷ Phir ek bádál ne un par sáya kiya, aur us bádál men se áwáz áí, ki Yih merá piyára Betá hai; is kí suno. ⁸ Aur unhon ne yakáyak jo cháron taraf nazar kí, to Yisú' ke siwá áur kisi ko apne sáth phir na dekhá.

Eliyyáh ke dobára áne ke bayán men.
(Mat. 17. 9-13.)

⁹ Jab wuh pahár se utarte the, to us ne unhen hukm diyá, ki Jab tak Ibn i Ádam murdon men se jí na uthe, jo kuchh tum ne dekhá hai, kisi se na kahná. ¹⁰ Unhon ne us kalám ko yád rakhá; aur wuh ápas

men bahs karte the, ki murdon men se jí uthe ki kyá ma'ní hain? ¹¹ Phir unhon ne us se yih púchhá, ki Faqíh kyúnkar kahte hain, ki Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? ¹² Us ne un se kahá, ki Eliyyáh albatta pahle ákar sab kuchh bahál karegá; magar kyá wajh hai ki Ibn i Ádam ke haqq men likhá hai, ki wuh bahut se dukh páegá, aur haqír kiya jáegá? ¹³ Lekin main tum se kahtá hún, ki Eliyyáh to á chuká, aur jaisá us ke haqq men likhá húá hai, unhon ne jo kuchh cháhá us ke sáth kiya.

Ek larke par se bad-ráh ko utár denā.
(Mat. 17. 14-19; Lúq. 9. 37-42.)

¹⁴ Aur jab wuh shágirdon ke pás áe, to dekhá ki un ke cháron taraf barí bhír hai, aur faqíh un se bahs kar rahe hain. ¹⁵ Aur fauran sárá bhír use dekhkar niháyat hairán hui, aur us kí taraf daurkar use salám karne lagí. ¹⁶ Us ne un se púchhá, Tum un se kyá bahs karte ho? ¹⁷ Aur bhír men se ek ne use jawab diyá, ki Ai Ustád, main apne bete ko, jis men gúngí rúh hai, tere pás láya thá: ¹⁸ wuh jahán use pakartí hai, patak detí hai: áur wuh kaf bhar látá, aur dánt písta, aur súkhtá játa hai: aur main ne tere shágirdon se kahá thá, ki wuh use níkal den, magar wuh na níkal sake. ¹⁹ Us ne jawab men un se kahá; Ai be'iti-qád qaum^b, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use mere pás láo. ²⁰ Pas wuh use us ke pás láe: aur jab us ne use dekhá, to filfaur rúh ne use marorá; aur wuh zamín par girá, aur kaf bhar lákar lotne lagá. ²¹ Us ne us ke báp se púchhá; Yih is ko kitní muddat se húá? Wuh bolá, Bachpan se: ²² aur us ne aksar use ág men aur aksar pání men dálá, táki

^a Yun. jawab men kahá.

^b Yún. pusht.

use halák kare : lekin agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par tars khákar hamári madad kar. ²³ Yisú' ne us se kahá ; Kyá ! Agar tú kar saktá hai ! Jo i'iqád rakhtá hai, us ke liye sab kuchh ho saktá hai. ²⁴ Fauran us larke ká báp chillákar^a bolá ; Main i'tiqád rakhtá hún, tú meri be-i'tiqádi ká 'iláj kar. ²⁵ Jab Yisú' ne dekhá, ki log daur daurkar jama' ho rahe hain, to us nápak ruh ko jhirakkar us se kahá ; Ai gúngí bahri ruh, main tujhe hukm kartá hún, is men se nikal á, aur is men phir kabhi dákhil na ho. ²⁶ Wuh chillákar, aur use bahut marorkar, nikal á : aur wuh murda sá ho gayá, aisá ki aksaron ne kahá, ki wuh mar gayá. ²⁷ Magar Yisú' ne us ká háth pakarkar use uthárá, aur wuh uth khará húa. ²⁸ Jab wuh ghar men árá, to us ke shágirdon ne alag us se púchhá, ki Ham to use kyún na nikál sake ? ²⁹ Us ne un se kahá, ki yih qism du'á^b ke siwá kisi áur tarah nahín nikal sakti.

Yisú' ke qatl hone kí peshngot.
(Mat. 17. 22, 23 ; Lúq. 9. 43-45.)

³⁰ Phir wahán^c se rawána húa, aur Galil men hokar guzre, aur wuh na चाहता था, ki koí jáne ; ³¹ is liye ki wuh apne shágirdon ko yih ta'lim detá tha, ki Ibn i Ádam ádmíon ke hawále kiyá jáegá, aur wuh use qatl karenge, aur wuh qatl hone ke tín din ba'd jí uthegá. ³² Lekin wuh yih bát na samajhte the, aur us se púchhte húa darté the.

Shágirdon men bare hone ke jhagre ká tasfiya.
(Mat. 18. 1-5 ; Lúq. 9. 46-48.)

³³ Phir wuh Kafarnahúm men á ; aur jab wuh ghar men tha, to us ne

un se púchhá, ki Tum ráh men kyá bahs karte the ? ³⁴ Wuh chup rahe ; kyúnki unhon ne ráh men ek दूसरे से यह बहस की थी, ki bará kaun hai. ³⁵ Phir us ne baithkar un bárah ko bulárá aur un se kahá, ki Agar koí awwal honá cháhe, to wuh sab men pichhlá aur sab ká khádim bane. ³⁶ Aur ek bachche ko lekar, un ke bích men khará kiyá ; phir use god men lekár un se kahá ; ³⁷ Jo koí mere nám par aise bachchon men se ek ko qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai ; aur jo koí mujhe qubúl kartá hai, wuh mujhe nahín, balki use jis ne mujhe bhejá hai qubúl kartá hai.

Madadgar ko haqir na jánná ; kamzor bhát ko thokar na khilánda.
(Lúq. 9. 49, 50 ; Mat. 18. 6-9.)

³⁸ Yúhanná ne us se kahá, Ai Ustád, ham ne ek shakhs ko tere nám se bad-rúhon ko nikálte dekhá, aur ham use mana' karne lage, kyúnki wuh hamári pairawí nahín kartá tha. ³⁹ Lekin Yisú' ne kahá ; Use mana' na karná ; kyúnki aisá koí nahín jo mere nám se mu'jiza^e dikháe, aur mujhe jald burá kah sake ; ⁴⁰ kyúnki jo hamáre khiláf nahín, wuh hamári taraf hai. ⁴¹ Kyúnki jo koí ek piyalá pání tumhen is liye^d piláe, ki tum Masih ke ho, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá. ⁴² Aur jo koí in chhoton men se jo mujh par ímán láe hain kisi ko thokar khiláe, us ke liye yih bihtar hai, ki ek bari^e chakki ká pat us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh samundar men phenk diya jáe. ⁴³ Aur agar terá háth tujhe thokar khiláe, to use kát dál ; zindagi men tunda hokar dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth hote húa jahannam ke bích us ág men

^a B. p. q. n. m. aur dñsú bahákar.

^c Yún. qudrat.

^d Yún. is nám se.

^b B. p. q. n. m. aur roze.

^e Yún. khardás kí.

jāe, jo kabhī bujhne kī nahīn.^a ⁴⁵ Aur agar terā pānw tujhe thokar khilāe, use kāt dāl; zindagī men langrā dākhil honā tere liye is se bihtar hai, ki do pānw hote jahannam men dālā jāe.^b ⁴⁷ Aur agar terī ānkh tujhe thokar khilāe, to use nikāl dāl; Khudā kī bādshāhat men kánā hokar dākhil honā tere liye is se bihtar hai, ki do ānkhēn hote hue jahannam men dālā jāe; ⁴⁸ jahān un ká kīrā nahīn martā, aur āg nahīn bujhtī. ⁴⁹ Kyūnki har shaḡhs āg se namkīn kiya jāegā.^c ⁵⁰ Namak achchhī chīz hai, lekin agar namak kī namkīnī jāti rahe, to us ko kis chīz se mazadār karoge? Apne men namak rakho, aur ek dūse ke sáth mel milāp se raho.

Talāq ke बारे में Yisú' kī ta'lim.

(Mat. 19. 1-9; Lúq. 16. 18.)

IO ¹ Phir wuh wahān se uthkar Yahúdiya kī sarhadd men aur Yarden ke pár áyá, aur bhīr us ke pás phir jama' ho gayī, aur wuh apne dastūr ke muwáfiq phir unhen ta'lim dene lagá. ² Aur Farisíon ne pás ákar us ke ázmāne ke wāste us se púchhá; Kyá rawá hai, ki mard apní bīwī ko chhor de? ³ Us ne un se jawáb men kahá, ki Músá ne tumhen kyá hukm diya hai? ⁴ Wuh bole; Músá ne to ijāzat dī hai, ki taláqnāma likhkar chhor den. ⁵ Magar Yisú' ne un se kahá, ki Ūs ne tumharī sakht-dilī ke sabab tumhāre liye yih hukm likhá thá. ⁶ Lekin khilqat ke shurú' se, ⁷ Ūs ne unhen nar o máda banáyá, ⁸ Is sabab se mard apne má bāp se judá hokar apní bīwī ke sáth rahegá, ⁹ aur wuh dono ek jism honge: phir wuh do nahīn, balki ek jism hain.

^a B. p. q. n. m. ⁴⁴ *Jahān un ká kīrā nahīn martā, aur āg nahīn bujhtī.*

^b B. p. q. n. m. ⁴⁰ *Ūs āg men jo bujhne kī nahīn, jahān un ká kīrā nahīn martā, aur āg nahīn bujhtī.*

^c B. p. q. n. m. *Aur har ek qurbānī namak se namkīn kī jāegī, Ahbār 2. 13 ko dekho.*

^d Paidāish 1. 27.

⁹ Pas jise Khudā ne jorā hai, use ádmī judá na kare. ¹⁰ Aur ghar men shāgirdon ne us se is kī bābat phir púchhá. ¹¹ Ūs ne un se kahá; Jo koī apní bīwī ko chhor de, aur dūsrī se biyāh kare, wuh us pahlī ke barkhilāf zinā kartā hai: ¹² aur agar wuh apne shauhar ko chhor de aur dūse se biyāh kare, to zinā kartī hai.

Chhote bachchon se Yisú' kī mahabbat.

(Mat. 19. 13-15; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Phir log bachchon ko us ke pás lāe, táki wuh unhen chhúe, magar shāgirdon ne un ko jhirká. ¹⁴ Yisú' yih dekhkar khafa húa, aur un se kahá; Bachchon ko mere pás áne do; unhen mana' na karo: kyūnki Khudā kī bādshāhat aison hī kī hai. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hūn, ki Jo koī Khudā kī bādshāhat ko bachche kī tarah qubúl na kare, wuh us men hargiz dākhil na hogá. ¹⁶ Phir us ne unhen apní god men liya, aur un par háth rakhkar un ke liye barakat chāhī.

Yisú' ke pure shāgird hone ká tarīqa.

(Mat. 19. 16-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁷ Aur jab wuh bāhar nikalkar ráh men já rahá thá, to ek shaḡhs us ke pás daurtá húa áyá, aur us ke áge ghutne tekkar us se púchhá; Ai nek Ustád, main kyá karūn, táki hamesha kī zindagī ke wirse men páún? ¹⁸ Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyūn nek kahtá hai? koī nek nahīn, magar ek, ya'nī Khudā. ¹⁹ Tú hukmon ko jāntá hai; Khún na kar, Zinā na kar, Chorī na kar, Jhúthī gawāhī na de, Fareb dekar nuqsān na kar, Apne má bāp kī 'izzat kar.

^e Paidāish 2. 24.

²⁰ Us ne us se kahá ; Ai Ustád, main ne larakpan se in sab par 'amal kiyá hai. ²¹ Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá ; Ek bát kí tujh men kamí hai : já, jo kuchh terá hai bechkar garibon ko de, tujhe ásmán par khazána milegá : aur ákar mere piche ho le. ²² Is bát se us ke chihre par udási chhá gayí, aur wuh gamgín hokár chalá gayá : kyúñki bará máldár thá.

Daulat ká khatra, aur Masíh kí khátir us ke chhorne ká ajr.

(Mat. 19. 23-30 ; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Phir Yisú' ne cháron taraf nazar karke apne shágirdon se kahá, ki Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhl honá kaisá mushkil hai ! ²⁴ Shágird us kí báton se hairán hue. Yisú' ne phir jawáb men un se kahá ; Ai bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte hain, un ke liye Khudá kí bádsháhat men dákhl honá kyá hí mushkil hai ! ²⁵ Unt ká súf ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki dáulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhl ho. ²⁶ Wuh niháyat hí hairán hokar us se^a kahne lage ; Phir kaun naját pá saktá hai ?

²⁷ Yisú' ne ur kí taraf nazar karke kahá ; Yih ádmion ke nazdik to námumkin hai, lekin Khudá ke nazdik rahín : kyúñki Khudá ke nazdik sab báten mumkin hain.

²⁸ Patras us se kahné lagá ; Dekh ham ne sab kuchh chhor diyá, aur tere piche ho liye hain. ²⁹ Yisú' ne kahá ; Main tum se sach khatá hún, ki Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá má, yá báp, yá aulád, yá kheton ko, merí aur Injíl^b kí khátir se chhor diyá ho, ³⁰ aur ab is zamáne men sau guná na páe ; ghar, aur bhái, aur bahin, aur má, aur aulád, aur khet, magar

zulm ke sáth ; aur ánewále 'álam men hamesha kí zindagi. ³¹ Lekin bahut se pahle piche hojáenge, aur pichele pahle.

Apne qatl hone aur jí uthne ke बारे men Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 20. 17-19 ; Lúq. 18. 31-33.)

³² Aur wuh Yarúshalem kí ráh men chale játe^c the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá : phir wuh hairán hone lage ; aur jo piche piche chalte the, darne lage. Pas us ne phir un bárah ko lekar un se wuh báten kahní shurú' kíñ, jo us par wáqi' honewáli thin, ³³ kí Dekho ham Yarúshalem ko játe^c hain ; aur Ibn í Adam sardár káhinon aur faqíhon ke hawále kiyá jáegá ; aur wuh us par qatl ká hukm denge, aur use gair qaumon ke hawále karenge ; ³⁴ aur wuh use thatthon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use koré márenge, aur qatl karenge ; aur tén din ke ba'd wuh jí uthegá.

Zabdí ke beton kí balandparwází.

(Mat. 20. 20-28.)

³⁵ Tab Zabdí ke beton Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá ; Ai Ustád, ham cháhte hain, ki jo kuchh ham tujh se mángen, tú hamáre liye kare. ³⁶ Us ne un se kahá ; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún ? ³⁷ Unhon ne us se kahá ; Ham ko yih baqshsh, ki tere jalál men ham men se ek terí dahiní, aur दूसरा terí baín taraf, baíthe. ³⁸ Yisú' ne un se kahá ; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main píne ko hún, kyá tum pí sakte ho ? aur jo baptisma main lene ko hún, tum le sakte ho ? ³⁹ Unhon ne us se kahá ; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá ; Jo piyála main píne ko hún, tum píoge : aur jo baptisma main lene ko hún, tum le loge ; ⁴⁰ lekin

^a B. p. q. n. m. bajáe us se alfáz *dás* men páe játe hain.

^b Yá khushkhabarí.

^c Yún. *charh játe*.

apní dahiní yá báin taraf kisi ko bihá dená merá kám náhin : magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. ⁴¹ Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qub aur Yúhanná se khafa hone lage. ⁴² Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahá ; Tum jánte ho, ki jo gair-qaumon ke sardár samjhe játe hain, wuh un par hukúmat chaláte hain ; aur un ke amír un par iḡhtiyár jatáte hain. ⁴³ Magar tum men aisá nahín hai : balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane : ⁴⁴ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh sab ká gulám bane. ⁴⁵ Kyúñki Ibn i Ádam bhí is liye nahín áyá, ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuton ke badle fidye men de.

Yariho men ek andhe ko achchhá karná.

(Mat. 20. 29-34; Lúq. 18. 35-43.)

⁴⁶ Aur wuh Yariho men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí bhír Yariho se nikaltí thí, to Timái ká betá Bar-Timái ek andhá faqír ráh ke kanáre baithá huá thá. ⁴⁷ Aur yih sunkar ki wuh Yisú' Násarí hai, chillá chillákar kahne lagá ; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujá par rahm kar. ⁴⁸ Aur bahuton ne use jhirká, tá ki chup rahe : magar wuh áur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. ⁴⁹ Yisú' ne khare hokar kahá ; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh : uth, wuh tujhe bulátá hai. ⁵⁰ Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. ⁵¹ Yisú' ne us se kahá^a ; Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karún ? Andhe ne us se kahá ; Ai Rabboní, yih ki main phir bíná hojáuñ. ⁵² Yisú' ne us se kahá ; Já, tere imán ne tujhe achchhá kar diá hai. Wuh fauran bíná

ho gayá, aur ráh men us ke píchhe ho liyá.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarúshalem men dákhlil honá.

(Mat. 21. 1-9; Lúq. 19. 29-38; Yúh. 12. 12-15.)

II ¹ Jab wuh Yarúshalem ke nazdík Zaitún ke pahár ke pás Baitfage aur Bait'aniyyáh men áe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, ² aur un se kahá, ki Apne sámne ke gánw men jáo, aur us men dákhlil hote h́ek gadhí ká bachchá bandhá huá tumhen milegá, jis par koí admí ab tak sawár nahín huá ; use kholkar le áo. ³ Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyúñ karte ho ? to kahná, ki Khudáwand ko darkár hai ; wuh fauran use yahán bhej degá. ⁴ Pas wuh gaye, aur bachche ko darwáze ke nazdík báhar chauk men bandhá huá páyá, aur use kholne lage. ⁵ Magar jo log wahán khare the, un men se ba'z un se kahne lage ; Yih kyá karte ho, ki gadhí ká bachchá kholte ho ? ⁶ Unhon ne jaisá Yisú' ne kahá thá, waisá un se kah diyá : phir unhon ne un ko jáne diyá. ⁷ Pas wuh gadhí ke bachche ko Yisú' ke pás láe, aur apne kapre us par dál diye ; aur wuh us par sawár ho gayá. ⁸ Aur bahut logon ne apne kapre ráh men bichhá diye, auron ne kheton men se dáliyan kátke phailá dín. ⁹ Aur jo us ke áge áge játe aur píchhe píchhe chale áte the, yih pukárkar kahte játe the, ki Hosha'ná^b ; mubá-rak hai wuh jo Khudáwand ke nám par átá hai ; ¹⁰ mubá-rak hai hamáre báp Dáúd kí bádsháhat jo á rahí hai : 'álam i balá par Hosha'ná^b.

Yisú' ká haikal ko pák sáf karná, aur ek bephal anjír ke darakht ko sukhá dená.

(Mat. 21. 12-22; Lúq. 19. 45-48.)

¹¹ Aur wuh Yarúshalem men dá-

^a Yún. jawáb men kahá.

^b Mat. 21. 9 ká háshiya dekho.

khil hokar haikal men áyá; aur cháron taraf sab chízen muláhiza karke, un bárah ke sáth Bait'aniyyáh ko gayá, kyúñki shám ká waqt ho gaya thá.

¹² Dústre din, jab wuh Bait'aniyyáh se nikle, us ko bhúkh lagí.

¹³ Aur dúr se anjír ká ek darakht, jis men patte the, dekhkar gayá, ki sháyad us men kuchh páe : magar jab us ke pás pahunchá, to patton ke siwá kuchh na páyá; kyúñki anjír ká mau-sim na thá. ¹⁴ Us ne us se kahá : "Áyanda koí tujh se kabhí phal na kháe. Aur us ke shágirdon ne suná.

¹⁵ Phir wuh Yaráshalem men áe : aur Yisú' haikal men dákhil hokar unhen jo haikal men bechte, aur unhen jo wahán mol lete the báhar nikálne lagá, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon kí chaukiyán ulat dín; ¹⁶ aur us ne kisí ko haikal men se hokar koí bartan le jáne na diyá; ¹⁷ aur apní talím men un se kahá; Kyá yih nahín likhá hai, ki Merá ghar sab gaumon ke liye du'á ká ghar kahléagá? magar tum ne use dákúon kí khoh baná diyá hai. ¹⁸ Aur sardár káhin aur faqíh yih sunkar us ke hadák ka'ne ká mauqa' dhúndhne lage : kyúñki us se darte the, is liye ki sáre 'ámm log us kí talím se, hairán hote the.

¹⁹ Aur roz shám ko wuh shahr se báhar jáyá kartá thá.

²⁰ Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to dekhá, ki wuh anjír ká darakht jar tak súkh gaya hai. ²¹ Patras ko wuh bát yád áí aur us se kahá; Ai Rabbí, dekh, yih anjír ká darakht, jis par tú ne lá'nat kí thí, súkh gaya hai. ²² Yisú' ne jawáb men un se kahá; Khudá . par ítiqád rakho.

²³ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo koí is pahár se kahe; tú ukhar já, aur samundar men já par, aur apne dil men shakk na kare, balki yaqín kare, ki jo main kahtá hún wuh ho jáegá, to uske liye wuhí hogá. ²⁴ Is liye main tum se kahtá hún, ki jo kuchh tum du'á men mángte ho, yaqín karo ki ham ko milgayá, aur tumháre liye ho jáega. ²⁵ Aur jab kabhí tum khare hue du'á mángte ho, agar tumhen kisí se kuchh ranj ho, to use mu'áf karo; táki tumhárá ásmání Báp bhí tumháre qusúr mu'áf kare.^b

Apne ikhtiyár ke báre men Yisú' ká sardáron ko jawáb dená.

(Mat. 21. 23-27; Lúq. 20. 1-8.)

²⁷ Wuh phir Yaráshalem men áe : aur jab wuh haikal men phir rahá thá, to sardár káhin aur faqíh aur buzurg us ke pás áe, ²⁸ aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, ki in kámon ko kare? ²⁹ Yisú' ne un se kahá, ki Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen batáungá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

³⁰ Yúhanná ká baptisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawáb do. ³¹ Wuh ápas men bahs karke kahne lage, ki Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh kahegá; Phir tum ne kyún uská yaqín na kiya?

³² Aur agar ham kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye ki sab log waqá'í Yúhanná ko nabí jánte the. ³³ Unhon ne jawáb men Yisú' se kahá; Hamen ma'lúm nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

^a Yún. jawáb men kahá.

^b B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibárat munda'raj hai. ²⁶ Aur agar tum mu'áf na karoge, to tumhárá ásmání Báp bhí tumháre qusúr mu'áf na karegá.

Angurí bág ke thekeddron, kí tamsíl.

(Mat. 21. 33-46; Lúq. 20. 9-19.)

12 ¹ Phir wuh un se tamsílon men báten karne lagá, aur kahá; Ek shakhs ne angurí bág lagáyá, aur us ke cháron taraf iháta gherá, aur hauz khodá, aur burj banáyá, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. ² Phir phal ke mausim men us ne ek naukar^a ko bágbanon ke pás bhejá, táki bágbanon se angurí bág ke phalon ká hissa le le. ³ Lekin unhon ne use pakarke pitá, aur khálí háth lautá diyá. ⁴ Us ne phir ek áur naukar^a ko un ke pás bhejá; magar unhon ne uská sir phor diyá aur be'izzat kar dálá. ⁵ Phir us ne ek áur ko bhejá; unhon ne use qatl kiya: phir áur bahuteron ko bhejá; unhon ne un men se ba'z ko pitá, aur ba'z ko qatl kiya. ⁶ Ab ek baqí thá, jo us ká piyará betá thá: us ne ák hir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere bete ká liház karenge. ⁷ Lekin un bágbanon ne ápas men kahá; Yih wáris hai; áo, ham use qatl karen, to wirsá hamará ho jáegá. ⁸ Pas unhon ne use pakarke qatl kiya, aur bág ke báhar phenk diyá. ⁹ Ab bág ká málík kyá karegá? Wuh áegá, aur un bágbanon ko halák karke bág auron ko de degá. ¹⁰ Kyá tum ne yih nawishta bhí nahín parhá, ki

^b Jis patthar ko mi'maron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ban gayá:

¹¹ Yih Kḥudáwand kí taraf se húá,

Aur hamárá nazar men 'ajíb hai?

¹² Is par wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; magar logon se dare; kyúñki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí: pas use chhorkar chale gaye.

^a Yún. gulám.

^b Zabúr 118. 22, 23.

Jizya dena ke बारे में Yisú' ká faisala.

(Mat. 22. 15-22; Lúq. 20. 20-26.)

¹³ Phir unhon ne ba'z Farisíon aur Herodíon ko us ke pás bhejá, táki báton men us ko phansáen. ¹⁴ Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai Ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur kisí kí parwá nahín kartá; kyúñki tú insán kí tarafdári nahín kartá, balki sachchá se Kḥudá kí ráh kí talím detá hai. ¹⁵ Pas Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? Ham den, yá na den? Us ne un kí riyá-kári ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyúñ ázmáte ho? Mere pás ek dínár^c láo, ki main dekhún. ¹⁶ Wuh láe. Us ne un se púchhá, ki Yih sūrat aur nám kis ká hai? Unhon ne kahá, Qaisar ká. ¹⁷ Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ká hai Qaisar ko, aur jo Kḥudá ká hai Kḥudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

Sadúqíon ko qiyámat ke बारे में jawab dená.

(Mat. 22. 23-32; Lúq. 20. 27-38.)

¹⁸ Phir Sadúqíon ne, jo kahte hain kí qiyámat hai hí nahín, us ke pás ákar us se yih suwál kiya, ki ¹⁹ Ai Ustád, hamáre^c liye Músá ne likhá hai, ki agar kisí ká bhái beaulád mar jáe, aur us kí bíwí rah jáe, to us ká bhái us kí bíwí ko kar le, táki apne bhái ke liye aulád paidá kare. ²⁰ Sát bhái the; pahle ne bíwí kí, aur beaulád mar gayá; ²¹ दूसरे ne use kar liya aur beaulád mar gayá; aur isí tarah tísre ne; ²² yahrán tak kí sátón beaulád mar gaye. Sab ke píchhe 'aurat bhí mar gayí. ²³ Qiyámat men wuh un men se kis kí bíwí hogí? kyúñki wuh sátón kí bíwí baní thí. ²⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahín ho, ki na kitáb i muqaddas ko

^c Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

jánte ho, na *Khudá* kí *qudrat* ko ?
²⁵ *Kyún*ki jab murde jí *uthenge*, to un men *biyáh shádí* na hogí; balki *ásmánon* par *firishton* kí *mánind* honge. ²⁶ *Ár* is *báre* men, kí murde jí *úthte* hain, *kyá* tum ne *Músá* kí *kitáb* men *Jhári* ke *zitr* men *nahín* parhá, kí *Khudá* ne us se *kyúnkar* kahá, kí *Main* *Ibráhim* ká *Khudá*, aur *Izháq* ká *Khudá*, aur *Ya'qúb* ká *Khudá* hún? ²⁷ *Wuh* murdon ká *Khudá* nahín, balki *zindon* ká hai: pas tum *baṛe gumráh* ho.

Sab se báre hukm ke bayán men.
 (Mat. 22. 34-40; Lúq. 10. 25-27.)

²⁸ *Aur* *faqíhon* men se ek ne un ko *bahs* karté *sunkar* *ján* *liyá* *thá*, kí us ne unhen *khúb* *jawáb* *diyá* hai. *Wuh* *pás* *áyá* aur us se *púchhá*, kí *Sab* *hukmon* men *awwal* *kaun* *sá* hai? ²⁹ *Yisú'* ne *jawáb* *diyá*, kí *Awwal* *yih* hai; *Ai* *Isráil* *sun*; *Khudá*wand *hamará* *Khudá* ek hí *Khudá*wand hai: ³⁰ aur tú *Khudá*wand se jo *terá* *Khudá* hai, apne *sáre* *dil* se, aur *apní* *sári* *ján* se, aur *apní* *sári* *'aql* se, aur *apní* *sári* *táqat* se, *mahabbat* *rakh*. ³¹ *Dúsrá* *yih* hai, kí *Tú* apne *parausí* se *apní* *mánind* *mahabbat* *rakh*. ³² *In* se *bará* *áur* *koí* *hukm* *nahín*. *Faqíh* ne us se *kahá*; *Ai* *Ustád*, *kyá* *khúb*! tú ne *sach* *kahá*, kí *wuh* ek hí hai, aur us ke *siwá* *áur* *koí* *nahín*: ³³ aur us se *sáre* *dil*, aur *sári* *'aql*, aur *sári* *táqat* se *mahabbat* *rakhní*, aur apne *parausí* se *apní* *mánind* *mahabbat* *rakhní* *sab* *sokhtaní* *qurbánion* aur *zabíhon* se *baríkar* hai. ³⁴ *Jab* *Yisú'* ne *dekhá*, kí us ne *dánái* se *jawáb* *diyá*, to us se *kahá*; *Tú* *Khudá* kí *bádsháhat* se *dúr* *nahín*. *Aur* *phir* *kisí* ne us se *suwál* *karne* kí *jur'at* na kí.

Masíh *Ibn* *i* *Dáúd* *ke* *báre* *men*.
 (Mat. 22. 41-45; Lúq. 20. 41-44.)

³⁵ *Phir* *Yisú'* ne *haikal* men *ta'lim*

dete *waqt* *yih* *kahá*^a, kí *Faqíh* *kyún-*
kar *kahte* *hain*, kí *Masíh* *Dáúd* *ká*
betá *hai*? ³⁶ *hálánki* *Dáúd* *áp* *hí*
Rúhu'l *Quds* *ke* *batáne* *se*^b *kahtá*
hai, kí

^c *Khudá*wand ne mere *Khudá*wand
 se *kahá*;

Merí *dahiní* *taraf* *baith*,

Jab *tak* *main* *tere* *dushmanon* *ko*
tere *pánwon* *ke* *níche* *kí* *chaukí*
na *kar* *dún*.

³⁷ *Dáúd* *to* *áp* *use* *Khudá*wand
kahtá *hai*, *phir* *wuh* *kyúnkar* *us* *ká*
betá *ṭahrá*? aur *'ámm* *log* *khushi*
se *us* *kí* *sunte* *the*.

Faqíhon *ko* *malámat* *karná*.

(Mat. 23; Lúq. 20. 45-47.)

³⁸ *Phir* *us* ne *apní* *ta'lim* men *kahá*,
kí *Faqíhon* *se* *khábardár* *raho*, *jo*
lambe *jáme* *pahinkar* *phirná*, aur
bázaron men *salám*, ³⁹ aur *'ibádat-*
khánon men *a'lá* *darje* *kí* *kursián*,
aur *ziyáfaton* men *sadr* *jagah* *cháhte*
hain; ⁴⁰ aur *wuh* *bewa* *'auraton* *ke*
gharon *ko* *dabá* *baithte* *hain*, aur
dikháwe *ke* *liye* *namáz* *ko* *túl* *dete*
hain; *inhen* *ziyáda* *sazá* *hogí*.

Ek *kangál* *bewa* *kí* *nazr*.

(Lúq. 21. 1-4.)

⁴¹ *Phir* *Yisú'* *haikal* *ke* *khazáne* *ke*
sámne *baithkar* *dekh* *rahá* *thá*, kí
log *haikal* *ke* *khazáne* men *paise* *kis*
tarah *dálte* *hain*: aur *bahutere* *dau-*
latmand *bahut* *kuchh* *dál* *rahe* *the*.
⁴² *Itne* *men* *ek* *kangál* *bewa* *ne* *ákar*,
do *damriyán*, *ya'ne* *ek* *dhelá* *dálá*.
⁴³ *Us* *ne* *apne* *shágirdon* *ko* *pás* *bulá-*
kar *un* *se* *kahá*; *Main* *tum* *se* *sach*
kahtá *hún*, kí *jo* *haikal* *ke* *khazáne*
men *dál* *rahe* *hain* *is* *kangál* *bewa* *ne*
un *sab* *se* *ziyáda* *dálá*; ⁴⁴ *kyúnki*
sabhon *ne* *apne* *mál* *kí* *bahutáyat* *men*
se *chandá* *dálá*; *magar* *is* *ne* *apní*
nádári *kí* *hálát* *men* *se* *jo* *kuchh* *us*
ká *thá*, *ya'ní* *apní* *sári* *rozí* *dál* *dí*.

^a *Yún. jawáb men kahá.*

^b *Yún. Rúhu'l Quds men.*

^c *Zabúr 110. 1.*

Haikal ke girde jāne kī peshingoī.

(Mat. 24. 1-2; Lúq. 21. 5-6.)

13 ¹ Jab wuh haikal se báhar jātá thá, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá; *Ai Ústád, dekh, yih kaise kaise patthar aur kaisí kaisí 'imáraton hain!* ² Yisú ne us se kahá; *Tú in barí barí 'imáraton ko kyá dekhtá hai? yahan kisi patthar par patthar báqí na rahégá, jo giráyá na jāe.*

Masih kī ámad ke nishán.

Qaumon men taklifon.

(Mat. 24. 4-8; Lúq. 21. 7-11.)

³ Jab wuh Zaitún ke pahār par haikal ke sámné baithá thá, to Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná aur Andriyás ne alag jákar us se púchá; ⁴ *Hamen batá, ki yih báten kab hongí? aur jab yih sári báten purí hone ko hon, us waqt ká kyá nishán hai?* ⁵ Yisú ne un se kahná shurú kiyá; *Khabardár, ki tumhen koi gumráh na kare.* ⁶ *Bahutere merá nám lekar áenge, aur yih kahkar, ki Wuh main hí hún, bahuton ko gumráh karenge.* *Aur jab tum laráiyán, aur laráiyon kí afwáhen suno, to ghabráná nahín: in ká wáqí honá zarúr hai; lekin us waqt khatíma na hogá.* ⁸ *Kyúnki qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegi; jagah jagah bhaunchál áenge, aur kál parenge: yih báten musibaton^a ká shurú hí hongí.*

Shágirdon ká satáyá jánd.

(Mat. 24. 9-14; Lúq. 21. 12-19.)

⁹ *Lekin tum apní bábat hoshyár raho; kyúnki log tumhen 'adálaton ke hawále karenge, aur tum 'ibádat-khánon men píte jáoge, aur hákimon aur bádsháhon ke áge mere sabab házir kiye jáoge, táki un ke sámné gawáhi ho.* ¹⁰ *Aur zarúr hai, ki*

pahle sab qaumon men Injíl^b kí manádi kí jāe. ¹¹ *Lekin jab tumhen le jákar hawále karen, to pahle se andesha na karo, ki ham kyá kahenge, balki jo kuchh ús gharí tumhen batáyá jāe, wuhí kahná; kyúnki kahnewále tum nahín ho, balki Rú-hu'l Quds hai.* ¹² *Aur bhái ko bhái aur bete ko báp qatl ke liye hawála karegá, aur bete má báp ke barkhíláf khare hokar unhen már dálenge^c.* ¹³ *Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adáwat rakhenge: magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuhí naját páegá.*

Yarúshalem par áfaten.

(Mat. 24. 15-28; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁴ *Pas jab tum us ujárnewáli mak-rúh chiz ko us jagah khara húa dekho, jahan us ká khará honá rawá nahín (parhnewálá samajh le), us waqt jo Yahúdiya men hon, wuh paháron par bhág jáen; aur jo kothe par ho, wuh apne ghar se kuchh lené ko na niche utre, na andar jáe:* ¹⁶ *aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lené ko píchhe na laúte.* ¹⁷ *Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon!* ¹⁸ *Aur du'á mángo, ki tumhen járqon men bhágná na pare.* ¹⁹ *Kyúnki wuh din aisi musibat ke hongé, jaisí khlilat ke shurú se, jise Khudá ne khalq kiyá, na ab tak húi hai, na kabhi hogí.* ²⁰ *Aur agar Khudáwand un dinon ko na ghatátá, to koi bashar na bach-tá: magar un barguzidon kí khatír, jin ko us ne chuná hai, un dinon ko ghatáyá.* *Aur us waqt agar koi tum se kahe, ki Dekho, Masih yahan, yá Dekho, wahan hai, to yaqín na karná:* ²² *kyúnki jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare hongé, aur nishán aur 'ajíb kám dikháenge, táki, agar mumkin ho, to barguzidon ko bhi gumráh kar den.* ²³ *Lekin tum hosh-*

^a Yún. *dard i zih.*

^b Yá *khushkhabari.*

^c Yá *marwa dálenge.*

yár raho : dekho, main ne tum se sab kuchh pahle hí kah diyá hai.

Ibn i Ádam ká zuhr.

(Mat. 24. 29-31; Lúq. 21. 24-28.)

²⁴ Magar un dinon men, us musibat ke ba'd, súrāj tárík ho jáegá, aur chánd raushní na degá, ²⁵ aur ásmán se sitáre girne lagenge, aur jo quwwatén ásmánon men hain, wuh hiláí jáengí. ²⁶ Aur us waqt log Ibn i Ádam ko barí qudrat aur jalál ke sáth bádalon men áte dekhenge. ²⁷ Us waqt wuh firishton ko bhejkar apne barguzídon ko zamín ke sire se ásmán ke sire tak, cháron taraf^a se jama^a karegá.

Masíh kí ámad kí taiyárá.

(Mat. 24. 32-50; Lúq. 21. 29-36.)

²⁸ Ab anjír ke darakht se ek tam-síl síkho : us kí dálí narm hote, aur patte nikalte hí, tum ján lete ho, ki garíní nazdík hai; ²⁹ usí tarah tum bhí jab in báton ko hote dekho, to ján lo ki wuh nazdík, balki darwáze par hai. ³⁰ Main tum se sach kahtá hún, ki Yih náin^b hargiz tamám na hogí, jab tak ki yih sab báten na ho len. ³¹ Ásmán aur zamín to tal jaenge : magar merí báten hargiz na talengí. ³² Lekin us din yá us gharí kí bábat kof nahín jántá, na ásmán ke firishte, na Betá, magar Báp. ³³ Khabardár, jágte aur du'á mángte raho; kyúnki tum nahín jánte, ki wuh waqt kab áegá. ³⁴ Yih aísí bát hai, ki jaisá kof shakhs pardes játe waqt apná ghar chhor jáe, aur apne naukaron^c ko ikhtiyár de, ya'ní har ek ko us ká kám jatá de, aur darbán ko hukm de, ki jágtá rah. ³⁵ Is liye tum jágte raho : kyúnki tum nahín jánte ki ghar ká malík kab áegá; shám ko, yá ádhí rát ko, yá murg ke háng dete waqt, yá subh ko; ³⁶ aísá na ho ki achának ákar wuh tum ko sotá páe. ³⁷ Aur jo main tum se

kahtá hún, wuhí sab se kahtá hún, ki Jágte raho.

Yisú' ke qatl ke बारे में sardáron kí saláh.

(Mat. 26. 3-5; Lúq. 22. 1, 2; Yúh. 11. 47-53.)

14 ¹ Do din ke ba'd Fasah aur 'Íd i Fatír honewálí thí : aur sardár káhin aur faqíh mauqa' dhúndh rahe the, ki use kyúnkar fareb se pakarke qatl karen; ² kyúnki kahte the, ki 'Íd ke din nahín, aísá na ho ki logon men balwá ho jáe.

Yisú' ke sir par 'itr ká dálá jáná.

(Mat. 26. 6-13; Yúh. 12. 1-8.)

³ Jab wuh Bait'aniyyáh men Shama'un korhí ke ghar kháná kháne par baithá huá thá, to ek 'aurat jatámásí ká beshqímat khális 'itr sang i marmar kí dibiya men láí; aur dibiya torke, 'itr ko us ke sir par dálá. ⁴ Magar ba'z apne dil men khafa hokar kahne lage; Yih 'itr kis liye zái' kiyá gayá? ⁵ Kyúnki yih 'itr tén sau dinár^d se ziyáda ko bikkar, garibon ko diyá já saktá thá. Aur wuh use malámat karne lage. ⁶ Yisú' ne kahá; Use chhor do : kyún use taklíf dete ho? us ne mere sáth bhaláí kí hai. ⁷ Kyúnki garíb gurbá to hamesha tumháre pás hain; jab cháho, un ke sáth nekí kar sakte ho; lekin main tumháre pás hamesha na rahúngá. ⁸ Jo kuchh wuh kar sakí, us ne kiyá; us ne dafn ke liye mere badan par pahle se 'itr malá. ⁹ Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men, jahán kahín Injíl^e kí manádí hogí, yih bhí jo is ne kiyá is kí yádgárá men kahá jáegá.

Yahúddh Iskariyotí kí beimání.

(Mat. 26. 14-16; Lúq. 22. 3-6.)

• ¹⁰ Phir Yahúddh Iskariyotí, jo un bárah men se thá, sardár káhinon ke

^a Yún. hawáon.

^b Yún. pusht.

^c Yún. gulámon.

^d Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

^e Yá khushkhabarí.

pás chalá gayá, táki use un ke háth pakarwá de. ¹¹ Wuh yih sunkar khush húa, aur us ko rupaye dene ká iqrár kiyá. Aur wuh mauqá^a dhúndhne lagá, ki kisí tarah qábú pákar use pakarwá de.

Ákhiri Fasah kí taiyári.

(Mat. 26. 17-19; Lúq. 22. 7-13.)

¹² 'Íd i Fatír ke pahle din, ya'ní jis roz Fasah ko zabh kiyá karte the, us ke shágirdon ne us se kahá; Tú kahán cháhátá hai, ki ham jákar tere liye Fasah kháne kí taiyári karen? ¹³ Us ne apne shágirdon men se do shakhs bheje, aur un se kahá; Shahr men jáo; ek shakhs pání ká ghará liye húa tumhen milegá: us ke píchhe ho lená; ¹⁴ aur jahán wuh dákhil ho, us ghar ke málík se kahná; Ustád kahtá hai, ki Merá mihmánkhána, jahán main apne shágirdon ke sáth Fasah kháún, kahán hai? ¹⁵ to wuháp tumhen ek bará bálákhána árasta aur taiyár dikháegá: wahín hamáre liye taiyári karo. ¹⁶ Pas shágird chale gaye, aur shahr men ákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá, aur Fasah taiyár kiyá.

Yahúdáh kí beimání kí peshngói.

(Mat. 26. 20-24; Lúq. 22. 21-23; Yúh. 13. 21-26.)

¹⁷ Jab shám húi, wuh un bárah ke sáth áyá. ¹⁸ Aur jab wuh baiṭhe khá rahe the, to Yisú^a ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek, jo mere sáth khátá hai, mujhe pakarwáegá. ¹⁹ Wuh dilgír hone aur ek ek karke us se kahne lage; Kyá main hún? ²⁰ Us ne un se kahá, ki Wuh bárah men se ek hai, jo mere sáth tabáq men háth dál rahá hai. ²¹ Kyúnki Ibn i Ádam to játá hí hai, jaisá us ke haqq men likhá hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i Ádam pakarwáyá

játá hai! agar wuh ádmí paidí na hotá, to us ke liye achchhá hotá.

'Ashá i Rabbání ká muqarrar honá.

(Mat. 26. 26-30; Lúq. 22. 17-20; 1 Kur. 11. 23-25.)

²² Aur wuh khá hí rahe the ki us ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí, aur unhen dekar kahá; Lo, yih merá badan hai. ²³ Phir us ne piyála lekar shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us men se piyá. ²⁴ Aur us ne un se kahá, ki Yih^a 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye baháyá játá hai. ²⁵ Main tum se sach kahtá hún, ki Angúr ká shíra^b us din tak phir hargiz na piúngá, jab tak Khudá kí bádsháhat men naye ko na piún.

²⁶ Phir gít gáke báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon kí bewafáí kí peshngói.

(Mat. 26. 31-35; Lúq. 22. 31-34; Yúh. 13. 36-38.)

²⁷ Aur Yisú^a ne un se kahá; Tum sab thokar kháoge, kyúnki likhá hai, ki^c Main charwáhe ko márúngá, aur bheren paráganda ho jáengí. ²⁸ Magar main apne jí uthne ke ba'd, tum se pable Galíl ko jáúngá. ²⁹ Patras ne us se kahá; Agar^{hi} sab thokar kháen, lekin main na kháúngá. ³⁰ Yisú^a ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú áj isí rát murg ke do bár báng dene se pahle, tén bár merá íakár karegá. ³¹ Lekin us ne bahut zor dekar kahá; Agar tere sáth mujhe marná zarúr ho, tau-bhí terá inkár hargiz na karúngá. Isí tarah áur sab ne bhí kahá.

Gatsamane ke báq men Yisú^a kí jánkaní.

(Mat. 26. 36-46; Lúq. 22. 39-46; Yuh. 18. 1.)

³² Phir wuh ek jagah áe jis ká nám Gatsamane thá, aur us ne apne shá-

^a B. p. q. n. m. yahán lafz naye bhí mundaraj hai.

^b Yún. ták ká hásil.

^c Zakaryáh 13. 7.

girdon se kahá; Yahán baithē raho, jab tak main du'á mángún. ³³ Aur Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko apne sath lekar niháyat hairán aur beqarár hone lagá, ³⁴ aur un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak ki marne ki naubat pahunch gayí hai^a: tum yahán thábro, aur jágte raho. ³⁵ Aur wuh thorá áge barhkar, zamín par gir girke du'á mángne lagá, ki agar ho sake, to wuh gharí us par se tal jáe; ³⁶ aur kahá; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mere pás se hatá le: táham merí nahín, balki terí hí marzí púrí ho. ³⁷ Phir wuh áyá, aur unhen sotá pákar Patras se kahá; Ai Shama'ún, tú sotá hai? kyá tú ek gharí bhí na jág saká? ³⁸ Jágte aur du'á mángte raho, táki ázmáish men na paro: rúh to mustá'idd hai, magar jism kamzor hai. ³⁹ Us ne phir jákar usí mazmún ki du'á mángí; ⁴⁰ aur phir ákar unhen sotá páyá, kyúnki un kí ánkhen nind se bharí thin; aur wuh na jánte the, ki use kyá jawáb den. ⁴¹ Phir tísrí bár ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo: bas, gharí á pahunchí hai; dekho, Ibn i Adam gunahgáron ké hawálé kiyá jatá hai. ⁴² Utho, chalen: dekho, merá pakarwánewálá nazdík hai.

Yisú ká pakrá jándá.

(Mat. 26. 47-56; Lúq. 22. 47-53; Yúh. 18. 3-11.)

⁴³ Wuh yih kah hí rahá thá, ki fil'faur Yahúdáh, jo un bárah men se thá, aur us ké sáth sardár káhinon aur faqíhon aur buzurgon kí taraf se ek bhír, talwáren aur láthiyán liye húa á pahunchí. ⁴⁴ Aur us ké pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki Jis ká main bosa lún, wuhí hai, use pakarkar hifázat se le jáná.

^a Yún, merí ján marne tak gamgín hai.

^c Yún, jawáb men kahá.

⁴⁵ Wuh ákar fil'faur us ké pás gayá, aur kahá; Ai Rabbí; aur us ké bosc liye. ⁴⁶ Unhon ne us par háth dálkar use pakar liyá. ⁴⁷ Un men se jo pás khare the, ek ne talwár khenchkar, sardár káhin ké naukar^b par chalái, aur us ká kán urá diyá. ⁴⁸ Yisú ne un se kahá^c; Kyá tum dálkú jánke talwáren aur láthiyán lekar mere pakarne ko nikle ho? ⁴⁹ Main har roz tumháre pás haikal men ta'lím detá thá, aur tum ne mujhe nahín pakrá: ⁵⁰ lekin yih is liye húa, kí kitáb i muqaddas púrí ho. Is par sáre shágird use chhořkar bhág gaye.

⁵¹ Magar ek jawán apne nange badan par mihín chádar ořhe húa us ké píchhe ho liyá thá; use logon ne pakrá, ⁵² magar wuh mihín chádar chhořkar nangá bhág gayá.

Yahúdkon ké sadr majlis men Yisú ké muqaddame kí peshí.

(Mat. 26. 57-68; Luq. 22. 63-71; Yúh. 18. 12-14 aur 19-24.)

⁵³ Phir wuh Yisú^d ko sardár káhin ké pás le gaye: aur sab sardár káhin, aur buzurg, aur faqíh us ké hán jama^e ho gaye. ⁵⁴ Aur Patras fásile par us ké píchhe píchhe sardár káhin ké díwánkháne ké andar tak gayá; aur piyádon ké sáth baithkar ág tápne lagá. ⁵⁵ Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálatwále, Yisú^d ké már dálne ké wáste us ké kíláf gawáhí dhúndhne lage, magar na páí; ⁵⁶ kyúnki bahuteron ne us par jhúthí gawáhían to dín, lekin un kí gawáhían muttafiğ na thin. ⁵⁷ Phir ba'z ne uthkar us par yih jhúthí gawáhí dí, kí ⁵⁸ Ham ne use yih kahte suná hai, kí Main is maqdis ko jo háth se baní hai dháúngá, aur tén din men dúsrí banáúngá, jo háth se na baní ho. ⁵⁹ Lekin is par bhí un kí gawáhí muttafiğ n

^b Yún, gulám.

niklí. ⁶⁰ Phir sardár káhin ne bích men khare hokar Yisú se púchhá, ki Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hain? ⁶¹ Magar wuh chupká hí rahá, aur kuchh jawáb na diyá. Sardár káhin ne us se phir suwál kiyá aur kahá; Kyá tú us Mahmúd ká Betá Masíh hai? ⁶² Yisú ne kahá; Hán, main hún: aur tum Ibn i Ádam ko Qádir i Mutlaq ^a kí dahiní taraf baithe, aur ásmán ke bádalon ke sáth áte dekhoge. ⁶³ Sardár káhin ne apne kapre ^b phárke kahá; Ab hamen gawáhon kí kyá hájat rahí? ⁶⁴ Tum ne yih kufr suná: tumhári kyá ráe hai? Un sab ne fatwá diyá, kí Wuh qatl ke láiq hai. ⁶⁵ Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat kí báten suná! aur piyádon ne use tamánche már márke apne qabze men liyá.

Patras ká Yisú ke pairan hone ká inkár karná.

(Mat. 26. 69-75; Lúq. 22. 55-62; Yúh. 18. 15-18 aur 25-27.)

⁶⁶ Jab Patras níche sahn men thá, to sardár káhin kí laundiyon men se ek wahán áí, ⁶⁷ aur Patras ko ág tápte dekhkar us par nazar kí aur kahne lagi; Tú bhí us Násari ke sáth thá, ya'ní Yisú ke. ⁶⁸ Us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahtí hai; phir wuh báhar deorhí men gayá; aur murg ne báng dí. ⁶⁹ Wuh laundí use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. ⁷⁰ Magar us ne phir inkár kiyá. Aur thori der ba'd unhon ne jo pás khare the, Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyúnki tú Galilé bhí hai. ⁷¹ Magar wuh la'nat karne, aur qasam kháne lagá, kí Main is ádmí ko, jis

ká tum zikr karte ho, nahín jántá. ⁷² Aur fil'faur dúsrí bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú ne us se kahí thí yád áí, kí Murg ke do bár báng dene se pahle tú tin bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

Puntiyus Pilátus kí kachahrí men Yisú ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 27. 1, 2 aur 11-26; Lúq. 23. 1-25; Yúh. 18. 28-19. 16.)

15 ¹ Aur fauran, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon aur faqihon aur sáre sadr 'adálát-wálon samet saláh karke, Yisú ko bándhá, aur le jákar Pilátus ke hawále kiyá. ² Aur Pilátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kah rahá hai. ³ Aur sardár káhin us par bahut báton ká ilzám lagáte rahe. ⁴ Pilátus ne us se dobára suwál karke yih kahá; Kyá tú kuchh jawáb nahín detá? dekh, yih tujh par kitní báton ká ilzám lagáte hain? ⁵ Yisú ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak kí Pilátus ne ta'ajjub kiyá.

⁶ Aur wuh 'Íd ke dinon men ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un kí khátir chhor díyá kartá thá. ⁷ Aur Bar-Abbá nám ek ádmí un bágíon ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagáwat men khún kiyá thá. ⁸ Aur bhír úpar charhkar us se 'arz karne lagi, kí Jo terá dastúr hai, wuh hamáre liye kar. ⁹ Lekin Pilátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, kí main tumhare liye Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ¹⁰ Kyúnki us ko ma'lúm thá, kí sardár káhinon ne use hasad ke máre mere sipurd kiyá hai. ¹¹ Magar sardár káhinon ne bhír ko ubhárá, táki Pilátus un ke liye Bar-Abbá hí ko chhor de. ¹² Pilátus ne

^a Yún. Qudrat.

^b Yún. kurte.

do bára un se kahá^a; Phir, jise tum Yahúdion¹ ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karún? ¹³ Wuh phir chilláe, ki Use salíb de. ¹⁴ Aur Pilátus ne un se kahá; Kyún, is ne kyá buráí kí hai? Wuh áur bhí chilláe, ki Use salíb de. ¹⁵ Pilátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar-Abbá ko chhor diyá, aur Yisú² ko koṛe lagwákar hawála kiyá, táki use salíb dí jáe.

Romí sipáhion kí taraf se Yisú' ká thatthe men uráyá jánd.

(Mat. 27. 27-31.)

¹⁶ Aur sipáhi us ko us sahn men, jo qalá³ ke andar thá, le gaye; aur sári palṭan ko bulá láe. ¹⁷ Aur unhon ne use argawáni chogá pahináyá, aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakhá; ¹⁸ aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdion¹ ke bádsháh, ádáb! ¹⁹ Aur wuh us ke sir par sarkandá máрте, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekkar use sijda karte rahe. ²⁰ Aur jab use tháṭṭhon men urá chuke, to us par se argawáni chogá utárkar usí ke kapre use pahináe; phir use salíb dene ko báhar le gaye.

Yisú' ke salíb diye jáne aur la'n ta'n utháne ká hál.

(Mat. 27. 32-44; Lúq. 23. 26-43; Yúh. 19. 17-24.)

²¹ Aur Shama'un nám ek Kurení ádmí Sikandar aur Rúfus ká báp, dihát se áte húe udhar se guzrá: unhon ne use begár men pakrá, kí us kí salíb utháe. ²² Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khoprí kí Jagah hai. ²³ Aur murr milí húi mai use dene lage, magar us ne na lí. ²⁴ Aur unhon ne use salíb par charháyá, aur us ke kap-

ron par qura⁴ dálkar, ki kis ko kyá mile, unhen bánt liyá. ²⁵ Aur pahar din charhá thá, jab unhon ne us ko salíb par charháyá. ²⁶ Aur us ká ilzám likhkar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÚDION KÁ BÁDShÁH. ²⁷ Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kí dahiní, dúsrá us kí báin taraf salíb par charháe.^b ²⁹ Aur ráh chalnewále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur yih kahte játe the, ki Wáh! maqdis ke dhánewále, aur tín din men banánewále, ³⁰ salíb par hí utarke apne ap ko bachá. ³¹ Yún-sen sardár káhin bhí ápas men faqí-hon ke sáth tháṭṭhe se kahne lage; Jis ne auron ko bacháyá, apne táin nahín bachá saktá. ³² Isráíl ká bádsháh Masíh ab salíb par se utar áe, táki ham dekhkar ímán láen. Aur jo us ke sáth salíb par charháe gaye the, wuh use burá bhalá kahte the.

Yisú' ke marne ká hál.

(Mat. 27. 45-56; Lúq. 23. 44-48;

Yúh. 19. 28-30.)

³³ Jab do pahar húi, to sári zamín par^c andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. ³⁴ Aur tísre pahar ko Yisú' bari áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lamá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai;^d Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá? ³⁵ Jo pás khare the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh Eliyyáh ko bulátá hai. ³⁶ Aur ek ne daurkar isfanj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá, aur kahá; Thahar jáo, dekhento, Eliyyáh use utárne átá hai yá nahín. ³⁷ Phir Yisú' ne bari áwáz se chillákar dam de diyá. ³⁸ Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá. ³⁹ Aur jo súbadár us ke sámne khará thá, us

^a Yún. jawáb men kahá.

^b B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibarat mundaraj

hai ²³ Tab wuh nawishta, ki Wuh badkaron men girtá gayá, pura hui.

^c Yá tamám mulk men.

^d Zabúr 22. 1.

ne use yún^a dam dete húa dekhkar kahá, ki Yih ádmí beshakk Khudá ká Betá thá. ⁴⁰ Aur kái 'auraten dúr se dekh rahí thín : un men Maryam Magdaliya aur chhote Ya'qúb aur Yoses kí má Maryam, aur Salome thín; ⁴¹ jab wuh Galíl men thá, yih us ke pichhe ho letí aur us kí khidmat kartí thín; aur áur bhí bahut sí 'auraten thín, jo us ke sáth Yarúshalem men áí^b thín.

Yisú' ká dafn hová.

(Mat. 27. 57-61; Lúq. 23. 50-56;

Yúh. 19. 38-42.)

⁴² Jab shám ho gayí, to is liye ki Taiyárí ká din thá, jo Sabt se pahle hotá hai, ⁴³ Arimatiya ká rahnewálá Yúsuf áyá, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bádsháhat ká muntazir thá, aur jur'at se Pílátus ke pás jákar Yisú' kí lách mángí. ⁴⁴ Aur Pílátus ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aisá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, ki Us ko mare húa der ho gayí? ⁴⁵ Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lách Yúsuf ko dilá dí. ⁴⁶ Us ne ek mihín chádar mol lí, aur lách ko utárkar us mihín chádar men kaf-náyá, aur ek qabr ke andar jo chaṭán men khodí gayí thí use rakhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lúrhká diyá. ⁴⁷ Aur Maryam Magdaliya aur Yoses kí má Maryam dekh rahí thín, ki wuh kahán rakhá gayá hai.

Yisú' ká jí uthná.

(Mat. 28. 1-8; Lúq. 24. 1-10;

Yúh. 20. 1.)

16 ¹ Jab Sabt ká din guzar gayá, to Maryam Magdaliya aur Ya'qúb kí má Maryam aur Salome ne khushbúdar chízen mol lín, táki ákar us par malen. ² Wuh hafte ke pahle din bahut sawere, jab súraaj niklá hí thá, qabr par áín.

³ Aur ápas men kahtí thín, ki Hamáre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lúrhkáegá? ⁴ Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá ki patthar lúrhkáyá húa hai; kyúñki wuh bahut hí bará thá. ⁵ Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán ko safed jáma pahine húa dahiní taraf baithe húa dekhá, aur niháyat hairán huín. ⁶ Us ne un se kahá, Aisí hairán na ho; tum Yisú' Násarí ko, jo maslúb húa thá, dhúndhtí ho: wuh jí uthá hai, aur yahán nahín: wuh jagah dekho, jahán rakhá gayá thá. ⁷ Aur tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, ki Wuh tum se pahle Galíl ko jáegá, jaisá us ne tum se kahá; wahán use dekhoge. ⁸ Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúñki larzish aur haibat un par gálib áí thí: aur unhon ne kisi se kuchh na kahá, kyúñki dartí thín.

Yisú' ká jí uthkar shágirdon ko dikháí dená.

⁹ Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere jí uthá thá, to pahle Maryam Magdaliya ko, jis men se us ne sáṭ bad-rúhen nikálí thín, dikháí diyá. ¹⁰ Us ne jákar us ke sáthíon ko, jo mátam karte aur rote the, khabar dí. ¹¹ Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur usne use dekhá hai, yaqín na kiyá.

¹² Us ke ba'd wuh dúsrí súrat men un men se do ko us waqt dikháí diyá, jab wuh dihát kí taraf paidal já rahe the. ¹³ Aur unhon ne bhí jákar báqí logon ko khabar dí, magar inhon ne un ká bhí yaqín na kiyá.

¹⁴ Is ke ba'd wuh un gyárah ko bhí, jab kháná kháne baithe the, dikháí diyá, aur un kí be'tiqáadí aur sakhtdilí par malámat kí; kyúñki jinhon ne us ke jí uthne ke ba'd use

^a B. n. q. n. m. is mangá' par alfáz *chilláte aur mundaarai* hai.

^b Yún. *chāhā dí*

dekhá thá, unhon ne unká yaqín na kiyá thá. ¹⁵ Aur us ne un se kahá, ki Tum tamám dunyá men jákar sári khalq ke sámnne Injíl^a ki manádí karo. ¹⁶ Jo imán láe aur baptisma le, wuh naját páegá, aur jo imán na láe, wuh mujrim thahráyá jáegá. ¹⁷ Aur imán lánewálon ke darmiyán yih mu'jize hongé^b: wuh mere nám se bad-rúhon ko nikálenge; ¹⁸ nayí nayí zabánen bolenge; sánpón ko uthá lenge; aur agar koí halák karnewáli chíz píenge, unhen kuchh zarar na pahunchegá; wuh bímáron

par háth rakhenge, to achchhe ho jáenge.

Yisú' ká ásmán par charh jáná.

¹⁹ Garaz Khudáwand Yisú' un se kalám karne ke ba'd ásmán par utháyá gayá, aur Khudá kí dahiní taraf baith gayá. ²⁰ Phir unhon ne nikalkar har jagah manádí kí, aur Khudáwand un ke sáth kám kartá rahá, aur kalám ko, un mu'jizon^c ke wasíle se jo manádí ke ba'd hote the, sábit kartá rahá. Ámín.

LÚQA' KÍ INJÍL.

Injíl ká díbája.

I ¹ Chúnki bahuton ne is par kamar bándhí hai, ki jo báten hamáre darmiyán wáqí' hún, unko tartíbwár bayán karen; ² jaisá ki unhon ne, jo shurú' se khud dekhnewále aur kalám ke khádim the, unhen hamko saunpá; ³ is liye ai mu'azzaz Thiyufilus, main ne bhí munásib^d jáná, ki sab báton ká silsila shurú' se thík thík daryáft karke unhen tere liye tartíb se likhún, ⁴ táki jin báton kí tú ne ta'lím páí hai, unki pukhtagí ján le.

Yúhanná baptisma-denewále ke paidá hone kí peshingoí.

⁵ Yahúdiya ke bádsháh Herodes ke zamáne men Abiyyáh ke faríq men se Zakaryáh nám ek káhin thá, aur us kí bíwí Hárún kí aulád men

se thí, aur us ká nám Ilíshiba' thá. ⁶ Aur wuh dono Khudá ke huzúr rástbáz aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be'aib chalnewále the. ⁷ Aur unke aulád na thí, kyúunki Ilíshiba' bájnh thí, aur dono 'umr^e rasída the.

⁸ Jab wuh Khudá ke huzúr apne faríq kí bári par kahánat ká kám anjám detá thá, to aisá húa ki ⁹ kahánat ke dastúr ke muwáfíq uske nám ká qura' níklá, kí Khudáwand kí maqdis men jákar khushbú jaláe: ¹⁰ aur logon kí sári jamá'at khushbú jaláte waqt báhar du'á máng rahí thí, ¹¹ kí Khudáwand ká firishta khushbú ke mazbah kí dahiní taraf khará húa us ko dikháí diyá. ¹² Aur Zakaryáh dekhkar ghabráyá aur us par dahshat chhá gayí. ¹³ Magar firishte ne us se kahá: Ai Zakaryáh, khauf na kar; kyúunki terí du'á

^a Yá khushkhabarí.

^b Yún. ke sáth yih nishán hongé.

qubúl húi aur terí bíwí Ilíshiba' tujh se betá janegí; tú uská nám Yúhan-ná rakhná. ¹⁴ Aur tujhe khushí o khurramí hogí, aur bahut se log uskí paidáish ke sabab khush honge. ¹⁵ Kyúnki wuh Khudáwand ke huzúr men buzurg hogá, aur hargiz na mai na koí áur sharáb píegá, aur apní má ke peṭ hí se Rúhu'l Quds se bhar jáegá, ¹⁶ aur bahut se baní Isráíl ko Khudáwand kí taraf, jo un ká Khudá hai, pheregá. ¹⁷ Aur wuh Eliyyáh kí rúh aur quwwat men us ke huzúr áge áge chalegá, kí wálidon ke dil aulád kí taraf, aur ná-farmánon ko rástbázon kí dánái par chalne kí taraf phere, aur Khudáwand ke liye ek mustá'idḍ qaum taiyár kare. ¹⁸ Zakaryáh ne firishte se kahá; Main is bát ko kis tarah jánún, kyúnki main búrhá hún, aur merí bíwí 'umr rasída hai. ¹⁹ Firishte ne jawáb men us se kahá; Main Jibraíl hún, jo Khudá ke huzúr khará rahtá hún, aur is liye bhejá gayá hún, kí tujh se kalám karún aur tujhe in báton kí khush-khabarí dún; ²⁰ aur dekh, jis din tak yih báten wáqí' na ho len, tú chupká rahegá, aur bol na sakegá, is líye kí tú ne merí báton ká, jo apne waqt par púrí hongí, yaqín na kiya. ²¹ Aur log Zakaryáh kí ráh dekhte aur ta-'ajjub karte the, kí wuh maqdis men kyún der kartá hai. ²² Jab wuh báhar áya, to un se bol na saká. Pas unhon ne ma'lúm kiya, kí us ne maqdis men royá dekhí hai, aur wuh un se isháre kartá thá, aur gúngá hí rahá. ²³ Phir aisá húa, kí jab us kí khidmat ke din púre hue, wuh apne ghar gayá.

²⁴ In dinon ke ba'd us kí bíwí Ilíshiba' hámila húi; aur us ne pánch mahíne tak apne taín yih kahke chhipáe rakhá, kí ²⁵ Jab

Khudáwand ne merí ruswái logon men se dafa' karne ke liye mujh par nazar kí, to un dinon men us ne mere sáth aisá kiya.

Yisú' ke paidá hone kí peshngoi.

²⁶ Chhate mahine Jibraíl firishta Khudá kí taraf se Galíl ke ek shahr men jis ká nám Násarat thá, ek kunwári ke pás bhejá gayá, ²⁷ jis kí mangní Dáúd ke gharáne ke ek mard Yúsuf, nám se húi thí; aur us kunwári ká nám Maryam thá. ²⁸ Aur firishte ne us ke pás andar áke kahá; Salám tujh ko, jis par fazl húa hai! Khudáwand tere sáth hai ^a. ²⁹ Wuh is kalám se bahut ghabrá gayí aur sochne lagi, kí yih kaisá salám hai. ³⁰ Firishte ne us se kahá; Ai Maryam, khauf na kar, kyúnki Khudá kí taraf se tujh par fazl húa hai; ³¹ aur dekh, tú hámila hogí aur betá janegí; us ká nám Yisú' rakhná. ³² Wuh buzurg hogá aur Khudá Ta'álá ká Betá kahláegá, aur Khudáwand Khudá us ke báp Dáúd ká takht use degá, ³³ aur wuh Ya'qúb ke gharáne par abad tak bádsháhí karegá, aur us kí bádsháhí ká ákhir na hogá. ³⁴ Maryam ne firishte se kahá; Yih kyúnkar hogá, jis hál men kí main mard se wáqif bhí nahín? ³⁵ Aur firishte ne jawáb men us se kahá, kí Rúhu'l Quds tujh par názil hogá aur Khudá Ta'álá kí qudrat tujh pár sáya dálegí, aur is sabab se wuh pákíza jo paidá hone-wálá hai, Khudá ká Betá kahláegá. ³⁶ Aur dekh, terí rishtadár Ilíshiba' ke bhí búrhápe men betá honewálá hai; aur ab us ko, jo bánjh kahláti thí, chhatá mahína hai. ³⁷ Kyúnki jo qaul Khudá kí taraf se hai, wuh hargiz betásír na hogá. ³⁸ Maryam ne kahá; Dekh, main Khudáwand kí bandí hún; mere liye tere qaul

^a B. p. q. n. m. yahán yih 'ibárat mundaraj hai; Tú 'auraton men mubáarak hai.

ke muwáfíq ho. Phir firishta us ke pás se chalá gayá.

Maryam aur Ilshiba' kí muláqát, aur Maryam ká gít.

39 Unhín dinon Maryam uṭhí, aur jaldí se paháří mulk men Yahúdáh ke ek shahr ko gayí, 40 aur Zakaryáh ke ghar men dákhil hokar Ilshiba' ko salám kiyá. 41 Aur jonhín Ilshiba' ne Maryam ká salám suná, to aisá huá ki bachchá us ke peṭ men uchhal pará, aur Ilshiba' Rúhu'l Quds se bhar gayí, 42 aur baland áwáz se pukárke bolí, ki Tú 'auraton men mubáarak, aur tere peṭ ká phal mubáarak hai; 43 aur mujh par yih fazl kahán se huá, ki mere Khudáwand kí má mere pás áí? 44 Kyúnki dekh, jonhín tere salám kí áwáz mere kán men pahunchí, bachchá máre khushí ke mere peṭ men uchhal pará. 45 Aur mubáarak hai wuh jo ímán láí, kyun-ki jo báten Khudáwand kí taraf se us se kahí gayí thín, wuh púrí hongí.

46 Phir Maryam ne kahá, ki Merí ján Khudáwand kí baráí kartí hai,

47 Aur merí rúh mere munjí^a Khudá se khush húi;

48 Kyúnki us ne apní bandí kí pasthálí par nazar kí:

Is liye dekh, ab se lekar har zamáne ke log^b mujh ko mubáarak kahenge.

49 Kyúnki us Qádir ne mere liye bare bare kám kiye hain, Aur us ká nám pák hai.

50 Aur us ká rahm un par jo us se ḍarte hain

Pusht dar pusht rahtá hai.

51 Us ne apne bázu se zor dikháya; Aur jo apne taín bará samajhte the un ko paráganda kiyá.

52 Us ne ikhtiyárwálon ko takht se girá diyá,

Aur pasthálon ko baland kiyá.

53 Us ne bhúkhon ko achchhí chizon se ser kar diyá, Aur daulatmandon ko khálí háth lautá diyá.

54 Us ne apne khádim Isráíl ko sambhál liyá,

Us rahmat ko yád karke,

55 Jo Ibráhím aur us kí nasl par abad tak rahegi;

Jaisá us ne hamáre báp dádon se farmáyá thá.

56 Aur Maryam tin mahíne ke qarib us ke sáth rahkar apne ghar ko laut gayí.

Yúhanná baptisma-denevále kí paidáish.

57 Aur Ilshiba' ke janne ká waqt á pahunchá, aur wuh betá janí.

58 Us ke parausiyon aur rishtadaron ne yih sunkar, ki Khudáwand ne us par barí rahmat kí, us ke sáth khushí manáí.

59 Aur áthwen din aisá huá ki wuh larke ká khatna karne áe, aur us ká nám us ke báp ke nám par Zakaryáh rakhne lage.

60 Magar us kí má ne kahá^c; Nahín, balki us ká nám Yúhanná rakhá jáe.

61 Unhon ne us se kahá, kí Tere kunbe men kisé ká yih nám nahín.

62 Aur unhon ne us ke báp ko ishára kiyá, kí tú us ká nám kyá rakhná cháhtá hai?

63 Us ne takhtí mangáke yih líkhá, kí Us ká nám Yúhanná hai; aur sab ne ta'ajjub kiyá.

64 Usí dam us ká munh aur zabán khul gayí, aur wuh bolne aur Khudá kí hamd karne lagá.

65 Aur un ke ás pás ke sab rahnewálon par dahshat chhá gayí, aur Yahúdiya ke tamám paháří mulk men in sab báton ká charchá phail gayá.

66 Aur sab sunnewálon ne un ko dil men sochkar^d kahá; Phir yih larká kaisá honewálá hai! Kyúnki

Khudáwand ká háth us par thá.

^a Yá naját denevále.

^c Yún. jawáb men kahá.

^b Yún. sári pushten.

^d Yún. rahkar.

Zakaryáh ká gít.

67 Aur us ká báp Zakaryáh Rúhu'l Quds se bhar gayá, aur nubuwat kí ráh se kahne lagá, ki

68 Khudáwand Isráíl ke Khudá kí hamd ho,

Kyúнки us ne apní ummat par tawajjuh karke use chhútkará diyá,

69 Aur apne khádim Dáúd ke gharáne men

Hamáre liye naját ká síng nikálá ;

70 (Jaisá us ne apne pák nabíon kí zabání kahá thá,

Jo ki dunyá ke shurú' se hote áe hain,)

71 Ya'ní ham ko dushmanon ke háth se,

Aur sab 'adáwat rakhnewálon se naját bakhshí.

72 Yún us ne hamáre bápádáon par rahm kiyá,

Aur apne pák 'ahd ko yád farmáyá ;

73 Ya'ní us qasam ko jo us ne hamáre báp Ibráhím se kháí thí,

74 Ki wuh hamen yih bakhshégá, ki apne dushmanon ke háth se chhútkar,

75 Us ke huzúr pákízagí aur rást-bázi se 'umr bhar bekháuf us kí 'ibádat karen.

76 Aur ai larke, tú Khudá Ta'álá ká nabí kahlégá ;

Kyúнки tú Khudáwand kí ráhen taiyár karne ko us ke áge áge chalegá ;

77 Tá ki us kí ummat ko naját ká 'ilm bakhshe,

Jo un ko gunáhon kí mu'áfí se hásil ho.

78 Yih hamáre Khuda kí 'ain rahmat se hogá,

Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb ham par tulú' karegá^a,

79 Táki un ko jo andhere aur

maut ke sáye men baithé hain raushní bakhshé,

Aur hamáre gadamon ko salámatí kí ráh par dále.

Yúhanná ká larakpan.

80 Aur wuh larká barhtá aur rúh men quwwat patá gayá, aur Isráíl par záhir hone ke din tak jangalon men rahá.

Yisú' kí paidáish.

2¹ Un dinon men aisá huá ki Qaisar Augústus kí taraf se yih hukm jarí huá, ki sári dunyá ke logon ke nám likhe jáen. ² Yih pahlí ismawísí Shám ke hákim Kwiriniyus ke 'ahd men huí ; ³ aur sab log nám likhwáne ke liye apne apne shahr ko gaye. ⁴ Pas Yúsuf bhí Galíl ke shahr Násarat se Dáúd ke shahr Baitlahm ko gayá^b, jo Yahúdiya men hai, is liye ki wuh Dáúd ke gharáne aur aulád se thá, ⁵ táki apní mangel Maryam ke sáth, jo hámila thí, nám likhwáe. ⁶ Jab wuh wahán the, to aisá huá ki us ke janne ká waqt á pahunchá. ⁷ Aur wuh pah-lautá betá janí, aur us ko kapre men lapetkar charní^c men rakhá, kyúнки un ke wáste saríe men jagah na thí.

Baitlahm ke charwáhon ko Yisú' kí paidáish kí khabar milní.

⁸ Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rahkar apne galle kí nigahbání kar rahe the. ⁹ Aur Khudáwand ká firishta un ke pás á khará huá, aur Khudáwand ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat dar gaye. ¹⁰ Magar firishte ne un se kahá ; Daro nahín ; kyúнки dekho, main tumhen barí khushi kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí : ¹¹ ki áj Dáúd ke shahr men tumháre liye ek Munjí paidá huá, ya'ní Masíh Khudáwand ;

^a B. p. q. n. m. áftáb ne ham par tulú' kiyá.

^b Yún. charh gayá.

^c Yá khurli.

¹² aur is ká tumháre liye yih patá hai, ki tum us bachche ko kapre men líptá aur charní^a men pará húa páoge. ¹³ Aur yakáyak us firishte ke sáth ásmáni lashkar ká ek guroh, Khudá kí hamd kartá aur yih kahtá záhír húa, ki

¹⁴ Alam i balá par Khudá ká jalál záhír hai,

Aur zamín par un ádmíon men, jin se wuh rází hai, sulh^b.

Charwáhon ká Yisú' ká darshan karná.

¹⁵ Jab firishte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aisá húa ki charwáhon ne ápas men kahá, ki Áo, Baitlahm tak chalen, aur is bát ko jiskí Khudáwand ne ham ko khabar dí hai dekhén. ¹⁶ Unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur bachche ko charní^a men pará páyá; ¹⁷ aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; ¹⁸ aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. ¹⁹ Magar Maryam in sab báton ko apne dil men gaur ke sáth rakhtí thí. ²⁰ Aur charwáhe, jaisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí baráí aur hamd karte húa laut gaye.

• *Yisú' ká khatna.*

²¹ Jab áth din púre húa, aur us ke khatne ká waqt áyá, to us ká nám Yisú' rakhá gayá, jo firishte ne us ke pet men parne se pahle rakhá thá.

Yisú' ká haikal men házir kiyá jáná; aur Shama'un aur Hannáh ká shukriya.

²² Phir jab Músá kí shari'at ke muwáfiq un ke pák hone ke din púre

ho gaye, to wuh us ko Yarúshalem men lée^c táki Khudáwand ke áge házir karen, ²³ (jaisá kí Khudáwand kí shari'at men likhá hai, kí^d Apní apní má ke sab pahlante Khudáwand ke liye muqaddas thahrenge,) ²⁴ aur Khudáwand kí shari'at ke is gaul ke muwáfiq qurbáni karen, kí^e Qumríon ká ek jorá, yá kabútar ke do bachche láná. ²⁵ Aur dekho, Yarúshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádmí rástbáz aur khudátars aur Isráíl kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá. ²⁶ Aur us ko Rúhu'l Quds se hidáyat milí thí, ki jab tak tú Khudáwand ke Masíh ko dekh na le, maut ko na dekhegá. ²⁷ Wuh Rúh kí hidáyat se^f haikal men áyá, aur jis waqt má báp us larke Yisú' ko andar lée, táki us ke liye shari'at ke dastúr par 'amal karen, ²⁸ to us ne use apní god men lekar, aur Khudá kí hamd karke káhá, ki

²⁹ Ái Málik, ab tú apne gulám ko apne gaul ke muwáfiq salámatí se rukhsat detá hai;

³⁰ Kyúнки merí ánkhoñ ne terí naját^g dekhí hai,

³¹ Jo tú ne sab ummaton ke rúbarú taiyár kí hai,

³² Tá ki gair-gaumon par se parda uthanewálá núr

Aur terí ummat Isráíl ká jalál bane.

³³ Aur us ká báp aur us kí má in baton par, jo us ke haqq men kahí jati thin, ta'ajjub karte the. ³⁴ Aur Shama'un ne un ke liye barakat cháhi, aur us kí má Maryam se kahá; Dekh yih Isráíl men bahuton ke girne aur uthne ke liye muqarrar húa hai, aur aisá nishán hone ke liye, jis kí mukhálifat kí jáegi;

^a Yá khurlí.

^b B. p. q. n. m. yih fiqra is tarah áyá hai Aur zamín par sulh, aur ádmíon men razámandí.

^c Yún. charhá lée.

^d Khurúj 13. 2.

^e Ahbar 12. 6.

^f Yún. Rúh men.

^g Yún. naját denewálí shai.

³⁵ balki khud terí ján bhí talwár se chhid jáégí, táki bahut logon ke dilon ke khayál khul jáen. ³⁶ Aur Asher ke firqe men se Hannáh nám Fanúel ki betí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sáť baras ek shauhar ke sáth guzáre the; ³⁷ wuh chaurásí baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. ³⁸ Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagí, aur un sab se jo Yaráshalem ke chhutkáre ke muntazir the, us kí bábat báten karne lagí. ³⁹ Aur jab wuh Khudá-wand kí shar'at ke muwáfíq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarat ko phir gaye.

Yisú' ká larakpan, aur haikal ke ustádon men páyá jáná.

⁴⁰ Aur wuh larhá barhtá gayá, aur quwwat aur hikmat se má'múr hotá gayá, aur Khudá ká fazl us par thá.

⁴¹ Us ke má báp har baras 'Íd i Fasah par Yaráshalem ko jáyá karte the. ⁴² Aur jab wuh bárah baras ká húá, to wuh 'Íd ke dastúr ke muwáfíq Yaráshalem ko gaye. ⁴³ Jab wuh un dinon ko púra karke laúte, to wuh larhá Yisú' Yaráshalem men rah gayá, aur us ke má báp ko khabar na húi. ⁴⁴ Magar yih samajhkar ki wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadáron aur jánpahchánon men dhúndhne lage. ⁴⁵ Jab na milá, to use dhúndhte húa Yaráshalem tak wápas gaye. ⁴⁶ Aur tín roz píchhe aisá húá ki unhon ne use haikal men ustádon ke bích men baithe, un kí sunte aur un se suwal karte húa páyá. ⁴⁷ Aur jitne us kí sun rahe the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang hote the. ⁴⁸ Wuh use yún

dekhkar hairán húa, aur us kí má ne us se kahá; Ai bachche, tú ne kyun ham se aisá kiyá? Dekh, terá báp aur main kurhte húa tujhe dhúndhte the. ⁴⁹ Us ne un se kahá; Tum mujhe kyun dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thá, ki mujhe apne Báp ke han rahná zarúr hai? ⁵⁰ Magar jo kalám us ne un se kahá, use wuh na samjhe. ⁵¹ Aur wuh un ke sáth rawána hokar Násarat men áyá, aur un kí tabí'dárí kartá rahá; aur us kí má ne yih sab báten apne dil men rakh chhorín.

⁵² Aur Yisú' dánái aur qadd o qámat men, aur Khudá aur insán kí maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

Yúhanná kí manádí aur us ke baptisma dene ká hál.

(Mat. 3. 1-12; Mar. 1. 2-8.)

3 ¹ Tibiriyus Qaisar kí hukúmat ke pandrahwen baras, jab Puntiyus Pilátus Yahúdiya ká hákim thá, aur Herodes Galíl ke chauthái mulk ká, aur us ká bhái Filippus Itúraiya aur Trakhonítis ke chauthái mulk ká, aur Lisániyás Abilene ke chauthái mulk ká hákim thá, ² aur Hanná aur Kájífá sardár káhin the; us waqt Khudá ká kalám bayábán men Zakaryáh ke beté Yúhanná par utrá. ³ Aur wuh Yárdan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí karne lagá, ⁴ jaisá Yasha'yáh nabí ke kalám kí kitáb men likhá hai, ki

⁵ Bayábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, kí

Khudáwand kí ráh taiyár karo, Ús ke ráste sídhe banáo.

⁶ Har ek nalá bhará jáégá,

Aur har ek pahár aur tála níchá kiyá jáégá,

Aur jo terhá hai sídhá,

^a Yún. charh gaye.

^b Yún. utarke.

^c Yasha'yáh 40. 3-5.

Aur jo únchá níchá hai, hamwár rásta banegá.

⁶ Aur har bashar Kḥudá kí naját^a dekhégá.

⁷ Pas jo log us se baptisma lene ke liye nikalkar áte the, wuh un se kahtá thá; Ai af'ái^b ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, ki ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba ke muwáfiq phal láo, aur apne dilon men yih kahná shurú' na karo, ki Ibrá'hím hamará báp hai, kyunki main tum se kahtá hún, ki Kḥudá in pattharon se Ibrá'hím ke liye aulád paidá kar saktá hai. ⁹ Aur ab to darakhton kí jar par kulhárá rakhá hí húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín látá, kátá aur ág men dálá játá hai. ¹⁰ Un logon ne us se yih púchhá, ki Phir ham kyá karen?

¹¹ Us ne jawáb men un se kahá, ki Jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánt de, aur jis ke pás khána ho, wuh bhí aisá hí kare.

¹² Aur mahsúl-lenewále bhí baptisma lene ko áe, aur us se púchhá, ki Ai ustád, ham kyá karen? ¹³ Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. ¹⁴ Aur sipáhíon ne bhí us se yih púchhá, ki Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisi par zulm karo, aur na kisi se náhaqq kuchh le lo, aur apní tanḥwáh par kifáyat karo.

¹⁵ Jab log muntazir the, aur sab apne apne dil men Yúhanná kí bábat sochte the, ki áyá wuh Masíh hai, yá nahín; ¹⁶ to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen pání se baptisma detá hún, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kí jútí ká tasma kholne ke láiq bhí nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se^c baptisma degá. ¹⁷ Us ká chhájd us ke háth

men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúon ko apne khatte men jama' kare; magar bhúsi ko us ág men jo bujhne kí nahín jaláegá.

Yúhanná ká qaid ho jáná.

¹⁸ Pas wuh áur bahut sí nasíhaten de deke, logon ko khushkhabarí sunátá rahá. ¹⁹ Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is, jo Herodes ne kí thin, Yúhanná se malámat uṭhákar, ²⁰ in sab se barḥkar yih burái bhí kí, ki us ko qaid men dálá^e.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.

(Mat. 3. 13-17; Mar. 1. 9-11;

Yúh. 1. 32-34.)

²¹ Jab sab logon ne baptisma liyá, aur Yisú' bhí baptisma pákar du'á máng rahá thá, to aisá húa ki ásmán khul gayá, ²² aur Rúhu'l Quds jismání súrat men kabútar kí má-nind us par utrá, aur ásmán se yih áwáz áí, ki Tú merá piyára Beṭa hai, tujh se main khush hún.

Yisú' ká nasabnáma.

²³ Jab Yisú' khud ta'lím dene lagá, to baras tis ek ká thá, aur (jaisá ki samjhá játá thá) Yúsuf ká beṭa thá, aur wuh 'Elí ká, ²⁴ aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, ²⁵ aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Ámos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asal-yáh ká, aur wuh Nogah ká, ²⁶ aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, ²⁷ aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Shayaltiyel ká, aur wuh Nerí ká,

^a Yún. naját denewálá shái.

^c Yún. men.

^d Yá súp.

^b Ek qism ká zahrílá sánp.

^e Yún. band kiyá.

28 aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, 29 aur wuh Yeshú ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, 30 aur wuh Shama'un ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, 31 aur wuh Male-áh ká, aur wuh Minnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán ká, aur wuh Dáúd ká, 32 aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obéd ká, aur wuh Bo'áz ká, aur wuh Salmon ká, aur wuh Nahshon ká, 33 aur wuh 'Amminádáb ká, aur wuh Arní^a ká, aur wuh Hisron ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, 34 aur wuh Ya-qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhím ká, aur wuh Tirah ká, aur wuh Náhor ká, 35 aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'ú ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, 36 aur wuh Qenán ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Limik ká, 37 aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hanok ká, aur wuh Yirid ká, aur wuh Mahalalel ká, aur wuh Qenán ká, 38 aur wuh Inosh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh Ádam ká, aur wuh Khudá ká thá.

Yisú kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Mar. 1. 12, 13.)

4 Phir Yisú¹ Rúhu'l Quds se bhará huá Yárdan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se bayábán men phirtá rahá, aur Iblís use ázmátá rahá. 2 Un dinon men us ne kuchh na kháyá; phir us 'arse ke ba'd use bhúkh lagí. 3 Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Khudá ká Betá hai, to is patthar se kah, ki rotí ban já. 4 Yisú⁴ ne us ko jawáb diyá; Likhá hai, ki^b Ádmí sirf rotí

hí se jítá na rahegá. 5 Phir Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sárf bádsháhaten pal bhar men dikháin, 6 aur us se kahá, ki Yih sára ikhtiyár aur in kí shán o shaukát main tujhí ko dúngá, kyúnki yih mere sipurd hai, aur jis ko cháhtá hún detá hún. 7 Pas agar tú mere áge sijda kare, to yih sab terá hogá. 8 Yisú⁸ ne jawáb men us se kahá; Likhá hai, ki^c Tú Khudáwand ko sijda kar, jo terá Khudá hai, aur sirf usí kí 'ibádat kar. 9 Phir 'wuh use Yarúshalem men le gayá, aur haikal ke minár par khará karke us se kahá; Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín yahán se girá de: 10 kyúnki likhá hai, ki

^d Wuh apne firishton ko terí bábat hukm degá, ki terí hifáat Karen:

11 Aur yih bhí likhá hai, ki

Wuh tujhe háthon par uthá lenge, Aisá na ho ki tere pánw ko patthar kí thes lage.

12 Yisú¹² ne jawáb men us se kahá; Farmáyá gayá hai, ki^e Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmáish na kar. 13 Jab Iblís tamám ázmáishen kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá huá.

Galíl men, Yisú ká manádí.

14 Phir Yisú¹⁴ Rúh kí quwwat se bhará huá^f Galíl ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhrat phail gayí. 15 Aur wuh un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá rahá, aur sab us kí barái karte rahe.

Násarat men Yisú ká na máná jáná.

(Mat. 13. 54-58; Mar. 6. 1-6.)

16 Aur wuh Násarat men áyá, jáhán us ne parwarish pái thí, aur apne das-túr ke muwáfiq Sabt ke din 'ibádatkháne men jákar parhne ko khará huá. 17 Aur Yasha'yáh nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb kholkar

^a B. p. q. n. m. *Arám.*

^d Zabúr 91. 11, 12.

^b Istisná 8. 3.

^c Istisná 6. 16.

^e Istisná 6. 13.

^f Yún. quwwat men.

us ne wuh maqám nikálá, jahán yih likhá thá, ki

¹⁸ a Khudáwand kí Rúh mujh par hai,

Is liye ki us ne mujhe garibon ko khushkhabari dene ke liye masah kiyá ;

Us ne mujhe bhejá hai, ki qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko binái páne kí khabar sunáun,

Kuchle húon ko ázád karún.

¹⁹ Aur Khudáwand ke sál í maqbúl kí manádi karún.

²⁰ Phir wuh kitáb band karke aur khádim ko wápas dekar baith gayá ; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ankhen us par lagi thin.

²¹ Wuh un se kahne lagá, kí Áj yih nawishta tumháre sámnē^b púra húa hai. ²² Aur sab us par gawáhi dete the, aur un purfazi báton par, jo us ke munh se nikaltí thin,

ta'ajjub karke kahne lage ; Kyá yih Yúsuf ká bejá nahín ? ²³ Us ne un se kahá ; 'Tum albatta yih masal mujh par kahoge, ki Ai hakím, apne ap ko to achchhá kar : jo kuchh ham ne suná hai, ki Kafarnahúm men kiyá gayá, yahán apne watan men bhí kar.

²⁴ Aur us ne kahá ; Main tum se sach kahtá hún, ki koí nabí apne watan men maqbúl nahín hotá. ²⁵ Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Eliyáh ke dinon men, jab sárhe tín baras ásmán band rahá, yahán tak ki sáre mulk men sakht kál pará, bahut sí bewa 'auraten Isráíl men thin ;

²⁶ lekin Eliyyáh un men se to kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk í Saidá ke shahr í Sáfafat men ek bewa 'aurat ke pás. ²⁷ Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráíl ke darmiyán bahut se korhí the, lekin un men se to koí pák sáf na kiyá gayá, magar Na-

mán Shámí. ²⁸ Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse men bhar gaye ; ²⁹ aur uthkar us ko shahr se báhar nikálá, aur us pahár ke kanáre tak le gaye, jis par un ká shahr ábád thá, táki use sir ke bal girá den. ³⁰ Magar wuh un ke bích men se nikalkar chalá gayá.

'Ibádatkháne men ek bad-rúh ko utár dená.

(Mar. 1. 21-28.)

³¹ Phir wuh Galíl ke shahr í Kafarnahúm ko gayá^c. Aur wuh Sabt ke din unhen tá'lim de rahá thá ;

³² aur log us kí tá'lim se hairán the ; kyúnki wuh sáhib í ikhtiyár hokar kalám kartá thá^d. ³³ Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis par ná-pák deo kí ruh thí ; wuh barí áwáz se chillá uthá, ki ³⁴ Ai Yísú' Násari,

hamen tujh se kyá kám ? kyá tú hamen halák karne áyá hai ? Main tujhe jántá hún, ki tú kaun hai, ya-ní Khudá ká Quddús. ³⁵ Yísú' ne use jhirakkar kahá ; Chup rah, aur us par se utar já. Is par bad-rúh use bích men patakkar bagair zarar pahuncháe us par se utar gayí. ³⁶ Aur sab hairán hokar ápas men bátchít karne lage, ki Yih kuisá kalám hai ?

kyúnki wuh ikhtiyár aur qudrat se ná-pák ruhon ko hukm detá hai, aur wuh utar játi hain. ³⁷ Aur girdnawáh men har jagah us kí dhúm mach gayí.

Patras kí sás aur aur bímáron ko shifá

balshshná.

(Mat. 8. 14-16 ; Mar. 1. 29-34.)

³⁸ Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dákhil húa, aur Shama'un kí sás ko barí tap charhí thí ; aur unhon ne us ke liye us se 'arz kí. ³⁹ Wuh khará hokar us kí taraf jhuká, aur tap ko jhirká,

^a Yasha'yáh 61. 1, 2.

^c Yún. utar gayá.

^b Yún. kánon men.

^d Yún. us ká kalám ikhtiyár men thá.

to utar gayí : aur wuh usí dam uth-
kar un kí khidmat karne lagí.

⁴⁰ Aur jin ke hán tarah tarah kí bímárióñ ke mariz the, súrañ ke dúbte waqt wuh sab un ko us ke pás lée ; aur us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen achchhá kiyá. ⁴¹ Aur bad-rúhen bhí chillákar aur yih kahkar, ki Tú Khudá ká Beṭá hai, bahuton par se utar gayín ; aur wuh unhen jhírakkar bolne na detá thá, kyúñki wuh jántí thín, ki yih Masíh hai.

Galíl men manádí ke liye gasht karná.
(Mat. 1. 35-39.)

⁴² Jab subh húi wuh nikalkar ek wirán jagah men gayá, aur bhír kí bhír us ko dhúndhtí húi us ke pás áí, aur us ko rokne lagí, ki Hamáre pás se na já. ⁴³ Us ne un se kahá ; Mujhe áur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí sunání zarúr hai, kyúñki main isí liye bhejá gayá.

⁴⁴ Aur wuh Galíl ke 'ibádatkhanon men manádí kartá rahá.

Kasrat se machhliyon ke pakre jáne ká mu'jiza.

5 ¹ Jab bhír us par girí partí thí, aur Khudá ká kalám suntí thí, aur wuh Gannesarat kí jhl ke kanáre khará thá, to aisá huá ki ² us ne jhl ke kanáre do kashtían lagí dekhín, lekin machhlí pakarnewále un par se utarkar jál dho rahe the. ³ Aur us ne un kashtíon men se ek par charhkar, jo Shama'un kí thí, us se darhkwást kí, ki kanáre se zará hatá le chal. Aur wuh baithkar logon ko kashtí par se ta'lím dene lagá. ⁴ Jab kalám kar chuká, to Shama'un se kahá ; Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dálo. ⁵ Shama'un ne jawáb men kahá ; Ai Sáhí, ham ne rát bhar mihnát kí, aur kuchh na pakrá ; magar tere kahne se jál

dáltá hún. ⁶ Aisá karke wuh machhliyon ká bará gol gher lée, aur un ke jál phatne lage. ⁷ Aur unhon ne apne sharíkon ko, jo dúsri kashtí par the, ishára kiyá, ki ákar hamárá madad karo. Pas unhon ne ákar doño kashtían yahán tak bhar dín, ki dúbne lagín. ⁸ Shama'un Patras yih dekhkar Yisú' ke pánwon men girá aur kahá ; Ai Khudáwand, mere pás se já, is liye ki main gunahgár hún. ⁹ Kyúñki machhliyon ke us shikár se, jo unhon ne Ríyá, wuh aur us ke sab sáthí bahut hairán hué. ¹⁰ Aur waise hí Zabdí ke beṭe Ya'qúb aur Yúhanná bhí, jo Shama'un ke sharík the, hairán hué. Yisú' ne Shama'un se kahá ; Khauf na kar ; ab se tú ádmíon ko shikár kiyá karegá. ¹¹ Wuh kashtíon ko kanáre par le áe, aur sab kuchh chhoṛkar us ke píchhe ho liye.

Ek korhí ko achchhá karná.
(Mat. 8. 2-4 ; Mar. 1. 40-45.)

¹² Jab wuh ek shahr men thá, to kyá dekhtá hai, ki korh se bhará huá ek ádmí hai. Wuh Yisú' ko dekhkar munh ke bal girá aur us kí minnat karke kahá ; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ¹³ Us ne háth barhákar use chhúá aur kahá ; Main cháhtá hún ; tú pák sáf ho ; aur fauran us ká korh játá rahá. ¹⁴ Aur us ne use tákid kí, ki Kisí ko na batá, balki jákar apne áp ko káhin ko dikhá, aur Músá ke hukm ke bamújib pák sáf ho jáne ke liye nazr guzrán, táki un par gawáhi ho. ¹⁵ Lekin us ká charchá ziyáda phailá, aur bahut se log jama' hué, ki us kí sunen, aur apní bímárióñ se shifá páen. ¹⁶ Magar wuh jangalon men jákar duá' mángá kartá thá.

Ek maslúñ ko achchhá karná.
(Mat. 9. 2-8 ; Mar. 2. 3-12.)

¹⁷ Aur ek din aisá huá ki wuh ta-

lím de rahá thá, aur Farísí aur shará' ke mu'allim wahán baithé húe the, jo Galíl ke har gánw aur Yahúdiya aur Yaráshalám se áe the; aur KHUDÁWAND kí qudrat shifá bakhshne ko us ke sáth^a maujúd thí. ¹⁸ Aur kyá dekhte hain, ki ek ádmí ko jo maslúj thá kaí mard chárpái par lá rahe hain, aur is koshish men hain, ki use andar lákar us ke áge rakhen; ¹⁹ aur jab bhír ke sabab us ko andar le jáne kí ráh na páí, to kothe par charhke khaprail men se khatolá latkákar us ko bích men Yisú' ke sámne rakh diyá. ²⁰ Us ne un ká ímán dekhkar kahá, ki Ai ádmí, tere gunáh mu'áf húe. ²¹ Is par faqlh aur Farísí sochne lage, ki Yih kaun hai jo kufr baktá hai? Siwá KHUDÁ ke áur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktá hai? ²² Yisú' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawáb men un se kahá; Tum apne dílon men kyá sochte ho? ²³ Áyá yih kahná ásan hai, ki Tere gunáh mu'áf húe, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? ²⁴ Magar is garaz se ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai (us ne maslúj se kahá;); Main tujh se kahtá hún, ki Uth, aur apná khatolá uthákar apne ghar já. ²⁵ Aur wuh usí dam un ke sámne uthá, aur jis par pará thá use uthákar, KHUDÁ kí barái kartá húa apne ghar chalá gayá. ²⁶ Wuh sab ke sab bare hairán húa aur KHUDÁ kí barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, ki Áj ham ne 'ajíb 'ajíb báten dekhín.

Lewí ká buláyá jáná Roze ke baryán men.
(Mat. 9. 9-17; Mar. 2. 14-22.)

²⁷ In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl-lenewále ko mahsúl kí chaukí par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe

ho le. ²⁸ Wuh sab kuchh chhorkar uthá, aur us ke píchhe ho líyá. ²⁹ Phir Lewí ne apne ghar men us kí barí ziyáfat kí; aur mahsúl-lenewálon aur auron kí, jo un ke sáth khána kháne baithé the, barí kasrat thí. ³⁰ Aur Farísí aur un ke faqlh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, ki Tum kyún mahsúl-lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? ³¹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Tanduruston ko hakím dárkar nahín, balki bímáron ko. ³² Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyá hún. ³³ Aur unhon ne us se kahá, ki Yúhanná ke shágird aksar roza rakhte aur du'áen mángá karte hain, aur isí tarah Farísion ke bhí, magar tere shágird kháte píte hain. ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátion se jab tak dúlhá un ke sáth rahe, roza rakhá sakte ho? ³⁵ Magar wuh din áenge ki dúlhá un se judá kiyá jáegá; un dínon men wuh albatta roza rakhe. ³⁶ Aur us ne un se yih tam-síl bhí kahí, ki Koí ádmí nayí poshák ko phárkar purání poshák men paiwand nahín lagátá; warna nayí bhí phategá, aur us ká paiwand purání men mel bhí na kháegá. ³⁷ Aur koí shakhs nayí mai purání mashkon men nahín bhartá, nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegí aur mashken bhí barbád ho jáengí. ³⁸ Balki nayí mai nayí mashkon men bharní cháhiye. ³⁹ Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kyúnki kahtá hai, ki Purání hí achchhí hai.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.
(Mat. 12. 1-8; Mar. 2. 23-28.)

6 ¹ Phir kisí^b sabbt ke din yún húa, ki wuh kheton men hokar já ráhá thá; aur us ke shágird bálen tor torkar aur háthon se mal malkar

^a B. p. q. n. m. qudrat unhen shifá bakhshne ko. ^b B. p. q. n. m. दूसरे के बाद पहले.

kháte játe the. ² Phir Farisíon men se ba'z log kahne lage; Tum wuh kám kyún karte ho, jo Sabt ke din karná rawá nahín? ³ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, ki jab Dáúd aur us ke sáthí bhúkke the to us ne kyá kiyá thá; ⁴ wuh kyúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan, jin ká khána káhinon ke síwá kisé ko rawá na thá, lekar kháin, aur apne sáthíon ko bhí khiláin? ⁵ Phir us ne un se kahá, kí Ibn í Ádam Sabt ká málík hai.

Sabt ke din shifá bakhshne ke bayan men.
(Mat. 12. 9-14; Mar. 3. 1-6.)

⁶ Aur yún huá, ki kisé aur Sabt ko wuh 'ibádatkháne men dákhil hokar ta'lím dene lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. ⁷ Aur faqíh aur Farísí us kí ták men the, kí áyá Sabt ke din ise achchhá karegá yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa páen. ⁸ Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uth aur bích men khará ho. Wuh uth khará huá. ⁹ Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, kí Áyá Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bachána yá halák karná? ¹⁰ Aur un sab par nigáh^a karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aisá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. ¹¹ Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, kí Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

Bárah rasúlon ko muqarrar aur bahutere logon ko achchhá karná.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 16-19;
A'm. 1. 13.)

¹² Aur un dinon men aisá huá, ki wuh pahár par du'á mángne ko

báhar gayá, aur Khudá se du'á mángne men sárí ráat guzarí. ¹³ Jab subh hui, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un men se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; ¹⁴ ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bartulmái, ¹⁵ aur Matí aur Tomá, aur Hálfi ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes^b kahlátá thá, ¹⁶ aur Ya'qúb ká betá^c Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyotí jo us ká pakarwánewalá huá; ¹⁷ aur wuh un ke sáth utarkar maidán men khará huá; aur us ke shágirdon kí barí jamá'at aur logon kí barí bhír wahán áí, jo sáre Yahúdiya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke samundarí kanáre se, us kí sunne aur apní bímáron se shifá páne ke liye us ke pás áí thí. ¹⁸ Aur jo nápák rúhon se dukh páte the, wuh achchhe kiye gaye. ¹⁹ Aur log sab ke sab use chhúne kí koshish karte the, kyúnki quwwat us se nikaltí aur sab ko shifá bakhshítí thí.

Yisú' ká wa'z.

Mubarakbád aur afsos.
(Mat. 5. 3-12.)

²⁰ Phir us ne apne shágirdon kí taraf nazar karke kahá; Mubarak ho tum jo garíb ho, kyúnki Khudá kí bádsháhat tumhári hai. ²¹ Mubarak ho tum jo ab bhúkke ho, kyúnki ásúda hoge. Mubarak ho tum jo ab rote ho, kyúnki hansoge. ²² Jab Ibn í Ádam ke sabab log tum se 'adawat rakhen, aur tumhen khárij kar den, aur la'n ta'n karen, aur tumhárá nám burá jánkar kát den, to mubarak ho. ²³ Us din khush honá aur khushí ke máre uchhalná; is liye kí, dekho, ásmán par tum-

^a Yún. *cháron taraf nigáh.*

^b Ya'ní *gairatmand*. Yih ek díní firqe ká nám thá. Mat. 10. 4, Mar. 3. 18 aur A'm. 1. 13 ko dekho.

^c Yá bhái. Yahúdáh 1. dekho.

hárá ajr bará hai; kyúnki un ke bápádáde nabíon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the. ²⁴ Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúnki tum apní tasallí pá chuke. ²⁵ Afsos tum par jo ab ser ho, kyúnki bhúkhé hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúnki mátam karoge aur rooge. ²⁶ Afsos tum par jab sab log tumhen bhalá kahen, kyúnki un ke bápádáde jhúthé nabíon ke sáth bhí aisá hí kiyá karte the.

Dushmanon se mahabbat rakhní.

²⁷ Lekín main tum sunnewálon se kahtá hún, ki Apne dushmanon se mahabbat rakho; jo tum se 'adáwat rakhen un ká bhalá karo; ²⁸ jo tum par la'nat karen, un ke liye barakat cháho; jo tumhári be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. ²⁹ Jo tere ek gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de, aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. ³⁰ Jo koí tujh se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. ³¹ Aur jaisá tum auron se bartáo cháhte ho, tum bhí un ke sáth waisá hí karo. ³² Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hí se mahabbat rakho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hain. ³³ Aur agar tum unhín ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunahgár bhí aisá hí karte hain. ³⁴ Aur agar tum unhín ko qarz do, jin se wusúl hone kí ummed rakhte ho, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hain, táki purá wusúl kar len. ³⁵ Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakho, aur bagair náummed hús bhalá karo, aur qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá i

Ta'álá ke beté thahroge; kyúnki wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. ³⁶ Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmdil ho. ³⁷ Ilzám na lagáo, tum par bhí ilzám na lagáyá jáegá; mujrim na thahráo, tum bhí mujrim na thahráe jáoge; khalásí do, tum bhí khalásí páoge. ³⁸ Diyá karo, tumhen bhí diyá jáegá, achchhá paimána dáab dáabkar aur hilá hilákar aur labrez karke tum ko ^a denge; kyúnki jis paimáne se tum nápoqe, usí se tumháre liye ná pá jáegá.

Dil kí sachcháí.

³⁹ Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, ki Kyá andhe ko andhá ráh dikhá saktá hai? kyá dono garhe men na girenge? ⁴⁰ Shágird apne ustád se bará nahín, balki har ek, jab taiyár huá, to apne ustád jaisá hogá. ⁴¹ Tú jo apne bhái kí ánkhi ke tinke ko dekhtá hai, apní ánkhi ke shahtír par kyún khayál nahín kartá? ⁴² Aur jab tú apní ánkhi ke shahtír ko nahín dekhtá, to apne bhái se kyúnkar kah saktá hai, ki Bhái lá, us tinke ko jo terí ánkhi men hai, nikál dúnd? Ai riyákár, pahle apní ánkhi men se to shahtír nikál, phir apne bhái kí ánkhi men se tinke ko achchhi tarah dekhkar nikál sakegá. ⁴³ Kyúnki koí achchhá darakht aísá nahín, jo burá phal láe, aur na koí burá darakht aísá hai, jo achchhá phal láe. ⁴⁴ Har darakht apne phal se pahchána játá hai; kyúnki káñte-dár darakhton se anjír nahín tórté, aur na jhárí se angúr. ⁴⁵ Achchhá ádmí apne dil ke achchhe khazáne se achchhi chízen nikáltá hai, aur burá ádmí apne bure khazáne se burí chízen nikáltá hai; kyúnki jo dil men bhará huá hai, wuhí munh se nikáltá hai.

Kalām par 'amal karnā.

(Mat. 7. 24-27.)

⁴⁶ Jab tum mere kahne par 'amal nahīn karte, to kyūn mujhe Khudā-wand, Khudāwand kahte ho? ⁴⁷ Jo koī mere pās atā, aur merī bāten sunkar un par 'amal kartā hai, main tumhen jatātā hūn ki wuh kis kī mānind hai. ⁴⁸ Wuh us ādmī kī mānind hai, jis ne ghar banāte waqt zamīn gahrī khodkar chaṭān par neo dālī; jab rao āī to dhār us ghar par zor se girī, magar use hilā na sakī, kyūnki wuh mazbūt banā huā thā. ⁴⁹ Lekin jo sunkar 'amal men nahīn lātā, wuh us ādmī kī mānind hai, jis ne zamīn par ghar ko bebunyād banāyā: jab dhār us par zor se girī, to wuh fi'lfaur gir parā aur wuh ghar bi'l kull barbād huā^a.

Sūbadār ke khādīm ko achchhā karnā.

(Mat. 8. 5-13.)

7 ¹ Jab wuh logon ko apnī sārī bāten sunā chukā to Kafarnahūm men āyā.

² Aur kisī sūbadār kā naukār^b, jo us ko 'aziz thā, bīmārī se marne ko thā. ³ Us ne Yisū' kī khabar sunkar Yahūdion ke kai buzurgon ko us ke pās bhejā, aur us se darḥwāst kī, ki ākar mere naukār ko achchhā kar. ⁴ Wuh Yisū' ke pās āe, aur us kī barī minnat karke kahne lage, ki Wuh is lāiq hai ki tū us kī khātir yih kare; ⁵ kyūnki wuh hamārī qaum se mahabbat rakhtā hai, aur hamāre 'ibādatkhāne ko usī ne ban-wāyā. ⁶ Yisū' un ke sāth chālā. Magar jab wuh ghar ke qarīb pahunchā, to sūbadār ne ba'z doston kī ma'rifat us se yih kahlā bhejā, ki Ai Khudāwand, taklīf na kar, kyūnki main is lāiq nahīn, ki tū merī chhat

ke niche āe; ⁷ isī sabab main ne apne āp ko bhī tere pās āne ke lāiq na samjhā; balki sirf zabān se kah de, merā khādīm shifā pāegā. ⁸ Kyūnki main bhī auron^c ke ikhtiyār men hūn, aur sipāhī mere hukm men hain, aur jab ek se kahtā hūn, ki Jā, to wuh jātā hai, aur dūsre se, ki A, to wuh atā hai, aur apne naukār se, ki Yih kar, to wuh kartā hai. ⁹ Yisū' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiyā, aur phirkar us bhī se jo us ke piche atī thī, kahā; Main tum se kahtā hūn, ki Main ne aisā imān Isrāīl men bhī nahīn pāyā. ¹⁰ Aur bheje huē logon ne ghar men wāpas ākar us naukār ko tandurust pāyā.

Nān kī bewa ke betē ko jildnā.

¹¹ Thore 'arse ke ba'd^d aisā huā, ki wuh shahr i Nān ko gayā, aur us ke shāgird aur bahut se log us ke hamrāh the. ¹² Jab wuh shahr ke phātak ke nazdīk pahunchā, to kyā dekhtā hai, ki ek murde ko bāhar liye jāte hain; wuh apnī mā kā iklautā betā thā, aur wuh bewa thī: aur shahr ke bahutere log us ke sāth the. ¹³ Use dekhkar Khudāwand ko tars āyā aur^e us se kahā; Ro nahīn. ¹⁴ Phir us ne pās ākar janāze ko chhūā, aur uṭhānewālē khare ho gaye, aur us ne kahā; Ai jawān, main tujh se kahtā hūn; Uṭh. ¹⁵ Wuh murda uṭh baiṭhā, aur bolne lagā. Aur us ne use us kī mā ko saunpā. ¹⁶ Is se sab par dahshat chhā gayī, aur wuh Khudā kī barāī karke kahne lage, ki Ek barā nabī ham men āyā^e hai, aur yih, ki Khudā ne apnī ummat par tawajjuh kī hai. ¹⁷ Aur us kī nisbat yih khabar sāre Yahūdiya aur tamām girdnawāh men phail gayī.

^a Yūn. us ghar kā tātā barā huā.

^c Yūn. ek ādmī hūn jo auron.

^e Yūn. uṭh kharā huā.

^b Yūn. guldām.

^d B. p. q. n. m. Dūsre dīn.

*Yúhanná baptisma-denewále ká surwál
aur Masih ká garwáb.*
(Mat. 11. 2-6.)

18 Aur Yúhanná ko us ke shágir-
don ne in sab báton kí khabar dí.
19 Is par Yúhanná ne apne shágirdon
men se do ko bulákar Khudáwánd
ke pás yih púchhne ko bhejá, kí Kyá
ánewálá tú hí hai, yá ham dústre kí
ráh taken? 20 Unhon ne^a us ke pás
ákar kahá; Yúhanná baptisma-dene-
wále ne hamen tere pás, yih púchhne
ko bhejá hai, kí Kyá ánewálá tú hí
hai, yá ham dústre kí ráh taken?
21 Usí gharí us ne bahuton ko bímá-
ríon aur áfaton aur burí rúhon se
naját^b bakhshí, aur bahut se andhon
ko bínái 'atá kí. 22 Us ne jawáb
men un se kahá, kí Jo kuchh tum ne
dekhá aur suná hai jákar Yúhanná
se bayán karo; kí andhe dekhte
hain, langre chalte hain, korhí pák
sáf kiye játe hain, bahre sunte hain,
murde zinda kiye játe hain, garibon
ko khushkhabarí sunái játi hai.
23 Aur mubáarak wuh hai jo mere
sabab se thokar na kháe.

Yúhanná ke बारे में Yisú' ká garwáh.
(Mat. 11. 7-19.)

24 Jab Yúhanná ke qásid chale
gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men
logon se kahne lagá, kí Tum bayábán
men kyá' dekhne gaye the? Kyá
hawá se hilte húe sarkande ko?
25 To phir kyá dekhne gaye the?
Kyá mihín kapre pahine húe shakhs
ko? Dekho, jo chamakdár poshák
pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte
hain, wuh bádsháhí mahalon men
hote hain. 26 To phir tum kyá
dekhne gaye the? Kyá ek nabí?
Hán, main tum se kahtá hún, balki

nabí se barhkar. 27 Yih wuhí hai,
jis ke haqq men likhá hai, kí
° Dekh, main apná paigambar tere
áge bhejtá hún,
Jo terí ráh tere sámne durust
karegá.

28 Main tum se kahtá hún kí
Jitne 'auraton se paidá húe, un men
Yúhanná baptisma-denewále se koi
bará nahín; lekin jo Khudá kí
bádsháhat men chhotá hai, wuh us
se bará hai. 29 Aur sab 'ámm logon
ne aur mahsúl-lenewálon ne us kí
sunkar Khudá ko rástbaz mán liyá
aur Yúhanná ká baptisma liyá^d.
30 Magar Farísion aur shari'at ke
'álimon ne Khudá ke iráde ko apní
nisbat púra na hone diyá, aur us
se baptisma na liyá^e. 31 Pas is
zamáne^f ke ádmíon ko main kis se
tashbíh dún, aur wuh kis kí mánind
hain? 32 Un larcon kí mánind
hain, jo bázár men baiñhe húe ek
dústre ko pukárkar kahte hain,
kí Ham ne tumháre liye bánslí
bajái, aur tum na náche; ham ne
mátram kiyá, aur tum na roe. 33 Kyún-
kí Yúhanná baptisma-denewálá na
to rotí khátá húa áyá, na mai pítá
húa; aur tum kahte ho kí Us par
bad-rúh hai. 34 Ibn í Ádam khátá
pítá húa áyá, aur tum kahte ho, kí
Dekho, kháu aur sharábí, mahsúl-
lenewálon aur gunahgáron ká yár.
35 Lekin hikmat apne sab larcon kí
taraf se rást sábit húi.

*G'unahon ká mu'áfí ká tástír aur us ká
'alámaten.*

36 Phir kisí Farísí ne us se dar-
khwást kí, kí Mere sáth khána khá.
Pas wuh us Farísí ke ghar jákar
khána kháne baiñhá; 37 to kyá

^a Yún. un mardon ne.

^b Yúá. shifá.

^c Maláki 3. 1.

^d Yá mahsúl-lenewálon ne sunkar Khudá ko rástbaz mán liyá, kyúñki unhon ne Yúhanná
ká baptisma liyá thá.

^e Yá púra hone na diyá, kyúñki unhon ne us se baptisma na liyá thá.

^f Yún. pusht.

dekhte hain, ki ek badchalan^a 'aurat, jo us shahr ki thī, yih jānkar ki wuh us Farīsī ke ghar men khānā khāne baithā hai, sang i marmar kī dībiyā men 'itr lāī, ³⁸ aur us ke pānwōn ke pās rotī hūī piche kharī hokar us ke pānw ānsūōn se bhigone lagī, aur apne sir ke bālōn se ponchhe, aur us ke pānw bahut chūme aur un par 'itr dālā. ³⁹ Us kī da'wat karnewālā Farīsī yih dekhkar apne jī men kahne lagā, ki Agar yih shakhs nabī hotā, to jāntā, ki jo use chhūti hai, wuh kaun aur kaisī 'aurat hai, kyūnki badchalan^a hai. ⁴⁰ Yisū' ne jawāb men us se kahā; Ai Shama'ūn, mujhe tujh se kuchh kahnā hai. Wuh bolā, Ai Ustād, kah. ⁴¹ Kisī sāhūkār ke do qarzdār the; ek pānch sau dinār^b kā, dusrā pachās kā. ⁴² Jab un ke pās adā karne ko kuchh na rahā, to us ne dono ko bakhsh diyā. Pas un men se kaun sā us se ziyāda mahabbat rakhegā? ⁴³ Shama'ūn ne jawāb men kahā; Merī dānist men wuh, jise us ne ziyāda bakhshā. Us ne us se kahā; Tū ne thīk faisala kiyā. ⁴⁴ Phir us 'aurat kī taraf mutawajjih hokar us ne Shama'ūn se kahā; Kya tū is 'aurat ko dekhtā hai? Main tere ghar men āyā; tū ne mere pānw dhōne ko pānī na diyā; magar is ne mere pānw ānsūōn se bhigo diye, aur apne bālōn se ponchhe. ⁴⁵ Tū ne mujh ko bosa na diyā; magar is ne, jab se main āyā hūn, mere pānwōn kā chūmnā na chhorā. ⁴⁶ Tū ne mere sir men tel na dālā; magar is ne mere pānwōn par 'itr dālā hai. ⁴⁷ Isī liye main tujh se kahtā hūn, ki is ke gunāh, jo bahut the, mu'āf hūe, kyūnki is ne bahut mahabbat kī; magar jis ke thore gunāh mu'āf hūe, wuh thorī mahabbat kartā hai. ⁴⁸ Aur us 'aurat se

^a Yūn. *gunahgār*.

kahā; Tere gunāh mu'āf hūe. ⁴⁹ Is par wuh jo us ke sāth khānā khāne baithē the apne jī men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunāhōn ko bhī mu'āf kartā hai? ⁵⁰ Magar us ne 'aurat se kahā; Tere imān ne tujhe achchhā kar diyā hai; salāmat chālī jā.

Manādī kī gasht men 'auraton kī khidmat.

8 ¹ Thore 'arse ke ba'd yūn hūā, ki wuh manādī kartā aur Khudā kī bādshāhat kī khushkhabarī sunātā hūā shahr ba shahr aur gānw gānw phirne lagā; aur wuh bārah us ke sāth the. ² Aur ba'z 'auraten jinhon ne burī rūhon aur bīmārion se shifā pāī thī, ya'nī Maryam jo Magdaliya kahlātī thī, jis par se sāt bad-rūhen utrī thīn, ³ aur Yoanna, Herodes ke dīwān Khūza kī bīwī, aur Sūsannāh, aur bahuterī āur 'auraten bhī thīn, jo apne māl se un kī khidmat kartī thīn.

Bij bonewāle kī tamsīl.

(Mat. 13. 1-9; Mar. 4. 1-9.)

⁴ Phir jab barī bhīr jamā hūī, aur har shahr ke log us ke pās chale āte the, us ne tamsīl men kahā, ki ⁵ Ek bonewālā apnā bīj bone niklā. Aur bote waqt kuchh rāh ke kanāre girā aur raundā gayā, aur hawā ke parandōn ne use chug liyā. ⁶ Aur kuchh chatān par girā, aur ugke sūkh gayā, is liye ki us ko tarī na pahunchī. ⁷ Aur kuchh jhāriyon men girā, aur jhāriyon ne sāth sāth barhkar use dabā liyā. ⁸ Aur kuchh achchhī zamīn men girā, aur ugkar sau gunā phal lāyā. Yih kahkar us ne pukārā; Jis ke sunne ke kār hon, wuh sune.

Us tamsīl kī tawīl.

(Mat. 13. 10-23; Mar. 4. 10-20.)

⁹ Us ke shāgirdōn ne us se pūchhā,

^b Mat. 13. 28 kā hashīya dekho.

^c B. p. q. n. m. us kī.

ki is tamsil kī kyā ma'nī hai^a?
¹⁰ Us ne kahā; Khudā kī bādshāhat ke bhedon kī samajh tumben dī gayī hai, magar auron ko tamsilon men sunāyā jāta hai, tāki dekhthe hūe na dekhen, aur sunthe hūe na samjhen.
¹¹ Tamsil kī yih ma'nī hai^b, ki Bīj Khudā kā kalām hai. ¹² Rāh ke kanāre ke wuh hai jo sunthe hai^c; ba'd us ke Iblīs ākar kalām ko un ke dil se chhīn le jāta hai, aisā na ho ki imān lākar najāt pāen, ¹³ Aur chātān par ke wuh hai, jo sunkar kalām ko khushī se qubūl kar lete hai; lekin jar nahīn rakhte, magar chand 'arse tak imāndār rahkar āzmāish ke waqt phir jāte hai. ¹⁴ Aur jo jhāriyon men parā, us se wuh log murād hai jo sunthe hai^c, lekin hote is zindagi ke fikron aur daulat aur 'aish o 'ishrat men phans jāte hai, aur un kā phal paktā nahīn. ¹⁵ Magar 'umda zamin ke wuh hai, jo kalām ko sunkar 'umda aur nek dil men sambhāle rahte, aur sabr se phal lāte hai.

Chirāg kī tamsil.
 (Mar. 4. 21-25.)

¹⁶ Koi shakhs chirāg jalākar bartan se nahīn chhipātā, na palang ke niche rakhtā, balki chirāgdān par rakhtā hai, tāki andar ānewālon ko raushnī dikhāī de. ¹⁷ Kyūnki koi chiz پوشida nahīn, jo zāhir na ho jāegī; aur na koi aisi bhed kī bāt hai, jo ma'lūm na hogī aur khul na jāegī. ¹⁸ Pas khabardār raho, ki tum kis tarah sunthe ho: kyūnki jis ke pās hai, use diyā jāegā; aur jis ke pās nahīn hai, us se wuh bhī le liyā jāegā jo apnā samajhtā hai.

Yisū' kī ruhānī rishtadārī.

(Mat. 12. 46-50; Mar. 3. 31-35.)

¹⁹ Phir us kī mā aur bhāī us ke

pās āe; magar bhīr ke sabab us tak pahunch na sake. ²⁰ Aur use khabar dī gayī, ki Terī mā aur tere bhāī bāhar khare hai aur tujhe dekhna chāhte hai. ²¹ Us ne jawāb men un se kahā, ki Merī mā aur mere bhāī to yih hai, jo Khudā kā kalām sunthe aur us par 'amal karte hai.

Jhīl par tūfān ko thamā denā.

(Mat. 8. 23-27; Mar. 4. 36-41.)

²² Phir ek din aisā hūā, ki wuh aur us ke shāgird kashtī par charhe; aur us ne un se kahā, ki Ao, jhīl ke pār chalen: pas unhon ne kashtī chhor dī. ²³ Magar jab kashtī chālī jāti thī to wuh so gayā; aur jhīl par barī āndhī āī^a, aur kashtī pānī se bhari jāti thī^e, aur wuh khatre men the. ²⁴ Unhon ne pās ākar use jagāyā aur kahā; ki Sāhib, Sāhib, ham halāk hūe jāte hai. Us ne utkar hawā ko aur pānī ke zor shor ko jhīrkā, aur dono tham gaye aur amn ho gayā. ²⁵ Us ne un se kahā; Tumhārā imān kahān gayā? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke āpas men kahne lage, ki Yih kaun hai? yih to hawā aur pānī ko hukm detā hai, aur wuh mānte hai.

Ek admī se bahut se bad-rūhon ko utār denā.

(Mat. 8. 28-34; Mar. 5. 1-20.)

²⁶ Phir wuh Girāsēnion^f ke 'ilāqe men jā pahunchē, jo us pār Galīl ke sāmne hai. ²⁷ Jab wuh kanāre par utrā, to us shahr kā ek mard use milā, jis par bad-rūhen thin; aur us ne barī muddat se kapre na pahine the, aur wuh na ghar men, balki qabron men rahā kartā thā. ²⁸ Wuh Yisū' ko dekhkar chillāyā, aur us ke āge girkar barī āwāz se kahā, ki Ai Yisū', Khudā ī Ta'ālā ke Bete, mujh

^a Yūn. yih tamsil kyā hogī?

^b Yūn. tamsil yih hai.

^c Yūn. jinhon ne sunā hai.

^d Yūn. utri.

^e Yūn. wuh bhare jāte the.

^f B. p. q. n. m. *Girgisenion*; auron men *Gadarention*; ā. 37 men 'alā hāza'l qiyās

ko tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún, ki Mujhe 'azáb men na dāl. ²⁹ Kyúñki wuh us nápák rúh ko hukm dene lagá thá, ki Is ádmí se nikal já. Is liye ki us ne us ko aksar pakrá thá, aur harchand log use zanjíron aur beriyon se jakarke qábú men rakhte the, táham wuh zanjíron ko torkar bad-rúh ke bá'is bayábánon men bhágá phirtá thá. ³⁰ Yisú' ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Wuh bolá; Lashkar^a; kyúñki us par bahut sí bad-rúhen charhí húi thín. ³¹ Wuh us kí minnat karne lagín, ki Hamen atháh garhe men jáne ká hukm na de. ³² Wahán pahár par súaron ká ek bará gol char rahá thá: unhon ne us kí minnat kí, ki Hamen un ke andar jáne de. Us ne jáne diyá. ³³ Aur bad-rúhen us ádmí par se utarkar súaron ke andar gayín, aur gol karáre par se jhapatkar jhíl men já pará aur dúb mara. ³⁴ Yih májára dekhkar charánwále bháge, aur jákar shahr aur diháat men khabar dí. ³⁵ Log us májare ke dekhne ko nikle; aur Yisú' ke pás ákar us ádmí ko, jis par se bad-rúhen utrí thín, kapre pahíne aur hosh men Yisú' ke pánwon men baithé páyá, aur dar gaye. ³⁶ Aur dekhnewálon ne un ko khabar dí, ki jis par bad-rúhen charhí thín, wuh kis tarah achchhá húa. ³⁷ Aur Girá-senfon^b ke girdnawáh ke sab logon ne us se darkhwást kí, ki hamáre pás se chalá já; kyúñki un par barí dahshat chhá gayí thí; pas wuh kashtí men baithkar wápas gayá. ³⁸ Lekin jis shakhs par se bad-rúhen utar gayí thín, wuh us kí minnat karke kahne lagá, ki Mujhe apne sáth rahne de: magar Yisú' ne use rukhsat karke kahá, ki ³⁹ Apne ghar ko lautkar logon se bayán kar, ki Kхудá ne tere liye kaise kaise

baré kám kiye hain. Wuh rawána hokar tamám shahr men manádi karne lagá, ki Yisú' ne mere sáth kaise kaise baré kám kiye hain.

Ek bímár 'aurat ká shifá pándá, aur ek murda larhí ká jildáyá jáná.
(Mat. 9. 18-26; Mar. 5. 22-43.)

⁴⁰ Jab Yisú' wápas á rahá thá, to aísá húa kí log us se khushí ke sáth mile, kyúñki sab us kí ráh takte the. ⁴¹ Aur kyá dekhte hain, ki Yáír nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girkar us se minnat kí, ki Mere ghar chal: ⁴² kyúñki us kí iklautí betí, jo baras bárah ek kí thí, marne ko thí. Aur jab wuh já rahá thá, to log us par gire parte the.

⁴³ Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah baras se khún járí thá, aur apná sára mál hakímon par kharch kar chukí thí, aur kisi ke háth se achchhí na ho sakí thí, ⁴⁴ us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. ⁴⁵ Is par Yisú' ne kahá; Kis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to, Patras, aur us ke-sáthíon ne kahá, ki Ai Sáhib, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte hain. ⁴⁶ Magar Yisú' ne kahá, ki Kisi ne mujhe chhúá to hai; kyúñki main ne ma'lúm kiyá, ki quwwat mujh men se niklí hai. ⁴⁷ Jab us 'aurat ne dekhá, ki main chhip nahín saktí, to káñptí húi áí, aur us ke pánwon men girkar sab logon ke sámne bayán kiyá, ki main ne kis sabab se tujhe chhúá, aur kis tarah usí dam shifá pá gayí. ⁴⁸ Us ne us se kaha; Betí, tere imán ne tujhe achchhá kiyá hai; salámat chalí já.

⁴⁹ Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se

^a Yún. Ligiyon, ya'ní chha hazár sipáhíon ká lashkar. ^b á. 26 ká háshiya dekho.

kisí ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayí; Ustád ko taklíf na de. ⁵⁰ Yisú' ne sunkar use jawáb diyá, ki Khauf na kar; sirf i'tiqád rakh; wuh bach jáegí. ⁵¹ Aur ghar men pahunchkar, Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb aur larkí ke má báp ke siwá, kisí ko apne sáth andar na jáne diyá. ⁵² Aur sab us ke liye ro píť rahe the, magar us ne kahá; Roo nahín; wuh mar nahín gayí, balki sotí hai. ⁵³ Wuh us par hansnē lage, kyúñki jánte the, ki mar gayí hai. ⁵⁴ Magar us ne us ká háth pakrá, aur pukárkar kahá, ki Ai larkí, uth. ⁵⁵ Us kí rúh phir áí, aur wuh usí dam uthí. Phir Yisú' ne hukm diyá, ki Use kháne ko do. ⁵⁶ Us ke má báp hairán hue; aur us ne unhen tákid kí, ki yih májará kisí se bayán na karná.

Bdráh rasúlon ko manádí ke liye bhejnd.
(Mat. 10. 1, 9-14; Mar. 6. 7-11.)

9 ¹ Phir us un bárah ko bulákar unhen sab bad-rúhon par, aur bímáron ko dúr karne ke liye qudrat aur ikhtiyár bakhshá, ² aur unhen Khudá kí bádsháhat kí manádí karne, aur bímáron ko achchhá karne ke liye bhejá. ³ Aur un se kalá, ki Ráh ke liye huchh na lená, na chharí, na jholí, na rotí, na rúpaya; na do do kurte rakhná. ⁴ Aur jis kisí ghar men dákhil ho, wahín rahná aur wahín se rawána honá. ⁵ Aur jis kisí shahr ke ^a log tumhen qubúl na karen, us shahr se nikalte waqt apne pánwon kí gard jhár do, táki un par gawáhi ho. ⁶ Pas wuh rawána hokar gánw gánw khush-khabarí sunáte aur har jagah shifá dete phire.

Herodes bádsháh ká Yisú' ke sabab se ghabrá jáná.

(Mat. 14. 1-12; Mar. 6. 14-29.)

⁷ Aur chauthái mulk ká hákim Herodessab ahwál sunkar ghabrá gayá, is

liye kí ba'z kahte the, ki Yúhanná murdon men se jí uthá hai; ⁸ aur ba'z yih, ki Eliyyáh záhir húa hai; aur ba'z yih, ki qadím nablon men se koi jí uthá hai. ⁹ Magar Herodes ne kahá, ki Yúhanná ká main ne to sir katwá diyá; ab yih kaun hai, jis kí bábat aisí báten suntá hún? Pas us ke dekhne kí koshish karne lagá.

Páñch rotiyon se páñch hazár ádmion ko khilána.

(Mat. 14. 13-21; Mar. 6. 32-44;
Yúh. 6. 1-13.)

¹⁰ Phir rasúlon ne jo kuchh kiya thá lautkar us se bayán kiya. Aur wuh un ko alag lekar shahr i Bait-saidá men chalá gayá. ¹¹ Yih jánkar bhír us ke ba'd wahán gayí; aur wuh khushí ke sáth un se milá, aur un se Khudá kí bádsháhat kí báten karne lagá, aur jo shifá páne ke muhtáj the unhen shifá bakhshí. ¹² Jab din dhalne lagá, to un bárah ne ákar us se kahá, ki Bhír ko rukhsat kar, ki cháron taraf ke gánwon aur bastiyon men já tiken, aur kháne kí tadbír karen; kyúñki ham yahán wírán jagah men hain. ¹³ Us ne un se kahá, ki Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne kahá, ki Hamáre pás páñch rotiyon aur do machhliyon se ziyáda maujúd nahín; pas kyá ^b ham jákar in sab logon ke liye khána mol len? ¹⁴ Kyúñki wuh páñch hazár mard ke qarib the. Us ne apne shágirdon se kahá, ki Un ko takhminan pachás pachás kí qatáren karke biþháó. ¹⁵ Unhon ne usí tarah kiya aur sab ko biþháya. ¹⁶ Us ne un páñch rotiyon aur do machhliyon ko lekar, aur ásmán kí taraf dekhkar un par barakat cháhi, aur tofkar apne shágirdon ko detá gayá, ki logon ke áge rakhen. ¹⁷ Unhon ne kháya, aur sab ser hue; aur unke

^a Yún. Aur jitne.

^b Yún. bagair us ke kí.

baché húa tukron kí bárah tokriyán uthái gayín.

Masíh ke martabe, us ke dulch utháne, aur us kí pairawi kí mushkilát ke बारे में.

(Mat. 16. 13-28; Mar. 8. 27, 9. 1.)

18 Jab wuh tanháí men du'á máng rahá thá, aur shágird us ke pás the, to aisá húa ki us ne un se púchhá, ki Log mujhe kyá kahte hain? 19 Unhon ne jawáb men kahá, ki Yúhanná baptisma-denewálá; aur ba'z Eliyyáh kahte hain; aur ba'z yih, ki Qadím nabíon men se koi jī uthá hai. 20 Us ne un se kahá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men kahá, ki Khudá ká Masíh. 21 Us ne un ko tákid karke hukm diyá, ki Yih kisi se na kahná; 22 aur kahá, ki Zarúr hai, ki Ibn i Ádam bahut dukh sahe, aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jáe, aur tísre din jī uthé. 23 Aur us ne sab se kahá, ki Agar koi mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se^a inkár kare, aur har roz apní salib uthákar mere píchhe ho le. 24 Kyúñki jo koi apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá; aur jo koi merí khátir apní ján khoe, wuhí use bacháegá. 25 Aur ádmi ko apne ápe ko khokar, yá us ká nuqsán uthákar, sarí dunyá ko hásil karne se kyá fáida hogá? 26 Kyúñki jo koi mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák firishton ke jalál ke sáth áegá, to us se sharmáegá. 27 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo yahán khare hain ba'z aise hain, ki jab tak Khudá kí bádsháhat ko dekh na len, hargiz maut ká maza na chakhenge.

Yisú' kí sūrat ká badal jánd.

(Mat. 17. 1-8; Mar. 9. 2-8.)

28 Phir in báton ke áth ek roz

ba'd aisá húa, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko sáth lekar pahár par du'á mángne gayá. 29 Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisá húa ki us ke chihre kí sūrat badal gayí, aur us kí poshák safed barráq ho gayí. 30 Aur kyá dekhte hain, ki do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báten kar rahe hain; 31 yih jalál men dikháí diye, aur us ke intiqál ká zikr karte the, jo Yarúshalem men wáqi' hone ko thá. 32 Magar Patras aur us ke sáthi nind men bhare the: aur jab khúb bedár húa, to us ke jalál ko aur un do shakhs-on ko dekhá, jo us ke sáth khare the. 33 Jab wuh us se judá hone lage, to aisá húa ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhíb, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere, aur ek Músá, aur ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh nahín jántá thá, ki main kyá kahtá hún. 34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kiyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. 35 Aur bádál se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzida^b Betá hai; us kí suno. 36 Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báten dekhí thin, 'un dinon men kisi ko un kí kuchh khabar na dí.

Ek mirgíwale larke ko achchhá karná.

(Mat. 17. 14-18; Mar. 9. 14-27.)

37 Dústre din, jab wuh pahár se utre the, to aisá húa ki ek barí bhír us se á milí. 38 Aur dekho, ek ádmi ne bhír men se chillákar kahá; Ai Ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúñki wuh merá iklaútá hai: 39 aur dekho, ek rúh use pakar letí hai, aur wuh yakáyak chíkh uthá hai; aur us ko aisá maróti hai, ki kaf bhar látá hai, aur us ko kuchalkar mushkil se

^a Yá apne ápe ká.

^b B. p. q. n. m. piyára: Mat. 17. 5 aur Mar. 9. 7 ko dekho.

chhortí hai. ⁴⁰ Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, kí use nikál den; lekin wuh na nikál sake. ⁴¹ Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be-í'tiqád aur kajrau qaum^a, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne beté ko yahán le á. ⁴² Wuh átá hí thá, kí bad-rúh ne use patakkar marorá. Aur Yisú' ne us nápák rúh ko jhirká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de diyá. ⁴³ Aur sab log Khudá kí shán ko lekhhkar hai-rán hue.

Apne máre jáne ke बारे में Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 17. 22, 23; Mar. 9. 30-32.)

Lekin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta'ajjub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá, kí ⁴⁴ Tumháre kánon men yih báten parí rahen: kyúunki Ibn i Ádam ádmíon ke hawále kiye jáne ko hai. ⁴⁵ Lekin wuh is qaul ko samajhte na the, balki yih un se chhipáyá gayá, táki use ma'lúm na karen: aur is qaul kí bábat us se púchhte hue áarte the.

Ásmán kí bádsháhát में बारू काँन है?

(Mat. 18. 1-5; Mar. 9. 33-37.)

⁴⁶ Phir un men yih bahs shurú' hui, kí ham men se bará kaun hai? ⁴⁷ Lekin Yisú' ne un ke dílon ká khayál jánkar^b ek bachche ko liyá, aur apne pás khará karke un se kahá, kí ⁴⁸ Jo is bachche ko mere nám se qubúl kare, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo mujhe qubúl kare, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai; kyúunki jo tum men sab se chhotá hai, wuhí bará hai.

^a Yún. pusht.

^c Yún. apná rukh mazbút kiya.

^e B. p. q. n. m. to jis tarah Eliyyáh ne bhí kiya, ham bhí hukm den.

^f B. p. q. n. m. jhirkakar kaha, kí Tum nahin jánte kí káisi rúh ke ho; ⁵⁶ kyúunki Ibn i Ádam ádmíon kí jánon ko halák karne ke liye nahin, balki bacháne ke liye áya.

Aur madadgáron kí bábat.

(Mar. 9. 38-40.)

⁴⁹ Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne ek shakhs ko tere nám se bad-rúhen nikálte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúunki wuh hamáre sáth terí pairawí nahin kartá. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá, kí Use mana' na karná, kyúunki jo tumháre barqhiláf nahin, wuh tumhári taraf hai.

Ek Sámarí gánw में Yisú' ká tíkne na pánd.

⁵¹ Jab wuh din nazdik áe kí wuh úpar utháyá jáe, to aisá húa kí us ne Yarúshalem ke jáne ko kamar bándhí^c, ⁵² aur apne áge qásid bheje; wuh jákar Sámarion ke ek gánw men dákhil hue, táki us ke liye tai-yári karen. ⁵³ Lekin unhon ne us ko tíkne na diyá, kyúunki us ká rukh Yarúshalem kí taraf thá^d. ⁵⁴ Yih dekhkar us ke shágird Ya'qúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, terí marzi ho, to ham hukm den^e, kí ásmán se ág názil hokar unhen jalá de. ⁵⁵ Magar us ne phirkar unhen jhirká^f. ⁵⁶ Phir wuh kisi áur gánw men chale gaye.

Yisú' ke shágird banne kí sharten.

(Mat. 8. 19-22.)

⁵⁷ Jab wuh ráh men chale játe the, to kisi ne us se kahá; Jahán kahin tú jáe, main tere píchhe chalúngá. ⁵⁸ Yisú' ne us se kahá, kí Lomriyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn i Ádam ke liye itní bhí jagah nahin, kí apná sir rakh sake. ⁵⁹ Phir us ne dúse se kahá; Mere píchhe

^b Yún. díl kí bahs dekhkar.

^d Yún. játa thá.

chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. ⁶⁰ Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khudá kí bádsháhát kí khabar phailá. ⁶¹ Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rukhsat ho áún. ⁶² Yisú' ne us se kahá, ki Jo koí apná háth hal par rakhkar píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhát ke láiq nahín.

Manadí ke liye sattar shágirdon ká bhejná.

IO ¹ In báton ke ba'd Khudá-wand ne sattar ádmí áur mu-qarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jánewalá thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. ² Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye khet^a ke málík kí min-nat karo, ki apne khet^a men mazdúr bheje. ³ Jáó; dekho, main tumhen barron kí mánind bheriyon men bhej-tá hún. ⁴ Na baṭúá le jáó, na jholí, na jútíyan; aur na ráh men kíśi ko salám karo. ⁵ Aur jis kíśi ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. ⁶ Agar wahán koí salá-matí ke qábil^b hogá, to tumhárá salám^c us par ṭhahregá; nahín to, tum par laut áegá. ⁷ Usí ghar men raho, aur jo kuchh un se mile kháo píó; kyúnki mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. ⁸ Aur jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl karen, to jo kuchh tumháre samne rakhá jáe, kháo; ⁹ aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki Khudá kí bádsháhát tum-

háre nazdík á pahunchí hai. ¹⁰ Le-kin jis shahr men dákhil ho, aur wahán ke log tumhen qubúl na karen, to us ke bázáron men jákár kaho, ki ¹¹ Ham is gard ko bhí, jo tumháre shahr se hamáre pánwon ko lagi hai, tumháre samne jháre dete hain^d; magar yih ján'lo, ki Khudá kí bád-sháhát nazdík á pahunchí hai. ¹² Main tum se kahtá hún, ki Us din Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹³ Ai Khurázín, tujh par afsos! Ai Bait-saidá, tujh par afsos! kyúnki jo mu'jize^e tum men záhir hue, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to táṭ orhkar aur khák men baithkar kab ke tauba kar lete. ¹⁴ Magar 'adálat men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹⁵ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiya jáegá? Nahín, balki tú 'Álam-i-arwáh men utará jáegá. ¹⁶ Jo tumhárí suntá hai wuh merí suntá hai; aur jo tumhen nahín mántá, wuh mujhe nahín mántá; aur jo mujhe nahín mántá, wuh mere bhejnewále ko nahín mántá.

Un sattar shágirdon ká wápas áná.

¹⁷ Wuh sattar khush hokar phir áe, aur kahne lage; Ai Khudáwand, tere nám se bad-rúhen bhí hamáre tábí^f hain. ¹⁸ Us ne un se kahá; Main Shaitán ko bijlí kí tarah ásmán se girá huá dekh rahá thá. ¹⁹ Dekho, main ne tum ko ikhtiyár diyá, ki sánpon aur bichechhuon ko kuchlo, aur dushman kí sárí qudrat par gálib áo; aur tum ko hargiz kíśi chíz se zarar na pahunchegá. ²⁰ Táham is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábí^f hain; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue hain.

^a Yún. fasl.

^b Yún. salámatí ká beṭá.

^c Yá salámatí.

^d Yún. tumháre khtiláf ponchhte hain.

^e Yún. qudraten.

Yisú' kí khushh.
(Mat. 11. 25-27.)

²¹ Usí gharí us ne Rúhu'l Quds kí taraf se khushí men bharkar kahá ; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudá-wand, main terí hamd kartá hún, kí tú ne in báton ko dánaon aur 'aqlmandon se chhipáyá, aur bachchon par záhir kiyá: hán, ai Báp, kyúnkí aísá hí tuihe pasand áyá. ²² Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá ; aur koí nahín jántá, kí Betá kaun hai, siwá Báp ke ; aur koí nahín jántá, kí Báp kaun hai, siwá Bete ke aur us shakhs ke, jis par Betá use záhir karná cháhe. ²³ Aur shágirdon kí taraf mutawajjih hokar kháss unhin se kahá, Mubáarak hain wuh ánkhen jo yih báten dekhtí hain, jinhen tum dekhte ho. ²⁴ Kyún-ki main tum se kahtá hún, kí Bahut se nabíon aur bádsháhon ne cháhá, kí jo báten tum dekhte ho dekhén, magar na dekhín ; aur jo báten tum sunte ho sunén, magar na sunín.

Rahmdíl Sámari kí tamsíl.

²⁵ Aur dekho, ek 'álim i shara' uthá, aur yih kahkar us kí ázmáish karne lagá, kí Ai Ustád, main kyá karún, kí hamesha Kí zindagí ko wirse men páún ? ²⁶ Us ne us se kahá, kí Tauret men kyá likhá hai ? Tú ne us men kyá parhá hai ? ²⁷ Us ne jawáb men kahá ; Yih likhá hai, kí Tú Khudáwand se jo terá Khudá hai, apne sáre dil se aur apní sárfi ján se aur apní sárfi táqat se aur apní sárfi 'aql se mahabbat rakh ; aur apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. ²⁸ Us ne us se kahá ; Tú ne thík jawáb diyá ; yihí kar, to tú jiegá. ²⁹ Magar us ne apne taín rástbáz tháhráne kí garaz se Yisú' se púchhá, kí Phir merá parausi kaun hai ?

³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, kí Ek ádmí Yarúshalem se Yariho kí taraf já rahá thá^b, kí dákúon men ghir gayá ; unhon ne use nangá kar diyá, aur mára, aur adhmúá chhoṛkar chale gaye. ³¹ Ittifáqan ek káhin usí ráh se já rahá thá^b ; aur use dekhke kanáre hokar chalá gayá. ³² Isí tarah ek Lewí us jagah áyá ; wuh bhí use dekhke kanáre hokar chalá gayá. ³³ Lekin ek Sámari safar karte karte wahán á niklá, aur dekhkar tars kháyá, ³⁴ aur us ke pás áyá aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us kí khabargirí kí. ³⁵ Dústre din do dínár^c nikálkar bhatthiyáre ko diye aur kahá ; Is kí khabargirí karná ; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tuihe adá kar dúngá. ³⁶ In tinnon men se us shakhs ká, jo dákúon men ghir gayá thá, terí dánist men kaun parausi tháhrá ? ³⁷ Us ne kahá ; Wuh jis ne us par rahm kiyá. Yisú' ne us se kahá ; Já, tú bhí aísá hí kar.

Martha aur Maryam ke ghar men Yisú' kí dá'wat.

³⁸ Phir jab já rahe the, to wuh ek gánw men dákhill húa ; aur Martha nám ek 'aurat ne use apne ghar men utará. ³⁹ Aur Maryam nám us kí ek bahin thí ; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baithkar us ká kalám sunne lagí. ⁴⁰ Lekin Martha káhidmat karte karte ghabrá gayí thí ; pas us ke pás ákar kahne lagí ; Ai Khudá-wand, kyá tuihe khayál nahín, kí merí bahin ne káhidmat karne ko mujhe akelé chhoṛ diyá hai ? Us se kah, kí merí madad kare. ⁴¹ Khudá-wand ne jawáb men us se kahá ; Martha, Martha, tú to bahut chízon ke fikr o taraddud men hai : ⁴² lekin

^a Yún. tú kis tarah parhtá hai ?

^b Yún. utar játá thá.

^c Mat. 18. 28 ká háshiya dekho.

ek chíz zarúr hai ; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chun liyá, jo us se chhíná na jáegá.

Du'a mángne ká taríqa.
(Mat. 6. 9-13.)

II ¹ Phir aisá húa ki wuh kisi jagah du'a mángtá thá ; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá ; Ai Khudáwánd, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'a mángni síkhá, tú bhí hamen síkhá. ² Us ne un se kahá ; Jab tum du'a mángo, to kaho, ki Ai Báp*, terá nám pák máná jáe. Terí bád-sháhi áe^b. ³ Hamári roz kí rotí har roz hamen diyá kar. ⁴ Aur hamáre gunáhon ko mu'áf kar ; kyúнки ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte hain. Aur hamen ázmáish men na parne de^c.

Du'a mángne men lagá rahná.
(Mat. 7. 7-11.)

⁵ Phir us ne un se kahá ; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí rát ko us ke pás jákar kahe, ki Ai dost, mujhe tín rotiyán de^d : ⁶ kyúнки merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín ki us ke áge rakhún ; ⁷ aur wuh andar se jawáb men kahe ; Mujhe taklíf na de ; ab darwáza band hai, aur mere larke mere pás so rahe^e hain ; main uthkar tujhe de nahín saktá. ⁸ Main tum se kahtá hún ; Agarchi wuh is sabab se ki us ká dost hai, uthkar use na bhí de, táham us kí behayáí ke sabab uthkar jitní darkár hain use degá. ⁹ Pas main tum se kahtá hún ; Mángo, to tumhen diyá jáegá ; dhúndho, to páoge ; khatkhatáo, to tumháre liye kholá jáegá. ¹⁰ Kyúнки jo koi

mángtá hai, use miltá hai ; aur jo dhúndhtá hai, wuh pátá hai ; aur jo khatkhatátá hai, us ke liye kholá jáegá. ¹¹ Tum men se aisá kaun sá báp hai, ki jab us ká betá rotí mánge, to use patthar de ? yá machhlí mánge, to machhlí ke badle use sánp de ? ¹² yá andá mánge, to us ko bichchhú de ? ¹³ Pas jab tum bure hokar apní aulád ko achchhí chízen dení jánte ho, to ásmání Báp apne mángnewál-on ko Rúhu'l Quds zarúr hí degá.

Bad-rúh utárne kí bábat mukhálifon ká kufr aur Yisú' ká jawáb.
(Mat. 12. 22-30 aur 43-45; Mar. 3. 22-30.)

¹⁴ Phir wuh ek gúngí bad-rúh ko utár rahá thá. Aur jab wuh bad-rúh utar gayí, to aisá húa ki gúngá bolá ; aur logon ne ta'ajjub kiyá. ¹⁵ Lekin un men se ba'z ne kahá ; Yih to bad-rúhon ke sardár Ba'al-zabúl kí madad se bad-rúhon ko utártá hai. ¹⁶ Ba'z áur log ázmáish ke liye us se ek ásmání nishán mángne lage. ¹⁷ Magar us ne un ke khayálon ko jánkar un se kahá, ki Jis kisi bádsháhat men phút pare, wuh wíran ho játí hai ; aur jis ghar men phút pare, wuh barbád ho játá hai. ¹⁸ Pas agar Shaitán apná hí mukhálif ho jáe, to us kí bádsháhat kis tarah qáim rahegi ? kyúнки tum merí bábat kahte ho, ki Wuh bad-rúhon ko Ba'al-zabúl kí madad se utártá hai : ¹⁹ Bhalá, agar main bad-rúhon ko Ba'al-zabúl kí madad se utártá hún, to tumháre bete kis kí madad se utarte hain ? is liye wuhí tumhárá insáf karenge. ²⁰ Lekin agar main bad-rúhon ko Khudá kí qudrat^f se utártá hún, to Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí. ²¹ Jab zoráwar ádmi hathyár bándhe húe apní haweli

^a B. p. q. n. m. *Ai hamáre Báp, tú jo ásmán men hai.*

^b B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai, zamin par bhí ho.

^c B. p. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai ; balki hamen

burái se bachá.

^d Yún. 'ádiyatan de.

^e Yún. bichhaune par.

^f Yún. unglí.

kí rakhwálí kartá hai, to us ká mál hifázat se rahtá hai; ²² lekin jab us se koi zoráwar hamla karke us par gálib átá hai, to us ke wuh sab hath-yár, jin par ús ká bharosá thá chhín letá, aur us ká mál lútkar bánt detá hai. ²³ Jo merí taraf nahín, wuh merá mukhálif hai; aur jo mere sáth jama' nahín kartá, wuh bakhertá hai. ²⁴ Jab nápak ruh ádmí par se utartí hai, to súkhe maqámon men áram dhúndhtí phirtí hai; aur jab nahín pátí, to kahtí hai, ki Main apne usí ghar men laut jáúngí jis se níklí hún; ²⁵ aur ákar use jhára húa aur árásta pátí hai. ²⁶ Phir jákar áur sát rúben, jo us se burí hain, apne sáth le áti hai, aur wuh us men dákhil hokar wahán bastí hain; aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí burá ho játa hai.

Haqiqí mubárahkálí.

²⁷ Jab wuh yih báten kah rahá thá, to aisé húa ki bhír men se ek aurat ne pukáركar us se kahá; Mubárah hai wuh pet jis men tú rahá, aur wuh chhátíyán jo tú ne chúsín. ²⁸ Us ne kahá; Hán, magar ziyáda mubárah wuh hain, jo Khudá ká kalám surte, aur us par 'amal karte hain.

Nishán ke mángnewálon ko jawáb dená.
(Mat. 12. 39-42; Mar. 8. 11, 12.)

²⁹ Jab barí bhír jama' hotí játi thí, to wuh kahne lagá, ki Is zamáne ke log bure hain^a: wuh nishán dhúndhte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá áur koi nishán un ko na diyá jáegá. ³⁰ Kyúнки jaisá Yúnus Nínaweh ke logon ke liye nishán tháhrá, usí tarah Ibn i Adam bhí is zamáne ke logon^b ke liye tháhregá. ³¹ Dakkhin kí malika is zamáne^b ke ádmíon ke sáth

'adálat ke din kharí hokar unhen mujrim tháhráegí; kyúнки wuh dunyá kí haddon se Sulaimán kí hikmat sunne ái thí; magar dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhí bará hai. ³² Nínaweh ke log is zamáne ke logon^b ke sáth 'adálat ke din kharé hokar unhen mujrim tháhráenge: kyúнки unhon ne Yúnus kí manadí sunkar tauba kí; aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai.

Dil kí sachchát kí bábat.

³³ Koi shákhs chirág jalákar tah-kháne men yá paimáne^o ke niche nahín rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikhái de. ³⁴ Terí ánkhi badan ká chirág hai; pas jab terí ánkhi sáf hai, to terá sára badan raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan tárík hai. ³⁵ Pas khabardár, ki jo raushní tujh men hai táríkí na ho jáe. ³⁶ Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koi hissa tárík na rahe, to wuh tamám aisé raushan hogá, jaisá chirág us waqt hotá hai, jab apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

Farisíon aur shara' ke 'álimon kí riyákkárí ko malámat karná.

³⁷ Jab wuh bát kar rahá thá, to kisi Farisí ne us kí din kí dá'wat kí; pas wuh andar jáke khána kháne baithá. ³⁸ Farisí ne yih dekhkar, ki us ne kháne^d se pahle gusl nahín kiyá, ta'ajjub kiyá. ³⁹ Khudáwánd ne us se kahá, ki Ai Farisíó, tum piyále aur rikábí ko úpar se to sáf karte ho; lekin tum-háre andar lút aur badí bhari hui hai. ⁴⁰ Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahín banáyá? ⁴¹ Hán, andar kí chízen

^a Yún. yih pusht ek burí pusht hai.

^o Is lafz se deph man ká paimána murád hai.

^b Yún. pusht.

^d Yún. din ke kháne.

khairát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

⁴² Lekin ai Farísio, tum par afsos hai ! ki podíne aur sudáb aur har ek tarkárá par dahyákí^a lagáte ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se gáfil rahte^b ho : lázim thá, ki in ko bhí karte aur un ko bhí na chhorté.

⁴³ Ai Farísio, tum par afsos hai ! ki tum 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursián aur bázáron men salám cháhte ho. ⁴⁴ Tum par afsos hai ! kyúñki tum un poshída qabron kí mánind ho, jin par ádmí chalte hain, aur un ko is bát kí khabar nahín.

⁴⁵ Phir ek 'álim i shara' ne jawáb men us se kahá, ki Ai Ustád, in báton ke kahne se tú hamen bhí be-'izzat kartá hai. ⁴⁶ Us ne kahá ; Ai shara' ke 'álimo, tum par bhí afsos hai ! ki tum aise bojh, jin ka uṭháná mushkil hai, ádmíon par ládte ho, aur áp ek unglí bhí un bojhon ko nahín lagate. ⁴⁷ Tum par afsos hai ! ki tum to nabíon kí qabron ko banáte ho, aur tumháre bápdádon ne un ko qatl kiyá thá. ⁴⁸ Pas tum apne bápdádon ke kámon par gawá-hí dete, aur un ko pasand karte ho ; kyúñki unhon ne to un ko qatl kiyá thá, aur tum un kí qabren banáte ho. ⁴⁹ Isí liye Khudá kí hikmat ne kahá hai, ki Main nabíon aur rasúlon ko un ke pás bhejúngí ; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko sataenge ; ⁵⁰ táki sab nabíon ke khún kí, jo biná i 'álam se baháyá gayá, is zamáne ke logon^c se bázpurs kí jáe, ⁵¹ ya'ní Hábil ke khún se lekar us Zakaryáh ke khún tak, jo qurbángáh aur haikal^d ke bích men halák húa ; main tum se sach kahtá hún, ki Isí zamáne ke logon^e se sab kí bázpurs kí jáegí. ⁵² Ai shara' ke 'álimo, tum par afsos

hai ! ki tum ne ma'rifat kí kunjí chhín lí : tum áp bhí dákhil na hue, aur dákhil honewálon ko bhí roká.

⁵³ Jab wuh wahán se niklá, to faqíh aur Farísí use betarah chimaṭne aur chheṛne lage, táki wuh bahut sí báton ká zikr kare ; ⁵⁴ aur us kí ghat men rahe, táki us ke munh kí koí bát pakren.

Riyákárá karne aur ádmíon se ḍarne ke barákhiláf nasíhat.

12 ¹ Itne men, jab hazáron ádmíon kí bhir lag gayí, yahán tak ki ek dústre par girá partá thá, to us ne sab se pahle apne shágirdon se yih kahná shurú^f kiyá, ki Farísíon ke khamír, ya'ní riyákárá se khabardár rahná. ² Kyúñki koí chíz ḍhankí nahín, jo kholí na jáegí ; aur na koí chíz chhipí hai, jo jání na jáegí. ³ Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahá hai, wuh ujále men suná jáegá ; aur jo kuchh tum ne kothriyon men kánon kán kahá hai, kothon par us kí manadí kí jáegí. ⁴ Magar tum doston se main kahtá hún, ki Un se na ḍarná, jo badan ko qatl karte hain, aur ba'd us ke kuchh áur nahín kar sakte. ⁵ Lekin main^g tumhen jatátá hún, ki kis se ḍarná cháhiye : Us se ḍarná, jis ko qatl karne ke ba'd íkhtiyár hai, kí jahannam men ḍále ; main tum se phir kahtá hún, ki Usí se ḍarná. ⁶ Kyá do paise ko páñch chiriyán nahín biktín ? táham Khudá ke huzúr un men se ek kí bhí bhúl nahín partí. ⁷ Balki tumháre sir ke sab bál bhí gine hue hain. Ḍaro nahín : tumhárá qadr to bahut sí chiriyon se ziyáda hai. ⁸ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koí ádmíon ke sámn merá iqrár kare, Ibn i Ádam bhí Khudá ke

^a Ya'ní *darwán hissa*.

^c Yún. *pusht*.

^b Yún. *darguzar karte*.

^d Yún. *ghar*.

firishton ke sāmne us ká iqrár karegá; ⁹ magar jo ádmíon ke sāmne merá inkár kare, Khudá ke firishton ke sāmne us ká inkár kiya jáegá. ¹⁰ Aur jo koí Ibn í Ádam ke khiláf koí bát kahe, us ko mu'áf kiya jáegá; lekin jo Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'áf na kiya jáegá. ¹¹ Aur jab wuh tum ko íbádatkhánon men, aur hákimon aur ikhtiyárwálon ke pás le jáen, to fíkr na karná, kí ham kaisí yá kyá jawáb denge, yá kyá kahenge; ¹² kyúnki Rúhu'l Quds usí waqt tumhen síkhá degá, kí kyá kahná cháhiye.

Nádán daulatmand ádmí kí tamsíl.

¹³ Phir bhír men se ek ne us se kahá, kí Ai ustád mere bhái se kah, kí wirse ká merá hissa mujhe de. ¹⁴ Us ne us se kahá; Miyán, kis ne mujhe tumhárá munsif yá bántne-wálá muqarrar kiya hai? ¹⁵ Aur us ne un se kahá, kí Khabardár, apne áp ko har tarah ke lálach se bacháe rákho: kyúnki kísi kí zindagí us ke mál kí kasrat par mauqúf nahín. ¹⁶ Aur us ne un se yih tamsíl kahí, kí Ek daulatmand kí zamín men barí fasl húí; ¹⁷ pas wuh apne díl men sochkar kahne lagá, kí Main kyá karúñ, kí mere hán jagah nahín, jahán apní paidáwár bhar rakhún? ¹⁸ Us ne kahá; Main yih karúngá: apní kothiyán dhákar un se barí banáúngá; ¹⁹ aur un men apná sára anáj aur mál bhar rakhúngá; aur apní ján se kahúngá, kí Ai ján, tere pás bahut barason ke liye bahut sá mál jama^a hai; chain kar, khá, pí, khush rah. ²⁰ Magar Khudá ne us se kahá; Ai nádán, isí rás terí ján tujh se talab kí jáegí: pas jo tú ne taiyár kiya hai, wuh kis ká hogá? ²¹ Aisá hí wuh shakhs hai, jo apne liye khazána jama^a kartá hai, aur Khudá ke nazdík daulatmand nahín.

Dunyaví fíkr ke barákhiláf.

(Mat. 6. 25-33.)

²² Phir us ne apne shágirdon se kahá; Isí liye main tum se kahtá hún, kí Apní ján ká fíkr na karná, kí ham kyá kháenge; aur na apne badan ká, kí kyá pahinenge; ²³ kyúnki ján khurák se barhkar hai, aur badan poshák se. ²⁴ Kauwon par gaur karo, kí na bote hain, na kátte; na un ke khattá hotá hai, na kothí; taubhí Khudá unhen khilátá hai; tumhárá qadr to parandon se kahín ziyáda hai. ²⁵ Tum men aisé kaun hai, jo fíkr karke apní 'umr men ek gharí^a barhá sake? ²⁶ Pas jab sab se chhotí bát bhí nahín kar sakte, to báqí chizon ká kyún fíkr karte ho? ²⁷ Sosan ke darakhthon par gaur karo, kí kis tarah barhte hain; wuh na mihnát karte, na kátte hain; lekin main tum se kahtá hún, kí Sulaimán bhí, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se ek kí mánind poshák pahine húa na thá. ²⁸ Pas jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegí, aisé poshák pahinátá hai; to ai kami'tiqádo, tum ko to wuh zarúr hí pahiná degá. ²⁹ Aur tum kháne pine kí talásh men na raho, aur kuchh taraddud nakaro. ³⁰ Kyúnki in sab chizon kí talásh dunyá kí qaumen kartí hain: aur tumhárá Báp jántá hai, kí tum in ke muhtáj ho. ³¹ Albatta, us^b kí bádsháhat kí talásh men raho, to yih chízen bhí tumhen milengi. ³² Ai chhote galle, na dar; kyúnki tumháre Báp ko pasand áya, kí tumhen bádsháhat de. ³³ Apná mál asbáb bechkar khairát kar do; aur apne liye aise batúe banáo, jo puráne nahín hote, ya^a ní ásmán par aisé khazána jo khálí nahín hotá, jahán chor nazdík nahín játá, aur kírá kharáb nahín

^a Yá apne qadd ko ek dhát.

^b B. p. q. n. m. Khudá.

kartá. ³⁴ Kyúñki jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí lagá rahegá.

Masíh ke áne kí taiyárlí.

(Mat. 24. 42-51.)

³⁵ Tumhárlí kamaren bandhí rahen, aur tumháre chirág jalte rahen; ³⁶ aur tum un ádmíon kí mánind raho, jo apne málík kí ráh dekhte hon, kí wuh shádí men se kab lautegá; táki jab wuh ákar darwáza khatkhatáe, to fauran us ke wáste khol den. ³⁷ Mubárák hain wuh naukár, jin ká málík ákar unhen jágatá páe: main tum se sach kahtá hún, kí wuh kamar bándhkar unhen kháná kháne ko bitháegá, aur pás ákar un kí khidmat karegá. ³⁸ Aur agar wuh rát ke dúsre pahar men, yá tísre pahar men ákar un ko aise hál men páe, to wuh naukár mubárák hain. ³⁹ Lekin yih ján rakho, kí agar ghar ke málík ko ma'lúm hotá, kí chor kis gharí áegá, to jágatá rahtá, aur apne ghar men naqb hone na detá. ⁴⁰ Pas tum bhí taiyár raho; kyúñki jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn í Ádam á jáegá.

⁴¹ Is par Patras ne kahá, kí Ai Khudáwand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? ⁴² Khudáwand ne kahá; Kaun hai wuh dayá-atdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málík use apne naukár chákar par muqarrar kare, kí har ek kí khurák hisse ke muwáfíq waqt par bánt díyá kare? ⁴³ Mubárák hai wuh naukár, jis ká málík ákar us ko aisá hí karte páe. ⁴⁴ Main tum se sach kahtá hún, kí wuh use apne sáre mál ká mukhtár karegá. ⁴⁵ Lekin agar wuh naukár apne dil men yih kahkar, kí Mere málík ke áne men der hai, gulámon aur laundiyon ko márná, aur khá píkar matwálá honá shurú kare; ⁴⁶ to us naukár ká málík aise din,

kí wuh us kí ráh na dekhtá ho, aur aisí gharí, kí wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur saht kore lagákar^a use beimánon men shámil karegá. ⁴⁷ Aur wuh naukár, jis ne apne málík kí marzí jánkar na taiyárlí kí, na us kí marzí ke muwáfíq amal kiyá, bahut már kháegá. ⁴⁸ Magar jis ne anján hokar már kháne ke kám kiye, wuh thorí már kháegá. Aur jise bahut díyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut saunpá gayá, us se ziyáda mángá jáegá.

Masíh kí pairawí men 'azízon se judáí.

(Mat. 10. 34-35.)

⁴⁹ Main zamín par ág dálne áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! ⁵⁰ Lekin mujhe ek baptisma lená hai; aur jab tak wuh ho na le main kyá hí tang rahúngá! ⁵¹ Kyá tum gumán karte ho, kí main zamín par sulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, kí Nahín, balki judáí karáne; ⁵² kyúñki ab se ek ghar ke pánch ádmí ápas men mukhálifat rakhenge, do se tén aur tén se do. ⁵³ Báp beté se mukhálifat rakhegá, aur betá báp se; má betí se, aur betí má se; sás bahú se, aur bahú sás se.

Zamáne kí bábat imtiyáz karná.

⁵⁴ Us ne logon se yih bhí kahá, kí Jab bádál ko pachchhim se uhté dekhte ho, to fauran kahte ho, kí Menh barsegá; aur aisá hotá bhí hai. ⁵⁵ Aur jab tum ma'lúm karte ho, kí dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, kí Lúh chalegí; aur aisá hotá bhí hai. ⁵⁶ Ai riyákáro, zamín aur ásmán kí súrat men to imtiyáz karná tumhen átá hai; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín átá? ⁵⁷ Aur tum apne áp hí kyún faisala nahín kar lete, kí wájib kyá hai? ⁵⁸ Jab tak tú apne mudda'í ke sáth

hákim ke pás já rahá hai, to ráh men koshish kar, ki us se chhút jáe ; aísá na ho ki wuh tujh ko munsif ke pás khejch le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawále kare, aur sipáhi tujhe qaid men dále. ⁵⁹ Main tujh se kahtá hún, ki Jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

Ba'z Galíliyon ke qatl hone, aur Shílokh ke burj ke girne ke बारे में.

13 ¹ Us waqt ba'z Jog házir the, jinhon ne use un Galíliyon kí khabar dí, jin ká khún Pilátus ne un ke zabíhon ke sáth miláyá thá. ² Us ne jawáb men un se kahá, ki In Galíliyon ne jo aísá dukh páyá, kyá wuh is liye tumhári dánist men áur sab Galíliyon se ziyáda gunahgár the ? ³ Main tum se kahtá hún, ki Nahín : balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge. ⁴ Yá wuh athárah ádmí jin par Shílokh men burj girá, aur wuh dabkar margaye, kyá tumhári dánist men Yarúshalem ke áur sab rahnewálon se ziyáda qusúrwar the ? ⁵ Main tum se kahtá hún, ki Nahín : balki agar tum tauba na karoge, to sab isí tarah halák hoge.

Bephal anjir ke darakht ki tamsil.

⁶ Phir us ne yih tamsíl kahí, ki Kisí ke angúri bág men ek anjir ká darakht lagá húa thá : wuh us men phal dhúndhne áyá, aur na páyá. ⁷ Is par us ne bágbán se kahá, ki Dekh, tén baras se main is anjir ke darakht men phal dhúndhne áta hún, aur nahín páta ; use kát dál ; wuh zamín ko bhí kyún roktá hai ? ⁸ Us ne jawáb men us se kahá ; Ai Khudá-wand, is sál to áur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún : ⁹ agar áge ko phalá, to khair ; nahín to ba'd us ke kát dálná.

Ek kubri 'aurat ko achchha karna.

¹⁰ Phir wuh Sabt ke din kisí 'ibá-datkháne men ta'lím detá thá. ¹¹ Aur kyá dekhtá hai, ki ek 'aurat hai, jis ko athárah baras se kisí bad-rúh ke bá'is kamzori hai ; wuh kubrí ho gayí thí, aur kisí tarah sídhi na ho saktí thí. ¹² Yisú' ne use dekhkar pás buláyá, aur us se kahá ; Ai 'aurat, tú apní kamzori se chhút gayí. ¹³ Aur us ne us par háth rakhe : usí dam wuh sídhi ho gayí, aur Khudá kí baráí karne lagí. ¹⁴ 'Ibádat-kháne ká sardár, is liye ki Yisú' ne Sabt ke din shifá bakhshí, khafa hokar logon se kahne ^a lagá ; Chha din hain, jin men kám karná cháhiye ; pas unhín men ákar shifá páo, na ki Sabt ke din. ¹⁵ Khudáwand ne us se jawáb men kahá, ki Ai riyákáro, kyá har ek tum men se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar pání piláne nahín le játá ? ¹⁶ Pas kyá yih wájib na thá, ki yih jo Ibráhim kí betí hai, jis ko Shaitán ne athárah baras se bándh rakhá thá, Sabt ke din is band se chhuráí játí ? ¹⁷ Jab us ne yih báten kahín, to us ke sab mukhálif sharminda hue : aur sári bhír un 'álíshán kámon se, jo us se hote the, khush húi.

Rat ke dane aur khamir ki tamsilen,
(Mat. 13. 31-33 ; Mar. 4. 30-32.)

¹⁸ Pas wuh kahne lagá ; Khudá kí bádsháhat kis kí mánind hai ? main us ko kis se tashbíh dún ? ¹⁹ Wuh ráí ke dáne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág men dál diyá ; wuh ugkar bará darakht ho gayá, aur hawá ke parádon ne us kí dáliyon par basaréa kiyá. ²⁰ Us ne phir kahá ; Main Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún ? ²¹ Wuh khamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne lekar tén paimáne áte

^a Yún, jawáb men kahne.

men miláyá^a, aur hote hote sab khamír ho gayá.

Naját páne kí shart.

²² Wuh shahr shahr aur gánw gánw ta'lim detá huá, Yarúshalem kí taraf safar kar rahá thá. ²³ Aur kisi shakhs ne us se púchá, ki Ai Khudáwand, kyá naját pánewále the hain? ²⁴ Us ne un se kahá; Jánfshání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karenge, aur na ho sakenge. ²⁵ Jab ghar ká málik uþkar darwáza band kar chuká ho, aur tum báhar khare húe darwáza khat-khatákar yih kahná shurú' karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín pahchántá, ki kahán ke ho: ²⁶ us waqt tum kahná shurú' karoge, ki Ham ne to tere hán khayá piyá, aur tú ne hamáre bázaron men ta'lim dí. ²⁷ Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún, ki main nahín jántá, kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. ²⁸ Wahán roná aur dánton ká písna hogá, jab tum Ibráhim, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhat men shámil, aur apne ap ko báhar nikálá huá dekhoge. ²⁹ Aur púrab, pachchhim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá kí bádsháhat kí ziyáfat men sharík honge^b. ³⁰ Aur dekho, ba'z pichhle aise hain, jo pahle honge, aur pahle hain, jo pichhle honge.

Yisú' kí marit kí peshingoh, aur Yarúshalem par afsos.
(Mat. 23. 37-39.)

³¹ Usí gharí ba'z Farisíon ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. ³² Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki

Dekh, main áj aur kal bad-rúhon ko utártá, aur shifá bakhshne ká kám anjám detá rahúngá, aur tísre din kamál ko pahunchúngá. ³³ Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalni zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yarúshalem ke báhar halák ho. ³⁴ Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un par patthráo kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchón ko apne paron ke niche jama^c kar letí hai, isí tarah main bhí tere larcon ko jama^c kar lún; magar tum ne na cháhá! ³⁵ Dekho, tumhárá ghar wíran karke chhorá^e játá hai, aur main tum se kahtá hún, ki Mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám se átá hai. 14/7/06

Ek jalandar ke mariz ko uchchhá karna.

I¹ Phir aisá huá ki wuh Sabt ke ¹ din Farisíon ke sardáron men se kisi ke ghar kháná kháne ko gayá; aur wuh us kí ták men the. ² Aur kyá dekhte hain, ki ek shakhs us ke sámne hai, jise jalandar hai. ³ Yisú' ne shara^d ke 'álimon aur Farisíon se kaha^d, ki Sabt ke din shifá bakhshní rawá hai, yá nahín? ⁴ Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhshí, aur chhor diyá; ⁵ aur un se kahá, ki Tum men se kaun aisá hai, jis ká gadhá yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke din us ko fauran na nikále? ⁶ Wuh in báton ká jawáb na de sake.

Farotani ke बारे में.

⁷ Jab wuh dekhtá thá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se yih tamsíl kahí, ki

^a Yún. chhipáyá.

^b Yún. Khudá kí bádsháhat men kháná kháne baithenge.

^c Yún. tumháre liye chhorá.

^d Yún. jawáb men kahá.

⁸ Jab koī tujhe shādi men bulāe, to sadr jagah par na baith^a, ki shāyad us ne tujh se bhī kisī ziyāda 'izzatdār ko bulāyā ho; ⁹ aur jis ne tujhe aur use dono ko bulāyā hai ākar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se niche baithnā pare. ¹⁰ Balki jab tū bulāyā jāe, to sab se nichī jagah baith, tāki jab terā bulānewālā āe, to tujh se kahe, ki Ai dost, āge barhkar baith: to un kī nazar men, jo tere sāth khānā khāne baithe hain, terī 'izzat hogī. ¹¹ Kyūnki jo koī apne āp ko barā banātā hai, chhota kiya jāegā; aur jo apne āp ko chhotā banātā hai, barā kiya jāegā.

Sachhī mihmānnawāzī.

¹² Phir us ne apne bulānewāle se bhī yih kahā, ki Jab tū din kā yā rāt kā khānā taiyār kare, to apne doston, yā bhāiyan, yā rishtadāron, yā daulatmand parausiyon ko na bulā; ki aisā na ho, wuh bhī tujhe bulāen, aur badlā ho jāe. ¹³ Balki jab tū ziyāfat kare, to garibon, lunjon, langron, andhon ko bulā: ¹⁴ to tujh par barakat hogī; kyūnki un ke pās tujhe badlā dene ko kuchh nahīn; magar tujhe rāstbāzon kī qiyāmatmen badlā milegā. • • •

Da'wat kī tamsīl.

¹⁵ Jo us ke sāth khānā khāne baithe the, un men se ek ne yih bāten sunkar us se kahā; Mubārak hai wuh jo Khudā kī bādshāhat men khānā khāegā. ¹⁶ Us ne us se kahā, ki Ek shakhs ne barī ziyāfat ^b taiyār kī, aur bahut se logon ko bulāyā. ¹⁷ Aur khāne ke waqt apne naukaro ko bhejā, ki bulāe hūn se kahe, ki Ao, ab khānā taiyār hai. ¹⁸ Is par sab ne milkar 'uzr karnā shurū kiya. Pahle ne us se kahā, ki Main ne khet kharidā hai; mujhe zarūr hai ki jākar use dekhūn; main terī minnat

kartā hūn, ki mujhe ma'zūr rakh. ¹⁹ Dūsre ne kahā; Main ne pānch jorī bail kharide hain, aur unhen āzmāne jātā hūn; main terī minnat kartā hūn, ki mujhe ma'zūr rakh. ²⁰ Ek aur ne kahā; Main ne biyāh kiya hai, is sabab se nahīn ā saktā. ²¹ Pas us naukār ne ākar apne mālīk ko in bāton kī khabar dī. Is par ghar ke mālīk ne gusse hokar apne naukār se kahā; Jald shahr ke bāzaron aur kūchon men jākar garibon, lunjon, andhon aur langron ko yahan le ā. ²² Naukar ne kahā; Ai khudā-wand, jaisā tū ne farmāyā thā, waisā hī hūā; magar taubhī jagah hai. ²³ Mālīk ne us naukār se kahā, ki Sarakon aur khet kī bāron kī taraf jā, aur logon ko majbūr karke lā, tāki merā ghar bhar jāe. ²⁴ Kyūnki main tum se kahtā hūn, ki jo bulāe gaye the, un men se koī shakhs merā khānā na chakhne pāegā.

Yisū' ke shāgird banne ke बारे में तमसिल.

²⁵ Jab bahut se log us ke sāth jā rahe the, to us ne phirkar un se kahā, ki ²⁶ Agar koī mere pās āe, aur apne bāp, aur mā, aur bīwī, aur aulād, aur bhāiyan, aur bahinon, balki apnī jān se bhī dushmanī na kare, to merā shāgird nahīn ho saktā. ²⁷ Jo koī apnī salīb na uthāe aur mere piche na āe, wuh merā shāgird nahīn ho saktā. ²⁸ Kyūnki tum men aisā kaun hai, ki jab wuh ek burj banānā chāhe, to pahle baithkar kharach kā hisāb na kar le, ki Ayā mere pās us ke taiyār karne kā sāmān hai, yā nahīn? ²⁹ Aisā na ho, ki jab neo dāikar taiyār na kar sake, to sab dekhnewāle yih kahkar us par hansnā shurū karen; ki ³⁰ Is shakhs ne 'imārat banānī shurū to kī, magar taiyār na kar sakā. ³¹ Yā kaun aisā

^a Yūn. let.

^b Yūn. shām kā khānā.

^c Yūn. gulām.

bádsháh hai, jo dústre bádsháh se lañe játá ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki Áyá main das hazár sipáhí lekar us ká muqábala kar saktá hún, yá nahín, jo bís hazár lekar mujh par charhá átá hai? ³² Nahín to, jab wuh hanoz dúr hí hai, elchí bhejkar sulh kí sharten daryáft karegá. ³³ Pas isí tarah tum men se jo koí apná sab kuchh tark na kare, wuh merá shágird nahín ho saktá. ³⁴ Namak achchhá to^a hai; lekin agar namak ká maza játá rahe, to wuh kis chíz se mazadár kiyá jáegá? ³⁵ Na wuh zamín ke kám ká rahtá hai, na khád ke; balki use báhar phenk dete hain. Jis ke kán sunne ke hon, wuh sune. 7/9/06 -

Yisú' ke sunnewále.

15 ¹ Sáre mahsúl-lenewále aur gunahgár us ke nazdík áte the, táki us kí báten sunen. ² Aur Farísí aur faqíh burburákar kahne lage, ki Yih ádmí gunahgáron ko apne pás áne detá, aur un ke sáth khána khátá hai.

Khoí hús bher kí tamsíl.

³ Us ne un se yih tamsíl kahí, ki ⁴ Tum men se aisá kaun hai, jis ke pás sau bheren hon, aur un men se ek kho jáe, to ninnánawe ko bayá-bán men chhorkar us khoí hús ko, jab tak pá na le, dhúndhtá na rahe? ⁵ aur jab mile, to khush hokar use kandhe par uthá na le? ⁶ Aur ghar men pahunchkar, doston aur parausiyon ko bulákar na kahe, ki Meresáth khushí manáo; kyúнки merí khoí hús bher mil gayí? ⁷ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ninnánawe rástbázon kí nisbat, jo tauba kí hájat nahín rakhte, ek tauba karnewále gunahgár kí bábat ásmán par ziyáda khushí hogí.

Khoe hús dirham kí tamsíl.

⁸ Yá kaun aisí 'aurat hai, jis ke pás das dirham^b hon, aur ek kho jáe, to wuh chirág jalákar ghar men jharú na de, aur jab tak pá na le, koshish se dhúndhtí na rahe? ⁹ Aur jab mil jáe, to bahineliyon aur parausinon ko bulákar na kahe, ki Mere sáth khushí karo, kyúнки merá khoýá húa dirham mil gayá? ¹⁰ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah Khudá ke frishton ke sámmne ek tauba karnewále gunahgár kí bábat khushí hotí hai.

Khoe hús beté kí tamsíl.

¹¹ Phir us ne kahá, ki Ek shakhs ke do beté the. ¹² Un men se chhote ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká jo hissa mujh ko pahunchtá hai, mujhe de. Us ne apná mál matá^c unhen bánt dí. ¹³ Aur thore din ba'd chhotá betá apná sab kuchh jama^d karke, dúr ke mulk ko rawána húa, aur wahan apná mál badchalní men urá diyá. ¹⁴ Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. ¹⁵ Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáné bhejá. ¹⁶ Aur use arzú thí, ki jo phaliyán súar kháthe the, un se apná pet bhare; magar koí use na detá thá. ¹⁷ Phir us ne hosh men ákar kahá, ki Mere báp ke kitne hí mazdúron ko rotí ifrá se míltí hai, aur main yahán bhúkhá mar rahá hún! ¹⁸ Main uthkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahúngá, ki Ai báp, main ásmán ká aur terí nazar men gunahgár húa: ¹⁹ ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúr jaisá hí kar le. ²⁰ Pas wuh uthkar apne báp kí taraf rawána húa. Wuh

^a Yún. pas namak achchhá.

^b Romíon ke hán dirham kí qímat takhmínan áth áne kí hotí thí; aur dirham qaríban denariyus (Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho) ke barábar hotá thá.

abhi dūr hī thā, ki use dekhkar us ke bāp ko tars āyā, aur daupkar us ko gale lagā liyā, aur bose liye.

²¹ Beṭe ne *us se kahā, ki Ai bāp, main āsmān kā aur terī nazar men gunāhgar hūā; ab is lāiq nahīn rahā, ki phir terā beṭā kahlāūn. ²² Bāp ne apne naukaron^a se kahā, ki Achchhe se achchhā jūma jald nikālkar use pahināo; aur us ke hāth men angūthī, aur pānwōn men jūti pahināo. ²³ Aur palā hūe bachhre ko lākar zabh karo, tāki ham khākar khushī manāen; ²⁴ kyūnki merā yih beṭā murda thā, ab zinda hūā; kho gayā thā, ab milā hai. Pas wuh khushī manāne lage. ²⁵ Lekin us kā barā beṭā khet men thā: jab wuh ākar ghar ke nazdik pahunchā, to gāne bajāne aur nāchne kī āwāz sunī; ²⁶ aur ek naukar ko bulākar daryāft karne lagā, ki Yih kyā ho rahā hai? ²⁷ Us ne us se kahā, ki Terā bhāī ā gayā hai; aur tere bāp ne palā hūā bachhrā zabh karāyā hai, is liye ki use bhalā changā pāyā. ²⁸ Wuh gusse hūā, aur andar jānā na chāhā; magar us kā bāp bāhar jāke use manāne lagā. ²⁹ Us ne apne bāp se jawāb mer, kahā, ki Dekh, itne baras se main terī khidmat kartā hūn, aur kabhī terī hukmūdulī nahīn kī; magar mujhe tū ne kabhī ek bakrī kā bachchā bhī na diyā, ki apne doston ke sāth khushī manātā: ³⁰ lekin jab terā yih beṭā āyā, jis ne terā māl matā^a kasbion men urā dī, to us ke liye tū ne palā hūā bachhrā zabh karāyā. ³¹ Us ne us se kahā; Beṭā, tū to hamesha mere pās hai, aur jo kuchh merī hai, wuh terā hī hai; ³² lekin khushī manānī aur shādmān honā munāsib thā, kyūnki terā yih bhāī murda thā, ab zinda hūā, kho gayā thā, ab milā hai.

^a Yūn. guldāmon.

Beṭmān mukhtār kī tamshīl.

16

¹ Phir us ne shāgirdon se bhī kahā, ki Kisī daulatmand kā ek mukhtār thā; us kī logon ne us se shikāyat kī, ki Yih terā māl urātā hai. ² Pas us ne us ko bulākar kahā, ki Yih kyā hai, jo main tere haqq men suntā hūn? Apnī mukhtārī kā hisāb de; kyūnki āge ko tū mukhtār nahīn rah saktā. ³ Us mukhtār ne apne jī men kahā, ki Kyā karūn? kyūnki merā mālīk mujh se mukhtārī chhīne letā hai: mitṭī to mujh se khodī nahīn jāti, aur bhīkh māngne se sharm āti hai. ⁴ Main jān gayā ki kyā karnā chāhiye, tāki jab mukhtārī se mauqūf ho jāūn, to log mujhe apne gharon men jagah den. ⁵ Pas us ne apne mālīk ke ek ek qarzdār ko bulākar pahle se pūchhā, ki Tujh par mere mālīk kā kyā ātā hai? ⁶ Us ne kahā, Sau man tel. Us ne us se kahā, ki Apnī dastāwez le, aur jald baithkar pachās likh de. ⁷ Phir dūsre se kahā; Tujh par kitnā ātā hai? Us ne kahā; Sau man gehūn. Us ne us se kahā, ki Apnī dastāwez lekar assī likh de. ⁸ Aur mālīk ne be-īmān^a mukhtār kī ta'rif kī, is liye ki us ne hoshyārī kī thī; kyūnki is jāhān ke farzand apne hamjinson ke sūth mu'āmilāt men nūr ke farzandon kī nisbat ziyāda hoshyār hain. ⁹ Aur main tum se kahtā hūn, ki Nārāst^b daulat se apne liye dost paidā karo; tāki jab wuh jāti rahe, to yih tum ko hamesha ke maskanon men jagah den. ¹⁰ Jo nihāyat thore men diyānatdār hai, wuh bahut men bhī diyānatdār hai, aur jo nihāyat thore men baddiyānat hai, wuh bahut men bhī baddiyānat hai. ¹¹ Pas jab tum nārāst^b daulat men diyānatdār na thāhre, to haqīqī daulat kaun tumhāre sipurd karegā? ¹² Aur

^b Yūn. nārāstī ke yā kī.

agar tum begāne māl men diyānat-dār na thāhre, to jo tumhārā apnā hai, use kaun tumhen degā? ¹³ Koī naukār do mālīkon kī khidmat nahīn kar saktā: kyūnki yā to ek se 'adawat rakhegā, aur dūsre se mahabbat; yā ek se milā rahegā, aur dūsre ko nāchiz jānegā. Tum Khudā aur daulat dono kī khidmat nahīn kar sakte.

Mukhtalif nasīhaten.

¹⁴ Farisī, jo zardost the, in sab bāton ko sunkar use thātthe men urāne lage. ¹⁵ Us ne un se kahā, ki Tum wuh ho, jo ādmīon ke sāmne apne āp ko rāstbāz thāhrāte hain; lekin Khudā tumhāre dil kī jāntā hai; kyūnki jo chiz ādmīon kī nazar men 'ālīqadr hai, wuh Khudā ke nazdīk makrūh hai. ¹⁶ Sharī'at aur ambiyā Yūhannā tak rahe; us waqt se Khudā kī bādshāhat kī khush-khabarī dī jāti hai, aur har ek zor mārkar us men dākhil hotā hai. ¹⁷ Lekin āsmān aur zamīn kā ṭal jānā sharī'at ke ek nuqte ke mit jāne se āsān hai. ¹⁸ Jo koī apnī bīwī ko chhoṛkar dūsarī se biyāh kare, wuh zinā kartā hai; aur jo shakhs chhoṛī^a hūī 'aurat se biyāh kare, wuh bhī zinā kartā hai.

Ek daulatmand aur ek garīb kī tamsīl.

¹⁹ Ek daulatmand thā, jo argawānī aur mihīn kapre pahintā, aur har roz khushī manātā aur shān o shaukat se rahtā thā. ²⁰ Aur La'zar nām ek garīb nāsūron se bharā hūā us ke darwāze par dālā gayā thā. ²¹ Use ārzū thī, ki daulatmand kī mez ke jhūte se apnā peṭ bhare; balki kutte bhī ākar us ke nāsūr chātthe the. ²² Aur aisā hūā ki wuh garīb mar gayā, aur firishton ne use le jākar Ibrāhīm kī god men rakh diyā; aur daulatmand bhī mūā, aur dafn hūā. ²³ Us ne 'Ālam-i-arwāh ke

^a Yūn. shauhar kī chhoṛī.

darmiyān 'azāb men muṭtilā hokar apnī ānken uṭhāīn, aur Ibrāhīm ko dūr se dekhā, aur us kī god men La'zar ko. ²⁴ Aur us ne pukārkar kahā, ki Ai bāp Ibrāhīm, mujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apnī unglī kā sirā pānī men bhigokar merī zabān tar^b kare; kyūnki main is āg^c men taraptā hūn. ²⁵ Ibrāhīm ne kahā, ki Bēta, yād kar, ki tū apnī zindagi men apnī achchhī chīzen le chukā, aur usī tarah La'zar burī chīzen; lekin ab wuh yahan tasallī pātā hai, aur tū taraptā hai. ²⁶ Aur in sab bāton ke siwā, hamāre tumhāre darmiyān ek barā garhā qāim kiyā gayā hai, aisā ki jo yahan se tumhārī taraf pār jānā chāhen, na jā saken, aur na log udhar se hamārī taraf wār ā saken. ²⁷ Us ne kahā; Pas ai bāp, main terī minnat kartā hūn, ki tū use mere bāp ke ghar bhej; ²⁸ kyūnki mere pānch bhāī hain; tāki wuh un ke sāmne in bāton kī gawāhī de, aisā na ho kī wuh bhī is 'azāb kī jagah men āen. ²⁹ Ibrāhīm ne us se kahā, ki Un ke pās Mūsā aur ambiyā to hain; un kī sunen. ³⁰ Us ne kahā; Nahīn, ai bāp Ibrāhīm; hān, agar koī murdon men se un ke pās jāe, to wuh tauba karengē. ³¹ Us ne us se kahā, ki Jab wuh Mūsā aur nabīon hī kī nahīn sunte, to agar murdon men se koī jī uṭhe, to us kī bhī na mānenge.

Thokar khilāne aur mu'af karne kī bābat.

I7 ¹ Phir us ne apne shāgirdon se kahā; Yih nahīn ho saktā, ki thokar khilānewālī chīzen na āen; magar jis shakhs kī wajh se wuh āen, us par afsos hai! ² In chhoṭon men se ek ko thokar khilāne kī nisbat, us shakhs ke liye yih mufīd hotā, ki chakkī kā pāt us ke gale men latkāyā jātā, aur wuh samundar men phenkā

^b Yūn. thandī.

^c Yūn. shū'le.

játá. ³ Khabardár raho; agar terá bhái gunáh kare, use malámat kar; agar tauba kare, use mu'áf kar. ⁴ Aur agar wuh ek din men sáť dafa' terá gunáh kare, aur sáton bár tere pás phir ákar kahe, ki Tauba kartá hún, to use mu'áf kar.

Imán rakhkar bhí apní nálaíqí ko mán lená.

⁵ Is par rasúlon ne K̲hudáwand se kahá; Hamáre imán ko taraqqí de. ⁶ K̲hudáwand ne kahá, ki Agar tum men ráí ke dáne ke barábar bhí imán hotá, aur tum is túť ke daraġht se kahte, ki Jar se ukharġkar samundar men lag já, to tumbáří mántá. ⁷ Magar tum men se aisá kaun hai, jis ká naukar^a hal jottá, yá gallabání kartá ho, aur jab wuh khet se áe, to us se kahe, ki Jald ákar khána kháne baith? ⁸ aur yih na kahe, ki Merá khána^b taiyár kar, aur jab tak main kháún piún, kamar bándhkar merí k̲hidmat kar; ba'd us ke tú k̲hud k̲há pí lená? ⁹ Kyá wuh is liye us naukar^a ká íhsán manegá, ki us ne hukmon kí ta'míl kí? ¹⁰ Isí tarah tum bhí, jab sab hukmon kí ta'míl kar chuko, to kaho, ki Ham nikamme naukar^a hain; jo ham par karná farz thá, wuhí kiyá hai.

Das korhíyon ko achchhá karná.

¹¹ Aur aisá huá, ki Yarúshalem ko játe húe wuh Sámariya aur Galíl ke bích se hokar já rahá thá. ¹² Aur ek gánw men dáġhil hote waġt, das korhí us ko mile. ¹³ Unhon ne dúr khare hokar baland áwáz se kahá; Ai Yísú, ai sáhib, ham par rahm kar. ¹⁴ Us ne unhen dekhkar kahá; Jákar apne áp ko káhinon ko dikháo. Aur aisá huá ki wuh játe játe pák sáf ho gaye. ¹⁵ Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifá pá gayá, baland áwáz se K̲hudá kí baráí kartá

huá lautá. ¹⁶ Aur munh ke bal Yísú' ke pánwon men ġirkar us ká shukr karne lagá; aur wuh Sámari thá. ¹⁷ Yísú' ne jawáb men kahá, ki Kyá dason pák sáf na húe? Phir wuh nau kahán hain? ¹⁸ Kyá siwá is pardesí ke áur koí na niklá, jo lautkar K̲hudá kí tamjíd kare? ¹⁹ Phir us se kahá; Uġhkar chalá já; tere imán ne tujhe achchhá kiyá hai.

K̲hudá kí bádsháhat kí haġiqat.

²⁰ Jab Farísion ne us se púchhá, ki K̲hudá kí bádsháhat kab áegí? to us ne jawáb men un se kahá, ki K̲hudá kí bádsháhat záhirí taur par^o na áegí. ²¹ Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahán hai, yá wahán hai! kyúnki, dekho, K̲hudá kí bádsháhat tumháre darmiyán^d hai.

Masíh kí náġahán ámad kí taiyáří.

²² Us ne sháġirdon se kahá; Wuh din áenge, ki tum ko Ibn i Ádam ke dinon men se ek din ke dekhne kí árzú hogí, aur na dekhoge. ²³ Aur log tum se kahenge, ki Dekho, wahán hai, yá Dekho, yahán hai; magar tum chale na jáná, na un ke píchhe ho lená. ²⁴ Kyúnki jaise bijlí ásmán^o kí ek taraf se kaundhkar dúsrí taraf chamaġtí hai, waise hí Ibn i Ádam apne din men záhir hogá. ²⁵ Lekin pahle zarúr hai, ki wuh bahut dukh uġháe, aur is zamáne ke log^f use radd karen. ²⁶ Aur jaisá Núh ke dinon men huá thá, isí tarah Ibn i Ádam ke dinon men bhí hogá; ²⁷ ki log kháte píte the, aur un men biyáh shádí hotí thí, us din tak, ki Núh kashtí par charhá, aur túfán ne ákar sab ko halák kiyá. ²⁸ Aur jaisá Lút ke dinon men huá thá, kí log kháte píte, aur k̲harid farokht karte, aur daraġht lagáte, aur ghar banáte the; ²⁹ lekin jis din Lút Sodom se niklá, áġ aur gandhak ne ásmán se baraskar

^a Yún. ġulám.

^b Yún. shám ká khána.

^c Yá musháhide ke sáth.

^d Yá andar.

^e Yún. ásmán ke niche.

^f Yun. yih pushť.

sab ko halák kiya; ³⁰ Ibn i Ádam ke zahir hone ke din bhí, ba'ainihi aisá hí hogá. ³¹ Us din jo kothé par ho, aur us ká asbáb ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur aisá hí jo khet men ho, wuh píchhe ko na laute. ³² Lút kí bíwí ko yád rakho. ³³ Jo koí apní ján bacháne kí koshish kare, wuh use khoegá: aur jo koí use khoe, wuh us ko zinda rakhegá. ³⁴ Main tum se kahtá hún, ki Us rát do ádmí ek chápái par sote hongé; ek uthá liyá jáegá, dúsrá chhor diyá jáegá. ³⁵ Do 'auraten ek sáth chakki pistí hongí; ek uthá lí jáegí, dúsrí chhor dí jáegí.^a ³⁷ Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Ai Khudá-wand, yih kahán hogá? Us ne un se kahá; Jahán murdár^b hai, wahán giddh bhí jama^c hongé. 18/9/06

Beinsáf qází kí tamsíl.

18 ¹ Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'á mángte rahná, aur himmat ná hární cháhiye, un se yih tamsíl kahí, ki ² Kisí shahr men ek qází thá; ná wuh Khudá se dartá, ná ádmí kí kuchh parwá kartá thá. ³ Aur usí shahr men ek bewa thí, jo us ke pás ákar yih kahá kartí thí, ki Merá insáf karke mujhe mudda'í se bachá. ⁴ Us ne kuchh 'arse tak to ná cháhá; lekin ba'd is ke apne jí men kahá, ki Go main ná Khudá se dartá, aur ná ádmíon kí kuchh parwá kartá hún; ⁵ taubhí is liye kí yih bewa mujhe satátí hai, main us ká insáf karúngá; aisá ná ho kí wuh bár bár ákar ákhir ko merá nák men dam kare. ⁶ Khudáwand ne kahá; Suno, kí yih beinsáf qází kyá kahtá hai. ⁷ Pas kyá Khudá apne barguzida logon ká insáf ná karegá, jo rát din us se faryád karte hain? Aur kyá wuh un ke bacháne men der^d.

^a B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai; ³⁰ Aur do ádmí khet men hongé; ek pakrá, dúsrá chhorá jáegá.

^b Yún. lách.

^c Yún. ke wáste sabr.

^d Yún. charh gaye.

^e Yá dawán hissa.

^f Yún. utar gayá.

karegá? ⁸ Main tum se kahtá hún, kí Wuh jald un ká insáf karegá; táham jab Ibn i Ádam áegá, to kyá zamín par logon men ímán páegá?

Farísí aur mahsúl-lenewále kí tamsíl.

⁹ Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosá rakhte the, kí ham rástbáz hain, aur baqí ádmíon ko náchíz jante the, yih tamsíl kahí, kí ¹⁰ Do shakhs haikal men du'á mángne gaye^d; ek Farísí, dúsrá mahsúl-lenewála. ¹¹ Farísí khará hokar apne jí men yún du'á mángne lagá, kí Ai Khudá, main terá shukr kartá hún, kí baqí ádmíon kí tarah zálím, beinsáf, zinákár, yá is mahsúl-lenewále kí mánind nahín hún. ¹² Main hafte men do bár roza rakh-tá, aur apní sárí ámdaní par dahyakí^e lagátá hún. ¹³ Lekin mahsúl-lenewále ne dúr khare hokar itná bhí ná cháhá, kí ásmán kí taraf ánkhi utháe; balki chhátí pít pítkar kahá, kí Ai Khudá, mujh gunahgár par rahm kar. ¹⁴ Main tum se kahtá hún, kí Yih shakhs dústre kí nisbat rástbáz thahrkar apne ghar gayá^f: kyúnki jo apne ap ko bará banátá hai, wuh chhotá kiya jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banátá hai, wuh bará kiya jáegá.

Chhote bachchon se Yisú' kí mahabbat.

(Mat. 19. 13-15; Mar. 10. 13-16.)

¹⁵ Phir log apne bachchon ko us ke pás láne lage, kí wuh un ko chhúe: aur shágirdon ne dekhkar un ko jhirká. ¹⁶ Magar Yisú' ne bachchon ko pás bulákar kahá, kí Chhote lar-kon ko mere pás áne do, aur mana^g ná karo; kyúnki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai. ¹⁷ Main tum se sach kahtá hún, kí Jo koí Khudá kí bádsháhat ko chhote larke kí mánind qubúl ná kare, wuh us men hargiz dákhil ná hogá.

Yisú' ke püre patrau hone ká taríqa.
(Mat. 19. 16-29; Mar. 10. 17-30.)

18 Phir kisi sardár ne us se yih suwál kiya, ki Ai nek ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagi ko wirse men páún? 19 Yisú' ne us se kahá, Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koí nek nahín, magarek, ya'ní Khudá. 20 Tú hukmon ko to jántá hai, ki Zíná na kar, Qatl na kar, Chori na kar, Jhúthí gawáhi na de, Apne báp aur apní má kí 'izzat kar. 21 Us ne kahá; In sab par larakpan se 'amal kartá chalá áyá hún. 22 Yisú' ne yih sunkar us se kahá; Abhi tak tujh men ek bát kí kamí hai: apná sab kuchh bechkar garibon ko bánt de, tujhe ásmán par khazána milegá: aur ákar mere píchhe ho le. 23 Yih sunkar wuh bahut gamgín húa, kyúnki bará daulatmand thá. 24 Yisú' ne us ko dekhkar kahá, ki Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! 25 Kyúnki súf ke náke se únt ká nikal jáná is se ásan hai, ki daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. 26 Sunnewálon ne kahá; To phir kaun naját pá saktá hai? 27 Us ne kahá; Jo insán se nahín ho saktá, wuh Khudá se ho saktá hai. 28 Patras ne kahá; Dekh, ham apná ghar bár chhorkar tere píchhe ho liye hain. 29 Us ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Aisá koí nahín, jo ghar, yá biwi, yá bháiyon, yá má báp, yá aulád ko Khudá kí bádsháhat ke wáste chhor de, 30 aur is zamáne men in se káf guná ziyáda, aur ánewále 'álam men hamesha kí zindagi pá pae.

Apne qatl hone aur jé úthne ke बारे में Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 20. 17-19; Mar. 10. 32-34.)

31 Phir us ne un bárah ko sáth

lekar un se kahá, ki Dekho, ham Yarúshalem ko játe^a hain, aur jitní báten nabíon kí ma'rifat likhi gayi hain, Ibn i Ádam ke hapq men púri hongí. 32 Kyúnki wuh gair-qaum-wálon ke hawále kiya jáega, aur log us ko thaṭṭhe men uráenge, aur be'izzat karenge, aur us par thúkenge; 33 aur us ko koṛe lagákar qatl karenge; aur wuh tísre din jí úthega. 34 Lekin unhon ne in men se koí bát na samjhi: aur yih qaul un par poshída rahá, aur in báton ká matlab un kí samajh men na áyá.

Yariho ke ek andhe ko achchhá karnd.
(Mat. 20. 29-34; Mar. 10. 46-52.)

35 Jab wuh Yariho ke nazdik á rahá thá, to aisá húa ki ek andhá ráh ke kanáre baithá húa bhíkh máng rahá thá. 36 Wuh bhí ke jáne kí áwáz sunkar púchhne lagá, ki Yih kyá ho rahá hai? 37 Unhon ne use khabar dí, ki Yisú' Násari já rahá hai. 38 Us ne chillákar kahá; Ai Yisú', Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 39 Jo áge játe the, wuh us ko jhirakne lage, táki chup rahe: magar wuh áur bhí chilláya, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. 40 Yisú' ne khare hokar hukm diya, ki Us ko mere pás láo. Jab nazdik áyá, to us ne us se yih púchhá; 41 Tú kyá cháhtá hai, ki main tere wáste karún? Us ne kahá; Ai Khudáwánd, yih kí main bínái páún. 42 Yisú' ne us se kabá; Phir bíná ho já; tere imán ne tujhe achchhá kiya. 43 Wuh usí dam bíná hogaya, aur Khudá kí barái kartá húa us ke píchhe ho liya. Aur sab logon ne dekhkar Khudá kí hamd kí.

Zakkái ke ghar में Yisú' ká utarná.

19 1 Wuh Yariho men dákhil hokar já rahá thá. 2 Wahán, Zakkái nám ek ádmí, mahsúl-lene-

wálon ká sardár aur dāulatmand thá. ³ Wuh Yisú' ke dekhne kí koshish kartá thá, ki kaun sá hai : lekin bhír ke sabab dekh na saktá thá, is liye ki us ká qadd chhotá thá. ⁴ Pas use dekhne ke liye áge dāurkar ek gúlar ke per par charh gayá ; kyúнки wuh usí ráh se jáne ko thá. ⁵ Jab Yisú' us jagah pahunchá, to úpar nigáh karke us se kahá ; Ai Zakkái, jald utar á ; kyúнки áj mujhe tere ghar rahná zarúr hai. ⁶ Wuh (jald) utarke us ko khushí se apne ghar le gayá^a. ⁷ Jab logon ne yih dekhá, to sab burburákar kahne lage, ki Wuh to ek gunahgár ke hán já utrá. ⁸ Magar Zakkái ne khare hokar Khudáwand se kahá ; ai Khudáwand, Dekh, main apná ádhá mál garibon ko detá hún ; aur agar kisi ká kuchh náhaqq le liyá hai, to us ko chauguná adá kartá hún. ⁹ Yisú' ne us se kahá, ki Áj is ghar men naját áí hai, is liye ki yih bhí Ibráhím ká betá hai. ¹⁰ Kyúнки Ibn i Ádam khoe hún ko dhúndhne aur naját dene áyá hai.

Ashrafton kí tamsíl.

¹¹ Jab wuh in báton ko sun rahe the, to us ne ek tamsíl bhí kahí, is liye ki Yarúshalem ke nazdik thá, aur wuh gumán karte the, ki Khudá kí bádsháhat abhí záhir húa cháhtí hai. ¹² Pas us ne kahá, ki Ek amír dúr ke mulk ko chalhá, táki bádsháhi hásil karke phir áe. ¹³ Us ne apne naukaron^b men se das ko bulákar das ashrafián^c dín, aur un se kahá, ki Mere wápas áne tak len den karná. ¹⁴ Lekin us ke shahr ke ádmí us se 'adáwat rakhte the, aur us ke píchhe elchíon kí zabání kahlá bhejá, ki Ham nahín cháhte, ki yih ham par bádsháhi kare. ¹⁵ Jab wuh bádsháhi hásil karke phir áyá, to

aisá húa ki un naukaron ko bulá bhejá, jinhen rupaya diyá thá, táki ma'lúm kare, ki unhon ne len den se kyá kyá kamáyá. ¹⁶ Pahle ne házir hokar kahá ; Ai khudáwand, terí ashrafi se das ashrafián paidá hún. ¹⁷ Us ne us se kahá ; Ai achchhe naukár, shábásh ! is liye ki tú niháyat thore men diyánatdár niklá, ab tú das shahron par ikhtiyár rakh. ¹⁸ Dústre ne ákar kahá ; Ai khudáwand, terí ashrafi se páñch ashrafián paidá hún. ¹⁹ Us ne us se bhí kahá, ki Tú bhí páñch shahron ká hákim ho. ²⁰ Tísre ne ákar kahá ; Ai khudáwand, dekh, terí ashrafi yih rahí, jis ko main ne rúmál men bándh rakhá hai : ²¹ kyúнки main tujh se dartá thá, is liye ki tú sakht ádmí hai ; jo tú ne nahín rakhá, use uthá letá hai, aur jo tú ne nahín boyá, use káttá hai. ²² Us ne us se kahá, Ai sharír naukár^d, main tujh ko tere hí munh se qáil kartá hún. Tú mujhe jántá thá ki sakht ádmí hún, aur jo main ne nahín rakhá use uthá letá, aur jo nahín boyá, use káttá hún ; ²³ phir tú ne merá rupaya sáhúkar ke hán kyún na rakh diyá, táki main ákar use súd samet le letá ? ²⁴ Aur us ne unse kahá jo pás khare the, ki Wuh ashrafi us se le lo, aur das ashrafi-wále ko de do. ²⁵ (Unhon ne us se kahá ; Ai khudáwand, us ke pás das ashrafián to hain.) ²⁶ Main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jáegá ; aur jis ke pás nahín, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. ²⁷ Magar mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá thá ki main un par bádsháhi karún, yahán lákar mere sámne qatl karo. ²⁸ Yih báten kahkar wuh Yarúshalem kí taraf un ke áge áge chalne^e lagá.

^a Yún. qubúl kiyyá.

^b Yún. gulámón.

^c Yún. mina. Is lafz se sau dirham (15. 8 ke háshiye ko dekho) kí raqm murád hai.

^d Yún. qulam.

^e Yún. charhne.

*Yisú' ká 'alániya taur par Yarúshalem
men dákhlil honá.*

(Mat. 21. 1-9; Mar. 11. 1-10;
Yúh. 12. 12-15.)

²⁹ Jab wíh ús pahár par jise Zaitún ká kahte hain, Baitfagá aur Bait'aniyyáh ke nazdík pahunchá, to aísá húá ki us ne apne shágirdon men se do ko yih kahkar bhejá, ki ³⁰ Sámne ke gánw men jáo, aur us men dákhlil hote hí ek gadhí ká bachchá bandhá húá milegá, jis par kabhí koí ádmí sawár nahin húá : use kholkar láo. ³¹ Aur agar koí tum se púchhe, ki Kyún kholte ho ? to yún kah dená, ki Khudáwand ko darkár hai. ³² Pas jo bheje gaye the, unhon ne jákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá. ³³ Jab gadhí ke bachche ko khol rahe the, to us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho ? ³⁴ Unhon ne kahá, ki Khudáwand ko darkár hai. ³⁵ Wuh ús ko Yisú' ke pás le áe, aur apne kapre us bachche par dálkar Yisú' ko sawár kiyá. ³⁶ Jab já rahá thá, to wuh apne kapre ráh men bichh-áte játe the. ³⁷ Aur jab wuh shahr ke nazdík, ya'ní Zaitún ke pahár ke utár par pahunchá, to shágirdon kí sárí jamá'at un sab mu'jizon^a ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland áwáz se Khudá kí hamd karne lagí, ³⁸ ki Mubárák hai wuh bádsháh, jo Khudáwand kenám se átá hai ; ásmán par sulh hai, aur 'álam í balá par jalál ! ³⁹ Bhír men se ba'z Farísion ne us se kahá, ki Aí ustád, apne shágirdon ko jhirák de. ⁴⁰ Us ne jawáb men kahá ; Main tum se kahtá hún, ki Agar yih chup rahen, to patthar chillá uthenge.

Yisú' ká Yarúshalem par roná.

⁴¹ Jab nazdík ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá ; ⁴² Kásh ki tú to apne ísí din men saláma-

tí kí báten jántá ! magar ab wuh terí ánkhon se chhip gayí hain. ⁴³ Kyúnki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhkar tujhe gher lenge, aur har taraf se tang karenge, ⁴⁴ aur tujh ko, aur terí aulád ko jo tujh men hai, zamín par de patkenge ; aur tujh men kísí patthar par patthar baqí na chhorenge ; is líye kí tú ne us waqt ko na pahcháná, jab tujh par nigáh kí játi thí.

Haikal ko pák sáf karná.

(Mat. 21. 12-16; Mar. 11. 15-18.)

⁴⁵ Phir wuh haikal men jákar bechnewálon ko níkalne lagá, ⁴⁶ aur un se kahá ; Líkhá hai, kí Merá ghar du'á ká ghar hogá ; magar tum ne us ko dákúon kí khoh baná diyá.

⁴⁷ Aur wuh har roz haikal men ta'lím detá thá. Magar sardár káhin aur faqíh aur ummat ke raís us ke halák karne kí koshish karte the. ⁴⁸ Lekin koí tadbír na níkal sake, kí yih kis tarah karen ; kyúnki sab log bare shauq se us kí sunte the.

Apne íkhtiyár ke बारे men Yisú' ká sardáron ko jawáb dená.

(Mat. 21. 23-27; Mar. 11. 27-33.)

²⁰ ¹ Un dinon men ek roz aísá húá, kí jab wuh haikal men logon ko ta'lím aur khushkhabarí de rahá thá, to sardár káhin aur faqíh buzurgon ke sáth us ke pás á khare húe ; ² aur kahne lage, kí Hamen batá, tú in kámon ko kis íkhtiyár se kartá hai, aur kaun hai jis ne tujh ko yih íkhtiyár diyá hai ? ³ Us ne jawáb men un se kahá, kí Main bhí tum se ek suwál kartá hún ; mujhe jawáb do. ⁴ Yúhanná ká baptisma ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se ? ⁵ Unhon ne ápas men saláh kí, kí Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh kahegá ; Tum ne

^a Yún. quadratón.

kyún us ká yaqín na kiyá? ⁶ Aur agar ham kahen, ki Insán kí taraf se, to sab log ham par patthráo karenge; kyúñki unhen yaqín hai, ki Yúhan-ná nabí thá. ⁷ Pas unhon ne jawáb diyá; Ham nahín jánte, ki kis kí taraf se thá. ⁸ Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis íkhtiyár se kartá hún.

Angúrí bág ke thekedáron kí tamsíl.

(Mat. 21. 33-45; Mar. 12. 1-11.)

⁹ Phir us ne logon se yih tamsíl kahní shurú kí, ki Kisí shaḡhs ne ek angúrí bág lagákar bágbanon ko theke par diyá, aur ek muddat ke liye pardes chalá gayá. ¹⁰ Aur phal ke mausim par us ne ek naukár^a bágbanon ke pás bhejá, táki wuh angúrí bág ká phal use den; lekin bágbanon ne us ko pítkar khálí háth lautá diyá. ¹¹ Phir us ne ek áur naukár^a bhejá; unhon ne us ko bhí pítkar aur be'izzat karke khálí háth lautá diyá. ¹² Phir us ne tísrá bhejá; unhon ne us ko bhí zakhmí karke nikál diyá. ¹³ Is par bág ke málík ne kahá, ki Kyá karún? Main apne piyáre bete ko bhejúngá: sháyad us ká liház karen. ¹⁴ Jab bágbanon ne use dekhá, to ápas men saláh karke kahá, ki Yih wáris hai: áo, us ko már dálen, ki wirsa hamará ho jáe. ¹⁵ Pas us ko bág ke báhar nikálkar már dála. Ab bág ká málík un ke sáth kyá karegá? ¹⁶ Wuh ákar un bágbanon ko halák karegá, aur bág auron ko de degá. ¹⁷ Unhon ne yih sunkar kahá; Khudá na kare. Us ne un kí taraf dekhkar kahá; Phir yih kyá likhá hai, ki Jis patthar ko mi-máron ne radd kiyá, wuhí kone ke sire ká patthar ban gayá? ¹⁸ Jo koí us patthar par giregá, us ke ṭukre ṭukre ho jáenge; lekin jis par wuh giregá, use pís dálegá.

^a Yún. *qulám*.

Jizya dene ke बारे में Yisú' ká faisala.
(Mat. 22. 15-22; Mar. 12. 12-17.)

¹⁹ Usí gharí faqíh aur sardár ká-hinon ne us ke pakarne kí koshish kí; magar logon se dare, kyúñki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí. ²⁰ Aur wuh us kí ták men lage, aur jásus bheje, ki rástbáz bankar us kí koí bát pakren, táki us ko hákim ke qabze aur íkhtiyár men de den. ²¹ Unhon ne us se yih suwál kiyá, ki Ai Ustád, ham jánte hain kí terá kalám aur ta'lím durust hai, aur tú kisí kí tarafdári nahín kartá, balki sachcháí se Khudá kí ráh kí ta'lím detá hai; ²² hamen Qaisar ko khiráj dená rawá hai, yá nahín? ²³ Us ne un kí makkári ma'lúm karke un se kahá; ²⁴ Ek dinár^b mujhe dikháo. Us par kis kí súrat aur nám hai? Unhon ne kahá; Qaisar ká. ²⁵ Us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. ²⁶ Wuh logon ke sámne us qaul ko pakar na sake, balki us ke jawáb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

Sadúqíon ko qiyámat ke बारे में jawáb dená.

(Mat. 22. 23-36; Mar. 12. 18-27.)

²⁷ Phir Sadúqí jo kahte hain, ki qiyámat hai hí nahín, un men se ba'z ne us ke pás ákar yih suwál kiyá, ki ²⁸ Ai Ustád, Músá ne hamáre liye likhá hai, ki Agar kisí ká biyáhá huá bhái beaulád mar jáe, to us ká bhái us kí bíwí ko kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. ²⁹ Chunánchi sát bhái the: pahle ne bíwí kí, aur be-aulád mar gayá. ³⁰ Phir दूसरे ne use liyá, aur tísre ne bhí; ³¹ isí tarah sáton beaulád mar gaye. ³² Ákhir ko wuh 'aurat bhí mar gayí. ³³ Pas qiyámat men wuh un men se kis kí bíwí hogí? kyúñki wuh sáton kí

^b Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

biwí baní thí. ³⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Is jahán ke farzandon men to biyáh shádí hotí hai; ³⁵ lekin jo log is láiq thahrenge, ki us jahán ko hasil karen, aur murdon men se jī uṭhen, un men biyáh shádí na hogí; ³⁶ kyúñki wuh phir marne ke bhí nahín, is liye ki frishṭon ke barábar hongé^a; aur qiyámat ke farzand hokar Kḥudá ke bhí farzand hongé^a. ³⁷ Lekin is bát ko ki murde jī uṭhte hain, Músá ne bhí Jhári ke zikr men zahir kiya hai; chunáñchi wuh Kḥudáwand ko Ibráhím ká Kḥudá aur Izháq ká Kḥudá aur Ya'qúb ká Kḥudá kahtá hai. ³⁸ Lekin Kḥudá murdon ká Kḥudá nahín, balki zindon ká hai; kyúñki us ke nazdík sab zinda hain. ³⁹ Tab ba'z faqíhon ne jawáb men us se kahá, ki Ai Ustád, tú ne kḥúb farmáyá. ⁴⁰ Kyúñki unko us se phir koí suwál karne kí jur'at na húi.

Yisú' ká suwál.

(Mat. 22. 41-45; Mar. 12. 35-37.)

⁴¹ Phir us ne un se kahá; Masíh ko kis tarah Dáúd ká Betá kahte hain? ⁴² Dáúd to Zabúr men áp kahtá hai, ki

Kḥudáwand ne mere Kḥudáwand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

⁴³ Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche kí chaukí na kar dún.

⁴⁴ Pas jab Dáúd use Kḥudáwand kahtá hai, to wuh us ká betá kyúñkar thahrá?

Faqíhon ko malámat karná.

(Mat. 23. 1, 2 aur 5-7; Mar. 12. 38, 39.)

⁴⁵ Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shágirdon se kahá, ki ⁴⁶ Faqíhon se khabardár rahná, jo lambe jáme pahinkar phirná, aur bázáron men salám, aur 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíán, aur ziyáfaton

men sadr jagah pasand karte hain. ⁴⁷ Wuh bewa 'auraton ke gharon ko dabá baithte hain, aur díkháwe ke liye namáz ko túl dete hain; inhen ziyáda sazá hogí.

Ek kangál bewa kí nazr.

(Mar. 12. 41-44.)

21 ¹ Phir us ne áñkh uṭhákar un daulatmandon ko dekhá, jo apní nazron ke rúpaye haikal ke khazáne men dál rahe the; ² aur ek kangál bewa ko bhí us men do dam-riyán dálte dekhá. ³ Is par us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki is kangál bewa ne sab se ziyáda dálá; ⁴ kyúñki un sab ne to apne mál kí ifráten men se chandá^b dálá; magar is ne apní nádárí kí hálát men, jitní rozí us ke pás thí, sab dál dí.

Ibn i Adam kí ámad ke nishán.

(Mat. 24. 1-31; Mar. 13. 1-27.)

⁵ Aur jab ba'z log haikal kí bábat kah rahe the, ki Wuh nafis pattharon aur nazr kí húi chízon se árasta hai, to us ne kahá, ⁶ Wuh dín áenge, ki in chízon men se, jo tum dekhte ho, yahán kísi patthar par aisá patthar báqí na rahegá, jo giráyá na jáe. ⁷ Unhon ne us se púchhá, ki Ai Ustád, yih báten kab hongí? aur jab wuh hone ko hon, us waqt ká kyá nishán hai? ⁸ Us ne kahá; Khabardár, gumráh na honá; kyúñki bahutere merá nám lekar áenge, aur kahenge, ki Main hí hún; aur yih bhí kahenge, ki Waqt nazdík pahunchá hai; magar tum un ke píchhe na chale jáná. ⁹ Aur jab laráiyon aur fasádon kí afwáhen suno, to ghabrá na jáná; kyúñki un ká pahle wáqí' honá zarúr hai; lekin us waqt fauran kḥátima na hogá.

¹⁰ Phir us ne un se kahá, ki Qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegí. ¹¹ Aur bare bare bhaunchál áenge, aur já ba já kál aur

^a Yún. hain.

^b Yún. nazron men.

marī paregi; aur ásmán par barī barī dahshatnák báten aur nishán záhir hongē. ¹² Lekin in sab báton se pahle wuh mere nám kí khatir tumhen pakrenge, aur satáenge, aur 'ibádatkhánon kí 'adálat ke hawále karenge, aur qaidkhánon men dālwáenge, aur bādsháhon aur hákimon ke sámunē házir karenge. ¹³ Aur yih tumháre gawáhi dene ká mauqa' hogá. ¹⁴ Pas apne dil men thán rakho, ki Ham pahle se fikr na karenge, ki kyá jawab den. ¹⁵ Kyúnki main tumhen aisi zabán aur hikmat dúngá, ki tumhárá koí mukhálif sámná karne yá khláf kahne ká maqdúr na rakhegá. ¹⁶ Aur tumhen má báp, aur bhái, aur rishtadár, aur dost bhí pakarwáenge; balki wuh tum men se bá'z ko qatl kar denge. ¹⁷ Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adáwat rakhenge. ¹⁸ Lekin tumháre sir ká ek bál bhí bika na hogá.

¹⁹ Apne sabr se tum apní jánen bacháe, rakhoge^a.

²⁰ Phir jab tum Yarúshalem ko faujon se ghirá huá dekho, to ján lená, ki us ká ujar jáná nazdík hai.

²¹ Us waqt jo Yahúdiya men lon, paháron par bhág jáen, aur jo Yarúshalem^b ke andar hon, báhar nikal jáen; aur jo dihát men hon, shahr men na jáen. ²² Kyúnki yih intiqám ke wuh din hongē, jin men sab báten, jo likhí hain, purí ho jáengi. ²³ Un dinon kí hámila, aur dúdh pilánewálí 'auraton par afsos hai! kyúnki zamín men musibat aur is ummat par gazab hogá. ²⁴ Aur wuh talwár ká luqma ho jáenge, aur asir hokar sab qaumon men pahuncháe jáenge, aur jab tak gair qaumon kí m'ád purí ná ho, Yarúshalem gair qaumon se pá-mál hotí rahegi. ²⁵ Aur súrāj aur chánd aur sitáron men nishán záhir hongē, aur zamín par qaumon ko

taklíf hogi; kyúnki wuh samundar ke shor aur túfán se ghabrá jáengi. ²⁶ Aur dar ke máre aur zamín par ánewálí baláon kí ráh dekhte dekhte logon kí ján men ján ná rahegi; is liye ki ásmán kí quwwaten hiláí jáengi. ²⁷ Us waqt log Ibn i Ádam ko bádál men qudrat aur bare jalál ke sáth áte dekhenge. ²⁸ Aur jab yih báten hone lagen, to sídhe hokar sir úpar utháná; is liye ki tumhárá chhutkára nazdík hogá.

Masih kí ámad kí taiyári.

(Mat. 24. 32-44; Mar. 13. 28-37.)

²⁹ Aur us ne un se ek tamsíl kahí, ki Anjír ke darakht aur sab darakhton ko dekho. ³⁰ Jab un men konpalen nikaltí hain, to tum dekhkar áp hí ján lete ho, ki ab garmí nazdík hai. ³¹ Isí tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lená, ki Khudá kí bádsháhat nazdík hai. ³² Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab báten na ho len, yih nasl^c hargiz tamám na hogi. ³³ Ásmán o zamín to tal jáenge, lekin merí báten hargiz na talengi.

³⁴ Pas khabardár raho; aisé na ho ki tumháre dil khumár, aur nashebázi, aur dunyawí fikron se sust ho jáen, aur wuh din tum par phandē kí tarah nágahán ápare. ³⁵ Kyúnki jitne rú e zamín par maujúd hongē, un sab par wuh isí tarah áparegá. ³⁶ Pas har waqt jágte aur dú'á mángte raho, táki tum ko in sab honewálí báton se bachne, aur Ibn i Ádam ke huzúr khare hone ká maqdúr ho.

³⁷ Aur wuh har roz haikal men tá'lím detá thá; aur rát ko báhar jáke us pahár par rahá kartá thá, jise Zaitún ká kahte hain. ³⁸ Aur subh sawere sab log us kí báten sunne ko haikal men áyá karte the.

^a Yún. 'náfa' men páoge.

^b Yún. us.

^c Yá. pusht.

*Yisú' ke qatl ke बारे में सार्दारों की
सलाह.*

(Mat. 26. 2-5; Mar. 14. 1, 2.)

22 ¹ Us waqt 'Íd i Fatír, jis ko 'Íd
i Fasah kahte hain, nazdik thí.
² Aur sardár káhin aur faqih us ke
már dálné ká mauqa' dhúndhte the,
kyúnki logon se darté the.

Yahúdáh Iskariyotí kí betmání.

(Mat. 26. 14-16; Mar. 14. 10, 11.)

³ Aur Shaitán Yahádáh में sam-
áyá, jo Iskariyotí kahlátá, aur un
baráh में shumar kiyá játá thá.
⁴ Us ne jákar sardár káhinon aur
sipáhíon ke sardáron se saláh kí, ki
us ko kis tarah un ke hawále kare.
⁵ Wuh khush hue, aur use rúpaye
dene ká iqrár kiyá. ⁶ Us ne mán
liyá, aur mauqa' dhúndhne lagá, ki
use bagair hangáme ke un ke hawále
kare.

Fasah kí taiyári.

(Mat. 26. 17-19; Mar. 14. 12-16.)

⁷ Aur 'Íd i Fatír ká din áyá, jis
में Fasah zabh karná farz thá.
⁸ Aur Yisú' ne Patras aur Yúhanná
ko yih kahkar bhejá, ki Jákar
hamáre kháne ke liye fasah taiyár
karo. ⁹ Unhon ne us se kahá; Tú
kahán cháhtá hai, ki ham taiyár
karen? ¹⁰ Us ne un se kahá;
Dekho, shahr में dákhlil hote hí
tumhen ek ádmí pání ká ghará liye
hue milegá; jis ghar में wuh jae,
us ke piche chale jáná. ¹¹ Aur
ghar ke málík se kahná, ki Ustád
tujh se kahtá hai; Wuh mihmán-
khána kahán hai, jis में apne
shágirdon ke sáth Fasah kháun?
¹² Wuh tumhen ek bará bálákhána
árasta kiyá huá dikháegá: wahín
taiyári karná. ¹³ Unhon ne jákar,
jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí
páyá, aur Fasah taiyár kiyá.

^a Yún. ták ká hásil.

^b Yún. shám ke kháne.

^c Yún. khún में.

'Ashá i Rabbání ká muqarrar kiyá jánd.
(Mat. 26. 20-28; Mar. 14. 17-24;
1 Kur. 11. 23-25.)

¹⁴ Jab waqt hogayá, to wuh khána
kháne baithá, aur rasúl us ke sáth
baithe. ¹⁵ Us ne un se kahá;
Mujhe barí árzú thí, ki dukh sahne
se pahle yih Fasah tumháre sáth
kháun; ¹⁶ kyúnki main tum se
kahtá hún, ki Use hargiz na kháungá,
jab tak Khudá kí bádsháhat में
púrá na ho. ¹⁷ Phir us ne piyála
lekar shukr kiyá, aur kahá, ki Is ko
lekar ápas में bánt lo: ¹⁸ kyúnki
main tum se kahtá hún, ki Angúr
ká shíra ^a ab se hargiz na piúngá, jab
tak Khudá kí bádsháhat na á le.
¹⁹ Phir us ne rotí lí, aur shukr karke
torí, aur yih kahkar un ko dí, ki
Yih merá badan hai, jo tumháre
wáste diyá játá hai: merí yádgári ke
liye aísá hí kiyá karo. ²⁰ Aur isí
tarah kháne ^b ke ba'd us piyále ko
yih kahkar diyá, ki Yih piyála mere
us khún ke sabab se ^c nayá áhd hai,
jo tumháre wáste baháyá játá hai.
²¹ Magar dekho, mere pakarwánewále
ká háth mere sáth mez par hai.
²² Kyúnki Ibn i Ádam to, jaisá us
ke wáste muqarrar hai, játá hí hai;
magar us shakhs par afsos hai, jis ke
zarí'e se wuh pakarwayá játá hai!
²³ Is par wuh ápas में púchhne
lage, ki Ham में se kaun hai, jo yih
kám karegá?

*Firotaní kí nasíhat, aur Patras kí
bewáfá kí peshingoí.*

²⁴ Aur un में yih takrár bhí hui,
ki Ham में se kaun sab se bará
samjhá játá hai? ²⁵ Us ne un se
kahá, ki Gair-gaumon ke bádsháh
un par hukúmat chaláte hain; aur
jo log un par ikhtiyár rakhte hain,
khudáwand i ní'mat kahláte hain.
²⁶ Magar tum aise na honá; balki

jo tum men bará hai, wuh chhote kí mánind, aur jo sardár hai, wuh khidmat karnewále kí mánind bane.

²⁷ Kyúñki bará kaun hai; wuh jo kháná kháne baithá, yá wuh jo khidmat kartá hai? kyá wuh nahín, jo kháná kháne baithá hai? Lekin main tumháre darmiyán khidmat karnewále kí mánind hún. ²⁸ Magar tum wuh ho, jo merí ázmaishon men barábar mere sáth rahe ho. ²⁹ Aur jaise mere Báp ne mere liye ek bádsháhat muqarrar kí hai, main bhí tumháre liye muqarrar kartá hún, ³⁰ táki merí bádsháhat men merí mez par kháo pío; balki tum takhton par baithkar Isráíl ke bárah firqon ká insáf karoge. ³¹ Shama'ún, Shama'ún, dekh, Shaitán ne tum logon ko máng liyá, táki gehúon kí tarah phatke; ³² lekin main ne tere liye du'á mángí, ki terá ímán játá na rahe: aur jab tú ruju' kare, to apne bháiyon ko mazbút karná. ³³ Us ne us se kahá; Ai Khudáwand, tere sáth main qaid hone, balki marne ko bhí taiyár hún. ³⁴ Us ne kahá; Ai Patras, main tujh se kahtá hún, ki Áj murg báng na degá, jab tak tú tin bár merá inkár na kar legá, ki Main use nahín jántá.

Anewálí taklîfon ke liye taiyári karní.

³⁵ Phir us ne un se kahá, ki Jab main ne tumhen batáue, aur jholí, aur jútí bagair bhejá thá, kyá tum kisé chíz ke muhtáj rahe the? Unhon ne kahá; Kisé chíz ke nahín. ³⁶ Us ne un se kahá, Magar ab jis ke pás batúa ho, wuh use le, aur isí tarah jholí bhí; aur jis ke pás na ho, wuh apní poshák bechkar talwár kharide. ³⁷ Kyúñki main tum se kahtá hún, ki Yih jo likhá hai, ki^a Wuh badkaron men giná gayá, us ká mere haqq men purá honá zarúr

hai; is liye ki jo báten mujh se nisbat rakhtí hain, wuh purí honí hain. ³⁸ Unhon ne kahá; Ai Khudáwand, dekh, yahán do talwáren hain. Us ne un se kahá; Bahut hain.

Gatsamane ke báq men Yisú' kí ján-kuní.

(Mat. 26. 36-46; Mar. 14. 32-42.)

³⁹ Phir wuh nikalkar apne dastúr ke muwáfíq Zaitún ke pahár ko gayá, aur shá'gird us ke pichhe ho liye. ⁴⁰ Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahá; Du'á mángo, ki ázmaish men na paro. ⁴¹ Aur wuh un se bamushkil alag hokar patthar ke tappe áge barhá, aur ghutne tekkar yún du'á mángne lagá, ki ⁴² Ai Báp, agar tú cháhe, to yih piyálá mere pás se hatá le; táham merí marzi nahín, balki terí hí marzi purí ho. ⁴³ Aur ásmán se ek firishta us ko dikháí diyá; wuh use taqwiyat detá thá. ⁴⁴ Phir wuh saht pare-shání men muhtilá hokar aúr bhí dilsozí se du'á mángne lagá; aur us ká pasína goyá khún kí barí barí bünden hokar zamín par tapaktá thá. ⁴⁵ Jab du'á se uthkar shá'girdon ke pás áyá, to unhen gam se sote páyá; ⁴⁶ aur un se kahá; Tum sote kyún ho? uthkar du'á mángo, táki ázmaish men na paro.

Yisú' ká pakará jánd.

(Mat. 26. 47-56; Mar. 14. 43-50;

Yú. 13. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, to kyá dekhtá hai, ki ek bhír átí hai, aur un bárah men se ek shakhs Yahúdáh nám un ke áge áge á rahá hai. Wuh Yisú' ke pás áyá, ki us ká bosa le. ⁴⁸ Yisú' ne us se kahá, ki Ai Yahúdáh, kyá tú bosa lekar Ibn i Ádam ko pakarwátá hai? ⁴⁹ Jab us ke sáthíon ne ma'lúm kiyá, ki kyá

honeyalá hai, to kahá ; Ai Khudá-wand, kyá ham talwár chaláen ?

⁵⁰ Aur un men se ek ne sardár káhin ke naukar par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. ⁵¹ Yisú' ne jawáb men kahá ; Itne par kifáyat karo ; aur us ke kán ko chhúkar us ko achchhá kiyá. ⁵² Phir Yisú' ne sardár káhinon, aur haikal ke sardáron, aur buzurgon se, jo us par charh áe the, kahá ; Kyá tum mujhe dákú jánkar talwáren aur játhiyan lekar nikle ho ? ⁵³ Jab main har roz haikal men tum se miltá thá, to tum ne mujh par háth na dálá ; lekin yih tumhári gharí, aur zulmat ká ikhtiyár hai.

Patras ká Yisú' ke pairan hone ká inkár karná.

(Mat. 26. 69-75 ; Mar. 14. 66-72 ; Yúh. 18. 16-18 aur 25-27.)

⁵⁴ Is par wuh use pakarkar le chale, aur sardár káhin ke ghar men le gaye. Aur Patras dúr dúr us ke píchhe chalá játá thá. ⁵⁵ Aur jab unhon ne sahn ke bích men ág jalái, aur milkar baithé, to Patras un ke bích men baith gayá. ⁵⁶ Ek laundí ne use ág kí raushní men baithá húa dekhkar us par khúsb nigáh kí aur kahá ; Yih bhí us ke sáth thá. ⁵⁷ Magar us ne yih kahke inkár kiyá, ki Ai 'aurat, main use nahín jántá. ⁵⁸ Thorí der ke ba'd koí áur use dekhkar bolá, ki Tú bhí unhin men se hai. Patras ne kahá ; Ai miyán, main un men se nahín. ⁵⁹ Koí ghante bhar ke ba'd koí áur shakhs yaqíní taur se kahne lagá, ki Yih ádmí beshakk us ke sáth thá ; kyúñki Galíli hai. ⁶⁰ Patras ne kahá, Ai miyán, main nahín jántá ki tú kyá kahtá hai. Wuh kah hí rahá thá, ki usí dam murg ne báng dí ; ⁶¹ Aur Khudáwand ne phirkar Patras kí taraf dekhá. Patras ko

Khudáwand kí wuh bát yád dí, jo us se kahí thí, ki Áj murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. ⁶² Pas wuh báhar jáke zár zár roya.

Yisú' ká thatthe men uráya jánd.

⁶³ Aur jo ádmí Yisú'^a ko pakre hue the, us ko thatthe men uráte aur máрте the. ⁶⁴ Aur us kí ánkhen band karke us se yih kahkar púchhte the, ki Nubuwwat se batá, kis ne tujh ko mára ? ⁶⁵ Aur us ko áur bhí bahut se ta'ne dete the.

Yahúdíon kí sadr majlis men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 26. 63-66 ; Mar. 14. 61-64 ; Yúh. 18. 12-27.)

⁶⁶ Jab din húa, to sardár káhin aur faqíh, ya'ní ummat ke buzurgon kí majlis jama' húi : aur unhon ne use apní sadr 'adálat men le jákar kahá ; ⁶⁷ Agar tú Masíh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahá ; Agar main tum se kahún, to yaqín na karoge ; ⁶⁸ aur agar púchhún, to jawáb na doge. ⁶⁹ Lekin ab se Ibn i Ádam qádir i mutlaq Khudá^b kí dahiní taraf baithá rahegá. ⁷⁰ Is par un sab ne púchhá ; Pas kyá tú Khudá ká Betá hai ? Us ne un se kahá, Jo tum kahte ho, main wuhí hún^c. ⁷¹ Unhon ne kahá ; Ab hamen gawáhi kí kyá hájat rahí ? kyúñki ham ne khud usí ke munh se sun liyá hai.

Pílátus ká Yisú' ko Herodes ke pás bhejnd.

23 ¹ Phir un kí sárí jamá'at uthkar use Pílátus ke pás le gayí. ² Aur unhon ne us par ilzám lagána shurú' kiyá, ki Ise ham ne apní qaum ko bahkate, aur Qaisar ko khiráj dene se mana' karte, aur apne ap ko Masíh bádsháh kahte páyá. ³ Pílátus ne us se púchhá ; Kyá tú Yahúdíon ká Bádsháh hai ? Us ne

^a Yún. us. ^b Yún. Khudá kí qudrat.

^c Yún. Tum khud kahte ho, ki main hún.

us ke jawáb men kahá, Tú khud kah rahá hai. ⁴ Pílátus ne sardár káhinon aur 'ámm logon se kahá, ki Main is shakhs men kuchh qusúr nahín pátá. ⁵ Magar wuh áur bhí zor dēkar kahne lage, ki Yih sárfí Yahúdiya men, balki Galíl se lekar yahán tak, logon ko síkhá síkhákar ubhártá hai. ⁶ Yih sunkar Pílátus ne púchhá; Kyá yih ádmí Galílí hai? ⁷ Aur yih ma'lúm karke ki Herodes kí 'amaldárfí ká hai, use Herodes ke pás bhejá, ki wuh bhí un dinon Yarúshalem men thá.

Herodes ke hán Yisú' ká hál.

⁸ Herodes Yisú' ko dekhkar bahut khush húa; kyúnki muddat se us ke dekhne ká mushtáq thá, is liye ki us ká hál suná thá, aur us ká koi mu'jiza dekhne ká ummedwár thá. ⁹ Aur wuh us se bahuterí báten púchhlá rahá, magar us ne use kuchh jawáb na diyá. ¹⁰ Aur sardár káhin aur faqíh khare húe zor shor se us par ilzám lagáte rahe. ¹¹ Phir Herodes ne apne sipáhiyon samet use zalíl kiyá aur tháttthe men uráyá, aur chamakdár poshák pahínákar us ko Pílátus ke pás wápas bhejá. ¹² Aur usí din Herodes aur Pílátus ápas men dost ho gaye, kyúnki pahle un men dushmaní thí.

Pílátus kí kachahrí men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 27. 15-26; Mar. 15. 6-15; Yúh. 18. 39, 40-19. 16.)

¹³ Phir Pílátus ne sardár káhinon, aur sardáron, aur 'ámm logon ko jama' karke ¹⁴ un se kahá, ki Tum is shakhs ko logon ká bahkánewálá thahráke mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámmne hí us kí tahqíqát kí, magar jin báton ká ilzám tum us par lagáte ho, un kí nisbat na main ne us men kuchh

qusúr páyá, ¹⁵ na Herodes ne, kyúnki us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us ká koi aísá kám nahín níklá, kí wuh qatl ke láíq tháhtá. ¹⁶ Pas main us ko pítwákar chhore detá hún.^a ¹⁸ Sab mílkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamárfí khátír Bar-Abbá ko chhor de. ¹⁹ (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men húi thí, aur khún karne ke sabab qaid men dálá gayá thá.) ²⁰ Magar Pílátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir unhen samjháýá. ²¹ Lekin wuh chillákar kahne lage, ki Is ko salíb de, salíb de. ²² Us ne tísrí bár un se kahá; Kyún? is ne kyá burái kí hai? main ne is men qatl kí koi wajh nahín páí: is liye main ise pítwákar chhore detá hún. ²³ Magar wuh chillá chillákar taqázá karte rahe, ki use salíb dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar húa. ²⁴ Pas Pílátus ne hukm diyá, ki un kí darkhwást ke muwáfíq ho. ²⁵ Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, jise unhon ne mángá thá, use chhor diyá; magar Yisú' ko un kí marzí ke muwáfíq sipáhiyon ke hawále kiyá.

(Mat. 27. 32.)

²⁶ Aur jab us ko le chale, to unhon ne Shama'un nám ek Kurení ko, jo diháat se átá thá, pakarkar salíb us par rakh dí, kí Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

Yarúshalem kí 'auraton ká roná.

²⁷ Aur logon kí ek barí bhír aur bahut sí 'auraten, jo us ke wáste rotí píttí thín, us ke píchhe píchhe chalín. ²⁸ Yisú' ne un kí taraf phirke kahá, kí Ai Yarúshalem kí be'íyo, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. ²⁹ Kyúnki dekho, wuh din áte hain,

^a B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai: ¹⁷ Us ko 'Id ke waqt un ke liye ek qaidí ko chhor dená partá thá.

jin men log kahenge; Mubarak hain banjhen, aur wuh pet jo na jane, aur wuh chhatiyan jinhon ne dūdh na pilayā. ³⁰ Us waqt paharon se kahná shurú karenge, ki Ham par gir paro; aur tñlon se, ki Hamen chhipáo. ³¹ Kyunki jab hare darakht ke sáth aisá karte hain, to súkhe ke sáth kyá na kiya jáegá?

³² Aur wuh do áur ádmion ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiye jáen.

Yisú' ká salib diyá jánd.

³³ Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte hain, to wahán use salib dí, aur badkaron ko bhí, ek ko dahini taraf aur दूसरे को भी, ek ko dahini taraf aur दूसरे को बाँध. ³⁴ Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyunki yih jánte nahín, ki kyá karte hain. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiye, aur un par qur'á dala. ³⁵ Aur log khare dekhte rahe the. Aur sardár bhí tháthe márk márk karhte the, ki Us ne auron ko bacháya; agar yih Khuda ká Masih aur us ká Barguzida hai, to apne ap ko bacháe. ³⁶ Sipahi bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháthe márté aur yih kahte the, ki ³⁷ Ágar tú Yahúdíon ká bádsháh hai, to apne ap ko bachá. ³⁸ Aur ek nawishta bhí us ke úpar lagáya gayá thá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH HAI.

Tauba-kár dáku ká hál.

³⁹ Phir jo badkár salib par latkáe gaye the, un men se ek us ko ta'na de dekar kahtá thá; Kyá tú Masih nahín? to apne ap ko aur ham ko bachá. ⁴⁰ Magar दूसरे ने उसे ज़िंकार कर जवाब दिया; Kyá tú Khudá se bhí nahín dartá, hálánki usí sazá men giriftár hai? ⁴¹ Aur ham ko to wájibi sazá mili; kyunki apne ká-

mon ke muwáfiq badlá pá rahe hain, lekin is ne koí bejá kám nahín kiya. ⁴² Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú bádsháh hokar áe, to mujhe yád karná. ⁴³ Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

Yisú' ke marne ká hál.

⁴⁴ Phir do pahar ke qarib se tisre pahar tak sári zamin par^b andherá chháya rahá, ⁴⁵ aur súraj kí raushní játi rahí; aur haikal ká parda bích men se phat gayá. ⁴⁶ Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárkar kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saunptá hún; yih kahkar dam de diya. ⁴⁷ Yih májará dekhkar súbá-dár ne Khudá kí baráí kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. ⁴⁸ Aur jitne log is hál ko dekhne áe the, yih májará dekhkar chhátí pítte hue laut gaye. ⁴⁹ Aur us ke sab jánpahcháñ, aur jo 'auraton Galil se us ke sáth sáth áí thín, wuh dúr kharí hui yih báten dekh rahí thín.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47; Yuh. 19. 38-42.)

⁵⁰ Wahán Yúsuf nám ek shakhs mashír thá: wuh nek aur rástbáz ádmí thá, ⁵¹ aur un kí saláh aur kám ko manzúr na kiya thá; yih Yahúdíon ke shahr Arimatiya ká báshinda, aur Khudá kí bádsháhát ká muntazir thá. ⁵² Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh mángí; ⁵³ aur us ko utárkar mihín chādar men lapetá; phir ek qabr ke andar rakh diya, jo chatāñ men khudí hui thí, aur us men koí kabhi rakhá na gayá thá. ⁵⁴ Wuh taiyári ká din thá, aur Sabt ká din nazdík thá. ⁵⁵ Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galil se áí thín, píchhe píchhe

^a Yún. apní bádsháhí men.

^b Yá tamám mulk men.

^c Yún. Sabt kí pau phatne lagi thí.

jákar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lách kis tarah rakhí gayí.
 56 Aur lautkar khushbúdar chízen aur 'itr taiyár kiya.

Yisú' ká j'uthkar auraton ko dikhá dená.
 (Mat. 28. 1-8; Mar. 16. 1-8;
 Yúh. 20. 1.)

Sabt ke din to unhon ne hukm ke mutábiqu áram kiya; ¹ lekin 24 hafte ke pahle din wuh subh sawere hí un khushbúdar chízen ko, jo taiyár kí thín, lekar qabr par áin; ² aur patthar ko qabr par se lúrhká húa páya; ³ magar andar jáke Khudáwand Yisú' kí lách na páí. ⁴ Jab wuh is bát se hairán thín, to kyá dekhtí hain, ki do shakhs barráq poshák pahine húa, hamáre pás khare hain. ⁵ Jab wuh dartí, aur apne sir zamín par jhukáti thín, to unhon ne un se kahá, ki Zinde ko murdon men kyún dhúndhtí ho? ⁶ Wuh yahán nahín, balki jí uthá hai; yád karo, ki jab wuh Galíl men thá, to us ne tum se kahá thá; ⁷ Zarúr hai, ki Ibn i Adam gunahgáron ke hawale kiya jae, aur salb diya jae, aur tísre dín jí uthé. ⁸ Us kí báten unhen yád áin; ⁹ aur qabr se lautkar unhon ne un gyarah aur báqí sab logon ko in sab báton kí khabar dí. ¹⁰ Jinhon ne rasúlon se yih báten kahín, wuh Maryam Magdaliya aur Yoanná, aur Ya'qúb kí má Maryam aur báqí auraton thín. ¹¹ Magar yih báten unhen kahání sí ma'lum hún, aur unhon ne un ká yaqín na kiya. ¹² Phir Patras uthkar qabr kí taraf daurá; aur jhukkar dekhá, ki sirf kafn hí kafn hai, aur is májare se ta'ajjub kartá húa apne ghar chalá gaya.

'Amwás kí rah par Yisú' ká do shá-girdon ko dikhá dená.
 (Mar. 16. 12, 13.)

13 Aur dekho, usí din un men se

do ádmí us gánw kí taraf já rahe the, jis ká nám 'Amwás hai; wuh Yaráshalem se takhmínan sát míl ke fásile par hai. ¹⁴ Wuh in sab báton kí bábat, jo wáqí' húi thín, ápas men bátchít karte játe the. ¹⁵ Jab wuh bátchít aur púchhpáchh kar rahe the, to aisá húa ki Yisú' ap nazdfk ákar un ke sáth ho liya. ¹⁶ Lekin un kí ánkhen band kí gayí thín, táki us ko na pahchánen. ¹⁷ Us ne un se kahá; Yih kyá báten hain, jo tum ápas men karte játe ho? Yih sunkar wuh gamgín se khare ho gaye. ¹⁸ Phir ek ne jis ká nám Kliyupás thá, jawáb men us se kahá; Kyá tú hí Yaráshalem men ek aisá musáfir hai jo nahín jántá, ki in dinon us men kyá kyá húa hai? ¹⁹ Us ne un se kahá, Kyá húa hai? Unhon ne us se kahá; Yisú' Násarí ká májara, jo aisá nabí thá ki Khudá aur sári ummat ke nazdík kám aur kalám men qudratwálá thá; ²⁰ aur sardár káhinon aur hamáre hákimon ne us ko pakarwá diya, táki us par qatl ká hukm diya jae; aur use salb dilái. ²¹ Lekin ham ko ummed thí, ki Isráíl ko makhlasí yihí degá; magar 'aláwa in sab báton ke, is májare ko áj tísra dín ho gaya. ²² Taubhí ham men se chand auraton ne bhí ham ko hairán kar diya hai, jo sawere hí qabr par gayí thín; ²³ aur jab us kí lách na páí, to yih kahtí húi áin, ki Ham ne royá men firishton ko dekhá: unhon ne kahá, ki wuh zinda hai. ²⁴ Aur ba'z hamáre sáthion men se qabr par gaye, aur jaisá auraton ne kahá thá, waisá hí páya, magar us ko na dekhá. ²⁵ Us ne un se kahá, ki Ai nádáno, tum nabíon kí sári báton ke mánne men kaise sust ho! ²⁶ Kyá Masíh ko yih dukh uthákar apne jalál men dákhil honá zarúr na thá? ²⁷ Phir Músá se aur sab nabíon se

shurú' karke, sab sahifon men jitni báten us ke baqq men likhí húi hain, wuh un ko samjhá dín. ²⁸ Itne men wuh us gáñw ke nazdik pahunch gaye, jahan játe the: aur us ke dhang se aisá ma'lúm húa, ki wuh áge barhá cháhtá hai. ²⁹ Unhon ne use yih kahkar majbúr kiya, ki Hamáre sáth rah, kyunki shám húa cháhtí hai, aur din ab bahut dhal gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. ³⁰ Jab wuh un ke sáth khána kháne baithá, to aisá húa ki us ne rotí lekar barakat cháhi, aur torkar un ko dene lagá. ³¹ Is par un kí ánkhen khul gayin, aur unhon ne us ko pahchána; phir wuh un kí nazar se gaib ho gayá. ³² Unhon ne ápas men kahá, ki Jab wuh ráh men ham se báten kartá, aur ham par sahifon ká bhed kholta thá, to kyá hamáre dil men josh na paidá hotá thá? ³³ Pas wuh usí gharí uthkar Yarúshalem ko laut gaye; aur un gyarah aur un ke sáthion ko ikat-thá páya. ³⁴ Wuh kah rahe the, ki Khudáwand beshakk jí uthá, aur Shamá'un ko dikháí diyá hai. ³⁵ Aur unhon ne ráh ká hál bayán kiya, aur yih bhí, ki ham ne use rotí torke waqt kis tarah pahchána.

Yisú' ká rasúlon ko dikháí dend.

³⁶ Wuh yih báten kar hí rahe the, ki Yisú' áp un ke bích men á khará húa, aur un se kahá; Tumhári salámati ho^a. ³⁷ Magar unhon ne ghabrákar aur khauf khákar yih samjhá, ki kisi rúh ko dekhte hain. ³⁸ Us ne un se kahá; ki Tum kyún ghabráte ho? aur kis wáste tumháre dil men shakk paidá hote hain? ³⁹ Mere háth aur páñw dekho, ki main hí hún; mujhe chhúkar dekho; kyún-

^a Yá tumhen itminán hásil ho.

ya'ni: aur shahd ka chhattá.

ki rúh ke gosht aur haddí nahin hoti, jaisá mujh men dekhte ho. ⁴⁰ Aur yih kahkar us ne unhen apne háth aur páñw dikháe. ⁴¹ Jab máre khushí ke un ko i'tibár na áya, aur ta'ajjub karne lage, to us ne un se kahá; Kyá yahan tumháre pás kuchh kháne ko hai? ⁴² Unhon ne use bhuní húi machhli ká qatla^b diyá. ⁴³ Us ne lekar un ke rúbarú kháya. ⁴⁴ Phir us ne un se kahá, ki Yih merí wuh báten hain, jo main ne tum se us waqt kahí thin, jab tumháre sáth thá, ki Zarúr hai ki jitni báten Músá kí Tauret, aur nabion kí kitábon, aur Zabúr men merí bábat likhí hain, púri hon. ⁴⁵ Is par us ne un ká zihn kholá, táki sahifon ko samjhen, ⁴⁶ aur un se kahá; Yún likhá hai, ki Masíh dukh utháega, aur tisre din murdon men se jí uthéga; ⁴⁷ aur Yarúshalem se shurú' karke sári qaumon men tauba aur gunáhon kí mu'áfí kí manadí us ke nám se kí jáegi. ⁴⁸ Tum in báton ke gawáh ho. ⁴⁹ Aur dekho, jis ká mere Báp ne wa'da kiya hai, main us ko^c tum par názil karúnga; lekin, jab tak 'álam í bálá par se tum ko quwwat ká libás na mile, is shahr men thahre raho.

Yisú' ká ásmán par charh jánda.

⁵⁰ Phir wuh unhen wahan se Bait'aniyyáh ke sámne tak báhar le gayá; aur apne háth uthákar unhen barakat dí. ⁵¹ Jab wuh unhen barakat de rahá thá, to aisá húa ki un se judá ho gayá, aur ásmán par utháya gayá. ⁵² Aur wuh us ko sijda karke barí khushí se Yarúshalem ko laut gaye: ⁵³ aur har waqt haikal men rahkar Khudá kí hamd kiya karte the.

^b E. p. q. n. m. yih alfáz bhí mundaraj hain,

^c Yún. main apne Báp ke wa'de ko.

YÚHANNÁ KÍ INJÍL.

Kalám kí uláhtyat, us ká tajassum, aur us ke báre men Yúhanná baptis-ma-denevóle kí gawáhi.

I ¹ Ibtidá men Kalám thá, aur Kalám Khudá kesáth thá, aur Kalám Khudá thá. ² Yihí ibtidá men Khudá ke sáth thá. ³ Sári chízen us ke wasle se paidá hún; aur jo kuchh paidá húa hai, us men se koi chíz bhí us ke bagair paidá na húi. ⁴ Us men zindagi thí; aur wuh zindagi ádmíon ká núr thá. ⁵ Aur núr táríkí men chamaktá hai: aur táríkí ne use qubúl na kiya^a. ⁶ Ek ádmí Yúhanná nám á maujúd húa, jo Khudá kí taraf se bhejá gaya thá. ⁷ Yih gawáhi ke liye áya, kí núr kí gawáhi de, táki sab us ke wasle se ímán láen. ⁸ Wuh khud to núr na thá, magar Núr kí gawáhi dene ko áya thá. ⁹ Haqíqí núr, jo har ek ádmí ko roushan kartá hai, dunyá men áne ko thá. ¹⁰ Wuh dunyá men thá, aur dunyá us ke wasle se paidá húi, aur dunyá ne use na pahchána. ¹¹ Wuh apne ghar^b áya, aur us ke apnon ne use qubúl na kiya. ¹² Lekin jitnon ne use qubúl kiya, us ne unhen Khudá ke farzand banne ká haqq baqshá, ya'ní unhen jo us ke nám par ímán láte hain. ¹³ Wuh na khún se, na jism kí khwáhish^c se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá húa. ¹⁴ Aur Kalám mujassam húa, aur us ne fazl aur sachcháí se ma'múr hokar hamáre darmiyán khaima kiya, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp^d ke^e íklaute ká jalál. ¹⁵ Yúhanná us kí bábat gawá-

hi detá hai; aur us ne pukárkar kahá hai, kí Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiya, kí Mere ba'd ká ánewálá mujh se muqaddam tháhrá; kyúnci wuh mujh se pahle thá. ¹⁶ Kyúnci us kí ma'múrí men se ham sab ne páya, ya'ní fazl par fazl. ¹⁷ Kyúnci sharí'at to Músá kí ma'rifat dí gayí; magar fazl aur sachcháí Yisú' Masíh kí ma'rifat pahunchí. ¹⁸ Khudá ko kisi ne kabhí nahín dekhá; íklaútá Betá, jo Báp kí god men hai, usí ne izhár kiya.

Yahúdhion ke jawáb men apní aur Masíh kí bábat Yúhanná kí gawáhi.

¹⁹ Aur Yúhanná kí gawáhi yih hai, kí jab Yahúdhion ne Yaráshalem se káhin aur Lewí yih púchhne ke us ke pás bheje, kí Tú kaun hai? ²⁰ to us ne iqrár kiya, aur inkár na kiya, balki iqrár kiya, kí Main to Masíh nahín hún. ²¹ Unhon ne us se púchhá, Phir áur kaun hai? Kyá tú Eliyyáh hai? Us^e ne kahá, Nahín. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diya, kí Nahín. ²² Pas unhon ne us se kahá, Phir tú kaun hai? táki ham apne bhejnewálon ko jawáb den. Tú apne haqq men kyá kahtá hai? ²³ Us ne kahá, Main, jaisá Yasha'yáh nabí ne kahá hai^e, bayában men ek pukárnewále kí áwáz hún, kí Tum Khudáwand kí ráh ko sídhá karo. ²⁴ Yih Farísion kí taraf se bheje gaye the, ²⁵ Unhon ne us se yih suwál kiya, kí Agar tú na Masíh hai, na Eliyyáh, na wuh nabí, to phir baptis-ma kyún detá hai? Yúhanná ne jawáb men un se kahá, kí Main to

^a Yá táríkí us par galáb na áti.

^b Yún, iráde.

^d Yún, báp ke pás se.

^e Yún, apní chízon men.

^e Yasha'yáh 40.3.

pání se ^a baptisma detá hún; magar tumbhare darmiyán ek aisá shakhs khará hai, jise tum nahín jánte; ²⁷ ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis kí jútí ká tasma' bhí main kholne ke láiq nahín. ²⁸ Yih báten Yardan ke pár Bait'aniyyáh ^b men wáqi' hún, jahán Yúhanná baptisma detá thá.

Yisú' ke dekhne ke ba'd Yúhanná kí gawáhi.

²⁹ Dústre din us ne Yisú' ko apní taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo dunyá ká gunáh uthá le játá ^c hai. ³⁰ Yih wuhí hai, jis kí bábat main ne kahá thá, ki Ek shakhs mere ba'd átá hai, jo mujh se muqaddam thahrá hai, kyún-ki wuh mujh se pahle thá. ³¹ Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye pání se ^a baptisma detá húa áyá, ki wuh Isráil par zálhir ho jáe. ³² Aur Yúhanná ne yih gawáhi dí, ki Main ne Rúh ko kabútar kí tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayí. ³³ Aur main to use na pahchántá thá; magar jis ne mujhe pání se ^a baptisma dene ko bhejá, usi ne mujh se kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se ^a baptisma denewálá hai. ³⁴ Chunánci main ne dekhá aur gawáhi dí hai, ki Yih Khudá ká Betá hai.

Yúhanná kí gawáhi ke sabab se tén ádmí Yisú' ke shágird bangaye.

³⁵ Phir dústre din Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs khare the. ³⁶ Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! ³⁷ Wuh dono shágird us ko yih kahte sunkar Yisú' ke píchhe ho liye. ³⁸ Yisú' ne phir-
kar aur unhen píchhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho?

Unhon ne us se kahá; Ai Rabbí, (ya'ní Ai Ustád), tú kahán rahtá hai? ³⁹ Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne kí jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghanṭe ke qarib thá. ⁴⁰ Un dono men se jo Yúhanná kí bát sunkar Yisú' ke píchhe ho liye the, ek Andriyás Shama'un Patras ká bhái thá. ⁴¹ Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, ki Ham ko Khristus, ya'ní Masíh mil gayá. ⁴² Wuh use Yisú' ke pás láyá; aur Yisú' ne us par nigáh karke kahá, ki Tú Yúhanná ká betá Shama'un hai; tú Kefá, ya'ní Patras ^d, kahláegá.

Yisú' ke do áur shágirdon ká hál.

⁴³ Dústre din Yisú' ne Galíl men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere píchhe ho le. ⁴⁴ Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká báshinda thá. ⁴⁵ Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, ki Jis ká zikr Músá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká betá Yisú' Násarí hai. ⁴⁶ Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koí achchhi chíz níkal saktí hai? Filippus ne kahá, Chalkar dekh le. ⁴⁷ Yisú' ne Natan'el ko apní taraf áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih fi'l haqí-qat Isráilí hai; is men makr nahín. ⁴⁸ Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us se jawab men kahá; Us ke pahle kí Filippus ne tujhe buláýá, jab tú anjír ke darakht ke níche thá, main ne tujhe dekhá thá. ⁴⁹ Natan'el ne us ko jawab diyá; Ai Rabbí, tú Khudá ká Betá, tú Isráil ká bádsháh hai. ⁵⁰ Yisú' ne jawab men us se kahá; Main ne jo tujh se kahá, ki tujh ko

^a Yún. *men*.

^b B. p. q. n. m. *Bait'abárdh*.

^c Yá *uthátá*.

^d Ya'ní *patthar*. Mat. 16. 18 ko dekho.

anjir ke darakht ke niche dekhá, kyá tú isí liye ímán láyá hai? Tú in se bhí bare bare májare dekhegá.

⁵¹ Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hun, ki Tum ásmán ko khulá huá, aur Ibn i Ádam par Khudá ke firishton ko utarte chahte dekhoge.

Qaná i Galil men Yisú' ká pahlá mu'jiza, ya'ní pání ko mai banána.

2 ¹ Phir tísre din Qaná i Galil men ek shádí hui; aur Yisú' ki má wahán thí; ² aur Yisú' aur us ke shágirdon kí bhí us shádí men dá'wat thí. ³ Aur jab mai ho chuki, Yisú' kí má ne us se kahá, ki Un ke pás mai nahín rahí. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tujh se kyá kám hai? Abhí merá waqt nahín áyá. ⁵ Us kí má ne khádimon se kahá; Jo kuchh wuh tum se kahe, use karo. ⁶ Wahán Yahúdíon kí tahárat ke dastúr ke muwáfíq patthar ke chha matke rakhe the, aur un men do do, tín tín man kí gunjáish thí. ⁷ Yisú' ne un se kahá; Matkon men pání bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diyá. ⁸ Phir us ne un se kahá, ki Ab nikálkar mír i majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. ⁹ Jab mír i majlis ne wuh pání chakhá, jo mai ban gayá thá, aur na jántá thá, ki yih kahán se áí hai, (magar khádim, jinhon ne pání nikálá thá, jánte the,) to mír i majlis ne dúlhá ko bulákar kahá; ¹⁰ Har shakhs pahle achchhí mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab píkar nashe men á gaye; magar tú ne achchhí mai ab tak rakh chhorí hai. ¹¹ Yih pahlá mu'jiza ^a Yisú' ne Qaná i Galil men dikhákar apná jalál zahir kiyá, aur us ke shágird us par ímán láe.

¹² Is ke ba'd wuh aur us kí má

aur bhái aur shágird Kafarnahúm ko gaye^b, aur wahán chand roz rahe.

Yisú' ká haikal ko pék saf karná, aur apne markar jí uthne kí peshingoí karní.

¹³ Yahúdíon kí 'Íd i Fasah nazdík thí, aur Yisú' Yarúshalem ko gayá^c. ¹⁴ Us ne haikal men bail aur bhe^d aur kabútar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baithé hue páyá; ¹⁵ aur rassi^eyon ká qorá banákar un sab ko, ya'ní bheron aur bailon ko, haikal se nikál diyá, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; ¹⁶ aur kabútar-faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijárat ká ghar na banáo. ¹⁷ Aur us ke shágirdon ko yád áyá, ki likhá hai^d; Tere ghar kí gairat mujhe khá jáegí. ¹⁸ Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sá nishán dikhátá hai? ¹⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí Is maqdis ko dhá do, to main use tín din men baná khará karungá. ²⁰ Yahúdíon ne kahá; Chhiyáís baras se yih maqdis ban rahá hai, aur kyá tú use tín din men baná khará karegá? ²¹ Magar wuh apne badan ke maqdis kí bábat kahtá thá. ²² Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke shágirdon ko yád áyá, kí us ne yih kahá thá: aur unhon ne Kitáb i Muqaddas aur us qaul ká, jo Yisú' ne kahá thá, yaqín kiyá.

Ba'z ímán lánewálon par Masih ká ítibár na karná.

²³ Jab wuh Yarúshalem men Fasah ke waqt 'Íd men thá, to bahut se log un mu'jizon^e ko dekhkar, jo wuh dikhátá thá, us par ímán láe. ²⁴ Lekin Yisú' apní nisbat un ká ítibár

^a Yún. yih nishánon ká shurú'.

^e Yún. chahé gayá.

^d Zabúr, 69. 9.

^b Yún. utar gaye.

^c Yún. nishánon.

na kartá thá, is liye ki wuh sab ko jántá thá, ²⁵ aur is kí hájât na rakhtá thá ki koí insán ke haqq men gawáhi de; kyúinki wuh áp jántá thá, ki insán ke dil men kyá kyá hai.

Nayí paidáish ke báre men Nikudemus ke sath Yisú kí gúftgú.

3 ¹ Farisíon men se ek shakhs Nikudemus nám Yahúdíon ká ek sardár thá: ² us ne rát ko Yisú' ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbí, ham jánte hain ki tú Khudá kí taraf se ustád hokar áyá hai; kyúinki jo mu'jize ^a tú dikhátá hai, koí shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. ³ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jab tak koí naye sire se ^b paidá na ho, wuh Khudá kí bádsháhat ko dekh nahín saktá. ⁴ Nikudemus ne us se kahá; Ádmí jab búrhá ho gayá, to kyúnkar paidá ho saktá hai? kyá wuh dobára apní má ke pet men dákhil hokar paidá ho saktá hai? ⁵ Yisú' ne jawáb diyá; ki Main tujh se sach sach kahtá hún; Jab tak koí ádmí pání aur Rúh se paidá na ho, wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil nahín ho saktá. ⁶ Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húa hai, ruh hai. ⁷ Ta'ajjub na kar, ki main ne tujh se kahá; Tumhen naye sire se ^b paidá honá zarúr hai. ⁸ Hawá ° jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai, magar nahín jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játi hai: jo koí Rúh se paidá húa aisá hí hai. ⁹ Nikudemus ne jawáb men us se kahá; Yih báten kyúnkar ho saktí hain? ¹⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Baní Isráíl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahín jántá? ¹¹ Main tujh se sach

sach kahtá hún, ki Jo ham jánte hain, wuh kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us kí gawáhi dete hain; magar tum hamárá gawáhi qubúl nahín karte. ¹² Jab main ne tum se zamín kí báten kahín, aur tum ne yaqín nahín kiyá, to agar main tum se ásmán kí báten kahún, kyúnkar yaqín karoge? ¹³ Aur ásmán par koí nahín charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i Ádam, jo ásmán men hai. ¹⁴ Aur jis tarah Músá ne sánp ko bayábán men únche par charháyá, usí tarah zarúr hai ki Ibn i Ádam bhí únche par charháyá jáe; ¹⁵ táki jo koí imán láe, us ke sabab se ^d hamesha kí zindagi páe.

Naját aur halákát ke tariqe.

¹⁶ Kyúinki Khudá ne dunyá se aisí mahabbat rakhí, ki us ne apná iklautá Betá bakhsish diyá, táki jo koí us par imán láe halák na ho, balki hamesha kí zindagi páe. ¹⁷ Kyúinki Khudá ne Bete ko dunyá men is liye nahín bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját páe. ¹⁸ Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahín hotá; jo us par imán nahín látá, us par sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke iklaute Bete ke nám par imán nahín láyá. ¹⁹ Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr dunyá men áyá hai, aur ádmíon ne tárikí ko núr se ziyáda pasand kiyá; is liye ki un ke kám bure the. ²⁰ Kyúinki jo koí badí kartá hai, wuh núr se dushmaní rakhtá hai, aur núr ke pás nahín átá, aisá na ho ki us ke kámon par us ko malámat kí jáe. ²¹ Magar jo sachcháí par 'amal kartá hai, wuh núr ke pás átá hai, táki us ke kám zálhir hon, ki wuh Khudá kí madad se ^e kiye ga e hain.

^a Yún. nishán.

^b Yá úpar kí taraf se.

^c Yá Rúh.

^d Yún. us meg.

^e Yún. Khudá meg.

*Yúhanná ká igrár, ki mujhe ghatná
aur Masíh ko bārhá chāhiye.*

22 In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk men áe ; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma dene lagá. 23 Aur Yúhanná bhí Shálem ke nazdík 'Ainon men baptisma detá thá, kyúnki wahán pání bahut thá^a, aur log á ákar baptisma lete the ; 24 kyúnki Yúhanná us waqt tak qaidkháne men dálá na gayá thá. 25 Pas Yúhanná ke shágirdon kí, kisi Yahúdí ke sáth tahárat kí bábat bahs húi. 26 Unhon ne Yúhanná ke pás ákar kahá ; Ai Rabbí, jo shakhs Yardan ke pár tere sáth thá, jis kí tú ne gawáhi dí hai, dekh, wuh baptisma detá hai, aur sab us ke pás áte haiñ. 27 Yúhanná ne jawáb men kahá ; Insán kuchh nahín pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jáe. 28 Tum khud mere gawáh ho, ki main ne kahá ; Main Masíh nahín, magar us ke áge bhejá gayá hún. 29 Jis kí dulhan hai, wuh dúlhá hai ; magar dúlhá ká dost jo khará huá us kí suntá hai, dúlhá kí áwáz se bahut khush hotá hai : pas merí yih khushi purí ho gayí. 30 Zarúr hai kí wuh barhe, aur main ghatún.

Masíh ke purgám kí haqiqat.

31 Jo úpar se átá hai, wuh sab se úpar hai : jo zamín se hai, wuh zamín hí se hai, aur zamín hí kí kahtá hai : jo ásmán se átá hai, wuh sab se úpar hai. 32 Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí kí gawáhi detá hai, aur koí us kí gawáhi qubúl nahín kartá. 33 Jis ne us kí gawáhi qubúl kí, us ne is bát par muhr kar dí, kí Khudá sachchá hai. 34 Kyúnki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá kí báton kahtá hai ; is liye kí Khudá Rúh máp mápkar nahín detá. 35 Báp Bete se

mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chizen us ke háth men kar dí haiñ.

36 Jo Bete par ímán látá hai, hamesha kí zindagi usí kí hai ; lekin jo Bete kí nahín mántá, zindagi ko na dekhegá, balki us par Khudá ká gazab rahtá hai.

*Ek Sámari 'aurat ke sáth hamesha kí
zindagi milne kí bábat Yisú' kí guftgú.*

1 Phir jab Khudáwand ko ma-
4 lúm huá, kí Farísion ne suná, kí Yisú' Yúhanná se ziyáda shágird kartá, aur baptisma detá hai ; 2 (go kí Yisú' áp nahín, balki us ke shágird baptisma dete the) ; 3 to wuh Yahúdiya ko chhorkar phir Galíl ko chalá gayá. 4 Aur us ko Sámariya se hokar jáná zarúr thá. 5 Pas wuh Sámariya ke ek shahr men áyá, jo 'Askar kahlátá hai ; wuh us qita' ke nazdík hai, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko diyá thá. Aur Ya'qúb ká kúan^b wahín thá. 6 Chunánchi Yisú' safar se thaká mánda hokar us kúen^b par yún hí baith gayá. Yih chhate ghanthe ke qaríb thá. 7 Sámariya kí ek 'aurat pání bharne áí. Yisú' ne us se kahá ; Mujhe pání pilá ; 8 kyúnki us ke shágird shahr men kháná mól lene ko gaye the. 9 Us Sámari 'aurat ne us se kahá, kí Tú Yahúdí hokar mujh Sámari 'aurat se pání kyún mángtá hai ? (kyúnki Yahúdí Sámariyon se kisi tarah ká bartáo nahín rakhte.) 10 Yisú' ne jawáb men us se kahá ; Agar tú Khudá kí bakhshish ko jántí, aur yih bhí jántí, kí wuh kaun hai, jo tujh se kahtá hai ; Mujhe pání pilá, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe zindagi ká^c pání detá. 11 'Aurat ne us se kahá ; Ai Khudáwand, tere pás pání bharne ko to kuchh hai nahín, aur kúan gahrá hai : phir wuh zindagi ká^c pání tere pás kahán se áyá ?

^a Yún. bahut pání the.

^b Yún. chashma.

^c Yún. zinda.

¹² Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se bará hai, jis ne ham ko yih kúán diyá, aur khud us ne, aur us ke beton ne aur us kí mawáshí ne us ká pání píyá?

¹³ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Jo koi is pání men se píegá, wuh phir piyásá hogá; ¹⁴ magar jo koi us pání men se píegá jo main use dúngá, wuh abad tak piyásá na hogá; balki jo pání main use dúngá, wuh us men ek chashma^a ban jáegá, jo hamesha kí zindagí ke liye járí rahegá. ¹⁵ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih pání mujh ko de, táki main na piyási hún, na pání bharne ko yahán tak áún. ¹⁶ Yisú' ne us se kahá, kí Jákar apne shauhar ko yahán bulá lá. ¹⁷ 'Aurat ne jawáb men kahá, kí Main beshauhar hún. Yisú' ne us se kahá, kí Tú ne khúb kahá, kí Main beshauhar hún;

¹⁸ kyúnci tú páncch shauhar kar chukí hai; aur jis ke pás tú ab rahtí hai, wuh terá shauhar nahín; yih tú ne sach kahá. ¹⁹ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ma'lúm hotá hai kí tú nabí hai.

²⁰ Hamáre bápádón ne is pahár par parastish kí; lekin tum kahte ho, kí wuh jagah jahán parastish karní cháhiye, Yaráshalem men hai.

²¹ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, merí bát ká yaqín kar, kí wuh waqt átá hai kí tum na to is pahár par Báp kí parastish karoge, aur na Yaráshalem men. ²² Tum jise nahín jánte, us kí parastish karte ho; ham jise jánte hain, us kí parastish karte hain;

kyúnci naját Yahúdíon men se hai. ²³ Magar wuh waqt átá hai, balki ab hí hai, kí sachche parastár Báp kí parastish rúh aur sachcháí se kar-

enge, kyúnci Báp apne liye aise hí parastár dhúndhtá hai. ²⁴ Khudá rúh hai, aur zarúr hai kí us ke pa-

rastár rúh aur sachcháí se parastish

karen. ²⁵ 'Aurat ne us se kahá; Main jántí hún, kí Khristus, ya'ní Masíh, ánewálá hai; jab wuh áegá, to hamen sab báten batá degá. ²⁶ Yisú' ne us se kahá; Main jo tujh se bol rahá hún, wuhí hún.

Shágirdon ke sáth rúhání khurák aur fasl ke báre men Yisú' kí gúftágú.

²⁷ Itne men us ke shágird á gaye, aur ta'ajjub karne lage kí wuh 'aurat se báten kar rahá hai; táham kisi ne na kahá, kí Tú kyá cháhtá hai? yá, Us se kis liye báten kartá hai?

²⁸ Pas 'aurat apná ghará chhorkar shahr men chalí gayí, aur logon se kahne lagí; ²⁹ Ao ek ádmí ko dekho, jis ne mere sab kám mujhe batá diye: kyá mumkin nahín kí yih Masíh ho? ³⁰ Wuh shahr se nikalkar us ke pás áte hí the, ³¹ kí itne men us ke shágird us se yih dardhwást karne lage, kí Ai Rabbí, kuchh khá le. ³² Lekin us ne un se kahá; Mere pás kháne ke liye aisá kháná hai jise tum nahín jánte. ³³ Pas shágirdon ne ápas men kahá; Kyá koi us ke liye kháná láyá hai? ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Merá kháná yih hai, kí apne bhejnewále kí marzí ke muwáfíq 'amal karún, aur us ká kám purá karún. ³⁵ Kyá tum kahte nahín, kí Fasl ke áne men abhí char mahíne báqí hain? Main tum se kahtá hún; Apní ánkhen uthákar kheton ko dekho, kí fasl pak chukí hai. ³⁶ Aur kátnewálá mazdúrí pátá, aur hamesha kí zindagí ke liye phal jama kartá hai, táki bonewálá aur kátnewálá dono milkar khushí karen. ³⁷ Kyúnci is par yih masal thík áti hai, kí Bonewálá áur hai, kátnewálá áur.

³⁸ Main ne tumhen wuh khet kátne ke liye bhejá, jis par tum ne mihnát nahín kí: auron ne mihnát kí, aur

^a Yún. pání ká chashma.

tum un kí mihnát ke phal men sharík húa.

Bahut se Sámarión ká Yisú' par imán láná.

39 Aur us shahr ke bahut se Sámari us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhi dí, ki Us ne mere sab kám mujhe batá diye, us par imán láe. 40 Pas jab wuh Sámari us ke pás áe, to us se darkhwást karne lage, ki Hamáre pás rah : chunáñchi wuh do roz wahán rahá. 41 Aur us ke kalám ke sabab áur bhí bahutere imán láe ; 42 aur us 'aurat se kahá ; Ab ham tere kahne se imán nahín láte ; kyúnki ham ne khud sun liyá, aur jánte hain ki yih fi'lhaqíqat dunyá ká Munjí hai.

Galíl men Yisú' ká máná jáná.

43 Phir un do dinon ke ba'd wuh wahán se rawána hokar Galíl ko gayá. 44 Kyúnki Yisú' ne khud gawáhi dí, ki Nabí apne watan men 'izzat nahín pátá. 45 Pas jab wuh Galíl men áyá, to Galílión ne use qubúl kiyá, is liye ki jitne kám us ne Yarúshalem men 'íd ke waqt kiye the, unhon ne un ko dekhá thá ; kyúnki wuh bhí 'íd men gaye the.

Qáná men bádsháh ke mulázim ke beté ko achchhá karná.

46 Yisú' phir Qáná e Galíl men áyá, jahán us ne pání ko mai banáyá thá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá, jis ká betá Kafarnahúm men bímár thá. 47 Wuh yih sunkar ki Yisú' Yahúdiya se Galíl men á gayá hai, us ke pás gayá, aur us se darkhwást karne lagá, ki Chalkar mere beté ko shifá bakhsh :

^a Yún. utar chal.

^b Yún. utar hi rahá.

^c Yún. gulám.

^d Yún. nishán.

^e Yún. charh gayá.

^f B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaaraj hai : Yih pání ke hilne ke muntazir the : 4 Kyúnki ba'z auqát ek firishta hauz men utarkar pání ko harakat diyá kartá thá ; pas jo koí pání ki harakat ke ba'd pahle us men utartá thá, kaisi hi bímári men muhtilá kyún na ho, wuh achchhá ho játá thá.

kyúnki wuh marne ko thá. 48 Yisú' ne us se kahá ; Jab tak tum nishán aur 'ajíb kám na dekhoge, hargiz imán na láoge. 49 Bádsháh ke mulázim ne us se kahá ; Ai Khudáwand, mere bachche ke marne se pahle chal^a. 50 Yisú' ne us se kahá ; Já, terá betá jítá hai. Us shakhs ne us bat ká yaqín kiya jo Yisú' ne us se kahí, aur chalá gayá. 51 Wuh raste hí men^b thá, ki us ke naukár^c use mile aur kahne lage, ki Terá larká jítá hai. 52 Ús ne un se púchhá, ki Use kis waqt se áram hone lagá thá ? Unhon ne kahá, ki Kal sátwen ghanṭe ke waqt us kí tap utrí. 53 Pas báp ján gayá, ki wuhí waqt thá jab Yisú' ne us se kahá thá, ki Terá betá jítá hai. Aur wuh khud aur us ká sárá gharáná imán láyá. 54 Yih dúsrá mu'jiza^d hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galíl men ákar dikháya.

Yisú' ne Yarúshalem men ek pazhmurda shakhs ko achchhá kiya.

5 ¹ Is ke ba'd Yahúdión kí ek 'íd hui, aur Yisú' Yarúshalem ko gayá^e.

² Yarúshalem men bherkháne ke darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibrání men Bait-Hasdá kahlátá hai ; aur us ke páñch 'arámáde hain. ³ In men bahut se bímár, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log pare the.^f

⁴ Wahán ek shakhs thá, jo áhtís baras se bímári men muhtilá thá.

⁵ Is ko Yisú' ne pará húa dekhá, aur yih jáñkar ki wuh barí muddat se is hálát men hai, us se kahá ; Kyá tú tandurust honá चाहता hai ? ⁷ Us bímár ne use jawab diya, Ai Khudáwand, mere pás koí aisá ádmí nahín, ki jab pání hile, to mujhe hauz men

utar de ; balki mere pahunchte pahunchte दूसरा mujh se pahle utar parta hai. ⁸ Yisú' ne us se kaha ; Uth, aur apna khatola uthakar chal. ⁹ Wuh shakhs fauran tandurust ho gaya, aur apna khatola uthakar chalne laga.

Sabt ke din bimár ko achchhá karne ke bare mein Yahúdíon ke sáth guftgú.

Wuh din Sabt ka tha. ¹⁰ Pas Yahúdí us se, jis ne shifá pái thi, kahne lage, ki Aj Sabt ka din hai ; tuihe khatola uthana rawa nahin. ¹¹ Us ne unhen jawab diya ; Jis ne mujhe tandurust kiya, usi ne mujhe farmaya, ki Apna khatola uthakar chal. ¹² Unhon ne us se puchha, ki Wuh kaun shakhs hai jis ne tuih se kaha ; Apna khatola uthakar chal ? ¹³ Lekin jo shifá pa gaya tha, wuh na janta tha ki kaun hai ; kyunki bhir ke sabab Yisú' wahan se tal gaya tha. ¹⁴ In baton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal mein mila. Us ne us se kaha ; Dekh, tu tandurust ho gaya hai ; phir gunah na karna, aisa na ho ki tuih par is se bhi ziyada afat ae. ¹⁵ Us admi ne jakar Yahúdíon ko khabar di, ki jis ne mujhe tandurust kiya, wuh Yisú' hai. ¹⁶ Is liye Yahúdí Yisú' ko satane lage, kyunki wuh aise kam Sabt ke din kartá tha. ¹⁷ Lekin Yisú' ne un se kaha, ki Merá Báp ab tak kam kartá hai, aur main bhi kam kartá hun. ¹⁸ Is sabab se Yahúdí aur bhi ziyada us ke qatl karne ki koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ka hukm tota tha, balki Khudá ko khas apna Báp kahkar apne ap ko Khudá ke barabar banata tha.

Yisú' ne bayan kiya, ki main kam aur qudrat aur 'izzat ke itibar se Báp ke sáth sharik hun.

¹⁹ Pas Yisú' ne un se kaha ;

^a Yún. unhen jawab diya.

^e Yún. wuh 'adlat mein nahin ata.

Main tum se sach sach kahta hun, ki Beta ap se kuchh nahin kar saktá, siwa us ke jo Báp ko karte dekhta hai ; aur jin kamon ko wuh kartá hai, unhen Beta bhi usi tarah kartá hai. ²⁰ Kyunki Báp Bete ko 'aziz rakhta hai, aur jitne kam khud kartá hai, use dikhta hai ; balki in se bhi bare kam use dikhaega, taki tum ta'ajjub karo. ²¹ Kyunki jis tarah Báp murdon ko uthata aur zinda kartá hai, Beta bhi jinhen chahta zinda kartá hai. ²² Kyunki Báp kisi ki 'adlat bhi nahin kartá, balki us ne 'adlat ka sara kam Bete ke sipur diya hai, ²³ taki jis tarah sab log Báp ki 'izzat karte hain, usi tarah Bete ki 'izzat karen. Jo Bete ki 'izzat nahin kartá, wuh Báp ki, jis ne use bheja, 'izzat nahin kartá. ²⁴ Main tum se sach sach kahta hun, ki Jo merá kalám sunta, aur mere bhejne-wale ka yaqin kartá hai, hamesha ki zindagi usi ki hai, aur us par saza ka hukm nahin hota, balki wuh maut se nikalkar zindagi mein dakhil ho gaya hai. ²⁵ Main tum se sach sach kahta hun, ki wuh waqt ata hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Bete ki awaz sunenge, aur jo sunenge wuh jenge. ²⁶ Kyunki jis tarah Báp apne ap mein zindagi rakhta hai, usi tarah us ne Bete ko bhi yih bakhsha, ki apne ap mein zindagi rakhe ; ²⁷ balki use 'adlat karne ka bhi iktiyar bakhsha, is liye ki wuh adamzad hai. ²⁸ Is se ta'ajjub na karo, kyunki wuh waqt ata hai, ki jitne qabron mein hain us ki awaz sunkar niklenge ; ²⁹ jinhon ne neki ki hai, zindagi ki qiyamat ke waste, aur jinhon ne bad ki hai, 'adlat ki qiyamat ke waste.

^b Yún. jawab mein kaha.

^d Yá Ibn i Adam.

Khudá Báp, aur Yúhanná, aur Yisú'
ke apne kámon, aur Kitáb i muqaddas
kí taraf se Yisú' kí gawáhi.

³⁰ Main apne áp se kuchh nahín kar saktá : jáisá suntá hún, 'adálat kartá hún, aur merí 'adálat rást hai ; kyúnki main apní marzí nahín, balki apne bhejnewále kí marzí cháhtá hún. ³¹ Agar main khud apní gawáhi dún, to merí gawáhi sachchí nahín. ³² Ek áur hai jo merí gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki merí gawáhi jo wuh detá hai sachchí hai. ³³ Tum ne Yúhanná ke pás payám bhejá, aur us ne haqq kí gawáhi dí hai. ³⁴ Lekin main apní nisbat insán kí gawáhi manzúr nahín kartá : taubhí main yih báten se liye kahtá hún ki tum naját páo.

³⁵ Wuh jáltá aur chamaktá húa chirág thá ; aur tum ko gharí bhar us kí raushní men khush rahná manzúr húa. ³⁶ Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yúhanná kí gawáhi se barí hai : kyúnki jo kám Báp ne mujhe púre karne ko diye, ya'ní yih kám jo main kartá hún, wuh mere gawáh hain kí Báp ne mujhe bhejá hai.

³⁷ Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne merí gawáhi dí hai. Tum ne na kabhí us kí áwáz suní hai, aur na us kí súrat dekhí ; ³⁸ aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahín rakhte ; kyúnki jise us ne bhejá hai, us ká yaqín nahín karte. ³⁹ Tum sahífon men dhúndhte ho^a ; kyúnki samajhte ho ki un men hamesha kí zindagí hamen miltí hai ; aur yih wuhí hain, jo merí gawáhi dete hain ; ⁴⁰ phir bhí tum zindagí páne ke liye mere pás áná nahín cháhte. ⁴¹ Main ádmíon se 'izzat nahín cháhtá^b. ⁴² Lekin main tum ko jántá hún, ki tum meri Khudá kí mahabbat nahín. ⁴³ Main

apne Báp ke nám se áyá hún, aur tum mujhe qubúl nahín karte ; agar koí áur apne hí nám se áe, to use qubúl kar loge. ⁴⁴ Tum jo ek dústre se 'izzat cháhte^c ho, aur wuh 'izzat jo Khudá i Wáhid kí taraf se hotí hai nahín cháhte, kyúnkar ímán lá sakte ho ? ⁴⁵ Yih na samjho kí main Báp se tumhári faryád karúngá : tumhárá faryád karnewálá maujud hai, ya'ní Músá, jis par tumne ummed lagá rakhí hai. ⁴⁶ Kyúnki agar tum Músá ká yaqín karte, to merá bhí yaqín karte, is liye kí us ne mere haqq men likhá hai. ⁴⁷ Lekin jab tum us ke nawishton ká yaqín nahín karte, to merí báton ká kyúnkar yaqín karoge ?

Páñch rotíyon se páñch hazár ádmíon ko ser karke Yisú' ne bádsháh banne se inkár kíyá.

(Mat. 14. 13-21 ; Mar. 6. 32-44 ;

Lúq. 9. 10-17.)

6 ¹ Is ke ba'd Yisú' Galíl kí jhíl, ya'ní Tibiriyás kí jhíl ke pár gayá. ² Aur barí bhír us ke píchhe ho lí, kyúnki jo mu'jize^d wuh bímáron par kartá thá, un ko wuh dekhte the. ³ Yisú' pahár par charh gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahán baithá. ⁴ Aur Yahudíon kí 'Íd i Fasah nazdík thí. ⁵ Pas jab Yisú' ne apní ánkhen uthákar dekhá, kí mere pás barí bhír á rahí hai, to Filippus se kahá, kí Ham in ke kháne ke liye kahán se rotíyan mol le len ? ⁶ Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá ; kyúnki wuh áp jántá thá, kí main kyá karúngá. ⁷ Filippus ne use jawáb diyá, kí Do sau dínár^e kí rotíyan un ke liye káfi na hongí, kí har ek ko thorí bhí mil jae. ⁸ Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'ún Patras ke bhái Andriyás ne, us se kahá ; ⁹ Yahán ek larhá

^a Yá Kitáb i muqaddas men dhúndho.

^c Yún. manzúr karte. ^d Yún. nishán.

^b Yún. manzúr nahín kartá.

^e Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

hai, jis ke pás jau kí pánch rotiyán, aur do chhotí machhliyan hain; magar yih itne logon men kyá hain? ¹⁰ Yisú ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhmínan pánch hazár the, baith gaye. ¹¹ Yisú ne wuh rotiyán lín, aur shukr karke unhen jo baithe the bánt dín; aur isí tarah machhliyon men se jis qadr cháhte the bánt diyá. ¹² Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hús tukron ko jama' karo, táki kuchh zá'ina ho. ¹³ Chunánchi unhon ne jama' kiya, aur jau kí pánch rotiyon ke tukron se, jo khánewálon se bach rahe the, bárah tokriyan bharín. ¹⁴ Pas wuh log us ká yih mu'jiza^a dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewalá thá, filhaqiqat yihí hai.

¹⁵ Pas Yisú ne yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádshah banáne ke liye pakrá cháhte hain, phir pahár par akelá chalá gayá.

Yisú ká jhíl ke páni par chalná.
(Mat. 14. 22-33; Mar. 6. 45-51.)

¹⁶ Phir jab shám húi, to us ke shágird jhíl ke kanáre gaye; ¹⁷ aur kashtí par charhkar jhíl ke pár Kafarnahúm ko chale. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú abhí tak un ke pás na áyá thá. ¹⁸ Aur barí ándhí ke sabab jhíl men maujen uthne lagín. ¹⁹ Pas jab wuh khete khete tén char míl ke qaríb nikal gaye, to unhon ne Yisú ko jhíl par chalte, aur kashtí ke nazdik áte dekhá, aur dar gaye. ²⁰ Magar us ne un se kahá, ki Main hún; na daro. ²¹ Pas wuh use kashtí par charhá lene ko khush hús, aur fauran wuh kashtí us jagah já pahunchí jahan wuh játe the.

Kafarnahúm ke 'ibádatkháne men Yisú ne logon ko samjháya, ki zindagi kí rotí main hún.

²² Dúsré din, us bhír ne, jo jhíl ke pár khari thí, yih khayál kiya^b ki yahán ek ke siwá áur koí chhotí kashtí na thí, aur Yisú apne shágirdon ke sáth kashtí par sawár na huá thá, magar sirf us ke shágird chale gaye the; ²³ (lekin ba'z chhotí kashtíyan Tibiriyás se us jagah ke nazdik áin, jahan unhon ne Khudáwánd ke shukr karne ke ba'd rotí khái thí;) ²⁴ pas jab bhír ne dekhá, ki yahán na Yisú hai na us ke shágird, to wuh khud chhotí kashtíon par charhkar, Yisú kí talásh men Kafarnahúm ko áe, ²⁵ aur jhíl ke pár us se milkar kahá; Ai Rabbí, tú yahán kab áyá? ²⁶ Yisú ne un se jawáb men kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, Tum mujhe is liye nahín dhúndhte ki mu'jize^a dekhe, balki is liye ki tum rotiyán khákar ser hús. ²⁷ Fání khurák ke liye mihnát na karo, balki us khurák ke liye jo hamesha kí zindagi tak thahrtí hai, jise Ibn i Adam tumhen degá; kyúnci Báp, ya'ní Khudá ne, usí par muhr kí hai. ²⁸ Pas unhon ne us se kahá, ki Ham kyá karen, táki Khudá ke kám anjám den? ²⁹ Yisú ne jawáb men un se kahá; Khudá ká kám yih hai, ki jise us ne bhejá hai, us par ímán láo. ³⁰ Pas unhon ne us se kahá; Phir tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhkar terá yaqín karen? Tú kaun sá kám kartá hai? ³¹ Hamáre báp-dádon ne bayábán men mann kháya; chunánchi likhá hai, ki^c Us ne unhen kháne ke liye ásmán par se rotí dí. ³² Yisú ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Músá ne to wuh rotí ásmán se tumhen na dí, balki merá Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí detá hai. ³³ Kyúnci

^a Yún, nishán.

^b Yún, dekhá.

^c Nahimýáh 9. 15.

Khudá kí rotí wuh hai, jo ásmán se utarkar dunyá ko zindagí bakhshítí hai. ³⁴ Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih rotí ham ko hamesha diyá kar. ³⁵ Yisú' ne un se kahá; Zindagí kí rotí main hún: jo mere pás áegá, wuh hargiz bhúkhá na hogá, aur jo mujh par ímán láegá, wuh kabhí piyásá na hogá. ³⁶ Lekin main ne tum se kahá, ki Tum ne mujhe dekh liyá hai, phir bhí ímán nahín láte. ³⁷ Jo kuchh Báp mujhe detá hai mere pás á jáegá; aur jo mere pás áegá, use main hargiz na nikálúngá. ³⁸ Kyúnki main ásmán se is liye nahín utrá, ki apní marzí ke muwáfíq 'amal karún, balki apne bhejnewále kí marzí ke muwáfíq. ³⁹ Aur mere bhejnewále kí marzí yih hai, ki jo kuchh us ne mujhe diyá hai, main us men se kuchh kho na dún, balki use ákhirí din phir zinda karún. ⁴⁰ Kyúnki mere Báp kí marzí yih hai, ki jo koí Bete ko dekhe, aur us par ímán láe hamesha kí zindagí páe, aur main hí use ákhirí din phir zinda karún.

Zindagí kí rotí kháne kí shart aur tásir.

⁴¹ Pas Yahúdí us par burburáne lage, is liye ki us ne kahá thá; Jo rotí ásmán se utrí, wuh main hún. ⁴² Aur unhon ne kahá, Kyá yih Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke báp aur má ko ham jánte hain? phir wuh kyúnkar kahtá hai, ki Main ásmán se utrá hún? ⁴³ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Ápas men na burburáo. ⁴⁴ Koí mere pás nahín á saktá, jab tak Báp, jis ne mujhe bhejá hai, use khench na le; aur main use ákhirí din phir zinda karúngá. ⁴⁵ Nabíon ke sahífon men yih likhá hai, ki "Wuh sab Khudá kí taraf se ta'lím páe húe hongé. Jis kisé ne Báp se suná aur síkhá hai, wuh mere

pás átá hai. ⁴⁶ Yih nahín, ki kisé ne Báp ko dekhá hai, magar jo Khudá kí taraf se hai, usí ne Báp ko dekhá hai. ⁴⁷ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo ímán látá hai, hamesha kí zindagí us kí hai. ⁴⁸ Zindagí kí rotí main hún. ⁴⁹ Tumháre bápádáon ne bayábán men mann kháyá, taubhí mar gaye. ⁵⁰ Jo rotí ásmán se utartí hai, jise ádmí khákar na mare, wuh yihí hai. ⁵¹ Main wuh zindagí kí^b rotí hún jo ásmán se utrí: agar kóí is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahegá; balki jo rotí main jáhán kí zindagí ke liye dúngá, wuh merá gosht hai.

*Masih ká gosht aur khún haqíqí
khrurák hai.*

⁵² Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shaķhs apná gosht hamen kyúnkar kháne ko de saktá hai? ⁵³ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jab tak tum Ibn í Ádam ká gosht na kháo, aur us ká khún ná píó, tum men zindagí nahín. ⁵⁴ Jo merá gosht khátá, aur merá khún pítá hai, hamesha kí zindagí usí kí hai, aur main use ákhirí din phir zinda karúngá. ⁵⁵ Kyúnki merá gosht fí'lhaqíqat kháne kí chíz aur merá khún fí'lhaqíqat píne kí chíz hai. ⁵⁶ Jo merá gosht khátá aur merá khún pítá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. ⁵⁷ Jis tarah se kí zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp ke sabab se zinda hún; isí tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahegá. ⁵⁸ Jo rotí ásmán par se utrí yihí hai: na kí jaisá bápádáon ne kháyá, taubhí mar gaye; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahegá. ⁵⁹ Yih báten us ne Kafar-nahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lím dete waqt kahín.

^a Yasha'yáh 54. 13.

^b Yún. zinda.

I'tiráz karnewálon ko Masih ne apne kalám kí haqiqat jatá.

⁶⁰ Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kalám sakt hai; use kaun sun saktá hai? ⁶¹ Yisú' ne apne jī men jānkar ki mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se púchhá; Kyá tum is sabab se thokar kháte ho? ⁶² Agar tum Ibn i Adam ko úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá? ⁶³ Zinda karnewáli shai rúh hai; jism se kuchh fáida nahín: jo báten main ne tum se kahí hain, wuh rúh hain, aur zindagi bhí hain. ⁶⁴ Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín láte. Kyúnki Yisú' shurú' se jántá thá ki jo imán nahín láte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. ⁶⁵ Phir us ne kahá; Isí liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás koí nahín á saktá, jab tak Báp kí taraf se use yih taufig na dí gayí ho.

Bahut se shágirdon ke phir játe waqt Patras kí gawáhi.

⁶⁶ Is par us ke shágirdon men se bahutere phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. ⁶⁷ Pas Yisú' ne un bárah se kahá; Kyá tum bhí chalá ján cháhate ho? ⁶⁸ Shama'un Patras ne use jawáb diyá; Ai Khudáwand, kis ke pás jáen? hamesha kí zindagi kí báten to tere hí pás hain. ⁶⁹ Aur ham imán láe aur ján gaye hain, ki Khudá ká Quddús tú hí hai. ⁷⁰ Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun liyá? phir bhí tum men se ek shakhs shaitán^a hai. ⁷¹ Us ne yih Shama'un Iskariyotí ke beté Yahúdáh kí nisbat kahá; kyúnki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

^a Yún. iblis.

^c Yún. tumhárá waqt hamesha taiyár hai.

^e Yún. charhtá.

Apne chhipe rahne ke báre men bháiyon ke sáth Yisú' kí guftgú.

⁷ ¹ In báton ke ba'd Yisú' Galíl men phirtá rahá, kyúnki Yahúdiya men phirná na cháhátá thá, is liye ki Yahúdí us ke qatl ke fikr men the. ² Aur Yahúdlon kí 'íd i Khayyám^b nazdík thí. ³ Pas us ke bháiyon ne us se kahá; Yahán se rawána hokar Yahúdiya ko chalá já, táki jo kam tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhén; ⁴ kyúnki aisá koí nahín jo mashhúr honá cháhé, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhir kar. ⁵ Kyúnki us ke bhái bhí us par imán na láe the. ⁶ Pas Yisú' ne un se kahá, ki Merá to abhí waqt nahín áyá; magar tumháre liye sab waqt hain^c. ⁷ Dunyá tum se to 'adawat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyúnki main us par gawáhi detá hún, ki us ke kám bure hain. ⁸ Tum 'íd men jáo^d: main to abhí is 'íd men nahín játá^e; kyúnki abhí tak merá waqt púra nahín huá. ⁹ Yih báten un se kahkar wuh Galíl hí men rahá.

Yisú' ká 'íd i Khayyám par jáná, aur us kí bábat logon ke khashayát.

¹⁰ Lekin jab us ke bhái 'íd men chale gaye^f, us waqt wuh bhí gayá, záhir hokar nahín, balki goyá poshida. ¹¹ Pas Yahúdí use 'íd men yih kahkar dhúndhne lage, ki Wuh kahán hai? ¹² Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú hui: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. ¹³ Táham Yahúdlon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf na kahtá thá.

^b Yá Zhonpriyon kí 'íd.

^d Yún. charh jáo.

^f Yún. charh gaye.

Yisú' ne bayán kiyá ki merí ta'lím aur kám dono Khuda kí taraf se hain.

14 Aur jab 'íd ke ádhe din guzar gaye, to Yisú' haikal men jákar^a ta'lím dene lagá. 15 Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, ki Is ko bagair parhe kyúnkar 'ilm á gayá? 16 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Merí ta'lím merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. 17 Agar kisi kí marzí ho ki us kí marzí par chale, to wuh is ta'lím kí bábat ján jáegá ki Khudá kí taraf se hai, yá main apní taraf se kahtá hún. 18 Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhtá hai; lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhtá hai, wuh sachchá hai, aur us men nárásí nahín. 19 Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyún mere qatl ke fikr men ho? 20 Logon ne jawáb diyá; Tujh par to deo hai; kaun tere qatl ke fikr men hai? 21 Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kám kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. 22 Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (hálánki wuh Músá kí taraf se nahín, balki bápádáon se chalá áyá hai;) aur tum Sabt ke din ádmí ká khatna karte ho. 23 Pas jab Sabt ko ádmí ká khatna kiyá játá hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye naráz ho ki main ne Sabt ke din ek ádmí ko bi'l'kull achchhá kar diyá? 24 Záhir ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

Yisú' ne bayán kiyá ki main Khudá kí taraf se hún, aur yahán se jalá kuch karnewálá hún.

25 Tab ba'z Yarúshalemi kahne lage; Kyá yih wuhí nahín, log jis ke

qatl ke fikr men hain? 26 Lekin dekho, yih sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá sardáron ne sach sach ján liyá ki yih Masíh hai? 27 Is ko to ham jánte hain ki kahán ká hai; magar Masíh jab áegá, to koí na jánegá ki wuh kahán ká hai. 28 Pas Yisú' ne haikal men ta'lím dete waqt pukárkar kahá, ki Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho ki main kahán ká hún; aur main ap se nghín áyá; magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh sachchá hai; us ko tum nahín jánte. 29 Main use jántá hún; is liye ki main us kí taraf se hún, aur usí ne mujhe bhejá hai. 30 Pas wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; lekin is liye ki us ká waqt abhí na áyá thá, kisi ne us par háth na dálá. 31 Magar bhír men se bahutere us par ímán láe, aur kahne lage, ki Masíh jab áegá, to kyá in se ziyáda mu'jize^b dikháegá, jo is ne dikháe? 32 Farisíon ne logon ko us kí bábat chupke chupké yih guftúgú karte húe suná; pas sardár káhinon aur Farisíon ne us ke pakarne ko piyáde bheje. 33 Yisú' ne kahá; Main áur thore dinon tak tumháre pás hún; phir apne bhejnewále ke pás^c chalá jáungá. 34 Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge; aur jahán main húngá^c, tum nahín á sakoge^d. 35 Yahúdíon ne ápas men kahá; Yih kahán jáegá, ki ham ise na páenge? kyá un ke pás jáegá jo Yúnáníon men já ba já rahte hain, aur Yúnáníon ko ta'lím degá? 36 Yih kyá bát hai jo us ne kahi, ki Tum mujhe dhúndhoge, magar na páoge; aur jahán main húngá^c, tum nahín á sakoge^d?

Yisú' ne zindagí ke pání dene ká wada kiyá, aur logon men us kí bábat íkhti-láf húa.

37 Phir 'íd ke akhír din, jo kháss

^a Yún. par charhke.

^b Yún. nishán.

^c Yún. hún.

^d Yún. shakte.

din hai, Yisú' khará huá, aur pu-kárke kahá; Agar koí piyásá ho, to mere pás ákar píe. ³⁸ Jo mujh par imán láegá, us ke badan^a se, Kitáb i muqaddas ke bayán ke bamújib^b, zindagí ke pání kí nadiyán jári hongí. ³⁹ Us ne yih bát us Rúh kí bábat kahí, jise us par imán lánewále páne ko the; kyúnki Rúh ab tak názil na húi thí, is liye ki Yisú' ab tak apne jalál ko na pahuncha thá. ⁴⁰ Pas bhir men se ba'z ne yih báten sunkar kahá; Beshakk, yihí wuh Nabí hai. ⁴¹ Auron ne kahá; Yih Masíh hai. Aur ba'z ne kahá; Kyún? kyá Masíh Galíl se áegá? ⁴² Kyá Kitáb i muqaddas ne yih nahín kahá, ki Masíh Dáúd kí nasl aur Baitlaham ke gánw se áegá, jahán ká Dáúd thá? ⁴³ Pas logon men us ke sabab se ikhtiláf huá. ⁴⁴ Aur un men se ba'z shaḡhs us ko pakarná cháhte the; magar kisi ne us par háth na dála.

Yisú' ki mukhálafat men Yahúdí sardáron ki kár-rawá.

⁴⁵ Pas piyáde sardár káhinon aur Faríson ke pás áe, aur inhon ne un se kahá; Tum use kyún na láe? ⁴⁶ Piyádon ne jawáb diyá, ki Insán ne kabhí aisá kalám nahín kiyá. ⁴⁷ Faríson ne unhen jawáb diyá; Kyá tum bhí gumráh ho gaye? ⁴⁸ Bhalá, sardáron yá Faríson men se bhí koí us par imán láyá? ⁴⁹ Magar yih 'ámm log jo shari'at se wáqif nahín, la'natí hain. ⁵⁰ Nikudemus ne, jo pahle us ke pás áyá thá, aur un hí men se thá, un se kahá; ⁵¹ Kyá hamári shari'at kisi shaḡhs ko mujrim ṭhahrátí hai, jab tak pahle us kí sunkar ján na le, ki wuh kyá kartá hai? ⁵² Unhon ne us ke jawáb men kahá; Kyá tú bhí Galíl

ká hai? Talásh karke dekh, ki Galíl men se koí nabí paidá nahín hogá.

Ek zinákár 'aurat ke बारे में Faríson ká suwál aur Yisú' ká jawáb.

⁵³ [Phir har ek apne apne ghar chála gayá: ¹ magar Yisú' Zaitún ke pahár ko gayá. ² Subh sawere hí wuh phir haikal men áyá, aur sab log us ke pás áe; aur wuh baithkar unhen ta'lím dene lagá. ³ Faqíh aur Farísí ek 'aurat ko láe, jo ziná men pakrí gayí thí, aur use bích men khará karke Yisú' se kahá; ⁴ Ai ustád, yih 'aurat ziná men 'ain fíl ke waqt pakrí gayí hai. ⁵ Tauret men Músá ne ham ko hukm diyá ki aisi 'auraton ko sangsár karen; pas tú is 'aurat kí nisbat kyá kahtá hai? ⁶ Wuh use ázmáne ke liye yih kahte the, táki us par ilzám lagáne ká koí sabab nikálen. Magar Yisú' jhukkar unglí se zamín par likhne lagá. ⁷ Jab wuh us se suwál karte hí rahe, to us ne sídhe hokar un se kahá, ki Jo tum men begunáh ho, wuhí pahle us ke patthar máre. ⁸ Phir jhukkar zamín par unglí se likhne lagá. ⁹ Aur wuh yih sunkar baron se lekar chhoton tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú' akelá rah gayá, aur 'aurat wahín bích men rah gayí. ¹⁰ Yisú' ne sídhe hokar us se kahá; Ai 'aurat, yih log kahán gaye? Kyá kisi ne tujhe mujrim na ṭhahráyá? ¹¹ Us ne kahá; Ai Khudáwánd, kisi ne nahín. Yisú' ne kahá; Main bhí tujhe mujrim nahín ṭhahrátá; já, phir gunáh na karná.]

Apne ap ko dunyá ká núr kahkar Yisú' ne Yahúdíon ke 'itirázon ká jawáb diyá.

¹² Yisú' ne phir un se mukhátib

^a Yún. pet.

^b Yún. jaisá muqaddas Kitáb ne kahá hai.

^c Sátwen báb kí 53 áyat se lekar áthwen báb kí 11 áyat tak kí 'ibráat aksar puráne qalamí nuskhon men is mauqa' par nahín páí játí.

hokar kahá ; Main dunyá ká núr hún ; jo merí pairawí karegá, wuh andhere men na chalegá, balki zindagi ká núr páegá. ¹³ Farisíon ne us se kahá ; Tú apní gawáhi áp detá hai ; terí gawáhi sachchí nahín. ¹⁴ Yisú' ne jawáb men un se kahá ; Agarchi main apní gawáhi áp detá hún, taubhí merí gawáhi sachchí hai, kyúнки mujhe ma'lúm hai ki main kahán se áyá hún, aur kahán ko játá hún ; lekin tum ko ma'lúm nahín ki main kahán se áyá, aur kahán ko játá hún. ¹⁵ Tum jism ke mutábiq faisala karte ho ; main kisi ká faisala nahín kartá. ¹⁶ Aur agar main faisala karún bhí, to merá faisala sachchá hai ; kyúнки main akelá nahín, balki main hún, aur Báp hai jis ne mujhe bhejá hai. ¹⁷ Aur tumhári Tauret men bhí likhá hai, ki do ádmíon kí gawáhi milkar sachchí hotí hai. ¹⁸ Ek to main khud apní gawáhi detá hún, aur ek Báp jis ne mujhe bhejá merí gawáhi detá hai. ¹⁹ Unhon ne us se kahá ; Terá Báp kahán hai ? Yisú' ne jawáb diyá ; Na tum mujhe jánte ho, na mere Báp ko ; agar mujhe jánte, to mere Báp ko bhí jánte. ²⁰ Us ne haikal men ta'lím dete waqt yih báten Baitu'l-Mál men kahín ; aur kisi ne us ko na pakrá, kyúнки abhí tak us ká waqt na áyá thá.

Masíh par ímán láne ke bagair gunáh se chhútkará nahín.

²¹ Us ne phir un se kahá ; Main játá hún, aur tum mujhe dhúndhoge, aur apne gunáh men maroge ; jahán main játá hún tum nahín á sakte. ²² Pas Yahúdíon ne kahá ; Kyá wuh apne áp ko már dálegá, jo kahtá hai ; Jahán main játá hún tum nahín á sakte ? ²³ Pas us ne un se kahá ; Tum níche ke ho ; main úpar ká hún ; tum is dunyá ke ho ; main is dunyá ká nahín hún. ²⁴ Is liye main ne

tum se yih kahá, ki apne gunáhon men maroge ; kyúнки agar tum ímán na láoge ki main wuhí hún, to apne gunáhon men maroge. ²⁵ Unhon ne us se kahá ; Tú kaun hai ? Yisú' ne un se kahá ; Wuhí jo main shurú' se tum se kahtá áyá hún. ²⁶ Mujhe tumhári nisbat bahut kuchh kahná aur faisala karná hai. Lekin jis ne mujhe bhejá, wuh sachchá hai ; aur jo main ne us se suná hai, wuhí dunyá se kahtá hún. ²⁷ Wuh na samjhe ki ham se Báp ki nisbat kahtá hai. ²⁸ Pas Yisú' ne kahá, ki Jab tum Ibn i Ádam ko únche par charháoge, to jánoge ki main wuhí hún, aur apní taraf se kuchh nahín kartá, balki jis tarah Báp ne mujhe sikháýá, usí tarah yih báten kahtá hún. ²⁹ Aur jis ne mujhe bhejá hai, wuh mere sáth hai ; us ne mujhe akelá nahín chhorá ; kyúнки ki main hamesha wuhí kám kartá hún jo use pasand áte hain. ³⁰ Jab wuh yih báten kah rahá thá, to bahutere us par ímán láe.

Masíh ne batláýá, ki Ibráhím ke aur Khudá ke haqíq farzand wuh hain jo merí sunte hain, aur yih ki main Ibráhím se peshkar hún.

³¹ Yisú' ne un Yahúdíon se kahá, jinhon ne us ká yaqín kiyá thá, ki Agar tum mere kalám par qáim rahoge, to haqíqat men mere shágird thahroge, ³² aur sachcháí se waqíf hoge, aur sachcháí tum koázád karegi. ³³ Unhon ne use jawáb diyá ; Ham to Ibráhím kí nasl se hain, aur kabhí kisi kí gulámí men nahín rahe ; tú kyúнкаr kahtá hai, ki Tum ázád kiye jáoge ? ³⁴ Yisú' ne unhen jawáb diyá ; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo koi gunáh kartá hai, gunáh ka gulám hai. ³⁵ Aur gulám abad tak ghar men nahín rahtá ; betá abad tak rahtá hai. ³⁶ Pas agar Betá tumhen ázád karegá, to

tum wáqá'í ázád hoge. ³⁷ Main jántá hún ki tum Ibráhím kí nasl se ho; lekin mere qatl ke fikr men ho, kyúnki merá kalám tumháre dil men jagah nahín kartá. ³⁸ Main ne jo apne Báp ke hán dekhá hai, wuh kahtá hún; aur tum ne jo apne báp se suná hai, wuh karte ho. ³⁹ Unhon ne jawáb men us se kahá; Hamará báp to Ibráhím hai. Yisú' ne un se kahá; Agar tum Ibráhím ke farzand hote, to Ibráhím ke se kám karte. ⁴⁰ Lekin ab tum mujh jaise shakhs ko qatl karná cháhte ho, jis ne tum ko wuhí haqq bát batáí jo Khudá se suní. Ibráhím ne to yih nahín kiyá thá. ⁴¹ Tum apne báp ke se kám karte ho. Unhon ne us se kahá; Ham harám se paidá nahín hue; hamará ek Báp hai, ya'ni Khudá. ⁴² Yisú' ne un se kahá; Agar Khudá tumhárá Báp hotá, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khudá men se niklá aur áyá hún; kyúnki main apní taraf se nahín áyá, balki usí ne mujhe bhejá. ⁴³ Tum merí báten kyún nahín samajhte? Is liye ki merá kalám sun nahín sakte. ⁴⁴ Tum apne báp Iblís se ho, aur apne báp kí khwáhishon ko púra karná cháhte ho. Wuh shurú' hí se khúní hai, aur rástí par qáim nahín rahá, kyúnki us men rástí nahín. Jab wuh jhúth boltá hai, to apní hí sí kahtá hai; kyúnki wuh jhúthá hai, balki jhúth ká báp hai. ⁴⁵ Lekin main jo sach boltá hún, isí liye tum merá yaqín nahín karte. ⁴⁶ Tum men kaun mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach boltá hún, to merá yaqín kyún nahín karte? ⁴⁷ Jo Khudá ká hotá hai, wuh Khudá kí báten suntá hai: tum is liye nahín sunte ki Khudá ke

nahín. ⁴⁸ Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Kyá ham khúb nahín kahte ki tú Sámarí hai, aur tujh par bad-rúh hai? ⁴⁹ Yisú' ne jawáb diyá, ki Mujh par bad-rúh nahín; magar main apne Báp kí 'izzat kartá hún, aur tum merí be'izzatí karte ho. ⁵⁰ Aur main apní buzurgí nahín cháhtá; hán, ek hai jo use cháhtá, aur faisala kartá hai. ⁵¹ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koí shakhs mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ko na dekhégá. ⁵² Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh par bad-rúh hai. Ibráhím bhí mar gayá, aur nabí bhí margaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koí mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhí maut ká maza na chakhegá. ⁵³ Hamará báp Ibráhím jo mar gayá, aur nabí jo mar gaye, kyá tú un sab se bará hai? Tú apne ap ko kyá thahrátá hai? ⁵⁴ Yisú' ne jawáb diyá; Agar main ap apní 'izzat karún, to merí 'izzat kuchh nahín. Lekin merí 'izzat merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: ⁵⁵ Tum ne use nahín jáná; lekin main use jántá hún; aur agar kahún ki use nahín jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá; magar main use jántá, aur us ke kalám par 'amal kartá hún. ⁵⁶ Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne kí ummed par bahut khush thá; chunánci us ne dekhá, aur khush húa. ⁵⁷ Yahúdíon ne us se kahá, ki Terí 'umr to abhí pachás baras kí nahín; phir tú ne Ibráhím ko kis tarah dekhá? ⁵⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hún. ⁵⁹ Pas unhon ne us ke márne ko patthar utháe; magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.^b

^a B. p. q. n. m. nahín rahtá. ^b B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai: aur un ke bách men se guzarkar yín chald gayá.

*Masīh ne ek janam ke andhe ko achchhā
kiyā.*

9 ¹ Phir us ne jāte men ek shakhs ko dekhā, jo janam kā andhā thā. ² Aur us ke shāgirdon ne us se pūchhā, ki Ai Rabbī, kis ne gunāh kiyā thā, jo yih andhā paidā hūā; is shakhs ne, yā is ke mā bāp ne? ³ Yisū ne jawāb diyā, ki Na is ne gunāh kiyā thā, na is ke mā bāp ne: balki yih is liye hūā ki Khudā ke kām us ke zarf'e se ^a zāhir hon. ⁴ Jis ne mujhe bhejā hai, hamen us ke kām din hī din men karne zarūr hain: wuh rāt ānewālī hai jis men koī shakhs kām nahīn kar saktā. ⁵ Jab tak main duniyā men hūn, duniyā kā nūr hūn. ⁶ Yih kahkar us ne zamīn par thūkā, aur thūk se mittī sání, aur wuh mittī andhe ki ānkhon par lagākar ⁷ us se kahā; Jā, Shilokh ke hauz men dho le, (jis kā tarjuma Bhejā Hūā hai). Pas us ne jākār dhoyā, aur binā hokar wāpas āyā. ⁸ Pas parausiyon aur jin jin logon ne us ko bhīkh māngte dekhā thā, kahā; Kyā yih wuh nahīn, jo baithā bhīkh māngā kartā thā? ⁹ Bā'z ne kahā; Yih wuhī hai: auron ne kahā, ki Nahīn; koī us ke ham-shakl hai: magar us ne kahā; Main wuhī hūn. ¹⁰ Pas wuh us se kahne lage, Phir terī ānkhen kyūnkar khul gayīn? ¹¹ Us ne jawāb diyā, ki Usī shakhs ne jis kā nām Yisū hai mittī sání, aur merī ānkhon par lagākar mujh se kahā, ki Shilokh ke hauz men jākār dho le: pas main gayā, aur dhokar binā ho gayā. ¹² Unhon ne us se kahā; Wuh kahān hai? Us ne kahā; Main nahīn jāntā.

*Farislon kī taraf se is mu'jize kī
tahqīqāt.*

¹³ Log us shakhs ko jo pahle

andhā thā Farislon ke pās le gaye. ¹⁴ Aur jis roz Yisū ne mittī sánkar us ki ānkhen kholī thin, wuh Sabt kā din thā. ¹⁵ Phir Farislon ne bhī us se pūchhā, ki Tú kis tarah binā hūā? Us ne un se kahā, ki Us ne merī ānkhon par sanī hūī mittī lagāī, phir main ne dho liyā, aur ab binā hūn. ¹⁶ Pas bā'z Farisī kahne lage; Yih ādmī Khudā kī taraf se nahīn, kyūnki Sabt ke din ko nahīn mántā. Magar bā'z ne kahā, ki Gunahgār ādmī kyūnkar aise mu'jize dikhā saktā hai? Pas un men iḡtīlāl hūā. ¹⁷ Unhon ne phir us andhe se kahā, ki Us ne jo terī ānkhen kholīn, tú us ke haqq men kyā kahtā hai? Us ne kahā, Wuh nabī hai. ¹⁸ Lekin Yahūdion ko yaqīn na āyā ki yih andhā thā aur binā ho gayā hai, jab tak unhon ne us ke mā bāp ko jo binā ho gayā thā bulākar ¹⁹ un se na pūchh liyā, ki Kyā yih tumharā betā hai, jise tum kahte ho ki andhā paidā hūā thā? Phir wuh ab kyūnkar dekhne lagā? ²⁰ Us ke mā bāp ne jawāb men kahā; Ham jānte hain, ki yih hamará betā hai, aur andhā paidā hūā thā: ²¹ lekin yih ham nahīn jānte ki ab wuh kyūnkar dekhne lagā, aur na yih jānte hain ki kis ne us ki ānkhen kholīn; wuh to bālig hai; usī se pūchho; wuh āp kah degā. ²² Us ke mā bāp ne Yahūdion ke dar se yih kahā; kyūnki Yahūdī ekā kar chuke the, ki agar koī us ke Masīh hone kā iqrār kare, to 'ibādāt-khāne se khārij kiyā jāe. ²³ Is waste us ke mā bāp ne kahā, ki Wuh bālig hai; usī se pūchho. ²⁴ Pas unhon ne us shakhs ko jo andhā thā dobāra bulākar kahā, ki Khudā kī tamjīd kar: ham to jānte hain ki yih ādmī gunahgār hai. ²⁵ Us ne jawāb diyā; Main nahīn jāntā ki wuh gunahgār

hai yá nahín : ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab bíná hún. ²⁶ Phir unhon ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiya? kis tarah terí ánkhen kholín? ²⁷ Us ne unhen jawáb diyá; Main to tum se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyún sunná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird honá cháhte ho? ²⁸ Unhon ne use burá bhalá kahkar kahá, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird hain. ²⁹ Ham jánte hain ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiya; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. ³⁰ Us ádmí ne jawáb men un se kahá, Yih ta'ajjub kí bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, hálánki us ne merí ánkhen kholín. ³¹ Ham jánte hain ki Khudá gunah-gáron kí nahín suntá; lekin agar koí khudáparast ho, aur us kí marzí par chale, to wuh us kí suntá hai. ³² Dunyá ke shurú' se kabhí sunne men nahín áyá, ki kisi ne janam ke andhe kí ánkhen kholí hon. ³³ Agar yih shakhs Khudá kí taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá. ³⁴ Unhon ne jawáb men us se kahá; Tú to bí'kull gunáhon men paidá húa, ham ko kyá sikhátá hai? aur unhon ne use báhar nikál diyá.

Yisú' par ímán láne aur na láne ká natíja.

³⁵ Yisú' ne suná ki unhon ne use báhar nikál diyá; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete par ímán látá hai? ³⁶ Us ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, wuh kaun hai, ki main us par ímán láún? ³⁷ Yisú' ne us se kahá; Tú ne use dekhá hai; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. ³⁸ Us ne kahá; Ai Khudáwand, main ímán látá hún : aur use sijda kiya. ³⁹ Yisú' ne kahá; Main dunyá men 'adálat ke liye áyá hún, taki jo nahín dekhte

wuh dekhen, aur jo dekhte hain andhe ho jáen. ⁴⁰ Jo Farísí us ke sáth the, unhon ne yih báten sunkar us se kahá; Kyá ham bhí andhe hain? ⁴¹ Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgár na thahrte : magar ab kahte ho, ki Hamen dikhái detá hai; is liye tumhárá gunáh qáim rahtá hai.

Charwáhe aur bheron kí tamsíl.

IO ¹ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo koí darwáze se bherkháne men dákhil nahín hotá, balki áur kisi taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. ² Lekin jo darwáze se dákhil hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. ³ Us ke liye darbán darwáza khol detá hai; aur bheron us kí áwáz suntí hain : aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. ⁴ Jab wuh apní sab bheron ko báhar nikál chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheron us ke píchhe píchhe ho letí hain; kyúnki wuh us kí áwáz pahchántí hain. ⁵ Magar wuh gair shakhs ke píchhe na jáengí, balki us se bhágegí; kyúnki gairon kí áwáz nahín pahchántín. ⁶ Yisú' ne un se yih tamsíl kahí : lekin wuh na samjhe ki ham se kyá báten kahtá hai.

Bherkhane ke darwáze, aur achchhe charwáhe ke bayán men.

⁷ Pas Yisú' ne un se phir kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Bheron ká darwáza main hún. ⁸ Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú hain; magar bheron ne un kí na suní. ⁹ Darwáza main hún : agar koí mujh se dákhil ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chára páegá. ¹⁰ Chor nahín átá, magar churáne aur már dálane aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagí páen, aur kasrat se páen. ¹¹ Achchhá charwáhá

main hún : achchha charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. ¹² Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málík, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhorke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakarke paráganda kartá hai. ¹³ Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron ká fikr nahín. ¹⁴ Achchhá charwáhá main hún ; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hún, ¹⁵ isí tarah main apní bheron ko jántá hún, aur merí bheren mujhe jántí hain ; aur main bheron ke liye apní ján detá hún. ¹⁶ Aur merí áur bhí bheren hain, jo is bherkháne kí nahín. Mujhe un ká bhí láná zarúr hai ; aur wuh merí áwáz sunengí ; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá. ¹⁷ Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hún táki use phir le lún. ¹⁸ Koí use mujh se chhíntá nahín, balki main use áp detá hún. Mujhe us ke dene ká bhí ikhtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhí ikhtiyár hai. Yih hukm mere Báp se mujhe milá.

Yahúdíon men men ikhtiláf.

¹⁹ In báton ke sabab Yahúdíon men phir ikhtiláf húa. ²⁰ Un men se bahutere to kahne lage, ki Us par bad-rúh hai, aur wuh díwana hai ; tum us kí kyún sunte ho ? ²¹ Auron ne kahá ; Yih aise shakhs kí sí báton nahín jis men bad-rúh ho. Kyá bad-rúh andhe kí ánkhen khol saktí hai ?

Yahúdíon ke suwál ke jawáb men Yisú' ne apne tañ aur Báp ko ek qarár diyá, aur kufr ke ilzám ká jawáb diyá.

²² Yarúshalem men 'Íd i Tajdídhí ; aur járe ká mausim thá ; ²³ aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání barámade men tahal rahá thá. ²⁴ Pas

Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá ; Tú kab tak hamáre dil ko dānwādol rakhega ? agar tú Masíh hai, to ham se sáf kah de. ²⁵ Yisú' ne unhen^a jawáb diyá, ki Main ne to tum se kah diyá, magar tum yaqín nahín karte ; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. ²⁶ Lekin tum is liye imán nahín láte, ki merí bheron men se nahín ho. ²⁷ Merí bheren merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere píchhe píchhe chaltí hain ; ²⁸ aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshtá hún ; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koí unhen mere háth se chhín na legá. ²⁹ Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai ; aur koí unhen mere Báp ke háth se nahín chhín saktá. ³⁰ Main aur Báp ek hain. ³¹ Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. ³² Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achchhe kám dikháe hain ; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho ? ³³ Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Achchhe kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tujhe sangsár karte hain, aur is liye ki tú ádmí hokar apne áp ko Khudá banátá hai. ³⁴ Yisú' ne unhen jawáb diyá ; Kyá tumhári shari'at men yih nahín áyá, ki ^a Main ne kahá ki tum iláh ho ? ³⁵ Jab kí us ne unhen iláh kahá, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, (aur Kitáb i muqaddas ká bátil honá mumkin nahín ;) ³⁶ to tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas^b karke dunyá men bhejá, is sabab se kyúnkar kahte ho ; Tú kufr baktá hai, kí us ne kahá ; Main Khudá ká Betá hún ? ³⁷ Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín

^a Zabúr 82. 6.

^b Yá makhsús.

na karo. ³⁸ Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo ; táki tum jáno aur samjho ki Báp mujh men hai, aur main Báp men. ³⁹ Pas unhon ne phir us ke pakarné ki koshish kī, lekin wuh un ke háthon se nikal gayá.

Yisú' ká Yardan ke pár chalá jáná.

⁴⁰ Wuh phir Yardan ke pár us jagah chalá gayá, jáhán Yúhanná pahle baptisma diyá kartá thá, aur wahín rahá. ⁴¹ Aur bahuteron ne us ke pás ákar kahá, ki Yúhanná ne to koí mu'jizá^a nahín dikháýá ; magar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. ⁴² Aur wahán bahutere us par ímán láe.

Yisú' ko La'zar kí bímárí aur maut kí khabar ká milná.

II ¹ Maryam aur us kí bahin Martha ke gánw Bait'aniyyáh ká La'zar nám ek ádmí bímár thá.

² Yih wuhí Maryam thí, jis ne Khudáwand par 'itr dálkar apne bólón se us ke pánw ponchhe the ; ísí ká bhái La'zar bímár thá. ³ Pas us kí bahinon ne us se yih kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, dekh, jise tú 'azíz rakhtá hai, wuh bímár hai. ⁴ Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih maut kí bímárí nahín, balki Khudá ke jalál kí hai, táki us ke wasíle se Khudá ke Bete ká jalál zahir ho. ⁵ Aur Yisú' Martha aur us kí bahin aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. ⁶ Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do din áur rahá ; ⁷ phir is ke ba'd shágirdon se kahá, ki Áo, Yahúdiya ko phir chalen. ⁸ Shágirdon ne us se kahá ; Ai Rabbí, abhí to Yahúdí tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai ? ⁹ Yisú' ne jawáb diyá ; Kyá din ke bárah ghanṭe nahín hote ? Agar

koí din men chaltá hai, to thokarnahín khátá, kyúñki wuh dunyá kí raushní dekhtá hai. ¹⁰ Lekin agar koí rát men chaltá hai, to thokar khátá hai, kyúñki us men raushní nahín. ¹¹ Us ne yih bátén kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, aur main use jagáne játá hún. ¹² Pas shágirdon ne us se kahá ; Ai Khudáwand, agar so gayá, to bach jáegá. ¹³ Yisú' ne to us kí maut kí nisbat kahá thá ; magar wuh samjhe ki áram kí nind kí bábat kahá. ¹⁴ Yisú' ne un se sáf kah diyá, ki La'zar mar gayá. ¹⁵ Aur main tumháre sabab se khush hún ki wahán na thá, táki tum ímán láo ; lekin áo, ham us ke pás chalen. ¹⁶ Pas Tomá ne, jise Tauam kahte the, apne sáth ke shágirdon se kahá, ki Áo, ham bhí us ke sáth marne ko chalen.

Yisú' ká La'zar ko iláná.

¹⁷ Pas Yisú' ko ákar ma'lúm núá, ki use qabr men rakhe hue char din hogayethe. ¹⁸ Bait'aniyyáh Yarúshalem ke nazdík, takhminan do mil ke fásile par thá. ¹⁹ Aur bahut se Yahúdí Martha aur Maryam ko bhái ke báre men tasallí dene áe the. ²⁰ Pas Martha Yisú' ke áne kí khabar sunkar us se milne ko gayí : lekin Maryam ghar men baithí rahí. ²¹ Martha ne Yisú' se kahá, ki Ai Khudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ²² Aur ab bhí main jántí hún, ki jo kuchh tú Khudá se mánegá, wuh tujhe degá. ²³ Yisú' ne us se kahá, ki Terá bhái jí uthégá. ²⁴ Martha ne us se kahá ; Main jántí hún, ki qiyámat men ákhirí din jí uthégá. ²⁵ Yisú' ne us se kahá ; Qiyámat aur zindagí to main hún : jo mujh par ímán látá hai, go wuh mar jae, taubhí jítá rahega : ²⁶ aur jo

koí jítá hai aur mujh par ímán látá hai, wuh abad tak kabhí na maregá. Kyá tú is par ímán rakhtí hai? ²⁷ Us ne us se kahá; Hán, ai Khudá-wand; main ímán lá chukí hún, ki Khudá ká Betá Masih, jo dunyá men ánewálá thá, tú hí hai. ²⁸ Yih kahkar wuh chali gayí, aur chupke se apní bahin Maryam ²⁹ ko bulákar kahá, ki Ustád yahín hai, aur tujhe bulátá hai. ²⁹ Wuh sunte hí jald uthkar us ke pás áí. (³⁰ Yisú' abhí gánw men nahín pahunchá thá, balki usí jagah thá jahán Martha use milí thí.) ³¹ Jo Yahúdí ghar men us ke pás thá, aur use tasallí de rahe the, yih dekhkar ki Maryam jald uthke báhar gayí, is khayál se us ke píchhe ho liye ki wuh qabr par rone játi hai. ³² Jab Maryam us jagah pahunchí, jahán Yisú' thá, aur use dekhá, to us ke pánwón par girke us se kahá; Ai Khudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ³³ Jab Yisú' ne use aur un Yahúdíon ko jo us ke sáth áe the rote dekhá, to dil^a men ranjída húa, aur ghabrákar kahá; ³⁴ Tum ne use kahán rakhá hai? Unhon ne kahá; Ai Khudá-wand, ákar dekh. ³⁵ Yisú' ke ánsú bahne lage. ³⁶ Pas Yahúdíon ne kahá, Dekho, wuh is ko kaisá 'azíz thá. ³⁷ Lekin un men se ba'z ne kahá; Kyá yih shakhs, jis ne andhe kí ánkhen kholín, yih na kar saká ki wuh martá bhí nahín? ³⁸ Yisú' apne dil men phir ranjída hokar qabr par áyá. Wuh ek gár thá, aur us par patthar dhará thá. ³⁹ Yisú' ne kahá, ki Patthar utháo. Us mare húa shakhs kí bahin Martha ne us se kahá; Ai Khudáwand, us men se to ab badbú áti hai, kyúñki use chár din ho gaye. ⁴⁰ Yisú' ne us se kahá; Kyá main ne tujh se kahá na thá, ki Agar tú ímán láegi, to Khudá ká

jalál dekhegi. ⁴¹ Pas unhon ne us patthar ko utháya. Phir Yisú' ne ánkhen uthákar kahá; Ai Báp, main terá shukr kartá hún ki tú ne merí sun lí. ⁴² Aur mujhe to ma'lúm thá ki tú hamesha merí suntá hai: magar in logon ke bá'is jo ás pás khare hain main ne yih kahá, táki wuh ímán láen ki tú hí ne mujhe bhejá hai. ⁴³ Aur yih kahkar us ne baland áwáz se pukará, ki Ai La'zar, nikal á. ⁴⁴ Jo mar gayá thá wuh kafán se háth pánw bandhe húa nikal áyá; aur us ká chihra rúmál se líptá húa thá. Yisú' ne un se kahá; Use kholkar jáne do.

⁴⁵ Pas bahutere Yahúdí jo Maryam ke pás áe the, aur jinhon ne Yisú' ká yih kám dekhá thá, us par ímán le áe. ⁴⁶ Magar un men se ba'z ne Farísion ke pás jákar Yisú' ke kámon kí khabar dí.

Yahúdíon kí sadr 'adálat men Yisú' ke qatl kí tajwíz.

⁴⁷ Pas sardár káhinon aur Farísion ne sadr 'adálat ke logon ko jama karke kahá, ki Ham kyá karen? yih ádmí to bahut mu'jize dikhátá hai. ⁴⁸ Agar ham use yún hí chhor den, to sab us par ímán le áenge, aur Romí ákar hamárá jagah aur qaum dono par qabza kar lenge. ⁴⁹ Aur un men se Káifá nám ek shakhs ne, jo us sál sardár káhin thá, un se kahá; Tum kuchh nahín jánte, ⁵⁰ aur na sochte ho ki tumháre liye yihí bihtar hai, ki ek ádmí ummat ke badle mare, na ki sárá qaum halák ho. ⁵¹ Magar us ne yih apní taraf se nahín kahá, balki us sál ká sardár káhin hokar nubuwwat kí, ki Yisú' us qaum ke wáste maregá; ⁵² aur na sirf us qaum ke wáste, balki is wáste bhí ki Khudá ke paráganda farzan-

don ko jama' karke ek kar de.
⁵³ Pas wuh usí roz se us ke qatl
 karne kí saláh karne lage.

*Yisú' ká kanárakash rahná, aur logon
 men us kí bábat shakk shubha.*

⁵⁴ Pas us waqt se Yisú' Yahúdíon
 men 'alániya nahín phirtá thá, balki
 wahán se jangal ke nazdík ke 'iláqe
 men shahr í Ifráim ko chalá gayá, aur
 apne shágirdon ke sáth wahín rahne
 lagá. ⁵⁵ Aur Yahúdíon kí 'íd í Fasah
 nazdík thí, aur bahut log Fasah se pah-
 le dihát se Yarúshalem ko gaye^a, táki
 apne áp ko pák karen. ⁵⁶ Pas wuh
 Yisú' ko dhúndhne, aur haikal men
 khare hokar ápas men kahne lage,
 ki Tumhárá kyá khayál hai? kyá
 wuh 'íd men nahín áegá? ⁵⁷ Sardár
 káhinon aur Farísion ne hukm diyá
 thá, ki Agar kísí ko khabar ho, ki
 wuh kahán hai, to ittilá' de, táki use
 pakar len.

*Bait'aniyyáh men Maryam ne Yisú' ke
 pánwon par 'itr dála.*

12 ¹ Phir Yisú' Fasah se chha
 roz pahle Bait'aniyyáh men
 áyá, jahán La'zar thá, jise Yisú' ne
 murdon men se jiláyá thá. ² Wahán
 unhon ne us ke wáste, shám ká kháná
 taiyár kiyá; aur Martha khdímat
 kartí thí, magar La'zar un men se
 thá jo us ke sáth kháná kháne baithe
 the. ³ Phir Maryam ne jatámási ká
 ádh ser khális aur beshqímat 'itr
 lekar Yisú' ke pánwon par dála, aur
 apne bálon se us ke pánw ponchhe,
 aur ghar 'itr kí khushbú se mahak
 gayá. ⁴ Magar us ke shágirdon men
 se ek shakhs Yahúdáh Iskariyotí, jo
 use pakarwáne ko thá, kahne lagá,
 ki ⁵ Yih 'itr tén sau dínár^b men
 bechkar garíbon ko kyún na diyá
 gayá? ⁶ Us ne yih is liye na kahá
 thá, ki us ko garíbon ká fikr thá,

^a Yún. *charhe.*

^c Zakaryáh 9. 9.

balki is liye kí chor thá, aur chúnki
 us ke pás un kí sandúqchí rahtí thí,
 us men jo kuchh partá thá wuh
 nikál letá thá. ⁷ Pas Yisú' ne kahá,
 ki Use yih 'itr mere dafn ke din ke
 liye rakhne de; ⁸ kyúnki garíb to
 hamesha tumháre sáth rahte hain;
 magar main hamesha tumháre sáth
 na rahúngá.

La'zar ke jiláe jáne kí shukrat.

⁹ Aur Yahúdíon men se 'awámm
 yih ma'lúm karke kí wuh wahán
 hai, na sirf Yisú' ke sabab se áe,
 balki is liye bhí kí La'zar ko dekhen,
 jise us ne murdon men se jiláyá thá.
¹⁰ Pas sardár káhinon ne mashwarat
 kí, kí La'zar ko bhí már dālen;
¹¹ kyúnki us ke bá'is bahut se Yahúdí
 jákar Yisú' par imán láte the.

*Yisú' ká bádsháh ke taur par Yarúshalem
 men dákhil honá.*

(Mat. 21. 4-9; Mar. 11. 7-10;

Lúq. 19. 35-38.)

¹² Dústre din bahut se logon ne jo
 'íd men áe the, yih sunkar kí Yisú'
 Yarúshalem men áta hai, ¹³ khajúr
 kí dāliyán lín, aur us ke istiqbál ko
 nikalkar pukárne lage, kí Hosha' ná!
 mubáarak hai wuh jo Khudáwand ke
 nám se áta hai, aur Isráíl ká bádsháh
 hai. ¹⁴ Jab Yisú' ko gadhe ká bach-
 chá milá, to us par sawár húa; jaisá
 kí likhá hai, kí ¹⁵ Ai Siyyon kí betí,
 na dar: dekh, terá bádsháh gadhe ke
 bachche par sawár húa áta hai. ¹⁶ Us
 ke shágird pahle to yih báten na
 samjhe; lekin jab Yisú' apne jalál ko
 pahunchá, to un ko yád áyá kí yih
 báten us ke haqq men likhí húi thin,
 aur logon ne us ke sáth yih sulúk
 kiyá thá. ¹⁷ Pas un logon ne gawáhi
 dí, jo us waqt us ke sáth the, jab us
 ne La'zar ko qabr se báhar bulákar
 murdon men se jiláyá thá. ¹⁸ Isí
 sabab se log us ke istiqbál ko nikle,

^b Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

ki unhon ne suná thá ki us ne yih mu'jiza^a dikháyá hai. ¹⁹ Pas Farisíon ne ápas men kahá ; Socho to ki tum se kuchh nahín ban partá. Dekho, jahán us ká pairau ho chalá.

Chand Yúnáníon ko milte waqt Yisú' ne apní marut ke sabab se Injíl ke phailne ká zikr kiya.

²⁰ Jo log 'id ke dinon men paras-tish karne áe^b the, un men ba'z Yúnání the. ²¹ Pas unhon ne Filip-pus ke pás, jo Baitsaidá i Galíl ká thá, ákar us se darkhwást kí, ki Janáb, ham Yisú' ko dekhna cháhte hain. ²² Filippus ne ákar Andriyás se kahá ; phir Andriyás aur Filippus ne ákar Yisú' ko khabar dí. ²³ Yisú' ne jawáb men un se kahá ; Wuh waqt á gayá, ki Ibn i Ádam jalál páe. ²⁴ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jab tak gehún ká dána zamín men girke mar nahín játá, akelá rahtá hai ; lekin jab mar játá hai, to bahut sá phal látá hai. ²⁵ Jo apní ján ko 'azíz rakhtá hai, use kho detá hai ; aur jo dunyá men apní ján se 'adawat rakhegá, wuh use hamesha kí zindagí ke liye mahfúz rakhegá. ²⁶ Agar koí shakhs merí khidmat kare, to mere piche hole ; aur jahán main húngá, wahán merá khádim bhí hogá ; agar koí merí khidmat karegá, to Báp us kí 'izzat karegá. ²⁷ Ab merí ján ghabratí hai ; pas main kyá kahún ? Ai Báp, mujhe is gharí se bachá. Lekin main isi sabab se to is gharí ko pahunchá hún. ²⁸ Ai Báp, apne nám ko jalál de. Pas ásmán se áwáz áí, ki Main ne us ko jalál diyá bhí hai, aur phir dúngá bhí. ²⁹ Jo log khare sun rahe the, unhon ne kahá, ki Bádál garjá : auron ne kahá, ki Firish-ta us se bolá. ³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, ki Yih áwáz mere liye nahín, balki

tumháre liye áí hai. ³¹ Ab dunyá kí 'adálat kí játí hai ; ab dunyá ká sar-dár nikál diyá jáegá. ³² Aur main agar zamín se únche par charháyá jáúngá, to sab ko apne pas khen-chúngá. ³³ Us ne is bát se ishára kiya, ki main kis maut se marne ko hún. ³⁴ Logon ne us ko jawáb diyá, ki Ham ne Tauret kí yih bát suní hai, ki Masíh abad tak rahegá. Phir tú kyúnkar kahtá hai, ki Ibn i Ádam ká únche par charháyá jáná zarúr hai ? Yih kaun Ibn i Ádam hai ? ³⁵ Pas Yisú' ne un se kahá, ki Áur thore dinon tak núr tumháre dar-miyán hai. Jab tak núr tumháre sáth hai, chale chalo, aisá na ho ki tárikí tumhen á pakre ; aur jo tárikí men chaltá hai, wuh nahín jántá ki kidhar játá hai. ³⁶ Jab tak núr tumháre sáth hai, núr par ímán láo, táki núr ke farzand bano.

Yisú' par ímán na láe jáne kí wajh.

Yisú' yih báten kahkar chalá^a gayá, aur un se apne ap ko chhipáyá. ³⁷ Aur agarchi us ne un ke sámne itne mu'jize^a dikháe, taubhí wuh us par ímán na láe : ³⁸ táki Yasha'yáh nabí ká kalám púra ho, jo us ne kahá, ki

^c Ai Khudáwand, hamáre paigám par kaun ímán láyá hai ?

Aur Khudáwand ká háth kis par zahir húa hai ?

³⁹ Is sabab se wuh ímán na lá sake, chunánchi Yasha'yáh ne phir kahá ;

⁴⁰ ^d Us ne un kí ánkhon ko andhá, aur un ke dilon ko saht kar diyá ;

Táki aisá na ho ki wuh ánkhon se dekhén, aur dil se samjhen,

Aur rujú^e karen,

Aur main unhen shifá bakhshún.

⁴¹ Yasha'yáh ne yih báten is liye

^a Yún. nishán.

^b Yún. charh áe.

^c Yasha'yáh 53. 1.

^d Yasha'yáh 6. 10.

kahín, ki us ká jalál dekhá ; aur us ne usí ke báre men kalám kiyá. ⁴² Táham sardáron men se bhí bahutere us par ímán láe ; magar Farísion ke sabab iqrár na karte the, táki 'ibádatkháne se khárij na kiye jáen : ⁴³ kyúnki wuh Khudá se 'izzat karáne kí nisbat insán se 'izzat karání ziyáda cháhte the.

Yisú' par ímán láne aur na láne ka nátiya.

⁴⁴ Yisú' ne pukárkar kahá, ki Jo mujh par ímán látá hai, wuh mujh par nahín, balki mere bhejnewále par ímán látá hai. ⁴⁵ Aur jo mujhe dekhtá hai, wuh mere bhejnewále ko dekhtá hai. ⁴⁶ Main núr hokar dunyá men áyá hún, táki jo koí mujh par ímán láe andhere men na rahe. ⁴⁷ Agar koí merí báten sunkar un par 'amal na kare, to main us ko mujrim nahín thahrátá ; kyúnki main dunyá ko mujrim thahráne nahín, balki dunyá ko naját देने áyá hún. ⁴⁸ Jo mujhe nahín mántá, aur merí báton ko qubúl nahín kartá, us ká ek mujrim thahránewálá hai, ya'ní, jo kalám main ne kiyá hai, ákhirat ke roz wuhí use mulzim thahráegá. ⁴⁹ Kyúnki main ne kuchh apní taraf se nahín kahá, balki Báp jis ne mujhe bhejá, usí ne mujh ko hukm diyá hai, ki kyá kahún, aur kis tarah^a bayán karún. ⁵⁰ Aur main jántá hún ki us ká hukm hamesha kí zindagí hai. Pas jo kuchh main kahtá hún, jis tarah Báp ne mujh se kahá hai, usí tarah kahtá hún.

Yisú' ne apne shágirdon ke pánw dhoe.

13 ¹ 'Íd i Fasah se pahlé, jab Yisú' ne ján liyá kí merá wuh waqt á pahunchá, kí dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás jáún, to apne un logon se jin se dunyá men

mahabbat rakhtá thá, ákhir tak mahabbat rakhtá rahá. ² Aur jab Iblís Shama'un ke beté Yahúdáh Iskariyotí ke dil men dál chuká thá ki use pakarwáe, to shám ká kháná kháte waqt, ³ Yisú' ne yih jánkar, ki Báp ne sab chizen mere háth men kar dí hain, aur main Khudá ke pás se áyá, aur Khudá hí ke pás játá hún, ⁴ dastarkhwán se uthkar kapre utáre, aur rúmál lekar apní kamar men bándhá. ⁵ Is ke ba'd bartan men páni dálkar, shágirdon ke pánw dhone, aur jo rúmál kamar men bandhá thá, us se ponchhne shurú' kiye. ⁶ Phir wuh Shama'un Patras tak pahunchá. Us ne us se kahá ; Ai Khudáwand, kyá tú mere pánw dhotá hai ? ⁷ Yisú' ne jawáb men us se kahá, ki Jo main kartá hún, tú ab nahín jántá, magar ba'd men jánegá. ⁸ Patras ne us se kahá, ki Tú mere pánw abad tak kabhí dhone na páegá. Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main tujhe na dhoún, to tú mere sáth sharik nahín^b. ⁹ Shama'un Patras ne us se kahá ; Ai Khudáwand, sirf mere pánw hí nahín, balki háth aur sir bhí dho de. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá ; Jo nahá chuká hai, us ko pánw ke siwá aur kuchh dhone kí hájat nahín, balki sarásar pák hai : aur tum pák ho, lekin sab ke sab nahín. ¹¹ Chúnki wuh apne pakarwánewále ko jántá thá, is liye us ne kahá ; Tum sab pák nahín ho.

Yisú' ne shágirdon ko nasihat di, ki merí is farolaní kí pairawí karo.

¹² Pas jab wuh un ke pánw dho chuká, aur apne kapre pahinkar^c phir baith gayá, to un se kahá ; kyá Tum jánte ho kí main ne tumháre sáth kyá kiyá ? ¹³ Tum mujhe Ustád aur Khudáwand kahte ho, aur khúb kahte ho, kyúnki main hún bhí.

^a Yún. kyá.

^b Yún. hissa nahín rakhtá.

^c Yún. lekar.

¹⁴ Pas jab mujh Khudáwand aur Ustád ne tumháre pánw dhoe, to tum par bhí farz hai, ki ek दूसरे ke pánw dhoyá karo; ¹⁵ kyúñki main ne tum ko ek nazír dikháí hai, ki jaisá main ne tumháre sáth kiyá hai, tum bhí karo. ¹⁶ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Gulám apne málik se bará nahín hotá, aur na bhejá húa^a apne bhejnewále se. ¹⁷ Agar tum in báton ko jánte ho, to mubáarak ho, basharte ki un par 'amal bhí karo. ¹⁸ Main tum sab kí bábat nahín kahtá; jin ko main ne chuná, unhen main jántá hún; lekin yih is liye hai ki yih nawishta purá ho, ki^b Jo merí rotí khátá hai, us ne mujh par lát utháí. ¹⁹ Ab main us ke hone se pahle tum ko jatáe detá hún, táki jab ho jáe, to tum imán láo ki main wuhí hún. ²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mere bheje húa ko qubúl kartá hai, wuh mujhe qubúl kartá hai; aur jo mujhe qubúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qubúl kartá hai.

Yisú ne apne pakarwánewále kí taraf ishára kiyá.

²¹ Yih báten kahkar Yisú' kí rúh ghabráí, aur us ne yih gawáhí dí, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwáegá. ²² Shágird shubha karke ki wuh kis kí nisbat kahtá hai, ek दूसरे ko dekhne lage. ²³ Us ke shágirdon men se ek shakhs, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, Yisú' ke síne kí taraf jhuká húa kháná kháne baiṭhá thá. ²⁴ Pas Shama'un Patras ne us se ishára karke kahá, ki Batá to, wuh kis kí nisbat kahtá hai. ²⁵ Us ne usí tarah Yisú' kí chhátí ká sahára lekar kahá, ki Ai Khudáwand wuh kaun hai? ²⁶ Yisú' ne jawáb diyá, ki Jise main

niwála tar karke de dúngá, wuhí hai. Phir us ne niwála tar karke Shama'un Iskariyotí ke beté Yahúdáh ko de diyá; ²⁷ aur is niwále ke ba'd Shaitán us men samáyá. Pas Yisú' ne us se kahá, ki Jo kuchh tú kiyá cháhtá hai, jalá kar le. ²⁸ Magar jo log kháná kháne baiṭhe the, un men se kisé ko ma'lúm na thá, ki us ne yih us se kis liye kahá. ²⁹ Chúnki Yahúdáh ke pássandúqchí rahtí thí, is liye ba'z ne samjhá, ki Yisú' us se yih^c kahtá hai, ki Jo kuchh hamen 'íd ke liye darkár hai kharíd le; yá yih, ki muhtájon ko kuchh de. ³⁰ Pas wuh niwála lekar fi'l faur báhar chalá gayá, aur rát ká waqt thá.

Yisú' ká nayá hukm.

³¹ Jab wuh báhar chalá gayá, to Yisú' ne kahá, ki Ab Ibn i Adam ne jalál páyá, aur Khudá ne us ke ba'is^e jalál páyá; ³² aur Khudá use apne sáth^d jalál degá, balki use fi'l faur jalál degá. ³³ Ai bachcho, main áur thorí der tumháre sáth hún. Tum mujhe dhúndhoge, aur jaisá main ne Yahúdíon se kahá, ki Jahán main játá hún, tum nahín á sakte, waisá hí ab tum se bhí kahtá hún. ³⁴ Main tumheñ ek nayá hukm detá hún, ki ek दूसरे se mahabbat rakho; jaise main ne tum se mahabbat rakhi, aise hí tum bhí ek दूसरे se mahabbat rakho. ³⁵ Agar ápas men mahabbat rakhoge, to is se sab jánenge ki tum mere shágird ho.

Patras kí bewafáí kí peshingoí.

³⁶ Shama'un Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, tú kahán játá hai? Yisú' ne jawáb diyá, ki Jahán main játá hún, ab to tú mere píchhe á nahín saktá; magar ba'd men mere píchhe áegá. ³⁷ Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, main tere

^a Yá rasúl.

^b Zabúr 41. 9.

^c Yún. men.

^d Yún. apne dp men.

píchhe ab kyún nahín á saktá ? main to tere liye apní ján dúngá. ³⁸ Yisú^c ne jawáb diyá ; Kyá tú mere liye apní ján degá ? Main tujh se sach sach kahtá hún, ki murg báng na degá, jab tak ki tú tín bár merá in-kár na kar legá.

Apne jáne ke बारे में Yisú^c kí tasallí-bakhsh nasíhat, aur Rúhu'l Quds ke áne ká wa'da.

I4 ¹ Tumhárá dil^a na ghabráe ; tum Khudá par ímán rakhte ho^a, to mujh par bhí ímán rakho. ² Mere Báp ke ghar में बहुत से makán hain ; agar na hote, to main tum se kah detá ; aur main játá hún, táki tumháre liye jagah taiyár karún. ³ Aur agar main jákar tumháre liye jagah taiyár karún, to phir ákar tumhen apne sáth le lúngá^b, táki jahán main hún, tum bhí ho. ⁴ Aur jahán main játá hún, tum^c wahán kí ráh jánte ho. ⁵ Tomá ne us se kahá ; Ai Khudáwand, ham nahín jánte ki tú kahán játá hai ; phir ráh kis tarah jánen. ⁶ Yisú^c ne us se kahá, ki Ráh, aur Haqq, aur Zindagí main hún ; koí mere wasle ke bagair Báp ke pás nahín átá. ⁷ Agar tum ne mujhe jána hotá, to^c mere Báp ko bhí jánte ; aur ab use ján gaye ho, aur dekh líyá hai. ⁸ Filippus ne us se kahá ; Ai Khudáwand, Báp ko hamen dikhá de ; yihí hamen káfi hai. ⁹ Yisú^c ne us se kahá ; Ai Filippus, main itní muddat se tumháre sáth hún ; kyá tú mujhe nahín jántá ? Jis ne mujhe dekhá, us ne Báp ko dekhá ; tú kyúnkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhá ? ¹⁰ Kyá tú yaqín nahín kartá, ki main Báp में hún, aur Báp mujh में ? Yihí báten

jo main tum se kahtá hún, apní taraf se nahín kahtá : lekin Báp mujh में rahkar apne kám kartá hai. ¹¹ Merá yaqín karo, ki main Báp में hún, aur Báp mujh में ; nahín to mere kámon hí ke sabab merá yaqín karo. ¹² Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mujh par ímán láegá, yih kám jo main kartá hún, wuh bhí karegá ; balki in se bhí bare kám karegá ; kyúnki main Báp ke pás játá hún. ¹³ Aur jo kuchh tum mere nám se cháhoge, main wuhí karúngá, táki Báp Beṭe ke bá'is^d jalál páe. ¹⁴ Agar mere nám se mujh se^e kuchh. cháhoge, to main wuhí karúngá. ¹⁵ Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmon par 'amal karoge ; ¹⁶ aur main Báp se dar-khwást karúngá, to wuh tumhen dúsrá Wakíl bakhshégá, ki abad tak tumháre sáth rahe, ¹⁷ ya'ní Haqq kí Rúh, jise dunyá hásil nahín kar saktí, kyúnki na use dekhtí, aur na use jántí hai : tum use jánte ho ; kyúnki wuh tumháre sáth rahtí hai, aur tumháre andar rahegí^f. ¹⁸ Main tumhen akelé na chhorúngá ; main tumháre pás áúngá. ¹⁹ Thorí der baqí hai, ki dunyá mujhe phir na dekhegí ; magar tum mujhe dekhte rahoge : chúnki main jítá hún, tum bhí jíte rahoge. ²⁰ Us roz tum jánoge ki main Báp में hún, aur tum mujh में, aur main tum में. ²¹ Jis ke pás mere hukm hain, aur wuh un par 'amal kartá hai, wuhí mujh se mahabbat rakhtá hai ; aur jo mujh se mahabbat rakhtá hai, wuh mere Báp ká piyára hogá, aur main us se mahabbat rakhúngá, aur apne ap ko us par záhir karúngá. ²² Us Yahúdáh ne (jo Iskariyotí na thá) us se kahá ;

^a Yá ímán rakho.

^b Yún. apne pás qubúl karúngá.

^c B. p. q. n. m. yih alfáz jánte ho, aur bhí mundaraj hain.

^d Yún. Beṭe में.

^e B. p. q. n. m. lafz mujh se nahin páyá játá.

^f Yún. hogí.

Ai Khudáwand kyá húa, ki tú apne áp ko ham par to zahir kiya cháhtá hai, magar dunyá par nahín? ²³ Yisú ne jawáb men us se kahá, ki Agar koí mujh se mahabbat rakhe, to wuh mere kalám par 'amal karegá, aur merá Báp us se mahabbat rakhegá, aur ham us ke pás áenge, aur us ke sáth sukúnat karenge. ²⁴ Jo mujh se mahabbat nahín rakhtá, wuh mere kalám par 'amal nahín kartá; aur jo kalám tum sunte ho, wuh merá nahín, balki Báp ká hai, jis ne mujhe bhejá.

²⁵ Main ne yih báten tumháre sáth rahkar tum se kahín. ²⁶ Lekin Wakíl, ya'ní Rúhu'l Quds, jise Báp mere nám se bhejegá, wuhí tumhen sab báten síkháegá, aur jo kuchh main ne tum se kahá hai, wuh sab tumhen yád diláegá. ²⁷ Main tumhen itminán diye játá hún; apná itminán tumhen detá hún: jis tarah dunyá detí hai, main tumhen us tarah nahín detá. Tumhárá dil na ghabráe aur na dare. ²⁸ Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahá, ki Játá hún, aur tumháre pás phir átá hún. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bát se, ki main Báp ke pás játá hún, khush hote; kyúнки Báp mujh se bará hai. ²⁹ Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diyá hai, táki jab ho jáe, to tum yaqín karo. ³⁰ Is ke ba'd main tum se bahut sí báten na karúngá, kyúнки dunyá ká sardár átá hai: aur mere pás us ká kuchh nahín; ³¹ lekin yih is liye hotá hai ki dunyá jáne, ki main Báp se mahabbat rakhtá hún; aur jis tarah Báp ne mujhe hukm diyá, waisá hí kartá hún. Utho, yahán se chalen.

*Yisú' ke sáth shágirdon kí yagánagi,
aur dunyá men un kí tasallí ká
bayán.*

15 ¹ Main angúr ká asl darakht hún, aur merá Báp bágbán hai. ² Merí jo dálí phal nahín láti, use wuh kát dálta hai; aur jo phal láti hai, use chhántke durust kartá hai; táki ziyáda phal lác. ³ Ab tum us kalám ke tufail, jo main ne tum se kiya, pák ho. ⁴ Tum mujh men qáim raho, aur main tum men. Jis tarah dálí, agar angúr ke darakht men qáim na rahe, to apne áp se phal nahín lá saktí; isí tarah tum bhí agar mujh men qáim na raho, to phal nahín lá sakte. ⁵ Main angúr ká darakht hún, tum dálíyán ho; jo mujh men qáim rahtá hai, aur main us men, wuhí bahut phal látá hai; kyúнки mujh se judá hokar tum kuchh nahín kar sakte. ⁶ Agar koí mujh men qáim na rahe, to wuh dálí kí tarah phenk diyá játá, aur súkh játá hai; aur log unhen jama' karke ág men jhonk dete hain, aur wuh jal játi hain. ⁷ Agar tum mujh men qáim raho, aur merí báten tum men qáim rahen, to jo cháho, mángo; tum ko milegá. ⁸ Mere Báp ká jalál isí se hotá hai, ki tum bahut sá phal láo; jab hí tum mere shágird thahroge. ⁹ Jaise Báp ne mujh se mahabbat rakhí, waise hí main ne tum se mahabbat rakhí; tum merí mahabbat men qáim raho. ¹⁰ Agar tum mere hukmon par 'amal karoge, to merí mahabbat men qáim rahoge; jaise main ne apne Báp ke hukmon par 'amal kiya, aur us kí mahabbat men qáim rahá. ¹¹ Main ne yih báten is liye tum se kahí hain, ki merí khushí tum men ho, aur tumhárá khushí purí ho jáe. ¹² Merá hukm yih hai, ki jaise main ne tum

^a Yá pák kartá hai.

se mahabbat rakhí, tum bhí ek dúsre se mahabbat rakho. ¹³ Is se ziyáda mahabbat koí shakhs nahín kartá, ki apní ján apne doston ke liye de de. ¹⁴ Jo kuchh main tum ko hukm detá hún, agar tum use karo, to mere dost ho. ¹⁵ Ab se main tumhen gulám na kahúnga, kyúunki gulám nahín jántá ki us ká malík kyá kartá hai; balki tumhen main ne dost kahá hai, is liye ki jo báten main ne apne Báp se sunín, wuh šāb tum ko batá dín. ¹⁶ Tum ne mujhe nahín chuná, balki main ne tumhen chun liyá, aur tum ko muqarrar kiyá, ki jákar phal láo, aur tumhárá phal qáim rahe; táki mere nám se jo kuchh Báp se mángo, wuh tum ko de. ¹⁷ Main tum ko in báton ká hukm is liye detá hún, ki tum ek dúsre se mahabbat rakho. ¹⁸ Agar dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai, to tum jánte ho ki us ne tum se pahle mujh se bhí 'adáwat rakhí thí. ¹⁹ Agar tum dunyá ke hote, to dunyá apná samajhkar tum ko 'azíz rakhtí: lekin chúnki tum dunyá ke nahín, balki main ne tum ko dunyá men se chun liyá hai, is wáste dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai. ²⁰ Jo bát main ne tum se kahí thí, use yád rakho, ki gulám apne áqá se bará nahín. Agar unhon ne mujhe satáyá, to tumhen bhí sataenge; agar unhon ne merí bát par 'amal kiyá, to tumhári bát par bhí 'amal karenge. ²¹ Lekin wuh yih sári báten mere nám ke sabab tumháre sáth karenge, kyúunki wuh mere bhejnewále ko nahín jánte. ²² Agar main na átá, aur un se kalám na kartá, to wuh gunahgár na thahrte: lekin ab un ke pás un ke gunáh ká 'uzr nahín. ²³ Jo mujh se 'adáwat rakhtá hai, wuh mere Báp se bhí 'adáwat rakhtá hai. ²⁴ Agar main un men wuh kám na kartá, jo

kisí dúsre ne nahín kiye, to wuh gunahgár na thahrte: magar ab to unhon ne mujhe aur mere Báp dono ko dekhá, aur phir bhí dono se 'adáwat kí. ²⁵ Lekin yih is liye húa ki wuh qaul púra ho, jo un kí sharí'at men áyá hai, ki 'Unhon ne mujh se besabab 'adáwat kí. ²⁶ Lekin jab wuh Wakíl áegá, jis ko main tumháre pás Báp kí taraf se bhejúnga, ya'ní Haqq kí Rúh, jo Báp kí taraf se nikaltí hai, to wuh merí gawáhi degí: ²⁷ aur tum bhí gawáh ho, kyúunki shurú' se mere sáth ho.

Dunyá men aur shágirdon men Rúh'ul Quds ká kám, jis ke sabab un ká gam khushí se badal jáegá.

16 ¹ Main ne yih báten tum se is liye kahín ki tum thokar na kháo. ² Log tum ko 'ibádatkhánon se khárij kar denge, balki wuh waqt átá hai ki jo koí tum ko qatl karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá kí 'ibádat kartá hún. ³ Aur wuh is liye yih karenge, ki unhon ne na Báp ko jáná, na mujhe. ⁴ Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jáe ki main ne tum se kah diyá thá; aur main ne shurú' men tum se yih báten is liye na kahín, ki main tumháre sáth thá. ⁵ Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai; ⁶ balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. ⁷ Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Merá jáná tumháre liye fáidamand hai; kyúunki agar main na jáún, to wuh Wakíl tumháre pás na áegá; lekin agar jáúnga, to use tumháre pás bhej dúnga. ⁸ Aur wuh ákar dunyá ko

gunáh, aur rástbázi, aur 'adálat ke báre men qusúrwár thahráegá :⁹ gunáh ke báre men, is liye ki wuh mujh par ímán nahín láte ;¹⁰ rást-bázi ke báre men, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge ;¹¹ 'adálat ke báre men, is liye ki is dunyá ká sardár mujrim thahráyá gayá hai.¹² Mujhe tum se áur bhí bahut sí bátén kahní hain ; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte.¹³ Lekin jab wuh, ya'ni haqq kí Rúh, áegí, to tum ko tamám haqq kí ráh dikháegí : is liye ki wuh apní taraf se na kahegi ; lekin jo kuchh sunegí, wuhí kahegi, aur tumhen áyanda kí khabaren degí.¹⁴ Wuh merá jalál záhir karegi ; is liye ki mujh hí se hásil karke^a tumhen khabaren degí.¹⁵ Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai ; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartí hai^b, aur tumhen khabaren degí.¹⁶ Thorí der men tum mujhe na dekhoge ; aur phir thorí der men mujhe dekh loge.¹⁷ Us ke ba'z shá-girdon ne ápas men kahá ; Wuh ham se yih kyá kahtá hai, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge ; aur phir thorí der men mujhe dekh loge : aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún ?¹⁸ Pas unhon ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai ? ham nahín jánte ki kyá kahtá hai.¹⁹ Yisú' ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwál karná cháhate hain, un se kahá ; Kyá tum ápas men merí is bát kí nisbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge : aur phir thorí der men mujhe dekh loge ?²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogí : tum gamgín to hoge ; lekin tumhárá gam

hí khushí ban jáegá.²¹ Jab 'aurat janne lagti hai, to gamgín hoti hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí ; lekin jab bachchá paidá hotá hai, to is khushí se ki dunyá men ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí.²² Pas tumhen bhí ab to gam hai ; magar main tum se phir milúngá^c, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhári khushí koí tum se chhín na legá.²³ Us din tum mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se^d tum ko degá.²⁴ Ab tak tum ne mere nám se^d kuchh nahín mángá : mángo, táki tum páo, aur tumhári khushí purí ho jáe.

²⁵ Main ne yih bátén tum se tamsílon men kahín ; magar wuh waqt átá hai ki phir tum se tamsílon men na kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp ke hán kí khabaren dúngá.²⁶ Us din tum mere nám se^d mángoge : aur main tum se yih nahín kahtá, kí Báp se tumháre liye daríkhwást kar-úngá ;²⁷ is liye ki Báp to áp hí tum ko 'azíz rakhá hai, kyúñki tum ne mujh ko 'azíz rakhá hai, aur ímán láe ho ki main Báp kí taraf se niklá.²⁸ Main Báp se nikalkar dunyá men áyá hún ; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún.²⁹ Us ke shágirdon ne kahá ; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koí tamsíl nahín kahtá.³⁰ Ab ham ján gaye, ki tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koí tujh se púchhe. Is sabab se ham ímán láte hain, ki tú Khudá se niklá hai.³¹ Yisú' ne unhen jawáb diyá ; Kyá tum ab ímán láte ho ?³² Dekho wuh gharí áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar kí ráh loge, aur mujhe akelé chhor

^a Yún. mere mál men se lekar.^c Yún. tumhen phir dekhúngá.^b Yún. mere mál men se leti hai.^d Yún. nám men.

doge ; taubhí main akelá na rahún-gá, kyúnki Báp mere sáth hai.
³³ Main ne tum se yih báten is liye kahín, ki tum mujh men itmínán páo. Dunyá men musibat utháthe ho ; lekin khátir jama' rakho ; main ne dunyá par fath pái hai.

Báp aur Bete ke jalál ke zuhúr, rasúlon kí hifázat aur taqdis, aur sab íman-dáron kí yagánagi aur takmil ke liye Masíh kí du'á.

I7 ¹ Yisú' ne yih 'báten kahín, aur apní ánkhen ásmán kí taraf uthákar kahá, ki Ai Báp, wuh ghari á pahunchí ; apne Bete ká jalál záhír kar, táki Betá terá jalál záhír kare ; ² chunáñchi tú ne use har bashar par ikhtiyár diyá hai, táki jinhen tú ne use bakhshá hai, un sab ko wuh hamesha kí zindagi de. ³ Aur hamesha kí zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudá í wáhid aur barhaqq ko, aur Yisú' Masíh ko, jise tú ne bhejá hai, jánen. ⁴ Jo kám tú ne mujhe karne ko diyá thá, us ko tamám karke main ne zamín par terá jalál záhír kiya. ⁵ Aur ab, ai Báp, tú mujhe apne sáth us jalál se, jo main dunya kí paidáish se peshtar tere sáth rakhtá thá, jalálí baná de. ⁶ Main ne tere nám ko un ádmíon par záhír kiya, jinhen tú ne dunyá men se mujhe diyá. Wuh tere the, aur tú ne unhen mujhe diyá ; aur unhon ne tere kalám par ámal kiya. ⁷ Ab wuh ján gaye ki jo kuchh tú ne mujhe diyá hai, wuh sab terí hí taraf se hai ; ⁸ kyúnki jo kalám^a tú ne mujhe pahuncháya, wuh main ne un ko pahunchá diyá ; aur unhon ne us ko qubúl karke sach sach ján liya, ki main tujh hí se niklá hún, aur wuh ímán le áe, ki tú hí ne mujhe bhejá. ⁹ Main un ke báre men darkhwást kartá hún ; main dunyá

ke báre men darkhwást nahín kartá, balki un ke báre men jinhen tú ne mujhe diyá hai ; kyúnki wuh tere haiñ. ¹⁰ Aur jo kuchh merá hai, wuh sab terá hai ; aur jo terá hai, wuh merá hai ; aur in se merá jalál záhír huá hai. ¹¹ Main áge ko dunyá men na rahúnga ; magar yih dunyá men haiñ, aur main tere pás átá hún. Ai quddús Báp, apne us nám ke wasíle se^b jo tú ne mujhe bakhshá hai, un kí hifázat kar, táki wuh hamári tarah ek hon. ¹² Jab tak un ke sáth rahá, main ne tere us nám ke wasíle se^b, jo tú ne mujhe bakhshá hai, un kí hifázat kí. Main ne un kí nigahbání kí, aur halákat ke farzand ke siwá, un men se koí halák na huá, táki Kitáb í muqaddas púrí ho. ¹³ Ab main tere pás átá hún, aur yih báten dunyá men kahtá hún, táki merí khushí unhen púrí púrí hásil ho. ¹⁴ Main ne terá kalám unhen diyá ; aur dunyá ne un se 'adawat rakhi, is liye ki jis tarah main dunyá ká nahín, wuh bhí dunyá ke nahín. ¹⁵ Main yih darkhwást nahín kartá, ki tú unhen dunyá se uthá le, balki yih kí Sharí^c se un kí hifázat kar. ¹⁶ Jaise main dunyá ká nahín, wuh bhí dunyá ke nahín. ¹⁷ Unhen haqq ke wasíle se muqaddas^d kar : terá kalám haqq hai. ¹⁸ Jis tarah tú ne mujhe dunyá men bhejá, main ne bhí unhen dunyá men bhejá. ¹⁹ Aur un kí khátir main apne áp ko muqaddas^d kartá hún, táki wuh bhí haqq ke wasíle se^e muqaddas^d kiye jáen. ²⁰ Main sirf in hí ke liye darkhwást nahín kartá, balki un ke liye bhí, jo in ke kalám ke wasíle se mujh par ímán láenge, ²¹ táki wuh sab ek hon, ya'ní jis tarah, ai Báp, tú mujh men hai, aur main tujh men hún, wuh bhí ham men hon ; aur dunyá ímán láe, ki tú ne hí mujhe

^a Yún. kalime. ^b Yún. men. ^c Yá buráí. ^d Yá makhsús. ^e Yá fíl haqiqat.

bhejá. ²² Aur wuh jalál jo tú ne mujhe diyá hai, main ne unhen diyá, hai táki wuh ek hon, jaise ham ek hain; ²³ ya'ní main un men hún, aur tú mujh men ho, táki wuh kámil hokar ek ho jáen, aur dunyá jáne ki tú ne hí mujhe bhejá, aur jis tarah ki tú ne mujh se mahabbat rakhí, un se bhí rakhí. ²⁴ Ai Báp, main cháhtá hún ki jinhen^a tú ne mujhe diyá hai, jáhán main hún, wuh bhí mere sáth hon; táki mere us jalál ko dekhen, jo tú ne mujhe diyá hai: kyúñki tú ne biná e 'álam ke peshtar mujh se mahabbat rakhí. ²⁵ Ai 'ádil Báp, dunyá ne to tujhe nahín jáná, magar main ne tujhe jáná; aur inhon ne bhí jáná, ki tú ne mujhe bhejá. ²⁶ Aur main ne unhen tere námse wáqif kiya, aur kartá rahúngá; táki jo mahabbat tujh ko mujh se thí, wuh un men bhí ho, aur main bhí un men hún.

Yisú' ká pakrá jáná.

(Mat. 26. 47-56; Mar. 14. 43-50;

Lúq. 22. 47-53.)

18 ¹ Yisú' yih báten kahkar, apne shágirdon ke sáth Qidron ke nále ke pár gayá. Wahán ek bág thá; us men wuh aur us ke shágird dákhl húe. ² Aur us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí us jagah ko jántá thá, kyúñki Yisú' aksar apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá. ³ Pas Yahúdáh sipáhíon kí palṭan aur sardár káhinon aur Farísíon se piyáde lekar, mash'alon aur chirá-gíon aur bathyáron ke sáth wahán áyá. ⁴ Yisú' un sab báton ko jo us ke sáth honewálí thín jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? ⁵ Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Násarí ko. Yisú' ne un se kahá; Main hí hún. Us waqt us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí un

ke sáth khará thá. ⁶ Us ke yih kahte hí, ki Main hún, wuh píchhe hatkar zamín par gir pare. ⁷ Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Násarí ko. ⁸ Yisú' ne jawáb diyá, ki Main tum se kah to chuká, ki main hí hún. Pas agar tum mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. ⁹ Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul púra ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisi ko bhí na khoyá. ¹⁰ Shama'ún^a Patras ne talwár jo us ke pás thí khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chalákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukar ká nám Malkhus thá. ¹¹ Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na piún?

Yisú' ká sardár káhin ke hawále kiya jáná.

¹² Tab sipáhíon^b aur súbadáron aur Yahúdíon ke piyádon ne Yisú' ko pakarkar bándh liya, ¹³ aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúñki wuh us baras ke sardár káhin Kaífá ká susrá thá. ¹⁴ Yih wuhí Kaífá thá, jis ne Yahúdíon ko saláh dí thí, ki ummat ke badle ek ádmí ká marná bihtar hai.

Yisú' ke pairan hone ká Patras ká pahlá inkár.

(Mat. 26. 69-70; Mar. 14. 66-68; Lúq. 22. 55-57.)

¹⁵ Aur Shama'ún Patras Yisú' ke píchhe ho liya, aur ek áur shágird bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke diwánkháne men gayá. ¹⁶ Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pas wuh dúsrá shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánní se kahkar Patras ko andar le gayá. ¹⁷ Us

^a Yún. jise: magar b. p. q. n. m. lafz jinhen páyá játá hai.

^b Yún. palṭan.

laundi ne jo darbánní thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, ki Main nahín hún. ¹⁸ Naukar aur piyáde járe ke sabab se koele dahká-kar khare táp rah the, aur Patras bhí un ke sáth khará táp rahá thá.

Sardár káhin kí taraf se Yisú' ká is tifsár.

¹⁹ Phir sardár káhin ne Yisú' se us ke shágirdon aur us kí ta'lím kí bábat púchhá. ²⁰ Yisú' ne use jawáb diyá, ki Main ne dunyá se 'alániya báten kí hain. Main ne hamesha 'ibádatkhánon aur haikal men, jáhán sab Yahúdí jama' hote hain, ta'lím dí, aur poshída kuchh nahín kahá. ²¹ Tú mujh se kyún púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, ki main ne un se kyá kahá. Dekh, un ko ma'lúm hai ki main ne kyá kyá kahá. ²² Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márkar kahá, ki Tú sardár káhin ko aisá jawáb detá hai? ²³ Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar main ne burá kahá, to us burái par gawáhi de: aur agar achchhá kahá, to mujhe mártá kyún hai? ²⁴ Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

Yisú' ke pairau hone ká Patras ká dásrá inkár.

(Mat. 26. 71-75; Mar. 14. 69-72; Lúq. 22. 58-62.)

²⁵ Shama'ún Patras khará táp rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke káifá, ki Main nahín hún. ²⁶ Jis shakhs ká Patras ne kán urá diyá thá, us ke ek rishtedár ne jo sardár káhin ká naukar thá kahá, ki Kyá main ne tujhe us

ke sáth bág men nahín dekhá? ²⁷ Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne báng dí.

Puntiyus Pílatús kí kachahrí men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 27. 11-26; Mar. 15. 2-15;

Lúq. 23. 1-25.)

²⁸ Phir wuh subh ke waqt Yisú' ko Káifá ke pás se qala' ko le gaye, aur khud qala' men na gaye, táki nápak na hon, aur Fasah khá saken.

²⁹ Pas Pílatús báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, ki Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? ³⁰ Unhon ne jawáb men us se kahá, ki Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. ³¹ Pílatús ne un se kahá, ki Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín ki kisi ko ján se máren. ³² Yih is liye húa, ki Yisú' kí wuh bát purí ho, jis se us ne apní maut ke taríq kí taraf ishára kiyá thá.

³³ Pas Pílatús qala' men phir dá-khil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? ³⁴ Yisú' ne jawáb diyá, ki Tú yih bát ap se kahtá hai, yá auron ne mere haqq men tujh se kahí? ³⁵ Pílatús ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai?

³⁶ Yisú' ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhát dunyá kí nahín; agar merí bádsháhát dunyá kí hotí, to mere khádim a larte, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá jáún. Magar ab merí bádsháhát yahán kí nahín. ³⁷ Pílatús ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú' ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, ki main bádsháh hún. Main is liye paidá húa, aur is wáste dunyá men áyá hún, ki haqq kí gawáhi dún. Jo koi haqq ká hai,

merí áwáz suntá hai. ³⁸ Pilátus ne us se kahá, ki Haqq kyá hai?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, ki Main us ká kuchh jurm nahín pátá. ³⁹ Magar tumhárá dastúr hai, ki main Fasah ko tumhári khátir ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ⁴⁰ Unhon ne chillákar phir kahá, ki Is ko nahín, lekin Bar-Abbá ko. Aur Bar-Abbá ek dákú thá.

19 ¹ Is par Pilátus ne Yisú' ko kore lagwáe. ² Aur sipá-híon ne kánton ká táj banákar us ke sir par rakhá, aur use argawání poshák pahínái; ³ aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, salám! Aur us ke tamánche bhí mánte rahe. ⁴ Pilátus ne phir báhar jáke un se kahá, ki Dekho, main use tumháre pás báhar le áta hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh jurm nahín pátá. ⁵ Yisú' kánton ká táj rakhe, aur argawání poshák pahine báhar áyá, aur Pilátus ne un se kahá; Is ádmí ko dekho! ⁶ Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salíb de! Salíb! Pilátus ne un se kahá, ki Tum hí ise le jákar salíb do, kyúнки main us ká kuchh jurm nahín pátá. ⁷ Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham ahl i sharí'at hain, aur sharí'at ke muwáfíq wuh qatl ke láiq hai, kyúнки us ne apne áp ko Khudá ká Betá thahráyá. ⁸ Jab Pilátus ne yih bát suní, to áur bhí dará, ⁹ aur phir qalá' men jákar Yisú' se kahá; Tú kahán ká hai? Magar Yisú' ne use jawáb na diyá. ¹⁰ Pilátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, ki mujhe tere chhor dene ká bhí ikhtiyár hai, aur salíb dene ká bhí?

¹¹ Yisú' ne use jawáb diyá, ki Agar tujhe úpar se na diyá játá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawáale kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. ¹² Is par Pilátus us ke chhor dene men koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhore detá hai, to Qaisar ká khair-khwáh nahín. Jo koi apne áp ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. ¹³ Pilátus yih báten sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabútara aur 'Ibrání men Gabbatá kahlátí hai, takht i 'adálát par baithá. ¹⁴ Yih Fasah kí taiyári ká din, aur chhate ghante ke qaríb ká waqt thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá, ki Apne bádsháh ko dekho. ¹⁵ Pas wuh chilláe, ki Le já, le já, use salíb de! Pilátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá hamará koi bádsháh nahín. ¹⁶ Is par us ne us ko un ke hawáale kiyá, táki salíb diyá jae.

Yisú' ke salíb diye jáne ká hál.

Pas wuh Yisú' ko le gaye, ¹⁷ aur wuh apní salíb áp utháe húe us jagah tak báhar gayá, jo Khopri kahlátí hai, jis ká tarjuma 'Ibrání men Gulgutá hai. ¹⁸ Wahán unhon ne Yisú' ko bích men, aur us ke idhar udhar áur do ádmíon ko salíb di. ¹⁹ Aur Pilátus ne ek kitába likhkar salíb par lagá diyá: us men yih likhá húa thá, YISÚ' NÁSARÍ YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH. ²⁰ Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye ki wuh maqám jahán Yisú' salíb diyá gayá thá, shahr ke nazdik thá; aur wuh 'Ibrání aur Latíní aur Yúnání men likhá húa thá. ²¹ Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátus se kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balki yih, ki us ne kahá; Main Yahúdíon

ká Bádsháh hún. ²² Pilátus ne jawáb diyá, ki Main ne jo likh diyá, wuh likh diyá.

²³ Jab sipáhi Yisú' ko salíb de chuke, to us ke kapre lekar chár hisse kiye, har sipáhi ke liye ek hissa, aur us ká kurta bhí liyá; yih kurta binsilá sarásar buná huá thá. ²⁴ Is liye unhon ne ápas men kahá, ki Use pháren nahín, balki us par qura' dālen, táki ma'lúm ho ki kis ká nikaltá hai. Yih is liye huá ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai, ki ^a Unhon ne mere kapre bānt liye, Aur meri poshák par chitthiyān dālin.

Chunāchi sipáhion ne aisá lí kiya.

²⁵ Aur Yisú' kí salíb ke pás us kí má, aur us kí má kí bahin, Maryam Klopás kí bīwī, aur Maryam Magdaliya kharī thīn. ²⁶ Yisú' ne apní má aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás khare dekhkar, má se kahá, ki Ai 'aurat! dekh terá betá yih hai. ²⁷ Phir shágird se kahá, Dekh terí má yih hai: aur usí waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

• *Yisú' kí marit.*

²⁸ Is ke ba'd, jab Yisú' ne ján liyá, ki ab sab báten tamám huín, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main piyásá hún. ²⁹ Wahán ek sirke se bhara huá bartan rakhá thá. Pas unhon ne sirke men bhigoe hue isfanj ko zúfe kí sháksh par rakhkar, us ke munh se lagáya. ³⁰ Pas jab Yisú' ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám huá: aur sir jhukákar ján dí.

• *Yisú' kí paslí ká chhedá jánd.*

³¹ Pas chúnki taiyári ká din thá, Yahúdíon ne Pilátus se darkhwást kí, ki un kí tángen tor dí jáen, aur lāshen utár lí jáen, táki Sabt ke din

salíb par na rahen; kyúnki wuh Sabt ká ek kháss din thá. ³² Pas sipáhion ne ákar pahle aur दूसरे shaḥs kí tángen torín, jo us ke sáth maslúb hue the. ³³ Lekin jab unhon ne Yisú' ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us kí tángen na torín. ³⁴ Magar un men se ek sipáhi ne bhále se us kí paslí chhedí aur fi'l faur us se khún aur pání bah niklá. ³⁵ Jis ne yih dekhá hai usí ne gawáhi dí hai, aur us kí gawáhi sachhí hai; aur wuh jántá hai ki sach kahtá hún, táki tum bhí imán láo. ³⁶ Yih báten is liye huín ki yih nawishta púra ho, ki ^b Us kí koí haddí na torí jáegi. ³⁷ Phir ek áur nawishta kahtá hai, ki ^c Jise unhon ne chhedá, us par nazar karenge.

Yisú' ka dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47;

Lúq. 23. 50-56.)

³⁸ Is ke ba'd Aramatiya ke rahne-wále Yúsuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíon ke dar se khufya taur par,) Pilátus se ijázat cháhí, ki Yisú' kí lāsh le jáe. Pilátus ne ijázat dí. Pas wuh ákar us kí lāsh le gayá. ³⁹ Aur Nikudemus bhí áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qaríb murr aur 'úd milá huá láyá. ⁴⁰ Pas unhon ne Yisú' kí lāsh lekar use sūti kapre men khushbúdar chízon ^d ke sáth kafnáya, jis tarah ki Yahúdíon men dafn karne ká dastúr hai. ⁴¹ Aur jis jagah use salíb dí gayí, wahán ek bág thá, aur us bág men ek nayí qabr thí, jis men kabhí koí na rakhá gayá thá. ⁴² Pas unhon ne Yahúdíon kí taiyári ke din ke bá'is Yisú' ko wahín rakh diyá, kyúnki yih qabr nazdík thí.

^a Zabúr 22. 18.

^b Khurúj 12. 46.

^c Zakaryáh 12. 10.

^d Yá argajá.

Ji uṭhne ke ba'd Yisú' ká Maryam Magdaliya par zâhir honâ.

20 ¹ Hafte ke pahle din, Maryam Magdaliya aise tarke ki abhi andherá hi thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se hatá huá dekhá.

² Pas wuh Shama'ún Patras aur us dúsre shágird ke pás, jise Yisú' 'aziz rakhtá thá dauri hui gayí, aur un se kahá, ki Khudáwand ko qabr se nikál le gaye; aur ma'lúm nahín ki use kahán rakh diya. ³ Pas Patras aur wuh dúsra shágird nikal kar qabr kí taraf jáne lage. ⁴ Aur wuh dono sáth sáth daure: magar wuh dúsra shágird Patras se áge barhkar qabr par pahle pahunchá.

⁵ Us ne jhukkar suti kapre pare pare hue dekhe; táham andar na gaya. ⁶ Shama'ún Patras us ke ba'd pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, ki suti kapre pare hain, ⁷ aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá huá thá, suti kapron ke sáth nahín, balki liptá huá ek jagah alag pará hai. ⁸ Is par dúsra shágird bhí, jo pahle qabr par áya thá, andar gaya; aur us ne dekhkar yaqín kiya.

⁹ Kyunki wuh ab tak us nawishte ko na jánte the, jis ke bamújib^a us ká murderon men se jí uṭhná zarúr thá. ¹⁰ Pas yih shágird apne ghar ko wápas gaye.

¹¹ Lekin Maryam báhar qabr ke pás kharí rotí rahí, aur jab rote rote qabr kí taraf jhukke andar nazar kí, ¹² to do firishton ko safed poshák pahine hue, ek ko sirháne aur dúsre ko páentí baithé dekhá, jahán Yisú' kí lách parí thi. ¹³ Unhon ne us se kahá; Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? Us ne un se kahá; Is liye ki mere Khudáwand ko le gaye, aur ma'lúm nahín ki use kahán rakhá. ¹⁴ Yih kahkar wuh píchhe phirí, aur Yisú'

ko khare dekhá, aur na pahcháná ki yih Yisú' hai. ¹⁵ Yisú' ne us se kahá, ki Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? kis ko dhúndhti hai? Us ne bág-bán samajhkar us se kahá, ki Miyán, agar tú ne us ko yahán se uṭháya ho, to mujh se kah de, ki use kahán rakhá hai, táki main use le jáún. ¹⁶ Yisú' ne us se kahá; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibrání zabán men bolí, Rabbúni! ya'ní Ai ustád! ¹⁷ Yisú' ne us se kahá; Mujhe na chhú; kyunki main ab tak Báp ke pás úpar nahín gaya; lekin mere bháiyon ke pás jákar un se kah, ki Wuh farmátá hai, ki Main apne Báp aur tumháre Báp ke, aur apne Khudá aur tumháre Khudá ke pás úpar jatá hún. ¹⁸ Maryam Magdaliya ne ákar shágirdon ko khabar dí, ki Main ne Khudáwand ko dekhá, aur us ne mujh se yih báten kahín.

Yisú' ká das rasúlon par zâhir honâ.

¹⁹ Phir usí din jo hafte ká pahlá din thá, shám ke waqt, jab wahán ke darwáze jahán shágird the, Yahúdíon ke dar se band the, Yisú' ákar bích men khará huá, aur un se kahá, ki Tumhári salámatí ho^b! ²⁰ Yih kahkar us ne apné háth aur paslí unhen dikhái. Pas shágird Khudáwand ko dekhkar khush hue. ²¹ Yisú' ne phir un se kahá, ki Tumhári salámatí ho^b; jis tarah Báp ne mujhe bhejá hai, usí tarah main bhí tumhen bhejtá hún. ²² Aur yih kahkar un kí taraf sáns chhorá, aur un se kahá, ki Rúhu'l Quds lo. ²³ Jin ke gunáh tum bakhsho, un ke bakhshé játe hain; jin ke gunáh tum qáim rakho, un ke qáim rakhe gaye hain. ²⁴ Magar, un bárah men se ek shakhs, ya'ní Tomá, jise Tauam kahte hain, Yisú' ke áne ke waqt un ke pás na thá. ²⁵ Pas báqí shágird us se

^a Yún. us nawishte ko . . . kí.

^b Yá tumheg itminán hásil ho.

kahne lage, ki Ham ne Khudāwand ko dekhā hai. Magar us ne un se kahā, ki Jab tak main us ke hāthon men mekhon ke sūrākh na dekh lūn, aur mekhon ke sūrākhon men apnī unglī na dāl lūn, aur apnā hāth us kī paslī ke andar na dāl lūn, hargiz yaqīn na karūngā.

Yisū' kā Tomā par zāhir honā.

²⁶ Āth roz ke ba'd, jab us ke shāgird phir andar the, aur Tomā un ke pās thā, aur darwāze band the, to Yisū' āyā aur bīch men kharā hokar bolā; Tumbārī salāmātī ho^a. ²⁷ Phir us ne Tomā se kahā, ki Apnī unglī pās lākar mere hāthon ko dekh, aur apnā hāth pās lākar merī paslī men dāl, aur beimān na ban, balki imān-dār ho jā. ²⁸ Tomā ne jawāb men us se kahā; Ai mere Khudāwand! Ai mere Khudā! ²⁹ Yisū' ne us se kahā; Tū to mujhe dekhkar imān lāyā hai; mubārak wuh hain, jo bagair dekhe imān lāe.

Yisū' ke baqī mu'jize.

³⁰ Aur Yisū' ne āur bahut se mu'jize shāgirdon ke sāmne dikhāe, jo is kitāb men likhe nahīn gaye; ³¹ lekin yih is liye likhe gaye, ki tum imān lāo, ki Yisū' hī Khudā kā Betā Masīh hai, aur imān lākar us ke nām se zindagī pāo.

Tibiriyaś kī jhīl ke kanāre Yisū' kā chand shāgirdon par zāhir honā.

21 ¹ Is ke ba'd Yisū' ne phir apne āp ko Tibiriyaś kī jhīl ke kanāre shāgirdon ko dikhāyā, aur is tarah zāhir hūā. ² Shama'ūn Patras aur Tomā jo Tauam kahlātā hai, aur Nathan'el jo Qānā e Galīl' kā thā, aur Zabdī ke betē, aur us ke shāgirdon men se do āur shakhs jama' the. ³ Shama'ūn Patras ne un se kahā, ki Main machhlī ke shikār ko jātā hūn. Unhon ne us se kahā;

^a Yā tumheñ itmīnān hāsīl ho.

Ham bhī tere sāth chalte hain; aur nikalkar kashtī par sawār hūe, magar us rāt kuchh na pakrā. ⁴ Aur subh hote Yisū' kanāre par kharā hūā; tāham shāgirdon ne na pahchānā, ki yih Yisū' hai. ⁵ Pas Yisū' ne un se kahā, ki Bachcho, tumhāre pās kuchh khāne ko hai? Unhon ne jawāb diyā, ki Nahīn. ⁶ Us ne un se kahā, ki Kashtī kī dahinī taraf jāl dālo, to pakroge^b. Pas unhon ne dālā, aur machhliyon kī kasrat se phir khench na sake. ⁷ Is liye us shāgird ne jis se Yisū' mahabbat rakhtā thā, Patras se kahā, ki Yih to Khudāwand hai. Pas Shama'ūn Patras ne yih sunkar, ki Khudāwand hai, kurta kamar se bāndhā, kyūnki nangā thā, aur jhīl men kūd parā. ⁸ Aur baqī shāgird us dongī par sawār machhliyon kā jāl khenchte hūe āe, kyūnki wuh kanāre se kuchh dūr na the, balki takhmīnan do sau hāth kā fāsila thā. ⁹ Jis waqt kanāre par utre, to unhon ne koelon kī āg, aur us par machhlī rakhī hūī aur rotī dekhī. ¹⁰ Yisū' ne un se kahā; Jo machhliyañ tum ne abhī pakrī hain, un men se kuchh lāo. ¹¹ Shama'ūn Patras ne charhkar ek sau trepan barī machhliyon se bharā hūā jāl kanāre par khenchā; magar bāwujūd machhliyon kī kasrat ke jāl na phatā. ¹² Yisū' ne un se kahā, Āo, khānā khā lo; aur shāgirdon men se kisī ko itnī jur'at na hūī ki us se pūchhtā, ki Tū kaun hai? kyūnki wuh jānte the, ki Khudāwand hī hai. ¹³ Yisū' āyā, aur rotī uthākar unhen dī; phir machhlī bhī dī. ¹⁴ Yisū' ne murdon men se jī uthne ke ba'd yih tīsīrī bār apne āp ko shāgirdon par zāhir kiya.

Patras kā rasūlī khidmat par az sar ī nau muqarrar honā.

¹⁵ Aur jab khānā khā chuke, to

^b Yūn. pāoge.

Yisú' ne Shama'un Patras se kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke betē, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá, Hān, Khudáwand; tú to jántá hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūn. Us ne us se kahá; To mere barre chará. ¹⁶ Us ne dobára us se phir kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke betē, kyá tú mujh se mahabbat rakhtá hai? Wuh bolá; Hān, Khudáwand, tú to jántá hí hai, ki main tujh ko 'azíz rakhtá hūn. Us ne us se kahá; To merí bheron kí gallabání kar. ¹⁷ Us ne tísrí bár us se kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke betē, kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai? Chúnki us ne tísrí bár us se kahá; Kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgír hokar us se kahá; Ai Khudáwand, tú to sab kuchh jántá hai; tujhe ma'lúm hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hūn. ¹⁸ Yisú' ne us se kahá; To merí bheren chará. Main tujh se sach sach kahtá hūn, ki Jab tú jawán thá, to áp hí apní kamar bándhtá thá, aur jahān cháhtá thá, phirtá thá; magar jab tú búrhá hogá, to apne háth lambe karegá, aur dúsrá shakhs terí kamar bándhegá, aur jahān tú na cháhegá, wahān tujhe le jáegá. ¹⁹ Us ne in báton se ishára

kar diyá, ki wuh kis tarah kí maut se Khudá ká jalál záhir karegá. Aur yih kahkar us se kahá, ki Mere píchhe ho le. ²⁰ Patras ne phirkar us shágird ko píchhe áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne shám ke kháne ke waqt us ke síne ká sahára lekar púchhá thá, ki Ai Khudáwand, terá pakarwánewálá kaun hai? ²¹ Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudáwand, is ká kyá hál hogá? ²² Yisú' ne us se kahá; Agar^a main cháhūn, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere píchhe ho le. ²³ Pas bháiyon men yih bát mashhūr hogayí, ki wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahín kahá thá, ki yih na maregá; balki yih kahá thá, ki Agar main cháhūn, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá?

Is risále ká khátima.

²⁴ Yih wuhí shágird hai, jo in báton ká gawáh aur likhnewálá hai; aur ham jánte hain, ki us kí gawáhi sach hí hai.

²⁵ Aur bhí bahut se kám hain, jo Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūn, ki jo kitáben likhí játín, un ke liye dunyá men gunjáish na hotí.

RASÚLON KE A'MÁL.

Dibája. Yisú' ká jí uthkar rasúlon par záhir honá.

I ¹ Ai, Thiyufilus, main ne pahlá risála un ibtidá kí báton ke bayán men tasníf kiya, jo Yisú' us din

tak kartá aur sikhátá rahá^a, ² jab tak ki wuh un rasúlon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasíle se hukm dekar, úpar utháyá na gayá. ³ Us ne dukh sahne ke ba'd bahut

^a Yún. un báton ke bayán men, jo Yisú' ne us din tak karní aur sikhání shuru' kíp.

se subúton se apne áp ko un par zinda záhir bhí kiya; chunáñchi wuh chális din tak unhen nazar ákar, Khudá kí bádsháhat kí báten kahtá rahá : ⁴ aur un se milkar un ko hukm diyá, kí Yarúshalem se báhar na jáo, balki Báp ke us wa'de ke púra hone ke muntazir raho, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho. ⁵ Kyúñki Yúhanná ne to pání se ^a baptisma diyá; magar tum thore dinon ke ba'd Rúhu'l Quds se ^a baptisma páoge.

Yisú' ká ásmán par charhná.

⁶ Pas unhon ne jama' hokar us se yih púchhá, kí Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl ko bádsháhi phir 'atá karega? ⁷ Us ne un se kahá; Un waqton aur mí'ádon ká jánná, jinhen Báp ne apne hí ikhtiyár men rakhá hai, tumhárá kám nahín. ⁸ Lekin jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya men, balki zamín kí intihá tak, mere gawáh hoge. ⁹ Yih kahkar wuh un ke dekhte dekhte úpar uthá liya gayá; aur badlí ne use un kí nazaron se chhipá liya. ¹⁰ Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kí taraf gaur se dekh rahe the, to kyá dekhte hain, kí do mard safed poshák pahine un ke pás khare hue ¹¹ kahte hain; Ai Galíli mardo, tum kyún khare ásmán kí taraf dekhte ho? Yihí Yisú', jo tumháre pás se ásmán par utháya gayá hai, jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai, usí tarah phir áega.

Rasúl du'á men mashgúl.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 16-19; ●

Lúq. 6. 14-16.)

¹² Tab wuh us pahár se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke

^a Yún. men.

^b Yá gairatmand.

Mar. 3. 18, aur Lúq. 6. 15 ko dekho.

kí kitáb.

^c Zabúr 69. 25.

nazdík, sabt kí manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. ¹³ Aur jab us men dákhil hue, to us balákhane par charhe, jis men wuh, ya'ní Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá, aur Bartulmái aur Matí, aur Halfá ká betá Ya'qúb, aur Shama'un Zelotes^b, aur Ya'qúb ká bhái Yahúdáh, rahte the. ¹⁴ Yih sab ke sab, Yisú' kí má Maryam aur áur 'auraton, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á men mashgúl rahe.

Yahúdáh Iskariyotí kí jagah Mattiyyáh rasúl ká chuná jáná.

¹⁵ Unhín dinon Patras bháiyon men, jo takhminan ek sau bís shakhs^c kí jamá'at thí, khará hokar kahne lagá; ¹⁶ Ai bháiyó, us nawishte ká púra honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq men pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá húa; ¹⁷ Kyúñki wuh ham men shumár kiya gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páya. ¹⁸ (Us ne badkárí kí kamái se ek khet hásil kiya; aur sir ke bal girá, aur us ká pet phat gayá, aur us kí sári antriyan nikal parin. ¹⁹ Aur yih Yarúshalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm húa, yahan tak kí us khet ká nám un kí zabán men Haqal-damá par gayá, ya'ní Khún ká Khet.) ²⁰ Kyúñki Zabúr^d men likhá hai, kí

^e Us ká ghar ujar jáe,

Aur us men koí basnewálá na rahe : aur

^f Us ká 'uhda dúsrá le le.

²¹ Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth átá játa rahá, ya'ní Yúhanná ke baptisma se lekar Khudáwand ke hamáre pas se utháe jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe,

Yih ek díní firqe ká nám thá. Mat. 10. 4,

^c Yún. namon.

^d Yún. Mazámír

^f Zabúr 109. 8.

²² cháhiye ki un men se ek mard hamáresáth us ke jút hne kágawáh bane. ²³ Phir unhon ne do ko pesh kiya, ek Yúsuf ko, jo Bar-Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dusrá Mattiyyáh ko : ²⁴ aur yih kahkar du'á mángí ; Ai Khudáwand, sab ke dilon ke bhed jánnewále, yih záhír kar, ki in dono men se tú ne kis ko chuná hai, ²⁵ ki wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhorke apni jagah gayá. ²⁶ Phir unhon ne un ke báre men qur'a dálá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyárah rasúlon ke sáth shumár huá.

Shágirdon par Rúhu'l Quds ká názil honá.

2 ¹ Jab 'Íd i Píntekust ká din huá, to wuh sab ek jagah jama' hue. ² Yakáyak ásmán se aisi áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká sannátá hotá hai, aur us se sára ghar, jáhán wuh baithe the, gúnj gayá. ³ Aur unhen ág ke shu'le kí sí phattí hui zabánen dikháí dín ; aur un men se har ek par á thahrín*. ⁴ Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabánen bolne lage, jaise Rúh ne unhen bolne kí táqat bakhsí.

Sunnewálon par mukhtalíf zabánon kí karámat kí tásir.

⁵ Aur har qaum men se jo ásmán ke tale hai, khudátars Yahúdí Yaráshalem men rahte the. ⁶ Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyúnci har ek ko yihí sunáí detá thá, ki yih merí hí zabán bol rahe hain. ⁷ Aur sab hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage ; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galilí nahín ? ⁸ Phir kyúnci ham men se har ek apne apne watan kí bolí suntá hai ? ⁹ Hálánki ham Párthí, aur Medí, aur 'Elámí, aur rahnewále Misuputámiya aur Yahúdiya aur Kappadukiya, aur

Puntus aur Ásiya, ¹⁰ aur Frúgiya aur Pamfúliya, aur Misr aur Libúá. ke 'iláqe ke jo Kurene ke garíb hai, aur Romí musáfir, khwáh Yahúdí khwáh un ke muríd, aur Kretí aur 'Arab hain ; ¹¹ magar apní apní zabán men un se Khudá ke bare bare kámon ká bayán sunte hain. ¹² Aur sab hairán hue, aur ghabrákar ek dúsre se kahne lage, ki Is se kyá garáz hai ? ¹³ Aur ba'z tháttá karke kahte the, ki Yih to táza mai ke nashe men hain.

Píntekust ke dín Patras ká wa'z.

¹⁴ Phir Patras un gyárah ke sáth khará huá, aur áwáz baland karke logon se kahá, ki Ai Yahúdí, aur ai Yaráshalem ke sab rahnewálo, yih ján lo, aur kán lagákar merí báten suno ; ¹⁵ ki jaisá tum samajhte ho yih nashe men nahín, kyúnci abhí to pahar hí dín charhá hai ; ¹⁶ balki yih wuh bát hai, jo Yoel nabí kí marífat kahí gayí thí, ki

¹⁷ b Khudá kahtá hai, ki Ákhirí dinon men aisé hogá, Ki main apní Rúh har bashar par názil karúngá° ;

Aur tumháre beté aur tumhári betiyan nubuwwát karenge ;

Aur tumháre jawán royá, aur tumháre budhe khwáb dekhenge :

¹⁸ Balki main apne bandon aur apní bandion par bhí

Un dinon men apní Rúh názil karúngá°, aur wuh nubuwwat karenge.

¹⁹ Aur main úpar ásmán par 'ajíb kám, aur niche zamín par nishá-nián,

Ya'ní khún, aur ág, aur dhúnwen ká bádal dikháungá.

²⁰ Súraj tárik aur chánd khún ho jáegá,

Peshtar is se ki Khudáwand ká kháss aur jalíl dín áe.

²¹ Aur yih hogá, ki jo kí Khudá-

* Yún. baitheín.

b Yoel 2. 28-32.

c Yá baháungá.

wand se du'á mángegá^a naját páegá.

²² Ai Isráíli, yih báten suno, ki Yisú' Násari ek aisá shakhs thá, jis ká Khudá kí taraf se honá tum par un mu'jizon aur 'ajíb kámon aur nishánon se sábit húa, jo Khudá ne us kí ma'rifat tum men dikháe, chuná-chi tum ap hí jánte ho. ²³ Jab wuh Khudá ke muqarrara intizám aur azalí 'ilm ke muwáfíq pakarwáyá gayá, to tum ne beshara' logon ke háth se use mekhen garwákar már dálá : ²⁴ lekin Khudá ne maut kí rassiyán^b kholkar use jiláyá : kyúñki mumkin na thá, ki wuh us ke qabze men rahtá. ²⁵ Kyúñki Dáúd us ke haqq men kahtá hai, ki

^c Main Khudáwand ko hamesha apne sámne dekhtá rahá ;

Wuh merí dahiní taraf hai, táki mujhe jumbish na ho :

²⁶ Isí sabab se merá dil khush húa, aur merí zabán shád ;

Balki merá jism bhí ummed men rahegá.

²⁷ Is liye ki tú merí ján ko 'Álam-i-arwáh men na rahne degá,

Aur na apne Muqaddas ke sarne kí naubat pahunchne degá.

²⁸ Tú ne mujhe zindagí kí ráhen batáin ;

Tú mujhe apne dídar ke bá'is khu-shí se bhar degá.

²⁹ Ai bháíyo, main qaum ke buzurg Dáúd ke haqq men tum se dilerí ke sáth kah saktá hún, ki wuh múá aur dafn bhí húa, aur us kí qabr áj tak ham men maujúd hai. ³⁰ Pas nabí hokar, aur yih jánkar ki Khudá ne mujh se qasam kháí hai, ki terí nasl se ek shakhs ko tere takht par bithá-úngá ; ³¹ us ne peshíngoi ke taur par^d Masíh ke jí uthne ká zikr kiyá, ki na

^a Yún. ká nám pukáregá.

^c Zabúr 16. 8-11.

^f Zabúr 110. 1.

qubúl karke.

^d Yún. peshbini karke.

^g Yún. push.

ⁱ Yún. jánon.

163

wuh 'Álam-i-arwáh men rahne diyá gayá, na us ká jism sarne páyá. ³² Isí Yisú' ko Khudá ne jiláyá, jis ke ham sab gawáh hain. ³³ Pas Khudá ke dahine háth se sarbaland hokar, aur Báp se wuh Rúhu'l Quds hásil karke, jis ká wa'da kiyá gayá thá, us ne yih názil kiyá^e, jo tum dekhte aur sunte ho. ³⁴ Kyúñki Dáúd to ásmán par nahín chahá : lekin wuh khud kahtá hai, ki

^f Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá,

Merí dahiní taraf baith,

³⁵ Jab tak main tere dushmanon ko tere páñwon ke niche kí chaukí na kar dúñ.

³⁶ Pas Isráíl ká sára gharaná yaqín ján le, ki Khudá ne usí Yisú' ko jise tum ne salíb dí, Khudáwand bhí kiyá aur Masíh bhí.

Tín hazár ádmíon ká imán lákar bap-tisma lená.

³⁷ Jab unhon ne yih suná, to un ke dilon par choť lagí, aur Patras aur baqí rasúlon se kahá, ki Ai bháíyo, ham kyá karen ? ³⁸ Patras ne un se kahá, ki Tauba karo, aur tum men se har ek gunáhon kí mu'áfi ke liye Yisú' Masíh ke nám par baptisma le ; to tum Rúhu'l Quds in'ám men páoge. ³⁹ Is liye ki yih wa'da tum aur tumhári aulád aur un sab dúr ke logon se bhí hai, jin ko Khudáwand hamará Khudá apne pás buláegá. ⁴⁰ Aur us ne áur bahut sí báten jatá jatákar, unhen yih nasihat kí, ki Apne ap ko is terí qaum^g se bacháo. ⁴¹ Pas jin logon ne us ká kalám qubúl kiyá, unhon ne^h baptisma liyá ; aur usí roz tín hazár ádmíonⁱ ke qaríb un men barh gaye. ⁴² Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur ápas men rifáqat

^b Yún. ká dard i zih.

^e Yá baháyá.

^h Yá Pas unhon ne us ká kalám

rakhne, aur roṭī torṇe aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

In naumurídon kí 'umda hálat.

43 Aur har shakhs^a khauf kartá thá, aur bahut se 'ajíb kám aur ni-shán rasúlon ke zarí'e se záhír hote the. **44** Aur jo imán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aur sári chízon men sharík the; **45** aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek kí zarúrat ke muwáfíq sab ko bánt diyá karte the. **46** Aur har roz ek dīl ho-kar haikal men jama' húa karte, aur gharon men roṭī torkar khushí aur sádádilí se khána kháyá karte the; **47** aur Khudá kí hamd karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudáwand har roz un men milá detá thá.

Patras ne ek langrá ádmí achchhá kiyá.

3 ¹ Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tísre pahar, haikal ko já^b rahe the. ² Aur log ek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par bithá dete the, jo Khúbsúrat kahlátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. ³ Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. ⁴ Patras aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, kí Hamárí taraf dekh. ⁵ Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. ⁶ Patras ne kahá, kí Chándí soná to mere pás hai nahín; magar jo mere pás hai, wuh tujhe diye detá hún: Yisú Masíh Násaríkenám se chal phir. ⁷ Aur us ká dahíná háth pakaṛkar us ko utháne lagá: aur usí dam us ke pánw aur takhne mazbút ho gaye. ⁸ Aur wuh kúdkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá aur kúdtá, aur Khudá kí hamd kartá húa

un ke sáth haikal men gayá. ⁹ Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá kí hamd karte dekhkar, ¹⁰ us ko pahchána kí yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá^c; aur us májare se jo us par wáqí' húa thá bahut dang aur hairán húa.

Haikal men Patras ká wa'z.

11 Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre húa thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kah-látá hai. ¹² Patras ne yih dekhkar logon se kahá^d; Ai Isráílió, is par tum kyún ta'ajjub karte ho, aur ha-men kyún is tarah dekh rahe ho, kí goyá ham ne apní qudrat yá dīndárí se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? ¹³ Ibráhím aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, ya'ní hamáre báp dádon ke Khudá ne apne khádím Yisú ko jalál diyá, jise tum ne pakaṛwá diyá, aur jab Pílátus ne us ke chhor देने ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. ¹⁴ Tum ne us Quddús aur Rástabáz ká inkár kiyá, aur darakhwást kí, kí ek khúní tum-hárí khátir chhorá jáe; ¹⁵ magar zindagí ke Málík^e ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se jiláyá; is ke ham gawáh haiñ. ¹⁶ Usí ke nám ne, us imán ke wasíle se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán ne jo us ke wasíle se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. ¹⁷ Aur ab, ai bháiyó, main jántá hún kí tum ne yih kám nádání se kiyá, aur aísá hí tumháre sardáron ne bhí. ¹⁸ Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, kí us ká Masíh dukh utháegá, wuh us ne isí tarah púrí kíñ. ¹⁹ Pas tauba karo, aur

^a Yún. jdn.

^b Yún. charh.

^c Yún. khairát ke liye baithá thá.

^d Yún. logon ko jawáb diyá.

^e Yá Bání.

ruj'ú' láo, táki tumháre gunáh mi'táe jáen, aur is tarah Khudáwand ke pás se tázagí ke din áen; ²⁰ aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. ²¹ Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe^a, jab tak ki wuh sab chízen bahál na kí jáen, jin ká zikr Khudá ne dunyá ke shurú' se apne pák nabíon kí zabání kiyá hai. ²² Chunan-chi Músá ne kahá, ki^b Khudáwand Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nábí paidá karegá^c; jo kuchh wuh tum se kahe, us kí sunná. ²³ Aur yih hogá, ki jo shakhs^d us nabí kí na sunegá, wuh ummat men se nest o nabúd kar diyá jaegá. ²⁴ Balki Samwíl se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. ²⁵ Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharík ho, jo Khudá ne hamáre báp dádon se bándhá, jab Ibráhim se kahá, ki^e Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páenge. ²⁶ Khudá ne apne Khádim ko jilákar pahle tumháre pás bhejá, tá ki tum men se har ek ko us kí badíon se pherkar barakat de.

Patras aur Yúhanná ká gaid honá.

4 ¹ Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; ² kyúнки sakht ranjída húa, ki wuh logon ko ta'lím dete, aur Yisú' kí nazír dekar^f murdon ke jí uthne kí manadí karte the. ³ Aur unhon ne un ko pakarkar^g dústre din tak hawálát men rakhá; kyúнки shám ho gayí thí. ⁴ Magar kalám ke sunne-wálon men se bahutere imán láe, yahan tak ki mardon kí ta'dád páñch hazár ke qaríb ho gayí.

Yahúdí sardáron ke sámne Patras kí jawábdihí.

⁵ Dústre din yún húa, ki un ke sardár aur buzurg aur faqih, ⁶ aur sardár káhin Hanná, aur Káifá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jama' húa; ⁷ aur un ko bích men khará karke púchhne lage, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiyá? ⁸ Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se kahá; ⁹ Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar áj ham se us ihsán kí bábat bápurs kí játi hai, jo ek nátawán ádmí par húa, ki wuh kyúnkar achchhá ho gayá; ¹⁰ to tum sab, aur Isráíl kí sári ummat ko malúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salíb dí, aur Khudá ne murdon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. ¹¹ Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'maron ne haqír jáná, jo kone ke sire ká patthar ho gayá. ¹² Aur kisí dústre ke wasíle se^h naját nahín; kyúнки ásmán ke tale ádmíon ko koi dúsrá nám nahín bakhshá gayá, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

Yahúdí sardáron kí dhamkí aur rasúlon ká jawáb.

¹³ Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí dilerí dekhí, aur ma'lúm kiyá ki wuh anparhe aur náwáqif ádmí hain, to ta'ajjub kiyá; phir unhen pahcháná, ki yih Yisú' ke sáth rahe hain. ¹⁴ Aur us ádmí ko jo achchhá húa thá, un ke sáth khare dekhkar, jhuthlá na sake; ¹⁵ magar unhen sadr 'adálat se báhar jáne ká hukm dekar, ápas men mashwara karne lage, ¹⁶ ki Ham in

^a Yún. ásmán us waqt tak us ko gubúl karen.

^b Istisná 18. 15, 18, 19.

^c Yá. uthaegá.

^d Yún. ján.

^e Padáish 22. 18.

^f Yún. Yisú' men.

^g Yún. un par háth dalkar.

^h Yún. men.

ádmíon ke sáth kyá karen? kyúnki Yarúshalem ke sab rahnewálon par raushan hai, ki un se ek sarfh mu'jiza záhir húa; aur ham is ká inkár nahín kar sakte. ¹⁷ Lekin is liye ki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, ki phir yih nám lekar kisi se bát na karen. ¹⁸ Pas unhen bulákar tákid kí, ki Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lím dená. ¹⁹ Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdík yih wájib hai, ki ham Khatá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; ²⁰ kyúnki mumkin nahín, ki jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. ²¹ Unhon ne un ko áur dhamkákar chhor diyá, kyúnki logon ke sabab se un ko sazá dene ká koí mauqa' na milá; is liye ki sab log us májare ke sabab se Khudá kí baráí karte the. ²² Kyúnki wuh shakhs, jis par yih shifá dene ká mu'jiza húa thá, chális baras se ziyáda ká thá.

Rasúlon ká chhútná aur Masíhí jamá'at kí du'á.

²³ Wuh chhútkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár ká-hinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiyá. ²⁴ Jab unhon ne yih suná, to ek dil hokar baland áwáz se Khudá se kahá, ki Ai Málik, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiyá; ²⁵ tú ne Rúhu'l Quds ke wasíle se hamáre báp apne khádim Dáúd kí zabání farmáyá, ki

^a Qaumon ne kyún dhúm macháí? Aur ummaton ne kyún bátíl khayál kiye?

²⁶ Khudáwand aur us ke Masíh kí mukhálafat ko

^a Zabúr 2 1, 2.

^c Yún. tere háth.

Zamín ke bádsháh uñ khare húa, Aur sardár jama' ho gaye.

²⁷ Kyúnki waqa'í tere pák khádim Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masah kiyá, Herodes aur Puntiyus Pílátus, gair-qaumon aur Isráílion^b ke sáth isí shahr men jama' húa, ²⁸ táki jo kuchh pahle se terí qudrat^c aur terí maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men láen. ²⁹ Ab, ai Khudáwand, un kí dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de ki wuh terá kalám kamál dilerí ke sáth sunáen; ³⁰ aur tú apná háth shifá dene ko barhá; aur tere pák Khádim Yisú' ke nám se mu'jize^d aur 'ajíb kám zubur men áen. ³¹ Jab wuh du'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáne lage.

Masíhion kí báhamí mahabbat aur sakhawat.

³² Aur imándáron kí jamá'at ek dil aur ek ján thí, aur kisi ne bhí apne mál ko apná na kahá, balki un kí sab chízen mushtarak thín. ³³ Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jí uñne kí gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazl thá. ³⁴ Kyúnki un men koí bhí muhtáj na thá; is liye ki jo log zamínon yá gharon ke málík the, un ko bech bechkar, biki húi chízon kí qímat láte, ³⁵ aur rasúlon ke pánwon men rakh dete the; phir har ek ko us kí zarúrat ke muwáfíq bánt diyá játá thá.

³⁶ Aur Yúsuf nám ek Lewí, jis ká laqa' rasúlon ne Bar-Nabá, ya'ní Nasíhat ká Beta, rakhá thá, Kuprus kí paidáish thá; ³⁷ us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qímat lákar rasúlon ke pánwon men rakh dí.

^b Yún. Isráíl kí ummaton.

^d Yún. nishán.

*Hananyáh aur Saffira kí dhokhebdázi
kí sazá.*

5 ¹ Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kí bíwí Saffira ne apní jáedád bechí; ² aur us ne apní bíwí ke jánte húe, qímat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pánwon men rakh diyá. ³ Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyún Shaitán ne tere dil men yih bát dál dí^a, kí tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur zamín kí qímat men se kuchh rakh chhore? ⁴ Kyá jab tak wuh tere pás thí, terí na thí? aur jab bechí gayí, to tere ikhtiyár men na rahí? Tú ne kyún apne dil men is bát ká khayál bándhá? Tú ne ádmíon se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. ⁵ Yih báten sunte hí Hananyáh gir pará, aur us ká dam nikal gayá: aur sab sunnewálon par bará khauf chhá gayá. ⁶ Phir jawánon ne uñhkar use kafnáya, aur báhar le jákar dafn kiya.

⁷ Jab tín ek ghante guzre, to us kí bíwí, is májare se bekhábar, andar áí. ⁸ Patras ne us se kahá^b; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí? Us ne kahá; Hán, itne hí ko. ⁹ Patras ne us se kahá; Tum ne kyún Khudáwand kí Rúh ko ázmáne ke liye eká kiya? Dekh, tere shauhar ke dafn karnewále darwáze par khare^c hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. ¹⁰ Wuh usí dam us ke pánwon men gir parí, aur us ká dam nikal gayá: aur jawánon ne andar áke use murda páya, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diyá. ¹¹ Aur sárá kalísiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhá gayá.

*Rasúlon ke áur mu'jize, aur kalísiyá
ká baqhná.*

¹² Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajíb kám logon men záhir hote the, aur wuh sab ek dil hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. ¹³ Lekin auron men se kisi ko jur'at na húi, kí un men já mile; magar log un kí baráí karte the; ¹⁴ aur Khudáwand par ímán lánewále^d mard aur 'aurat áur bhí kasrat se ho gaye; ¹⁵ yahán tak kí log bímáron ko sarakon par lá láke, chárpaíyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hí un men se kisi par parjáe. ¹⁶ Aur Yarúshalem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bímáron aur nápak rúhon ke satáe húon ko lákar, kasrat se jama' hote the; wuh sab achchhe kar diye játe the.

*Rasúlon ká qaid se chhútná, aur sadr
majlis ke sámne jawáb dená.*

¹⁷ Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthí, jo Sadúqíon ke firqe ke the, hasad^e uthe, ¹⁸ aur rasúlon ko pakarkar^f 'ámm hawá-lát men rakh diyá. ¹⁹ Magar Khudáwand ke ek firishte ne rát ko qaid-kháne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí ²⁰ Jáó, haikal men khare hokar yih tamám zindagí-bakhsh^g báten logon ko sunáo. ²¹ Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lím dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthíon ne ákar, sadr 'adálat ke logon aur baní Isráíl ke sab buzurgon ko jama' kiya, aur qaidkháne men kahlá bhejá, kí unhen lán. ²² Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaid-kháne men na páya, aur lautkar khabar dí, ²³ kí Ham ne qaidkháne

^a Yún. Shaitán ne tere dil ko bhar diyá.

^c Yún. gárnewálon ke pánw darwáze par.

^e Yún. hasad se bharkar.

^b Yún. us ko jawáb diyá.

^d Yún. Khudáwand ke yaqín karnewále.

^f Yún. rasúlon par háth dálkar.

^g Yún. is zindagí kí sab.

ko to barí hifázat se band kiyá húa, aur chaukidáron ko darwázon par khare húa páyá; magar jab kholá, to andar koí na milá. ²⁴ Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten sunín, to un logon ke báre men hairán húa, ki is ká kyá anjám hogá. ²⁵ Itne men kisi ne ákar unhen khabar dí, ki Dekho, wuh ádmí jinhen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare húa logon ko ta'lím de rahe hain. ²⁶ Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen narmí se le áyá, kyúnci lánewále darte the, ki log ham ko sangsár na kar den. ²⁷ Phir unhen lákar 'adálat men khará kar diyá. Aur sardár káhin ne un se yih kahá^a, ²⁸ ki Ham ne to tumhen sakht tákid kí thí, ki yih nám lekar ta'lím na dená: magar dekho, tum ne tamám Yarúshalem men apní ta'lím phailá dí^b, aur us shakhs ká khún hamáří gardan par rakhná cháhte ho. ²⁹ Patras aur áur rasúlon ne jawáb men kahá, ki Ádmíon ke hukm kí nisbat Khudá ká hukm mánná ziyáda farz hai. ³⁰ Hamáre báp-dádon ke Khudá ne Yisú' ko jiláyá, jise tum ne lakrí par latkákar már dálá thá. ³¹ Usí ko Khudá ne Málík^c aur Munjí thahrákar, apne dahine háth se sarbaland kiyá, táki Isráíl ko tauba kí taufiq aur gunáhon kí mu'áfi bakhshé. ³² Aur ham in báton ke gawáh hain; aur Rúhu'l Quds bhí gawáh hai, jise Khudá ne unhen bakhshá hai, jo us kí tábi'dárí karte hain.

Gamliel kí saláh ke bamájib rasúlon ká chhrátná.

³³ Wuh yih sunkar jal gaye^d, aur unhen qatl karná cháhá. ³⁴ Magar Gamliel nám ek Farísí ne, jo shara' ká mu'allim aur sab logon men 'izzatdár thá, 'adálat men khare hokar

hukm diyá, ki in ádmíon ko thorí der ke liye báhar kar do. ³⁵ Phir un se kahá, ki Ai Isráíli, in ádmíon ke sáth jo kuchh kiyá cháhte ho, hoshyári se karná. ³⁶ Kyúnci in dinon se pahle Thiyúdás ne uþkar da'wá kiyá thá, ki main bhí kuchh hún; aur takhmínan chár sau ádmí us ke sáth ho gaye the. Magar wuh márá gayá; aur jitne us ke mánnewále the, sab paráganda aur nest o nábúd húa. ³⁷ Is ke ba'd Yahúdáh Galíli, ismawísí ké dinon men uþhá, aur kuchh log apní taraf kar liye. Wuh bhí halák húa, aur jitne us ke mánnewále the, sab paráganda hogaye. ³⁸ Pas ab main tum se kahtá hún, ki In ádmíon se kanára karo, aur un se kuchh kám na rakho; kahín aísá na ho ki Khudá se bhí larnewále thahro; kyúnci yih tadbír yá kám, agar ádmíon kí taraf se hai, to ap barbád ho jáega: ³⁹ aur agar Khudá kí taraf se hai, to tum in logon ko máglúb na kar sakoge. ⁴⁰ Unhon ne us kí bát máni: aur rasúlon ko pás bulákar un ke kore lagwáe, aur yih hukm dekar chhor diyá, ki Yisú' ke nám se bát na karná. ⁴¹ Pas wuh 'adálat se is bát par khush hokar chále gaye, ki ham us Nám ke wáste be'izzat hone ke láiq thahre. ⁴² Aur wuh haikal aur gharon men har roz sikhláne, aur is bát kí khushkhabarí dene se, ki Yisú' hí Masíh hai, báz na áe.

Garíbon kí khidmat ke liye sát shakhsan ká muqarrar honá.

6 ¹ Un dinon men, jab shágird bahut hote játe the, to Yúnání-máíl Yahúdí 'Ibráníon kí shikáyat karne lage, is liye kí rozána khabar-gíri men un kí bewa 'auraton ke báre men gafilat hotí thí. ² Aur un bárah ne sab shágirdon ko jama'

^a Yún. púchhá.

^c Yá Bání.

^d Yún Yarúshalem ko apní ta'lím se bhar diyá.

^d Yún. kañ gaye.

karke kahá, ki Munásib nahín ki ham Khudá ke kalám ko chhōkar kháne píne ká intizám^a karen.

³ Pas, ai bháiyō, apne men se sāt nek-nám shakhson ko chun lo, jo Rúh aur dānái se bhare hūe hon, ki ham un ko is kām par muqarrar karen.

⁴ Lekin ham to du'á men aur kalám kí khidmat men mashgúl rahenge.

⁵ Yih bát sári jamá'at ko pasand áí. Pas unhon ne Stifanus nám ek shakhs ko, jo imán aur Rúhu'l Quds se bhara húa thá, aur Filippus, aur Prukhurus, aur Nikánor, aur Tímon, aur Parmínas, aur Nikuláus Antákí ko, jo murídí Yahúd thá, chun liyá; ⁶ aur inhen rasúlon ke áge khará kiyá; unhon ne du'á mángkar un par háth rakhe.

⁷ Aur Khudá ká kalám phailne lagá; aur Yaráshalem men shágirdon ká shumár bahut hí barh gayá, aur káhinon ká bará guroh imán ká tábí' ho gayá.

Stifanus kí bashárat aur us kí girif-tári.

⁸ Aur Stifanus, fazl aur quwwat se ma'múr hokar, logon men bare bare 'ajíb kám aur nishán záhir kartá rahá.

⁹ Tab us 'ibádatkháne se jo Libirtínon ká kahlátá hai, aur Kureníon aur Iskandaríon aurun men se jo Kilikiya aur Ásiya se áe the, ba'z log uthkar Stifanus se bahs karne lage. ¹⁰ Magar wuh us dānái aur Rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, muqábala na kar sake. ¹¹ Is par unhon ne ba'z ádmíon ko sikhákar kahlwá diyá, ki Ham ne us ko Músá aur Khudá ke barkhiláf kufr kí báten karte suná. ¹² Phir wuh 'awámm aur buzurgon aur faqíhon ko ubhákar us par charh gaye, aur pakarkar sadr 'adálat men le gaye, ¹³ aur jhúthe gawáh banáe, jo kahte the, ki Yih shakhs is pák

maqám aur shar'at ke barkhiláf bolne se báz nahín átá: ¹⁴ kyúñki ham ne use yih kahte suná, ki wuhí 'Yisú' Násarí is jagah ko barbád kar degá, aur un rasmon ko badal dálegá jo Músá se hamen pahunchí hain^b. ¹⁵ Aur un sab ne jo 'adálat men baithé the, us par gaur se nazar karke yih dekhá, ki us ká frishte ká sá chihra hai.

Sadr majlis ke sámnē Stifanus kí taqrír.

7 ¹ Phir sardár káhin ne kahá, Kyá yih báten isí tarah par hain? ² Us ne kahá;

Ai bháiyō, aur buzurgō, suno. Khudá e Zu'l jalál hamáre báp Ibrá-hím par us waqt záhir húa, jab wuh Hárán men basne se peshtar Misuputámiya men thá; ³ aur us se kahá, ki ⁴ Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chalá já, jise main tujhe dikháúngá. ⁴ Is par wuh Kasdíon ke mulk se nikalkar Hárán men já basá; aur wahán se us ke báp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men le jákar basá diyá, jis men tum ab baste ho. ⁵ Aur us ko kuchh mírás, balki qadam rakhne kí bhí us men jagah na dí: magar wa'da kiyá, ki Main yih zamín tere, aur tere ba'd terí nasl ke qabze men kar dúngá; hálánki us ke aulád na thí. ⁶ Aur Khudá ne yih farmáyá, ki ⁶ Terí nasl gair mulk men begání hogí; wuh un ko gulámí men rakhenge, aur char sau baras tak un se badsulúki karenge. ⁷ Phir Khudá ne kahá, ki Jis qaum kí wuh gulámí men rahenge, us ko main sazá dúngá: aur us ke ba'd wuh nikalkar isí jagah merí 'ibádat karenge. ⁸ Aur us ne us se khatna ká 'ahd bāndhá; aur isí hálát men

^a Yún. mezon kí khidmat.

^c Yún. bápo.

^d Paidáish 12. 1.

^b Yún. Músá ne ham ko saunpín.

^e Paidáish 15. 13, 14.

Ibráhim se Izháq paidá húa, aur áthwen din us ne us ká khatna kiyá; aur Izháq se Ya'qúb, aur Ya'qúb se bárah firqon ke buzurg paidá húa. ⁹ Aur buzurgon ne hasad men ákar Yúsuf ko bechá, ki Misr men pahunch jáe: magar Kḥudá ne us ke sáth ho-kar, ¹⁰ us kí sab musibaton se us ko chhuráya, aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke nazdík us ko maqbúliyat aur hikmat baḥshí, aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká sardar kar diyá. ¹¹ Phir Misr ke sáre mulk aur Kan'an men kál pará, aur barí musibat áí; aur hamáre báp dádon ko kháná na miltá thá. ¹² Lekin Ya'qúb ne yih sunkar, ki Misr men anáj hai, hamáre báp dádon ko pahlí bár bhejá. ¹³ Aur dúsri bár Yúsuf apne bháiyon par záhir ho gayá, aur Yúsuf kí qaumíyat Fir'aun ko ma'lúm ho gayí. ¹⁴ Phir Yúsuf ne apne báp Ya'qúb aur sáre kunbe ko, jo pachhattar shakhs^a the, bulá bhejá. ¹⁵ Aur Ya'qúb Misr men gayá^b; wahán wuh aur hamáre báp dáde mar gaye. ¹⁶ Aur wuh shahr Shikim men pahuncháe gaye, aur us maqbare men dafn kiye gaye, jis ko Ibráhim ne Shikim men rúpaya dekar baní Hamor se mol liyá thá. ¹⁷ Lekin jab us wa'de kí mí'ád purí hone ko thí, jo Kḥudá ne Ibráhim se farmáyá thá, to Misr men wuh ummat barh gayí, aur us ke logon ká shumár ziyáda hone lagá, ¹⁸ us waqt tak kí^c dúsra bádsháh Misr par hukmrán húa^d, jo Yúsuf ko na jántá thá. ¹⁹ Us ne hamáre qaum se fitrat karke hamáre báp dádon ke sáth yahán tak badsulúki kí, ki unhen apne bachche phenkne pare, táki zinda na rahen. ²⁰ Is mauqa^e par Músá paidá húa, jo niháyat ḥúbsúrat^f thá; wuh tīn

maḥíne tak apne báp ke ghar men palá gayá. ²¹ Magar jab phenk diyá gayá, to Fir'aun kí beṭi ne use uthá liyá, aur apná beṭá karke palá. ²² Aur Músá Misrion ke tamám 'ulúm kí ta'lím pákar kalám aur kám men quwwatwálá ho gayá. ²³ Aur jab wuh chálís baras ke qaríb húa, to us ke jí men áyá, ki main apne baní Is-ráíl bháiyon ká hál dekhún. ²⁴ Chun-ánchi un men se ek ko zulm utháte dekhkar us kí himáyat kí, aur Misrí ko márkhar mazlúm ká badlá liyá. ²⁵ Us ne to khayál kiyá, ki mere bhái samajh lenge, ki Kḥudá mere háthon unhen chhutkára degá; magar wuh na samjhe. ²⁶ Phir dúsre din wuh un men se do larṭe hún ke pás áyá^g, aur yih kahkar unhen sulh karne kí targíb dí, ki Ai jawáno, tum to bhái bhái ho; kyún ek dúsre par zulm karte ho? ²⁷ Lekin jo apne parausi par zulm kar rahá thá, us ne yih kahkar use haṭá diyá, ki Tujhe kis ne ham par hákím aur gází muqarrar kiyá? ²⁸ Kyá tú mujhe bhí qatl karná cháhtá hai, jis tarah kal us Misrí ko qatl kiyá thá? ²⁹ Músá yih bát sunkar bhág gayá, aur Midyán ke mulk men musáfir rahtá rahá, aur wahán us ka do beṭe paidá húa. ³⁰ Aur jab púre chálís baras ho gaye, to Koh i Síná ke bayábán kí jhári men, ág ke shu'le kí súrat men, us ko ek firishta dikhái diyá. ³¹ Jab Músá ne us par nazar kí, to us nazzáre se ta'ajjub kiyá; aur jab nazdík se dekhne ko gayá, to Kḥudáwand kí áwáz áí, ³² kí^h Main tere báp dádon ká Kḥudá, ya'ní Ibráhim, aur Izháq, aur Ya'qúb ká Kḥudá hún. Tab to Músá kánp gayá, aur us ko dekhne kí jur'at na rahí. ³³ Kḥudáwand ne us se kahá, ki Apne pánw se jútí utár le: kyúnki jis jagah tú khará

^a Yún. jāneṭ.^b Yún. utar gayá.^c Kḥurúj 1. 8.^d Yún. uṭhá.^e Yún. Kḥudá ke liye ḥúbsúrat.^f Yún. dikhái diyá.^g Kḥurúj 3. 6.

hai, wuh pák zamín hai. ³⁴ Main ne wáqa'í apní us ummat kí musibat dekhí, jo Misr men hai, aur un ká áh o nála suná ; pas unhen chhuráne utrú hún : ab á, main tujhe Misr men bhejúngá. ³⁵ Jis Músá ká unhon ne yih kahkar inkár kiyá thá, ki Tujhe kis ne hákim aur qází muqarrar kiyá ? usí ko Khudá ne hákim aur chhuránewálá thahrákar us firishte ke zarí'e se bhejá, jo use jhá'ri men nazar áyá thá, ki hákim aur chhuránewálá ho. ³⁶ Yihí shakhs unhen nikál le gayá, aur mulk i Misr, aur Bahr i Qulzum, aur bayábán men chálís baras tak 'ajíb kám aur nishán dikháe. ³⁷ Yih wuhí Músá hai, jis ne baní Isráíl se kahá thá, ki^a Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nabí paidá karegá^b. ³⁸ Yih wuhí hai, jo bayábán kí^c kalísiyá men us firishte ke sáth thá, jo Koh i Síná par us se hamkalám húa, aur hamáre báp-dádon ke bhí sáth thá. Usí ko zindagi ká kalám milá^d, ki ham tak pahunchá de ; ³⁹ magar hamáre báp-dádon ne us ká farmánbardár honá na cháhá, balki us ko haṭá diyá, aur un ke dil^e Misr kí taraf phire ; ⁴⁰ aur unhon ne Hárún se kahá, ki^e Hamáre liye aise ma'búd baná, jo hamáre áge áge chalen : kyú'ki yih Músá jo hamen Misr ke mulk se nikál láyá, ham nahín jánte ki wuh kyá húa. ⁴¹ Aur un dinon men unhon ne ek bachhrá banáyá, aur us but ko qurbání chārhái, aur apne háthon ke kámon kí khushí manái. ⁴² Pas Khudá ne munh moṛkar unhen chhor diyá, ki ásmání fauj ko pújen ; chunā'chi nabíon kí kitáb men likhá hai, ki

^f Ai Isráíl ke gharáne,

Kyá tum ne bayábán men chálís baras

Mujh ko zabíhe aur nazren dín ?

⁴³ Balki tum Molak ke khaime, Aur Rifán dewtá ke táre ko liye phirte the,

Ya ní un sūraton ko, jinhen tum ne sijda karne ke liye banáyá thá :

Pas main tumhen Bābil ke pare le jákar basá'ungá.

⁴⁴ Shahádat ká khaime bayábán men hamáre báp-dádon ke pás thá, jaisá ki Músá se kalám karnewále ne farmáyá thá, ki jo namúna tú ne dekhá thá, usí ke muwáfiq ise baná.

⁴⁵ Usí khaime ko hamáre báp dáde agle buzurgon^g se hásil karke, Yaho-shú' ke sáth le gaye, jis waqt un qaumon kí milkíyat par qabza kiyá, jin ko Khudá ne hamáre báp dádon ke sámne nikál diyá, aur wuh Dáúd ke zamáne tak rahá. ⁴⁶ Is par Khudá kí taraf se fazl húa, aur us ne dar-khwást kí, ki main Ya'qúb ke Khudá ke wáste khaime taiyár karún^g.

⁴⁷ Magar Sulaimán ne us ke liye makán banáyá. ⁴⁸ Lekin Bá'ri Ta'álá háth ke banáe húe gharon men nahín rahtá ; chunā'chi nabí kahtá hai, ki

⁴⁹ ^h Khudáwānd farmátá hai ;

Ásmán merá takht,

Aur zamín mere pā'won ke níche kí chaukí hai :

Tum mere liye kaisá ghar banáoge,

Yá merí áramgáh kaun sí hai ?

⁵⁰ Kyá yih sab chízen mere háth se nahín banín ?

⁵¹ Ai sarkasho, aur dil aur kán ke námakhtúno, tum har waqt Rúhu'l Quds kí mukhálafat karte ho ; jaise tumháre báp dáde karte the, waise hí tum bhí karte ho. ⁵² Tumháre báp dádon ne nabíon men se kis ko nahín

^a Istisná 18. 15.

^d Yún. ke kalime míle.

^g Yún. pá'ún.

^b Yún. uṭhādegá.

^e Khurúj 32. 1.

^c Yún. men.

^f 'Amos. 5. 25-27.

^h Yasha'yáh 66. 1, 2.

satáyá? Unhon ne to us Rástbáz ke áne ke peshtar khabar denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakar-wánewále aur qátíl húe: ⁵³ tum ne firish-ton kí hidáyat se sharí'at to pái, magar 'amal na kiyá.

Stifanus ká shahíd honá.

⁵⁴ Wuh yih báten sunkar jí men jal gaye ^a, aur us par dánt písne lage.

⁵⁵ Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kí taraf gaar se nazar kí, aur Khudá ká jalál aur Yisú' ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhkar ⁵⁶ kahá, kí Dekho, main ásmánon ko khulá huá, aur Ibn i Adam ko Khudá kí dahiní taraf khará dekhtá hún. ⁵⁷ Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek dil hokar us par pil pare; ⁵⁸ aur shahr se báhar nikálkar us ko sangsár karne lage: aur gawáhon ne apne kapre Shául nám ek jawán ke pánwon ke pás rakh diye. ⁵⁹ Pas wuh Stifanus ko sangsár karte rahe; magar wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, kí Ai Khudáwand Yisú', merí ruh ko qubúl kar. ⁶⁰ Phir wuh ghutne tekkar barí áwáz se pukará, kí Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zimme **8** na lagá: aur yih kahkar so gayá. ¹ Aur Shául us ke qatl rází thá.

Yarúshalem kí kalisiyá par zulm.

Usí din us kalisiyá par jo Yarúshalem men thí, bará zulm barpá huá; aur rasúlon ke siwá sab log Yá-húdiya aur Sámariya kí atráf men paráganda ho gaye. ² Aur dindár logon ne Stifanus ko dafn kiyá, aur us ká bará mátam kiyá. ³ Aur Shául kalisiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, kí ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasítkar qaid karátá thá.

Sámariya men Filippus kí manádi.

⁴ Pas jo paráganda húe the, wuh har jagah jakar kalám kí khushkhabarí dete the. ⁵ Aur Filippus shahr i Sámariya men jakar ^b logon men Masíh kí manádi karne lagá. ⁶ Aur jo mu'jize ^c Filippus dikhátá thá, logon ^d ne unhen sunkar aur dekhkar bí'l ittifáq us kí báton par jí lagáyá. ⁷ Kyúнки bahutere logon par se nápak rúhen barí áwáz se chillá chillákár utar gayín, aur bahut se maslúj aur langre achchhe kiye gaye. ⁸ Aur us shahr men barí khushi húi.

Shama'un jádúgar ká imán láná.

⁹ Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgarí kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, kí Main bhí koí bará shakhs hún. ¹⁰ Aur chhote se bare tak sab us kí taraf mutawajjih hokar ápas men kahte the, kí Yih Khudá kí wuh Quدرات hai, jise Barí kahte hain. ¹¹ Wuh is liye us kí taraf mutawajjih hote the, kí us ne barí muddat se apne jádú ke wasíle un ko hairán kar rakhá thá. ¹² Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiyá, jo Khudá kí bádsháhat aur Yisú Masíh ke nám kí khushkhabarí detá thá, to sab log, khwáh mard khwáh 'aurat, baptisma lene lage. ¹³ Aur Shama'un khud bhí imán láyá; aur baptisma lekar Filipus ke sáth rahne lagá, aur nishán aur bare bare mu'jize ^e hote dekhkar hairán huá.

Patras aur Yúhanná ká naumrurídon par háth rakhná, aur Patras ká Shama'un ko dhamkáná.

¹⁴ Jab rasúlon ne Yarúshalem men suná, kí Sámariyon ne Khudá ká kalám qubúl kar líyá, to Patras aur

^a Yún. kat gaye.

^d Yún. bhíron.

^b Yún. utarkar.

^c Yún. nishán.

^e Yún. qudrateen.

Yúhanná ko un ke pás bhejá : ¹⁵ in-
hon ne jákar^a un ke liye du'á mángí,
ki Rúhu'l Quds páen : ¹⁶ kyúnki
wuh us waqt tak un men se kisi par
názil na húá thá ; unhon ne sirf
Khudáwand Yisú' ke nám par bap-
tisma liyá thá. ¹⁷ Phir inhon ne un
par háth rakhe, aur unhon ne Rúhu'l
Quds páyá. ¹⁸ Jab Shama'un ne
dekha, ki rasúlon ke háth rakhne se
Rúhu'l Quds diyá játa hai, to un ke
pás rúpaye lákar ¹⁹ kahá, ki Mujhe
bhí yih iktiyár do, ki jis par main
háth rakhúñ, wuh Rúhu'l Quds páe.
²⁰ Patras ne us se kahá, ki Tere rú-
paye tere sáth gárat hon, is liye ki tú
ne khayál kiyá, ki Khudá kí bakh-
sish rúpayon se hásil hotí hai.
²¹ Terá is amr men na hissa hai, na
bakhra ; kyúnki terá dil Khudá ke
nazdik khalís nahín. ²² Pas apní is
badí se tauba kar, aur Khudáwand
se du'á máng, ki sháyad tere dil ke is
khayál kí mu'áfi ho ; ²³ kyúnki main
dekhtá hún, ki tú pitt kí sí karwáhat
aur narástí ke band men giriftár hai.
²⁴ Shama'un ne jawáb men kahá ;
Tum mere liye Khudáwand kí min-
nat karo, ki jo báten tum ne kahín,
un men se koi mujh par wárid na ho.

²⁵ Phir wuh gawáhi dekar, aur
Khudáwand ká kalám sunákar, Yarú-
shalem ko wápas hue, aur Sámariyon
kí bahut sí bastiyon men khushkha-
barí dete gaye.

*Filippus kí khidmat se ek Habshí wazír
ká muríd banná.*

²⁶ Phir Khudáwand ke firishte ne
Filippus se kahá, ki Uthkar dakkhin
kí taraf us ráh tak já, jo Yarúshalem
se 'Azzáh ko játa hai, aur jangal men
hai. ²⁷ Wuh uthkar rawána húá ; to
kyá dekhtá hai, ki ek Habshí khoja

á rahá hai ; wuh Habshíon kí malika
Kandáke ká ek wazír ; aur us ke sáre
khazáne ká mukhtár thá ; aur Yarú-
shalem men 'ibádat ke liye áyá thá.
²⁸ Wuh apní rath par baithá húá, aur
Yasha'yáh nabí kí kitáb ko parhtá
húá, wápas já rahá thá. ²⁹ Rúh ne
Filippus se kahá, ki Nazdik jákar us
rath ke sáth ho le. ³⁰ Pas Filippus
ne us taraf daurkar use Yasha'yáh
nabí kí kitáb parhte suná, aur kahá,
ki Jo tú parhtá hai use samajhtá bhí
hai ? ³¹ Wuh bolá, Yih mujh se
kyúnkar ho saktá hai, jab tak koi
mujhe hidáyat na kare ? Aur us ne
Filippus se darkhwást kí, ki mere pás
á baith. ³² Kitáb i muqaddas kí jo
'ibárat wuh parh rahá thá yih thí, ki

^b Log use bher kí tarah zabh karne
ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bál
katarnewále ke sámne bezabán
hotá hai,

Usí tarah wuh apná munh nahín
kholtá.

³³ Us kí pasthálí men us ká insáf
na húá^c.

Aur kaun us kí nasl^d ká hál bayán
karegá ?

Kyúnki zamín par se us kí zindagi
mitáí játi hai.

³⁴ Khoje ne Filippus se kahá^e, ki
Main terí minnat karke púchhtá
hún, ki Nabí yih kis ke haqq men
kahtá hai ? apne, yá kisi dúsre ke ?

³⁵ Filippus ne apní zabán kholkar
usí nawishte se shurú' kiyá, aur use
Yisú' kí khushkhabarí dí. ³⁶ Aur
ráh men chalte chalte, kisi pání kí
jagah par pahunché. Khoje ne kahá,
ki Dekh, pání maujúd hai ; ab mujhe
baptisma lene se kaun sí chíz rokti
hai ? ³⁷ Pas us ne rath ke khará

^a Yún. utarkar.

^b Yasha'yáh. 53. 7. 8.

^c Yún. insáf uthá liyá gayá.

^d Yún. pusht.

^e Yún. jawáb men kahá.

^f B. p. q. n. m. is mauqa' par yih púrí 'ibárat, yá us ká ek juz páyá játa hai, ki
³⁷ Filippus ne kahá, ki Agar tú dil o ján se imán láta hai, to jáiz hai. Us ne jawáb
men kahá, ki Main imán láta hún, ki Yisú' Masih Khudá ká Betá hai.

karne ká hukm diyá : aur Filippus aur k̄hoja dono pání men utar pare ; aur us ne us ko baptisma diyá. ³⁹ Jab wuh pání se nikalkar úpar áe, to Khudáwand kí Rúh Filippus ko uthá le gayí, aur k̄hoje ne use phir na dekhá ; aur k̄hushí kartá húa apní ráh chala gayá. ⁴⁰ Aur Filippus Ashdod men á niklá, aur Qaisariya men pahunchne tak sab shahron men chalte chalte k̄hushkhabarí sunátá gayá.

Shául ke rujá' láne ká hál.

9 ¹ Aur Shául, jo abhí tak Khudáwand ke shágirdon ke dhamkáne aur qatl karne kí dhun men thá, sardár káhin ke hán gayá, ² aur us se Damishq ke 'ibádatkhánon ke liye is mazmún ke khatt mánge, ki jin ko wuh Masihí Taríq par páe, k̄hwáh mard, k̄hwáh 'aurat, un ko bándhkar Yarúshalem men láe. ³ Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdík pahunchá, to aisá húa ki yakáyak ásmán se ek núr utarkar us ke girdágird phail gayá ; ⁴ aur wuh zamín par gir pará, aur yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai ? ⁵ Us ne púchhá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai ? Us ne kahá ; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai : ⁶ magar uthkar shahr men já, aur jo tujhe karná cháhiye, wuh tujh se kahá jáegá. ⁷ Jo ádmí us ke hamráh the, wuh khámosh khare rah gaye, kyúnki áwáz to sunte the, magar kisi ko dekhte na the. ⁸ Aur Shául zamín par se uthá ; lekin jab ánkhen khólín, to us ko kuchh na dikháí diyá ; aur log us ká háth pakarke Damishq men le gaye. ⁹ Aur wuh tín din tak na dekh saká, aur na kháyá na piyá.

¹⁰ Damishq men Hananyáh nám ek shágird thá. Us se Khudáwand ne royá men kahá, ki Ai Hananyáh ! Us ne kahá ; Ai Khudáwand, main házir hún^a. ¹¹ Khudáwand ne us se kahá ; Uth, us kúche men já jo Sídhá kahlátá hai, aur Yahúdáh ke ghar men Shául nám Tarsí ko dhúndh ; kyúnki wuh du'á máng rahá hai ; ¹² aur us ne Hananyáh nám ek ádmí ko andar áte, aur apne úpar háth rakhte dekhá hai, táki phir bíná ho. ¹³ Hananyáh ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, main ne bahut logon se is shákh ká zikr suná, ki us ne Yarúshalem men tere muqaddason ke sáth kaisí kaisí buráiyán kí hain. ¹⁴ Aur yahán us ko sardár káhinon kí taraf se ikhtiyár milá hai, ki jo log tujhse du'á mángte^b hain, un sab ko bándh le. ¹⁵ Magar Khudáwand ne us se kahá, ki Tú chalá já ; kyúnki yih qaumon, bád-sháhon, aur baní Isráil par merá nám záhir karne ká merá chuná húa wasíla^c hai. ¹⁶ Aur main use jatá dúngá, ki use mere nám kí khátir kis qadr dukh utháná paregá. ¹⁷ Pas Hananyáh jákar us ghar men dákhil húa ; aur apne háth us par rakhkar kahá, ki Ai bháí Shául, Khudáwand, ya'ní Yisú', jo tujh par is ráh men jis se tú áyá záhir húa thá, usí ne mujhe bhejá hai, ki tú bináí páe aur Rúhu'l Quds se bhar jáe. ¹⁸ Aur fi'lfaur us kí ánkhen se chhilke se gire, aur wuh bíná ho gayá, aur uthkar baptisma liyá ; ¹⁹ phir kuchh kháke táqat hásil kí.

Manádí karke Shául ká satáyá jáná.

Aur wuh kái din Damishq ke shágirdon ke sáth rahá. ²⁰ Aur fauran 'ibádatkhánon men Yisú' kí manádí karne lagá, ki wuh Khudá ká Betá

^a Yún. dekh main.

^b Yún. terá nám pukárte.

^c Yún. Baní Isráil ke pás merá nám le jáne ká mere liye barguzidagi ká bartan.

hai. ²¹ Aur sab sunnewále hairán hokar kahne lage; Kyá yih wuh shakhs nahín hai, jo Yaráshalem men is nám ke lenewálon ko tabáh kartá thá, aur yahán bhí isi liye áyá thá, ki un ko bándhkar sardár ká-hinon ke pás le jáe? ²² Lekin Shául ko áur bhí quwwat hásil hotí gayí, aur wuh Yisú' ká Masíh honá dalílon se sábit karke, Damishq ke rahnewále Yahúdion ko hairán kartá rahá.

²³ Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahúdion ne us ke már dálné ki saláh kí; ²⁴ magar un kí sázish Shául ko ma'lúm ho gayí. Wuh to use már dálné ke liye rát din darwázon par lage rahte the; ²⁵ lekin us ke shágirdon ne rát ko use tokre men bithákar díwár^a par se latkáke utár diyá.

²⁶ Us ne Yaráshalem men pahunchkar, shágirdon men mil jáne kí koshish kí: magar sab us se ɗarte the, kyúnki un ko yaqín na átá thá, ki yih shágird hai. ²⁷ Magar Bar-Nabá ne use apne sáth rasúlon ke pás le jákar un se bayán kiyá, ki us ne is is tará^b rah men Kḥudáwand ko dekhá, aur Kḥudáwand ne us se báten kín, aur us ne Damishq men Yisú' ke nám kí kaisí dilerí se manádí kí. ²⁸ Pas wuh Yaráshalem men un ke sáth átá játá rahá, ²⁹ aur Kḥudáwand ke nám kí manádí dilerí se kartá thá: aur Yúnání-máil Yahúdion ke sáth guftgú aur bahs bhí kartá thá; magar wuh us ke már dálné ke darpai the. ³⁰ Aur bhái yih ma'lúm karke use Qaisariya men le gaye, aur Tarsus ko rawána kiyá.

³¹ Pas sáre Yahúdiya, aur Galíl, aur Sámariya men kalísiyá ko chain

húá, aur us kí taraqqí^b hotí gayí; aur wuh Kḥudáwand ke kḥauf aur Rúhu'l Quds kí tasallí se 'umr basar kartí^c aur barhtí játí thí.

Ludda aur Yáfá men Patras ke mu'jizaton ke sabab se bahut se logon ka imán lána.

³² Aur aisá húá kí Patras har jagah phirtá húá, un muqaddason ke pás bhí pahunchá^d, jo Ludda men rahte the. ³³ Wahán Ainiyás nám ek mafúj ko áth baras se khatole par pare húe páyá. ³⁴ Patras ne us se kahá; Ai Ainiyás! Yisú' Masíh tujhe shifá detá hai; uthkar ap apná bistar bichhá. Wuh fauran uth khará húá. ³⁵ Tab Ludda aur Sháron ke sab rahnewále use dekhkar Kḥudáwand kí taraf rujú' láe.

³⁶ Aur Yáfá men Tabítá nám ek shágird thí, jis ká tarjuma Harní hai; wuh bahut hí nek kám aur khairát kiyá kartí thí^e. ³⁷ Unhín dinon men aisá húá kí wuh bímár hokar mar gayí, aur logon ne use nahlákar bálákháne men rakh diyá. ³⁸ Aur chúnki Ludda Yáfá ke nazdík thá, to shágirdon ne yih sunkar kí Patras wahán hai, do ádmibhejkar us se darkhwást kí, ki Hamáre pás áne men ɗer na kar. ³⁹ Patras uthkar un ke sáth ho liyá. Jab pahunchá, to use bálákháne men le gaye: aur sab bewa 'auraten rotí húi us ke pás á kharí hún, aur jo kurte aur kapre Harní ne apní zindagí men^f banáe the dikháne lagín. ⁴⁰ Patras ne sab ko báhar kar diyá, aur ghutne tekkar du'á mángí; phir lách kí taraf mutawajjih hokar kahá, Ai Tabítá, uth. Pas us ne ankhen khol dín; aur Patras ko dekhkar uth

^a Yá fasíl, yá shahrpanáh.

^b Yún. tá'mir.

^c Yún. chaltí.

^d Yún. utar áyá.
bharí húi thí.

^e Yún. nek kámon aur khairáton se jo wuh kartí thí,

^f Yún. jab un ke sáth thí.

baithí. ⁴¹ Us ne háth pakarkar use utháyá, aur muqaddason aur bewa auraton ko bulákar use zinda un ke sipurd kiyá. ⁴² Yih bát sáre Yáfá men mashhúr ho gayí : aur bahutere Khudáwand par imán le áe. ⁴³ Aur aisá húa ki wuh bahut din Yáfá men Shama'un nám dabbág ke hán rahá.

Kurneliyus súbadár ko Patras ke buláne ki ásmání hidáyat milní.

IO ¹ Qaisariya men Kurneliyus nám ek shakhs thá, jo Itáli-yání paltan ká súbadár thá. ² Wuh dindár thá, aur apne sáre gharáne samet Khudá se dartá thá, aur ummat ke logon ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. ³ Us ne tísre pahar ke qaríb royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai ; Kurneliyus. ⁴ Us ne us ko gaur se dekhá, aur darkar kahá, ki Ai Khudá-wand, kyá hai ? Us ne us se kahá, ki Terí du'áen aur terí khairát yádgár ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. ⁵ Ab Yáfá men ádmí bhej, táki Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, bulá láen. ⁶ Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. ⁷ Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten kí thín, to us ne do naukaron ko, aur apne ardalíon men se ek dindár sipahí ko buláyá ; ⁸ aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

Patras ki royá.

⁹ Dústre din, jab wuh ráh men chale játe the, aur shahr ke nazdík pahunch gaye the, to Patras do pahar ke qaríb kothe par du'á mángne chahá. ¹⁰ Aur use bhúkh lagí, aur kuchh kháná cháhtá thá : lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí ; ¹¹ aur us ne dekhá, ki ásmán

khul gayá, aur ek chíz ^a, barí chádár kí mánínd cháron konon se laaktí húi, zamín kí taraf utar rahí hai. ¹² Us men zamín ke sab qism ke cháupáe, aur kíre makaure, aur hawá ke parande hain. ¹³ Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras uth, aur zabh karke khá le. ¹⁴ Magar Patras ne kahá ; Ai Khudáwand, hargiz nahín ; kyúnki main ne kabhí koi harám yá napák chíz nahín kháí. ¹⁵ Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jin ko Khudá ne pák thahráyá hai, tú unhen harám na kah. ¹⁶ Tíñ bár aisá hí húa ; aur fi'l faur wuh chíz ^a ásmán kí taraf uthá lí gayí.

Kurneliyus ke qásidon ká Patras ke pás pahunchná.

¹⁷ Jab Patras apne dil men hairán ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar daryáft karke darwáze par á khare húa, ¹⁸ aur pukárke púchhne lage, ki Patras jis ká laqab Shama'un hai, yahín mihmán hai ? ¹⁹ Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se kahá, ki Dekh, tín ádmí tujhe dhúndhte hain ; ²⁰ pás uthkar niche já, aur bekhatke un ke sáth ho le ; kyúnki main ne hí un ko bhejá hai. ²¹ Patras ne utarkar un ádmíon se kahá ; Dekho, jis ko tum dhúndhte ho, wuh main hí hún ; tum kis sabab se áe ho ? ²² Unhon ne kahá ; Kurneliyus súbadár ne jo rástbáz aur khudátars ádmí, aur Yahúdíon kí sárí gaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, ki tujhe apne ghar bulákar tujh se báten, sune. ²³ Pas us ne unhen andar bulákar un kí mihmání kí.

Patras ká Kurneliyus se muláqát karná, aur us ke ghar men wa'z kahná.

Aur dústre din wuh uthkar un ke

sáth ráwána húa, aur Yáfa ke ba'z bhái us ke sáth ho liye. ²⁴ Wuh दूसरे roz Qaisariya में दाक़ील हुये. Aur Kurneliyus apne rishtadāron aur dilī doston ko jama' karke un kī rāh dekhtā thā. ²⁵ Jab Patras andar āne lagā, to aisā húa kī Kurneliyus ne us kā istiqbāl kiya, aur us ke qadamon में girke sijda kiya. ²⁶ Lekin Patras ne use uthākar kahā, kī Kharā ho ; main bhī to insān hūn. ²⁷ Aur us se bāten kartā húa andar gayā, aur bahut se logon ko ikatthā pakar, ²⁸ un se kahā ; Tum to jānte ho, kī kisī Yahūdī ko gair-qaumwāle se suhbat rakhnī, yā us ke hān jānā nājāiz hai ; magar Khudā ne mujh par zāhir kiya, kī main kisī ādmī ko najis^a yā nāpak na kahūn : ²⁹ isī liye jab main bulāyā gayā, to be'uzr chalā āyā. Pas ab main pūchhtā hūn, kī mujhe kis bāt ke liye bulāyā hai ? ³⁰ Kurneliyus ne kahā ; Is waqt pūre chār roz hūe, kī main apne ghar में तिसरे पहर kī namāz parh rahā thā ; to kyā dekhtā hūn, kī ek shakhs chamakdār poshāk pahīne hūe mere sāmne kharā húa ³¹ kahtā hai, kī Ai Kurneliyus, terī du'ā qubūl hūī, aur terī khairāt kī Khudā ke huzūr yād hūī. ³² Pas kisī ko Yāfa में bhejkar Shama'un ko, jis kā laqab Patras hai, apne pās bulā ; wuh samundar^a ke kanāre Shama'un dab-bāg ke hān mihmān hai. ³³ Pas usī dam main ne tere pās ādmī bheje ; aur tū ne khūb kiya ā gāyā. Ab ham sab Khudā ke huzūr hāzir hain, tākī jo kuchh Khudāwand ne tujh se farmāyā hai, use sunen. ³⁴ Patras ne zabān kholkar kahā ;

Ab mujhe yaqīn ho gayā, kī Khudā kisī kā tarafdār nahīn : ³⁵ balki har qaum में jo us se dartā aur rāstbāzī kartā hai, wuh us ko pasand ātā hai. ³⁶ Jab us ne Yisū^a Masīh kī ma'rifat,

jo sab kā Khudāwand hai, sulh kī khushkhabarī dī, to us ne apnā kalām banī Isrāīl ke pās bhejā. ³⁷ Is kalām ko tum jānte ho, jo Yūhannā ke baptisma kī manādī ke ba'd, Galīl se shuru' hokar, tamām Yahūdiya में mashhūr ho gayā ; ³⁸ kī Khudā ne, Yisū^a Nāsari ko Rūhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiya : wuh bhalāī kartā, aur un sab ko jo Iblīs ke hāth se zulm uthāte the, shifā detā phirā ; kyūnki Khudā us ke sāth thā. ³⁹ Aur ham un sab kāmōn ke gawāh hain, jo us ne Yahūdion ke mulk aur Yarūshalem में kiye ; aur unhon ne us ko lakrī par latkākar mār dālā. ⁴⁰ Us ko Khudā ne tīsre din jilāyā, aur dikhā bhī diya, ⁴¹ na kī sārī ummat ko, balki un gawāhon ko jo āge se Khudā ke chune hūe the, ya'nī ham ko, jinhon ne us ke murdon में se jī uthne ke ba'd us ke sāth khāyā piyā. ⁴² Aur us ne hamen hukm diya, kī Ummat में manādī karo aur gawāhī do, kī yih wuhī hai jo Khudā kī taraf se zindon aur murdon kā munsif muqarrar kiya gayā. ⁴³ Is shakhs kī sab nabī gawāhī dete hain, kī jo koī us par imān lāegā, us ke nām se gunāhon kī mu'āfi hāsīl karegā.

Rūhu'l Quds kā nāzil honā, aur sunne-wālon kā baptisma lenā.

⁴⁴ Patras yih bāten kah hī rahā thā, kī Rūhu'l Quds un sab par nāzil húa, jo kalām sun rahe the. ⁴⁵ Aur Patras ke sāth jitne makhtūn imāndār āe the, wuh sab hairān hūe, kī gair-qaumon par bhī Rūhu'l Quds kī bakshshish jarī hūī^b. ⁴⁶ Kyūnki unhen tarah tarah kī zabānen bolte, aur Khudā kī barāī karte sunte the. ⁴⁷ Patras ne jawāb diya ; Kyā koī pānī se rok saktā hai, kī yih jinhon ne

^a Yūn. harām.

^b Yūn. bahāī gayī.

hamári tarah Rúhu'l Quds páyá, baptisma na páen? ⁴⁸ Aur us ne hukm diyá, kí wuh Yisú' Masíh ke nám se ^a baptisma páen. Is par unhon ne us se darkhwást kí, kí chand roz hamáre pás rah.

Yarúshalem kí kalísiyá men gair-qaum-wálon ko dákhil karne par í tiraz, aur Patras ká jawáb.

II ¹ Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, kí gair-qaumon ne bhí Khudá ká Kalám qubúl kiyá. ² Jab Patras Yarúshalem men áyá^b, to maḡhtún us se yih bahs karne lage, ³ kí Tú námaḡhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth kháná kháyá. ⁴ Patras ne shurú' se wuh amr tartíbwár un se bayán kiyá, kí ⁵ Main Yáfá shahr men dú'á máng rahá thá; aur bekhudí kí hálát men ek royá dekhí, kí koí chíz^c, barí chádár kí tarah cháron konon se latakí húi, ásmán se utarkar mujh tak áí: ⁶ us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamín ke chaupáe, aur janglí jánwar, aur kíre makauré, aur hawá ke parande dekhe. ⁷ Aur main ne yih áwáz bhí suní, kí Ai Patras, uth; aur zabh karke khá le. ⁸ Lekin main ne kahá, kí Ai Khudá-wand, hargiz nahín; kyúñkí kabhí koí harám yá nápak chíz mere munh men nahín gayí. ⁹ Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz áí, kí Jinhen Khudá ne pák ṭhahráyá, unhen tú harám na kah. ¹⁰ Tíñ bár aisá hi húa: phir wuh sárí chízen ásmán kí taraf uthá lí gayín. ¹¹ Aur dekho, usí dam tñ ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á khare húa, jis men ham the. ¹² Rúh ne mujh se kahá, kí tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí mere sáth ho liye; aur ham, us shaḡhs ke ghar men dákhil húa.

¹³ Us ne ham se bayán kiyá, kí main ne frishte ko apne ghar men khare húa dekhá; us ne mujh se kahá, kí Yáfá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jis ká laqab Patras hai. ¹⁴ Wuh tujh se aisí báten kahegá, jin se tú aur terá sárá gharáná naját páegá. ¹⁵ Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil húa, jis tarah shurú' men ham par názil húa thá. ¹⁶ Aur mujhe Khudáwand kí wuh bát yád áí, jo us ne kahí thí, kí Yúhanná ne to pání se baptisma diyá; magar tum Rúhu'l Quds se ^a baptisma páoge. ¹⁷ Pas jaisí ní'mat ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par ímán lákar milí thí, jab Khudá ne un ko bhí waisí hí dí, to main kaun thá, kí Khudá ko rok saktá? ¹⁸ Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí baráí karke kahá; To beshakk Khudá ne gair-qaumon ko bhí zindagí ke liye tauba kí taufiq dí hai.

Antákiyá men pahlí gair-qaumwáli kalísiyá ká hál.

¹⁹ Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke bá'is parí thí, wuh phirté phirte Fínike aur Kuprus aur Antákiyá men pahunché, magar Yahúdíon ke siwá áur kisi ko kalám na sunáte the. ²⁰ Lekin un men se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiyá men ákar Yúnáníon^d se bhi Khudá-wand Yisú' kí ḡhushḡhabarí kí baten sunáne lage. ²¹ Aur Khudá-wand ká un par háth thá: aur bahut se log ímán lákar Khudáwand kí taraf rujú' húa. ²² Un logon kí ḡhabár Yarúshalem kí kalísiyá ke kánon tak pahunchí; aur unhon ne Bar-Nabá ko Antákiyá tak bhejá. ²³ Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl deḡhkar ḡhush húa; aur un sab

^a Yún. men.

^b Yún. charḡ dyá.

^c Yún. zarf.

^d B. p. q. n. m. Yúnání-máil Yahúdíon.

ko nasihat kī, ki dilī irāde se Khudā-wand se lipṭe raho : ²⁴ kyūnki wuh nek mard aur Rūhu'l Quds aur imān se ma'mūr thā : aur bahut se log Khudāwand kī kalisiyā men shāmil ho gaye. ²⁵ Phir wuh Shā'ul kī talāsh men Tarsus ko chalā gayā : ²⁶ aur jab us se milā, to Antākiyā men lāyā. Aur aisā hūā ki wuh sāl bhar tak kalisiyā kī jamā'at men shāmil ho hokar, bahut se logon ko sikhāte rahe ; aur shāgird pahle Antākiyā hī men Masihī kahlāe.

²⁷ Unhīn dinon men chand nabī Yarūshalem se Antākiyā men āe. ²⁸ Us men se ek ne, jis kā nām Agabus thā, khare hokar Rūh kī hidāyat se zāhir kiyā, ki tamām dunyā men barā kāl paregā ; aur yih Klaudiyus ke 'ahd men wāqī' hūā. ²⁹ Pas shāgirdon ne tajwīz kī, ki ham apne apne maqdūr ke muwāfiq Yahūdīya men rahnewāle bhāiyon kī khidmat men kuchh bhejen. ³⁰ Chunānchi unhon ne aisā hī kiyā, aur Bar-Nabā aur Shā'ul ke hāth buzurgon ke pās bhejā.

Herodes kā kalisiyā par zulm karnā, aur us ke hāth se Patras kā chhūtnā.

12 ¹ Us waqt Herodes bādshāh ne kalisiyā men se ba'z ko satāne ke liye pakrā. ² Aur Yūhannā ke bhāī Ya'qūb ko talwār se mār dālā. ³ Jab dekhā, ki yih bāt Yahūdion ko pasand āī, to Patras ko bhī pakar liyā. Aur yih 'Idi Fatīr ke din the. ⁴ Aur us ko pakarke qaid kiyā, aur nigahbānī ke liye chār chār sipāhion ke pahre men rakhā ; aur Fasah ke ba'd us ko logon ke samne pesh karnā chāhā. ⁵ Pas qaidkhāne men to Patras kī nigahbānī ho rahī thī : magar kalisiyā us ke liye ba dil o jan Khudā se du'ā māng rahī thī. ⁶ Aur jab Herodes use pesh karne ko

thā, to usī rāt Patras do zanjiron se jakrā hūā do sipāhion ke darmiyan so rahā thā : aur chaukidār darwāze par qaidkhāne kī nigahbānī kar rahe the ; ⁷ ki itne men Khudāwand kā ek firishta ā kharā hūā, aur us kothrī men nūr phail gayā : aur us ne Patras kī paslī par hāth mārkar use jagāyā aur kahā, ki Jald uth. Aur zanjiron us ke hāthon men se khul parīn. ⁸ Phir firishte ne us se kahā ; Kamar bāndhkar apnī jūtī pahin le. Us ne aisā hī kiyā. Phir us ne us se kahā, ki Apnā choga pahinkar mere piche ho le. ⁹ Wuh nikalkar us ke piche ho liyā, aur yih na jānā, ki jo kuchh firishte kī taraf se ho rahā hai wuh sach hai, balki yih samjhā, ki royā dekh rahā hūn. ¹⁰ Pas wuh pahle aur dūsre pahre men se nikalkar, us lohe ke phātak par pahunchē, jo shahr kī taraf hai ; wuh āp se āp un ke liye khul gayā : pas wuh nikalkar kūche ke us sire tak gaye ; aur fauran firishta us ke pās se chalā gayā. ¹¹ Phir Patras ne hosh men ākar kahā, ki Ab main ne sach sach jān liyā, ki Khudā ne apnā firishta bhejkar mujhe Herodes ke hāth se chhurā liyā, aur Yahūdī logon kī sārī ummed tor dī. ¹² Aur is par gaur karke us Yūhannā kī mā Maryam ke ghar āyā, jo Marqus kahlātā hai : wahān bahut se admī jamā' hokar du'ā māng rahe the. ¹³ Jab us ne phātak kī khiṛkī khat-khatāī, to Rude nām ek larķī āwāz sunne āī ; ¹⁴ aur Patras kī āwāz pahchānkar khushī ke māre phātak na kholā, balki daurkar andar khabar kī, ki Patras phātak par kharā hai. ¹⁵ Unhon ne us se kahā ; Tú dīwānī hai. Lekin wuh yaqīn se kahtī rahī, ki yūn hī hai. Unhon ne kahā, ki Us kā firishta hogā. ¹⁶ Magar Patras khat-khatātā rahā : pas unhon

ne khiṛkí kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. ¹⁷ Us ne unhen háth se ishára kiya, ki chup rahen, aur un se bayán kiya, ki Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikálá. Phir kahá, ki Ya'qúb aur bháiyon ko is bát kí khabar kar do; aur rawána hokar dúsrí jagah chalá gayá. ¹⁸ Jab subh hui, to sipáhi bahut ghabráe, ki Patras kyá húa. ¹⁹ Jab Herodes ne us kí talásh kí aur na páya, to chaukidáron kí tahqíqát karke un ke qatl karne ká hukm diya; aur Yahúdiya ko chhor-
r^a Qaisariya men já rahá.

Herodes kí marit.

²⁰ Aur wuh Súr aur Saidá ke logon se niháyat nákhush thá. Pas wuh ek dil hokar us ke pás áe, aur bádsháh ke hájib Blastus ko apní taraf karke sulh cháhí, is liye ki un ke mulk ko bádsháh ke mulk se rasad pahunchtí thí. ²¹ Pas Herodes ek din muqarrar karke, aur sháhána poshák pahinkar takht i 'adálat par baithá, aur un se kalám karne lagá. ²² Log pukár uthe, ki Yih to Khudá kí áwáz hai, na insán kí. ²³ Usí dam Khudá ke firishte ne use mára, is liye ki us ne Khudá kí tamjíd na kí: aur wuh kire parkar mar gayá.

²⁴ Magar Khudá ká kalám taraqqí kartá aur phailtá gayá.

²⁵ Aur Bar-Nabá aur Shául apní khidmat púrí karke, aur Yúhanná ko jo Marqus kahlátá hai sáth lekar, Yarúshalem se wápas áe.

Antákiya se bashír hokar Bar-Nabá aur Shául ká bhejá jáná.

13 ¹ Antákiya kí kalísiya men kai nabí aur mu'allim the, ya'ní Bar-Nabá, aur Shama'un jo Kálá kahlátá hai, aur Lúkiyus Kurení, aur Manáhem jo chauthái mulk ke

hákim Herodes ke sáth palá thá, aur Shául. ² Jab wuh Khudáwand kí 'ibádat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Rúhu'l Quds ne kahá, ki Merí taraf se Bar-Nabá aur Shául ko us kám ke liye maḥsús kar do, jis ke wáste main ne un ko buláya hai. ³ Tab unhen ne roza rakhkar, aur du'á mángkar, aur un par háth rakhkar, unhen ruḥsat kiya.

Kuprus ke jazire par Bar-Nabá aur Shául ke kám kí kaifiyat.

⁴ Pas wuh Rúhu'l Quds ke bheje hue Silúkiya ko gaye^b, aur wahán se jaház par Kuprus ko chale. ⁵ Aur Salamís men pahunchkar, Yahúdiyon ke 'ibádatkhánon men Khudá ká kalám sunáne lage: aur Yúhanná un ká khádim thá. ⁶ Aur us tamám tápú men hote hue Páfus tak pahunché; wahán unhen ek Yahúdí jádúgar^c aur jhúthá nabí, Bar-Yisú' nám, milá. ⁷ Wuh súba Sirgiyus Paulus sáhib i tamíz ke sáth thá. Is ne Bar-Nabá aur Shául ko bulákar, Khudá ká kalám sunná cháhá. ⁸ Magar Ilímás jádúgar^c ne, (ki yihí us ke nám ká tarjuma hai,) un kí muḥbálafat kí, aur súbe ko imán láne se rokná cháhá. ⁹ Aur Shául, ya'ní Paulus ne, Rúhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar kí, ¹⁰ aur kahá, ki Ai Iblís ke bete, tú jo tamám makkarí aur sharárat se bhará húa, aur har tarah kí neki ká dushman hai, kyá Khudáwand kí sídhi ráhon ko bigárne se báz na áegá? ¹¹ Ab dekh, tujh par Khudáwand ká gazab^d áya, aur tú andhá hokar muddat tak súraj ko na dekhegá. Usí dam kohar aur andhéra us par chhá gayá; aur wuh dhúndhtá phirá, ki koi us ká háth pa-
karke le chale. ¹² Tab súba yih má-jará dekhkar, aur Khudáwand kí ta'lím se hairán hokar, imán le áya.

^a Yún. se utarkar.

^b Yún. utar gaye.

^c Yá. majúsí.

^d Yún. háth.

Pisidiya ke Antákiya ke 'ibádatkháne men Paulus ká wa'z.

13 Phir Paulus aur us ke sáthi Páfus se jaház par sawár hokar, Pamfúliya ke Pirga men áe : magar Yúhanná un se judá hokar, Yarúshalem ko wápas chalá gayá. 14 Aur wuh Pirga se chalkar Pisidiya ke Antákiya men pahunche ; aur Sabt ke din 'ibádatkháne men já baithe. 15 Phir Tauret aur nabíon kí kitáb ke parhne ke ba'd 'ibádatkháne ke sardáron ne un se kahlá bhejá, ki Ai bháiyó, agar logon kí nasíhat ke wáste tumháre dil men koi bát ho, to bayán karo. 16 Pas Paulus ne khará hokar aur háth se ishára karke kahá ;

Ai Isráílió aur Khudátarso, suno. 17 Is ummat i Isráíl ke Khudá ne hamáre báp dádon ko chun liyá, aur jab yih ummat Misr ke mulk men pardesiön kí tarah rahtí thí, to us ko sarbáland kiyá, aur únche háth se unhen wahán se nikál láyá. 18 Aur koi chális baras tak bayábán men un kí 'ádaton kí bardásht kartá rahá. 19 Aur Kan'án ke mulk men sáat qaumon ko gárat karke, takhmínan sárhe chár sau baras men un ká mulk in ká wirsa kar diyá. 20 Aur ba'd is ke Samwíl nabí ke zamáne tak un men qází muqarrar kiye. 21 Is ke ba'd unhon ne bádsháh ke liye darkhwást kí : aur Khudá ne Binyámin ke firqe men se ek shakhs, Shául Qish ke bete ko chális baras ke liye un par muqarrar kiyá. 22 Phir use ma'zúl karke Dáúd ko un ká bádsháh banáyá ; jis kí bábat us ne yih gawáhi dí, kí^d Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwátiq mil gayá ; wuhí merí tamám marzión ko purá karegá. 23 Isí kí

nasl men se Khudá ne apne wa'de ke muwátiq Isráíl ke pás ek munjí, ya'ní Yisú' ko bhej diyá ; 24 jis ke áne se pahle Yúhanná ne Isráíl kí tamám ummat ke sámne tauba ke baptisma kí manádí kí. 25 Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, kí Tum mujhe kaun samajhte ho ? Main wuh nahín : balki main jis shakhs ke pánwon kí jútíyon ká tasma kholne ke láiq nahín, wuh mere píchhe átá hai. 26 Ai bháiyó, Ibráhim ke farzando^t, aur ai Khudátarso^s, is naját ká paigám^b hamáre pás bhejá gayá. 27 Kyúnci Yarúshalem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahcháná, aur na nabíon kí báten samjhín, jo har Sabt ko sunái játí hain ; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiyá. 28 Aur agarchi us ke qatl kí koi wájh na milí, taubhi unhon ne Pilátus se us ke qatl kí darkhwást kí. 29 Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kar chuke, to use salibⁱ par se utárkar qabr men rakhá. 30 Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá : 31 aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diyá, jo us ke sáth Galíl se Yarúshalem men áe^k the ; ummat ke sámne ab wuhí us ke gawáh hain. 32 Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo báp dádon se kiyá gayá thá, yih khushkhabarí dete hain, 33 kí Khudá ne Yisú' ko jilákar, hamáre liye jo un kí aulád hain, usí wa'de ko purá kiyá ; chunánci dússe Mazmúr men likhá hai, kí^l Tú merá betá hai, áj tú mujh se paidá huá. 34 Aur us ke is tarah murdon men se jiláne kí bábat, kí phir kabhi na sare, us ne yún kahá, kí^m Main Dáúd kí pák aur sachchí ní'maten tumhen

^a Yún. un ko qází diye.

^b Yún. unhen diyá.

^c Yún. utháyá.

^d Zabúr 89. 20 ; 1 Samwíl 13. 14. ^e Yún. láyá. ^f Yún. Ibráhim kí nasl ke farzando.

^g Yún. tum men jo Khudá se áarte ho.

^h Yún. káldm.

ⁱ Yún. lakrí.

^k Yún. charh áe.

^l Zabúr. 2. 7.

^m Yasha'yah 55. 3.

dúngá. ³⁵ Chunánchi wuh ek áur Mazmúr men bhí kahtá hai, ki ^a Tú apne Muqaddas ke sarne kí naubat pahunchne na degá. ³⁶ Kyúnki Dáúd to apne waqt ^b men Khudá kí marzi ká tabi'dár rahkar so gayá, aur apne báp dádon se já milá, aur us ke sarne kí naubat pahunchí : ³⁷ magar jis ko Khudá ne jiláyá, us ke sarne kí naubat nahín pahunchí. ³⁸ Pas, ai bháiyó, tumhen ma'lúm ho, ki usí ke wasíle se tum ko gunáhon kí mu'áfi kí khabar dí játí hai. ³⁹ Aur jin báton se tum Músá kí shar'at men rástbáz nahín thahr sakte the, un sab se har ek imán láné-wálá us ke bá'is rástbáz thahrtá hai. ⁴⁰ Pas khabardár, aisá na ho ki jo nabíon kí kitáb men áyá hai, wuh tum par sádiq áe, ki

⁴¹ ° Ai tahqír karnewálo, dekho, ta'ajjub karo, aur mit jáo ;

Kyúnki main tumháre zamáne men ek kám kartá hún,

Aisá kám, ki agar koí tum se ba-yán kare, to kabhí us ká yaqín na karoge.

⁴² Un ke báhar játe waqt log minnat karne lage, ki agle sabt ko bhí yih báten hamen sunáí jáen. ⁴³ Jab majlis barkhwást húi, to bahut se Yahúdí aur khudáparast murídí Yahúd Paulus aur Bar-Nabá ke pichhe ho liye. Unhon ne un se kalám kiyá, aur targíb dí, ki Khudá ke fazl par qáim raho.

Gair-gaumon ko bhí kalám sunákar rasúlon ká nikálá jándá.

⁴⁴ Dústre Sabt ko taqríban sára shahr Khudá ká kalám sunne ko ikatthá húa. ⁴⁵ Magar Yahúdí itní bhír dekhkar hasad men bhar gaye, aur Paulus ke kalám kí mukhálafat karne, aur kufr bakne lage. ⁴⁶ Paulus aur Bar-Nabá diler hokar bole, ki

Khudáká kalám pahletumhen sunáyá jáná zarúr thá. Lekin chúnki tum us ko radd karte ho, aur apne ap ko hamesha kí zindagí ke náláiq thahráte ho, to dekho, ham gair-gaumon kí taraf mutawajjih hote haiñ. ⁴⁷ Kyúnki Khudáwand ne hamen yih hukm diyá hai, ki

^d Main ne tujh ko gair-gaumon ke liye núr muqarrar kiyá,

Táki tú zamín kí intihá tak naját ká bá'is ho.

⁴⁸ Gair-gaumwále yih sunkar khush hue, aur Khudá ke kalám kí baráí karne lage : aur jitne hamesha kí zindagí ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. ⁴⁹ Aur us tamám 'iláqe men Khudá ká kalám phail gayá. ⁵⁰ Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwálí 'auraton aur shahr ke raíson ko ubhárá, aur Paulus aur Bar-Nabá ke ízá dene par ámáda karke, inhen apní sarhaddon se nikál diyá. ⁵¹ Yih apne pánwon kí khák un ke sámne ° jhárkar Ikuniyum ko gaye. ⁵² Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

Ikuniyum men bashárat 'ááá hál.

I4 ¹ Aur Ikuniyum men aisá húa ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aisi taqrír kí, ki Yahúdíon aur Yúnáníon dono kí ek barí jamá'at imán le áí.

² Magar náfarmán Yahúdíon ne gair-gaumon ke dílon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se bad-gumán kar diyá. ³ Pas yih bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand kí b'bat dilerí se kalám karte the ; wuh apne fazl ke kalám par gawáhí detá, aur un ke háthon se nishán aur 'ajíb kám karáta thá. ⁴ Lekin shahr ke logon men phút par gayí : ha'z

^a Zabúr. 16. 10.

^b Yún. pusht.

^c Habaqqúq. 1. 5.

^d Yasha'yáh 49.6.

^e Yún. barkhíláf.

Yahúdlon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. ⁵ Magar jab gair-qaumwále aur Yahúdí unhen be'izzat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet, un par chaph áe; ⁶ to wuh is se waqíf hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; ⁷ aur wahán khushkhabarí sunáte rahe.

Lustra men Paulus ká mu'jiza aur wa'z.

⁸ Aur Lustra men ek shakhs baithá thá, jo pánwon se láchár thá; wuh jamam ká langrú thá, aur kabhi na chálá thá. ⁹ Wuh Paulus ko hátén karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, ki us men ehífi páne ke láiq imán hai, ¹⁰ to barí áwáz se kahá, ki Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uehhalkar chalne lagá. ¹¹ Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí bolí men baland áwáz se kahá, ki Admíton kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe haín. ¹² Aur unhon ne Bar-Nabá ko Zyús kabá, aur Paulus ko Hirnes, is liye ki yih us se ziyáda bolnewálá thá. ¹³ Aur Zyús ke us mandir ká pujárf, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phúlon ke hár phátaq par lákar, logon ke sáth qurbání karní cháhtá thá. ¹⁴ Jab Bar-Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phárkar logon men já kúde, aur pukár pukárkar ¹⁵ kahne lage, ki Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumháre hamtab'fat admí haín, aur tumhen khushkhabarí sunáte haín, táki in bátil chizon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiya: ¹⁶ us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráh chal-ne diya. ¹⁷ Táham us ne apne ap

ko begawáh na chhorá; chunánchi us ne mihrbánín kí, aur ásmán se tumháre liye pání barsáyá, aur barí barí paidáwar ke mausim 'atá kiye, aur tumháre dilon ko khurák aur khushi se bhar diya. ¹⁸ Yih báten kahkar bhí logon ko mushkil se roká, ki un ke liye qurbání na karen.

Aur taláfon aur mihnaton ke ba'd rasúlon ká Antákiyá wápas áná.

¹⁹ Phir ba'z Yahúdí Antákiyá aur Ikuniyum se áe: aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiya, aur us ko murda samajhkar ghasífte húc shahr ke báhar le gaye. ²⁰ Magar jab shágird us ke girdágird á khare hue, to wuh uthkar shahr men áyá; aur dúsre din Bar-Nabá ke sáth Dirbe ko chálá gayá. ²¹ Aur wuh us shahr men khushkhabarí sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiyá ko wápas áe, ²² aur shágirdon ke dilon ko mazbút karte, aur yih nasíhat dete the, ki imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai ki ham bahut musibatén sahkar Khudá kí bádsháhat men dákhil hon. ²³ Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar kiya, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwand ke sipurd kiya, jis par wuh imán láe the. ²⁴ Aur Pisidiya men se hote húc Pamfúliya men pahunché. ²⁵ Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; ²⁶ aur wahán se jaház par us Antákiyá men áe, jahan us kám ke liye, jo unhon ne ab purá kiya, Khudá ke fazl ke sipurd kiye gaye the. ²⁷ Wahán pahunchkar unhon ne kalísiyá ko jama' kiya, aur un ke sámne bayán kiya, ki Khudá ne hamári ma'rifat kyá kuchh kiya, aur yih ki us ne gair-qaumon ke liye imán ká darwáza khol diya.

28 Aur wuh shágirdon ke pás mud-dat tak wahán rahe.

Yarúshalem kí kalisiyá ke ijlás men is jhagreka faisala páná, kí gair-qaum-wále murídon par Músawi sharí'at ká mánná farz hai, yá nahín.

15 ¹ Phir ba'z log Yahúdiya se ákar^a bháiyon ko ta'lím dene lage, ki Agar Músá kí rasm ke mu-wáfíq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahín pá sakte. ² Pas jab Paulus aur Bar-Nabá kí un se bahut takrár aur bahs húi, to kalisiyá ne yih thahráya, ki Paulus aur Bar-Nabá, aur ham men se chand áur shakhs is bahs ke báre men rasúlon aur buzurgon ke pás Yarúshalem jáen. ³ Pas kalisiyá ne un ko rawána kiyá, aur wuh gair-qaumon ke rujú' láné ká bayán karte húsé Finíke aur Sámariya se guzarte: aur sab bháiyon ko bahut khush karte gaye. ⁴ Jab Yarúshalem men pahunche, to kalisiyá aur rasúl aur buzurg un se khushí ke sáth mile, aur unhon ne bayán kiyá, ki Khudá ne hamári ma-rífat kyá kuchh kiyá. ⁵ Magar Farísíon ke firqe men se jo ímán láe the, un men se ba'z ne uṭhkar kahá, ki Un ká khatna karáná, aur un ko Músá kí sharí'at par 'amal karne ká hukm dená zarúr hai.

⁶ Pas rasúl aur buzurg is bát par gaur karne ke liye jama' húsé. ⁷ Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khaṛe hokar un se kahá, ki

Ai bháiyo, tum jánte ho ki bahut 'arsa húa, jab ^b Khudá ne ham logon men se mujhe chuná, kí gair-qaumen merí zabán se khushkhabarí ká kalám sunkar ímán láen. ⁸ Aur dilon ke bhed jánnewále Khudá ne un ko bhí hamári tarah Rúhu'l Quds bakhsakar un kí gawáhí dí; ⁹ aur ímán ke wa-

síle se un ke dil pák karke, ham men aur un men kuchh farq na rakhá.

¹⁰ Pas ab tum shágirdon kí gardan par aisá júá rakhkar, jis ko na hamáre báp dáde uṭhá sakte the, na ham, Khudá ko kyún ázmáte ho? ¹¹ Hálánki ham ko yaqín hai, kí jis tarah wuh Khudáwand Yisú' ke fazl hí se naját páenge, usí tarah ham bhí páenge.

¹² Phir sári jamá'at chup rahí; aur Paulus aur Bar-Nabá ká yih bayán sunne lagí, kí Khudá ne hamári ma-rífat gair-qaumon men kaise kaise nishán aur 'ajíb kám zahir kiye. ¹³ Jab wuh khámosh húsé, to Ya'qúb kahne lagá, ki

Ai bháiyo, merí suno: ¹⁴ Shama'ún ne bayán kiyá hai, kí Khudá ne pahle pahal is ís tarah gair-qaumon par tawajjuh kí, táki un men se apne nám kí ek ummat baná le. ¹⁵ Aur nabíon kí báten bhí is ke mutábíq hain; chunánci likhá hai, kí

¹⁶ ^o Is ke ba'd main phir ákar, Dáúd ke gire húsé khaime ko uṭhá-úngá;

Aur us ke phaṭe tute kí marammat karke,

Use khará karúngá: ^c

¹⁷ Táki báqí ádmí,

Ya'ní sab qaumen jo mere nám kí kahlátí hain,

Khudáwand ko talásh karen. ¹⁸ Jo Khudáwand dunyá ke shurú' se in báton kí khabar detá áya hai, wuhí yih farmátá hai.

¹⁹ Pas merí ráe yih hai, kí jo gair-qaumon men se Khudá kí taraf rujú' hote hain, ham un ko taklíf na den; ²⁰ magar un ko likh bhejen, kí buton kí makrúhát, aur zinákari, aur galá-ghonṭí húi chízon, aur khún se parhez karen. ²¹ Kyúnki qadím zamáne se har shahr men Músá kí Tauret kí

^a Yún. utarkar.

^b Yún. jánte ho, kí qadím dinon se.

^c 'Ámos 9. 11, 12.

manádí karnewále hote chale áe hain, aur wuh har Sabt ko 'ibádatkhánon men sunáí játí hai.

²² Is par rasúlon aur buzurgon ne, sárí kalisiyá samet, munásib jáná, ki apne men se chand shakhs chunkar, Paulus aur Bar-Nabá ke sath Antákiyá ko bhejen; ya'ní Yahúdáh ko jo Bar-Sabbá kahlátá hai, aur Sílás ko; yih shakhs bháiyon men muqaddam the; ²³ aur un ke háth yih likh bhejá, ki Antákiyá aur Súriya aur Kilikiya ke rahnewále bháiyon ko, jo gair-qaumon men se hain, rasúlon aur buzurg bháiyon ká salám pahunchen: ²⁴ chúnki ham ne suná hai, ki ba'z ne ham men se, jin ko ham ne hukm na diyá thá, wahán jákar tumhen apní báton se ghabrá diyá, aur tumháre dilon ko ulaṭ diyá; ²⁵ is liye ham ne ek dil hokar munásib jáná, ki ba'z chune húa ádmion ko apne 'azízon Bar-Nabá aur Paulus ke sáth tumháre pás bhejen: ²⁶ yih dono aise ádmí hain, jinhon ne apní jánen hamáre Khudáwand Yisú Masih ke nám par nisár kar rakhí hain. ²⁷ Chunáñchi ham ne Yahúdáh aur Sílás ko bhejá hai; wuh yihí báten zabáñí bhí bayán karenge. ²⁸ Kyúnki Rúhu'l Quds aur ham ne munásib jáná, ki in zarúrí báton ke siwá, tum par áur bojh na dálen; ²⁹ ki tum 'buton kí qurbánion ke gosht, aur khún, aur galághonṭe húa jánwaron, aur zinákárí se parhez karo; agar tum in chízon se apne áp ko bacháe rakhoge, to salámat rahoge. Wa's salám.

³⁰ Pas wuh ruḁhsat hokar Antákiyá men pahunchen^a; aur jamá'at ko ikat-thá karke khatt de diyá. ³¹ Wuh parhkar us ke tasallí-bakhsh mazmún^b se khush húa. ³² Aur Yahúdáh

aur Sílás ne, jo khud bhí nabí the, bháiyon ko bahut sí nasihat karke mazbút kar diyá. ³³ Wuh chand roz rahkar, aur bháiyon se salámatí kí du'á lekar, ruḁhsat húa, aur apne bhejnewálon ke pás laut gaye.^c ³⁵ Magar Paulus aur Bar-Nabá Antákiyá hí men rahe; aur bahut se áur logon ke sáth Khudáwand ká kalám sikháte, aur us kí manádí karte^d rahe.

Paulus aur Bar-Nabá ká bashárat ke liye 'aláhida 'aláhida jáná.

³⁶ Chand roz ba'd Paulus ne Bar-Nabá se kahá, ki Jin jin shahron men ham ne Khudá ká kalám sunáyá thá, áo phir un men chalkar bháiyon ko dekhen, ki kaise hain. ³⁷ Aur Bar-Nabá kí saláh thí, ki Yúhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, apne sáth le chalen. ³⁸ Magar Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye hamáre sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. ³⁹ Pas un men aisi sakht takrár húi, ki ek dúse se judá ho gaye, aur Bar-Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána húa; ⁴⁰ magar Paulus ne Sílás ko pasand kiya, aur bháiyon kí taraf se Khudáwand ke fazl ke sipurd hokar rawána húa. ⁴¹ Aur kalisiyáon ko mazbút kartá húa Súriya aur Kilikiya se guzrá.

Paulus ká Tímuthiyrus ko manádí ke liye sáth le jáná.

16 ¹ Phir wuh Dirbe aur Lustra men pahunchá, to kyá dekhá, ki wahán Tímuthiyrus náun ek shágird hai; us kí má to Yahúdan thí, jo ímán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. ² Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men neknám thá. ³ Paulus ne cháhá, ki yih mere sáth

^a Yún. utar gaye.

^c B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibárat munda raj hai: ³⁴ Magar Sílás ne wahán

^b Yá us kí nasihat.

^d Yá khushkhabari dete.

chale ; pas un Yahúdíon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diyá, kyúñki wuh sab jánte the ki is ká báp Yúnání hai. ⁴ Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yaráshalem ke rastíon aur buzurgon ne jári kiye the. ⁵ Pas kalisiyáen ímán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayín.

Iláhi hidáyat se Paulus ká Makiduniya men ánd.

⁶ Jab wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzre, to Rúhu'l Quds ne unhen Ásiya men kalám sunáne se mana' kiya. ⁷ Aur unhon ne Músiya pahunchkar Bitúniya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diyá. ⁸ Pas wuh Músiya ke pás se guzarkar Troás men áe^a. ⁹ Aur Paulus ne rát ko royá men dekhá, kí ek Makiduní ádmí khará húa merí minnat karke kahtá hai, kí Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamárá madad kar. ¹⁰ Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Makiduniya men jáne kí koshish kí, kyúñki ham is se yih samjhe, kí KHUDÁ ne unhen khushkhabarí dene ke liye ham ko buláya hai.

Filippí men Paulus ká kám aur taklífen.

¹¹ Pas Troás se kashtí chhorkar ham sídhe Samutráke men, aur dústre din Niyápolis men áe; ¹² aur wahán se Filippí men pahunché, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr^b, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz usí shahr men rahe. ¹³ Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadí ke kanáre gaye, jahán samjhe kí du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikat-

thí húi thín, kalám karne lage. ¹⁴ Aur Thúatíra shahr kí ek KHUDÁ-parast aurat Ludiya nám qirmiz bechnewálí bhí suntí thí: us ká dil KHUDÁwand ne kholá, táki Paulus kí báton par gaur kare. ¹⁵ Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma le liya, to minnat karke kahá, kí Agar tum mujhe KHUDÁwand kí ímándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiya.

¹⁶ Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aisá húa kí hamen ek laundí milí, jis par gaibdán rúh^c thí; wuh gaibgoi se apne málíkon ke liye bahut kuchh kamátí thí. ¹⁷ Yih Paulus ke aur hamáre píchhe ákar chilláne lagí, kí Yih ádmí KHUDÁ Ta'álá ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain. ¹⁸ Wuh bahut dinon tak aisá hí kartí rahí. Ákhir Paulus sakht ranjída húa, aur phirkar us rúh se kahá, kí Main tujhe Yisú' Masíh ke nám se hukm detá hún, kí is par se utar já. Wuh usí gharí utar gayí.

¹⁹ Jab us ke málíkon ne dekhá, kí hamárá kamáí kí ummed játí rahí, to Paulus aur Sílás ko pakarkar hákimon ke pás chauk men khench le gaye, ²⁰ aur unhen faujdarí ke hákimon ke áge le jákar kahá, kí Yih ádmí jo Yahúdí hain, hamáre shahr men barí khalbalí dálte hain, ²¹ aur aisí rasmen batáte hain, jin ká qubúl karná aur 'amal men láná ham Romíon ko rawá nahín. ²² Aur 'ámm log^d bhí muttáfíq hokar un kí mukhálafat par ámada hue, aur faujdarí ke hákimon ne un ke kapre pharkar utár dále aur bed márne ká hukm diyá; ²³ aur bahut se bed lagwákar unhen qaidkháne men dálá, aur dároge ko tákid kí, kí barí hoshyarí se

^a Yún. utar áe.

^b Yá pahlá.

^c Yun. Púthon (ya'ní ek deotá) kí rúh.

^d Yún. bhír.

un kí nigahbání kare. ²⁴ Us ne aisá hukm pákar unhen andar ke qaid-kháne men dāl diyá, aur un ke pánw káth men thónk diye. ²⁵ Adhí rát ke qaríb Paulus aur Sílás du'á máng rahe, aur Khudá kí sitáish ke gít gá rahe the, aur qaidí sun rahe the.

²⁶ Yakáyak bará bhaunchál áyá, yá-hán tak kí qaidkháne kí neo híl gayí : aur usí dam sab darwáze khul gaye ; aur sab kí zanjíren dhílí par gayín.

²⁷ Aur dároga jág uthá, aur qaidkháne ke darwáze khule dekhkar samjhá, kí qaidí bhág gaye ; pas talwár khenchkar apne áp ko már dálná cháhá.

²⁸ Lekín Paulus ne barí áwáz se pukárkar kahá, kí Apne áp ko nuqsán na pahunchá, kyúñki ham sab maujúd hain. ²⁹ Wuh chirág mangwákar andar já kúdá, aur káñptá huá Paulus aur Sílás ke pánwon men girá,

³⁰ aur unhen báhar lákar kahá, kí Aí sáhibo, main kyá karún kí naját páún ? ³¹ Unhon ne kahá ; Khudá-wand Yisú' par ímán lá, to tú aur terá gharáná naját páegá. ³² Aur unhon ne us ko aur us ke sáre gharwálon ko Khudáwand ká kalám sunáyá. ³³ Aur us ne rát ko usí gharí unhen le jákar un ke zakhm dhoe,

aur usí waqt apne sab logon samet baptisma liyá. ³⁴ Aur unhen úpar ghar men le jákar dastarkhwan bichháyá, aur apne sáre gharáne samet Khudá par ímán lákar^a barí khushí kí.

³⁵ Jab din huá, to faujdárí ke hákimon ne hawaldáron kí ma'rifat kahlá bhejá, kí Un ádmíon ko chhor de. ³⁶ Aur dároge ne Paulus ko is bát kí khabar dí, kí Faujdárí ke hákimon ne tumháre chhor dene ká hukm bhej diyá : pas ab nikalkar salámat chale jáo. ³⁷ Magar Paulus ne un se kahá, kí Unhon ne ham ko jo Romí hain, qusúr sábit kiye

bagair 'alániya bed márkar qaid men dála, aur ab ham ko chupke se níkalte hain ? Yih nahín ho saktá, balki wuh áp ákar hamen báhar le jáen.

³⁸ Hawaldáron ne faujdárí ke hákimon ko in báton kí khabar dí. Jab unhon ne suná, kí yih Romí hain, to dar gaye : ³⁹ aur ákar un kí minnat kí ; aur báhar le jákar darkhwást kí, kí shahr se chale jáen. ⁴⁰ Wuh qaidkháne se nikalkar Ludiya ke hán gaye : aur bháiyon se milkar unhen tasallí dí^b, aur rawána hue.

Thissaluníke aur Biriya men Paulus aur Sílás ká kám.

I7 ¹ Phir wuh Amfipulis aur Apulloniya hokar Thissaluníke men áe, jahán Yahúdíon ká ek 'ibádatkhána thá : ² aur Paulus apne dastúr ke muwáfíq un ke pás gayá, aur

tín Sabton ko Kitáb i muqaddas men se un ke sáth bahs kí ; ³ aur un kí ma'ní khol kholkar yih dá'wá kartá thá, kí Masíh ko dukh uthána, aur murdon men se jí uthná zarúr thá ;

aur Yihí Yisú', jis kí main tumhen khabar detá hún, Masíh hai. ⁴ Un men se ba'z ne mán liyá, aur Paulus aur Sílás le sharík hue ; aur khudá-parast Yúnáníon kí ek barí jamá'at,

aur bahuterí sharíf 'auraten bhi, un kí sharík hún. ⁵ Magar Yahúdíon ne hasad men ákar, bázarí ádmíon men se káí badma'áshon ko apne sáth liyá, aur bhir lagákar shahr men fasád karne lage ; aur Yáson ká ghar gherkar unhen logon ke sámne le áná cháhá. ⁶ Aur jab unhen na

páyá, to Yáson aur káí áur bháiyon ko shahr ke hákimon ke pás yún chilláte hue khench le gaye, kí Yih shakhs jinhon ne jahán ko bági kar diyá, yahán bhi áe hain ; ⁷ aur Yáson ne unhen apne hán utará hai : aur

yih sab ke sab Qaisar ke hukmon

^a Yún. Khudá ká yaqín karke.

^b Yá nasihat dí.

kí mukhálafat karke kahte hain, kí bádsháh to áur hí hai, ya'ní Yísú'.⁸ Yih sunkar 'ámm log aur shahr ke hákim ghabrá gaye. ⁹ Aur inhon ne Yáson aur báqí bháiyon kí zamánat lekar unhen chhor diyá.

¹⁰ Lekin bháiyon ne fauran ráton ráat Paulus aur Sílás ko shahr i Biríya men bhej diyá. Wuh wahán pahunchkar Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye. ¹¹ Wahán ke log Thissaluníkion se sharíf the; kyúnki unhon ne bare shauq se kalám ko qubúl kiyá, aur roz ba roz Kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, kí yih báten is tarah hain, yá nahín. ¹² Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhí bahut sí 'izzatdár 'auraten aur mard imán láe. ¹³ Jab Thissaluníke ke Yahúdíon ko ma'lúm húa, kí Paulus Biríya men bhí Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhí jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dālī. ¹⁴ Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiyá, kí samundar ke kanáre tak chalá jáe: lekin Sílás aur Tímuthiyus wahín rahe. ¹⁵ Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Sílás aur Tímuthiyus ke liye yih hukm lekar rawána hue, kí jahán tak ho sake jald mere pás áo.

Athene men Paulus ká mu'báhisa karná aur wa'z kahná.

¹⁶ Jis waqt tak Paulus Athene men un kí ráh dekh rahá, shahr ko buton se bhará húa dekhkar us ká jí jaltá rahá. ¹⁷ Is liye wuh 'ibádatkháne men Yahúdíon aur khudá-paraston se, aur chauk men milnewálon se roz bahs kiyá kartá thá. ¹⁸ Aur chand Ipikúrí aur Stofkí failsúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, kí Yih bakwásí kyá kahná cháhtá hai? Auron ne kahá;

Yih gair ma'búdon^a kí khabar dene-wálá ma'lúm hotá hai: is liye kí wuh Yísú' aur qiyámat kí khushkhabarí detá thá. ¹⁹ Pas wuh use pakarkar Koh i Mirríkh par le gaye aur kahá; Áyá ham ko ma'lúm ho saktá hai, kí yih nayí ta'lím jo tú detá hai, kyá hai? ²⁰ Kyúnki tú hamen anokhí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, kí in se garaz kyá hai. ²¹ (Is liye kí sab Athenawí, aur par-desí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne aur sunne ke siwá áur kisí kám men sarf na karte the.) ²² Paulus ne Koh i Mirríkh ke bích men khare hokar kahá, kí

Ai Athenewálo! Main dekhtá hún, kí tum har bát men dewtáon ke bare mánnewále ho. ²³ Chunáchi main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aisi qurbángáh bhí dekhí^b, jis par likhá thá, kí NÁ-MA'LÚM KHUDÁ KE LIYE. Pas jis ko tum bagair ma'lúm kiye pújte ho, main tum ko usí kí khabar detá hún. ²⁴ Jis Khudá ne dunyá aur us kí sárí chízon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málik hokar, háth ke banáe hue mandiron men nahín rahtá; ²⁵ na kisí chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat detá hai, kyúnki wuh to khud sab ko zindagi aur sáns aur sab kuchh detá hai; ²⁶ aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú i zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí mí'áden aur sukúnat kí had-den muqarrar kín; ²⁷ táki Khudá ko dhúndhen, sháyad kí taṭolkar use páen, harchand kí wuh ham men kisí se dūr nahín: ²⁸ kyúnki usí men ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hain; jaisá tumháre shá'iron men se bhí ba'z ne kahá hai, kí Ham to us kí nasl bhí hain. ²⁹ Pas Khudá kí

^a Yún. dewon.

^b Yún. pái.

nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát i Iláhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur íjád se gharé gaye hon. ³⁰ Pas Khudá jahálat ke waq-ton se chashmposhí karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, kí tauba karen: ³¹ kyúñki us ne ek din thahráyá hai, jis men wuh insáf se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rifat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jilákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

³² Jab unhon ne murdon kí qiyá-mat ká zikr suná, to ba'z tháthá márne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhí sunenge. ³³ Isí hálát men Paulus un ke bich men se nikal gayá. ³⁴ Magar chand ádmí us ke sáth hokar imán le áe: un men Diyunusiyus Koh i Mirríkh ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z aur bhí un ke sáth the.

Kurínthus men Paulus ká kám.

18 ¹ Is ke ba'd Paulus Athene se rawána hokar Kurínthus men áyá. ² Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí milá, jo Puntus kí paidáish thá, aur unhin dinon men apní bíwí Priskilla samet Itáliya se is liye chalá áyá thá, ki Klaudiyus ne hukm díyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; ³ aur chúnki un ká ham-pesha thá, un ke sáth rahá, aur wuh kám karne lage; aur un ká pesha khaima-dozi thá. ⁴ Aur wuh har Sáb't ko 'ibádatkháne men bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yúnáníon ko gáil kartá thá.

⁵ Aur jab Sílás aur Tímuthiyus Makiduniya se áe,^a to Paulus kalám sunáne ke josh se majbúr hokar, Ya-

húdíon ke áge gawáhi de rahá thá, kí Yisú^b hí Masíh hai. ⁶ Jab wuh mukhálafat karne aur kufr bakne lage, to us ne apne kapre jhárkar un se kahá, kí Tumhárá khún tumhári hí gardan^b par; main pák hún: ab se gair-gaumon ke pás jáungá. ⁷ Pas wahán se chalá gayá, aur Titus Yús-tus nám ek khudáparast ke ghar já rahá, jo 'ibádatkháne se milá húa thá. ⁸ Aur 'ibádatkháne ká sardár Krispus apne tamám gharáne samet Khudá-wand par imán láyá^c; aur bahut se Kurínthí sunkar imán láe aur baptis-ma liyá. ⁹ Aur Khudáwand ne rát ko royá men Paulus se kahá; Khauf na kar, kahe já, aur chup na rah: ¹⁰ is liye ki main tere sáth hún, aur koí shakhs tujh par hamla karke zarar na pahunchá sakegá: kyúñki is shahr men mere bahut se log hain. ¹¹ Pas wuh derh baras un men rahkar Khudá ká kalám sikhátá rahá.

¹² Jab Galliyo Akhaya ká súba thá, Yahúdí eká karke Paulus par charh áe, aur use 'adálat men le jákar ¹³ kahne lage; Yih shakhs logon ko targíb detá hai, kí sharí'at ke barkhiláf Khudá kí parastish karen. ¹⁴ Jab Paulus ne bolná cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se kahá; Ai Yahúdío, agar kuchh zulm yá barí sharárat kí bát hotí, to wájib thá ki main sabr karke tumhári suntá^d: ¹⁵ lekin jab yih aise suwál hain, jo lafzon aur námón aur tum-hári sharí'at se 'iláqa rakhte hain, to tum hí jáno; main aisi báton ká munsif banná nahín cháhtá. ¹⁶ Aur us ne unhen 'adálat se nikalwá diyá. ¹⁷ Phir sab logon ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines ko pakarkar 'adálat ke sámne mára. Magar Galliyo ne in báton kí kuchh parwá na kí.

^a Yún. utar áe.

^b Yún. sir.

^c Yún. Krispus ne . . . Khudáwand ká

^d Yún. tumháre sáth sabr kartá

Yarúshalem se ho ákar Paulus ka tísra daura.

18 Is ke ba'd Paulus bahut dinon wahán rahkar bháiyon se rukhsat húa; aur chúnki us ne mannat mání thí, is liye Kínkhriya men sir mun-dákar, jaház par Súriya ko rawána húa; aur Priskilla aur Akwila us ke sáth the. 19 Aur Ifisus men pahunchkar us ne unhen wahán chhorrá: aur ap'ibádatkháne men jákar Yahúdíon se bahs karne lagá. 20 Jab unhon ne us se dar khwást kí, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth rah, to us ne man-zúr na kiyá; 21 balki yih kahkar un se rukhsat húa, ki Agar Khudá ne cháhá, to tumháre pás phir áungá; aur Ifisus se jaház par sawár húa. 22 Phir Qaisariya men utarkar, Yarúshalem ko gayá^a, aur kalísíyá ko salám karke Antákiyá ko gayá^b. 23 Aur chand roz rahkar wahán se rawána húa, aur tartibwár Galatiya ke 'iláqe aur Frúgiya men guzartá húa, sab shágirdon ko mazbút kartá gayá.

Ifisus aur Akhaya men Apullos ka kám.

24 Itne men Apullos nám ek Yahúdí, Iskandariya kí paidáish, khush-taqír ° aur Kitáb i muqaddas ka máhir, Ifisus men pahunchá. 25 Is shakhs ne Khudáwánd kí ráh kí ta'lím pái thí; aur rúhání josh se kalám kartá, aur Yisú' kí bábat sahíh sahíh ta'lím detá thá, magar sirf Yúhanná hí ke baptisma se wá-qif thá. 26 Wuh 'ibádatkháne men dilerí se bolne lagá; magar Akwila aur Priskilla us kí báten sunkar use apne ghar le gaye, aur us ko Khudá kí ráh áur ziyáda sihhat se batláí. 27 Jab us ne iráda kiyá, ki pár utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon ne us kí himmat barhákar shágirdon ko líkhrá, ki us se achchhí tarah milrá. Us ne

wahán pahunchkar un logon kí barí madad kí, jo fazl ke sabab ímán láe the; 28 kyúnki wuh Kitáb i muqaddas se Yisú' ka Masíh honá sábit karke, bare zor shor se Yahúdíon ko 'alániya qáíl kartá rahá.

Ifisus men Paulus ka kám.

19 1 Aur jab Apullos Kurinthus men thá, to aisá húa kí Paulus úpar ke 'iláqe se guzarkar Ifisus men áyá, aur kaí shágirdon ko dekhkar 2 un se kahá; Kyá tum ne ímán láte waqt Rúhu'l Quds páyá thá? Unhon ne us se kahá, kí Ham ne to suná bhí nahín, kí Rúhu'l Quds názil húa hai. 3 Us ne kahá; Pas tum ne kis ka baptisma liyá? Unhon ne kahá; Yúhanná ka baptisma. 4 Paulus ne kahá; Yúhanná ne logon ko yih kahkar tauba ka baptisma diyá, kí Jo mere píchhe ánewálá hai, ya'ní Yisú' par ímán láná. 5 Unhon ne yih sunkar Khudáwánd Yisú' ke nám ka baptisma liyá. 6 Jab Paulus ne un par háth rakhe, to Rúhu'l Quds un par názil húa, aur wuh tarah tarah kí zabánen bolne, aur nubuwwat karne lage. 7 Aur wuh sab takhmínan bárah ádmí the. 8 Phir wuh 'ibádatkháne men jákar dilerí se boltá rahá, aur tín mahíne tak Khudá kí bádsháhat kí bábat bahs kartá, aur logon ko qáíl kartá rahá. 9 Lekin jab ba'z sakht-dil aur náfarmán ho gaye, balki logon ke sámne Masíhí Tariq ko burá kahne lage, to us ne un se kanará karke shágirdon ko alag kar liyá, aur har roz Turannus ke madrase men bahs karne lagá. 10 Do baras tak yihí hotá rahá, yahan tak kí Ásiya ke sab rahnewále Yahúdíon aur Yúnáníon ne Khudáwánd Yisú' ka kalám suná. 11 Aur Khudá Paulus

^a Yún. *charh gayá.*

^b Yún. *utar gayá.*

^c Yá 'álim.

ke háthon se kháss kháss mu'jize dikhátá thá; ¹² yahán tak ki rúmál aur paṭke us ke badan^a se chhuwákar bímáron par dále játe the, aur un kí bímárian játi rahtí thín, aur burí rúhen un par se utar játi thín. ¹³ Magar ba'z Yahúdíon ne jo ghar ghar jhárá phúnki karte phirte the, yih iḡhtiyár kiyá, ki jin par burí rúhen hain, un par Khudáwand Yisú' ká nám yih kah kahkar phúnken, kí Jis Yisú' kí Paulus manádí kartá hai, main tum ko usí kí qasam detá hún. ¹⁴ Aur Skiwa Yahúdí sardár káhin ke sát beté aisá kiyá karte the. ¹⁵ Burí rúh ne jawáb men un se kahá, kí Yisú' to main jántí hún, aur Paulus se bhí wáqif hún, magar tum kaun ho? ¹⁶ Aur wuh shakhs jis par burí rúh thí, kúdkar un par já pará; aur dono par gálib ákar aisí ziyádatí kí, kí wuh nange aur zaḡhmí hokar us ghar se bháge. ¹⁷ Aur yih bát Ifisus ke sab rahnewále Yahúdíon aur Yúnáníon ko ma'lúm ho gayí; pas sab par khauf chhá gayá; aur Khudáwand Yisú' ke nám kí buzurgí húi. ¹⁸ Aur jo ímán láe the, un men se bahuteron ne ákar apne^a apne kámon ká iqrár aur izhár kiyá. ¹⁹ Aur bahut se jádú karnewálon ne apní apní kitáben ikatṭhí karke, sab logon ke sámne jalá dín: aur jab un kí qímat ká hisáb húa, to pachás hazár rúpaye kí niklín. ²⁰ Isí tarah Khudáwand ká kalám zor pakaṛkar phailtá aur gálib hotá gayá.

²¹ Jab yih ho chuká, to Paulus ne jí men tháná, kí Makiduniya aur Akhaya se hokar Yarúshalem ko jáungá; aur kahá, kí Wahán jáne ke ba'd mujhe Roma bhí dekhní zarúr hai. ²² Pas apne kḡhidmatguzáron men se do shakhs ya'ní Tímutiyyus aur Irastus ko Makiduniya

men bhejkar, ap kuchh 'arsa Ásiya men rahá.

Artimis dewí ke pújnewálon ká fasád.

²³ Us waqt Masíhí taríq kí bábat bará fasád uṭhá. ²⁴ Kyúnki Demetriyus nám ek sunár thá, jo Artimis ke rúpahle mandir banwákar us pesnewálon ko bahut kamwá detá thá. ²⁵ Us ne un ko, aur un ke muta'alliq aur peshawálon ko jama' karke kahá, kí Ai logo, tum jánte ho kí hamáří ásudagí isí kám kí badaulat hai. ²⁶ Aur tum dekhte aur sunte ho, kí sirf Ifisus hí men nahín, balki taqriban tamám Ásiya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qáil aur gumráh kar diyá hai, kí jo háth ke banáe húe hain, wuh Khudá nahín hain: ²⁷ pas sirf yihí khatra nahín, kí hamára pesha beqadr ho jáegá; balki barí dewí Artimis ká mandir bhí náchíz ho jáegá, aur jise tamám Ásiya aur sáरी dunyá pújti hai, khud us kí bhí 'azmat játi rahégi. ²⁸ Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillá chillákar kahne lage, kí Ifisíon kí Artimis barí hai. ²⁹ Aur tamám shahr men khalbalí par gayí: aur logon ne Makiduní Gayus aur Aristarkhus, Paulus ke hamsafaron ko pakaṛ liyá, aur ek dil hokar tamáshagáh ko daure. ³⁰ Jab Paulus ne majma' men jáná cháhá, to shágirdon ne jáne na diyá. ³¹ Aur Ásiya ke hákimon men se us ke ba'z doston ne ádmí bhejkar, us kí minnat kí, kí Tamáshagáh men jáne kí jur'at na karná. ³² Aur ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: kyúnki majlis abtar ho gayí thí; aur aksar logon ko yih bhí khabar na thí, kí ham kis liye ikatṭhe húe hain. ³³ Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahúdí pesh karte the, bhír men se áge kar diyá; aur Iskandar ne háth se ishára

karke logon ke sámnē 'uzr bayán karná cháhá. ³⁴ Jab unhen ma'lúm huá ki yih Yahúdí hai, to sab ham-áwáz hokar takhmínan do ghanṭe tak chilláte rahe, ki Ifisíon kí Artimis barí hai. ³⁵ Phir shahr ke muharrir ne logon ko ṭhandá karke kahá, ki Ai Ifisí, kaun sá ádmí nahín jántá, ki Ifisíon ká shahr barí dewí Artimis ke mandir aur us múrat ká muháfiz hai, jo Zyús kí taraf se girí thí? ³⁶ Pas jab koí in báton ke khlíl nahín kah saktá, to wájib hai ki tum itmínán se raho, aur besochē kuchh na karo. ³⁷ Kyúnki yih log jin ko tum yahán láe ho, na mandir ke lútnewále hai, na tumhári dewí kí badgoí karnewále. ³⁸ Pas agar Demetrius aur us ke hampesha kisi par da'wá rakhte hon, to 'adálat khulí hai, aur súbe maujúd hai : ek dúsre par nálish karen. ³⁹ Aur agar tum kisi áur amr kí tahqíqát cháhte ho, to bázábita majlis men faisala hogá. ⁴⁰ Kyúnki áj ke balwe ke sabab hamen apne úpar nálish hone ká andesha hai ; is liye ki is kí koí wajh nahín hai : aur is súrat men ham is hangáme kí jawábdihí na karsakenge. ⁴¹ Yih kahkar us ne majlis ko barḡh-wást kiyá.

Yúnán aur Makiduniya men Paulus kí gasht.

20 ¹ Jab hullar mauqúf ho gayá, to Paulus ne shágirdon ko bulwákar nasíhat kí, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawána huá. ² Aur us 'iláqe se guzarkar, aur unhen bahut nasíhat karke, Yúnán men áyá. ³ Jab tín mahíne rahkar Súriya kí taraf jaház par rawána hone ko thá, to Yahúdíon ne us ke barḡhbiláf sázish kí ; phir us kí yih saláh huí, ki Makiduniya hokar wápas jáe. ⁴ Aur Purrus ká betá Sopatrus Baríání ; aur Aristarkhus,

aur Sikundus Thissaluníkawí ; aur Gayus Darbawí, aur Tímuthiyus ; aur Asiyái Tukhíkus aur Trufimus, Ásiya tak us ke sáth sáth gaye. ⁵ Yih áge jákar Troás men hamárá ráh dekhte rahe. ⁶ Aur 'Id i Fatír ke dinon ke ba'd ham Filippí se jaház par rawána hokar, páñch din ke ba'd Troás men un ke pás pahunchē ; aur sáṭ din wahín rahe.

Troás men Paulus ká ek murde ko jiláná.

⁷ Hafte ke pahle din, jab ham roṭí torne kí rasm ke liye jama' hue, to Paulus ne dúsre din rawána hone ká iráda karke un se báten kí, aur ádhí ráṭ tak kalám kartá rahá. ⁸ Jis bálákháne par ham jama' the, us men bahut se chirág jal rahe the. ⁹ Aur Yútukhus nám ek jawán khirki men baithá thá ; us ko barí nínd áí ; aur jab Paulus der tak báten kartá rahá, to wuh nínd ke máre jhukkar tísri manzil se gir pará, aur utháyá to murda thá. ¹⁰ Paulus utarkar us se lipat gayá, aur gale lagákar kahá ; Ghabráo nahín ; is men ján hai. ¹¹ Phir úpar jákar roṭí torí, aur khákar itní dertak un se báten kartá rahá, ki pau phat gayí ; is ke ba'd wuh rawána ho gayá. ¹² Aur wuh us larke ko jítá láe, aur un kí barí khatir jama' huí.

Miletus men pahunchkar Paulus ká Ifisus kí kalisiyá ke buzurgon ko nasíhat dená.

¹³ Ham jaház tak áge jákar, is iráde se Assus ko rawána hue, ki wahán pahunchkar Paulus ko charhá len ; kyúnki wuh paidal jáne ká iráda karke yihí tajwíz kar gayá thá. ¹⁴ Pas jab wuh Assus men hamen milá, to ham use charhákar Mitulene men áe. ¹⁵ Aur wahán se jaház par rawána hokar dúsre din Khiyus ke qaríb pahunchē ; aur tísre din Sámus

ke kanáre jaház lagákar, agle din Miletus men á gaye. ¹⁶ Kyúnki Paulus ne yih thán liyá thá, ki Ifisus ke pás se guzre, aisá na ho ki use Ásiya men der lage; is liye ki wuh jaldí kartá thá, ki agar ho sake, to use Pintekust ká din Yarúshalem men ho.

¹⁷ Aur us ne Miletus se Ifisus men kahlá bhejkar, kalisiyá ke buzurgon ko buláya. ¹⁸ Jab wuh us ke pás áe, to un se kahá;

Tum jánte ho, ki pahle hí din se, jab main ne Ásiya men qadam rakhá thá, to har waqt tumháre sáth kis tarah rahtá thá; ¹⁹ ya'ní kamál farotaní se, aur ánsú bahá bahákar, aur un áznáishon men jo Yahúdíon kí sázish ke sabab mujh par wáqí' hún, Khudáwand kí khidmat kartá rahá. ²⁰ Aur jo jo báten tumháre fáide kí thín, un ke bayán karne, aur 'alániyaa aur ghargharsikhánesekabhi na jhijhká; ²¹ balki Yahúdíon aur Yúnáníon ke rú ba rú gawáhí detá rahá, ki Khudá ke sámne tauba karná, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh par imán láná cháhiye. ²² Aur ab dekho, main rúh se majbúr^a hokar Yarúshalem ko játá hún, aur na ma'lúm ki wahán mujh par kyá kyá guzregá: ²³ siwá is ke ki Rúhu'l Quds har shahr men gawáhí de dekar mujh se kahtá hai, ki qaid aur musibatén tere liye taiyár hai. ²⁴ Lekin main apní ján ko 'azíz nahín samajhtá ki us kí kuchh qadr karún, ba muqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwand Yisú' se pái hai, púri karún, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí ki gawáhí dún. ²⁵ Aur ab dekho, main jántá hún, ki tum sab, jin ke darmiyán main bád-sháhat kí manadí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. ²⁶ Pas main áj ke din tumhen gawáh kartá hún,

ki sab ke khún se pák hún. ²⁷ Kyúnki main Khudá kí sári marzi tum se púre taur par bayán karne se na jhijhká. ²⁸ Pas apní aur us sáre galle kí khabardári karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigahbán^b thahráya, táki Khudá kí kalisiyá kí gallabaní karo, jise us ne kháss apne khún se mol liyá. ²⁹ Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd phárnawále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áega; ³⁰ aur khud tum men se aise ádmí uthenge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khénch len. ³¹ Is liye jágte raho, aur yád rakho, ki main tín baras tak rát din ánsú bahá bahákar har ek ko sam-jháne se báz na áyá. ³² Ab main tumhen Khudá aur us ke fazl ke kalám ke sipurd kartá hún, jo tumhári taraqqí^c kar saktá hai, aur sáre muqaddason men sharík karke wirsá de saktá hai. ³³ Main ne kisi kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiyá. ³⁴ Tum áp jánte ho, ki inhín háthon ne merí aur mere sáthíon kí hájaten rafa' kí. ³⁵ Main ne tum ko sab báten karke dikhlá dín, ki is tarah mihnát karke kamzoron ko sambhálná, aur Khudáwand Yisú' kí báten yád rakhní cháhiyen, ki us ne kahá; Dená lene se mubáarak hai. ³⁶ Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. ³⁷ Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke boste liye; ³⁸ aur khásskar is bát par gamgín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháya.

^a Yún. Rúh ká bandhá huá.^b Yá bishap.^c Yún. ta'mír.

*Miletus se Súr aur Qaisariya hoke
Yarúshalem tak Paulus ká safar.*

21 ¹ Aur jab ham un se bamush-kil judá hokar rawána húe, to aisá húa ki sídhí ráh Kos men áe, aur दूसरे दिन Rudus men, aur wahán se Patara men: ² phir ek jaház Fínike ko játá húa páyá, aur us par sawár hokar rawána húe. ³ Jab Kuprus nazar áyá, to use báen háth chhorkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúнки wahán jaház ká mál utárná thá. ⁴ Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sát roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Paulus se kahá, ki Yarúshalem men qadam na rakhná. ⁵ Aur jab aisá húa ki wuh din guzar gaye, to ham rawána húe; aur sab ne, biwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháyá. Phir ham ne samundar ke kanáre ghuṭne ṭekkar du'á mángí; ⁶ aur ek दूसरे se widá' hokar, ham to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

⁷ Aur ham Súr se rawána hone ke ba'd jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunche; aur bháiyon ko salám karke ek din un ke sáth rahe. ⁸ Dústre din ham rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus bashír ke hán, jo un sáton men se thá, utarkar us ke sáth rahe. ⁹ Us kí chár kunwári betiyán thín, jo nubuwwat kartí thín. ¹⁰ Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. ¹¹ Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth pánw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, ki Jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yarúshalem men isí tarah bándhenge, aur gair-qaumon ke hawáale karenge.

¹² Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Yarúshalem ko na jáe. ¹³ Magar Paulus ne jawáb diyá, ki Tum kyá karte ho? kyún ro roke merá dil torte ho? Main to Yarúshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sírf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. ¹⁴ Jab us ne na máná, to ham yih kahkar chup rahe, ki Khudáwand kí marzí púri ho.

¹⁵ Un dinon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yarúshalem ko gaye. ¹⁶ Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manason Kupri ko sáth le gaye, táki ham us ke hán mihmán hon.

*'Ibrání Masihón kí khatír Paulus ká
mannat kí rasm ko adá karná.*

¹⁷ Jab ham Yarúshalem men pahunche, to bhái barí khushí ke sáth ham se mile. ¹⁸ Aur दूसरे दिन Paulus hamáre sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán házir the. ¹⁹ Us ne unhen salám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gair-qaumon men kiyá thá, mufassal bayán kiyá. ²⁰ Unhon ne yih sunkar Khudá kí baráí kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhá hai, ki Yahúdíon men hazárhá ádmí ímán le áe hain; aur wuh sak sharí'at ke báre men sargarm hain. ²¹ Aur un ko tere báre men síkhá diyá gayá hai, ki tú gair-qaumon men rahne-wále sab Yahúdíon ko ta'lím detá hai, ki Músá se phir jáen, aur yih kahtá hai, ki na apne larkon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. ²² Pas ab kyá ho? Log zarúr sunenge, ki tú áyá hai. ²³ Pas jo ham tujh se kahte hain, wuh kar: hamáre hán chár ádmí aise hain, jinhon ne mannat mání hai; ²⁴ unhen

lekar apne áp ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh kharach kar, táki wuh sir mundáen : to sab ján lenge, ki jo báten unhen tere báre men sikháí gayí haiñ, wuh kuchh nahín; balki tú kхуд bhí shar'at par 'amal karke durustí se chaltá hai.

²⁵ Magar gair-qaumon men se jo ímán láe, un kí bábat ham ne yih tajwíz karke likhá thá, ki wuh sirf buton kí qurbání ke gosht, aur kھून, aur galá ghonthe húa jánwaron, aur zinákárí se apne áp ko bacháe rakhen. ²⁶ Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur dúsre din apne áp ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar dí, ki jab tak ham men se har ek kí nazr na charháí jáe, taqaddus ke din púre karenge.

Haikal ke fasád men Paulus Romí sipáhíon ke zarí'e se bachná.

²⁷ Jab taqaddus ke sáth din púre hone ko the, to Ásiya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men khalbalí dálí, aur yún chillákar us ko pakar liyá; ²⁸ ki Ai Isráílió, madad karo : yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur shar'at, aur is maqám ke kھiláf sikhátá hai : balki Yúnáníon ko bhí haikal men lákar, is pák maqám ko nápak kiyá hai. ²⁹ Kyúñki unhon ne is se pahle Trufimus Ífisí ko us ke sáth shahr men dekhá thá; usí kí bábat unhon ne kھayál kiyá, ki Paulus use haikal men le áyá hai. ³⁰ Aur tamám shahr men hal chal par gayí, aur log daurkar jama' húa : aur Paulus ko pakarke haikal ke báhar ghasítkar le gaye : aur fauran darwáze band kar liye gaye. ³¹ Jab wuh use qatl karná cháhte the, to úpar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, ki tamám Yaráshalem men khalbalí parí húi hai. ³² Wuh usí dam sipáhíon aur súbadáron ko lekar

un ke pás daurkar níche áyá : aur wuh paltan ke sardár aur sipáhíon ko dekhkar Paulus kí már píť se báz áe. ³³ Is par paltan ke sardár ne nazdík ákar use giriftár kiyá, aur do zanjíron se bándhne ká hukm dekar púchhne lagá, ki Yih kaun hai, aur is ne kyá kiyá hai? ³⁴ Bhír men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh : pas jab hullar ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukm díyá, ki use qala' men le jáo. ³⁵ Jab sirhiyon par pahunchá, to bhír kí zabardastí ke sabab sipáhíon ko use uthákar le jáná pará; ³⁶ kyúñki logon kí bhír yih chillátí húi us ke píchhe parí, ki Us ká kám tamám kar.

Yaráshalem ke logon ke sámne Paulus kí jawábdihí.

³⁷ Aur jab Paulus ko qala' ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá; Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahún? Us ne kahá, Kyá tú Yúnání jántá hai? ³⁸ Kyá tú wuh Misrí nahín, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bágí karke, jangal men le gayá? ³⁹ Paulus ne kahá, ki Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká báshinda hún. Main terí minnat kartá hún, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de. ⁴⁰ Jab us ne use ijázat dí, to Paulus ne sirhiyon par khare hokar logon ko háth se ishára kiyá. Jab wuh chupcháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yún kahne lagá, ki

22 ¹ Ai bháíyo aur buzurgo, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hún.

² Jab unhon ne suná, ki ham se 'Ibrání zabán men boltá hai, to áur bhí chupcháp ho gaye. Pas us ne kahá;

³ Main Yahúdí hún, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá húa,

^a Yún. barí kھámoshi húi.

^b Yún. bápo.

magar meri tarbiyat is shahr men Gamliel ke qadamon men hui, aur main ne bap dadon ki shar'at ki khass pabandi ki ta'lim pai; aur Khuda ki rah men aisa sargarm tha, jaisa tum sab aj ke din ho. ⁴ Chunan'chi main ne mardon aur 'auraton ko bandh bandhkar, aur qaidkhanen men dal dalkar, Masihi tariqwalon ko yahan tak sataya, ki marwa bhi dala. ⁵ Chunan'chi sardar kahan aur sare buzurg^b mere gawah hain, ki un se main bhaiyon ke liye khatt lekar Damishq ko rawana hua, taki jitne wahan hon, unhen bhi bandhkar Yarushelem men saza dilane ko laun. ⁶ Jab main safar karti karti Damishq ke nazdik pahuncha, to aisa hua ki do pahar ke qarib yakayak ek bara nur asman se utarkar mere girdagird phail gaya. ⁷ Aur main zamin par gir para, aur yih awaz suni, ki Ai Shaul! ai Shaul! tu mujhe kyun satata hai? ⁸ Main ne jawab diya, ki Ai Khudawand tu kaun hai? Us ne mujh se kaha; Main Yisui Nasari hun, jise tu satata hai. ⁹ Aur mere sathion ne nur to dekha, lekin jo mujh se bolti tha, us ki awaz na suni. ¹⁰ Main ne kaha; Ai Khudawand, main kyā karun? Khudawand ne mujh se kaha, Uthkar Damishq men ja; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar hua hai, wahan tujh se sab kaha jaege. ¹¹ Jab mujhe us nur ke jalal ke sabab kuchh na dikhai diya, to mere sathi meri hath pakarkar mujhe Damishq men le gaye. ¹² Aur Hananyah nam ek shakhs, jo shar'at ke muwasfiq dindar, aur wahan ke sab rahnewale Yahudion ke nazdik nekinam tha, ¹³ mere pas aya, aur khare hokar mujh se kaha; Ai bhai Shaul phir bina ho. Usi ghari main ne us ko dekha. ¹⁴ Us ne kaha; Hamare

bap dadon ke Khuda ne tujh ko is liye muqarrar kiyi, ki tu us ki marzi ko jane, aur us Rastbaz ko dekhe, aur us ke munh ki awaz sune. ¹⁵ Kyunki tu us ki taraf se sab admion ke samne un baton ka gawah hoga, jo tu ne dekhi aur suni hain. ¹⁶ Ab kyun der karti hai? uthkar baptisma le, aur us se du'a mangkar^c apne gunahon ko dho dal. ¹⁷ Jab main phir Yarushelem men akar haikal men du'a mang raha tha, to aisa hua ki main bekhud ho gaya, ¹⁸ aur us ko dekha ki mujh se kahti hai; Jaldi kar, aur fauran Yarushelem se nikal ja: kyun ki mere haqq men teri gawahi qubul na karege. ¹⁹ Main ne kaha; Ai Khudawand, wuh khud jante hain, ki jo tujh par iman lae main un ko qaid karti, aur ja ba ja ibadatkhanon men kore marti tha: ²⁰ aur jab tere shahid Stifanos ka khun bahaya jata tha, to main bhi wahan khara tha, aur us ke qatl par razi tha, aur us ke qatilon ke kapron ki hifazat karti tha. ²¹ Us ne mujh se kaha; Ja: main tujhe gair-qaumon ke pas dur dur bhejunga.

Rom'i hone ke sabab Paulus ka kore lagne se bachna.

²² Wuh is bat tak to us ki sunte rahe; phir baland awaz se chillae, ki Aise shakhs ko zamin par se fana kar de! us ka jita rahna munasib nahin. ²³ Jab wuh chillate aur apne kapre phenk dete aur khak urate the, ²⁴ to paltan ke sardar ne hukm dekar kaha, ki use qala' men le jao, aur kore markar us ka izhar lo, taki mujhe ma'lum ho, ki wuh kis sabab se us ki mukhalafat men yun chillate hain. ²⁵ Jab unhon ne use tasmon se bandh liya, to Paulus ne us subadar se jo pas khara tha kaha; Kyā

^a Yun. maut tak sataya.

^b Yun. buzurgon ki tamam majlis.

^c Yun. us ka nam pukarne.

tumhen rawá hai, ki qusúr sábit kiye bagair kisi Romí ádmí ke kore máro? ²⁶ Súbádár yih sunkar paltan ke sardár ke pás gayá, aur use khabar dekar kahá; Tú kyá kartá hai? yih to Romí ádmí hai. ²⁷ Paltan ke sardár ne us ke pás ákar kahá; Mujhe batá to, kyá tú Romí hai? Us ne kahá; Hān. ²⁸ Paltan ke sardár ne jawáb diyá, ki Main ne barí raqam dekar Romí hone ká rutba^a hasil kiyá. Paulus ne kahá; Main to paidáishí hūn. ²⁹ Pas jo us ká izhár lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur paltan ká sardár bhí yih ma'lúm karke dar gayá, ki jis ko main ne bāndhá hai, wuh Romí hai.

Yahúdíon kī sadr 'adálát men Paulus kī jawábdihí.

³⁰ Subh ko yih haqíqat ma'lúm karne ke iráde se, ki Yahúdí us par kyá ilzám lagáthe hain, us ko khol diyá; aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálátwálon ko jama' hone ká hukm diyá, aur Paulus ko niche le jákar un ke sámné khará kar diyá.

23 ¹ Paulus ne sadr 'adálátwálon ko gaur se dekhkar kahá; Ai bháiyó, main ne áj tak kamál nekníyatí se Khudá ke wáste 'umr guzárá hai. ² Sardár káhin Hananyáh ne un ko jo us ke pás khare the hukm diyá, ki us ke munh par tamáncha máro. ³ Paulus ne us se kahá; Ai safedí phirí húi díwár, Khudá tujhe máregá; tú sharí'at ke muwáfiq merá insáf karne ko baithá hai, aur kyá sharí'at ke barkhiláf mujhe márne ká hukm detá hai? ⁴ Jo pás khare the unhon ne kahá; Kyá tú Khudá ke sardár káhin ko burá kahtá hai? ⁵ Paulus ne kahá; Ai bháiyó, mujhe ma'lúm na thá ki yih sardár káhin hai; kyúñki likhá hai, ki^b Apní qaum ke sardár ko burá na

kah. ⁶ Paulus ne yih ma'lúm karke ki ba'z Sadúqí hain aur ba'z Farísí, 'adálát men pukárkar kahá, ki Ai bháiyó, main Farísí aur Farísion kī aulád hūn; murdon kī qiyámat kī ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai. ⁷ Jab us ne yih kahá, to Farísion aur Sadúqíon men takrár húi; aur házirín men phút par gayí. ⁸ Kyúñki Sadúqí to kahte hain, ki na qiyámat hai, na koi firish-ta, na rúh; magar Farísí dono ká iqrár karte hain. ⁹ Pas bará shor húa; aur Farísion ke firqe ke ba'z faqíh uthe, aur yún kahkar jhagarne lage, ki Ham is ádmí men kuchh burái nahín páte; aur agar kisi rúh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to phir kyá? ¹⁰ Aur jab barí takrár húi, to paltan ke sardár ne, is khauf se ki mabádá Paulus ke tukre kar diye jáen, fauj ko hukm diyá, ki utarkar use un men se zabardastí níkaló, aur qala' men le jáo.

Khuddwand ke wa'de ke muwáfiq Paulus ká Yahúdíon kī sázish se bachná, aur Feliks hákim ke pás pahuncháyá jáná.

¹¹ Usí'ráf Khudáwand us ke pás á khará húa, aur kahá; Khátir jama' rakh: ki jaise tú ne merí bábat Yaráshalem men gawáhi dí, waise hí tujhe Roma men bhí gawáhi dení hogí.

¹² Jab din húa, to Yahúdíon ne eká karke aur la'nat kī qasam khákar kahá; ki Jab tak ham Paulus ko qatl na kar len, na kuchh khaenge na píenge. ¹³ Aur jinhon ne ápas men yih sázish kī, wuh chálís se ziyáda the. ¹⁴ Pas unhon ne sardár káhinon aur buzurgon ke pás jákar kahá, ki Ham ne saht la'nat kī qasam khái hai, ki Jab tak Paulus ko qatl na kar len, kuchh na chakhenge. ¹⁵ Pas ab tum sadr 'adálátwálon se milkar

^a Yún. is shumúl i riyásat ko.

^b Khurúj 22. 28.

paltan ke sardár ko khabar do, táki use tumháre pás láe, goyá tum us ke mu'amile kí haqíqat ziyáda daryáft karní cháhte ho : aur ham us ke pahunchne se pahle us ke már dálné ko taiyár hain. ¹⁶ Lekin Paulus ká bhánjá un kí ghát ká hál sunkar áyá, aur qala' men jákar Paulus ko khabar dí. ¹⁷ Paulus ne súbadáron men se ek ko bulákar kahá ; Is jawán ko paltan ke sardár ke pás le já ; yih us se kuchh kahná cháhtá hai. ¹⁸ Pas us ne us ko paltan ke sardár ke pás le jákar kahá, kí Paulus qaidí ne mujhe bulákar darkhwást kí, kí is jawán ko tere pás láún, kí tujh se kuchh kahná cháhtá hai. ¹⁹ Paltan ke sardár ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, kí Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai ? ²⁰ Us ne kahá ; Yahúdíon ne eká kiyá hai, kí tujh se darkhwást karen, kí kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí áur bhí tahqíqát karní cháhtá hai. ²¹ Lekin tú un kí na mánná : kyúnki un men chálís shakhs se ziyáda us kí ghát men hain, jinhon ne la'nat kí qasam kháí hai, kí jab tak use már na dále, na kháenge na pienge ; aur ab wuh taiyár hain ; sirf tere wa'da ká intizár hai. ²² Pas sardár ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, kí Kisí se na kahná, kí tú ne mujh par yih zahir kiyá. ²³ Aur do súbadáron ko pás bulákar kahá, kí Do sau sipáhi, aur sattu sawár, aur do sau nezabardár rát ke tísre ghanthe Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná : ²⁴ aur Paulus kí sawarí ke liye jánwaron ko bhí házir karke, use Feliks hákim ke pás sahíh salámat pahunchá dená. ²⁵ Aur is mazmún ká khatt likhá :

²⁶ Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. ²⁷ Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar

már dálná cháhá ; magar main yih ma'lúm karke kí Romí hai, fauj samet charh gayá, aur chhurá láyá. ²⁸ Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, kí yih kis sabab se us par nálísh karte hain, use un kí sadr 'adálat men le gayá : ²⁹ aur ma'lúm húa, kí wuh apní shari'at ke mas'alon kí bábat us pár nálísh karte hain ; lekin us par koí aisá ilzám nahín lagáyá gayá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. ³⁰ Aur jab mujhe ittilá' húi, kí is shakhs ke barkhiláf sázish honewálí hai, to main ne use fauran tere pás bhej diyá hai, aur us ke mudda'íon ko bhí hukm de diyá hai, kí tere han us par da'wá karen^a.

³¹ Pas sipáhíon ne hukm ke muwáfíq Paulus ko lekar, ráton rát Antipatris men pahunchá diyá. ³² Aur dúsre din sawáron ko us ke sáth jáne ke liye chhořkar, ap qala' ko phire. ³³ Unhon ne Qaisariya men pahunchkar hákim ko khatt de diyá, aur Paulus ko bhí us ke áge házir kiyá. ³⁴ Us ne khatt parhkar púchhá, kí Yih kis súbé ká hai ? aur yih ma'lúm karke kí Kilikiya ká hai, ³⁵ us se kahá, kí Jab tere mudda'í bhí házir honge, to main terá muqaddama karúngá : aur use Herodes ke qala' men qaid rakhne ká hukm diyá.

Feliks hákim ke sámne Paulus ke muqaddame kí peshí, aur Qaisariya men do baras qaid rahná.

24 ¹ Páñch din ke ba'd Hanan-yáh sardár kábin, ba'z buzurgon, aur Tirtullus nám ek wakíl ko sáth lekar wahán áyá^b, aur unhon ne hákim ke sámne Paulus kí faryád karní shurú' kí. ² Jab wuh buláyá gayá, to Tirtullus ilzám lagáke kahne lagá, kí

Ái Feliks bahádur, chúnki tere wasfle se ham bare amn men hain,

^a B. p. q. n. m. lafz *Wa's salám* bhí mundaraj hain.

^b Yún. *utar áyá*.

aur terí dúrandeshí se is qaum ke fáide ke liye kharábíon kí isláh hotí hai, ³ ham har tarah aur har jagah kamál shukrguzarí ke sáth terá íhsán mánte hain. ⁴ Magar is liye kí tujhe ziyáda taklíf na dún, main terí minnat kartá hún, kí tú apní mihrbání se hamárá do ek báton sun le. ⁵ Kyún-ki ham ne is shakhs ko mufsid ^a, aur dunyá ke sab Yahúdíon men fitna-angez, aur Násaríon ke bid'atí firqe ká sarguroh páyá. ⁶ Us ne haikal ko nápak karne kí bhí koshish kí thí, aur ham ne use pakrá ^b: ⁸ usí se tahqíq karke tú ap in sab báton ko daryáft kar saktá hai, jin ká ham us par ilzám lagáte hain. ⁹ Aur Yahúdíon ne bhí is da'we men muttáfíq hokar kahá, kí Yih báten isí tarah hain.

¹⁰ Jab Paulus ne hákim kí taraf se bolne ká ishára páyá, to jawáb diyá :

Chúnki main jántá hún, kí tú bahut barason se is qaum kí 'adálat kartá hai, is liye main khatír jama'í se apná 'uzr bayán kartá hún. ¹¹ Tú daryáft kar saktá hai, kí bárah din se ziyáda nahín húe, kí main Yarúshalem men 'ibádat karne gayá ^c thá : ¹² aur unhon ne mujhe na haikal men kisi ke sáth bahs karte, yá logon men fasád utháte páyá ; na 'ibádatkhánon men ; na shahr men : ¹³ aur na wuh in báton ko, jin ká mujh par ab ilzám lagáte hain, tere sámne sábit kar sakte hain. ¹⁴ Lekin tere sámne yih igrár kartá hún, kí jis Taríq ko wuh bid'at kahte hain, usí ke mutábiq main apne báp dádon ke Khudá kí 'ibádat kartá hún, aur jo kuchh Tauret aur nabíon kí kitábon men likhá hai, us sab par merá imán hai.

¹⁵ Aur Khudá se usí bát kí ummed rakhtá hún, jis ke wuh bhí muntazir hain, kí rástbázon aur náraston dono kí qiyámat hogí. ¹⁶ Aur main is bát kí koshish men bhí rahtá hún, kí Khudá aur ádmíon kí taraf se merá dil mujhe kabhí malámat na kare. ¹⁷ Bahut barason ke ba'd main apní qaum ko khairát aur nazren pahuncháne áyá thá. ¹⁸ Unhon ne bagair hangáme yá balwe ke mujhe tahárat kí hálát men, yih kám karte húe, haikal men páyá—yá'ní Ásiyake chand Yahúdíon ne—¹⁹ aur agar un ká mujh par kuchh da'wá thá, to unhen tere sámne házir hokar faryád karní wájib thí. ²⁰ Yá yihí khud kahen, kí jab main sadr 'adálat ke sámne khará thá, to mujh men kyá buráí páí thí, ²¹ siwá is ek bát ke, kí main ne un men khare hokar baland áwáz se kahá thá, kí Murdon kí qiyámat ke sabab áj mujh par tum-háre hán muqaddama ho rahá hai.

²² Feliks ne, jo sahíh taur par is Taríq se wáqif thá, yih kahkar muqaddame ko ^d multawí kar diyá, kí Jab paltan ká sardár Lúsiyás áegá ^e, to main tumhárá muqaddama faisal kar-rúnga : ²³ aursúbadár ko hukm diyá, kí us ko qaid to rakh, magar áram se rakhná, aur us ke doston men se kisi ko us kí khidmat karne se mana' na karná.

²⁴ Aur chand roz ke ba'd Feliks apní bíwí Drúsilla ko, jo Yahúdan thí, sáth lekar áyá; aur Paulus ko bulwákar us se Masíh Yisú' ke dín kí kaifiyat suní. ²⁵ Aur jab wuh rástbází, aur parhezgarí, aur áyanda 'adálat ká bayán kar rahá thá, to

^a Yún. wabál.

^b B. p. q. n. m. Is mauqa' par yih 'ibárat bhí hai; aur cháhá kí apní shari'at ke muwáfíq us kí 'adálat karen. ⁷ Magar paltan ká sardár Lúsiyás ákar bari zabardastí ke sáth use hamáre háthon se chhín le gayá, ⁸ aur us ke muddá'íon ko hukm diyá, kí tere pás jáen.

^c Yún. charh gayá.

^d Yún. unhen.

^e Yún. utar degá.

Feliks ne dahshat khákar jawáb diyá, ki Is waqt to já, fursat pákar tujhe phir bulwáungá. ²⁶ Use Paulus se kuchh rúpaye milne kí ummed bhí thí; is liye use áur bhí bulá bulákar us ke sáth guftgú kiyá kartá thá. ²⁷ Lekin jab do baras guzar gaye, to Purkiyus Festus Feliks kí jagah muqarrar húa; aur Feliks Yahúdíon ko apná ihsánmand karne kí garaz se Paulus ko qaid hí men chhor gayá.

Festus hákim ke ijlás men Paulus ke muqaddame kí peshí, aur us ká Qaisar ke hán apíl karná.

25 ¹ Pas Festus súbá men dákhil hokar tén roz ke ba'd Qaisariya se Yarúshalem ko gayá^a. ² Passardár káhinon aur Yahúdíon ke raíson ne us ke hán Paulus par nálish kí; ³ aur us kí mukhálafat men yih ri'áyat cháhí, ki wuh use Yarúshalem men bulá bheje, aur ghát men the ki use ráh men már dálen. ⁴ Magar Festus ne jawáb diyá, ki Paulus to Qaisariya men qaid hai, aur main áp jald wahán jáungá. ⁵ Pas tum men se jo ikhtiyárwále hain, wuh sáth chalen^b, aur agar is shakhs men kuchh bejá bát ho, to us kí faryád karen.

⁶ Wuh un men áth das din rahkar Qaisariya ko gayá^c, aur दूसरे दिन ताक़्त i'adálát par baithkar Paulus ke láne ká hukm diyá. ⁷ Jab wuh házir húa, to jo Yahúdí Yarúshalem se áe^d the, wuh us ke ás pás khare hokar us par bahutere sakht ilzám lagáne lage, magar un ko sábit na kar sake; ⁸ lekin Paulus ne yih 'uzr kiyá, ki Main ne na to kuchh Yahúdíon kí shar'fat ká gunáh kiyá hai, na haikal ká, na Qaisar ká. ⁹ Magar Festus ne, Yahúdíon ko apná ihsánmand banáne kí garaz se, Paulus ko jawáb diyá; Kyá tú

Yarúshalem ko jáná cháhtá hai, táki terá yih muqaddama wahán mere sámne faisal ho? ¹⁰ Paulus ne kahá; Main Qaisar ke takht i'adálát ke sámne khará hún; merá muqaddama yahín faisal honá cháhiye. Yahúdíon ká main ne kuchh qusúr nahín kiyá, chunánci tú bhí khúb jántá hai. ¹¹ Agar badkár hún, yá main ne kuchh qatl ke láiq kám kiyá hai, to mujhe marne se inkár nahín. Lekin jin báton ká wuh mujh par ilzám lagáte hain, agar un kí kuchh asl nahín, to un kí ri'ayat se koí mujh ko un ke hawále nahin kar saktá; main Qaisar ke hán apíl kartá hún. ¹² Phir Festus ne saláhkáron se maslahat karke jawáb diyá, ki Tú ne Qaisar ke hán apíl kiyá hai; to Qaisar hí ke pás jáega.

Agrippa bádsháh ke sámne Paulus kí jawábdíhí.

¹³ Aur kuchh din guzarne ke ba'd, Agrippa bádsháh aur Birníke ne Qaisariya men ákar Festus se muláqát kí. ¹⁴ Aur un ke kuchh 'arsa wahán rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ká hál bádsháh se yih kahkar bayán kiyá, ki Ek shakhs ko Feliks qaid men chhor gayá hai. ¹⁵ Jab main Yarúshalem men thá, to sardár káhinon aur Yahúdíon ke buzurgon ne us par nálish kí, aur sazá ke hukm kí dardkhwást kí. ¹⁶ Un ko main ne jawáb diyá, ki Romíon ká yih dastúr nahín, ki kisi ádmí ko ri'ayatan sazá ke liye hawále karen, jab tak kí mudda'á alaih ko, apne mudda'íon ke rú ba rú hokar, dá'wá ke jawáb dene ká mauqa ná mile. ¹⁷ Pas jab wuh yahán jamá húa, to main ne kuchh der na kí, balki दूसरे ही दिन ताक़्त i'adálát par baithkar, us ádmí ke láne ká hukm diyá. ¹⁸ Magar jab us ke mudda'í khare húa, to jin buráiyon ká mujhe

^a यूँ. चारह गया.

^b यूँ. उतर चाले.

^c यूँ. उतर गया.

^d यूँ. उतर आ.

gumán thá, un men se unhon ne kisi ká ilzám us par na lagáyá; ¹⁹ balki apne dín, aur kisi Yisú' kí bábat us se bahs karte the, jo mar gayá thá, aur Paulus us ko zinda batátá hai. ²⁰ Chúnki main in báton kí tahqíqát kí bábat uljhan men thá, is liye us se púchhá; Kyá tú Yarúshalem men jáne ko rází hai, ki wahán in báton ká faisala ho? ²¹ Magar jab Paulus ne apíl kiyá, ki merá muqaddama sháhansháh kí 'adálat men faisal ho, to main ne hukm diyá, ki jab tak use Qaisar ke pás na bhejún, wuh qaid rahe. ²² Agrippa ne Festus se kahá; Main bhí us ádmí kí taqrír sunní cháhtá hún. Us ne kahá, ki Tú kal sun legá.

²³ Pas दूसरे दिन, jab Agrippa, aur Birniké, baríshán o shaukatse, paltan ke sardáron aur shahr ke rason ke sáth, díwánkháne men dákhil hue, to Festus ke hukm se Paulus házir kiyá gayá. ²⁴ Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab házirin! tum is shakhs ko dekhte ho, jis kí bábat Yahúdíon ke sáre guroh ne Yarúshalem men, aur yahán bhí chillá chillákar mujh se 'arz kí, ki is ká áge ko jítá rahná munásib nahín. ²⁵ Lekin mujhe ma'lúm húa, ki us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá; aur jab us ne khud sháhansháh ke hán apíl kiyá, to main ne us ke bhejne kí tajwiz kí. ²⁶ Us kí nisbat mujhe koí thík bát ma'lúm nahín, ki Sarkár i 'Alí ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khashskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr házir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koí bát nikle; ²⁷ kyúnki qaidí ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon záhir na karná, mujhe khláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 ¹ Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne bacháo ke liye taqrír karne kí ijázat hai. Paulus háth barhakar apná jawáb yún pesh karne lagá, ki

² Ai bádsháh Agrippa, jitní báton kí Yahúdí mujh par nálish karte hain, áj tere sámne un kí jawábdihí karní apní khushnasibí jántá hún: ³ khashskar is liye ki tú Yahúdíon kí sab rasmon aur mas'alon se wáqif hai: is sabab se main minnat kartá hún, ki tahammul se merí sun le. ⁴ Sab Yahúdí jánte hain, ki apní qaum men Yarúshalem ke darmiyán shurú' i jawání se merá chál chalan kaisá rahá hai; ⁵ chúnki wuh shurú se mere wáqif hain, agar cháhen, to gawáh ho sakte hain, ki main Farísí hokar apne dín ke sab se páband i mazhab firqe kí tarah zindagí guzártá thá. ⁶ Aur ab us wa'de kí ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre báp dádon se kiyá thá; ⁷ usí wa'de ke purá hone kí ummed par hamáre bárah ke bárah firqe dil o ján se rát din 'ibádat kiyá karte hain. Isí ummed ke sabab, ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálish karte hain. ⁸ Jab ki Khudá murdon ko jilátá hai, to yih bát tumháre nazdík kyún gair mu'tabar samjhí játí hai? ⁹ Main ne bhí samjhá thá, ki Yisú' Násarí ke nám kí tarah tarah se mukhálafat karní mujh par farz hai. ¹⁰ Chunánci main ne Yarúshalem men aísá hí kiyá, aur sardár káhinon kí taraf se iktiyár pákar, bahut se muqaddason ko qaid-kháne men dála, aur main un ke qatl par ráe detá thá. ¹¹ Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá díla dílákar zabardastí un se kufr kahlwátá thá, balki un kí mukhálafat men aísá díwana baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. ¹² Isí hál

men sardār káhinon se iḡhtiyār aur parwána lekar Damishq ko jātá thá; ¹³ to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki súraḡ ke nūr se ziyáda ek nūr ásmán se utar-
kar, mere aur mere hamsafaron ke gird phail gayá. ¹⁴ Jab ham sab zamín par gir pāre, to main ne 'Ibrání zabán men yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? Paine kí ár par lát mární tere liye mushkil hai. ¹⁵ Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. ¹⁶ Lekin uth-
kar apne pánwon par khará ho; kyúnki main is liye tujh par záhir huá hún, ki tujhe un chizon ká khádim aur gawáh muqarrar karún, jin kí gawáhi ke liye tú ne mujhe dekhá, aur jin kí gawáhi ke liye main tujh par záhir húngá. ¹⁷ Aur main tujhe is ummat aur gair-qaumon se bachátá rahúngá; jin ke pás tujhe is liye bhejtá hún, ¹⁸ ki tú un kí ánkhen khol de, táki andhere se raushní kí taraf, aur Shaitán kí tábi-
dári^a se Khudá kí taraf rujú' lákar, mujh par imán lāne ke báis guná-
hon kí mu'áfí, aur muqaddason men wirsá páen. ¹⁹ Is liye, ai Agrippa bádsháh, main ne us ásmání ilhám se munh na morá^b; ²⁰ balki pahle Damishqion ko, phir Yarúshalem aur sáre mulk i Yahúdiya ke báshindon ko, aur gair-qaumon ko samjhátá rahá, ki tauba karen, aur Khudá kí taraf rujú' lákar tauba ke muwáfiq kám karen. ²¹ Inhin báton ke sa-
bab Yahúdiyon ne mujhe haikal men pakarkar, már dāne kí koshish kí. ²² Lekin Khudá kí madad se main áj tak qáim hún, aur chhote bare ke sámne gawáhi detá hún, aur un báton ke siwá kuchh nahín kahtá, jin kí peshingoí nabíon aur Músá ne

bhi kí hai, ²³ ki Masíh ko dukh utháná zarúr hai, aur sab se pahle wuhí murdon men se zinda hokar is ummat ko aur gair-qaumon ko bhi nūr ká ishtihár degá.

²⁴ Jab wuh is tarah jawábdihí kar rahá thá, to Festus ne barí áwáz se kahá; Ai Paulus tú díwána hai; bahut se 'ilm ne tujhe díwána kar díyá. ²⁵ Paulus ne kahá; Ai Festus bahádur, main díwána nahín, balki sachcháí aur hoshyári kí báten kahtá hún. ²⁶ Balki bádsháh, jis se main dílerána kalám kartá hún, yih báten jántá hai; aur mujhe yaqín hai ki in báton men se koí us se chhipí nahín; kyúnki yih májará kone men nahín huá. ²⁷ Ai bádsháh Agrippa, kyá tú nabíon par imán^c rakhtá hai? Main jántá hún, ki tú imán rakhtá hai. ²⁸ Agrippa ne Paulus se kahá; Tú to thoṛí hí sí nasíhat karke mujhe Masíh kar lená cháhtá hai. ²⁹ Paulus ne kahá; Main to Khudá se cháhtá hún, ki thoṛí nasíhat, se yá bahut se, sirf tú hí nahín, balki jitne log áj merí sunte hain, merí mánind ho jáen, siwá in zanjíron ke.

³⁰ Tab bádsháh, aur hákim, aur Birníke, aur un ke hamnishín uth khare hue; ³¹ aur alag jákar ek dússe se báten karne aur kahne lage, ki Yih ádmí aisá to kuchh nahín kartá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. ³² Agripa ne Festus se kahá, ki Agar yih ádmí Qaisar ke hán apil na kartá, to chhút saktá thá.

*Itáliya kí taraf Paulus ká rawána
kiyá jáná.*

27 ¹ Jab jaház par Itáliya ko hamará jáná thahar gayá, to unhon ne Paulus aur ba'z áur qaidíon ko Yúliyus nám sháhansháhi palṭan ke ek súbadár ke hawále kiyá. ² Aur ham Adramuttiyum ke ek jaház par,

^a Yún. iḡhtiyār.

^b Yún. royá ká náfarmán na huá.

^c Yún. ká yaqín.

jo Ásiya ke kanáre kí bandargáhon men jáne ko thá, sawár hokar rawána húa ; aur Thissaluníke ká Aristarkhus Makiduní hamáre sáth thá. ³ Dústre din Saidá men jaház thahrá ; aur Yúliyus ne Paulus ko mihrbání se doston ke pás jáne kí ijázat dí, táki us kí khatírdári ho. ⁴ Wahán se ham rawána húa, aur Kuprus kí ár men hokar chale, is liye kí hawá mukhálif thí. ⁵ Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar Lúkiya ke shahr Múra men utre. ⁶ Wahán súbadár ko ek Iskandarí jaház Itáliya játa húa milá ; pas ham ko us men bithá diyá. ⁷ Aur ham bahut dinon tak áhista áhista chalkar mushkil se Kanidus ke qaríb pahunché, kyúñki hawá ham ko áge barhne na detí thí ; aur Krete kí ár men hokar Salmone ke sámne se chale ; ⁸ aur us se bamushkil guzarkar, Husn Bandar nám ek maqám men pahunché, jis se Lasaya shahr nazdik thá.

Jaház ká túfán men phans jáná.

⁹ Jab bahut 'arsa guzar gayá, aur jaház ká safar is liye khatarnák ho gayá, kí Roze ká din guzar chuká thá, to Paulus ne unhen yih kahkar nasíhat kí, ¹⁰ kí Ai logo, mujhe ma'lúm hotá hai kí is safar men taklíf aur bahut nuqsán hogá, na sirf mál aur jaház ká, balki hamári jánon ká bhi. ¹¹ Magar súbadár ne nákhudá aur jaház ke málík kí báton ko Paulus kí báton se ziyáda máná. ¹² Aur chúnki wuh bandar járon men rahne ke liye achchhá na thá, is liye aksar logon ne saláh kí, kí wahán se rawána hon, aur agar ho sake, to Fíniks men pahunchakar járá káten : wuh Krete ká ek bandar hai, jis ká rukh shimál-mashriq, aur junúb-mashriq hai^a. ¹³ Jab kuchh kuchh dakkhíní hawá chalne lagi, to

unhon ne, yih samajhkar kí hamára matlab hásil ho gayá, langar utháya, aur Krete ke kanáre ke qaríb qaríb chale. ¹⁴ Lekin thori der ba'd ek barí túfání hawá, jo Yúrakulon kahláti hai, Krete par se jaház par áí : ¹⁵ aur jab jaház hawá ke qábú men á gayá, aur us ká sámna na kar saká, to ham ne láchár hokar us ko bahne diyá. ¹⁶ Aur Kauda nám ek chhóte jazíre ke pás se bahkar, barí mushkil se dóngí ko qábú men láe ; ¹⁷ aur jab us ko úpar charhá chuke, to jaház kí mazbútí kí tadbíren karke us ko niche se bándhá ; aur Súrtis ke chorbálú men dhas jáne ke dar se, ham ne jaház ká sáz o sámán utár liyá, aur usí tarah bahte chale gaye. ¹⁸ Magar jab ándhí se bahut hichkole kháe, to dústre din wuh jaház ká mál phenkne lage ; ¹⁹ aur tisre din unhon ne apne hí háthon se jaház ká asbáb bhi phenk diyá. ²⁰ Aur jab bahut dinon tak na súraj nazar áyá, na táre, aur shiddat kí ándhí chal rahí thí, to ákhir ham ko bachne kí ummed bí'lkull na rahí. ²¹ Aur bahut fáqon ke ba'd Paulus ne un ~~ke~~ bích men khare hokar kahá ; Ai logo, lázim thá kí tum merí bát máñkar Krete se rawána na hote, aur yih taklíf aur nuqsán na utháte. ²² Magar ab main tum ko nasíhat kartá hún, kí khatír jama' rakho : kyúñki tum men se kisi kí ján ká nuqsán na hogá, magar jaház ká. ²³ Kyúñki Khudá, jis ká main hún, aur jis kí 'ibádat bhi kartá hún, us ke fírishte ne isí ráat ko mere pás ákar ²⁴ kahá ; Ai Paulus, na dar ; kyúñki zarúr hai, kí tú Qaisar ke sámne házir ho ; aur dekh, jitne log tere sáth jaház men sawár hain, un sab kí Khudá ne terí khatír jánbakhshí kí^b. ²⁵ Is liye, ai logo, khatír

^a Yún. jo junúb mashriqi aur shimál mashriqi hawá kí taraf dekhá hai.

^b Yún. un sab ko Khudá ne tujhe bakhsh diyá.

jama' rakho : kyunki main Khudá ká yaqín kartá hūn, ki jaisá mujh se kahá gayá hai, waisá hí hogá. ²⁶ Lekin yih zarúr hai, ki ham kisi tápú men já parén.

Paulus kí jaház-shikarí ká hál.

²⁷ Jab ham ko daryá i Adriya men takráte takráte chaudahwín rát ho gayí, to ádhí rát ko malláhon ne atkal se ma'lúm kiyá, ki kisi mulk ke nazdík pahunch gaye ; ²⁸ aur pá-ní kí tháh lekar bís pursa páyá ; aur thorá áge barhkar, aur phir tháh lekar pandrah pursa páyá. ²⁹ Aur is dar se, ki mabádá chatánon par já parén, jaház ke pichhe se char langar dále, aur subh hone kí du'á mángte rahe. ³⁰ Aur jab malláhon ne cháhá ki jaház par se bhág jáén, aur is baháne se kí galahí se langar dále, dongí ko samundar men utárne lage, ³¹ to Paulus ne súbadár aur sipáhíon se kahá, ki Agar yih jaház par na rahege, to tum nahín bach sakte. ³² Is par sipáhíon ne dongí kí rassiyán kátkar use girá diyá. ³³ Aur jab din nikalne ko húa, to Paulus ne sab kí minnat kí, ki kháná khá lo, aur kahá, ki Tum ko intizár karte karte aur fáqa khenchte khenchte áj chaudah din ho gaye, aur tum ne kuchh nahín kháya. ³⁴ Is liye tumhári minnat kartá hūn, ki kháná khá lo ; kyunki is par tumhári bihtarí mauqúf hai : aur tum men se kisi ke sir ká ek bál bika na hogá. ³⁵ Aur yih kahkar us ne rotí lí, aur un sab ke sámne Khudá ká shukr kiyá, aur torkar kháne lagá. ³⁶ Phir un sab kí khátirjama' húi, aur ap bhí khána kháne lage. ³⁷ Aur ham sab milkar jaház men do sau chhahattar ádmí the. ³⁸ Unhon ne pet bharkar khá liya ; phir gehúon ko samundar men phenk-

kar jaház ko halká karne lage. ³⁹ Jab din nikal áyá, to unhon ne us mulk ko na pahchána : magar ek khárfí dekhí, jis ká kanára sáf thá, aur saláh kí, ki agar ho sake, to jaház ko us par charhá len. ⁴⁰ Pas langar kholkar samundar men chhor diye, aur patwáron kí bhí rassiyán khol din, aur aglá pál hawá ke rukh par charhákar us kanáre kí taraf chale. ⁴¹ Lekin ek aisi jagah já pare, jis ke dono taraf samundar ká zor thá, aur jaház zamin par tik gayá. Pas galahí to dhakká khákar phans gayí ; magar dumbálá lahron ke zor se tútne lagá. ⁴² Aur sipáhíon kí yih saláh thí, ki qaidíon ko már dále, táki koí tairkar na bhág jáe. ⁴³ Lekin súbadár ne, Paulus ke bacháne kí garaz se, un ko is iráde se báz rakhá ; aur hukm diyá, ki jo log tair sakte hain, pahle kúdkar kanáre par jáén ; ⁴⁴ aur baqí log, ba'z takhton par, aur ba'z jaház kí áur chízon ke saháre se chale jáén. Aur isí tarah sab ke sab khushkí par salámat pahunch gaye.

Milíta tápú par Paulus aur us ke sáthíon ká tikná.

28 ¹ Jab salámat pahunché, to ján gaye ki us tápú ká nám Milíta hai. ² Aur wahshí logon ne ham par kháss mihrbání kí, kyunki menh kí jhári, aur járe ke sabab unhon ne ág jaláke ham sab kí khátir kí. ³ Jab Paulus ne lakriyon ká gatthá jama' karke ág men dálá, to ek afaí garmí pákar niklá, aur us ke háth par lipat gayá. ⁴ Jis waqt un wahshíon ne wuh kirá^b us ke háth men latká húa dekhá, to ek dústre se kahne lage, ki Beshakk yih ádmí khúní hai ; agarchi samundar se bach gayá, taubhí badlá lenewálí Dewí^c use jine nahín detí.

^a Yún. jáneq.

^b Yún. jánwar.

^c Yún. Díke.

⁵ Pas us ne kīre ^a ko ág men jhatak diyá, aur use kuchh zarar na pahunchá. ⁶ Magar wuh muntazir the, ki is ká badan súj jáegá, yá yih markar yakáyak gir paregá. Lekin jab der tak intizár kiyá, aur dekhá ki us ko kuchh zarar na pahunchá, to áur khayál karke kahá, ki yih to koí dewtá hai.

⁷ Wahán se qaríb Publiyus nám us tápú ke sardár kí milkíyat thí. Us ne ghar le jákar, tīn din tak barí mīhrbānī se hamārī mīhmānī kī. ⁸ Aur aisá huá ki Publiyus ká báp bukhár aur pechish kí wajh se bímár pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá dí. ⁹ Jab aisá huá, to báqí log jo us tápú men bímár the áe, aur achchhe kiye gaye. ¹⁰ Aur unhon ne hamārī barí izzat kī; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkár thá, jaház par rakh diyá.

Milíta se rawána hokar Roma men pahunchná.

¹¹ Tīn mahíne ke ba'd, ham ek Iskandarí jaház par rawána hué, jo járe bhar us tápú men rahá thá, aur jis ká nishán Diyuskurí thá. ¹² Aur Surakúsa men jaház lagákar tīn din rahe; ¹³ aur wahán se pher khákar Regiyum men áe: aur jab ek roz ba'd dakhkhí hawá chalí, to dústre din Putiyulí men áe. ¹⁴ Wahán ham ko bháí mile, aur un kí minnat se ham sá din un ke pás rahe: aur isí tarah Roma tak gaye. ¹⁵ Wahán se bháí, hamārī khabar sunkar, Appiyus ke Chauk aur Tīn Dere tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shúkr kiyá, aur us kí khátirjama' hui.

¹⁶ Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, ki akelá ussipáhi ke sáth rahe, jo us par pahrá detá thá.

^a Yún. jánwar.

Roma ke Yahúdíon se Paulus kí taqrír.

¹⁷ Tīn roz ke ba'd aisá huá ki us ne Yahúdíon ke ra'ison ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, ki Ai bháiyó, harchand main ne ummat ke, aur báp dádon kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiyá, taubhí qaidí hokar Yarúshalem se Romíon ke hawále kiyá gayá. ¹⁸ Unhon ne merí tahqíqát karke mujhe chhor dená cháhá, kyúnki mere qatl ká koí sabab na thá. ¹⁹ Magar jab Yahúdíon ne mukhálafat kī, to main ne láchár hokar Qaisar ke hán apíl kiyá; magar is wáste nahín kiyá, ki apní qaum par mujhe kuchh ilzám lagáná thá. ²⁰ Pas is liye main ne tumhen buláyá hai, ki tum se milún aur guftgú karún: kyúnki Isráíl kí ummed ke liye main is zanjír se jakrá huá hún. ²¹ Unhon ne us se kahá; Na hamáre pás Yahúdiya se tere báre men khatt áe, na bháiyon men se kisi ne ákar terí kuchh khabar dí, na burái bayán kī. ²² Magar ham tujh se sunná cháhte hain, ki terí kyá ráe hai; kyúnki is firqe kí bábat ham ko malúm hai, ki har jagah us ke khiláf kahte hain.

²³ Aur wuh us se ek din tahrákar, kasrat se us ke hán jama' hué, aur us ne un se is bát ká bayán kiyá, aur Khudá kí bádsháhát kí gawáhi de dekar subh se shám tak Músá kí Tauret, aur nabíon kí kitábon se un ko Yisú' kí bábat samjhátá rahá. ²⁴ Aur ba'z ne us kí báton ko mán liyá, aur ba'z ne na máná. ²⁵ Jab ápas men muttáfíq na hué, to Paulus kí is ek bát kahne par rukhsat hué, ki Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabí kí ma'rifat tumháre báp dádon se khúb kahá thá, ki

²⁶ ^b Is ummat ke pás jákar kah,

^b Yasha'yáh 6. 9, 10.

Ki tum kánon se to sunoge, magar
hargiz na samjhoge ;

Aur ánkhon se dekhoge, magar
hargiz ma'lúm na karoge :

²⁷ Kyúñki is ummat ke dil par
charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se únchá sunte hain,

Aur unhon ne apní ánkhen band
kar lí hain ;

Aisá na ho ki ánkhon se ma'lúm
karen,

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhen,

Aur rujú' láen,

Aur main unhen shifá bakhshúñ.

²⁸ Pas tum ko ma'lúm ho, ki K̲hu-
dá kí is naját ká paigám gair-qau-
mon ke pás bhejá gayá hai, aur wuh
use sun bhí lengí^a.

Roma men Paulus kí riháish aur kám.

³⁰ Aur wuh púre do baras apne
kiráe ke ghar men rahá, ³¹ aur jo us ke
pás áte the, un sab se miltá rahá, aur
kamál dilerí se, bagair rok tok ke,
K̲hudá kí bádsháhat kí manádí
kartá, aur K̲hudáwand Yisú' Masíh
kí báten sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ KHATT.

Salám aur du'á e k̲hair.

I ¹ Paulús Yisú' Masíh ká banda,
jo rasúl hone ke liye buláya
gayá, aur K̲hudá kí us k̲hushk̲habarí
ke liye maḡhsús kiyá gayá hai ; ² jis
ká us ne peshtar se apne nabíon kí
ma'rifat pák nawishton men, ³ apne
Beṭe, hamáre K̲hudáwand Yisú' Masíh
kí nisbat wa'da kiyá thá ; jo jism ke
i'tibár se to Dáúd kí nasl se paidá
húá, ⁴ lekin pákizagí kí rúh ke
i'tibár se, murdon men se jí uthne
ke sabab, qudrat ke sáth^b K̲hudá
ká Beṭá tháhráyá gayá ; ⁵ jis kí
ma'rifat ham ko fazl aur risálat mili,
táki us ke nám kí k̲hátir sab qaumon
men se log ímán ke tábi' hon ; ⁶ jin
men se tum bhí Yisú' Masíh ke hone

ke liye buláe gaye ho—⁷ wuhí Paulus
un sab ko likhtá hai, jo Roma men
K̲hudá ke piyáre hain, aur muqaddas
hone ke liye buláe gaye hain, kí
hamáre Báp K̲hudá aur K̲hudáwand
Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl
aur itmínán hásil hotá rahe.

*Masíh kí k̲hushk̲habarí sunáne kí qarar
se shauq i muláqát.*

⁸ Awwal to main tum sab ke báre
men Yisú' Masíh ke wasíle se apne
K̲hudá ká shukr kartá hún, kí
tumháre ímán ká tamám dunyá men
shuhra ho rahá hai. ⁹ Aur K̲hudá,
jis kí 'ibádat main apní rúh se us ke
Beṭe kí k̲hushk̲habarí dene se^c kartá
hún, wuhí merá gawáh hai, kí main

^a B. p. q. n. m. is mauqa' par yih 'ibárát bhí hai, kí ²⁹ Jab us ne yih báten kahin, to
Yahúdí ápas men bahut bahs karte húe chale gaye.

^b Yún. qudrat men.

^c Yún. k̲hushk̲habarí yá Injíl men.

bilá nága tumhárá zikr kartá hún,
 10 aur apní du'áon men hamesha yih
 dar'khwást kartá hún, ki ab ákhir kár
 Kḥudá kí marzī se mujhe tumháre
 pás áná kísi tarah nasīb ho. 11 Kyún-
 ki main tumhárí muláqát ká mush-
 táq hún, táki tum ko mujh se koí
 aisí rúhání ni'mat mile jis se tum
 mazbút ho jáo; 12 aur na sirf tum,
 balki tumháre sabab se main bhí us
 imán ke bá'is tasallí páún, jo tum
 men aur mujh men, dono men hai.
 13 Aur ai bháiyó, main is se tumhá-
 rá náwáqif rahná nahín cháhtá, ki
 main ne bárhá tumháre pás áne ká
 iráda kiyá, táki jaisá mujhe áur gair-
 qaumon men phal milá, waisá hí
 tum men bhí mile; magar áj tak
 ruká rahá. 14 Main Yúnáníon aur
 wahshíon, dánáon aur nádánon ká
 qarzdár hún. 15 Pas main tum ko bhí
 jo Roma men ho, Injíl^a sunáne ko
 hatta'l maqdúr taiyár hún. 16 Kyún-
 ki main Injíl^a ke sabab se sharmin-
 dah nahín hotá: is liye ki wuh har ek
 imán lánewále ke wáste, pahle
 Yahúdí, phir Yúnání ke wáste,
 Kḥudá kí najátbakhsh^b qudrat hai.
 17 Is wáste ki us men Kḥudá kí
 rástbází imán se aur imán ke liye
 záhir hotí hai, jaisá likhá hai, kí^c
 Rástbáz imán se jítá rahegá.

*Gair-qaumon ki butparastí aur bada'kh-
 láqí ká náqábíl i 'uzr honá.*

18 Kyúnki Kḥudá ká gazab un
 ádmíon kí tamám bedíní aur narástí
 par ásmán se záhir hotá hai, jo haqq
 ko narástí se dabáe rakhte hain;
 19 kyúnki jo kuchh Kḥudá kí nisbat
 ma'lúm ho saktá hai, wuh un ke
 batin men záhir hai; is liye ki
 Kḥudá ne us ko un par záhir kar
 diyá. 20 Kyúnki us kí andekhi

sifaten, ya'ní us kí azalí qudrat aur
 ulúhiyat, dunyá kí paidáish ke waqt
 se banáí hui chizon ke zarífe se
 ma'lúm hokar sáf nazar áti hain;
 yahán tak ki un logon ko kuchh 'uzr
 báqí nahín; 21 is liye ki agarchi
 unhon ne Kḥudá ko pahchán to liyá,
 magar us kí iláhi shán ke láiq^d us kí
 baráí aur shukrguzárí na kí; balki
 behúda khayálat men par gaye,^e aur
 un ke bewuqúf dílon par andherá
 chhá gayá. 22 Wuh apne ap ko
 dáná jatakar, nádán ban gaye; 23 aur
 gairfání Kḥudá ke jalál ko fání
 insán, aur parandon aur chaupáyon
 aur kíre makauron kí súrat^f se badal
 dála.

24 Is wáste Kḥudá ne un ke dílon
 kí khwáhishon ke mutábíq^g unhen
 nápáki men chhor díyá, ki un ke
 jism ápas men behurmat kiye jáen:
 25 is liye ki unhon ne Kḥudá kí
 sachcháí ko badalkar jhúth baná
 dála, aur makhlúqát kí ziyáda paras-
 tish aur 'ibádát kí, banisbat us Kháliq
 kí, jo abad tak mahmúd hai. Amín.

26 Isí sabab se Kḥudá ne un ko
 gandí shahwaton men chhor díyá:
 yahán tak ki un kí 'auraton ne apne
 taba'í kám ko khiláf-taba' kám se
 badal dála: 27 isí tarah mard bhí
 'auraton se taba'í kám chhorkar
 ápas kí shahwat se mast ho gaye;
 ya'ní mardon ne mardon ke sáth rú-
 siyáhi ke kám karke, apne ap men
 apní gumráhi ke láiq badlá páyá.

28 Aur jis tarah unhon ne Kḥudá
 ká pahchánná nápasand kiyá, isí
 tarah Kḥudá ne bhí un ko mardúd
 'aql ke hawále kar díyá, kí náláiq
 harakaten karen. 29 Pas wuh har
 tarah kí narástí, badí, lálach, bad-
 khwáhi se bhar gaye; aur hasad,
 khúnrezí, jhagre, makkárá, bugz se

^a Yá khushkhabarí.

^b Yún. naját ke liye Kḥudá kí.

^c Habaqqúq 2. 4.

^d Yún. Kḥudá ke láiq.

^e Yún. apne khayálat men behúda ho gaye.

^f Yún. súrat kí shabih.

^g Yún. men.

ma'múr ho gaye; aur gíbat karnewále,³⁰ badgo, K̲hudá kī nazar men nafratī^a, auron ke be'izzat karnewále, magrúr, shek̲hībáz, badíon ke bání, má báp ke náfarman, ³¹ be-wuqúf, 'ahdshikan, taba'í mahabbat se k̲hálí, berahm ho gaye; ³² hálán-ki wuh K̲hudá ká yih hukm jānte hain, ki aise kām karnewále maut kī sazā ke láiq hain; phir bhī na faqat āp hī aise kām karte hain, balki āur karnewálon ko pasand bhī karte hain.

K̲hudá ke insáf kī rā se Yahūdion kī ziyāda qusúrwarī.

2 ¹ Pas ai ilzám lagānewále, tú koī kyún na ho, tere pás koī 'uzr nahín; kyúnki jis bāt ká tú dúsre par ilzám lagátá hai, usí ká tú k̲hud mujrim thahrtá hai; is liye ki tú jo ilzám lagátá hai, k̲hud wuhí kām kartá hai. ² Aur ham jānte hain ki aise kām karnewálon kī 'adálát K̲hudá kī taraf se haqq ke mutábiq hotí hai. ³ Ai insán, tú jo aise kām karnewálon par ilzám lagátá hai, aur k̲hud wuhí kām kartá hai, kyá yih samajhtá hai, ki tú K̲hudá kī 'adálát se bach jáegá? ⁴ Yá tú us kī kamál mihrbání aur tahammul aur sabr ko náchíz jántá hai, aur nahín samajhtá ki K̲hudá kī mihrbání tujh ko tauba kī taraf máil kartí hai? ⁵ Balki tú apní sakhtí aur gair-táib dil ke bá'is us qahr ke din ke liye gazab kamá^b rahá hai, jis men K̲hudá kī sachchí 'adálát zāhir hogí. ⁶ Wuh har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá: ⁷ jo neko-karí men sábitqadam rahkar jalál aur 'izzat aur baqá ke talib hote hain, un ko hamesha kī zindagí degá; ⁸ magar jo dhare bāndhnewále, aur haqq ke na mánnewále, balki nárástí ke mánnewále hain, un par gazab aur

qahr, ⁹ aur musibat aur tangí áegí; aur yih har ek badkár par ^o áegí, pahle Yahúdí par, phir Yúnání par. ¹⁰ Magar har ek neko-kar ko jalál aur 'izzat aur salámati milegí, pahle Yahúdí ko, phir Yúnání ko: ¹¹ kyúnki K̲hudá ke hán kīs kī tarafdári nahín. ¹² Is liye ki jinhon ne bagair sharí'at páe gunáh kiya, wuh bagair sharí'at ke halák bhī hongé: aur jinhon ne sharí'at ke mátaht hokar ^d gunáh kiya, un kī sazā sharí'at se hogí; ¹³ kyúnki sharí'at ke sunnewále K̲hudá ke nazdík rástbáz nahín hote, balki sharí'at par 'amal karnewále rástbáz thahrae jáenge. ¹⁴ Is liye ki jab wuh qaumen jo sharí'at nahín rakhtín, apní tabí'at se sharí'at ke kām kartí hain, to bá-wajúd sharí'at na rakhne ke, wuh apne liye k̲hud ek sharí'at hain. ¹⁵ Chunānchí wuh sharí'at kī báten^o apne dilon par likhí hūí dikhátí hain, aur un ká dil bhī un báton kī gawáhí detá hai; aur un ke báhamí khayálát yá to un par ilzám lagáte hain, yá un ko ma'zúr rakhte hain; ¹⁶ jis roz K̲hudá merí khushkhabarí ke mutábiq Yisú Masíh kī ma'rifat ádmíon kī poshída báton ká insáf karegá, usí roz yih hogá.

Yahūdion kī riyákārī ko maldmat.

¹⁷ Pas agar tú Yahúdí kahlátá, aur sharí'at par takiya aur K̲hudá par fakhr kartá hai, ¹⁸ aur us kī marzí jántá, aur sharí'at kī ta'lím pákar 'umda 'umda chízen pasand kartá^f hai; ¹⁹ aur agar tujh ko is bāt par bhī bharosá hai, ki main andhon ká rahnumá, aur andhere men^o pare hūon ke liye raushní, ²⁰ aur nádānon ká tambíh karnewálá, aur bachchon ká ustád hūn, aur 'ilm aur haqq ká jo namúna sharí'at men hai, wuh mere pás hai; ²¹ pas tú jo

^a Yá K̲hudá ke dushman.

^b Yún. ganj kar.

^c Yún. badkár kī ján par.

^d Yún. shari'at men.

^e Yún. ká kām.

^f Yá mutafarriq chízon men tamiz kartá.

auron ko sikhátá hai, apne ap ko kyún nahín sikhátá? Tú jo wa'z kartá hai kí chorí na karná, ap khud kyún chorí kartá hai? ²² Tú jo kahtá hai kí ziná na karná, ap khud kyún ziná kartá hai? Tú jo buton se nafrat rakhtá hai, ap khud kyún mandiron ko lúttá hai. ²³ Tú jo shari'at par fakhr kartá hai, shari'at ke 'udúl se Khudá kí kyún be'izzatí kartá hai? ²⁴ Kyúnki^a tumháre sabab se gair-gaumon men Khudá ke nám par kufr baká játá hai; chunánchi yih likhá bhí hai. ²⁵ Khatna se fáida to hai, basharte ki tú shari'at par 'amal kare: lekin jab tú ne shari'at se 'udúl kiyá, to terá khatna námaḡhtúní ṭhahrá. ²⁶ Pas agar námaḡhtún shakhs^b shari'at ke hukmon par 'amal kare, to kyá us kí námaḡhtúní khatna ke barábar na gíní jáegi? ²⁷ Aur jo shakhs qaumíyat ke sabab se námaḡhtún^c rahá, agar wuh shari'at ko purá kare, to kyá tujhe, jo báwujúd kalám^d aur khatna ke shari'at se 'udúl kartá hai, qusúrwár na ṭhahráega? ²⁸ Kyúnki wuh Yahúdí nahín, jo záhir ká hai; aur na wuh khatna hai, jo záhiri aur jismání hai: ²⁹ balki Yahúdí wuhí hai, jo batin men hai; aur khatna wuhí hai, jo dil ká, aur rúhání hai, na ki lafz^e; aise kí ta'rif ádmíon kí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se hotí hai.

Yahúdíon kí fauqíyat.

3 ¹ Pas Yahúdí ko kyá fauqíyat hai, aur khatna se kyá fáida? ² Har tarah se bahut fáida hai, khásskar yih kí Khudá ká kalám^f un ke sipurd húa. ³ Agar ba'z beímán nikle, to kyá húa? kyá un kí be-

ímání Khudá kí wafádári ko bátal kar saktí hai? ⁴ Hargiz nahín: balki Khudá sachchá ṭhahregá, aur har ek ádmí jhúṭhá: chunánchi likhá hai;

⁵ Ki tú apne qaul ká sachchá ṭhahre,

Aur 'adálat men fath páe.

⁶ Agar hamári nárástí Khudá kí rástbází kí khúbí ko záhir kartí hai, to ham kyá kahén? kyá yih, kí Khudá beinsáf hai jo gazab názil kartá hai? (Main yih bát insán kí tarah kahtá hún.) ⁷ Hargiz nahín: warna Khudá kyúnkar dunyá ká insáf karegá? ⁸ Agar mere jhúṭh ke sabab se Khudá kí sachcháí us ke jalál ke wáste ziyáda záhir húi, to phir kyún gunáhgár kí tarah mujh par hukm diyá játá hai? ⁹ aur ham kyún burái na karen, táki bhalái paidá ho? chunánchi ham par yih tuhmat lagái bhí játi hai, aur ba'z kahte hain kí in ká yihí maqúla hai; magar aise logon ká mujrim ṭhahrná insáf hai.

Yahúdíon aur gair-gaumon dono ká gundá ke mátaht honá.

⁹ Pas kyá húa? kyá hamári hálát un se kuchh achchhí^h hai? Hargiz nahín. Kyúnki ham Yahúdíon aur Yúnáníon dono par peshtar hí yih ilzám lagá chuke hain, kí wuh sab ke sab gunáh ke mátaht hain.

¹⁰ Chunánchi likhá hai, kí

^k Koí rástbáz nahín, ek bhí nahín;

¹¹ Koí samajhdár nahín,
Koí Khudá ká tálib nahín;

¹² Sab gumráh hain, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koí bhalái karnewálá nahín, ek bhí nahín;

^a Yasha'yáh 52. 5.

^c Yún. zát se námaḡhtún.

^f Yún. ke kalíme.

¹ Yá hamáre pás kuchh 'uzr hai?

^b Yún. námaḡhtúní.

^d Yún. harf.

^g Zabúr 51. 4.

^e Yún. harfí.

^h Yá buri.

^k Zabúr 14. 1-3; 53. 1-3.

13 ^a Un ká galá khulí húi qabr hai;
Un hon ne apní zabánon se fareb diyá:

^b Un ke honthon men sánpón ká zahr hai;

14 ^c Un ká múnh la'nat aur karwá-hat se bhará húa hai;

15 ^d Un ke qadam khún baháne ke liye tezraítar hain;

16 Un kí ráhon men tabáhi aur badháli hai,

17 Aur wuh salámatí kí ráh se wáqif na húe;

18 ^e Un kí ánkhoṇ men Kḥudá ká kḥauf nahín.

Yisú' Masih par imán lane se gunahgár ká rástbáz thahráyá jáná.

19 Ab ham jánte hain kí sharí'at jo kuchh kahtí hai, un se kahtí hai jo sharí'at ke mátaht hain; táki har ek ká múnh band ho jáe, aur sári dunyá Kḥudá ke nazdík sazá ke láiq thahre: ²⁰ kyúnki sharí'at ke a'mál se koí bashar us ke huzúr rástbáz nahín thahregá, is liye kí sharí'at ke wasíle se to gunáh kí pahchán hí hotí hai. ²¹ Magar ab sharí'at ke bagair Kḥudá kí ek aísí rástbází záhír húi hai, jis kí gawáhi sharí'at aur nabíon se hotí hai; ²² ya'ní Kḥudá kí wuh rástbází, jo Yisú' Masih par imán láne se ^f sab imán lánewálon ko hásil hotí hai ^g; kyúnki kuchh farq nahín; ²³ is liye kí sab ne gunáh kiyá, aur Kḥudá ke jalál se mahrúm rahe; ²⁴ magar us ke fazl se, us fídye ke sabab jo Masih Yisú' ne diyá hai, muft rástbáz thahráe játe hain: ²⁵ use Kḥudá ne us ke khún ke wasíle se ek aísá kaffára thahráyá, jo imán láne se fáidamand ho; táki

jo gunáh peshtar ho chuke the, aur jin se Kḥudá ne tahammul karke tarah dí thí, un ke báre men wuh apní rástbází záhír kare; ²⁶ balki isí waqt us kí rástbází záhír ho: táki wuh kḥud bhí 'ádíl ^h rahe, aur jo Yisú' par imán láe, us ko bhí rástbáz thahránewáld ho. ²⁷ Pas fakhr kahán rahá? Is kí gunjáish hí nahín. Kaun sí sharí'at ke sabab se? kyá a'mál kí sharí'at se? Nahín: balki imán kí sharí'at se. ²⁸ Garaz, ham yih samajhte hain, kí insán sharí'at ke a'mál ke bagair imán se rástbáz thahrta hai. ²⁹ Kyá Kḥudá sirf Yahúdíon hí ká hai; gair-qaumon ká nahín? Beshakk, gair-qaumon ká bhí hai: ³⁰ kyúnki ek hí Kḥudá to hai, jo makhtúnon ko bhí imán se, aur námakhtúnon ko bhí imán hí ke wasíle se rástbáz thahráegá. ³¹ Pas kyá ham sharí'at ko imán se bátíl karte hain? Hargiz nahín: balki sharí'at ko mazbút karte hain.

Is bát ke bayán men, kí Ibráhím bhí imán láne se rástbáz thahráyá gayá.

¹ Pas ham kyá kahén, kí hamáre 4 jismání báp Ibráhím ^eko kyá hásil húa? ² Kyúnki agar Ibráhím a'mál se rástbáz thahráyá játa, to us ko fakhr kí jagah hotí; lekin Kḥudá ke nazdík nahín. ³ Kitáb-i muqaddas kyá kahtí hai? Yih kí ⁱ Ibráhím ne Kḥudá ká yaqín kiyá, aur yih us ke haqq men rástbází giná gayá. ⁴ Kám karnewále kí mazdúrí bakhshish nahín, balki haqq ^k samjhí játi hai. ⁵ Magar jo shaḥs kám nahín kartá, balki bedín ke rástbáz thahránewále par imán látá hai, us ká imán us ke haqq men rástbází giná játa hai. ⁶ Chunáñchi jis shaḥs

^a Zabúr 5. 9.

^b Zabúr 140. 3.

^c Zabúr 10. 7.

^d Yashá'yáh 59. 7, 8; Amsál 1. 16.

^e Zabúr 36. 1. ^f Yún. Yisú' Masih ke imán se.

^g B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai: aur un sab par áti hai.

^h Yá rástbáz.

ⁱ Paidáish 15. 6.

^k Yún. qarz.

ke liye Khudá bagair a'mál ke rást-bází mahsúb kartá hai, Dáúd bhí us kí mubárákhálí is tarah bayán kartá hai, ⁷ ki

^a Mubárák wuh hain, jin kí bad-kárián mu'áf hún,

Aur jin ke gunáh dhánke gaye.

⁸ Mubárák wuh shákhs hai, jis ke gunáh Khudáwand mahsúb na karegá.

⁹ Pas kyá yih mubárákbádí makh-túnon hí ke liye hai, yá námakhtúnon ke liye bhí? Kyúnki hamará dá'wa yih hai, kí Ibráhím ke liye us ká imán rástbází giná gayá. ¹⁰ Pas kis hálát men ^b giná gayá? Makh-túní kí hálát men, yá námakhtúní kí hálát men? Makhtúní kí hálát men nahín, balki námakhtúní kí hálát men. ¹¹ Aur us ne khatna ká nishán is garaz se páyá, kí us imán kí rástbází par muhr ho jáe, jo use námakhtúní kí hálát men hásil thá: táki wuh un sab ká báp thahre, jo báwujúd námakhtún hone ke imán láte hain, aur un ke liye bhí rástbází mahsúb kí jáe; ¹² aur un makhtúnon ká báp ho, jo na sirf makhtún hain, balki hamáre báp Ibráhím ke us imán kí bhí pairawí karte hain, jo use námakhtúní kí hálát men hásil thá. ¹³ Kyúnki dunyá ká wáris banáne ká jo wa'da Ibráhím aur us kí nasl se kiya gayá thá, wuh shari'at ke wasile se nahín, balki imán kí rástbází ke wasile se kiya gayá thá. ¹⁴ Kyúnki agar shari'at-wále hí wáris hon, to imán befáida rahá, aur wa'da láhásil thahrá. ¹⁵ Kyúnki shari'at to gazab paidá kartí hai; aur jahán shari'at nahín, wahán 'udúl-hukmí bhí nahín. ¹⁶ Isí wáste wuh wirsa imán se milá, táki fazl ke taur par ho, aur wuh wa'da kull nasl ke liye qáim rahe;

na sirf us nasl ke liye jo shari'atwálí hai, balki us ke liye bhí, jo Ibráhím kí mánind imánwálí hai; wuhí ham sab ká báp hai ¹⁷ (chunánchi likhá hai, kí ^c Main ne tujhe bahut sí qaumon ká báp banáya;) us Khudá ke nazdik, jis par wuh imán láyá, aur jo murdon ko zinda kartá hai, aur jo chízen nahín hain, un ko is tarah bulá letá hai, kí goyá wuh hain. ¹⁸ Wuh náummedí kí hálát men ummed ke sáth imán láyá, táki is qaul ke bamújib kí ^d Terí nasl aísí hí hogí, wuh bahut sí qaumon ká báp ho. ¹⁹ Aur wuh jo qaríb sau baras ke thá, báwujúd apne murda se badan aur Sáráh ke ríhm kí murgagí par liház karne ke, imán men za'íf na húa, ²⁰ aur na beímán hokar Khudá ke wa'de men shakk kiya, balki imán men mazbút hokar Khudá kí tamjíd kí; ²¹ aur us ko kámil í'tiqád húa, kí jo kuchh Khudá ne wa'da kiya hai, wuh us ke purá karne par bhí qádir hai. ²² Isí sabab yih us ke liye rástbází giná gayá. ²³ Aur yih bát, kí imán us ke liye rástbází giná gayá, na sirf us ke liye likhí gayí; ²⁴ balki hamáre liye bhí, jin ke liye imán rástbází giná jáegá, is wáste kí ham us par imán láe hain, jis ne hamáre Khudá-wand Yisú' ko murdon men se jiláyá; ²⁵ wuh hamáre qusúron ke sabab máre jáne ke liye hawála kar diyá gayá, aur hamáre rástbáz thahrne ke liye jiláyá gayá.

Imán ke sabab se Khudá ke sáth mel pándá, aur naját kí ummed rakhní.

5 ¹ Pas jab ham imán ke sabab se rástbáz thahre, to Khudá ke sáth apne Khudáwand Yisú' Masih ke bá'is mel rakhen ^e; ² jis ke wasíle se imán ke bá'is ham us fazl men

^a Zabúr 32. 1, 2.

^d Paidáish 15. 5.

^b Yún. kis tarah.

^c Paidáish 17. 5.

^e B. p. q. n. m. rakhte hain.

shámil húa, jis par qáim hain; aur Khudá ke jalál kí ummed par fakhr karen. ³ Aur sirf yihí nahín, balki musibatón men bhí yih jánkar fakhr karen, ki musibat se sabr; ⁴ aur sabr se pukhtagí; aur pukhtagí se ummed paidá hotí hai; ⁵ aur ummed se sharmindagí hásil nahín hotí, kyúñki jo Rúhu'l Quds ham ko bakhshá gayá hai, us ke wasíle se Khudá kí mahabbat hamáre dílon men dáíl gayí^a hai. ⁶ Kyúñki jab ham kamzor hí the, to 'ain waqt par Masíh bedínon kí khátir muá. ⁷ Kisí rástbáz ke liye bhí mushkil se koí shakhs apní ján degá: magar sháyad kisí nek ádmí ke liye koí shakhs apní ján tak de dene kí jur'at kare. ⁸ Lekin Khudá apní mahabbat kí khúbí ham par yún záhir kartá hai, kí jab ham gunahgár hí the, to Masíh hamáre khátir muá. ⁹ Pas jab ham us ke khún ke sabab isí waqt rástbáz tháhre, to us ke bá'is gazab í Iláhí se zarúr hí bachenge. ¹⁰ Kyúñki jab báwujúd dushman hone ke, Khudá se us ke Bete kí maut ke wasíle se hamára mel ho gayá, to mel hone ke ba'd to ham us kí zindagí ke sabab se zarúr hí bachenge; ¹¹ aur sirf yih hí nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke sabab se, jis ke bá'is ab hamára Khudá ke sáth mel ho gayá, Khudá par fakhr bhí karte hain.

Adam ke sabab se gunáh aur maut ká phailná; Masíh kí taraf se fazl aur zindagí ká gálib honá.

¹² Pas jis tarah ek ádmí ke sabab se dunyá men gunáh áyá, aur gunáh ke sabab maut áí, aur yún maut sab ádmíon men phail gayí, is liye kí sab ne gunáh kíyá, usí tarah Masíh ke sabab zindagí; ¹³ kyúñki sharí'at ke diye jáne tak dunyá men gunáh

to thá: magar jahán sharí'at nahín, wahán gunáh mahsúb nahín hotá. ¹⁴ Táham Ádam se lekar Músá tak maut ne un par bhí bádsháhí kí, jinhon ne us Ádam kí náfarmaní kí tarah, jo ánewále ká misl thá, gunáh na kíyá thá. ¹⁵ Lekin qusúr ká jo hál hai, wuh ní'mat ká nahín. Kyúñki jab ek shakhs ke qusúr se bahut se ádmí mar gaye, to Khudá ká fazl aur us kí jo bakhshish ek hí ádmí, ya'ní Yisú' Masíh ke fazl se paidá húi, bahut se ádmíon par zarúr hí ifráte se názil húi hogí. ¹⁶ Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám huá, bakhshish ká waisá hál nahín; kyúñki ek hí shakhs ke sabab se wuh faisala huá, jis ká anjám sazá ká hukm thá^b: magar bahutere qusúron se aísí ní'mat paidá húi, jis ká anjám yih huá kí log rástbáz tháhre. ¹⁷ Kyúñki jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zarí'e se bádsháhí kí; to jo log fazl aur rástbází kí bakhshish ifráte se hásil karte hain, wuh ek shakhs, ya'ní Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha kí zindagí men zarúr hí bádsháhí karenge. ¹⁸ Garaz, jaisá kí ek qusúr ke sabab wuh faisala huá, jis ká anjám sab ádmíon kí sazá ká hukm thá; waisá hí rástbází ke ek kám ke wasíle se sab ádmíon ko wuh ní'mat mílí, jis se rástbází aur zindagí hásil húi^c. ¹⁹ Kyúñki jis tarah ek hí shakhs kí náfarmaní se bahut se log gunahgár tháhre, usí tarah ek kí farmánbardarí se bahut se log rástbáz tháhrenge. ²⁰ Aur in dono ke bích men sharí'at dí gayí, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jahán gunáh ziyáda huá, wahán fazl us se bhí ziyáda huá: ²¹ táki jis tarah gunáh ne maut ke wasíle se bádsháhí kí, usí tarah fazl bhí, ha-

^a Yá baháí gayí.

^b Yún. sazá ke hukm ke liye faisala huá.

^c Yún. zindagí ke rástbáz tháhre ke liye.

máre Khudáwand Yisú' Masíh ke sabab, hamesha kí zindagí ke liye, rástbázi ke zarí'e se bádsháhi kare.

Fazl ke sabab se gunáh jáiz nahín bantá, balki us kí hukúmat torí játi hai.

6 ¹ Pas ham kyá kahen ? Kyá gunáh karte rahen, táki fazl ziyáda ho ? ² Hargiz nahín ! Ham jo gunáh ke i'tibár se mar gaye, kyúnkar us men áyanda ko zindagí guzáren ? ³ Kyá tum nahín jánte, ki ham sab ne jo Masíh Yisú' ká ^a baptisma liyá, to us kí maut ká ^a baptisma liyá ? ⁴ Pas maut ke baptisma ke wasíle se ham us ke sáth dafn hue ; táki jis tarah Masíh Báp ke jalál ke wasíle se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayí zindagí kí ráh par ^a chalen. ⁵ Kyúnki jab ham us kí maut kí mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jí uthne kí mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongé. ⁶ Chunánchi ham jánte hain, ki hamárá purání insáníyat us ke sáth salíb dí gayí, táki gunáh ká badan beasar ho jae, aur ham áge ko gunáh kí gulámí men na rahen. ⁷ Kyúnki jo múá, wuh gunáh se chhútkar rástbáz thahrá. ⁸ Pas jab ham Masíh ke sáth múe, to hamen yaqín hai ki us ke sáth jienge bhí ; ⁹ kyúnki yih jánte hain ki Masíh murdon men se jí uthke phir nahín marne ká ; maut ká phir us par ikhtiyár nahín rahne ká. ¹⁰ Kyúnki Masíh jo múá, gunáh ke i'tibár se ek bár múá : magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. ¹¹ Isí tarah tum bhí apne ap ko gunáh ke i'tibár se murda, magar Khudá ke i'tibár se Yisú' Masíh men zinda samjho.

¹² Pas gunáh tumháre fání badan

men bádsháhi na kare, ki tum us kí khwáhishon ke tábi' raho. ¹³ Aur apne a'zá narástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawáale na karo ; balki goyá murdon men se zinda hokar, apne ap ko Khudá ke hawáale karo, aur apne a'zá rástbázi ke hathyár hone ke liye Khudá ke hawáale karo. ¹⁴ Is liye kí gunáh tum par hukúmat nahín karne páegá, kyúnki tum sharí'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

¹⁵ Pas kyá húá ? kyá ham is liye gunáh karen, kí sharí'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht hain ? Hargiz nahín. ¹⁶ Kyá tum nahín jánte, kí jis kí tábi'dári ke liye apne ap ko gulámon kí tarah hawála kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábi'dár ho ; khwáh gunáh ke ho, jis ká anjám maut hai^o ; khwáh tábi'dári ke ho, jis ká anjám rástbázi hai^a. ¹⁷ Lekin Khudá ká shukr hai, kí agarchi tum gunáh ke gulám the, táham dil se us ta'lím ke tábi'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the ; ¹⁸ aur gunáh se ázád hokar rástbázi ke gulám ho gaye. ¹⁹ Main tumhárá insání kamzorí^o ke sabab insání taur par kahtá hún : jis tarah tum ne apne a'zá nápakí aur badkárí kí gulámí ke liye badkárí karne ko hawáale kiye the, usí tarah ab apne a'zá pák hone ke wáste rástbázi kí gulámí ke liye hawáale kar do. ²⁰ Kyúnki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbázi ke i'tibár se ázád the. ²¹ Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the ? kyúnki un ká anjám to maut hai. ²² Magar ab gunáh se ázád, aur Khudá ke bande hokar, tum ko wuh phal milá, jis se pákízagí hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha kí zindagí hai. ²³ Kyúnki gunáh kí mazdúrí

^a Yún. men.

^b Yún. zindagí kí tázagi men.

^c Yún. maut ke liye.

^d Yún. rástbázi ke liye.

^e Yún. tumháre jism kí kamzorí.

maut hai, magar Khudá kí ní'mat, hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke wasle se^a hamesha kí zindagí hai.

Masíh ke sáth wábasta hokar Masíhí ká sharí'at se ázád ho jánd.

7 ¹ Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqif hain,) ki jab tak ádmí jítá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhtí hai? ² Chunánchi jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar kí zindagí tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar ke band se chhút gayí^b. ³ Pas agar shauhar ke jíte jí दूसरे मर्द की हो जाँ, तो जानिया क़ाहलैगी; लेकिन अगर शौहार मर जाँ, तो वुह उस शरी'त से अज़ाद है, यहाँ तक की अगर दूसरे मर्द की हो भी जाँ, तो जानिया ना त़ाहरेगी. ⁴ Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke jism ke wasle se shari'at ke i'tibár se murda ban gaye, táki us दूसरे shakhs ke ho jáo, jo murdon men se jiláyá gayá, aur ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. ⁵ Kyúnki jab ham jismání^c the, to gunáh kí ragbaten, jo shari'at ke báis paidá hotí thín, maut ká phal paidá karne ke liye hamáre ázá men tásir kartí thín. ⁶ Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhut gaye^d, na kí ruh ke naye taur par^e, na kí lafzon^f ke puráne taur par, k̲hidmat karen.

Gunáh ko zāhir karná, na kí us se chhuráná, shari'at ká kám hai.

7 Pas ham kyá kahén? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Albatta, bagair shari'at ke main gunáh ko na pahchántá; mas'alan,

agar sharí'at yih na kahtí, kí Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá: ⁸ magar gunáh ne mauqá' pákar, hukm ke zarí'e se mujh men har tarah ká lálach paidá kar diyá: kyúnki sharí'at ke bagair gunáh murda hai. ⁹ Ek zamáne men sharí'at ke bagair main zinda thá; magar jab hukm áyá, to gunáh zinda ho gayá, aur main mar gayá; ¹⁰ aur jis hukm ká manshá zindagí thá, wuhí mere haqq men maut ká báis ban gayá: ¹¹ kyúnki gunáh ne mauqá' pákar, hukm ke zarí'e se mujhe bah-káyá, aur usí ke zarí'e se mujhe már bhí dálá. ¹² Pas shari'at pák hai, aur hukm bhí pák, aur wájib, aur achchhá hai. ¹³ Pas jo chíz achchhí hai, kyá wuh mere liye maut t̲ahrí? Hargiz nahín! Balki gunáh ne, achchhí chíz ke zarí'e se mere liye maut paidá karke, mujhe már dálá; táki uskí aslíyat zāhir ho^g, aur hukm ke zarí'e se gunáh hadd se ziyáda nafrat ke láiq ma'lúm ho^h. ¹⁴ Kyúnki ham jánte hain kí shari'at to rúhání hai, magar main jismání, aur gunáh ke háth biká huá hún. ¹⁵ Aur jo main kartá hún us ko nahín jántá; kyúnki jis ká main iráda kartá hún, wuh to nahín kartá, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhí kartá hún. ¹⁶ Aur agar main us par 'amal kartá hún, jis ká iráda nahín kartá, to main mántá hún kí shari'at khúb hai. ¹⁷ Pas is súrat men us ká karnewálá main nahín, balki gunáh hai jo mujh men basá huá hai. ¹⁸ Kyúnki main jántá hún kí mujh men, ya'ní mere jism men, koí neki basí huí nahín: albat-ta neki ká iráda to kiyá kartá húnⁱ, magar nek kám mujh se ban nahín parte. ¹⁹ Chunánchi jis neki ká

^a Yún. men.

^b Yún. shauhar, kí shari'at kí taraf se mauqúf ho gayí.

^c Yún. jism men.

^d Yún. shari'at kí nisbat aise mauqúf hue.

^e Yún. ruh kí tazagí men.

^f Yún. harf.

^g Yún. wuh gunáh zāhir ho.

^h Yún. hadd se ziyáda gunahgār ban jáe.

ⁱ Yá iráda mere pás á maujúd hotá hai.

iráda kartá hún, wuh to nahín kartá :
magar jis badí ká iráda nahín kartá,
use kar letá hún. ²⁰ Pas agar main
us par 'amal kartá hún jis ká iráda
nahín kartá, to us ká karnewálá main
nahín, balki gunáh hai jo mujh men
basá húa hai. ²¹ Garaz main aisi
sharí'at pátá hún, kí jab nekí karní
cháhtá hún, to badí mere pás á mau-
júd hotí hai. ²² Kyúnki batiní in-
sáníyat ke ítibár se to main Khudá
kí sharí'at ko bahut pasand kartá
hún : ²³ magar mujhe apne á'zá men
ek áur tarah kí sharí'at nazar áti
hai, jo merí 'aql kí sharí'at se lar kar,
mujhe us gunáh kí sharí'at kí qaid
men le áti hai, jo mere á'zá men
maujúd hai. ²⁴ Hée, main kaisá
kambakht ádmí hún ! is maut ke
jism se mujhe kaun chhuráegá ?
²⁵ Apne Khudáwand Yisú' Masíh ke
wasíle se Khudá ká shukr kartá hún.
Garaz main apní 'aql se to Khudá kí
sharí'at ká, magar jism se gunáh kí
sharí'at ká mahkúm hún.

*Rúhu'l Quds kí tásir se Masíhí ke dil
men taskín, aur chál chalan kí
taqáds.*

8 ¹ Pás ab, jo Masíh Yisú' men
hain, un par sazá ká hukm
nahín. ² Kyúnki zindagí kí Rúh kí
sharí'at ne, Masíh Yisú' ke sabab se ^a,
mujhe gunáh aur maut kí sharí'at se
ázád kar diyá. ³ Is liye kí jo kám
sharí'at, jism ke sabab kamzor hokar ^b
na kar sakí, wuh Khudá ne kiyá ;
ya'ní us ne apne Bete ko gunáh-
álúda ^c jism kí súrat men gunáh ke
sabab qurbán hone ke liye bhejkar,
gunáh par jism men sazá ká hukm
diyá : ^d táki sharí'at ká taqáza ham
se purá ho, jo jism ke mutábíq na-
hín, balki rúh ke mutábíq chalte

hain. ^e Kyúnki jo jismání ^f hain,
wuh jismání báton men dil lagáte
hain ; lekin jo rúhání ^g hain, wuh
rúhání báton men dil lagáte hain.
⁶ Aur jismání níyat maut hai ; magar
rúhání níyat zindagí aur itmínán hai :
⁷ is liye kí jismání níyat Khudá kí
dushman ^h hai ; kyúnki na to Khudá
kí sharí'at ke tábí ⁱ hai, na ho saktí
hai : ⁸ aur jo jismání ^j hain, wuh
Khudá ko khush nahín kar sakte.
⁹ Lekin tum jismání ^k nahín, balki
rúhání ^l ho, basharte kí Khudá kí
Rúh tum men base. Magar jis men
Masíh kí Rúh nahín, wuh us ká
nahín. ¹⁰ Aur agar Masíh tum men
hai, to jism to gunáh ke sabab se
murda hai ; magar rúh rástbází ke
sabab se zinda hai. ¹¹ Aur agar usí
kí Rúh tum men basí húi hai, jis
ne Yisú' ko murdon men se jiláyá,
to jis ne Masíh Yisú' ko murdon
men se jiláyá, wuh tumháre fání jis-
mon ko bhí apní us Rúh ke wasíle
se zinda karegá, jo tum men basí
húi hai.

¹² Pas, ai bháiyó, ham qarzdár to
hain, magar jism ke nahín, kí jism
ke mutábíq zindagí guzáren. ¹³ Kyún-
ki agar tum jism ke mutábíq zindagí
guzároge, to zarúr maroge. Aur agar
rúh se jism ke kámon ko nest o
nábúd ¹ karoge, to jíte rahoge. ¹⁴ Is
liye kí jitne log Khudá kí Rúh kí
hidáyat se chalte hain, wuhí Khudá
ke bete hain. ¹⁵ Kyúnki tum ko
gulámí kí rúh nahín milí, jis se phir
dár paidá ho ; balki lepálak hone kí
rúh milí, jis se ham Abbá, ya'ní ai
Báp, kahkar pukárete hain. ¹⁶ Rúh
khud hamárá rúh ke sáth milkar
gawáhí detí hai, kí ham Khudá ke
farzand hain. ¹⁷ Aur agar farzand
hain, to wáris bhí hain ; ya'ní Khudá

^a Yún. men.^b Yún. jism kí kamzori ke sabab.^c Yún. gunáh ke.^d Yún. jism ke mutábíq.^e Yún. rúh ke mutábíq.^f Yún. dushmaní.^g Yún. jism men.^h Yún. rúh men.ⁱ Yún. murda.

ke wáris, aur wirse men Masíh ke sharik; basharte ki ham us ke sáth dukh uṭhāen, táki us ke sáth jalál bhí páen.

Khudá kí Rūh se hál kí kamzoríon men madad, aur dukhon ká nek anjám hasil honá.

¹⁸ Kyúñki merí ráe men is zamáne ke dukh dard is láiq nahín, ki us jalál ke muqábil ho saken, jo ham par zahir honewálá hai. ¹⁹ Kyúñki makhlúqát kamál árzu se Khudá ke beton ke zahir hone kí ráh dekhtí hai. ²⁰ Is liye ki makhlúqát batálat ke ikhtiyár men kar dí gayí thí, na apní khushi se, balki us ke bá'is se, jis ne us ko ²¹ is ummed par batálat ke ikhtiyár men kar diyá, ki^a makhlúqát bhí faná ke qabze se chhutkar, Khudá ke farzandon ke jalál kí ázádí men dákhil ho jáegí.

²² Kyúñki ham ko ma'lúm hai, ki sárí makhlúqát milkar ab tak karáhtí hai, aur dard i zih men parí taraptí hai. ²³ Aur na faqat wuhí, balki ham bhí, jinhen Rūh ke pahle phal mile hain, ap apne batin men karáhte hain, aur lepálak hone, ya'ní apne jism ke chhutkare, kí ráh dekhte hain. ²⁴ Chunánchi hamen ummed ke wasíle se naját milí; magar jis chíz kí ummed hai, jab wuh nazar á jae, to phir ummed kaisí? kyúñki jo chíz koí dekh rahá hai, uskí ummed kyá karegá? ²⁵ Lekin jis chíz ko nahín dekhte, agar ham us kí ummed karen, to sabr se us kí ráh dekhte hain.

²⁶ Isí tarah Rūh bhí hamáří kamzorí men madad kartí hai, kyúñki wájib taur par du'á mángní ham ko nahín áti; magar Rūh khud aísí áhen bhar bharke hamáří shafá'at kartí hai, jin ká bayán nahín ho saktá. ²⁷ Aur dilon ká parakhnewálá jántá hai, ki Rūh kí kyá níyat hai: ya'ní wuh Khudá kí marzí ke muwáfiq

muqaddason kí shafá'at kartí hai. ²⁸ Aur ham ko ma'lúm hai, ki sab chízen milkar Khudá se mahabbat rakhnewálon ke liye bhaláí paidá kartí hain; yih wuh log hain, jo Khudá ke iráde ke muwáfiq buláe gaye. ²⁹ Kyúñki jinhen us ne pahle se pahcháná, unhen pahle se muqarrar bhí kiyá, ki us ke Bete ke hamshakl^b hon, táki wuh bahut se bháiyon men palilautá ṭhahre: ³⁰ aur jin ko us ne pahle se muqarrar kiyá, unhen buláyá bhí: aur jinhen buláyá, un ko rástbáz bhí ṭhahráyá: aur jin ko rástbáz ṭhahráyá, unko jalál bhí bakhshá.

Khudá kí mahabbat ká galba, aur us ke barguzídon kí fath.

³¹ Pas ham in báton kí bábat kyá kahen? Agar Khudá hamáří taraf hai, to kaun hamára mukhálif ho saktá hai? ³² Jis ne apne Bete hí ko dareg na kiyá, balki ham sab kí khátir use hawála kar diyá, wuh us ke sáth báqí sab chízen bhí hamen kis tarah na bakhshégá? ³³ Khudá ke barguzídon par kaun nálish karegá? Khudá khud un ká rástbáz ṭhahránewálá hai; ³⁴ pas kaun un ko mujrim ṭhahrégá? Aur Masíh Yisú' wuh hai jo mar gayá, balki murdon men se jí bhí uṭhá, aur Khudá kí dahiní taraf hai, aur hamáří shafá'at bhí kartá hai. ³⁵ Kaun ham ko Masíh kí mahabbat se judá karegá? Musibat, yá tangí, yá zulm, yá kál, yá nangepan, yá khatra, yá talwár? ³⁶ Chunánchi likhá hai, ki

^a Ham terí khátir din bhar ján se máre játe hain;

Aur zabh honewálí bhefon ke barábar gine játe hain.

³⁷ Magar in sab hálaton men, us ke wasle se jis ne ham se mahabbat kí, ham ko fath se bhí barhkar galba

^a Yá us ko ummed par faná ká mahkúm kiyá kyúñki wg.

^b Yún. Bete kí súrat ke hamshakl.

^c Zabúr 44. 22.

hásil hotá hai. ³⁸ Kyúnki mujh ko yaqín hai, ki Khudá kí jo mahabbat hamáre Khudáwánd Masíh Yisú^a ke wasile se^a hai, us se ham ko na maüt judá kar sakegí, na zindagí, ³⁹ na firishte, na hukúmaten, na hál kí, na istiqbál kí chízen, na qudraten, na balandí, na pastí, na koí áur maḡhlúq.

Yahúdiyon ke beímdán rahne par Rasúl ká afsos. Khudá ká fazl Khudá ke iráde hí par mauqúf hai.

¹ Main Masíh men sach boltá hún, jhúth nahín kahtá, aur merá dil bhí Rúhu'l Quds kí hidáyat se^b gawáh hai, ² ki mujhe bará gam hai, aur merá dil har waqt dukhtá rahtá hai. ³ Kyúnki mujhe yahán tak manzúr hotá, ki apne bháíyon kí khátir, jo jism kí rú se mere qarábatí hain, main khud Masíh se mahrúm^c ho játá; ⁴ wuh Isráílí hain; aur lepálak hone ká haqq, aur jalál, aur chand áhd, aur sharí'at^d, aur íbádat, aur wa'de unhín ke hain; ⁵ aur qaum ke buzurg^e unhín men se húe hain, aur jism kí nisbat Masíh bhí unhín men se húa, jo sab se alá aur abad tak Khudá í mahmúd hai. Ámín. ⁶ Lekin yih bát nahín, ki Khudá ká kalám bátíl ho gayá. Is liye ki jo Isráíl kí aulád^f hain, wuh sab Isráílí nahín. ⁷ Aur na Ibráhím kí nasl hone ke sabab se sab farzand thahre; balki yih likhá hai, ki^g Izháq hí se terí nasl kahláegí: ⁸ ya'ní jismání farzand Khudá ke farzand nahín samjhe játe; balki wa'de ke farzand nasl gine játe hain. ⁹ Kyúnki wa'da^h yih hai, kiⁱ Main is waqt ke mutábíq áungá, aur Sáráh ke betá hogá. ¹⁰ Aur sirf yihí nahín,

balki Ribqáh bhí ek shakhs, ya'ní hamáre báp Izháq se hámila thí; ¹¹ aur abhí tak na to larke paidá húe the, aur na unhon ne nekí yá badí kí thí; ki us se kahá gayá, ki^k Bará chhote kí khidmat karegá; ¹² táki Khudá ká iráda barguzídagí par mabní rahe, aur a'mál par mauqúf na thahre, balki bulánewále par. ¹³ Chunáñchi likhá hai, ki^l Main ne Ya'qúb se to mahabbat kí, magar 'Esáú se nafrat.

¹⁴ Pas ham kyá kahen? Kyá Khudá ke hán beinsáfi hai? Hargiz nahín! ¹⁵ Kyúnki wuh Músá se kahtá hai, ki^m Jis par rahm karná manzúr hogá, us par rahm karúngá; aur jis par tars kháná manzúr hogá, us par tars kháúngá. ¹⁶ Pas yih na iráda karnewále par munhasir hai, na daur dhúp karnewále ádmíon par, balki rahm karnewále Khudá par. ¹⁷ Kyúnki muqaddas Kitáb men Fir'aun se kahá gayá haiⁿ, ki^o Main ne isí liye tujhe muqarrar kiyá hai, ki terí wajh se apní qudrat záhir karún, aur merá nám tamám rú e zamín par mashhúr ho. ¹⁸ Pas wuh jis par cháhtá hai rahm kartá hai, aur jise cháhtá hai use sakht kar detá hai.

¹⁹ Pas tú mujh se kahegá, Phir wuh kyún 'aib lagátá hai? Kaun us ke iráde ká muqábala kartá hai? ²⁰ Ai insán, bhalá tú kaun hai, jo Khudá ke sámne jawáb detá hai? Kyá baní húi chíz banánewále se kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyún aisá banáya? ²¹ Kyá kumhár ko mittí par íkhtiyár nahín, ki ek hí launde men se ek bartan to 'izzat ke liye banáe, aur dúsrá be'izzatí ke liye? ²² Pas kyá ta'ajjub hai, agar Khudá,

^a Yún. men.

^b Yún. Rúhu'l Quds men.

^c Yún. mal'ín.

^d Yún. shari'at ká diyá jánd.

^e Yún. aur báp.

^f Yún. Isráíl se.

^g Paidáish 21. 12.

^h Yún. wa'de ká qaul.

ⁱ Paidáish 18. 10, 14.

^k Paidáish 25. 23.

^l Mal'ákí 1. 2, 3.

^m Khurúj 33. 19.

ⁿ Yún. Kitáb Fir'aun se kahtí hai.

^o Khurúj 9. 16.

apná gazab záhir karne, aur apní qudrat áshkára karne ke iráde se, gazab ke bartanon ke sáth, jo halákat ke láiq the, niháyat tahammul se pesh áyá: ²³ táki apná kámil jalál rahm ke bartanon ke zarí'e se áshkára kare, jo us ne jalál ke liye pahle se taiyár kiye the, ²⁴ ya'ní hamáre zarí'e se, jinhen us ne na faqat Yahú-díon men se, balki gair-qaumon men se bhí buláiyá. ²⁵ Chunáñchi Hoshe' kí kitáb men bhí K̲hudá yún farm-átá hai, ki

^a Jo merí ummat na thí, use apní ummat kahúngá ;

Aur jo piyárí na thí, use piyárí kahúngá.

²⁶ ^b Aur aísá hogá, ki jis jagah un se yih kahá gayá thá, ki Tum merí ummat nahín ho ;

Usí jagah wuh zinda K̲hudá ke betē kahláenge.

²⁷ Aur Yasha'yáh Isráíl kí bábat pukárkar kahtá hai, ki ^c Go baní Isráíl ká shumár samundar kí ret ke barábar ho, táham un men se thore hí log bachenge ^d. ²⁸ Kyúñki K̲hudáwand apne kalám ko jald k̲hatm karke ^e us ke mutábíq zamán par 'amal karegá. ²⁹ Chunáñchi Yasha'yáh ne peshíngoi kí hai, ki

^f Agar Rabbu'l afwáj hamáří kuchh nasl báqí na rakhtá,

To ham Sadom kí mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

³⁰ Pas ham kyá kahen ? Yih, ki gair-qaumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo ímán se hai : ³¹ magar Isráíl, jo rástbázi kí sharí'at kí talásh kartá thá, us sharí'at tak na pahunchá. ³² Kis liye ? Is liye ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá

a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us thokar kháne ke patthar se thokar kháí ; ³³ chunáñchi likhá hai ki

^g Dekho, main Siyyon men thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán rakhtá hún ;
Magar jo us par ímán láegá, wuh sharminda na hogá.

Yahúdí is liye námaqbul hue, ki unhon ne ímán kí rástbázi ko manzúr na kiyá.

IO ¹ Ai bháiyó, mere dil kí árzú ^h, aur unke liye K̲hudá se merí du'á yih hai, ki wuh naját páen.

² Kyúñki main un ká gawáh hún, ki un ko K̲hudá ke báre men josh to átá hai, magar samajh ke sáth nahín.

³ Is liye kí wuh K̲hudá kí rástbázi se náwáqif hokar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, K̲hudá kí rástbázi ke tábi' na hue. ⁴ Kyúñki har ek ímándár ko, rástbázi hásil hone ke liye, Masíh sharí'at ká anjám hai.

⁵ Chunáñchi Músá ne yih likhá hai, ki ⁱ Jo shakhs sharí'at par 'amal karke rástbázi hásil kartá hai ^k, wuh usí kí wajh se zinda rahegá. ⁶ Ma-

gar jo rástbázi ímán ke wasíle se hai, wuh yún kahtí hai, kí Tú apne dil men yih na kah, kí Asmán par

kaun charhegá ? (ya'ní Masíh ke utár láne ko :) ⁷ yá Gahráo men kaun utregá ? (ya'ní Masíh ko mürdon men

se jilákar úpar láne ko). ⁸ Balki kyá kahtí hai ? yih, kí ¹ Kalám tere nazdíq hai, balki tere munh aur tere dil men

hai : yih wuhí ímán ká kalám hai, jis kí ham manadí karte hain ; ⁹ kí agar tú apní zabán se Yisú' ke K̲hudáwand

hone ká iqrár kare, aur apne dil se ímán láe, kí K̲hudá ne use mürdon men se jiláiyá, to naját páegá.

^a Hoshe' 2. 23.

^b Hoshe' 1. 10.

^c Yasha'yáh 10. 22, 23.

^d Yún. ek baqiya bachegá.

^e Yún. khatm karke aur band karke.

^f Yasha'yáh 1. 9.

^g Yasha'yáh 28. 16.

^h Yún. razámándí.

ⁱ Abbár 18. 5.

^k Yún. jo rástbázi sharí'at kí taraf se hai us ko kartá hai.

¹ Istisná 30. 14.

¹⁰ Kyúnki rástbází ke liye ímán láná dil se hotá hai; aur naját ke liye iqrár múnh se kiya játá hai. ¹¹ Chunánchi Kitáb i muqaddas yih kahtí hai, ki ^a Jo koí us par ímán láegá, wuh sharminá na hogá. ¹² Kyúnki Yahúdíon aur Yúnáníon men kuchh farq nahín; is liye ki wuhí jo sab ká Khudáwand hai, apne sab du'á mángnewálon ^b ke liye faiyáz ^c hai. ¹³ Kyúnki ^d Jo koí Khudáwand se du'á mángegá ^e, naját páegá. ¹⁴ Magar jis par wuh ímán nahín láe, us se kyúnkar du'á mángén ^f? aur jis ká zikr unhon ne nahín suná, us par ímán kyúnkar láen? aur bagair manáadí karnewále ke kyúnkar sunen? ¹⁵ Aur jab tak wuh bheje na jáen, manáadí kyúnkar karen? Chunánchi likhá hai, ki ^g Kyá hí khushnumá hain un ke qadam, jo achchhí chízon kí khushkhabarí dete hain!

¹⁶ Lekin sab ne is khushkhabarí par kán na dhará. Chunánchi Yasha'yáh kahtá hai, ki ^h Ai Khudáwand, kis ne hamáre paigám ká yaqín kiya? ¹⁷ Pas ímán sunne ⁱ se paidá hotá hai, aur sunná ^j Masíh ke kalám se hotá hai. ¹⁸ Lekin main kahtá hún; Kyá unhon ne nahín suná? Beshakk suná: chunánchi likhá hai ki

^k Un kí áwáz tamám rú e zamín par, Aur un kí báten dunyá kí hadd tak pahunchín.

¹⁹ Phir main kahtá hún; Kyá Isráíl wáqif na thá? Awwal to Músá kahtá hai, ki

^l Main un se tum ko gairat dilá-úngá jo qaum hí nahín, Balki nádán qaum se tum ko gussa diláúngá.

²⁰ Phir Yasha'yáh bará diler hokar yih kahtá hai, ki

^m Jinhon ne mujhe nahín dhúndhá, unhon ne mujhe pá liya;

Aur jinhon ne mujh se nahín púchhá, un par main záhir ho gayá.

²¹ Lekin Isráíl ke haqq men yún kahtá hai, ki ⁿ Main din bhar ek ná-farmán aur hujjatí unmat kí taraf apne háth barháe rahá.

Yahúdíon ke námaqbul hone se gair-qaumon ko naját pahunché, aur ákhir-kár dono ke dono Khudá kí bádsáhát men shámil hongé.

II ¹ Pas main kahtá hún, kyá Khudá ne apní ummat ko khárij kar diya? Hargiz nahín! Kyúnki main bhí Isráíli, Ibráhím kí nasl, aur Binyámín ke firqe men se hún. ² Khudá ne apní us ummat ko khárij nahín kiya, jise us ne pahle se pahchána. Kyá tum nahín jánte ki Kitáb i muqaddas Eliyyáh kí nisbat kyá kahtí hai? ki wuh Khudá se Isráíl kí yún faryád kartá hai, ki ³ ^o Ai Khudáwand, unhon ne tere nabíon ko qatl kiya, aur terí qurbán-gáhon ko dhá diya; ab main akelé báqí hún, aur wuh merí ján ke bhí khwáhán hain. ⁴ Magar jawab i iláhi us ko kyá milá? Yih, ki ^p Main ne apne liye sát hazár ádmí bachá rakhe hain, jinhon ne Ba'al ke áge ghuṭná nahín teká. ⁵ Pas isi tarah is waqt bhí, ba'z fazl se barguzida hone ke bá'is báqí hain ^q. ⁶ Agar fazl se barguzida hain, to a'mál se nahín; warna fazl fazl na rahégá. ⁷ Pas natíja kyá húa? Yih, ki Isráíl jis chíz kí talásh kartá hai,

^a Yasha'yáh 28. 16.

^d Yo'el 2. 32.

^g Yasha'yáh 52. 7.

^k Zabúr 19. 4.

ⁿ Yasha'yáh 65. 2.

^b Yún. sab pukárnewálon.

^e Yún. ká nám pukáregá.

^h Yasha'yáh 53. 1.

ⁱ Istisná 32. 21.

^l Salátín 19. 10, 14.

^c Yún. daulatmand.

^o Yún. use kyúnkar pukáren?

^p Yá paigám.

^q Yasha'yáh 65. 1.

^r Salátín 19. 18.

^s Yún. fazl kí barguzidagí ke mutábíq ek baqiya hai.

wuh us ko to na milí, magar barguzida logon ko milí, aur báqí saḡht kiye gaye. ⁸ Chunánchilikhá hai, ki ^a Khudá ne unhen áj ke din tak sust tabí'at ^b dí, aur aisi ánkhen jo na dekhén, aur aise kán jo na sunén.

⁹ Aur Dáúd kahtá hai, ki

° Un ká dastarkhwan unke liye jál, aur phandá,

Aur ṭhokar kháne aur sazá ká bá'is ban jáe :

¹⁰ Unkí ánkhen par taríki á jáe, táki na dekhén ;

Aur tú unkí píṭh hamesha jhukáe rakhi.

¹¹ Pas main kahtá hún, ki kyá unhen ne aisi ṭhokar kháí ki gir paren ? Hargiz nahín ! Balki un ke qusúr se gair-qaumon ko naját milí, táki unhen gairat áe. ¹² Pas jab un ká qusúr dunyá ke liye daulat ká bá'is húa, aur un ká nuqsán gair-qaumon ke liye daulat ká bá'is húa, to un kí áśudagi se bhí zarúr hí fáida pahunchegá.

¹³ Main yih báten tum gair-qaumon se kahtá hún. Chúnki main gair-qaumon ká rasúl hún, is liye apní khidmat kí baráí kartá hún :

¹⁴ táki kisi tarah se apne qaumwálon ^d ko gairat dilákar, un men se ba'z ko naját diláun. ¹⁵ Kyúnki jab un ká khárij ho jáná dunyá ke maqbúl hone ^e ká bá'is húa, to kyá un ká á milná murdon men se jí uthne ke barábar na hogá ? ¹⁶ Jab nazr ká pahlá perá pák ṭahrá, to sára gúndhá húa áṭá bhí pák hai ; aur jab jar pák hai, to dáliyán bhí aisi hí hain.

¹⁷ Lekin agar ba'z dáliyán torí gayín, aur tú janglí zaitún hokar un kí jagah paiwand húa, aur zaitún kí raugandár jar ^f men sharík ho gáyá ; ¹⁸ to tú un dáliyón ke muqábale men fakhr

na kar ; aur agar fakhr karegá, to ján rakh kí tú jar ko nahín sambháltá, balki jar tujh ko sambháltí hai.

¹⁹ Pas tú kahegá, kí Dáliyán is liye torí gayín kí main paiwand ho jáún.

²⁰ Achchhá, wuh to beímání ke sabab torí gayín, aur tú ímán ke sabab

qáim hai ; pas magrúr na ho, balki khauf kar. ²¹ Kyúnki jab Khudá

ne aslí dáliyón ko na chhorá, to tujh ko bhí na chhoregá. ²² Pas Khudá

kí mihrbání aur saḡhtí ko dekh : saḡhtí un par jo gir gaye hain ; aur

Khudá kí mihrbání tujh par, basharte kí tú us mihrbání par qáim

rahe : warna tú bhí kát dála jáegá.

²³ Aur wuh bhí, agar beímán na rahen, to paiwand kiye jáenge : kyúnki

Khudá unhen paiwand karke bahál karne par qádir hai. ²⁴ Is liye kí

jab tú zaitún ke us darakht se katkar, jis kí asl janglí hai, asl ke bar-

khiláf achchhe zaitún men paiwand ho gáyá, to asl dáliyán apne zaitún

men zarúr hí paiwand kí jáengi.

²⁵ Ai bháiyó, kahín aisé na ho kí tum apne ap ko 'aqlmand samajh lo,

is liye main nahín cháhtá, kí tum is bhed se náwáqif raho, kí Isráíl ká ek

hissa saḡht ho gayá hai ; aur jab tak kull gair-qaumen dákhil na hon, wuh

aisá hí rahegá ; ²⁶ aur is súrat se tamám Isráíl naját páegá : chunánchi

likhá hai, kí

^g Chhuránewálá Siyyon se niklegá ;

Aur bedíni ko Ya'qúb se dafa' karegá :

²⁷ Aur un ke sáth merá yih 'ahd us waqt hogá,

Jab main un ke gunáhon ko dúr kar dúngá.

²⁸ Injí ke ítibár se to wuh tumhári khátir dushman hain : lekin barguzí-dagi ke ítibár se báp dádon kí khátir

^a Yasha'yáh 29. 10.

^b Yún. behoshí kí ruh.

^c Zabúr 69. 22, 23.

^d Yún. apne jism.

^e Yún. dunyá ke mel.

^f B. p. q. n. m. jar aur raugan.

^g Yasha'yáh 59. 20, 21.

piyáre hain. ²⁹ Is liye ki Khudá kí nímaten aur buláwá betabdí^a hai. ³⁰ Kyúⁿki jis tarah tum pahle Khudá ke náfarmání the, magar ab in kí náfarmání ke sabab tum par rahm húá; ³¹ isí tarah ab yih bhí náfarmání húe, táki tum par rahm hone ke bá'is, ab un par bhí rahm ho. ³² Is liye ki Khudá ne sab ko náfarmání men giriftár hone diyá^b, táki sab par rahm farmáe.

³³ Wáh! Khudá kí daulat aur hikmat aur 'ilm kyá hí wasí^c hai! Us kí tajwizen kis qadr idrák se pare, aur us kí ráhen kyá hí benishán hain! ³⁴ Khudáwánd kí 'aql tak kis kí rasáí húí? yá kaun us ká saláhkár húá? ³⁵ yá kis ne pahle use kuchh diyá hai, jis ká badlá use diyá jáe? ³⁶ Kyúⁿki usí kí taraf se, aur usí ke wasíle se, aur usí ke liye sári chízen maujúd hain. Us kí tamjíd abad tak hotí rahe. Ámín.

Apne áp ko Khudá ke nazr karne, aur Masihón ke báhamí fardáz ke bayán men.

I2 ¹ Pas, ai bháiyó, main Khudá kí rahmaten yád dílákar^d, tum se iltimás kartá hún, ki apne badan aisí qurbání hone ke liye nazr^e karo, jo zinda, aur pák, aur Khudá ko pasandída ho; yihí tum-hárá ma'qúl^f 'ibádat hai. ² Aur is jahán ke 'hamshakl na bano, balki 'aql nayí banáne se apní súrat badalte jáo; táki Khudá kí nek aur pasandída aur kámil marzí tajribe se ma'lúm karte raho.

³ Main us taufiq kí wajh se jo mujh ko milí hai, tum men har ek se kahtá hún, ki jaisá samajhná chá-híye, us se ziyáda koí apne áp^g ko na samjhe, balki jaisá Khudá ne har ek

ko andáze ke muwáfíq ímán diyá^h hai, ítidál ke sáth apne áp ko waisá hí samjhe. ⁴ Kyúⁿki jis tarah hamáre ek badan men bahut se a'zá hote hain, aur har 'uzw ká kám yaksán nahín; ⁵ isí tarah ham bhí, báwujúd bahut se hone ke, Masíh men shámil hokar ab ek badan hain, aur ápas men ek dústre ke a'zá. ⁶ Aur chúnki us taufiq ke muwáfíq jo ham ko milí, hamen tarah tarah kí nímaten milín, is liye jis ko nubuwwat milí ho, wuh ímán ke andáze ke muwáfíq nubuwwat kare; ⁷ agar k̄hidmat milí ho, to k̄hidmat men lagá rahe; agar koí mu'allim ho, to ta'lím men mashgúl rahe; ⁸ aur agar násih ho, to nasíhat men: k̄hairát bántnewálá, sa-k̄háwat se bántē; peshwá sargarmí se peshwáí kare; rahm karnewálá k̄hushí ke sáth rahm kare. ⁹ Mahabbat beriyá ho. Badí se nafrat rakho; neki men líptē raho. ¹⁰ Birádarána mahabbat se ápas men ek dústre ko piyár karo; 'izzat kí rú se ek dústre ko bihtar samjho; ¹¹ koshish men sustí na karo; rúhání josh men bhare raho; Khudáwánd kí k̄hidmat karte raho; ¹² ummed men k̄hush; musíbat men sábir; du'á mángne men mashgúl raho; ¹³ muqaddason kí ihtiyájen rafa' karo; musáfirparwarí men lage raho^h. ¹⁴ Jo tumhen satáte hain, un ke wáste barakat cháho; barakat cháho, la'nat na karo. ¹⁵ K̄hushí karnewálon ke sáth k̄hushí karo; ronewálon ke sáth roo. ¹⁶ Ápas men ek sí níyat rakho. Bare bare khayál na bándho, balki adná logonⁱ kí taraf mutawajjih ho. Apne áp ko 'aqlmand na samjho. ¹⁷ Badí ke 'iwaz kisí se badí na karo. Jo báten sab logon ke nazdík ach-

^a Yún. pachhtáwe ke bagáir.

^b Yá band kíyá.

^c Yá Khudá kí hikmat aur 'ilm dono kí daulat kyá hí gahri.

^d Yún. rahmaton ke wasíle se.

^e Yá hawále.

^f Yá rúhání.

^g Yún. bántē.

^h Yún. kí pairawí karo.

ⁱ Yá chízon.

chhí hain, un kí tadbír karo. ¹⁸ Jahan tak ho sake, tum apní taraf se sab ádmion ke sáth mel miláp rakhó. ¹⁹ Aí 'ázizo, apná intiqám na lo; aur Khudá ke gazab ko na roko; kyúnki yih likhá hai, kí^a Khudá-wand kahtá hai; Intiqám lená merá kám hai, aur main hí badlá dúngá. ²⁰ Balki agar terá dushman bhúkhá ho, to us ko khána khilá; agar piyá-sá ho, to use pání pilá; kyúnki aísá hí karne se, tú us ke sir par ág ke angáron ká dher lagáegá. ²¹ Badí se maglúb na ho, balki nekí ke zarí'e se badí par gálib ho.

Hukkám kí tábi'dári ke bayán men.

13 ¹ Har shakhs^b hukkám í waqt ká tábi'dár rahe; kyúnki koi hukúmat aísí nahín, jo Khudá kí taraf se na ho; aur jo hukúmaten maujúd hain, wuh Khudá kí taraf se muqarrar hain. ² Pas jo koi hákim ká sámná kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai; aur jo mukhálif hain, wuh sazá páenge. ³ Kyúnki nekokár^c ko hákim se khauf nahín, balki badkár ko hai. Pas agar tú hákim se nidar rahná cháhtá hai, to nekí kar, wuh terí ta'rif karegá; ⁴ kyúnki terí bihtari ke liye Khudá ká khádim hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyúnki wuh talwár befáida bándhe hue nahín; balki Khudá ká khádim hai, aur us ke gazab ke muwáfíq badkár ko sazá detá hai. ⁵ Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se^d zarúr hai, balki dil bhí yihí gawáhi detá hai^e. ⁶ Tum isí liye khiráj bhí dete ho, kí wuh Khudá ke khádim hain, aur is kháss kám men hamesha mashgúl rahte hain. ⁷ Sab ká haqq adá karo; jis ko khiráj cháhiye, khiráj do; jis

ko mahsúl cháhiye, mahsúl; jis se dárná cháhiye, us se dáo; jis kí 'izzat karní cháhiye, us kí 'izzat karo.

Masihón kí báhamí mahabbat ke bayán men.

⁸ Ápas kí mahabbat ke siwá, kisi ke qarzdár na raho; kyúnki jo dúse se mahabbat rakhtá hai, us ne shar'fat par púra 'amal kiya. ⁹ Kyúnki yih báten, kí^f Ziná na kar, Qatl na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá áur jo koi hukm ho, un sab ká khulása is bát men páyá játá hai, kí^g Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁰ Mahabbat apne parausi se badí nahín kartí; is wáste mahabbat shar'fat kí takmíl hai.

Masih kí nazdíkí ke sabab se pákizagi kí pairawí karní.

¹¹ Aur waqt ko pahchánkar to aísá hí karo, is liye kí ab wuh gharí á pahunchí kí tum nínd se jágo; kyúnki jis waqt ham ímán láe the, us waqt kí nisbat ab hamárá naját nazdík hai. ¹² Rát bahut guzargayí, aur din nikalnewálá hai: pas ham tárfíki ke kámon ko tark karke^h, raushní ke hathiyár bárdh len. ¹³ Jaisá din ko dastúr hai, sháistagi se chalen; na kí nách rang aur nashébází karen, na zinákari aur shah-watparastí, aur na jhagrá aur hasad; ¹⁴ balki Khudá-wand Yisúⁱ Masih ká jáma pahin lo, aur jism kí khwáhishon ke liye tadbíren na karo.

Masih ke namúne ke mutábíq bháiyon kí mukhtalíf ráeón aur 'adatón kí bardáshít karní, aur kamzorón ko sambhálná cháhiye.

14 ¹ Kamzor ímánwále ko apne men shámil to kar lo, magar shakk o shubha kí takráron ke liye

^a Istisná 32. 35.

^d Yún. gazab ke bá'is.

^f Khurúj 20. 13-17; Istisná 5. 17-21.

^b Yún. ján.

^e Yún. balki dil yá kánshans ke bá'is bhí.

^g Ahbár 19. 18.

^c Yún. nek kám.

^h Yún. utárke.

nahín. ² Ek ko i'tiqád hai, ki har chíz ká kháná rawá hai; aur kamzor ímánwálá ság pát hí khátá hai.

³ Khánewálá na khánewále ko haqír na jáne; aur na khánewálá kháne-wále par ilzám na lagáe, kyúnki Khudá ne us ko qubúl^a kar liyá hai.

⁴ Tú kaun hai jo dúsre ke naukar par ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir parná us ke málik hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyúnki Khudáwand us ke qáim karne par qádir hai.

⁵ Koí to ek din ko dúsre se afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko bará-bar jántá hai. Har ek apne dil men púra i'tiqád rakhe. ⁶ Jo kisí din ko mántá hai, wuh Khudáwand ke liye mántá hai: jo khátá hai, wuh Khudáwand ke wáste khátá hai, kyúnki wuh Khudá ká shukr kartá hai: aur jo nahín khátá, wuh bhí Khudáwand ke wáste nahín khátá, aur Khudá ká shukr kartá hai.

⁷ Kyúnki ham men se koí na apne wáste jítá hai, na apne wáste martá hai. ⁸ Agar ham jíte hain, to Khudáwand ke wáste jíte hain: aur agar marte hain, to Khudáwand ke wáste marte hain. Pas ham jien, yá maren, Khudáwand hí ke hain. ⁹ Kyúnki Masíh isí liye múá, aur zindá húa, ki murdon aur zindon dono ká Khudáwand ho.

¹⁰ Magar tú apne bhái par kis liye ilzám lagátá hai? aur tú kis liye apne bhái ko haqír jántá hai? Ham to sab Khudá ke takht i'adálát ke áge khare hongé. ¹¹ Chunánchi yih likhá hai, ki

^b Khudáwand kahtá hai; Apní hayát kí qasam, har ek ghuṭná mere áge tikegá,

Aur har ek zabán Khudá ká iqrár^c karegi.

¹² Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

¹³ Pas áyanda ko ham ek dúsre par ilzám na lagáen: balki tum yihí taj-wíz kar lo, ki koí shakhs apne bhái ke sámne wuh chíz na rakhe, jo us ke thokar kháne yá girne ká bá'is ho.

¹⁴ Mujhe ma'lúm hai, balki Khudá-wand Yisú' men mujhe yaqín hai, ki koí chíz bizátihi harám nahín; lekin jo us ko harám samajhtá hai, us ke liye harám hai. ¹⁵ Pas agar tere bhái ko tere kháne se ranj pahunchtá hai, to phir tú mahabbat ke qáide par nahín chaltá. Jis shakhs ke wáste Masíh múá, us ko tú apne kháne se halák na kar. ¹⁶ Pas tumbá'í ne kí bad-námí na ho: ¹⁷ kyúnki Khudá ki bádsháhat kháne pine par nahín, balki rástbá'í aur mel miláp aur us khushí par mauqúf hai, jo Rúhu'l Quds kí taraf se^d hotí hai.

¹⁸ Pas jo koí istaur se Masíh kí khidmat kartá hai, wuh Khudá ká maqbúl aur ádmion ká pasandída hai. ¹⁹ Pas ham un báton kí pairawí karen, jin se mel miláp aur báhamí taraqqí^e ho. ²⁰ Kháne kí khátir Khudá ke kám ko na bigár. Har chíz pák to hai, magar us ádmí ke liye burí hai, jis ko us ke kháne se thokar lagtí hai.

²¹ Yihí achchhá hai, ki tú na gosht kháe, na mai píe, na áur kuchh aísá kare, jis ke sabab se terá bhái thokar kháe^f. ²² Jo terá i'tiqád hai, wuh Khudá kí nazar men tere hí dil men rahe. Mubá'arak wuh hai, jo us chíz ke sabab jise wuh manzúr kartá hai, apne áp ko mulzim nahín thah-rátá.

²³ Magar jo koí kisí chíz men shubha rakhtá hai, agar us ko kháe, to mujrim thahrtá hai, is wáste ki wuh i'tiqád se nahín khátá; aur jo kuchh i'tiqád se nahín wuh gunáh hai.

^a Yá shámiḷ.

^d Yún. Rúhu'l Quds men.

^b Yashá'yáh 45. 23.

^c Yá kí hamd.

^e Yún. tá'mír.

^f B. p. q. n. m. yih íbárat bhí mundaraj hai: yá us ko thes lage, yá wuh kamzor bane.

15 ¹ Garaz ham zoráwaron ko cháhiye ki nátawánon ki kam-zoríon kí ri'áyat karen; na ki apní khushí karen. ² Ham men har shakhs apne parausi ko us ki bihtarí ke wáste khush kare, táki us kí taraqqí^a ho. ³ Kyúñki Masíh bhí apní khushí na kartá thá, jaisá likhá hai, kí^b Tere la'n ta'n karnewálon ke la'n ta'n mujh par á pare. ⁴ Kyúñki jitní báton pahle likhí gayín, wuh hamári ta'lím ke liye likhí gayín, táki sabr se aur Kitáb i muqaddas kí tasallí se ummed rakhen. ⁵ Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma^c, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú^d kí pairawí karke^d ápas men ek dil raho; ⁶ táki tum ek dil aur ek zabán hokar hamáre Khudáwand Yisú^d Masíh ke Khudá aur Báp kí baráí karo. ⁷ Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum^e ko apne sáth shámil kar liyá hai, usí tarah tum bhí ek dúse ko shámil kar lo. ⁸ Merá matlab yih hai^f ki Masíh Khudá kí sachcháí sábit karne ke liye makhtúnon ká khádim baná, táki un wa'don ko púra kare, jo báp dádon se kiye gaye the, ⁹ aur gair-qaumen bhí rahm ke sabab Khudá kí baráí karen; chunáñchi likhá hai kí,
^g Is wáste main gair-qaumen men terá iqrár^h karúngá,
Aur tere nám ke gít gaúngá.
¹⁰ Aur phir wuh kahtá hai, kí
ⁱ Ai gair-qaumo, uskí ummat ke sáth khushí karo;
¹¹ Phir yih kí,
^k Ai sári gair-qaumo, Khudáwand kí hamd karo;
Aur sári ummaten us kí sitáish karen.

¹² Aur Yasha'yáh bhí kahtá hai, kí
^l Yishai kí jar záhir hogí,
Ya'ní wuh shakhs jo gair-qaumon par hukúmat karne ko uthegá;
Usí se gair-qaumen ummed rak-hengí.

¹³ Pas Khudá, jo ummed ká chashma hai^m, tumhen imán rakhne ke bá'is sári khushí aur itmínan se ma'múr kare, táki Rúhu'l Quds kí qudrat se tumhári ummed ziyáda hotí jáe.

Paulus ke díní mansab aur bare bare kámon ká zikr, aur dyanda ke urádon ke bare men dú'a kí darkhúwást.

¹⁴ Aur ai mere bháíyo, main khud bhí tumhári nisbat yaqín rakhtá hún, kí tum neki se ma'múr, aur tamám dánái se bhare húe ho, aur ek dúse ko nasíhat bhí kar sakte ho. ¹⁵ Tá-ham main ne ba'z jagahⁿ ziyáda dil-lerí ke sáth yád diláne ke taur par is liye tum ko likhá hai, kí mujh ko Khudá kí taraf se gair-qaumon ke liye Masíh Yisú^d ke khádim hone kí taufiq milí; ¹⁶ táki main Khudá kí khushkhabarí sunáne kí khidmat^o is tarah anjám dúñ kí gair-qaumen, jinhen nazr ke taur par pesh kartá hún^p, Rúhu'l Quds se muqaddas ban-kar maqbúl ho jáen. ¹⁷ Pas main un báton men jo Khudá se muta'alliq hain, Masíh Yisú^d ke bá'is fakhr kar saktá hún. ¹⁸ Kyúñki un báton ke siwá, mujhe aur kisi bāt ke zikr karne kí jur'at nahín, jo Masíh ne gair-qaumon ke mutí^q karne ke liye, qaul aur fi'l se, nishánon aur mu'jiz-on kí táqat se, aur Rúhu'l Quds^r kí qudrat se mere wasíle kíñ;
¹⁹ yahán tak kí main Yaráshalem se lekar cháron taraf Masíh kí khush-

^a Yún. ta'mír. ^b Zabúr 69. 9.

^d Yún. Masíh Yisú^d ke muwáfiq. ^c B. p. q. n. m. ham. ^f Yún. main kahtá hún.

^g 2 Samwíl 22. 50; Zabúr 18. 49. ^h Yá terí hamd. ⁱ Istisná 32. 43.

^k Zabúr 117. 1.

^l Yasha'yáh 11. 10.

^m Yún. ummed ká Khudá.

ⁿ Yá kisi qadr.

^o Yún. Khushkhabarí kí qurbáni kí khidmat.

^p Yún. qaumon kí nazr.

^q B. p. q. n. m. Khudá kí Rúh.

khbarí kī pūrī pūrī manādī kartā hūá Illurikum tak pahunch gayá ;
²⁰ aur main ne yihí hausila rakhá, ki jahán Masih ká nám nahín liyá gayá, wahán khushkhabarī sunáún, táki dúsre kī bunyád par 'imárat na utbháún ; ²¹ balki jaisá likhá hai, waisá hi ho, ki

^a Jin ko us kī khabar nahín pahunchí, wuh dekhenge ;

Aur jinhon ne nahín suná, wuh samjhenge.

²² Isí sabab main tumháre pás áne se bár bár ruká rahá : ²³ magar chún-ki mujh ko ab in mulkon men jagah báqí nahín rahí, aur bahut barason se tumháre pás áne ká mush-táq bhí hún, ²⁴ is liye jab Isfániya ko jáungá, to tumháre pás hotá hūá jáungá ; kyúnki mujhe ummed hai ki us safar men tum se milúngá, aur jab tumhári suhbat se kisé qadr merá jī bhar jáegá, to tum mujhe us taraf rawána kar doge. ²⁵ Lekin bi'lfī'l to muqaddason kī khidmat karne ke liye Yarúshalem ko jātá hún. ²⁶ Kyúnki Makiduniya aur Akhaya ke logon ne apní khushí se Yarúshalem ke garíb muqaddason ke liye kuchh chandá kiyá hai. ²⁷ Unhon ne yih to apní khushí se kiyá, magar wuh un ke qarzdár bhí hain. Kyúnki jab gair-qaumen rúhání báton men un kī sharík hūí hain, to lázim hai ki jismání báton men un kī khidmat karen. ²⁸ Pas main is khidmat ko purá karke, aur jo kuchh hásil hūá, wuh Yarúshalemion ko saunpkar^b, tumháre pás hotá hūá Isfániya ko jáungá. ²⁹ Aur main jántá hún ki jab tumháre pás áungá, to mere áne se Masih kī kámil barakat tum par názil hogí.

³⁰ Aur ai bháiyó, main apne Kхудáwand Yisú' Masih ká wásta dekar,

aur Rúh kī mahabbat koyád dilákar^c, tum se iltimás kartá hún, ki mere liye Kхудá se duá'en mángne men mere sáth milkar jánfishání karo, ³¹ ki main Yahúdiya ke náfarmán logon se bachá rahún, aur merí wuh khidmat jo Yarúshalem ke liye hai muqaddason ko pasand áe, ³² aur Kхудá kī marzi se tumháre pás khushí ke sáth ákar, tumháre sáth áram karún. ³³ Ab Kхудá, jo itminán ká chashma hai^d, tum sab ke sáth rahe. Ámín.

Fibe khadima kī sifárish.

16 ¹ Main tum se Fibe kī sifárish kartá hún, jo hamári bahin hai, aur shahr Kinkhriyá kī kalisiyá kī khádima hai. ² Tum us se Kхудáwand ke wáste aisi achchhi tarah milná, jaisá muqaddason ko cháhiye ; aur jis kám men wuh tumhári muhtáj ho, us kī madad karná, kyúnki wuh bahuton kī madadgár rahí hai, balki merí bhí.

Roma ke kháss kháss Masihion ko salám.

³ Priska aur Akwila se merá salám kaho ; wuh Yisú' Masih kī khidmat men mere sharík hain. ⁴ Unhon ne merí ján ke badle apná sir de rakhá thá ; aur sirf main hi nahín, balki gair-qaumon kī sári kalisiyáen bhí un kī shukrguzár hain. ⁵ Aur us kalisiyá se bhí salám kaho jo un ke ghar men hai. Mere piyáre Ipainitus se salám kaho, jo Masih ke liye Ásiya ká pahlá phal hai. ⁶ Maryam se salám kaho, jis ne tumháre wáste bahut mihnát kī. ⁷ Andrunikus aur Yúniyás se salám kaho : wuh mere rish-tádár hain, aur mere sáth qaid hūe the, aur rasúlon men námwar hain, aur mujh se pahle Masih men shámil hūe hain. ⁸ Ampliyátus se salám kaho, jo Kхудáwand men merá pi-

^a Yasha'yáh 52. 15.

^b Yún. aur is phal par un ke liye muhr karke.

^c Yún. Yisú' Masih, aur Rúh kī mahabbat ke wasíle se.

^d Yún. itminán ká Kхудá.

yará hai. ⁹ Urbánus se, jo Masíh ke kám men merá sharík hai, aur mere piyáre Istakhús se salám kaho. ¹⁰ Apilles se salám kaho, jo Masíh men maqbúl hai. Aristubúlus ke logon se salám kaho. ¹¹ Mere rish-tadár Herodiyon se salám kaho. Narkissus ke un gharánewálon se salám kaho jo Khudáwand men haiñ. ¹² Trúfaina aur Trúfosa se salám kaho, jo Khudáwand men mihnát kartí haiñ. Piyárá Pirsís se salám kaho, jis ne Khudáwand men bahut mihnát kí. ¹³ Rúfus jo Khudáwand ká barguzída hai, aur us kí má jo merí bhí má hai, dono se salám kaho. ¹⁴ Asunkritus, aur Fligon, aur Hirmes, aur Patrúbás, aur Hirmás, aur un bháiyon se jo un ke pás haiñ salám kaho. ¹⁵ Filulugus, aur Yúliya, aur Neryús, aur us kí bahin, aur Ulumpás, aur sáre muqaddason se jo un ke pás haiñ salám kaho. ¹⁶ Ápas men pák bosa lekar ek dúsre ko salám karo. Masíh kí sári kalisiyáen tumhen salám kahtí haiñ.

Phút dálnewálon ke phíláf nasíhat.

¹⁷ Ai bháiyó, main tum se iltimás kartá hún, kí jo log us tá'lim ke barkhiláf jo tum ne pái, phút parne aur thokar kháne ke bá'is haiñ, un ko tár liyá karo, aur un se kanára kiyá karo. ¹⁸ Kyúñki aise log hamáre Khudáwand Masíh kí nahín, balki apne peñ kí khidmat karte haiñ ;

aur chikní chuprí báton se sáda-dilon ko bahkáte haiñ. ¹⁹ Kyúñki tumhári farmánbardári sab men mashhúr ho gayí hai. Is liye main tum se khush hún : lekin yih cháhtá hún, kí tum nekí ke i'tibár se dáná ban jáo, aur badí ke i'tibár se bhole bane raho. ²⁰ Aur Khudá, jo itminán ká chashma hai^a, Shaitán ko tumháre pánwon se jald kuchalwá degá.

Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumháre shámil hál rahe.

Khatt ká zamíma, aur kalíma i tamjíd.

²¹ Merá hamkhidmat Tímuthiyus aur mere rishtadár Lúkiyus, aur Yá-son, aur Sosipatrus tumhen salám kahte haiñ. ²² Is khatt ká kátib Tirtiyus tum ko Khudáwand men salám kahtá hai. ²³ Gayus, merá aur sári kalisiyá ká mihmándár, tumhen salám kahtá hai. Irástus shahr ká khazánchí, aur bhái Kwártus tum ko salám kahte haiñ.^b

²⁵ Garaz, jo Khudá tum ko merí khushkhabarí, ya'ní Yisú' Masíh kí manádi ke muwáfíq, mazbút kar saktá hai, bamújib us ráz ke muká-shafe ke, jo azal^c se poshída rahá, ²⁶ magar is waqt záhir hokar, Khudá e azalí ke hukm ke mutábíq nabíon ke sahífon ke zarí'e se sab qaumon ko batáyá gayá, táki wuh ímán ke tábí ho jáén ; ²⁷ usí wáhid hakím Khudá kí, Yisú' Masíh ke wasíle se, abad tak tamjíd hotí rahe. Amín.

^a Yún. *itminán ká Khudá.*

^b B. p. q. n. m. yih 'ibárat bhí mundaraj hai: ²⁴ *Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab ke shámil hál rahe. Amín.*

^c Yún. *azalí zamánon.*

KURINTHÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh ká rasúl hone ke liye buláya gayá, aur bháí Sosthines, ² Khudá kí us kalisiyá ko likhte hain, jo Kurinthus men hai, (ya'ní un ko jo Masíh Yisú' ke zarí'e se^a pák kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye buláe gaye hain, aur un sab ko bhí, jo har jagah hamáre aur apne Khudáwand Yisú' Masíh se du'á mángte^b hain), ³ kí hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil ho.

Shukráne kí du'á.

⁴ Main tumháre báre men Khudá ke us fazl ke bá'is jo Masíh Yisú' ke wasíle se^a tum par húa, hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún, ⁵ kí tum us ke sabab kalám aur 'ilm kí har tarah kí daulat se daulatmand ho gaye ho; ⁶ chunáncí Masíh kí gawáhí tum men qáim húi: ⁷ yahán tak kí tum kisi ní'mat men auron se kam nahín; aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke zuhúr ke muntazir ho; ⁸ jo tum ko ákhir tak qáim bhí rakhegá, táki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke din beilzám thahro. ⁹ Khudá sachchá hai, jis ne tumhen apne Bete hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí shirákat ke liye buláya hai.

Kurinthus kí kalisiyá ke tafriqon ke khliláf.

¹⁰ Ab, ai bháiyó, main Yisú' Masíh,

^a Yún. mep.

^b Yún. ká nám pukárte.

^c Yún. ke nám ke wasíle se.

^d Yún. main yih kahtá hún.

^e Yún. ká kalám.

^f Yasha'yáh 29. 14.

jo hamára Khudáwand hai, us ká nám yád dilákar^c tum se iltimás kartá hún, kí sab ek hí bát kaho, aur tum men tafriqe na hon; balki báham ek dil aur ek ráe hokar kámil bane raho. ¹¹ Kyúnki, ai bháiyó, tumhári nisbat mujhe Khloe ke gharánewálon se malúm húa, kí tum men jhagre ho rahe hain. ¹² Is se merá yih matlab hai^d, kí tum men se koí to apne áp ko Paulus ká kahtá hai, koí Ápullos ká, koí Kefá ká, koí Masíh ká. ¹³ Kyá Masíh bat gayá? Yá Paulus tumhári khatir salib diyá gayá? Yá tum ne Paulus ke nám par baptisma liyá? ¹⁴ Khudá ká shukr kartá hún, kí Krispus aur Gayus ke siwá main ne tum men se kisi ko baptisma nahín diyá; ¹⁵ táki koí yih na kahe, kí tum ne mere nám par baptisma liyá. ¹⁶ Albatta Stifanás ke khandán ko bhí main ne baptisma diyá: aur in ke siwá main nahín jántá, kí main ne kisi áur ko baptisma diyá ho. ¹⁷ Kyúnki Masíh ne mujh ko baptisma dene ko nahín bhejá, balki khushkhabarí sunáne ko: aur wuh bhí kalám kí hikmat se nahín, táki Masíh kí salib betásir na ho.

Khudá kí hikmat aur dunyá kí hikmat.

¹⁸ K únki salib kí manádi^e halák honewálon ke nazdík to bewuqúffí hai, magar ham naját pánewálon ke nazdík Khudá kí qudrat hai.

¹⁹ Kyúnki likhá hai, kí

^f Main hakímon kí hikmat ko nest,

Aur 'aqlmandon kī 'aql ko radd karúngá.

²⁰ Kahán ká hakím? kahán ká faqlh? kahán ká is jahán ká bahs karnewálá? kyá Khudá ne dunyá kī hikmat ko bewuqúfī nahín thahráya? ²¹ Is liye kī jab Khudá kī hikmat ke mutábīq dunyá ne apní hikmat se Khudá ko na pahcháná, to Khudá ko yih pasand áyá, kī us manádī kī bewuqúfī se imán láné-wálon ko naját de. ²² Chunánchi Yahúdí nishán cháhte hain, aur Yúnání hikmat talásh karte hain; ²³ magar ham us Masih i maslúb kī manádī karte hain, jo Yahúdíon ke liye thokar, aur gair-gaumon ke nazdík bewuqúfī hai; ²⁴ lekin jo buláe gaye hain, Yahúdí hon, yá Yúnání, un ke nazdík Masih Khudá kī qudrat, aur Khudá kī hikmat hai. ²⁵ Kyúnci Khudá kī bewuqúfī ádmíon kī hikmat se bihtar^a hai, aur Khudá kī kamzori ádmíon ke zor se bihtar^b hai.

²⁶ Ai bháiyó, apne buláe jáne par to nigáh karo, kī tum men dunyá ke^c bahut se hakím, bahut se iḡti-yárwále, bahut se ashraf nahín hain: ²⁷ balki Khudá ne dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá, táki hakímon ko sharminda kare; aur Khudá ne dunyá ke kamzoron ko chun liyá, táki zoráwaron ko sharminda kare; ²⁸ aur Khudá ne dunyá ke kamínon aur haqíron ko chun liyá, balki bewujúdon ko bhí, táki maujúdon ko nest kare, ²⁹ aur koí bashar Khudá ke sámne faḡhr na kare. ³⁰ Lekin tum us kī taraf se Yisú' Masih men ho, jo hamáre liye Khudá kī taraf se hikmat thahrá, ya'ní rástbázi, aur pákízagi, aur makhlási: ³¹ táki jaisá likhá hai, waisá hí ho,

kī Jo faḡhr kare, wuh Khudáwand par faḡhr kare.

Kurinthus men Paulus kī tarz i manádī.

¹ Aur ai bháiyó, jab main Khu-dá ke bhed kī manádī kartá huá tumháre pás áyá, to 'alá darje ke kalám yá hikmat ke sáth nahín áyá. ² Kyúnci main ne yih iráda kar liyá thá, kī tumháre darmiyán Yisú' Masih, balki Masih i maslúb ke siwá, áur kuchh na jánúngá. ³ Aur main kamzori, aur ḡhauf, aur bahut thartharáne kī hálát men tumháre pás rahá. ⁴ Aur mere kalám aur merí manádī men hikmat kī lubháne-wáli báten na thín, balki wuh Rúh aur qudrat se sábit^d hotí thí: ⁵ táki tumhárá imán insánon kī hikmat par mauqúf na ho, balki Khudá kī qudrat par.

⁶ Phir bhí kámlon men^e ham hikmat kī báten kahte hain: lekin is jahán kī, aur is jahán ke nest hone-wále sardáron kī hikmat nahín: ⁷ balki ham Khudá kī wuh poshída hikmat bhed ke taur par bayán karte hain, jise Khudá ne jahán ke shurú'^f se peshtar hamáre jalál ke wáste muqarrar kiyá thá: ⁸ jise is jahán ke sardáron men se kisi ne na samjhá; kyúnci agar samajhte, to jalál ke Khudáwand ko salib na dete: ⁹ balki jaisá likhá hai, waisá hí huá, kī

¹⁰ Jo chízen na áṅkhon ne dekhín, na kánon ne sunín, Na ádmí ke dil men áín, Wuh sab Khudá ne apne mahab-bat rakhnewálon ke liye taiyár kar dín.

¹¹ Lekin ham par Khudá ne un ko Rúh ke wasíle se záhir kiyá: kyúnci

^a Yún. ádmíon se hikmatámez.

^c Yún. jism ke mutábīq.

^e Yá siyánon men.

^f Yún. jahánon.

^b Yún. ádmíon se zoráwar.

^d Yún. Rúh aur qudrat kī dalíl men.

^e Yasha'yáh 64. 4 ko dekho.

Rúh sári bāten, balki Khudá kí tah kí bāten bhí daryáft kar letí hai.

¹¹ Kyúnki insānon men se kaun kisí insán ká hál jántá hai, siwá us insán kí rúh ke jo us men hai? Isí tarah Khudá kí Rúh ke siwá, koí Khudá ká hál nahín jántá. ¹² Magar ham ne na dunyá kí rúh, balki wuh rúh páí, jo Khudá kí taraf se hai; táki un chízon ko jánen, jo Khudá kí taraf se hamen 'ináyat húi hain.

¹³ Aur ham in chízon ko un alfáz men nahín bayán karte, jo insání hikmat ne ham ko sikháe hon, balki un alfáz men, jo Rúh ne sikháe hain; aur rúhání báton ká rúhání báton se muqábla karte hain. ¹⁴ Magar nasání ádmí Khudá kí Rúh kí báten qubúl nahín kartá, kyúnki wuh us ke nazdík bewuqúfí kí báten hain;

aur na wuh unhen samajh saktá hai, kyúnki wuh rúhání taur par parkhí játi hain. ¹⁵ Lekin rúhání shakhs sab báton ko parakh letá hai, magar khud kisí se parkhá nahín játá.

¹⁶ Khudáwānd kí 'aql tak kis kí aisi rasáí húi hai, ki us ko ta'lím de sake? magar ham men Masih kí 'aql maujúd hai.

Khádímán í dín ke 'uhde, aur kám, aur haísíyat ke báre men.

3 ¹ Aur ai bháiyó, main tum se is tarah kalám na kar saká, jis tarah rúbáníon se, balki jaise jismá-níon se, aur un se jo Masih men bachche hain. ² Main ne tumhen dúdh piláyá, aur kháná na khiláyá; kyúnki tum ko us kí bardásht na thí: balki ab bhí bardásht nahín; ³ kyúnki abhí tak jismání ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrá hai, to kyá tum jismání na húe, aur insání tariq par na chale? ⁴ Is liye ki jab ek kahtá hai, Main Paulus ká hún, aur दूसरा kahtá hai, ki Main Apullos ká hún, to kyá tum

insán na húe? ⁵ Apullos kyá chíz hai? aur Paulus kyá? Khádím, jin ke wasile se tum ímán láe; aur har ek ká is qadr darja hai, jis qadr Khudáwānd ne baqshshá. ⁶ Main ne darakht lagáyá, aur Apullos ne pání diyá; magar barháyá Khudá ne. ⁷ Pas na lagánewálá kuchh chíz hai, na pání denewálá; magar Khudá jo barhánewálá hai. ⁸ Lagánewálá aur pání denewálá dono ek se hain: lekin har ek apná ajr apní mihnāt ke muwáfíq páegá. ⁹ Kyúnki ham Khudá ke sáth kám karnewále hain: aur tum Khudá kí khetí aur Khudá kí 'imárat ho.

¹⁰ Main ne us tauífq ke muwáfíq, jo Khudá ne mujhe baqshshí, dáná mí'már kí tarah neo rakhí, aur दूसरा us par 'imárat úthátá hai. Pas har ek khabardár rahe, ki wuh kaisí 'imárat úthátá hai. ¹¹ Kyúnki siwá us neo ke jo parí húi hai, aur wuh Yísú Masih hai, koí shakhs दूसरी nahín rakh saktá. ¹² Aur agar koí us neo par soná, yá chándí, yá beshqímat pattharon, yá lakrí, yá ghás, yá bhúse ká raddá rakhe, ¹³ to us^a ká kám záhir ho jáegá; kyúnki jo dín ág ke sáth záhir hogá, wuh us kám ko batá degá^b; aur wuh ág har ek ká kám khud ázmá legí, ki kaisá hai. ¹⁴ Jis ká kám us par baná húa báqí rahegá, wuh ajr páegá. ¹⁵ Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán útháegá; aur wuh khud agarchi bach to jáegá, magar jalte jalte.

¹⁶ Kyá tum nahín jánte, ki tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá kí Rúh tum men basí húi hai? ¹⁷ Agar koí Khudá ke maqdis ko barbád karegá, Khudá us ko barbád karegá; kyúnki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

¹⁸ Koí apne áp ko fareb na de. Jo koí tum men se apne áp ko is

^a Yún. har ek. ^b Yún. wuh dín use batá degá, kyúnki wuh ág men záhir kíyá játá hai.

jahān men hakīm samjhe, wuh bewuqūf bane, tāki hakīm ho jāe. ¹⁹ Kyūnki dunyā kī hikmat Khudā ke nazdīk bewuqūfī hai. Chunānchilik-hā hai, ki Wuh hakīmōn ko un hī kī chālākī men phansā detā hai; ²⁰ aur yih bhī likhā hai, ki Khudāwand hakīmōn ke khayālōn ko jāntā hai, ki bātil hai. ²¹ Pas ādmīōn par koī fakhr na kare. Kyūnki sārī chīzēn tumhārī hai; ²² khwāh Paulus ho, khwāh Apullos, khwāh Kefā, khwāh dunyā, khwāh zindagī, khwāh maut, khwāh hāl kī chīzēn khwāh istiqbāl kī; ²³ sab tumhārī hai; aur tum Masīh ke ho; aur Masīh Khudā kā hai.

4 ¹ Ādmī ham ko Masīh kā khādim, aur Khudā ke bhedōn kā mukhtār jāne. ² Aur yahān mukhtār men yih bāt dekhī jāti hai, ki diyānatdār nikle. ³ Lekin mere nazdīk yih nihāyat khāfif bāt hai, ki tum yā koī insānī 'ādālat' mujhe parkhe, balki main khud bhī apne āp ko nahīn parakhtā. ⁴ Kyūnki merā dil to mujhe malāmat nahīn kartā; magar is se main rāstbāz nahīn thahartā; balki merā parakhnewālā Khudāwand hai. ⁵ Pas jab tak Khudāwand na āe, waqt se pahle kisī bāt kā faisala na karo; wuhī tārikī kī poshida bāteṅ raushan kar degā, aur dilōn ke mansūbe zāhir kar degā; aur us waqt har ek kī ta'rif Khudā kī taraf se hogī.

Ba'z Kurinthī Masīhīōn kī shekhībāzī, ba muqābala rasūl kī zāhiri zillat aur haqīqī ikhtiyār ke.

⁶ Aur ai bhāīyo, main ne in bāteṅ men tumhārī khātir apnā aur Apullos kā zikr misāl ke taur par kiya hai, tāki tum hamāre wasile se yih sikho, ki likhe hūe se tajāwuz na karo; aur ek kī tāld men dūsre ke

bar-khilāf shekhī na māro. ⁷ Tujh men aur dūsre men kaun farq kartā hai? aur tere pās kaun sī aisī chīz hai, jo tū ne dūsre se nahīn pāī? aur jab tū ne dūsre se pāī, to fakhr kyūn kartā hai, ki goyā nahīn pāī? ⁸ Tum to pahle hī se āsūda ho, aur pahle hī se daulatmand ho, aur tum ne hamāre bagair bādshāhī kī: aur kāsh ki tum bādshāhī karte, tāki ham bhī tumhāre sāth bādshāhī karte! ⁹ Merī dānist men Khudā ne ham rasūlōn ko sab se adnā banākar, qatl honewālōn kī tarah pesh kiya hai; kyūnki ham dunyā, aur firishton, aur ādmīōn ke liye ek tamāsha thāhre. ¹⁰ Ham Masīh kī khātir bewuqūf hai, magar tum Masīh ke bā'is 'aqlmand ho; ham kamzor hai, aur tum zorāwar; tum 'izzatdār ho, aur ham be'izzat. ¹¹ Ham is waqt tak bhūkhe, piyāse, nange hai; aur mukke khāte, aur āwāra phirte hai; ¹² aur apne hāthōn se mihnāt karte hai; log burā kahte hai, ham du'ā dete hai; wuh satāte hai, ham sahte hai; ¹³ wuh badnām karte hai, ham minnat samājat karte hai; ham āj tak dunyā ke kūrē aur sārī chīzōn kī gard kī mānind rahe.

¹⁴ Main tumhen sharminā karne ke liye yih bāteṅ nahīn likhtā, balki apne piyāre farzand jānkar tum ko nasībat kartā hūn. ¹⁵ Kyūnki agar Masīh men tumhāre ustād das hazār bhī hote, tāham tumhāre rūhānī bāp bahut se na hote: is liye ki main hī Injīl ke wasile se Masīh Yisū' men tumhārā bāp banā. ¹⁶ Pas main tumhārī minnat kartā hūn, ki merī mānind bano. ¹⁷ Isī wāste main ne Tīmuthiyus ko tumhāre pās bhejā; wuh Khudāwand men merā piyārā aur diyānatdār farzand hai; aur mere un Masīhī tarīqōn ko tumhen

yád diláegá, jin kí main har jagah kí kalisiyá men ta'lim detá hún. ¹⁸ Ba'z aisi shekhí márté hain, kí goyá main tumháre pás áne hí ká nahín. ¹⁹ Lekin Khudáwand ne cháhá, to main tumháre pás jald áungá, aur shekhíbazon kí báton ko nahín, balki un kí qudrat ko ma'lúm karúngá. ²⁰ Kyúñki Khudá kí bád-sháhat báton par nahín, balki qudrat par mauqúf hai. ²¹ Tum kyá cháhte ho? kí main lakrí lekar tumháre pás áún, yá mahabbat aur narmmizáji se?

Ek zinákár Masihí ko kharíj karne ka hukm.

5 ¹ Yahán tak sunne men áyá hai, kí tum men zinákári hotí hai, balki aisi zinákári, jo gair-qau-mon men bhí nahín hotí; chunánchi tum men se ek shakhs apne báp kí bíwí ko rakhtá hai. ² Aur tum afsos to nahín karte, táki jis ne yih kám kiyá, wuh tum men se nikálá jáe; balki shekhíán márté ho. ³ Lekin main, go jism ke i'tibár se maujúd na thá, magar rúh ke i'tibár se házir hokar, goyá ba hálát i maujúdagi, aisé•karnewále par yih hukm de chuká hún, ⁴ kí tumháre ijlás men, jab merí rúh hamáre Khudáwand Yisú' kí qudrat ke sáth házir ho, to aisé, shakhs, hamáre Khudáwand Yisú' ke nám se, ⁵ jismání halákat ke liye Shaitán ke hawále kiyá jáe, táki us kí rúh Khudáwand Yisú' ke din naját páe. ⁶ Tumhárá fakhr karná khúb nahín. Kyá nahín jánte, kí thórá sá khamír sáre gundhe húe áte ko khamír kar detá hai? ⁷ Purána khamír nikálkar apne áp ko pák kar lo, táki táza gundhá húa áta ban jáo; chunánchi tum bekhámír ho. Kyúñki hamará bhí Fasah, ya'ní Masih, qurbán húa: ⁸ pas áo, ham 'íd karen, na puráne khamír se, aur na badí aur sharárat

ke khamír se, balki safái aur sach-chái kí bekhámír ro'tí se.

Kalisiyá se badkaron ko 'aláhida karne kí báat.

⁹ Main ne apne khatt men tum ko yih likhá thá, kí zinákaron se suhbat na rakhná. ¹⁰ Yih to nahín, kí bil'kull dunyá ke zinákaron, yá lálchíon, yá zálimon, yá butparaston se milná hí nahín; kyúñki is surát men to tum ko dunyá se nikal jáná zarúr hotá: ¹¹ lekin main ne tum ko dar haqiqat yih likhá thá, kí agar koí bhái kahlákar zinákár, yá lálchí, yá butparast, yá galí denewálá, yá sharábí, yá zálím ho; to us se suhbat na rakho, balki aise ke sáth khána tak na khána; ¹² kyúñki mujhe báharwálon par hukm karne se kyá wásta? Kyá aisé nahín hai kí tum to andarwálon par hukm karte ho, ¹³ magar báharwálon par Khudá hukm kartá hai? Pas us sharír ádmí ko apne darmiyán men se nikál do.

Masihíon men muqaddama-bázi kí malámat.

6 ¹ Kyá tum men se kisi ko yih jurát hai, kí jab dúre ke sáth muqaddama ho, to faisale ke liye bedínon ke pás jáe, aur muqaddason ke pás na jáe? ² Kyá tum nahín jánte, kí muqaddas log dunyá ká insáf karenge? Pas jab tum dunyá ká insáf kar sakte ho, to kyá chho'te se chho'te jhagron ke bhí faisal karne ke láiq nahín? ³ Kyá tum nahín jánte, kí ham firishton ká insáf karenge? To kyá ham dunyawí mu'ámile faisal na karen? ⁴ Pas agar tum men dunyawí jhagre hon, to kyá un ko munsif muqarrar karoge jo kalisiyá men haqír samjhe játe hain? ⁵ Main tumhen sharmin-da karne ke liye yih kahtá hún. Kyá wáqa'í tum men ek bhí dáná nahín miltá, jo apne bháiyon ká faisala

kar sake ? ⁶ balki bháí bháiyon men muqaddama hotá hai, aur wuh bhí bedínon ke áge. ⁷ Lekin dar haqíqat tum men bará nuqs yih hai, ki ápas men muqaddama-bázikarte ho. Zulm uñháná kyún nahín bihtar jánte ? apná nuqsán kyún nahín qubúl karte ? ⁸ Balki tum hí zulm karte, aur nuqsán pahuncháte ho, aur wuh bhí bháiyon ko. ⁹ Kyá tum nahín jánte, ki badkár Khudá kí bádsháhat ke wáris na hongé ? Fareb na kháo ; kyúnki na randíbáz Khudá kí bádsháhat ke wáris hongé, na but-parast, na zinákár, na aiyásh, na laundebáz, ¹⁰ na chor, na lálchí, na sharábí, na gáliyán baknewále, na zálím. ¹¹ Aur ba'z tum men aise hí the bhí ; magar tum Khudáwánd Yisú' Masíh ke nám, aur hamáre Khudá kí Rúh se dhul gaye, aur pák húa, aur rástbáz bhí ñahre.

Zinákárí se bachne kí hídáyat.

¹² Sárí chízen mere liye rawá to hain ; magar sab chízen mufid nahín. Sárí chízen mere liye rawá to hain ; lekin main kisi chíz ká páband na húngá. ¹³ Kháne peñ ke liye hain, aur peñ khánon ke liye : lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan zinákárí ke liye nahín, balki Khudáwánd ke liye hai, aur Khudáwánd badan ke liye : ¹⁴ aur Khudá ne Khudáwánd ko jíláyá aur ham ko bhí apní qudrat se jíláegá. ¹⁵ Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masíh ke a'zá hain ? pas kyá main Masíh ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáúñ ? Hargiz nahín. ¹⁶ Kyá nahín jánte, ki jo koí kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan ho játá hai ? kyúnki líkhá hai ^a, ki ^b Wuh dono ek tan hongé. ¹⁷ Aur jo Khudáwánd kí suhbat men rahtá hai, wuh us ke

sáth ek ruh ho játá hai. ¹⁸ Zinákárí se bhágo. Jitne gunáh ádmí kartá hai, wuh badan se báhar hain ; magar ziná karnewálá apne badan ká bhí gunahgár hai. ¹⁹ Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum men basá huá hai, aur tum ko Khudá kí taraf se milá hai ? aur tum apne nahín ; ²⁰ kyúnki qímat se kharíde gaye ho : pas apne badan se Khudá ká jalál záhir karo.

Nikah karne aur benikah rahne ke báre men hídáyat.

¹ Jin báton kí bábat tum ne líkhá thá, un kí bábat pahle yih kahtá hún, ki mard ke liye achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe. ² Lekin zinákárí ke kñhayál se har mard bíwí, aur har 'aurat shauhar rakhe. ³ Shauhar bíwí ká haqq adá kare : aur waisá hí bíwí shauhar ká. ⁴ Bíwí apne badan kí muñhtár nahín, balki shauhar muñhtár hai : isí tarah shauhar bhí apne badan ká muñhtár nahín, balki bíwí. ⁵ Tum ek dústre se judá na raho, magar thoñí muddat tak ápas kí razámándí se, táki du'á ke wáste furšat mile ; aur phir ikatthe ho jáo, aisá na ho ki galba i nafs ke sabab Shaitán tum ko ázmáe. ⁶ Lekin yih main ijázat ke taur par kahtá hún, ná hukm ke taur par. ⁷ Aur main to yih cháhtá hún, ki jaisá main hún, waise hí sab ádmí hon. Lekin har ek ko Khudá kí taraf se kñháss kñháss taufiq milí hai ; kisi ko kisi tarah kí, kisi ko kisi tarah kí.

⁸ Pas main bebiyáhon, aur bewa 'auraton ke haqq men yih kahtá hún, ki Un ke liye aisá hí rahná achchhá hai, jaisá main hún. ⁹ Lekin agar zabt na kar saken, to biyáh kar len ; kyúnki biyáh karná mast hone se

^a Yún. wuh kahtá hai.

^b Paidáish 2. 24.

bihtar hai. ¹⁰ Magar jin ká biyáh ho gayá hai, un ko main hukm nahín detá, balki Khudáwand hukm detá hai, ki bíwí apne shauhar ko na chhore; ¹¹ (aur agar chhor de, to yá to benikáh rahe, yá apne shauhar se phir mel kare); na shauhar bíwí ko chhore. ¹² Bâqíon se main hí kahtá hún, na Khudáwand: ki agar kisi bíwí ká bíwí beímán ho, aur us ke sáth rahne ko rázī ho, to wuh us ko na chhore. ¹³ Aur jis 'aurat ká shauhar beímán ho, aur us ke sáth rahne ko rázī ho, to wuh shauhar ko na chhore. ¹⁴ Kyúñki beímán shauhar bíwí ke sabab se pák thahrtá hai, aur beímán bíwí Masíhíshauhar^a ke bá'is pák thahrtí hai: warna tumháre farzand nápak hote; magar ab pák haiñ. ¹⁵ Lekin agar beímán chhore to chhorne do: aisi hálát men koi bháí yá bahin páband nahín: aur Khudá ne ham ko mel miláp ke liye buláyá hai. ¹⁶ Kyúñki, ai 'aurat, tujhe kyá khabar hai, ki tú apne shauhar ko bachá legí? Aur ai mard, tujh ko kyá khabar hai, ki tú apní bíwí ko bachá legá? ¹⁷ Magar jaisá Khudáwand kí taraf se har ek ko hissa milá hai, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá hai, usí tarah wuh chale. Aur main sárí kalisiyáon men aísá hí muqarrar kartá hún. ¹⁸ Jo makhtún buláyá gayá, wuh námakhtún na ho jáe. Jo námakhtúñi kí hálát men buláyá gayá, wuh makhtún na ho jáe. ¹⁹ Na khatna koi chiz hai, na námakhtúñi; magar Khudá ke hukmon par chalna hí sab kuchh hai. ²⁰ Har shakhs jis hálát men^b buláyá gayá ho, usí men rahe. ²¹ Agar tú gulámi kí hálát men^c buláyá gayá, to fikr na kar: balki agar tú ázád

bhí ho sake, taubhí usí ko ikhtiyár^d kar. ²² Kyúñki jo shakhs gulámi kí hálát men^e Khudáwand kí taraf^f buláyá gayá hai, wuh Khudáwand ká ázád kiyá huá hai; isí tarah jo ázádi kí hálát men^g buláyá gayá hai, wuh Masíh ká gulám hai. ²³ Tum qímat se kharíde gaye ho; ádmíon ke gulám na bano. ²⁴ Ai bháíyo, jo koi jis hálát men buláyá gayá ho, wuh usí hálát men Khudá ke sáth rahe.

²⁵ Kunwáryon kéhaqq men mere pás Khudáwand ká koi hukm nahín: lekin diyánatdár hone ke liye jaisá Khudáwand kí taraf se mujh par rahm huá, us ke muwáfíq apní ráe detá hún. ²⁶ Pas maujúda taklífon ke khayál se, merí ráe men ádmí ke liye yihí bihtar hai, ki jaisá hai waisá hí rahe. ²⁷ Agar tere bíwí hai, to usse judá hone kí koshish na kar; aur agar tere bíwí nahín, to bíwí kí talásh na kar. ²⁸ Lekin tú biyáh kare bhí, to gunáh nahín; aur agar kunwári biyáhi jáe, to gunáh nahín. Magar aise log jismáni taklíf páenge: aur main tumhen bachána cháhtá hún. ²⁹ Magar, ai bháíyo, main yih kahtá hún, ki waqt tang hai; pas áge ko cháhiye kí bíwíwále aise hon, kí goyá un ke bíwíyán nahín; ³⁰ aur ronewále aise hon, goyá nahín rote; aur khushi karnewále aise hon, goyá khushi nahín karte; aur kharídnewále aise hon, goyá mál nahín rakhte; ³¹ aur dunyawí kár bár karnewále aise hon, kí dunyá hí ke na ho jáen^h, kyúñki dunyá kí shakl badaltí játi hai. ³² Pas main yih cháhtá hún, kí tum befikr raho. Bebiyáhá shakhs Khudáwand ke fikr men rahtá hai, kí kis tarah Khudáwand ko rázī

^a Yún. bhái.^b Yún. jis buláwe men.^c Yún. gulám.^d Yún. istí'mál.^e Yá lekin agar tú ázád ho sake, to isí ko ikhtiyár kar.^f Yún. men.^g Yún. ázád.^h Yún. dunyá ká pírá is tí'mál na karen.

kare : ³³ magar biyáhá húa shakhs dunyá ke fikr men rahtá hai, ki kis tarah apní bīwī ko rázī kare. ³⁴ Biyáhi aur bebiyáhi^a men bhī farq hai. Bebiyáhi Khudáwand ke fikr men rahtí hai, táki us ká jism aur rúh dono pák hon. Magar biyáhi húi dunyá ke fikr men rahtí hai, ki kis tarah apne shauhar ko rázī kare. ³⁵ Yih tumháre fáide ke liye kahtá hún, na ki tumhen phansáne ke liye ; táki jo zebá hai, wuhí 'amal men áe, aur tum Khudáwand kí 'ibádat men bewaswasa mashgúl raho. ³⁶ Aur agar koí shakhs yih samjhe, ki main apní us kunwárí larkí kí haqqtalífí kartá hún, jis kí jawání dhal chali hai, aur zarúrat bhí ma'lúm ho, to ikhtiyár hai—is men gunáh nahín—wuh us ká biyáh kar de. ³⁷ Magar jo apne dil men pukhta ho, aur us kí kuchh zarúrat na ho, balki apne iráde ke anjám dene par qádir ho, aur dil men qasd kar liyá ho, ki main apní larkí ko benikáh rakhúngá, wuh achchhá kartá hai. ³⁸ Pas jo apní kunwárí larkí ko biyáh detá hai, wuh achchhá kartá hai ; aur jo nahín biyáhtá, wuh is se bhí achchhá kartá hai. ³⁹ Jab tak kí 'aurat ká shauhar jítá hai, wuh us kí páband hai ; aur agar us ká shauhar mar^b jáe, to jis se cháhe biyáh kar saktí hai—magar sirf Khudáwand kí kalisiyá men se. ⁴⁰ Aur agar jaisí hai, waisí hí rahe, to merí ráe men ziyáda khushnasib hai : aur main samajhtá hún kí Khudá kí Rúh mujh men bhí hai.

Buton kí qurbánton ke gosht kháne kí bábat.

8 ¹ Ab buton kí qurbánton kí bábat likhtá hún. Ham jánte hain, ki ham sab 'ilm rakhte hain.

^a Yún. bīwī aur kunwárí.

^d Yún. ta'mír kartí.

^e Yá ikhtiyár.

^b Yún. so.

^c Yún. phuládt.

^f Yún. ta'mír na kiyá jáegá ?

'ilm gurúr paidá kartá^o hai, lekin mahabbat taraqqí ká bá'is^d hai. ² Agar koí gumán kare, ki main kuchh jántá hún, to jaisá jánná cháhiye, waisá ab tak nahín jántá ; ³ lekin jo koí Khudá se mahabbat rakhtá hai, us ko Khudá pahchántá hai. ⁴ Pas buton kí qurbánton ke gosht kháne kí nisbat, ham jánte hain kí but dunyá men koí chíz nahín ; aur 'siwá ek ke, aur koí Khudá nahín. ⁵ Agarchi ásmán o zamín men bahut se iláh kahláte hain ; (chunánci bahutere iláh aur bahutere khudáwand hain) ; ⁶ lekin hamáre nazdík to ek hí Alláh hai, ya'ní Báp, jis kí taraf se sárí chízen hain, aur ham usí ke liye hain ; aur ek hí Khudáwand hai, ya'ní Yisú Masíh, jis ke wasíle se sárí chízen maujúd hún, aur ham bhí usí ke wasíle se hain. ⁷ Lekin sab ko yih 'ilm nahín, balki ba'z ko ab tak but-parastí kí 'ádat hai ; is liye us gosht ko but kí qurbání jánkar kháte hain, aur un ká kamzor dil álúda ho játá hai. ⁸ Kháná hamen Khudá se nahín miláegá ; kyúnci, agar na kháen, to hamára kuchh nuqsán nahín ; aur agar kháen, to kuchh nafa^a nahín. ⁹ Lekin hoshyár raho, aisá na ho kí tumhári yih ázádí^e kamzoron kí thokar ká bá'is ho jáe. ¹⁰ Kyúnci agar koí tujh se 'ilmwále ko butkháne men kháná kháte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyá us ká dil buton kí qurbání kháne par diler na ho jáegá^f ? ¹¹ Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'ní wuh bhái jis kí khátir Masíh múá, halák ho jáegá ; ¹² aur tum is tarah bháiyon ke gunahgár hokar aur un ke kamzor dil ko gháyal karke Masíh ke gunahgár thaharte ho. ¹³ Is sabab se agar

kháná mere bhái ko thokar khiláe, to main kabhí hargiz^a gosht na khaúngá; táki apne bhái kí thokar ká sabab na hún.

*Khádimán i dín ke haqq ke bárujud,
Paulus ká ujrat lena se inkár karná.*

9 ¹ Kyá main ázád nahín? Kyá main rasúl nahín? Kyá main ne Yisú¹ ko nahín dekhá, jo hamará Khudáwand hai? ² Kyá tum Khudáwand men mere banáe húe nahín? Agar main auron ke liye rasúl nahín, to tumháre liye to beshakk hún: kyúñki tum se Khudáwand men merí risálat par muhr ho gayí hai. ³ Jo merá imtihán karte hain, un ke liye merá yihí jawáb hai. ⁴ Kyá hamen kháne píne ká ikhtiyár nahín? ⁵ Kyá ham ko yihí ikhtiyár nahín, ki kisi Masíhí bahin ko biyáhkár liye phiren, jaisá áur rasúl, aur Khudáwand ke bhái, aur Kefá karte hain? ⁶ Yá sirf mujhe aur Bar-Nabá ko hí yihí ikhtiyár nahín, ki mihnát mashaqqat na karen? ⁷ Kaun sá sipáhí apní girah se khákar naukarí kartá hai? Kaun angúr ká bág lagákar us ká phal nahín khátá? yá kaun galla charákar us galle ká dúdh nahín pítá? ⁸ Kyá main yihí báten insání qiyás hí ke muwáfiq kahtá hún? Kyá Tauret bhí yihí nahín kahtí? ⁹ Chunánchi Músá kí Tauret men likhá hai, ki ^b Dáen men chalte húe bail ká munh na bándhná. Kyá Khudá ko bailon ká fikr hai? ¹⁰ Yá khássa hamáre wáste yihí kahtá hai? Hán, yihí hamáre wáste likhá hai; kyúñki munásib hai ki jotnewálá ummed par jote, aur dáen chalánewálá hissa páne kí ummed par dáen chaláe. ¹¹ Pas jab ham ne tumháre liye rúhání chízen boín, to kyá yihí barí

bát hai, ki ham tum se jismání chízen hásil karen? ¹² Jab auron ká tum par yihí ikhtiyár hai, to hamará is se ziyáda kyún na hogá? Lekin ham ne is ikhtiyár se kám na liyá; balki har chíz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masíh kí Injíl^d ká harj na ho. ¹³ Kyá tum nahín jánte, ki jo muqaddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain? aur jo qurbángáh ke khidmat-guzár hain, wuh qurbángáh ká hissa páte hain? ¹⁴ Isí tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiyá hai, ki Injíl^d sunánewále Injíl^d ke wasile se guzará karen. ¹⁵ Lekin main ne in men se kisi bát par 'amal nahín kiyá: aur na is garaz se yihí likhá, ki mere wáste aisá kiyá jáe: kyúñki merá marná hí is se bihtar hai ki koí merá fakhr kho de. ¹⁶ Agar Injíl^d sunáún, to merá kuchh fakhr nahín; kyúñki yihí to mere liye zarúrí bát hai; balki agar Injíl^d na sunáún, to mujh par afsos hai. ¹⁷ Kyúñki agar khu-shí se karúngá, to ajr páúngá: aur agar nákhushí se karúngá, tau bhí mukhtári mere sipurd húi hai. ¹⁸ Pas mujhe kyá ajr miltá hai? Yihí, ki jab Injíl^d kí manadí karún, to khushkhabarí^e ko muft kí chíz kar dún, táki jo ikhtiyár mujhe Injíl^d ke báre men hásil hai, us ke muwáfiq purá 'amal na karún. ¹⁹ Agarchi main sab logon se ázád hún, phir bhí main ne apne ap ko sab ká gulám baná diyá hai, táki áur bhí ziyáda logon ko khench láún^f. ²⁰ Main Yahúdion ke liye Yahudí baná, táki Yahúdion ko khench láún^f; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khench láún^f; agarchi khud shari'at ke mátaht na thá;

^a Yún. abad tak.

^b Istisná 25. 4.

^c Yún. káten.

^d Yá khushkhabarí.

^e Yá Injil.

^f Yún. nafa' men páún.

²¹ beshara' logon ke liye beshara' baná, (agarchi Khudá ke nazdik beshara' na thá, balki Masih ki shar'at ke tábi' thá), táki beshara' logon ko khench láún^a. ²² Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khench láún^a; main sab ádmion ke liye sab kuchh baná húa hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháún. ²³ Aur main sab kuchh Injil ki khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharik hún. ²⁴ Kyá tum nahin jánte ki maidán ke daur-ne-wále daurte to sab hí hain, magar in'am ek hí le játa hai? Tum bhi aise hí dauro, táki jito. ²⁵ Aur har pahlawan sab tarah ka parhez kartá hai; wuh log to murhánewálá sihrá páne ke liye yih karte hain, magar ham us sihre ke liye karte hain, jo nahin murjhátá. ²⁶ Pas main bhi isi tarah daurtá hún, ya'ni be-
thikaná nahin; main isi tarah mukkon se lartá hún, ya'ni us kí manind nahin, jo hawá ko mártá hai; ²⁷ balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú men rakhtá hún: aisa na ho ki auron men manadí karke ap námaqbul thahrún.

Qadim Isráilíon kí nazir lekar, ázmaish se bachne kí hidáyat.

IO ¹ Ai bháiyó, main tumhára is se náwáqif rahná nahin cháhtá, ki hamáre sare báp dáde bádál ke niche the, aur sab ke sab samundar ke pár ho gaye; ² aur sab hí ne us bádál aur samundar men Músá ka bap-tisma liyá; ³ aur sab ne ek hí rúhání khurák khái; ⁴ aur sab ne ek hí rúhání pání piyá: kyunki wuh us rúhání chatán men se pání píte the, jo un ke sáth sáth chaltí thí: aur wuh chatán Masih thá. ⁵ Magar un men aksaron se

^a Yún. nafa' men páún.

Khudá rázi na húa; chunánci wuh bayábán men halák ho gaye. ⁶ Yih baten hamáre wáste 'ibrat thahrín, táki ham burí chízon kí khwáhish na karen, jaise unhon ne kí. ⁷ Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un men ban gaye the; chunánci likhá hai, ki ^b Log kháne pine baithe, phir khelne ke liye uthe. ⁸ Aur ham ziná na karen, jis tarah un men se ba'z ne kiyá, aur ek hí din men teís hazár máre gaye. ⁹ Aur ham Khudáwand kí ázmaish na karen, jaise un men se ba'z ne kí, aur sanpon ne unhen halák kiyá. ¹⁰ Aur tum burburáo nahin, jis tarah un men se ba'z burburáe, aur halák karnewále ne unhen halák kiyá. ¹¹ Yih baten un par 'ibrat ke liye wáqi' hún, aur ham ákhiri zamánewálon kí nasihat ke wáste likhi gayin. ¹² Pas jo koí apne ap ko qáim samajhtá hai, wuh khabardár rahe, ki gir na pare. ¹³ Tum kisi aisi ázmaish men nahin pare, jo insán kí bardásh-t se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai; wuh tum ko tumhári táqat se ziyáda ázmaish men na parne degá; balki ázmaish ke sáth níkalne kí ráh bhi paidá kar degá, táki tum bardásh-t kar sako.

Butparastí se bachne ke bare men.

¹⁴ Is sabab se, ai mere piyáro, butparastí se bhágo. ¹⁵ Main 'aql-mand jánkar tum se kalám kartá hún; jo main kahtá hún, tum ap use parkho. ¹⁶ Wuh barakat ka piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masih ke khún kí shirakat nahin? Wuh rotí jise ham torte hain, kyá Masih ke jism kí shirakat nahin? ¹⁷ Kyunki go ham bahut se hain, phir bhi ek rotí aur ek jism hain, is liye ki ham sab ek hí rotí men sharik hote hain. ¹⁸ Jo jism ke i'tibár se Isráilí hain,

^b Khurúj 32. 6.

un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharík nahín? ¹⁹ Pas main kyá yih kahtá hún, ki buton kí qurbání kuchh chíz hai, yá but kuchh chíz hai? ²⁰ Balki yih kahtá hún, ki gair-qaumen jo qurbání kartí hain, shayátín ke liye qurbání kartí hain, na ki Khudá ke liye; aur main nahín cháhtá ki tum shayátín ke sharík ho. ²¹ Tum Khudáwand aur shayátín dono ke piyále men se nahín pí sakte; Khudáwand aur shayátín dono ke dastarkhwañ par sharík nahín ho sakte. ²² Kyá ham Khudáwand ko gussa^a diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

Apní Masíhí ázádí par 'amal karke auron ko thokar na khlánda.

²³ Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufíd nahín. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahín. ²⁴ Koí apní bihtari na cháhe, balki dústre kí. ²⁵ Jo kuchh qassábon kí dukanon men biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ke taur par^b kuchh na púchho; ²⁶ kyúnki zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai. ²⁷ Agar beímánon men se koí tumhári dáwat kare, aur tum jáne par rází ho; to jo kuchh tumháre áge rakhá jáe, use kháo, aur díní imtiyáz ke taur par^b kuchh na púchho. ²⁸ Lekin agar koí tum se kahe, ki Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz^c ke sabab na kháo. ²⁹ Díní imtiyáz^c se merá matlab terí imtiyáz nahín, balki dústre kí. Bhalá, merí ázádí dústre shakhs kí imtiyáz^c se kyún parkhí jáe? ³⁰ Agar main shukr karke khátá hún^d, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnáam kiyá játá hún? ³¹ Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo,

sab Khudá ke jalál ke liye karo. ³² Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalisiyá kí; ³³ chunánci main bhí sab báton men sab ko khush kartá hún, aur apná hí nahín, balki bahuton ká fáida dhúndhtá hún, táki wuh **II** naját páen. ¹ Tum merí má-nind bano, jaisá main Masíh kí mánind baná.

'Ibádat ke waqt 'auraton kí waza' ke báre men.

² Main tumhári ta'rif kartá hún, ki tum har bát men mujhé yád rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwáyaten pahunchá dín^e, tum usí tarah un ko mánte^f ho. ³ Pas main tumhen ágáh karná cháhtá hún, ki har mard ká sir Masíh, aur 'aurat ká sir mard, aur Masíh ká sir Khudá hai. ⁴ Jo mard sir dhanke húe du'á yá nubuwwat kartá hai, wuh apne sir ko behurmat kartá hai. ⁵ Aur jo 'aurat be sir dhanke du'á yá nubuwwat kartí hai, wuh apne sir ko behurmat kartí hai, kyúnki wuh sir mundí húi ke bará-bar hai. ⁶ Agar 'aurat orhní na orhe, to us ke bál bhí káte jáen. Agar 'aurat ká bál katáná, yá sir mundáná sharm kí bát hai, to orhní orhe. ⁷ Albatta mard ko apná sir dhánkná na cháhiye, kyúnki wuh Khudá kí súrat aur us ká jalál hai; magar 'aurat mard ká jalál hai. ⁸ Is liye ki mard 'aurat se nahín, balki 'aurat mard se hai: ⁹ aur mard 'aurat ke liye nahín, balki 'aurat mard ke liye paidá húi. ¹⁰ Pas firishton ke sabab se 'aurat ko cháhiye, ki apne sir par mahkúm hone^g kí 'alámat rakhe. ¹¹ Táham Khudáwand men na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. ¹² Kyúnki jaise 'aurat mard se hai, waise

^a Yún. gairat.

^b Yá kánshans ke sabab se.

^c Yá kánsh ns.

^d Yá fazl se sharík hún.

^e Yún. saunpín.

^f Yún. sambhále rahte.

^g Yún. íkhtiyár.

hí mard bhí 'aurat ke wasíle se hai; magar sab chízen Khudá kí taraf se hain. ¹³ Tum áp hí insáf karo: kyá 'aurat ká be sir dhanke Khudá se du'á mángná munásib hai? ¹⁴ Kyá tum ko taba'í taur par bhí ma'lúm nahín, ki agar mard lambe bál rakhe, to us kí behurmatí hai? ¹⁵ Aur agar 'aurat ke lambe bál hon, to us kí zínat hai, kyúnki bál use parde ke liye diye gaye hain. ¹⁶ Lekin agar koi hujjatí ma'lúm ho, to yih ján le, ki hamára, yá Khudá kí kalisiyáon ká, aisá dastúr nahín.

'Ashá i Rabbání kí ta'míl ke báre men.

¹⁷ Main tum ko yih hukm to detá hún, lekin tumhári ta'ríf nahín kartá, is liye ki tumháre jama' hone se fáida nahín, balki nuqsán hotá hai. ¹⁸ Kyúnki awwal to main yih suntá hún, ki jis waqt tumhári kalisiyá jama' hotí hai, to tum men tafriqe hote hain, aur main is ká kisi qadr yaqín bhí kartá hún. ¹⁹ Kyúnki tum men bid'aton ká honá bhí zarúr hai, táki záhir ho jáe, ki tum men maqbúl kaun se hain. ²⁰ Pas jab tum báham jama' hote ho, to tumhárá wuh khána 'Ashá i Rabbání nahín hotá; ²¹ kyúnki kháne ke waqt har shaḡhs दूसरे se pahle apná 'ashá khá letá hai, aur koi to bhúkhá rahtá hai, aur kisi ko nasha á játá hai. ²² Kyún? Kháne pine ke liye tumháre ghar nahín? Yá Khudá kí kalisiyá ko náchíz jánte, aur jin ke pás nahín, un ko sharmináde karte ho? Main tum se kyá kahún? Kyá is bát men tumhári ta'ríf karún? Main tumhári ta'ríf nahín kartá. ²³ Kyúnki yih bát mujhe Khudá-wand kí taraf se pahunchí, aur main ne tum ko bhí pahunchá dí, ki Khudá-wand Yisú' ne, jis rát wuh pakar-

wáyá gayá, rotí lí; ²⁴ aur shukr karke torí, aur kahá, ki Yih merá badan hai, jo tumháre liye torá játá hai: merí yádgári ke wáste aisá hí kiya karo. ²⁵ Isí tarah us ne kháne^a ke ba'd piyála bhí liya, aur kahá, ki Yih piyála mere khún ke sabab se^b nayá 'ahd hai: jab kabhí píe, merí yádgári ke liye aisá hí karo. ²⁶ Kyúnki jab kabhí tum yih rotí kháte, aur is piyále men se píte ho, to Khudá-wand kí maut ká izhár karte ho, jab tak wuh na áe. ²⁷ Is wáste jo koi námunásib taur par Khudá-wand kí rotí kháe, yá us ke piyále men se píe, wuh Khudá-wand ke badan aur khún ke báre men qusúrwár hogá. ²⁸ Pas ádmí apne áp ko ázmá le, aur isí tarah us rotí men se kháe, aur us piyále men se píe. ²⁹ Kyúnki jo kháte píte waqt Khudá-wand ke badan ko na pah-cháne, wuh is kháne pine se sazá páegá^c. ³⁰ Isí sabab se tum men bahutere kamzor aur bímár hain, aur bahut se so bhí gaye. ³¹ Agar ham apne áp ko jánchte, to sazá na páte. ³² Lekin Khudá-wand ham ko sazá dekar tarbiyat kartá hai, táki ham dunyá ke sáth mujrim na thahren. ³³ Pas, ai mere bháiyó, jab tum kháne ke liye jama' ho, to ek दूसरे kí ráh dekho. ³⁴ Aur agar koi bhúkhá ho, to apne ghar men khá le, táki tumhárá jama' honá sazá ká bá'is na ho. Aur báqí báton ko main ákar durust kar dúngá.

Kalisiyá kí yagánagi, aur mutafarrig rúhání ní'maton ke báre men.

12. ¹ Ai bháiyó, main nahín cháhtá, ki tum rúhání ní'maton ke báre men beḡhabar raho. ² Tum jánte ho, ki jab tum gair-qaum the, to gúnge buton ke píchhe jis tarah koi tum ko le játá thá, usí tarah játe

^a Yún. 'ashá kháne.

^b Yún. khún men.

^c Yún. apní sazá khátá píttá hai.

the. ³ Pas main tumhen jatáta hún, ki jo shakhs Khudá kí Rúh kí tahrík se ^a boltá hai, wuh nahín kahtá, ki Yisú' mal'ún hai; aur na koí Rúhu'l Quds ke bagair kah saktá hai, ki Yisú' Khudáwand hai.

⁴ Ní'maten to tarah tarah kí hain, magar Rúh ek hí hai. ⁵ Aur k̄hidmaten bhí tarah tarah kí hain, magar Khudáwand ek hí hai. ⁶ Aur tásíren bhí tarah tarah kí hain, magar Khudá ek hí hai, jo sab men har tarah ká asar paidá kartá hai. ⁷ Lekin har shakhs men Rúh ká zuhúr fáida pahuncháne ke liye hotá hai. ⁸ Kyúnki ek ko Rúh ke wasíle se hikmat ká kalám 'ináyat hotá hai; aur dúsre ko usí Rúh kí marzík ke muwáfíq 'ilmíyat ká kalám: ⁹ kisi ko usí Rúh se imán; aur kisi ko usí ek Rúh se shifá dene kí qudrat^b; ¹⁰ kisi ko mu'jizon kí qudraten^c; kisi ko nubuwwat; kisi ko rúhon kí imtiyáz; kisi ko tarah tarah kí zabánen; kisi ko zabánon ká tarjuma karná: ¹¹ lekin yih sab tásíren wuhí ek Rúh kartí hai, aur jis ko jo cháhtí hai, bántí hai.

¹² Kyúnki jis tarah jism ek hai, aur us ke a'zá bahut se hain; aur jism ke sáre a'zá, go bahut se hain, magar báham milkar ek hí jism hain, usí tarah Masíh bhí hai. ¹³ Kyúnki ham sab ne, k̄hwáh Yahúdí hon, k̄hwáh Yúnání, k̄hwáh gulám, k̄hwáh ázád, ek hí Rúh ke wasíle se^d ek jism hone ke liye baptisma liyá, aur ham sab ko ek hí Rúh piláí gayí. ¹⁴ Chunáñchi jism men ek hí 'uzw nahín, balki bahut se hain. ¹⁵ Agar pánw kahe; Chúnki main háth nahín, is liye jism ká nahín, to wuh is sabab jism se khárij to nahín ho jatá. ¹⁶ Aur agar kán kahe; Chúnki main áñkh nahín, is liye jism ká nahín, to wuh is

sabab jism se khárij to nahín ho jatá. ¹⁷ Agar sára jism áñkh hí hotá, to sunná kahán hotá? Agar sára sunná hí sunná hotá, to súnghná kahán hotá? ¹⁸ Magar fí'lwáqí Khudá ne har ek 'uzw ko jism men apní marzík ke muwáfíq mauqa' mauqa' se rakhá hai. ¹⁹ Agar wuh sab ek hí 'uzw hote, to jism kahán hotá? ²⁰ Magar ab a'zá to bahut se hain, lekin jism ek hí hai. ²¹ Pas áñkh háth se nahín kah saktí, ki Main terí muhtáj nahín; aur na sir pánwon se kah saktá hai, ki Main tumhárá muhtáj nahín. ²² Balki jism ke wuh a'zá jo auron se kamzor mal'ún hote hain, bahut hí zarúrí hain: ²³ aur jism ke wuh a'zá, jinhen ham auron kí nisbat zalíl jánte hain, unhin ko ziyáda 'izzat dete hain; aur hamáre názebá a'zá bahut zebá ho játe hain; ²⁴ kyúnki hamáre zebá a'zá muhtáj nahín; magar Khudá ne jism ko is tarah murakkab kiya hai, ki jo a'zá muhtáj hain, un hí ko ziyáda 'izzat dí jáe; ²⁵ táki jism men tafriqa na pare, balki sáre a'zá ek dúsre ká barábar fikr rakhen. ²⁶ Pas agar ek 'uzw dukh pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth dukh páte hain; aur agar ek 'uzw 'izzat pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth k̄hush hote hain. ²⁷ Isí tarah tum bhí milkar Masíh ká jism ho, aur judá judá a'zá ho. ²⁸ Aur Khudá ne kalisiyá men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasúl, dúsre nabí, tísre ustád, phir mu'jiza dikhánewále, phir shifá denewále^e, madadgár, muntazim, tarah tarah kí zabánen bolnewále. ²⁹ Kyá sab rasúl hain? kyá sab nabí hain? kyá sab ustád hain? kyá sab mu'jiza dikhánewále hain? ³⁰ kyá sab ko shifá dene kí quwwat 'ináyat húi? kyá sab tarah tarah kí zabánen bolte

^a Yún. Rúh men.^b Yún. ní'maten.^c Yún. tásíren.^d Yún. men.^e Yún. shifá kí ní'maten.

hain? kyá sab tarjuma karte hain? ³¹ Tum barí se barí ní'maton kí árzú rakho. Lekin main in se bhí ek 'umda tariqa tumhen batátá hún.

Tamám Masíhí fazílaton men mahabbat afzal hai.

13 ¹ Agar main ádmíon aur firishton kí zabáneñ bolún, aur mahabbat na rakhún, to main tantanátá húa pítal, yá jhanjhanátí húi jhanjh hún. ² Aur agar mujhe nubuwwat millí, aur sáre bhedon aur kull 'ilm kí wáqifiyat húi, aur merá ímán yahán tak kámil húa kí paháron ko hatá dún, aur mahabbat na rakhún, to main kuchh bhí nahín. ³ Aur agar apná sára mál garibon ko khilá dún, yá apná badan jaláne ko de dún, aur mahabbat na rakhún, to mujhe kuchh bhí fáida nahín. ⁴ Mahabbat sábir hai, aur mihrbán; mahabbat hasad nahín kartí; mahabbat shekhí nahín mártí, aur phúltí nahín, ⁵ názebá kám nahín kartí, apní bihtarí nahín cháhtí, jhunjhlátí nahín, bad-gumání nahín kartí; ⁶ badkárí se khush nahín hotí, balki rástí se khush hotí hai; ⁷ sab kuchh sah letí hai, sab kuchh yaqín kartí hai, sab báton kí ummed rakhtí hai, sab báton kí bardásht kartí hai. ⁸ Mahabbat ko zawál nahín; nubuwwatan hon, to mauqúf ho jáengí; zabáneñ hon, to játi rahengí; 'ilm ho, to mit jáegá. ⁹ Kyúñki hamará 'ilm náqis hai, aur hamári nubuwwat nátamám: ¹⁰ lekin jab kámil áegá, to náqis játa rahegá. ¹¹ Jab main bachcha thá, to bachchon kí tarah boltá thá, bachchon hí kí sí tabí'at thí, bachchon hí kí sí samajh thí; lekin jab jawán húa, to bachpan kí báten tark kar dín. ¹² Ab ham ko áíne men dhundhlá sá dikhái detá hai; magar us waqt rúbarú hokar dek-

henge. Is waqt merá 'ilm náqis hai; magar us waqt aise púre taur par pahchánúngá, jaise main pahchána gayá hún. ¹³ Garaz ímán, ummed, aur mahabbat, yih tínon dáímí hain; magar in men mahabbat afzal hai.

Nubuwwat kí taufíq tarah tarah kí zabáneñ bolne kí nisbat 'alíqadr hai.

14 ¹ Mahabbat ke talib ho, aur ruhání ní'maton kí árzú rakho; khúsusán is bát kí, kí nubuwwat karo. ² Kyúñki jo begání zabán men báten kartá hai, wuh ádmíon se báten nahín kartá, balki Khudá se; is liye kí us kí koí nahín samajhtá; hál-ánki wuh apní ruh ke wasíle se^b bhed kí báten kahtá hai. ³ Lekin jo nubuwwat kartá hai, wuh ádmíon se taraqqí^c, aur nasíhat, aur tasallí kí báten kahtá hai. ⁴ Jo begání zabán men báten kartá hai, wuh apní taraqqí^c kartá hai; aur jo nubuwwat kartá hai, wuh kalísiyá kí taraqqí^c kartá hai. ⁵ Agarchi main yih cháhtá hún, kí tum sab begání zabánon men báten karo, lekin ziyádatar yihí cháhtá hún, kí nubuwwat karo: aur agar begání zabáneñ bolnewálá kalísiyá kí taraqqí^c ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewálá us se bará hai. ⁶ Pas, ai bháíyo, agar main tumháre pás ákar begání zabánon men báten karúñ, aur mukáshafa, yá 'ilm, yá nubuwwat, yá ta'lím kí báten tum se na kahún, to tum ko mujh se kyá fáida hogá? ⁷ Chunánchí beján chízon men bhí, jin se áwáz níkalte hai, mas'alan bánsrí, yá barbat, agar un kí áwázon men farq na ho, to jo phúnká yá bajáya játa hai, wuh kyúnkar pahchána jáe? ⁸ Aur agar turhí kí áwáz sáf na ho, to kaun larái ke liye taiyár hogá? ⁹ Aise hí tum bhí agar zabán se wázih bát na kaho, to jo kahá játa

^a Yá suntá.

^b Yún. ruh men.

^c Yún. ta'mír.

hai, kyúnkar samjhá jáegá? Tum hawá se báten karnewále thahroge. ¹⁰ Dunyá men kitní hí mukhtalíf zabáneñ kyún na hon, magar un men se koí bhí bema'ní na hogí. ¹¹ Pas agar main kisi zabán kí ma'ní na samjhún, to bolnewále ke nazdik main ajnabi thahrúngá, aur bolnewálá mere nazdik ajnabi thahregá. ¹² Pas jab tum rúhání ni'maton^a kí arzú rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhári ni'maton kí afzúní se kalísiyá kí bhí taraqqí^b ho. ¹³ Is sabab se jo begání zabán men báten kartá hai, wuh du'á mánge, ki tarjuma bhí kar sake. ¹⁴ Is liye ki agar main kisi begání zabán men du'á mángún, to merí rúh to du'á mángtí hai, magar merí 'aql bekár hai. ¹⁵ Pas kyá karná hogá^c? Main rúh se bhí du'á mángúngá, aur 'aql se bhí du'á mángúngá; rúh se bhí gaúngá, aur 'aql se bhí gaúngá. ¹⁶ Warna, agar tú rúh se hamd karegá, to náwáqif ádmí^d terí shukrguzári par Ámin kyúnkar kahégá? Is liye ki wuh nahín jántá ki tú kyá kahtá hai. ¹⁷ Tú to beshakk achchhí tarah se shukr kartá hai, magar dúsre ko fáida nahín^e. ¹⁸ Main Khudá ká shukr kartá hún, ki tum sab se ziyáda zabáneñ boltá hún; ¹⁹ lekin kalísiyá men begání zabán men das hazár báten kalíne se mujhe yih ziyáda pasand hai, ki auron kí ta'lím ke liye pánch hí báten 'aql se kahún. ²⁰ Ai bháiyó, tum 'aql ke báre men bachche na bano: badí ke báre men to bachche raho, magar 'aql ke báre men jawán bano. ²¹ Tauret men likhá hai, ki Khudáwand kahtá hai, 'Main begání zabán aur begáné honthon se is ummat se báten karúngá, tab bhí wuh merí na sunenge. ²² Pas

begání zabáneñ imándáron ke liye nahín, balki beímánon ke liye nishán hain; aur nubuwwat beímánon ke liye nahín, balki imándáron ke liye nishán hai. ²³ Agar sári kalísiyá jama' ho, aur sab ke sab begání zabáneñ bolen, aur náwáqif yá beímán log á jáen, to kyá wuh tum ko díwána na kahenge? ²⁴ Lekin agar sab nubuwwat karen, aur koí beímán yá náwáqif á jáe, to har ek use qáíl kar degá, aur har ek us ká imti'hán kar legá; ²⁵ aur us ke dil ke bhed zháhir ho jáenge; tab wuh munh ke bal girkar Khudá ko síjda karegá, aur íqrár karegá, ki beshakk Khudá in men hai.

Kalísiyá ke majma' kí tartíb kí hidáyat.

²⁶ Pas, ai bháiyó, kyá natíja nikálen^e? Jab tum jama' hote ho, to har ek ke dil men^f mazmúr, yá ta'lím, yá mukáshafa, yá begání zabán, yá tarjuma hotá hai. Sab kuchh rúhání taraqqí^b ke liye honá cháhiye. ²⁷ Agar begání zabán men báten karní hon, to do do, yá ziyáda se ziyáda tín tín shakhs bári bári se bolen, aur ek shakhs tarjuma kare: ²⁸ aur agar koí tarjuma karnewálá na ho, to begání zabán bolnewálá kalísiyá men chupkárahe, aur apne dil se aur Khudá se báten kare. ²⁹ Nabíon men se do yá tín bolen, aur báqí un ke kalám ko parkhen. ³⁰ Lekin agar dúsre pás baithnewále par wahí utre, to pahlá khámosh ho jáe. ³¹ Kyúnki tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, táki sab síkhen, aur sab ko nasíhat ho; ³² aur nabíon kí rúhen nabíon ke tábí^g hain; ³³ kyúnki Khudá abtarí ká nahín, balki aman ká bání hai; jaisá muqaddason kí sári kalísiyaon ká hál hai.

^a Yún. rúhon.

^b Yún. ta'mír.

^c Yún. kyá hai?

^d Yún. jo náwáqif kí jagah ko bhar detá hai.

^e Yún. dúsre kí ta'mír nahín hotí.

^f Yasha'yáh 28. 11, 12.

^g Yá har ek ke pás.

³⁴ 'Auraten kalisiyāon men khā-mosh rāhen, kyūnki unhen bolne ká hukm nahīn; balki tābī' rāhen, jaisā Tauret men bhī likhā hai. ³⁵ Aur agar kuchh sikhā chāhen, to ghar men apne apne shauhar se pūchhen; kyūnki 'aurat ká kalisiyā men bolnā sharm kī bāt hai. ³⁶ Kyā Khudā ká kalām tum men se niklā? yā sirf tum hī tak pahunchā hai?

³⁷ Agar koī apne āp ko nabī yā rūhānī samjhe, to yih jān le, ki jo bāten main tumhen likhtā hūn, Khudāwand ke hukm hain. ³⁸ Aur agar koī na jāne, to na jāne.

³⁹ Pas, ai bhāiyo, nubuwwat karne kī ārzū rakho; aur zabānen bolne se mana' na karo. ⁴⁰ Magar sārī bāten shāistagi aur qarīne ke sāth 'amal men āen.

Masīh ke jī ūthne kī shahādāt aur subūt.

15 ¹ Ab, ai bhāiyo, main tumhen wuhī khushkhabarī jatāe detā hūn jo pahle de chukā hūn, jise tum ne qubūl bhī kar liyā thā, aur jis par qāim bhī ho; ² usī ke wasīle se tum ko najāt bhī milī hai, kasharte ki wuh khushkhabarī jo main ne tumhen dī thī yād rakhte ho; warna tumharā imān lānā befāida hūā. ³ Chunānchi main ne sab se pahle tum ko wuhī bāt pahunchā dī, jo mujhe pahunchī thī, ki Masīh Kitāb i muqaddas ke bamūjib hamāre gunāhon ke liye mūā; ⁴ aur dafn hūā; aur tīsre din Kitāb i muqaddas ke bamūjib jī ūthā; ⁵ aur Kefā ko, aur us ke ba'd un bārah ko dikhāī diyā; ⁶ phir pānch sau bhāiyon se ziyāda ko ek sāth dikhāī diyā, jin men se aksar ab tak maujūd hain, aur ba'z so gaye; ⁷ phir Ya'qūb ko dikhāī diyā; phir sāre rasūlon ko; ⁸ aur sab se piche mujh ko, jo goyā adhūre dinon kī paidāish hūn, dikhāī

diyā. ⁹ Kyūnki main rasūlon men sab se chhoṭā hūn, balki rasūl kahlāne ke lāiq nahīn, is liye ki main ne Khudā kī kalisiyā ko satāyā thā. ¹⁰ Lekin jo kuchh hūn, Khudā ke fazl se hūn; aur us ká fazl jo mujh par hūā, wuh befāida nahīn hūā; balki main ne un sab se ziyāda mih-nat kī: aur yih merī taraf se nahīn hūī, balki Khudā ke fazl se jo mujh par thā. ¹¹ Pas khwāh main hūn, khwāh wuh hon, ham yihī manādī karte hain, aur isī par tumharā imān bhī hai.

Murdon kī qiyāmat ke munkiron ko jarwāb.

¹² Jab Masīh kī yih manādī kī jātī hai, ki wuh murdon men se jī ūthā, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon kī qiyāmat hai hī nahīn? ¹³ Agar murdon kī qiyāmat nahīn, to Masīh bhī nahīn jī ūthā; ¹⁴ aur agar Masīh nahīn jī ūthā, to hamārī manādī bhī befāida hai, aur tumharā imān bhī befāida; ¹⁵ balki ham Khudā ke jhūthe gawāh thāhre; kyūnki ham ne Khudā kī bābat yih gawāhī dī, ki us ne Masīh ko jilā diyā, hālānki nahīn jilāyā, agar bi'l farz murde nahīn jilāe jāte. ¹⁶ Aur agar murde nahīn jilāe jāte, to Masīh bhī nahīn jilāyā gayā; ¹⁷ aur agar Masīh nahīn jilāyā gayā, to tumharā imān befāida hai; tum ab tak apne gunāhon men giristār ho. ¹⁸ Balki jo Masīh men so gaye hain, wuh bhī halāk hūe. ¹⁹ Agar ham sirf is hī zindagi men Masīh se ummed rakhte hain, to sāre ādmion se ziyāda badnasīb hain.

²⁰ Lekin beshakk Masīh murdon men se jī ūthā hai, aur jo so gaye hain, un men pahlā phal hūā. ²¹ Kyūnki jab ādmī ke sabab se maut āī, to ādmī hī ke sabab se murdon kī qiyāmat bhī āī. ²² Aur jaise Adam men shāmil hone se sab marte hain,

waise hī Masīh men shāmil hone se sab zinda kiye jāenge. ²³ Lekin har ek apnī apnī bārī se : pahlā phal Masīh ; phir Masīh ke āne par us ke log. ²⁴ Is ke ba'd ākhirat hogī ; us waqt wuh sārī hukūmat aur sārā ikhtiyār aur qudrat nest karke, bādshāhat ko Khudā Bāp ke hawāle kar degā. ²⁵ Kyūnki jab tak ki wuh sāre dushmanon ko apne pān-won tale na le āe, us ko bādshāhī karnī zarūr hai. ²⁶ Jo dushman sab se pichhe nest kiya jāegā, wuh maut hai. ²⁷ Kyūnki Khudā ne sab kuchh us ke zer i qadam kar diya hai. Magar jab wuh kahtā hai, ki Sab kuchh us ke tābī' kar diya gayā, to zāhir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tābī' kar diya, wuh alag rahā. ²⁸ Aur jab sab kuchh Bete ke tābī' ho jāegā, to wuh khud us ke tābī' ho jāegā, jis ne sab chīzen us ke tābī' kar dīn ; tāki sab men Khudā hī sab kuchh ho.

²⁹ Warna jo log murdon ke liye baptisma lete hain, wuh kyā karenge ? Agar murde jilāe hī nahīn jāte, to phir kyūn un ke liye baptisma lete hain ? ³⁰ Aur ham kyūn har waqt khatre men parē rahte hain ? ³¹ Aī bhāiyo, mujhe us fakhr kī qasam, jo hamāre Khudāwand Masīh Yisū ke sabab se tum par hai, main har roz martā hūn. ³² Agar main dunyawī garaz se ^a Itisus men darindon se larā, to mujhe kyā fāida ? Agar murde na jilāe jāenge, to āo, khā pī len, kyūnki kal to mar hī jāenge. ³³ Fareb na khāo : burī suhbaten achchhī ādaton ko bigār detī hain. ³⁴ Rāstbāz hone ke liye ^b hosh men āo, aur gunāh nā karo ; kyūnki ba'z Khudā se nāwāqif hain. Main tumhen sharm dilāne ko yih kahtā hūn.

Murdon kī qiyāmat ke tarīqe ke बारे में.

³⁵ Ab koi yih kahegā, ki Murde kis tarah jī uṭhte hain, aur kaise jism ke sāth āte hain ? ³⁶ Aī nādān, tū khud jo kuchh botā hai, jab tak wuh nahīn martā, zinda nahīn kiya jātā : ³⁷ aur jo tū botā hai, yih wuh jism nahīn jo paidā honewālā hai ; balki sirf dāna hai, khwāh gehūn kā, khwāh kisī aur chīz kā ; ³⁸ magar Khudā jaisā chāhtā hai, waisā us ko jism detā hai ; aur har ek bīj ko khāss jism. ³⁹ Sab gosht yaksān gosht nahīn : balki ādmīon kā gosht aur hai ; chaupāyon kā gosht aur ; parandon kā gosht aur hai ; machhliyon kā gosht aur. ⁴⁰ Āsmānī bhī jism hain, aur zamīnī bhī : magar āsmānīon kā jalāl aur hai, zamīnīon kā aur. ⁴¹ Āftāb kā jalāl aur hai, māhtāb kā jalāl aur, sitāron kā jalāl aur ; kyūnki ek sitāre ko dūsre sitāre se jalāl men farq hai. ⁴² Murdon kī qiyāmat bhī aīsī hī hai. Jism fanā kī hālat men boyā jātā hai ; aur baqā kī hālat men jī uṭhtā hai : ⁴³ beharmatī kī hālat men boyā jātā hai ; aur jalāl kī hālat men jī uṭhtā hai : kamzorī kī hālat men boyā jātā hai ; aur quwwat kī hālat men jī uṭhtā hai : ⁴⁴ nafsānī jism boyā jātā hai ; aur rūhānī jism jī uṭhtā hai. Jab nafsānī jism hai, to rūhānī jism bhī hai. ⁴⁵ Chunānchī likhā bhī hai, ki ^c Pahlā ādmī, ya'nī Ādam, zinda nafs banā. Pichhlā Ādam zinda karnewālī rūh banā. ⁴⁶ Lekin rūhānī pahle na thā, balki nafsānī thā ; is ke ba'd rūhānī hūā. ⁴⁷ Pahlā ādmī zamīn se, ya'nī khākī, thā : dūsra ādmī āsmānī hai. ⁴⁸ Jaisā wuh khākī thā, waise hī aur khākī bhī hain ; aur jaisā wuh āsmānī hai, waise hī aur āsmānī bhī hain. ⁴⁹ Aur jis tarah ham us khākī kī

^a Yun. insān kī tarah.

^b Yā rāstbāzī se, yā khub tarah se.

^c Paidāish 2. 7.

súrat par the, usí tarah us ásmání kí súrat par bhí hongé.

⁵⁰ *Ái bháiyó, merá matlab yih hai, kí gosht aur khún Khudá kí bádsháhát ke wáris nahín ho sakte, aur na faná baqá kí wáris ho saktí hai.* ⁵¹ *Dekho, main tum se bhed kí bát kahtá hún: ham sab soenge to nahín, magar sab badal jáenge; ⁵² aur yih ek dam men, ek pal men, pichhlá narsingá phúnkte hí ho jáegá: kyúnki narsingá phúnká jáegá, aur murde baqá kí bálat men uthenge, aur ham badal jáenge.* ⁵³ *Kyúnki zarúr hai kí yih fání jism baqá ká jáma pahine, aur yih marne-wálá jism hayát i abadí ká jáma pahine.* ⁵⁴ *Aur jab yih fání jism baqá ká jáma pahin chukeyá, aur yih marne-wálá jism hayát i abadí ká jáma pahin chukeyá, to wuh gaul purá hogá, jo likhá hai, kí ^a Maut niglí gayí, aur fath hásil hui^b.* ⁵⁵ *Ai maut, terí fath kahán rahí? Ai maut, terá dank kahán rahá? ⁵⁶ Maut ká dank gunáh hai; aur gunáh ká zor shari'at se hai: ⁵⁷ magar Khudá ká shukr hai, jo hamáre Khudáwand Yisú Masih ke wasile se ham ko fath baqhshtá hai.* ⁵⁸ *Pas, ai mere 'azíz bháiyó, sábitqadam aur qáim raho, aur Khudáwand ke kám men har waqt taraqqí karte raho, kyúnki yih jánte ho, kí tumhári mihnát Khudáwand men befáida nahín hai.*

Yarúshalem ke Masihíon ke liye chandá karne kí bábat.

16 ¹ *Ab us chande kí bábat jo muqaddason ke liye kiyá játá hai, jaisá main ne Galatiya kí kalísiyáon ko hukm diyá, waisá hí tum bhí karo.* ² *Hafte ke pahle din, tum men se har shakhs apní kamáí ke muwáfiq kuchh apne pás rakh chhorá kare, táki mere áne par chande*

na karne pareñ. ³ *Aur jin ko tum tahrír se manzúr karoge, main ákar un kí ma'rifat tumhári khairát^c Yarúshalem ko bhejúngá.* ⁴ *Aur agar wuh is qadr ho, kí mujhe bhí jáná cháhiye, to wuh mere sáth hí jáenge.* ⁵ *Aur main Makiduniya hokar tumháre pás áúngá; kyúnki mujhe Makiduniya men jáná to hai hí; ⁶ magar rahúngá sháyad tumháre hí pás; aur járá bhí tumháre hí pás kátúngá, táki jis taraf main jáná cháhún, tum mujhe us taraf rawána kar do.* ⁷ *Kyúnki main ab ráh men tum se muláqát karní nahín cháhtá; balki mujhe ummed hai kí, Khudáwand ne cháhá, to kuchh 'arse tak tumháre pás rahúngá.* ⁸ *Lekin main 'Íd i Pintekust tak Ifísus men rahúngá; ⁹ kyúnki khushkhabarí dene ko mere liye ek wasí^d aur káramád darwáza khulá hai, aur mukhálif bahut se hain.*

Mukhtalíf nasihatén, aur salám, aur dú'á.

¹⁰ *Agar Tímuthiyus á jáe, to khayál rakhná, kí wuh tumháre pás bekhauf rahe; kyúnki wuh merí tarah Khudáwand ká kám kartá hai: ¹¹ pas koí use haqír na jáne: balki us ko sahíh salámat is taraf rawána karná, kí mere pás á jáe; kyúnki main us ká aur bháiyon ká muntazir hún.* ¹² *Aur bhái Apollos se main ne bahut iltimás kiyá, kí tumháre pás bháiyon ke sáth jáe: magar is waqt jáne par wuh mutlaq rází na húa; lekin jab us ko mauqa^e milegá, to jáegá.*

¹³ *Jágte raho, ímán men qáim raho, mardánagí karo, mazbút raho.* ¹⁴ *Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.*

¹⁵ *Ai bháiyó, tum Stifanáas ke khándán ko jánte ho, kí wuh Akhaya ke pahle phal hain, aur muqaddason kí khidmat ke liye musta'idd rahte*

^a Yasha'yáh 25. 8.

^b Yún. maut fath men garq ho gayí.

^c Yún. fazl.

hain. ¹⁶ Pas main tum se iltimás kartá hún, ki aise logon ke tábi' raho, balki har ek ke jo kám aur mihnát men hamará sharík hai. ¹⁷ Aur main Stifanáas aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún: kyúñki jo tum se rah gayá thá, unhon ne purá kar diyá. ¹⁸ Aur unhon ne merí aur tumhári rúh ko táza kar diyá: pas aise logon ko máno.

¹⁹ Ásiya kí kalísiyáen tum ko salám kahtí hain. Akwila aur Priska, us kalísiyá samet jo un ke

ghar men hai, tumhen Khudáwand men bahut bahut salám kahte hain. ²⁰ Sáre bháí tumhen salám kahte hain: pák bosa lekar ápas men salám karo.

²¹ Paulus ráqim apne háth se salám likhtá hai. ²² Jo koi Khudáwand ko 'aziz nahín rakhtá, mal'ún ho. Hamará Khudáwand ánewálá hai. ²³ Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par ho. ²⁴ Merí mahabbat Masíh Yisú' men tum sab se hotí rahe. Ámín.

KURINTH'ON KE NÁM

PAULUS RASU'L KÁ

DÚSRÁ KHATT.

Salám aur dú'á.

I ¹ Paulus, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh ká rasúl hai, aur bháí Tímuthiyus, Khudá kí us kalísiyá ko, jo Kurinthus men hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddason ko likhte hain, ² ki hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotí rahe.

Us tasallí ke wáste, jo us ko Khudá kí taraf se milí thí, Paulus ká shukríya.

³ Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká Khudá aur Báp, rahmaton ke chashme^a, har tarah kí tasallí dene-wále Khudá kí hamd ho; ⁴ wah hamári sab musíbaton men ham ko tasallí detá hai, táki ham us tasallí ke sabab jo Khudá hamen bakhshtá hai, un ko bhí tasallí de saken, jo

kisí tarah kí musíbat men hain. ⁵ Kyúñki jis tarah Masíh ke se dukh ham ko ziyáda pahunchte játe hain, usí tarah hamári tasallí bhí Masíh ke sabab se ziyáda hotí játi hai. ⁶ Agar ham musíbat utháte hain, to tumhári tasallí aur naját ke wáste; aur agar tasallí páte hain, to tumhári tasallí ke wáste, jis ke bá'is^b tum sabr se un dukhon kí bardásht kar lete ho, jo ham bhí sahte hain: ⁷ aur hamári ummed tumháre báre men mazbút hai; kyúñki ham jánte hain, ki jis tarah tum dukhon men sharík ho, usí tarah tasallí men bhí ho. ⁸ Ai bháíyo, ham nahín cháhte ki tum us musíbat se náwáqif raho jo Ásiya men ham par parí, jis ke sabab ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yá hán tak ki ham ne zindagí se bhí háth dho liye: ⁹ balki apne úpar

^a Yún. Báp.

^b Yún. jis kí tásir se.

maut ke hukm ká yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakhen, balki Khudá ká, jo murdon ko jilátá hai : ¹⁰ chunánchi usí ne ham ko aisí barí halákat se chhuráyá, aur chhuráegá : aur ham ko us se yih ummed hai, ki áge ko bhí chhurátá rahégá ; ¹¹ agar tum bhí du'á se hamárá madad karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasle se milí, us ká shukr bhí bahut se log hamárá taraf se karen.

¹² Kyúnki ham ko apne dil kí is gawáhi par fakhr hai, ki hamárá chál-chalan dunyá men, aur khashskar tum men, jismání hikmat ke sáth nahín, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisí pákizagí aur safáí ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. ¹³ Ham áur bá-ten tumhen nahín likhte, siwá un ke jinhen tum parhte, yá mánte ho, aur mujhe ummed hai ki ákhir tak mánte rahoge : ¹⁴ chunánchi tum ne kisi qadr mán bhí liyá hai, ki ham tumháre fakhr hain, jis tarah hamáre Khudáwand Yisú' ke din tum bhí hamáre fakhr hoge.

Is bát ke bayán men, ki Paulus ne Kurinthus áne men derí kyún kí thí.

¹⁵ Aur isí bharose par main^e ne yih iráda kiyá thá, ki pahle tumháre pás áún, táki tumhen ek áur ní'mat milé ; ¹⁶ aur tumháre pás hokar Makiduniya ko jáún, aur Makiduniya se phir tumháre pás áún, aur tum mujhe Yahúdiya kí taraf rawána kar do. ¹⁷ Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kyá talawwun-mizájí se kiyá thá ? yá jin báton ká qasd kartá hún, kyá jismání taur par kartá hún, ki hán, hán, bhí karún, aur nahín, nahín, bhí karún ? ¹⁸ Khudá kí sachcháí kí qasam, ki hamáre us kalám men jo tum se kiyá játa hai, hán aur nahín dono páí nahín játín. ¹⁹ Kyúnki Khudá ká Betá Yisú' Masíh, jis kí manádí ham ne,

^a Yún. us men hán húi hai.

^o Yún. is wáste us ke zarí'e se Amín bhí húi.

ya'ní main, aur Silwánus, aur Tímuthiyus ne tum men kí, wuh hán aur nahín dono ká karnewálá nahín thahrá, balki sirf hán ká^a ; ²⁰ kyúnki Khudá ke jitne wa'de hain, un sab kí sadáqat us se hotí hai^b ; isí liye jo Amín kahí játi hai, wuh bhí usí ke sabab se hai^c, táki hamáre wasle se Khudá ká jalál záhir ho. ²¹ Aur jo ham ko tumháre sáth Masíh men mazbút rakhtá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai ; ²² jis ne ham par muhr bhí kí, aur baí'áne men Rúh ko hamáre dilon men dálá.

²³ Main Khudá ko gawáh^d kartá hún, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, ki mujhe tum par rahm átá thá. ²⁴ Yih nahín, ki ham ímán ke báre men tum par hukúmat jatáte hain, balki khushí men tumháre madadgar hain : kyúnki tum

2 ímán hí se qáim rahte ho. ¹ Main ne apne dil men yih qasd kiyá thá, ki phir tumháre pás gamgín hokar na áún. ² Kyúnki agar main tum ko gamgín karún, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gamgín húa ? ³ Aur main ne tum ko wuhí bát likhí thí, táki aisá na ho ki mujhe ákar jin se khush honá cháhiye thá, un ke sabab se gamgín hún ; kyúnki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, ki jo merí khushí hai, wuhí tum sab kí hai. ⁴ Kyúnki main ne barí musibat aur dilgíri kí hálát men, bahut se ánsú bahá bahákar, tum ko likhá thá ; lekin is wáste nahín ki tum ko gam ho, balki is wáste ki tum us barí mahabbat ko ma'lúm karo, jo mujhe tum se hai.

Taríba ke ba'd khatákár ko phir shámil karne kí hidáyat.

⁵ Aur agar koí shakhs gam ká bá'is húa hai, to mere hí gam ká nahín,

^b Yún. wuh us men hán hain.

^d Yún. apní ján par gawáh.

balki (táki us par ziyáda sakhtí na karún,) kisi' qadr tum sab ke gam ká bá'is húa. ⁶ Pas yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai. ⁷ Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, ki us ká qusúr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. ⁸ Is liye main tum se iltimás kartá hún, ki us ke báre men mahabbat ká fatwá do. ⁹ Kyúnki main ne is wáste likhá thá, ki tumhen ázmá lún, ki sári báton men farmánbardár ho, yá nahín. ¹⁰ Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hún: kyúnki agar main ne kuchh mu'áf kiyá, to Masíh ká qáim-maqám hokar tumhári khatír mu'áf kiyá; ¹¹ táki Shaitán ká ham par dáo na chale, kyúnki ham us ke hílon se náwáqif nahín.

Apní khidmat ke báre men Rasúl ká fikr aur tasallí.

¹² Aur jab main Masíh kí khush-khabarí dene ko Troás men áyá, aur Khudáwánd kí taraf se mujh par darwáza khul gayá, ¹³ to merí rúh ko árám na milá, is liye ki main ne apne bhái Titus ko na páyá: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. ¹⁴ Magar Khudá ká shukr hai, jo Masíh ke sabab ham ko hamesha asíron kí tarah gasht karátá hai, aur apne 'ilm kí khushbú hamáre wasíle se har jagah phailátá hai. ¹⁵ Kyúnki ham Khudá ke nazdík naját pánewálon aur halák honewálon dono ke liye, Masíh kí khushbú hain; ¹⁶ ba'z ke wáste to marne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jíne ke liye zindagí kí bú hain. Aur kaun in báton ke láiq hai? ¹⁷ kyúnki ham un bahut logon kí mánind nahín, jo Khudá ke kálám men ámezish

karte hain; balki díl kí safáí se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte hain.

Purdá 'ahd kí díní khidmat par naye 'ahd kí khidmat kí fauqíyat.

¹ Kyá ham phir apní neknámí jatání shurú karte hain? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí ke khatt tumháre pás láne, yá tum se lene kí hájat hai? ² Hamará jo khatt hamáre dílon par likhá húa hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte hain: ³ záhir hai, ki tum Masíh ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá kí Rúh se; patthar kí takhtíon par nahín, balki gosht kí, ya'ní díl kí takhtíon par. ⁴ Ham Masíh kí ma'rifat Khudá par aisá hí bharosá rakhte hain: ⁵ yih nahín ki ba zát i khud ham is láiq hain, ki apní taraf se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamári liyáqat Khudá kí taraf se hai; ⁶ jis ne ham ko naye 'ahd ke khádim hone ke láiq bhí kiyá: lafzon^b ke khádim nahín, balki rúh ke; kyúnki lafz^b már dálte hain, magar rúh zinda kartí hai. ⁷ Aur jab maut ká wuh 'ahd jis ke hurúf pattharon par khode gaye the^c, aisá jalálwálá húa, ki baní Isráíl Músá ke chihre par, us jalál ke sabab se jo us ke chihre par thá, gaur se nazar na kar sake; hálánki wuh ghattá játa thá; ⁸ to rúh ká 'ahd^d to zarúr hí jalálwálá hogá. ⁹ Kyúnki jab mujrim thahránewálá 'ahd^e jalálwálá^f thá, to rástbázi ká 'ahd^d to zarúr hí jalálwálá hogá. ¹⁰ Balki is súrat men wuh jalálwálá is bare hí jalál ke sabab se bejalál thahrá. ¹¹ Kyúnki jab miṭnewálí chíz jalálwálí thí, to báqí rahnewálí chíz to zarúr hí jalálwálí hogí.

^a Yá záhir kartá hai.

^b Yún, harf.

^c Yún, maut kí wuh khidmat jo harfon men pattharon par khudí hui thí.

^d Yún, kí khidmat.

^e Yún, thahránewálí khidmat.

^f Yún, jalál.

¹² Pas ham aisí ummed karke, barí dilerí se bolte haiñ; ¹³ aur Músá kí tarah nahín karte, jis ne apne chihre par niqáb^a dálí, táki baní Isráíl us miñnewálí chiz ke anjám ko na dekh sakeñ: ¹⁴ lekin un ke dil^b sañht ho gaye: kyúñki áj tak puráne 'ahdnáme ke parhte waqt, un ke dilon par wuhí parda pará rahtá hai; magar wuh Masíh ke sabab se uth játá hai. ¹⁵ Aur áj tak jab kabhí Músá kí kitáb parhí játí hai, to un ke dil par parda pará rahtá hai. ¹⁶ Lekin jab kabhí un ká dil Khudáwand kí taraf phiregá, to wuh parda uth jáegá. ¹⁷ Aur wuh Khudáwand Rúh hai: aur jahán kahín Khudáwand kí Rúh hai, wahán ázádí bhí hai. ¹⁸ Magar jab ham sab ke beniqáb chihron par Khudáwand ke jalál ká 'aks is tarah partá játá hai^c, jis tarah áíne men, to us Khudáwand ke wastle se jo Rúh hai, hamáří wuhí jaláílí súrat darja ba darja bantí játí hai.

Apní díní khidmat men Paulus kí sachchái aur ján-nisári.

4 ¹ Pas jab ham par aisá rahm húa, ki hamen yih khidmat milí, to ham himmat nahín hárté: ² balki ham ne sharm kí poshída bá-ton ko tark kar diyá, aur makkáří kí chál nahín chalte, na Khudá ke kálám men ámezish karte haiñ; balki haqq záhír karke Khudá ke rú ba rú har ek ádmí ke dil men apní neki biñháte haiñ. ³ Aur agar hamáří khushkhabarí^d par parda pará húa hai, to halák honewálon hí ke wáste hai: ⁴ ya'ní un beímánon ke wáste, jin kí 'aqlon par is jahán ke khudá ne taríquí ká parda dál diyá hai, táki Masíh jo Khudá kí súrat hai, us ke jalál kí khushkhabarí^d kí raushní un

par na pare. ⁵ Kyúñki ham apní nahín, balki Masíh Yisú' kí manádí karte haiñ, ki wuh Khudáwand hai; aur apne haqq men yih kahte haiñ, ki Yisú' kí khatír tumháre gulám haiñ. ⁶ Is liye ki Khudá hí hai, jis ne farmáyá, ki Taríquí men se núr chamke; aur wuhí hamáre dilon men chamká, táki Khudá ke jalál kí pah-chán ká núr Yisú' Masíh ke chihre se jalwagar ho.

⁷ Lekin hamáre pás yih khazána mittí ke bartanon men rakhá hai, táki ma'lúm ho ki yih hadd se ziyáda qudrat hamáří taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se hai. ⁸ Ham har taraf se musibat utháte to haiñ, lekin láchár nahín hote; hairán to hote haiñ, magar náummed nahín hote; ⁹ satáe to játe haiñ, magar akele nahín rahte; giráe to játe haiñ, lekin halák nahín hote; ¹⁰ ham har waqt apne jism men goyá Yisú' kí maut^e liye phirte haiñ, táki Yisú' kí zindagí bhí hamáre jism men záhír ho. ¹¹ Kyúñki ham jíte jí Yisú' kí khatír hamesha maut ke hawáale kiye játe haiñ, táki Yisú' kí zindagí bhí hamáre fání jism men záhír ho. ¹² Pas maut ká asar to ham par hotá hai, aur zindagí ká tum par. ¹³ Aur chúñki ham men wuhí ímán kí rúh hai, jis kí bábat likhá hai, kí^f Main ímán láya, aur isí liye bolá; is wáste ham bhí ímán láe, aur isí wáste bolte haiñ; ¹⁴ kyúñki ham jánte haiñ, ki jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jiláegá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. ¹⁵ Is liye ki sárí chizen tumháre wáste haiñ, táki bahut se logon ke sabab se fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukr-guzáří bhí barháe.

^a Yá parda.

^b Yún. khayálat.

^c Yá jab ham sab, beniqáb chihron se, Khudáwand ke jalál ká 'aks is tarah dekhte haiñ.

^d Yá Injíl.

^e Yún. ká már dádí ján.

^f Zabúr 16. 10.

Jismání taklifon men dsmání watan kí ummed.

16 Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamárá záhirí insáníyat záil hotí játí hai, phir bhí hamárá bátiní insáníyat roz ba roz nayí hotí játí hai.

17 Kyúnki hamárá dam bhar kí halkí sí musibat hamáre liye az hadd bhári aur abadí jalál paidá kartí játí hai;

18 aur ham dekhí húi chízon par nazar nahín karte, balki andekhí chízon par: kyúnki dekhí húi chízen chandroza hain; magar andekhí chízen abadi hain.

5 ¹ Kyúnki ham jánte hain, ki jab hamára khaime ká ghar jo zamín par hai, gir jáegá, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imárat milegi, jo háth ká baná húa ghar nahín, balki abadí hai. ² Chunanáchi ham is men karáhte rahte hain; aur barí árzú rakhte hain, ki apne ásmání ghar se mulabbas ho jáen: ³ táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jáen. ⁴ Kyúnki ham is khaime men rahkar bojh ke máre karáhte hain; is liye nahín ki yih libás utárná cháhte hain, balki is par áur pahinná cháhte hain, táki zindagí maut ko nigal jáe^a.

⁵ Aur jis ne ham ko is bát ke liye taiyár kiyá, wuh Khudá hai, aur usí ne hamen Rúh ko bai'áne men diyá. ⁶ Pas hamesha hamárá khatirjama^a rahtí hai, aur yih jánte hain, ki jab tak ham jism ke watan men rahte hain, Khudá-wand ke hán se jiláwatan rahte hain;

⁷ kyúnki ham ímán par chalte hain, na ki ánkhoñ dekhe par; ⁸ garaz, hamárá khatirjama^a hai; aur ham ko jism ke watan se 'aláhida hokar Khudá-wand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. ⁹ Isí wáste ham yih hausila rakhte hain, ki watan men hon, khwáh jiláwatan, us ko khush karen. ¹⁰ Kyúnki zarúr hai

ki Masíh ke takht i 'adálat ke sámne jákar ham sab ká hál záhir kiyá jáe, táki har shaḡhs apne un kámon ká badlá páe, jo us ne jism ke wasíle se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure.

Apní tamám díní khidmat men Paulus ká Masíh kí mahabbat ká majbúr rahná.

11 Pas ham Khudá-wand ke khauf ko pesh i nazar rakhkar, ádmíon ko samjháte hain, aur Khudá par hamárá hál záhir hai; aur mujhe ummed hai, ki tumháre dilon par bhí záhir ho jáegá. **12** Ham phir apní neknámí tum par nahín jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa^a dete hain, táki tum un ko jawáb desako, jo záhir par fakhr karte hain, aur bátin par nahín.

13 Agar ham beḡhud hain, to Khudá ke wáste hain; aur agar hosh men hain, to tumháre wáste. **14** Kyúnki Masíh kí mahabbat ham ko majbúr kar detí hai; is liye ki ham yih samajhte hain, ki jab ek sab ke wáste múá, to sab mar gaye;

15 aur wuh is liye sab ke wáste múá, ki jo jíte hain, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste múá, aur phir jí uthá. **16** Pas ab se ham kisé kí jismání hálát par libáz na karenge: agarchi Masíh kí bhí jismání hálát par libáz kiyá thá, magar ab na karenge. **17** Is liye agar koí Masíh men hai, to wuh naye sire se makhlúq húá: purání chízen játí rahín; dekho, wuh nayí ho gayín.

18 Aur sab chízen Khudá kí taraf se hain, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamára mel miláp kar liyá, aur mel karáne kí khidmat hamáre sipurd kí; **19** matlab yih hai, ki Khudá ne Masíh ke wasíle se apne sáth dunyá ká mel kar liyá, aur un kí taqsíron ko un ke zimme na lagáya,

^a Yún. jo fání hai, zindagí se niglá jáe.

aur us ne mel ká paigám hamen saunp diyá hai.

Masíh ke elchí kí nafs-kushí aur minnat.

²⁰ Pas ham Masíh ke elchí hain; hamáre wasíle se Khudá goyá iltimás kartá hai; ham Masíh kí taraf se minnat karte hain, kí Khudá se mel kar lo. ²¹ Jo gunáh se wáqif na thé, usí ko us ne hamáris khatír gunáh tháhráyá, táki ham us men hokar Khu-

6 dá kí rástbázi tháhren. ¹ Aur ham jo us ke sáth kám karne-wále hain, yih bhí iltimás karte hain, kí Khudá ká fazl jo tum par húá, befáida na rahne do; ² kyúнки wuh kahtá hai, kí

^a Main ne qubúliyat ke waqt terí sun lí,

Aur naját ke din terí madad kí: dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká din hai: ³ ham kisi bát men thokar kháne ká koí mauqa^a nahín dete, táki hamáris khdmat par harf na áe; ⁴ balki apne áp ko har bát se Khudá ká khdám zálhir karte hain, bare sabr se, musábaton se, ihtiyájon se, tangíon se, ⁵ kore kháne se, qaid hone se, hangámon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se; ⁶ pákízagi se, 'ilm se, tahammul se, mihrbáni se, Rúhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, ⁷ kalám i haqq se, Khudá kí qudrat se; rástbázi ke hathýaron se wasíle se jo dahine báen hain, ⁸ 'izzat aur be'izzatí ke wasíle se, bad-námí aur neknámí ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lúm hote hain, phir bhí sachche hain; ⁹ gumnámon kí mánind hain, táham mashhúr hain; marte húon kí mánind hain, magar dekho, jíte hain; már kháne-wálon kí mánind hain, magar ján se máre nahín játe; ¹⁰ gamgínon kí

mánind hain, lekin hamesha khush rahte hain; kangálon kí mánind hain, magar bahuteron ko daulatmand kar dete hain; nádáron kí mánind hain, táham sab kuchh rakhte hain.

¹¹ Ai Kurinthío, ham ne tum se khulkar báten kí, aur hamará dil tumháris taraf se kusháda ho gayá. ¹² Hamáre dílon men tumháris mahabbat kí kamí nahín, magar tumháre hí dílon men kamí hai^b. ¹³ Pas main farzand jánkar tum se kahtá hún, kí tum bhí us ke badle men kusháda-dil ho jáo.

¹⁴ Beímanon ke sáth sharík hokar námunásib chál na chalo^c: kyúнки rástbázi aur bedíni men kyá mel jol? aur raushní aur tárikí men kyá shirákat? ¹⁵ Masíh ko Balíya'al ke sáth kaun sí muwáfagat? Aur imándár ká beíman se kyá wásta? ¹⁶ Aur Khudá ke maqdis ko buton se kyá munásabat hai? kyúнки ham zinda Khudá ká maqdis hain; chunánci Khudá ne kahá hai, kí^d Main un men basúngá, aur un men chalún phirúngá; aur main un ká Khudá húngá, aur wuh merí ummat honge. ¹⁷ Is wáste Khudáwand farmatá hai, kí

^e Un men se níkal kar 'aláhida raho, Aur nápak chíz ko na chhúo;

To main tum ko qubúl kar lúngá, ¹⁸ Aur tumhára Báp húngá,

Aur tum mere bete beíyan hoge yih Khudáwand Qádir í mutlaq ká

7 gaul hai. ¹ Pas ai 'azízo, chúnki ham se aise wa'de kiye gaye, to áo, apne áp ko har tarah kí jismáni aur ruháni álúdagí se pák karen, aur Khudá ke khauf se pákízagi ko kamál tak pahuncháen.

² Ham ko apne dil men jagah do: ham ne kisi se beinsáfi nahín kí, kisi ko nahín bigará, kisi se dagá

^a Yasha'yáh 49. 8. men tang kiye játe ho.

^b Yún. tum ham men tang nahín kiye játe, magar apní ántriyon se. ^c Yún. gairmusáwí jús men na juto.

^d Ahabár 26. 12. ^e Yasha'yáh 52. 11.

nahín kí. ³ Main tumhen mujrim thahráne ke liye yih nahín kahtá : kyúnki pahle hí kah chuká hún, ki tum hamáre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sáth mareñ aur jien. ⁴ Main tum se barí dilerí ke sáth báten kartá hún, mujhe tum par bará fakhr hai : mujh ko purí tasallí ho gayí hai ; jitní musíbaten ham par áti hain, un sab men merá dil khushí se labrez rahtá hai^a.

Apne pahle khatt kí tásir par Paulus kí khushí.

⁵ Kyúnki jab ham Makiduniya men áe, us waqt bhí hamáre jí^b ko chain na milá, balki har taraf se musíbat men giriftár rahe ; báhar laráiyán thín, andar dahshaten. ⁶ Táham ájizon ko tasallí bakhshe-wále, ya'ní Khudá, ne Titus ke áne se ham ko tasallí bakhsí ; ⁷ aur na sirf us ke áne se, balki us kí us tasallí se bhí, jo us ko tumhári taraf se húi ; aur us ne tumhárá ishtiyáq, tumhárá gam, aur tumhárá josh, jo merí bábat thá, ham se bayán kiyá, jis se main áur bhí khush húa. ⁸ Go main ne tum ko apne khatt se gamgín láiyá, magar us se pachhtátá nahín, agarchi pahle pachhtátá thá ; chunáñchi dekhtá hún, ki us khatt se tum ko gam húa, agarchi chandroza thá. ⁹ Ab main is liye khush nahín hún, ki tum ko gam húa, balki is liye, ki tumháre gam ká anjám tauba húa : kyúnki tumhárá gam khudáparastí ká thá, táki tum ko hamári taraf se kisi tarah ká nuqsán na ho. ¹⁰ Kyúnki khudáparastí ká gam aisi tauba paidá kartá hai, jis ká anjám naját hai, aur us se pachhtáná nahín partá : magar dunyá ká gam maut paidá kartá hai. ¹¹ Pas dekho, isí bát ne, ki tum khudáparastí ke taur par gamgín húa, tum men kis qadr sargarmí,

^a Yún. main khushí se umáñdtá hún.

aur 'uzr, aur khafagí, aur khauf, aur ishtiyáq, aur josh, aur intiqa'm paidá kiyá ! Tum ne har tarah se sábit kar dikháya, ki tum is muqaddame men barí ho. ¹² Pas agarchi main ne tum ko likhá thá, magar na us ke bá'is likhá, jis ne beinsáfi kí, aur na us ke bá'is jis par beinsáfi húi, balki is liye ki tumhári sargarmí jo hamáre wáste hai, Khudá ke huzúr tum par záhír ho jáe. ¹³ Isí liye ham ko tasallí húi hai : aur hamári is tasallí men ham ko Titus kí khushí ke sabab áur bhí khushí húi, kyúnki tum sab ke bá'is us kí rúh phir táza ho gayí. ¹⁴ Aur agar main ne us ke sámne tumhári bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda na húa ; magar jis tarah kí ham ne sári báten tum se sach sach kahín, isí tarah jo fakhr ham ne Titus ke sámne kiyá, wuh bhí sach niklá. ¹⁵ Aur jab us ko tum sab kí farmánbardári yád áti hai, ki tum kis tarah darte aur kámpte húa us se mile, to us kí dilí mahabbat tum se áur bhí ziyáda hotí játi hai. ¹⁶ Main khush hún, ki har bát men tumhári taraf se merí khátirjama' hai.

Us chande kí bábat nasíhaten, jo Paulus ne Yahúdiya ke garíb Masihíon ke wáste karáya.

8 ¹ Ab ai bháiyó, ham tum ko Khudá ke us fazl kí khabar dete hain, jo Makiduniya kí kalisiyáon par húa hai ; ² ki musíbat kí barí ázmáish men un kí barí khushí aur sakht garibí ne un kí sakháwat ko hadd se ziyáda kar diya. ³ Aur main gawáhi detá hún, ki unhon ne maqdúr ke muwáfiq, balki maqdúr se bhí ziyáda, apní khushí se diya, ⁴ aur is khairát^c aur muqaddason kí khidmat kí shirákát kí bábat, ham se barí minnat ke sáth darxhwást kí : ⁵ aur hamári ummed ke muwá-

^b Yún. gosh, yá jism.

^c Yún. is fazl.

fiq hí nahín diyá, balki pahle apne áp ko Khudáwand ke sipurd kiyá, aur phir Khudá kí marzí se hamáre sipurd húa. ⁶ Is wáste ham ne Titus ko nasíhat kí, ki jaise us ne pahle shurú' kiyá thá, waise hí tum men is kхайráat ke kám* ko purá bhí kare. ⁷ Pas jaise tum ímán, aur kalám, aur 'ilm, aur purí sargarmí, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho, har tarah se sabaqat le gaye ho, waise hí is kхайráat ke kám* men bhí sabaqat le jáo. ⁸ Main hukm ke taur par nahín kahtá, balki is liye ki auron kí sargarmí se tumhári mahabbat kí sachcháí ko ázmáun; ⁹ kyúнки tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke fazl ko jánte ho, ki wuh daulatmand hokar tumhári kхайtir garíb ban gayá, táki tum us kí garíbí ke sabab se daulatmand ho jáo. ¹⁰ Aur main is amr men apní ráe detá hún, kyúнки yih tumháre liye mufid hai, is liye ki tum pichhle sál se na sirf is kám men, balki us ke iráde men bhí awwal the. ¹¹ Pas ab is kám ko purá bhí karo, táki jaise tum iráda karne men mustá'idd the, waise hí maqdúr ke muwáfiq takmíl bhí karo. ¹² Kyúнки agar níyat ho, to kхайráat us ke muwáfiq maqbúl hogí jo ádmí ke pás hai, na us ke muwáfiq jo us ke pás nahín. ¹³ Yih nahín ki auron ko áráam mile, aur tum ko taklíf ho: ¹⁴ balki barábarí ke taur par, is waqt tumhári daulat se un kí kamí purí ho, táki un kí daulat se tumhári kamí purí ho; aur is tarah barábarí ho jáe; ¹⁵ chunánci likhá hai, ki ^b Jis ne bahut jama' kiyá us ká kuchh ziyáda na niklá, aur jis ne thorá jama' kiyá us ká kuchh kam na niklá.

¹⁶ Khudá ká shukr hai, jo Titus ke dil men tumháre wáste waisí hí

sargarmí paidá kartá hai. ¹⁷ Kyúнки us ne hamári nasíhat ko mán liyá, balki bará sargarm hokar apní kхайshí se tumhári taraf rawána húa. ¹⁸ Aur ham ne us ke sáth us bhái ko bhejá, jis kí ta'rif kхайshkhabarí dene ke sabab se^c, tamám kalisiyáon men hotí hai; ¹⁹ aur sirf yihí nahín, balki wuh kalisiyáon kí taraf se is kхайráat* ke báre men hamárá ham-safar muqarrar húa: aur ham ih khidmat is liye karte hain, ki Khudáwand ká jalál aur hamará shauq záhir ho: ²⁰ aur ham bachte rahte hain, ki jis barí kхайráat ke báre men khidmat karte hain, us kí bábat koí ham par harf na láe: ²¹ kyúнки ham aisí chízon kí tadbír karte hain, jo na sirf Khudáwand ke nazdík bháli hain, balki ádmíon ke nazdík bhí. ²² Aur ham ne un ke sáth apne us bhái ko bhejá hai, jis ko ham ne bahut sí báton men bárhá ázmákar sargarm páyá hai, magar chúnki us ko tum par bará bharosá hai, is liye ab bahut ziyáda sargarm hai. ²³ Agar koí Titus kí bábat púchhe, to wuh merá sharík, aur tumháre wáste merá hamkhidmat hai; agar hamáre bháiyon kí bábat púchhá jáe, to wuh kalisiyáon ke rasúl, aur Masíh ke jalál hain. ²⁴ Pas apní mahabbat aur hamará wuh fakhr jo tum par hai, kalisiyáon ke rúbarú un par^sábit karo.

¹ Jo khidmat muqaddas logon ke wáste kí játi hai, us kí bábat mujhe tum ko likhná fuzúl hai: ² kyúнки main tumhárá shauq jántá hún, jis ke sabab se Makiduniya ke logon ke áge tum par fakhr kartá hún, ki Akhaya ke log pichhle sál se taiyár hain, aur tumhári sargarmí ne aksar logon ko ubhárá. ³ Lekin main ne bháiyon ko is liye bhejá, ki ham jo fakhr is báre men tum par karte hain, wuh beasl na tháhre;

* Yún. is fazl.

^b Kхurúj 16. 18.

^c Yún. kхайshkhabarí, yá Injil men.

balki tum mere kahne ke muwāfiq taiyār raho : ⁴ aisā na ho, ki Makī-duniya ke log mere sāth ākar tum ko taiyār na pāen, aur ham (yih nahīn kahte, ki tum) us bharose ke sabab sharminda hon. ⁵ Is liye main ne bhāiyoṅ se yih darkhwāst karnī zurūr samjhi, ki wuh pahle se tumhāre pās jākar tumhārī mau'ūda bakhshish ^a ko peshtar se taiyār kar rahen, tāki wuh bakhshish ^a ki tarah taiyār rahe, na jurmāne ^b ke taur par.

⁶ Lekin bāt yih hai, ki jo thorā ^c botā hai, wuh thorā ^c kātegā ; aur jo bahut ^d botā hai, wuh bahut ^d kātegā. ⁷ Jis qadr har ek ne apne dil meṅ ṭhahrayā hai, usī qadr de ; na dareg karke, aur na lāchārī se, kyūnki Khudā khushī se denewāle ko 'azīz rakhtā hai. ⁸ Aur Khudā tum par har tarah kā fazl kasrat se kar saktā hai, tāki tum ko hamesha har chīz kāfī taur par milā kare, aur har nek kām ke liye tumhāre pās bahut kuchh maujūd rahā kare : ⁹ chunānchi likhā hai, ki

^a Us ne bakher kī hai, us ne kangālon ko diyā hai ;

Us kī rāstbāzī abad tak bāqī rahegi.

¹⁰ Pas jo bonewāle ke liye bīj baham pahunchatā, aur khāne ke liye rotī bakhshatā hai, wuh tumhāre liye bīj baham pahunchāegā, aur us meṅ taraqqī kar degā, aur tumhārī rāstbāzī ke phalon ko bhī barhāegā : ¹¹ aur tum har chīz ko ifrāt se pākar, sab tarah kī saḥāwat karoge, jo hamāre wasīle se Khudā kī shukrguzārī kā bā'is hotī hai. ¹² Kyūnki is khidmat ke anjām dene se nā sirf muqaddason kī ihtiyājeṅ rafa' hotī hain, balki bahut logon kī taraf se

Khudā kī barī shukrguzārī hotī hai ; ¹³ is liye ki jo nīyat is khidmat se sābit hūī, us ke sabab se wuh Khudā kī barāī karte hain, ki tum Masīh kī khushkhabarī kā iqrār karke us par tābi'dārī se 'amal karte ho, aur un kī aur sab logon kī madad karne meṅ saḥāwat karte ho ; ¹⁴ aur wuh tumhāre liye du'ā māngte hain, aur tumhāre mushtāq hain, is liye ki tum par Khudā kā barā hī fazl hai. ¹⁵ Us bakhshish ke bā'is jo bayān se bāhar hai, Khudā kā shukr hai.

*Apne rasūl iḥtiyār ke बारे मेṅ
Paulus kī jawābdihi.*

IO ¹ Main Paulus jo tumhāre rū bā rū 'ājiz aur pīṭh pīṭhe tum par diler hūn, Masīh kā hilm aur narmī yād dilākar ² tum se iltimās kartā hūn : ² balki minnat kartā hūn, ki mujhe hāzīr hokar us bebākī ^e ke sāth diler na honā pare, jis se main un logon par diler hone kā qasd rakhtā hūn, jo hamāre chālchalan ko jismānī samajhte hain. ³ Kyūnki ham agarchi jism meṅ zindagī guzarte hain, magar jism ke taur par larte nahīn ; ⁴ is liye ki hamārī larāī ke hathyār jismānī nahīn, balki Khudā ke nazdīk qala'on ke dhā dene ke qābil ^h hain ; ⁵ chunānchi ham tasawwurāt, aur har ek ūnchī chīz ko jo Khudā kī pahchān ke barḥilāf sir ūthāe hūe hai, mitā ⁱ dete hain, aur har ek khayāl ko qaid karke Masīh kā farmānbardār banā dete hain ; ⁶ aur ham taiyār hain, ki jab tumhārī farmānbardārī pūrī ho, to har tarah kī nāfarmānī kā badlā leṅ. ⁷ Tum to un chizon par nazar karte ho, jo ānkhon ke sāmne hain. Agar kisī ko apne upar yih bharosā hai, ki wuh Masīh kā hai,

^a Yūn. barakat.

^b Yūn. lālach.

^c Yūn. bachāke.

^d Yūn. barakat se.

^e Zabūr 112. 9.

^f Yūn. ke hilm aur narmī ke wasīle se.

^g Yūn. bharose.

^h Yūn. par qādir.

ⁱ Yūn. dhā.

to apne dil men yih bhí soche, ki jaise wuh Masíh ká hai, waise hí ham bhí hain. ⁸ Kyúñki agar main is iḡhtiyár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Ḳhudáwand ne tumháre banáne ke liye diyá hai, na bigárne^a ke liye, to main sharminda na húngá. ⁹ Yih main is liye kahtá hún, ki khatton ke zarífe se tum ko daránewálá na thahrún. ¹⁰ Kyúñki kahte hain, ki Ús ke ḡhatt to albatta mu'assir aur zabardast hain; lekin jab wuh ḡhud átá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai^b, aur us ká kalám láchár hai. ¹¹ Pas aisá kahnewálá samajh rakhe, ki jaisá píth píchhe khatton men hamará kalám hai, waisá hí maujudági ke waqt hamará kam bhí hogá. ¹² Kyúñki hamárá yih jur'at nahín, ki apne áp ko un chand shakhsón men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apní neknámí jatáte hain; lekin wuh ḡhud apne áp ko ápas men wazan karke^c, aur apne áp ko ek dústre se nisbat dekar, nádán thaharte hain. ¹³ Lekin ham andáze^d se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe^e ke andáze^d ke muwáfíq jo Ḳhudá ne hamáre liye muqarrar kiyá^f hai, jis men tum bhí á gaye ho^g. ¹⁴ Kyúñki ham apne áp ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise ki tum tak na pahunchne kí súrat men hotá, balki ham Masíh kí ḡhushḡhabarí dete hús^h tum tak pahunch gaye the: ¹⁵ aur ham andáze^d se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár hain, ki jab tumháre ímán men taraqqí ho, to ham bhí tumháre sabab se apne 'iláqe^e ke muwáfíq áur bhí barhen; ¹⁶ táki tumhári

sarhadd se pare ḡhushḡhabarí¹ pahunchá den, na ki gair ke 'iláqe^e men baní banáí chizon par fakhr karen. ¹⁷ Garaz, fakhr karnewálá Ḳhudáwand par fakhr kare. ¹⁸ Kyúñki jo apní neknámí jatáta hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Ḳhudáwand neknám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

Thúthe rasúlon ke barḡhílaḡf nasíhat.

II ¹ Kásh ki tum merí thoḡí sí bewuqúfí kí bardásht kar sakte: hán, tum merí bardásht karte to ho. ² Mujhe tumhári bábat Ḳhudá ká sá fikr^k hai: kyúñki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kunwárá kí mánind Masíh ke pás házir karún. ³ Lekin main dartá hún, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkárá se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre ḡhayálát bhí us ḡhulús aur pákdámaní se na badal jáen, jo Masíh se muta'allíq hai. ⁴ Kyúñki jo átá hai, agar wuh kisé dústre Yisú¹ kí manadí kartá hai, jis kí ham ne manadí nahín kí, yá koí áur rúh tum ko miltí hai, jo na milí thí, yá dúsrí ḡhushḡhabarí¹ milí, jis ko tum ne qubúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. ⁵ Lekin main apne áp ko un afzal rasúlon se kuchh íkam nahín samajhtá. ⁶ Aur agar kalám ke í'tibar se náwáqíf hún, to 'ilm ke í'tibar se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmíon par tumhári khátir záhir kar diyá. ⁷ Kyá yih mujh se khátá húsí, ki main ne tumhen Ḳhudá kí ḡhushḡhabarí¹ muft pahunchákar apne áp ko farotan kiyá, táki tum baland ho jáo?

^a Yún. ḡháné.

^b Yún. lekin us kí jismání maujudági kamzor hai.

^c Yún. nápkar.

^d Yá náp.

^e Yá hadd yá jaríb.

^f Yún. bánt diyá.

^g Yún. tum tak pahunchne ke liye.

^h Yún. ḡhushḡhabarí yá Injíl men.

¹ Yá Injíl.

^k Yá Ḳhudá kí sí gairat.

⁸ Main ne áur kalisiyáon ko lútá, ya'ní un se ujrát lí, táki tumhári k̄hidmat karún; ⁹ aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh na dálá thá; kyúnki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá, aur main har ek bát men tum par bojh dálne se báz rahá, aur rahúngá. ¹⁰ Masíh kí sadáqat ke bamújib kahtá hún, jo mere dil men hai, ki Aḡhaya ke 'iláqe men koí shaḡhs mujhe yih fakhr karne se na rokegá. ¹¹ Kis wáste? kyá is wáste kí main tum se mahabbat nahín rakhtá? Is ko Ḳhudá jántá hai. ¹² Lekin jo kartá hún, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na mile: balki jis bát par wuh fakhr karte hain, us men ham hí jaise niklen. ¹³ Kyúnki aise log jhúṭhe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hain, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná lete hain. ¹⁴ Aur yih ta'ajjub kí bát nahín, kyúnki Shaitán bhí apne áp ko núrání firishte ká hamshakl baná letá hai. ¹⁵ Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín: lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfiq hogá.

* *Khushkhabarí phailáne ke kám men Paulus kí mihnaton aur taklífon ká zikr.*

¹⁶ Main phir kahtá hún, kí mujhe koí bewuqúf na samjhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qubúl karo, kí main bhí thorá sá fakhr karún. ¹⁷ Jo kuchh main kahtá hún, wuh Ḳhudáwand ke taur par nahín kahtá, balki goyá bewuqúfi se, aur us jur'at se kahtá hún jo fakhr karne men hotí hai. ¹⁸ Jab áur bahut se log jismání taur par fakhr

karte hain, to main bhí karúngá. ¹⁹ Kyúnki tum 'aqlmand hokar khushí se nádánon kí bardásht karte ho. ²⁰ Jab koí tumhen gulám baná-tá hai, yá khá játá hai, yá phansá letá hai, yá apne áp ko bará ṭhah-rátá hai, yá tumháre munh par tamáncha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. ²¹ Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, kí ham kamzor se the. Magar jis kisi bát men koí diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfi hai,) main bhí diler hún. ²² Kyá wuhí 'Ibrání hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Isráíli hain? Main bhí hún. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se hain? Main bhí hún. ²³ Kyá wuhí Masíh ke khádim hain? (merá yih kahná díwánagí hai;) main ziyádatar hún; ya'ní mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, koré kháne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron^a men rahá hún. ²⁴ Main ne Yahúdíon se páñch bár ek kam chális chális koré kháe. ²⁵ Tín bár chhariyán kháin, ek bár sangsár kiyá gayá, tín martabe jaház ṭúṭne kí balá men pará, ek rát din samundar men kátá; ²⁶ main aksar safaron men, daryáon ke khatron men, dákúon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, bayábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúṭhe bháiyon ke khatron men; ²⁷ mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálát men, bhúkh aur piyás kí musibat men, bárhá fáqakashí men, sardí aur nangepan kí hálát men rahá hún. ²⁸ Áur báton ke 'iláwa, jin ká main zikr nahín kartá, sári kalisiyáon ká fikr mujhe har roz á dabátá hai. ²⁹ Kis kí kamzorí se main kamzor nahín hotá? Kis ke ṭhokar kháne se merá

dil nahin dukhtá? ³⁰ Agar fakhr hí karná zarúr hai, to un báton par fakhr karúngá, jo merí kamzorí se muta'alliq hain. ³¹ Khudáwand Yisú' ká Khudá aur Báp, jis kí abad tak hamd ho, jántá hai kí main jhúth nahin kahtá. ³² Damishq men us hákim ne jo bádsháh Aritás kí taraf se thá, mere pakarne ke liye Damishqion ke shahr par pahrá bithá rakhá thá: ³³ phir mujhe tokre men bithákar khiṛkí kí rāh díwār par se laṭká diyá gayá, aur main us ke háthon se bach gayá.

Paulus kí ásmání royaton aur jismání kamzorí ká zikr.

12 ¹ Agarchi mufid nahin, magar táham mujhe fakhr karná zarúr húa. Pas jo royá aur mukáshafe Khudáwand kí taraf se mujhe 'ináyat húa, un ká main zikr kartá hún. ² Main ek Masíhí shakhs ^b ko jántá hún; chaudah baras húa, kí wuh yakáyak tísre ásmán tak uṭhá liyá gayá; na mujhe yih ma'lúm ki badan samet; na yih ma'lúm ki bagair badan ke; yih Khudá ko ma'lúm hai. ³ Aur main yih bhí jántá hún, kí us shakhs ne, (badan samet yá bagair badan ke, yih mujhe ma'lúm nahin, Khudá ko ma'lúm hai,) ⁴ yakáyak firdaus men pahunchkar aísí báten sunín, jo kahne kí nahin, aur jin ká kahná ádmí ko rawá nahin. ⁵ Main aise ádmí ke bá'is to fakhr karúngá, lekin apne bá'is, siwá apní kamzorion ke, fakhr na karúngá. ⁶ Aur agar fakhr karná cháhún bhí, to bewuqúf na ṭhah-rúngá; is liye kí sach bolúngá: magar táham báz rahtá hún, táki koí mujhe us se ziyáda na samjhe, jaisá mujhe dekhtá hai, yá mujh se suntá hai. ⁷ Aur mukáshafon kí ziyádatí

ke bá'is mere phúl jáne ke andeshe se, mere jism men kántá chhuboyá gayá^d, ya'ní Shaitán ká qásid, táki mere mukke máre, aur main phúl na jáún. ⁸ Is ke báre men main ne tén bár Khudáwand se iltimás kiyá, kí yih mujh se dúr ho jáe. ⁹ Magar us ne mujh se kahá, kí Merá íazl tere liye káfi hai: kyúnki merí qudrat ká kamál kamzorí men zahir hotá^e hai. Pas main barí khushí se apní kamzorion par fakhr karúngá, táki Masíh kí qudrat ká mujh par sáya rahe. ¹⁰ Is liye main Masíh kí khátir kamzorion men, be'izzatíon men, ihtiyájon men, satáe jáne men, tangion men khush hún; kyúnki jab main kamzor hotá hún, usí waqt zoráwar hotá hún.

Paulus kí begarazí ke bayán men.

¹¹ Main bewuqúf to baná: magar tum hí ne mujhe majbúr kiyá; kyúnki tum ko merí ta'rif karní cháhiye thí: is liye kí main un afzal rasúlon se kisé bát men kam nahin, agarchi kuchh nahin hún. ¹² Rasúl hone kí 'alámaten kamál sabr ke sáth, nishanon, aur 'ajíb kámon, aur mu'jizon ke wasífe se tumháre darmiyán zahir hún. ¹³ Tum kaun sí bát men áur kalisiyáon se kam ṭhahre, bajuz is ke kí main ne tum par boj na dálá thá? Merí yih beinsáfi mu'af karo.

¹⁴ Dekho, main tísrí bár tumháre pás áne ke liye taiyár hún: aur tum par boj na dálúngá; is liye kí main tumháre mál ká nahin, balki tumhárá hí khwáhán hún; kyúnki larcon ko má báp ke liye jama karná nahin cháhiye, balki má báp ko larcon ke liye. ¹⁵ Aur main tumhári rúhon^f ke wáste bahut khushí se kharch karúngá, balki

^a Yá jalatá. ^b Yún. Masíh men ek shakhs.

^c Yá is liye táki main phúl na jáún.

^d Yún. jism men mujhe kántá diyá gayá.

^e Yá qudrat kamzorí men púri hotí.

^f Yá jánon.

khud bhí kharch ho jáungá. Agar main tum se ziyáda mahabbat rakhún, to kyá tum mujh se kam mahabbat rakhoge? ¹⁶ Lekin mumkin hai, ki main ne tum par bojh to na dálá ho; magar makkár jo thá, is liye tum ko fareb dekar phansá liyá ho. ¹⁷ Bhalá, jinhen main ne tumháre pás bhejá, kyá un men se kisi kí ma'rifat dagá ke taur par tum se kuchh le liyá? ¹⁸ Main ne Titus ko samjhákar us ke sáth us bhái ko bhejá. Pas kyá Titus ne tum se dagá ke taur par kuchh liyá? kyá hamará chál chalan ek hí Rúh kí hidáyat ke mutábiq nathá? kyá ham ek hí naqsh í qadam par na chale?

¹⁹ Kyá tum abhí tak yihí samajhte ho, ki ham tumháre sámne 'uzr kar rahe hain? Ham to Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte hain. Aur ai piyáro, yih sab kuchh tumhári taraqqí^b ke liye likhte hain. ²⁰ Kyúinki main darta hún, kahín aisá na ho, ki main ákar jaisá tumhen cháhtá hún, waisá na páún, aur mujhe bhí jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ya'ní tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgolán, gíbaten, shekhián, aur fasád hon; ²¹ aur jab main phir áún, to merá Khudá mujhe tumháre sámne 'ájiz kare, aur mujhe bahut se aise logon ke sabab se afsos karná pare, jo gunáh kar chuke hain, aur us nápáki, aur zinákári, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd húi, tauba nahín kí.

Paulus ke dne ke बारे में Kurinthon ko hidáyat aur nasíhat.

I3 ¹ Yih tísrí dafa^a main tumháre pás átá hún. Do yá tñ gawáhon ke munh se har ek bát sábit ho jáegí. ² Jaise main ne dúsrí dafa^a házir hone ke waqt pahle se

kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jo gunáh kar chuke hain, aur áur sab logon se, pahle se kahe detá hún, ki agar dobára áungá, to darguzar na karúngá; ³ kyúinki tum is bát kí dalíl cháhte ho, ki Masíh mujh men boltá hai; aur wuh tumháre बारे men kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: ⁴ wuh kamzorí ke sabab se salíb diyá to gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zindá hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zinda honge, jo tum se ta'alluq rakhtí hai. ⁵ Tum apne ap ko ázmáo, ki ímán par ho yá nahín; apne ap ko jáncho. Kyá tum apní bábat yih nahín jánte, ki Yísú^c Masíh tum men hai? warna tum námaqbul ho. ⁶ Lekin main ummed kartá hún ki tum ma'lúm karoge, ki ham to námaqbul nahín. ⁷ Aur ham Khudá se du'á mángte hain, ki tum kuchh badí na karo; na is wáste ki ham maqbúl ma'lúm hon, balki is wáste ki tum neki karo, cháhe ham námaqbul hí thahren. ⁸ Kyúinki ham haqq ke barkhiláf kuchh nahín kar sakte, magar sirf haqq kí taraqqí ke liye kar sakte hain. ⁹ Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, ki tum kámil bano. ¹⁰ Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us ikhtiyár ke muwáfiq sakhtí na karní pare, jo Khudáwánd ne mujhe banáne^b ke wáste diyá hai, bigárne^c ke wáste nahín.

Salám aur du'á e khair.

¹¹ Garaz, ai bháyo, khush raho; kámil bano; khátirjama^a rakho; ekdil raho; mel miláp rakho: to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma^d,

^a Yún. ham ek hí Rúh men na chale?

^c Yún. dhá dene.

^d Yún. to mel aur mahabbat ká Khudá.

tumháre sáth hogá. ¹² Apas men
pák bosa lekar salám karo.

¹³ Sáre muqaddas log tum ko
salám kahte hain.

¹⁴ Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl,
aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l
Quds kí shirákát tum sab ke sáth
hotí rahe.

GALATI'ON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus kí jánib se, jo na in-
sánon kí taraf se, na insán ke
wasíle se, balki Yisú' Masíh aur
Khudá Báp ke sabab se, jis ne us ko
murdon men se jiláyá, rasúl hai;
² aur sáre bháiyon kí jánib se, jo
mere sáth hain, Galatiya kí kalisi-
yáon ko.

³ Khudá Báp, aur hamáre Khudá-
wand Yisú' Masíh kí taraf se tum-
hen fazl aur itminán hasil hotá
rahe; ⁴ jis ne hamáre gunáhon ke
bá'is^a apne áp ko qurbán kár diyá,
táki hamáre Khudá aur Báp kí
marzí ke muwáfiq, hamen is maujúda
kharáb jahán se khalásí bakhshe:
⁵ us kí tamjíd abadu'l ábád hotí
rahe. Ámín.

*Asl khushkhabarí ko chhor देने के सबब
Galati'ON ko maldamat.*

⁶ Main ta'ajjub kartá hún, ki jis
ne tumhen Masíh ke fazl se buláyá,
us se tum is qadr jald phirkar kisi
áur tarah kí khushkhabarí^b kí taraf
máil hote játe ho: ⁷ magar wuh
dúsrí nahín: albatta ba'z aise hain,
jo tumhen ghabráte, aur Masíh kí
khushkhabarí^b ko badal dená^c cháhte
hain. ⁸ Lekin agar ham, yá ásmán

ká koí firishta, us khushkhabarí ke
siwá jo ham ne tumhen sunáí, koí
áur khushkhabarí tumhen sunáe, to
mal'un ho. ⁹ Jaisá ham kah chuke
hain, waisá hí ab main phir kahtá
hún, ki Us khushkhabarí ke siwá, jo
tumhen pahunchí thí, agar koí tum-
hen áur khushkhabarí sunáe, to
mal'un ho. ¹⁰ Ab main ádmíon ko
dost banátá hún, yá Khudá ko? kyá
ádmíon ko khush karná cháhtá hún?
agar ab tak ádmíon ko khush kartá
rahtá, to Masíh ká banda na hotá.

*Paulus yih sábit kartá hai^a, ki merá
paigám aur merí risálat kháss
Yisú' Masíh kí taraf se hai.*

¹¹ Ai bháiyó, main tumhen jatáe
detá hún, ki jo khushkhabarí^b main
ne sunáí, wuh insán kí sí nahín.
¹² Kyúнки wuh mujhe insán kí
taraf se nahín pahunchí, aur na
mujhe síkháí gayí, balki Yisú'
Masíh kí taraf se mujhe us ká
mukáshafa húa. ¹³ Chunánchi Ya-
húdí tariq men jo pahlé merá chál
chalahá thá, wuh tum ne sun liyá, ki
main Khudá kí kalisiyá ko az hadd
satátá aur tabáh kartá thá: ¹⁴ aur
main Yahúdí tariq men apní qaum
ke aksar ham'umron se barhtá játá

^a Yún. ke wáste.

^b Yá Injil.

^c Yá bigárná.

thá, aur apne buzurgon kí riwáyaton ke báre men niháyat sargarm thá. ¹⁵ Lekin jis Kḥudá ne mujhe merí má ke peṭ hí se makhsús kar liyá, aur apne faẓl se bulá liyá, jab us kí yih marẓí húi, ¹⁶ kí apne Bete ko mere dil men zahir kare, táki main gair-qaumon men us kí kḥushkhabarí dúñ; to na main ne gosht aur kḥún se saláh lí: ¹⁷ aur na Yarúshalem ko un ke pás gayá, jo mujh se pahle rasúl the, balki fauran 'Arab ko gayá; phir wahán se Damishq ko wápas áyá.

¹⁸ Phir tñ baras ke ba'd main Kefá se muláqát karne ko Yarúshalem gayá, aur pandrah din us ke pás rahá. ¹⁹ Magar áur rasúlon men se, Kḥudáwand ke bhái Ya'qúb ke siwá, kisi se na milá. ²⁰ Jo báten main tum ko likhtá hún, Kḥudá ko gawáh karke^a kahtá hún, kí wuh jḥúthí nahín. ²¹ Is ke ba'd main Súriya aur Kilikiya ke 'iláqon men áyá. ²² Aur Yahúdiyá kí Masíhí kalísíyáen merí súrat se to wáqif na thín: ²³ magar sirf yih suná kartí thín, kí Jo ham ko pahle satátá thá, wuh ab usí dín kí kḥushkhabarí detá hai, jise pahle tabáh kartá thá; ²⁴ aur wuh mere bá'is Kḥudá kí barát kartí thín.

² ¹ Phir chaudah baras ke ba'd main Bar-Nabá ke sáth dobára Yarúshalem ko gayá^b, aur Titus ko bhí sáth le gayá. ² Aur merá jáná mukáshafe ke mutábíq húa: aur jis kḥushkhabarí^c kí gair-qaumon men manáadí kartá hún, wuh un se bayán kí, aur jo log kuchh samjhe játe the, un se 'aláhídagí men bayán kí, táki merí is waqt kí yá aglí daur dhúp befáida na ho jáe. ³ Magar Titus bhí jo mere sáth thá, aur Yúnání hai, khatna karáne par majbúr na kiyá gayá: ⁴ aur yih un jḥúthe bháiyon ke sabab se húa, jo chhip-

kar dákhil ho gaye the, táki us ázádí ko jo hamen Yisú' Masíh men hásil hai, jásúson ke taur par daryáft karke, hamen gulámí men láen: ⁵ un ke tábí^d rahná ham ne gharí bhar bhí manzúr na kiyá, táki Kḥushkhabarí kí haqq bát tum men qáim rahe. ⁶ Aur jo log kuchh samjhe játe the, (kḥwáh wuh kaise hí the, mujhe is se kuchh wásta nahín; Kḥudá kisi ádmí ká tarafdár nahín)—un se, jo kuchh samjhe játe the, mujhe kuchh saláh na milí: ⁷ lekin baráks is ke, jab unhon ne yih dekhá, kí jis tarah makhtúnon ko kḥushkhabarí dene ká kám^e Patras ke sipurd húa, isí tarah námakhtúnon ko sunáná is ke sipurd húa; ⁸ (kyúnki jis ne makhtúnon kí risálat ke liye Patras men asar paidá kiyá, usí ne gair-qaumon ke liye mujh men bhí asar paidá kiyá); ⁹ aur jab Ya'qúb aur Kefá aur Yúhanná ne, jo kalísíyá ke rukn samjhe játe the, us taufiq ko ma'lúm kiyá, jo mujhe milí thí; to mujhe aur Bar-Nabá ko dahiná háth dekar sharík kar liyá, táki ham gair-qaumon ke pás jáen, aur wuh makhtúnon ke pás; ¹⁰ aur sirf yih kahá, kí garíbon ko yád rakhná: lekin main kḥud hí isí kám kí koshish men thá.

¹¹ Aur jab Kefá Antákiyá men áyá, to main ne rúbarú hokar us ká muqábala kiyá, kyúnki wuh malámat ke láiq samjhá gayá. ¹² Is liye kí Ya'qúb kí taraf se chand shakhson ke áne se pahle to wuh gair-qaumwálon ke sáth kháyá kartá thá: magar jab wuh á gaye, to makhtúnon se darkar báz rahá, aur kanára kiyá. ¹³ Aur báqí Yahúdíon ne bhí us ke sáth hokar riyákárlí kí; yahán tak kí Bar-Nabá bhí dekhá dekhí un kí riyákárlí men sharík ho gayá. ¹⁴ Jab main ne dekhá, kí wuh

^a Yún. Kḥudá kḥ samne.^b Yún. chapḥ gayá.^c Yún. makhtúnon kí kḥushkhabarí yá Injíl.

Injīl kī haqq bat ke muwāfiq sīdhī chāl nahīn chalte, to main ne sab ke sāmne Kefā se kahā, ki Jab tū, bāwujūd Yahūdī hone ke, gair-qaumon kī tarah zindagī guzartā hai, na Yahūdion kī tarah, to gair-qaumon ko Yahūdion kī tarah chalne par kyūn majbūr kartā hai? ¹⁵ Bāwujude kī ham paidāish se Yahūdī hain, aur gunahgār gair-qaumon men se nahīn, ¹⁶ tāham yih jānkar ki ādmī sharī'at ke a'māl se nahīn, balki sirf Yisū' Masīh par imān lāne se rāstbāz thahartā hai, khud bhī Masīh Yisū' par imān lāe, tāki ham Masīh par imān lāne se rāstbāz thahren, na ki sharī'at ke a'māl se; kyūnki sharī'at ke a'māl se koī bashar rāstbāz na thahregā. ¹⁷ Aur ham jo Masīh men rāstbāz thaharnā chāhte hain, agar khud hī gunahgār niklen, to kyā Masīh gunāh kā bā'is^a hai? Hargiz nahīn! ¹⁸ Kyūnki jin 'imāraton ko main ne dhā diyā, agar unhen phir banāūn, to apne āp ko qusūrwar thahrātā hūn. ¹⁹ Chunānchī main sharī'at hī ke wasīle sharī'at ke i'tibar se mar gayā, tāki Khudā ke i'tibar se zinda ho jāūn. ²⁰ Main Masīh ke sāth maslūb hūā hūn; lekin zinda hūn; tāham main nahīn, balki ab Masīh mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zinda hūn, to Khudā ke Bete par imān lāne se zinda hūn, jis ne mujh se mahabbat rakhī, aur apne āp ko mere liye maut ke hawāle kar diyā. ²¹ Main Khudā ke fazl ko bekār nahīn kartā: kyūnki rāstbāzī agar sharī'at ke wasīle se miltī, to Masīh kā marnā 'abas hotā.

Sharī'at se nahīn, balki imān se rāstbāzī hāsīl hotī hai.

3 ¹ Ai nādān Galatīo, kis ne tum ko farefta kar liyā, bāwujūde ki

Yisū' Masīh, goyā tumhārī ānkhon ke sāmne, salīb par dikhāyā gayā? ² Main tum se sirf yih daryāft karnā chāhtā hūn, ki tum ne sharī'at ke a'māl ke sabab se Rūh ko pāyā, yā imān kā paigām sunne se? ³ Kyā tum aise nādān ho, ki Rūh ke taur par shurū' karke, ab jism ke taur par kām purā karnā chāhte ho? ⁴ Kyā tum ne itnī bāton kī befāida bardāshht kī? magar shāyad befāida nahīn. ⁵ Pas jo tumhen Rūh bakhsh-tā, aur tum men mu'jize zāhir kartā hai, kyā wuh sharī'at ke a'māl ke bā'is aisā kartā hai, yā imān kā paigām sunne ke bā'is? ⁶ Chunān-chī^b Ibrāhīm Khudā par imān lāyā^c, aur yih us ke haqq men rāstbāzī ginā gayā. ⁷ Pas jān lo, ki jo imānwāle hain, wuhī Ibrāhīm ke farzand hain. ⁸ Aur Kitāb i muqaddas ne peshtar se yih jānkar, ki Khudā gair-qaumon ko imān ke bā'is rāstbāz thahrāegā, pahle hī se Ibrāhīm ko yih khush-khabarī sunā dī, ki^d Tere bā'is se sārī qaumen barakat pāengī. ⁹ Pas jo imānwāle hain, wuh imāndār Ibrāhīm ke sāth barakat pāte hain. ¹⁰ Kyūnki jitne sharī'at ke a'māl par takya karte^e hain, wuh sab la'nat ke mātāht hain: chunānchī likhā hai, ki^f Jo koī un sab bāton ke karne par qāim nahīn rahtā, jo sharī'at kī kitāb men likhī hain, wuh la'natī hai. ¹¹ Aur yih bāt zāhir hai, ki sharī'at ke wasīle se koī shakhs Khudā ke nazdīk rāstbāz nahīn thahartā: kyūnki likhā hai, ki^g Rāstbāz imān se jītā rahegā: ¹² aur sharī'at ko imān se kuchh wāsta nahīn; balki likhā hai, ki^h Jis ne in par 'amal kiyā, wuh in ke sabab se jītā rahegā. ¹³ Masīh ne hamāre liye la'natī ban-
kar, aur hamen mol lekar, sharī'at kī la'nat se chhurāyā: kyūnki likhā

^a Yūn. khaddīm. ^b Paidāish 15. 6. ^c Yā Khudā kā yaqīn kiyā. ^d Paidāish 12. 3.

^e Yūn. sharī'at ke kām-wāle. ^f Istisnā 27. 26. ^g Hābaqqūq 2. 4. ^h Ahbār 18. 5.

hai, ki ^a Jo koí lakrí par latkáyá gayá, wuh la'nati hai : ¹⁴ táki Masíh Yisú^c ke sabab se Ibráhím kí barakat gair-gaumon tak bhí pahunché ; aur ham imán ke wasíle se us Rúh ko hásil karen, jis ká wa'da húá hai^b.

Sharí'at sab ko gunahgár sábit kartí hai.

¹⁵ Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún : ki agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koí us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barhátá hai. ¹⁶ Pas Ibráhím aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, ki Terí naslon ko, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, ki Terí nasl ko ; aur wuh Masíh hai. ¹⁷ Merá yih matlab hai^c, ki Jis 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko shari'at char sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, ki wuh wa'da láhásil ho. ¹⁸ Kyúnki agar wirsa shari'at ke sabab se miltá hai, to wa'de ke sabab se na húá : magar Ibráhím ko Khudá ne wa'de hí ke sabab se bakhshá. ¹⁹ Pas shari'at kyá rahí ? Wuh qu-súron ke sabab se us nasl ke áne tak ziyáda kí gayí, jis se wa'da kiyá gayá thá ; aur wuh firishton ke wasíle se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. ²⁰ Ab darmiyání ek ká hotá nahín ; magar Khudá ek hí hai. ²¹ Pas kyá shari'at Khudá ke wa'don ke khiláf hai ? Hargiz nahín ! kyúnki agar koí aisi shari'at dí játí, jo zindagí bakhsh saktí, to albatta rástbázi shari'at ke sabab se hotí. ²² Magar Kitáb i muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar diyá^d, táki

wuh wa'da jo Yisú^e Masíh par imán láne par mauqúf hai, imándáron ke haqq men púra kiyá^e jáe.

Sharí'at Masíh tak pahuncháne ko ustád thahrí.

²³ Imán ke áne se peshtar shari'at kí mátahtí men hamárá nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak jo záhir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. ²⁴ Pas shari'at Masíh tak pahuncháne ko hamára ustád baní, táki ham imán ke sabab rást-báz thahren. ²⁵ Magar jab imán á chuká, to ham ustád ke mátaht na rahe. ²⁶ Kyúnki tum sab us imán ke wasíle se jo Masíh Yisú^f par hai, Khudá ke farzand ho. ²⁷ Aur tum sab Masíh ke^g baptisma lenewálon ne Masíh ká jáma pahin liyá. ²⁸ Na koí Yahúdí rahá, na Yúnání ; na koí gulám, na ázád ; na koí mard, na aurat : kyúnki tum sab Masíh Yisú^h men ek ho. ²⁹ Aur agar tum Masíh ke ho, to Ibráhím kí nasl, ya'ní wa'de ke mutábíq wáris ho.

Jab Masíh ne hamenⁱ 'be'd band diyá, to shari'at kí gulámí kí taraf dobára kyún rujú^j hon ?

¹ Merá matlab yih hai^k, ki wáris **4** jab tak larhá hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us men aur gulám men farq nahín ; ² balki jo mí'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár men rahtá hai. ³ Isí tarah ham bhí jab larke the, to dunyawí ibtidáí báton ke páband hokar gulá-mí kí hálát men rahe : ⁴ lekin jab waqt púra ho gayá, to Khudá ne apne Bete ko bhejá, jo aurat se paidá húá, aur paidáish se shari'at ká mátaht baná^h, ⁵ táki shari'at ke

^a Istisná 21. 23.

^c Yún. main yih kahtá hún.

^e Yún. imándáron ko diyá.

^b Yún. Rúh ká wa'da hásil karen.

^d Yún. gunáh ke niche band kiyá.

^f Yún. men.

^g Yún. main kahtá hún.

^h Yún. shari'at ke mátaht paidá húá.

mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. ⁶ Aur chúnki tum beté ho, is liye Khudá ne apne Bete kí Rúh hamáre dilon men bhejí, jo Abbá, ya'ní, Ai Báp, kah kahkar pukartí hai. ⁷ Pas ab tú gulám nahín, balki betá hai; aur jab betá húa, to Khudá ke sabab wáris bhí húa.

⁸ Lekin us waqt Khudá se náwáqif hokar, tum un ma'búdon kí gulámí men the, jo apní zát se Khudá nahín: ⁹ magar ab jo tum ne Khudá ko pahcháná, balki Khudá ne tum ko pahcháná, to un za'if aur nikam-mí ibtidáí báton ^a kí taraf kis tarah phir rujú' hote ho, jin kí do bárah gulámí karní cháhte ho? ¹⁰ Tum dinon, aur mahínon, aur muqarrarí waqton, aur barason ko mánte ho. ¹¹ Mujhe tumhári bábat dar hai, kahín aisá na ho, ki jo mihnát main ne tum par kí hai, befáida jáe.

¹² Ai bháiyó, main tumhári minnat kartá hún, ki merí mánind ho jáo, kyúnci main bhí tumhári mánind hún. Tum ne merá kuchh bigará nahín: ¹³ balki tum jánte ho, ki main ne pahlí dafa' jismání kam-zorí ke sabab se tum ko khushkhabarí sunáí thí: ¹⁴ aur tum ne merí us jismání hálat ko, jo tumhári ázmáish ká bá'is thí, na haqír jáná, na us se nafrat kí; aur Khudá ke firishte, balki Masíh Yisú' kí mánind mujhe mán líyá. ¹⁵ Pas tumhárá wuh khushí manána kahán gayá? Main tumhárá gawáh hún, ki agar ho saktá, to tum apní ánkhen bhí nikálkar mujhe de dete. ¹⁶ To kyá tum se sach bolne ke sabab main tumhárá dushman ban gayá? ¹⁷ Wuh tumhen dost banáne kí koshish to karte hain, magar nek níyatí se nahín; balki wuh tumhen khárij karána

cháhte hain, táki tum unhín ko dost banáne kí koshish karo. ¹⁸ Lekin yih achchhí bát hai, ki nek amr men dost banáne kí har waqt koshish kí jáe, na sirf usí waqt kí jab main tumháre pás maujúd hún. ¹⁹ Ai mere bachcho, tumhári taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak kí Masíh tum men súrat na pakar le; ²⁰ main yih cháhtá hún, ki ab tumháre pás maujúd hokar áur tarah se bolún ^b, kyúnci mujhe tumhári taraf se shubha hai.

²¹ Mujh se kaho to, tum jo sharí'at ke mátaht honá cháhte ho, kyá tum sharí'at kí bát ko nahín sunte? ²² Yih líkhá hai, kí Ibráhím ke do beté the; ek laundí se, दूसरा ázád se. ²³ Magar laundí ká larká jismání taur par, aur ázád ká larká wa'de ke sabab se paidá húa. ²⁴ In báton men tamsíl pál jáí hai: is liye kí yih 'auraten goyá do 'ahd hain; ek Koh í Síná par ká, jis se gulám hí paidá hote hain, aur wuh Hájira hai. ²⁵ Aur Hájira 'Arab ká Koh í Síná hai; aur maujúda Yarúshalem us kí jagah hai, kyúnci wuh apne larkon samet gulámí men hai. ²⁶ Magar 'álam í bálá kí Yarúshalem ázád hai, aur wuhí hamári má hai. ²⁷ Kyúnci líkhá hai, kí

° Ai bánjh! tú jis ke aulád nahín hotí, khushí maná;

Thí jo dard í zih se náwáqif hai, áwáz baland karke chillá:

Kyúnci jo chhor dí gayí thí us kí aulád shauharwáli kí aulád se ziyáda hai.

²⁸ Pas, ai bháiyó, ham Izháq kí tarah wa'de ke farzand hain. ²⁹ Aur jaise us waqt jismání paidáishwálá ruhání paidáishwále ko satátá thá, waise hí ab bhí hotá hai. ³⁰ Magar Kitáb í muqaddas kyá kahtí hai?

° Yá 'ándsir, yá ustugusát.

^b Yún. apní dwáz badal dún.

° Yasha'yáh 54. 1.

Yih, ki ^a Laundí aur us ke beṭe ko nikál de, kyúnki laundí ká beṭá ázád ke beṭe ke sáth hargiz wáris na hogá.

³¹ Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

⁵ Masíh ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiyá hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámí ke júe men na juto.

Masíhí ázádí par qáim rahkar, bira-darána mahabbat se sharí'at ko púra karná, aur Rúh ká phál lánd.

² Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatna karáoge, to Masíh se tum ko kuchh fáida na hogá. ³ Balki main har ek khatna karánewále shakhs par phir gawáhi detá hún, ki use tamám sharí'at par 'amal karná farz hai. ⁴ Tum jo sharí'at ke sabab se rástbáz thahrná cháhte ho, Masíh se alag ho gaye, aur fazl se mahrum. ⁵ Kyúnki ham Rúh ke bá'is ímán ke wasíle se rást-bázi kí ummed bar áne ke muntazir hain. ⁶ Aur Masíh Yisú' men na to khatna kuchh kám ká hai, na ná-makhtúní; magar wuh ímán, jo mahabbat kí ráh se asar kartá hai. ⁷ Tum to achchhí tarah daur rahe the; kis ne tumhen rok liyá, ki haqq ke mánnewále na raho? ⁸ Yih targíb tumháre bulánewále kí taraf se nahín hai. ⁹ Thorá sá khamír sáre gundhe hús áte ko khamír kar detá hai. ¹⁰ Mujhe Khudáwand men tum par yih bharosá hai, ki tum áur tarah ká khayál na karoge; lekin jo tumhen ghabráta hai, wuh koí kyún na ho, sazá páegá. ¹¹ Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatna kí manáadí kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Kyúnki salíb kí thokar to játi rahí. ¹² Kásh ki tumháre

beqarár karnewále apná ta'alluq qata' kar lete ^b.

¹³ Ai bháiyó, tum ázádí ke liye buláe to gaye ho; magar aísá na ho, ki wuh ázádí jismání báton ká mauqa' bane ^c, balki mahabbat se ek दूसरे की क़िदमत ^d karo. ¹⁴ Kyúnki sári sharí'at par ek hí bát se púra 'amal ho játá hai, ya'ní is se, ki ^e Tú apne parausí se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁵ Lekin agar tum ek दूसरे को क़ाँटे aur pháre kháte ho, to khabardár rahná, ki ek दूसरे ká satyanás na kar de.

¹⁶ Magar main yih kahtá hún, ki Rúh kí hidáyat par chalo, is súrat se tum jism kí khwáhish ko hargiz púra na karoge. ¹⁷ Kyúnki jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf; aur yih ek दूसरे के मुखálif hain; táki jo tum cháhte ho, wuh na kar sako. ¹⁸ Aur agar tum Rúh kí hidáyat se chalte ho, to sharí'at ke mátaht nahín rahe. ¹⁹ Ab jism ke kám to záhir hain, ya'ní zinákári, nápakí, shahwatparastí, ²⁰ butparastí, jádúgarí, 'adáwatan, jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, judáíán, bid'aten, ²¹ rashk, nashebázi, náchrang, aur áur in kí mánind: in kí bábat tumhen pahle se kahe detá hún, jaisá ki peshtar bhí játá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá kí bádsháhat ke wáris na hongé. ²² Magar Rúh ká phál mahabbat, khushi, itminán, tahammul, mihrbání, neki, ímándári, ²³ hilm, parhezgarí hai: aise aise kámon kí koí sharí'at mukhálif nahín. ²⁴ Aur jo Masíh Yisú' ke hain, unhon ne jism ko us kí ragbaton ^f aur khwáhishon samet salíb par khench diyá hai.

²⁵ Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfíq

^a Paidáish 21. 10.

^b Yá apne 'uzw ko kát lete.

^c Yún. sirf us ázádí ko jism ke liye mauqa' na bándó.

^d Yún. gulámí.

^e Ahbár 19. 18.

^f Yá joshon, yá walwalon, yá jazbon.

chálná bhí cháhiye. ²⁶ Ham bejá faḡhr karke, na ek dúsre ko chiráen, na ek dúsre se jalen.

*Birádardána hamdardí, saḡhāwat,
aur sábit-qadamí kí nasihatēn.*

6 ¹ Ai bháiyō, agar koí ádmí kisi qusúr men pakrá bhí jáe, to tum jo rúhání ho, us ko hilm-mizájí^a se bahál karo; aur apná bhí ḡhayál rakh, kahín tú bhí ázmáish men na par jáe. ² Tum ek dúsre ká bár utháo, aur yún Masíh kí sharí'at ko púra karo. ³ Kyúnki agar báwujúd kuchh na hone ke, koí shaḡhs apne ap ko kuchh samjhe, to apne ap ko dhokhá detá hai. ⁴ Pas har shaḡhs apne hí kám ko ázmá le; is súrat men use apní hí bábat faḡhr karne ká mauḡa' hogá, na dúsre kí bábat. ⁵ Kyúnki har shaḡhs apná hí bojh utháegá.

⁶ Kalám kí ta'lím pánewálá, ta'lím denewále ko sab achchhí chízōn men sharík kare. ⁷ Fareb na kháo, Khudá thātthōn men nahīn uráyá játá: kyúnki ádmí jo kuchh botá hai, wuhí kátegá. ⁸ Jo koí apne jism ke liye botá hai, wuh jism se halákat kí fasl kátegá; aur jo Rúh ke liye botá hai, wuh Rúh se hamesha kí zindagí kí fasl kátegá. ⁹ Ham nek kám karne men himmat na háren, kyúnki agar bedil na hongē,

^a Yún. hilm kí rúh.

to 'ain waqt par kátenge. ¹⁰ Pas jahán tak mauḡa' mile, sab ke sáth neki karen, ḡhásḡskar ahl i ímán ke sáth.

Khāt kí ákhiri nasihat aur salám.

¹¹ Dekho, main ne kaise bare bare harfōn men tum ko apne háth se ḡhatt likhá hai. ¹² Jitne log jismání bátōn kí namúd cháhte hai, wuh tumhen ḡhatna karáne par majbúr karte hai; sirf is liye ki Masíh kí salíb ke sabab satáe na jáen. ¹³ Kyúnki ḡhatna karánewále ḡhud bhí sharí'at par 'amal nahīn karte; magar tumhárá ḡhatna is liye karána cháhte hai, ki tumhárí jismání hálát^b par faḡhr karen. ¹⁴ Lekin Ḳhudá na kare, ki main kisi chíz par fakhr karún, siwá apne Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí salíb ke, jis se dunyá mere nazdík maslúb húi, aur main dunyá ke nazdík. ¹⁵ Kyúnki na ḡhatna kuchh chíz hai, na námaḡhtúní, balki naye sire se maḡhlúq honá. ¹⁶ Aur jitne is gáide par chalen, unhen, ya'ní Ḳhudá ke Isráíl ko, itnínān aur rahm hásil hotá rahe.

¹⁷ Áge ko koí mujhe taklíf na de: kyúnki main apne jism par 'Yisú' ke dág liye húe phirtá hún.

¹⁸ Ai bháiyō, hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárá rúh ke sáth rahe. Amín.

^b Yún. tumháre jism.

IFISIŌN KE NĀM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Salām aur du'ā.

I ¹ Paulus kī taraf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, Ifisus ke muqaddason ko, jo Masīh Yisū' men imāndār hain. ² Hamāre Bāp Khudā aur Khudā-wand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

Khudā Bāp kī tamjīd, is liye kī najāt ke azālā irāde ko Masīh ke wasīle se purā kiyā, aur Rūhu'l Quds ko bakhsh diyā.

³ Hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke Khudā aur Bāp kī hamd ho, jis ne ham ko Masīh men āsmānī maqāmōn par har tarah kī rūhānī barakat bakhshī : ⁴ chunānchī us ne ham ko binā e 'ālam se peshtar us men chun liyā, tākī ham us ke nazdīk mahabbat men pāk aur be'aib hon : ⁵ aur us ne apne nek irāde ke muwāfiq hamen^a apne liye peshtar se muqarrar kiyā, kī Yisū' Masīh ke wasīle us ke lepālāk betē hon, ⁶ tākī us ke us fazl ke jalāl kī sitāish ho, jise us ne hamen us 'Azīz ke sabab se muft bakhshā : ⁷ ham us men us ke khūn ke wasīle se makhlāsī, ya'nī qusūron kī mu'āfi, us ke us fazl kī daulat ke muwāfiq pātē hain, ⁸ jise us ne kasrat se ham par nāzil karke, hamen har tarah kī hikmat aur dānāī bakhshī ; ⁹ chunānchī us ne apnī marzī ke bhed ko apne us nek irāde ke muwāfiq ham par zāhir kiyā, jise peshtar se apne āp men^b thāhrāyā

thā ; ¹⁰ tākī zamānon ke pūre hone kā aisā intizām ho, kī Masīh men sab chizon kā majmū' ho jāe, khwāh wuh āsmān kī hon, khwāh zamīn kī ; ¹¹ usī men ham bhī us ke irāde ke muwāfiq, jo apnī marzī kī maslahat se sab kuchh kartā hai, peshtar se muqarrar hokar wirsā bane ; ¹² tākī ham jo pahle se Masīh kī ummed men the, us ke jalāl kī sitāish ke bā'is hon : ¹³ aur usī men tum par bhī, jab tum ne kalām i haqq ko sunā, jo tumhārī najāt kī khushkhabarī^c hai, aur us par imān lāe, pāk mau'ūda Rūh kī muhr lagī ; ¹⁴ wuhī Khudā kī milkiyat kī makhlāsī ke liye, goyā hamāre wirse kā bai'āna hai, tākī us ke jalāl kī sitāish ho.

Ifisyon ke imān kā shukriya, aur un kī rūhānī tarāqqī ke liye du'ā.

¹⁵ Is sabab se main bhī us imān kā hāl sunkar, jo tum ko Khudāwand Yisū' par hai, aur sab muqaddason par zāhir hai, ¹⁶ tumhārī bābat shukr karne se bāz nahīn atā, aur apnī du'āon men tumhārā zikr kiyā kartā hūn ; ¹⁷ kī hamāre Khudāwand Yisū' Masīh kā Khudā, jo jalāl kā chashma^d hai, tumhen apnī pahchān ke liye^e hikmat aur mukāshafe kī Rūh bakhshē ; ¹⁸ aur tumhāre dil kī ānkhen rausan ho jāen, tākī tum ko ma'lūm ho, kī us ke bulāne se kaisī kuchh ummed hai, aur us kī mīrās ke jalāl kī daulat muqaddason men kaisī kuchh hai ; ¹⁹ aur ham

^a Yā us ke nazdīk pāk . . . hamen mahabbat ke sabab.

^c Yā Injīl.

^d Yūn. bāp.

^b Yā us men.

^e Yūn. men.

ímán lánewálon ke liye us kí barí qudrat kyá hí behadd hai, us kí us barí quwwat kí tásir ke muwáfiq, ²⁰ jo us ne Masíh men us waqt kí, jab use murdon men se jilákar apní dahiní taraf ásmání maqámon par bitháyá, ²¹ aur har tarah kí hukúmat, aur ikhtiyár, aur qudrat, aur riyásat, aur har ek nám se bahut baland kiyá, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liyá jáegá : ²² aur sab kuchh us ke zer i qadam kar diyá, aur us ko sab chizon ká sardár^a banákar, kalisiyá ko de diyá ; ²³ yih us ká badan, aur usí se ma'múr^b hai, jo har tarah se sab ká ma'múr karnewálá hai.

Ifisí Masihón kí pahli hálát, aur Masíh ke fazl ke sabab se us kí tabdílí.

2 ¹ Aur us ne tumhen bhí zinda kiyá, jo apne qusúron aur guná-hon ke sabab murda the, ² jin men tum peshtar dunyá kí rawish^c par chalte the, aur hawá ke 'iláqe^d ke hákim, ya'ní us rúh kí pairawí karte the, jo ab náfarmán logon men tásir kartí hai ; ³ in men ham bhí sab ke sab pahle apne jism kí khwahishon men zindagí guzárté, aur jism aur 'aql ke iráde púre karte the, aur dúson kí mánind taba'í taur par gazab ke mátaht^e the :—⁴ magar Khudá ne apne rahm kí daulat se, us barí mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kí, ⁵ jab qusúron ke sabab murda hí the, to ham ko Masíh ke sáth zinda kiyá, (tum ko fazl hí se naját milí hai,) ⁶ aur Masíh Yisú^f men shámil karke us ke sáth jiláyá, aur ásmání maqámon par us ke sáth bitháyá ; ⁷ táki wuh apní us mihrbaní se, jo Masíh Yisú^f men ham par hai, ánewále zamánon men apne fazl kí

beniháyat daulat dikháe : ⁸ kyúnki tum ko ímán ke wasíle fazl hí se naját milí hai ; aur yih tumhári taraf se nahín : Khudá kí bakhshish hai : ⁹ aur na a'mál ke sabab se hai, táki koí fakhr na kare. ¹⁰ Kyúnki ham usí kí kárigári hain, aur Masíh Yisú^f men un nek kámon ke wáste maḡhlúq húe, jin ko Khudá ne pahle se hamáre karne ke liye taiyár kiyá thá.

¹¹ Pas yád karo, ki tum jo jism kí rú se gair-qaumwále ho—aur wuh log jo jism men háth se kiye húe khatna ke sabab maḡhtún kahláte hain, tum ko námaḡhtún kahte hain —¹² agle zamáne men Masíh se judá, aur Isráíl kí saltanat se khárij, aur un 'ahdon se náwáqif the, jo wa'de par mabnÍ the^g ; aur náummed, aur dunyá men Khudá se 'aláhida the. ¹³ Magar tum jo pahle dúr the, ab Masíh Yisú^f men Masíh ke khún ke sabab se nazdík ho gaye ho. ¹⁴ Kyúnki wuhí hamári sulh hai, jis ne dono ko ek kar liyá, aur judái kí díwár ko jo bích men thí, dhá diyá ; ¹⁵ chunáncí us ne apne jism ke zarí'e se dushmaní, ya'ní wuh sharí-'at jis ke hukm zábite ke taur par the^g, mauqúf kar dí ; táki sulh karáke dono se apne áp men ek nayá insán paidá kare ; ¹⁶ aur salíb par dushmaní ko miḡákar, aur us ke sabab se dono ko ek tan banákar, Khudá se miláe : ¹⁷ aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdík the, dono ko sulh kí khushḡhabarí dí : ¹⁸ kyúnki us hí ke wasíle se ham dono kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasái hotí hai. ¹⁹ Pas ab tum pardesí aur musáfir nahín rahe, balki muḡaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, ²⁰ aur rasúlon aur nabíon

^a Yún. sab chizon ke úpar sir.

^c Yún. zamáne.

^d Yún. ikhtiyár.

^b Yún. us kí bharpúrtí.

^e Yún. farzand.

^f Yún. wa'de ke 'ahdon se náwáqif the. ^g Yún. zábíton men ke hukmon kí sharí'at.

kí neo par, jis ke kone ke sire ká patthar khud Masíh Yisú' hai, ta'mír kiye gaye ho ; ²¹ usí men har ek 'imárat mil lákar Khudáwand men ek pák maqdis bantí játí hai ; ²² aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

Gair-qaumon ko Masíh kí kalisiyá men shámil karne ke liye Paulus kí risálat.

3 ¹ Isí sabab se main Paulus jo tum gair-qaumwálon kí khátir Yisú' Masíh ká qaidí hún—² sháyad tum ne Khudá ke fazl ke us intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mere sipurd húa ; ³ ya'ní yih ki wuh bhed mujhe mukáshafe kí rú se ma'lúm húa ; chunánci main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá thá, ⁴ jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho, ki main Masíh ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún ; ⁵ jo áur zamánon^a men baní Ádam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabíon par Rúh se ^b ab záhír ho gayá hai ; ⁶ yá'ní yih, kí Masíh Yisú' ke sabab se gair-qaumen khushkhabarí^c ke wasíle wirse men sharík, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hain ; ⁷ aur Khudá ke us tauzíq bakhshe se, jo us kí qudrat kí tásír se mujhe milí hai, main is khushkhabarí ká sunáne-wálá^d muqarrar húa. ⁸ Mujh par, jo sab se haqír muqaddas se bhí haqír hún, yih fazl húa, ki main gair-qaumon ko Masíh kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dún ; ⁹ aur sab par yih bát raushan karún, ki jo bhed azal se sab chizon ke paidá karnewále Khudá men poshída rahá, us ká kyá intizám hai ; ¹⁰ táki ab kalisiyá ke

wasíle se Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmaton aur ikhtiyáron ko, jo ásmání maqámon men hain, ma'lúm ho jáe, ¹¹ us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwand Masíh Yisú' men kiyá thá : ¹² jis men ham ko us par imán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasáí. ¹³ Pas main darkhwást kartá hún, kí tum merí un musibaton ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúnci yih tumháre liye 'izzat ká bá'is hain.

Ifsí Masíhton ke liye dú'á.

¹⁴ Is sabab se main us Báp ke áge ghutne tektá hún, ¹⁵ jis ke bá'is ásmán aur zamín ká har ek khándán khándán ke nám se mashhúr hai ; ¹⁶ ki wuh apne jalál kí daulat ke muwáfíq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us kí Rúh se apní bátíní insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo^e ; ¹⁷ aur imán ke wasíle se Masíh tumháre dílon men sukúnat kare ; táki tum muhabbat men jar paka'ke, aur bunyád qáim karke, ¹⁸ sab muqaddason samet bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us mahabbat kí chauráí, aur lambáí, aur únchái, aur gahráí kitní hai, ¹⁹ aur Masíh kí us mahabbat ko ján sako, jo jánne se báhar hai, táki jis qadr Khudá ma'múr hai, tum bhí ma'múr ho jáo^f.

²⁰ Ab jo aisá qádir hai, kí us qudrat ke muwáfíq jo ham men tásír kartí hai, hamári darkhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai ; ²¹ kalisiyá aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. Ámín.

^a Yún. pushton.

^d Yún. khádim.

^f Yún. táki Khudá kí sári ma'múrí tak r'á'múr ho jáo.

^b Yún. men.

^c Yá Injil.

^e Yún. qudrat se zor hásil karo.

*Masihon ke lāiq chāl chalan, aur
kālsiyā kī yagānagi ke bayān men.*

4 ¹ Pas main jo Khudāwand ke sabab ^a qaidī hūn, tum se iltimās kartā hūn, kī jis bulāwe se tum bulāe gaye the, us ke munāsib chalo; ² ya'nī kamāl farotani aur hilm ke sāth tahammul karke, mahabbat se ek dūse kī bardāshht karo; ³ aur isī koshish men raho, kī Rūh kī yagānagi sulh ke band se bandhī rahe. ⁴ Ek hī badan hai, aur ek hī Rūh; chunānchī tumhen jo bulāe gaye the, apne bulāe jāne se ummed bhī ek hī hai; ⁵ ek hī Khudāwand hai, ek hī imān, ek hī baptisma; ⁶ aur sab kā Khudā aur Bāp ek hī hai, jo sab se ūpar, aur sab men tāsīr karnewālā, aur sab men maujūd hai. ⁷ Aur ham men se har ek par Masīh kī bakhshish ke andāze ke muwāfiq faiz hūā hai. ⁸ Isī wāste wuh kahtā hai, kī

^b Jab wuh 'ālam i bālā par charhā, to qaidīon ko sāth le gayā,

Aur ādmīon ko in'ām diye.

⁹ (Us ke charhne se āur kyā pāyā jātā hai, siwā is ke kī wuh zamīn ke nīche ke 'ilāqe men bhī utrā thā? ¹⁰ Aur yih utarnewālā wuhī hai, jo sāre āsmānon se bhī ūpar charh gayā, tākī sab chīzon ko ma'mūr karē.) ¹¹ Aur usī ne ba'z ko rasūl, aur ba'z ko nabī, aur ba'z ko bashīr, aur ba'z ko charwāhā aur ustād banākar de diyā; ¹² tākī muqaddas log kāmīl banen, aur khidmatguzārī kā kām kiya jāe, aur Masīh kā jism taraqqī pāe: ¹³ jab tak ham sab ke sab Khudā ke Beṭe ke imān aur us kī pahchān men ek na ho jāen, aur kāmīl insān, ya'nī Masīh ke pūre qadd ke andāze tak na pahunch jāen: ¹⁴ tākī ham āge ko bachche na

rahen, ya'nī ādmīon kī bāzīgārī aur makkārī ke sabab, un ke gumrah karnewāle mansūbon ke mutābiq, har ek ta'līm ke jhoke se maujon kī tarah uchhalte bahte na phiren; ¹⁵ balki mahabbat, aur sachchī bol chāl se, aur us ke sāth jo sir hai, ya'nī Masīh ke sāth, paiwasta hokar har tarah se barhte jāen; ¹⁶ jis se sārā badan, har ek joṛ kī madad se paiwasta aur mazbūt hokar, us tāsīr ke muwāfiq jo baqadr har hisse ke hotī hai, jism ko barhātā, aur mahabbat men apnī taraqqī ^d kartā jātā hai.

*Bamuqābala gair-gaumon kī nāpākī ke,
Masīhī chāl chalne kī nasīhaten.*

¹⁷ Is liye main yih kahtā hūn, aur Khudāwand kī taraf se jatāe detā hūn ^e, kī jis tarah gair-gaumen apne behūda khayālāt ^f ke muwāfiq chaltī hain, tum āyanda ko us tarah na chalnā, ¹⁸ kyūnki un kī 'aql tārīk ho gayī hai, aur wuh us nādānī ke sabab jo un men hai, aur apne dilon kī sakhtī ke bā'is Khudā kī zindagī se khārīj hain; ¹⁹ unhon ne sun hokar shahwatparastī ko ikhtiyār kiya, tākī har tarah ke gande kām hirs se karen. ²⁰ Magar tum ne Masīh kī bābat aisī ta'līm nahīn pāī; ²¹ balki tum ne us sachchāī ke mutābiq, jo Yisū' men hai, usī kī sunī, aur usī kī yih ta'līm pāī hogī; ²² kī tum apne agle chāl chalan kī us purānī insāniyat ko utār dālo, jo fareb dene-wālī shahwaton ke sabab se kharāb hotī jātī hai; ²³ aur apnī 'aql kī rūhānī hālat men naye bante jāo, ²⁴ aur nayī insāniyat ko pahino, jo Khudā ke mutābiq us sachchāī kī hālat men paidā kī gayī hai, jo rāst-bāzī aur pākizagī se zāhir hotī hai.

²⁵ Pas jhūth bolnā chhorkar ^g, har

^a Yūn. men.

^b Zabūr 68. 18.

^c Yūn. jism ta'mīr kiya jāe.

^d Yūn. tā'mīr.

^e Yūn. Khudāwand men gawāhī detā hūn.

^f Yūn. apnī 'aql kī behūdagi.

^g Yūn. utārkar.

ek shaḡhs apne parausi se sach bole, kyúnki ham ápas men ek dústre ke 'uzw hain. ²⁶ Gussa to karo, magar gunáh na karo : súraḡ ke dúbne tak tumhári ḡhafagí na rahe : ²⁷ aur Iblís ko jagah na mile. ²⁸ Chorí karne-wálá phir chorí na kare, balki ach-chhá peshá ikhtiyár karke háthon se mihnát kare, táki muhtáj ko kuchh de sake. ²⁹ Koí gandí bát tumháre munḡ se na nikle, balki jo zarúrat ke muwáfíq taraqqí^a ke liye achchhí ho, táki sunnewálon par fazl ho. ³⁰ Aur Ḳhudá ke Rúhu'l Quds ko ranjída na karo, jis se^b tum par maḡhlaśí ke din ke liye muhr húi. ³¹ Har tarah kí talḡhmizájí, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur badgoí, tamám badḡhwáhi samet, tum se dúr kí jáen : ³² aur ek dústre par mihrbán, aur narmdil ho, aur jis tarah Ḳhudá ne Masíh ke sabab tumháre qusúr mu'áf kiye hain, tum bhí ek dústre ke qusúr mu'áf karo.

5 ¹ Pas 'azíz farzandon kí tarah Ḳhudá kí mánind bano ; ² aur mahabbat se chalo, jaise Masíh ne tum se mahabbat kí, aur hamáři ḡhátir apne áp ko ḡhushbú kí mánind Ḳhudá kí nazr karke qurbán kiyá. ³ Aur jaisá ki muḡaddason ko munásib hai, tum men zinákáři aur kisi tarah kí nápakí yá lálach ká zikr tak ná ho ; ⁴ aur na besharmí, aur behúdagóí, aur thaṡṡhebází ká, kyúnki yih munásib nahín : balki bar'aks is ke shukrguzáři ho. ⁵ Kyúnki tum yih ḡhúb jante ho, ki kisi zinákár, yá nápak, yá lálchí ká, jo butparast ke barábar hai, Masíh aur Ḳhudá kí bádsháhat men kuchh wírsa nahín. ⁶ Koí túm ko befáida báton se dhokhá na de, kyúnki unhín ke sabab se náfarmán logon par Ḳhudá ká gazab názil hotá hai. ⁷ Pas un ke kámon ke sharík na

ho ; ⁸ kyúnki tum pahle goyá táríkí the, magar ab Ḳhudáwand men núr ho : pas núr ke farzandon kí tarah chalo, ⁹ (is liye kí núr ká phal kamál nekí aur rástbází aur sachcháí hai), ¹⁰ aur ma'lúm karte raho, kí Ḳhudáwand ko kyá pasand hai ; ¹¹ aur táríkí ke láhásil kámon men sharík na ho, balki un ko malámat hí kiyá karo ; ¹² kyúnki un ke poshída kámon ká zikr bhí karná sharm kí bát hai. ¹³ Aur jin chízon par malámat hotí hai, wuh sab núr se záhír hotí hain : kyúnki jo kuchh záhír kiyá játá hai, wuh núrání ho játá hai^c. ¹⁴ Is liye wuh kahtá hai, kí Ai sone-wále, jáḡ, aur murdon men se jí uth, aur Masíh ká núr tujh par chamkeḡá.

¹⁵ Pas gaur se dekho, kí kis tarah chalte ho ; nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind chalo ; ¹⁶ aur waḡt ko ganímat jáno^d, kyúnki din bure hain. ¹⁷ Is sabab se nádán na raho, balki Ḳhudáwand kí marzí ko samjho, kí kyá hai. ¹⁸ Aur sharáb píkar matwále na bano, kyúnki is se badchalní wáqí^e hotí hai ; balki Rúh se ma'múr hote jáo ; ¹⁹ aur ápas men mazánír, aur gít, aur rúhání gazalen gáyá karo, aur dil se Ḳhudáwand ke liye gáte bajáte rahá karo ; ²⁰ aur sab báton men hamáre Ḳhudáwand Yisú^f Masíh ke nám se^b hamesha Ḳhudá Báp ke shukrguzár raho ; ²¹ aur Masíh ke ḡhauf se ek dústre ke tábí^f raho.

Auraton aur mardon, aur bachchon, aur bachchewálon, aur naukaron, aur áqáon ke fardíz.

²² Ai bíwiyo, apne shauharon kí aisí tábí^f raho, jaise Ḳhudáwand kí. ²³ Kyúnki shauhar bíwí ká sir hai, jaise kí Masíh kalísíyá ká sir hai, aur wuh khud badan ká bachánewálá hai. ²⁴ Lekin jaise kalísíyá Masíh ke

^a Yún. ta'mír. ^b Yún. níp. ^c Yún. núr hai. ^d Yún. mauḡá^a ko ḡharíd liyá karo.

tábi^a hai, waise hí bíwiyān bhí har bát men apne shauharon ke tábi^a hon. ²⁵ Ai shauharo, apní bíwiyon se mahabbat rakho, jaise ki Masíh ne kalísiyá se mahabbat karke apne ap ko us kí khátir maut ke hawále kar diyá ; ²⁶ táki us ko kalám ke sáth pání se gusl dekar aur sáf karke muqaddas banáe, ²⁷ aur ek aisi jalálwálí kalísiyá banáke apne pás házir kare, jis ke badan men dág, yá jhurri, yá koí áur aisi chíz na ho ; balki pák aur be^a aib ho. ²⁸ Isí tarah shauharon ko lázim hai, ki apní bíwiyon se apne badan kí tarah ^a mahabbat rakhen. Jo apní bíwí se mahabbat rakhtá hai, wuh apne se mahabbat rakhtá hai ; ²⁹ kyúñki kabhí kisi ne apne jism se dushmaní nahín kí, balki us ko páltá, aur parwarish kartá hai, jaise ki Masíh kalísiyá ko ; ³⁰ is liye ki ham us ke badan ke 'uzw hain. ³¹ Isí sabab se ádmí ko má báp se judá hokar apní bíwí ke sáth rahná cháhiye, aur wuh dono ek jism honge. ³² Yih bhed to bará hai, lekin main Masíh aur kalísiyá kí bábat kahtá hún. ³³ Ba har hál tum men se har ek apní bíwí se apní mánind mahabbat rakhe ; aur bíwí is bát ká khayál rakhe, ki apne shauhar se dárí rahe.

6 ¹ Ai farzando, tum Khudáwand men apne má báp ke farmánbardár raho ; kyúñki yih wájib hai. ² ^b Apne má báp kí 'izzat kar, (yih pahlá hukm hai, jis ke sáth wa'da bhí hai) ³ táki terá bhalá ho, aur terí 'umr zamín par daráz ho. ⁴ Aur ai bachchewálo^o, tum apne farzandon ko gussa na diláo, balki Khudáwand kí taraf se tarbíyat aur nasíhat de dekar, un kí parwarish karo.

⁵ Ai naukaro^a, jo jism kí rú se

tumháre málik hain, apní sáfídlí se darte aur káñpte húe, un ke aise farmánbardár raho, jaise Masíh ke ; ⁶ aur ádmíon ko khush karnewálon kí tarah díkháwe ke liye khidmat na karo, balki Masíh ke bandon kí tarah díl se Khudá kí marzí purí karo ; ⁷ aur us khidmat ko ádmíon kí nahín, balki Khudáwand kí jáñkar jí se karo ; ⁸ kyúñki tum jánte ho, ki jo koí jaisá achchhá kám karegá, khwáh gulám ho, khwáh ázád, Khudáwand se waisá hí páegá. ⁹ Aur ai máliko, tum bhí dhamkiyān chhor kar, un ke sáth aisá hí sulúk karo ; kyúñki tum jánte ho, ki un ká aur tumhárá dono ká málik ásmán par hai, aur wuh kisi ká tarafdár nahín.

Rúhání jang aur Khudá ke hathýár.

¹⁰ Garaz, Khudáwand aur us kí barí quwwat kí tásír se ^o mazbút bano. ¹¹ Khudá ke sab hathýár bándh lo, táki tum Iblís ke mansúbon ke muqábale men qáim rah sako ; ¹² kyúñki hamen khún aur gosht se nahín, balki hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon, aur is dunyá kí táríki ke hákimon^a aur sharárat kí ún ruhání faujon se kushtí karní hai, jo ásmání maqámon men hain. ¹³ Is wáste tum Khudá ke sáre hathýár bándh lo^g, táki bure díñ men muqábala kar sako, aur sab kámon ko anjám dekar qáim rah sako. ¹⁴ Pas sachcháí se apní kamar kaskar, aur rástbázi ká baktar lagákar, ¹⁵ aur pánwon men sulh kí khushkhabarí kí taiyári ke jíte pahínkar, aur un sab ke sáth ímán kí sipar lagákar^h, qáim raho ; ¹⁶ jis se tum us sharír ke sáre jalte húe tíron ko bujhá sako ; ¹⁷ aur naját ká khod aur Rúh kí talwár jo

^a Yá bíwiyon ko apná badan jáñkar un se.

^d Yún. gulámo.

^f Yún. is táríki ke jahángíron.

^b Khurúj 20. 12.

^c Yún. bápo.

^e Yún. Khudáwand men, aur us kí quwwat ke zor men.

^g Yún. uthá lo.

^h Yún. uthákar.

Khudá ká kalám hai, lagá lo^a; ¹⁸ aur har waqt aur har tarah se Rúh men du'á aur minnat karte raho; aur isí garaz se is tarah jágte raho, ki tum sab muqaddason ke wáste bilá nága du'á mángte raho; ¹⁹ aur mere liye bhí, táki bolne ke waqt^b mujhe kalám karne kí hidáyat ho; jis se main is khushkhabarí^c ke bhed ko dilerí se záhír karún, ²⁰ jis ke liye zanjír se jakrá húa elchí hún; aur us ko aisí dilerí se bayán karún, jaisá bayán karná mujh par farz hai.

Tuḡhíkus ká ánd.

²¹ Aur Tuḡhíkus jo piyará bhái,

aur Khudáwand men diyánatdár khádim hai, tumhen mere hál se wáqif karne ke liye, ki main kis hálát men hún, sab báten batá degá; ²² us ko main ne tumháre pás isí wáste bhejá hai, ki tum hamáre hál se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dilon ko tasallí de.

Ákhirí du'á.

²³ Khudá Báp, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se bháiyon ko itminán hásil ho, aur un men ímán ke sáth mahabbat ho. ²⁴ Jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh se dáimí^d mahabbat rakhte hain, un sab par fazl ho.

FILIPPÍ'ON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

• *Salám aur du'á.*

I ¹ Masíh Yisú' ke bandon Paulus aur Tímuthiyus kí taraf se, Filippí shahr ke sab muqaddason ko jo Masíh Yisú' men hain, nigahbánon aur khádimon^e samet.

² Hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Filippí Masíhíon kí ruhání rifáqat ká shukríya, aur un ke liye du'á.

³ Main jab kabhí tumhen yád kartá hún, to apne Khudá ká shukr bajá látá hún; ⁴ aur har ek du'á men jo tumháre liye mángtá hún, hamesha

khushí ke sáth tumháre liye dar-khwást kartá hún, ⁵ is liye ki tum awwal roz se lekar áj tak Injíl^f kí táid men sharík rahe ho; ⁶ aur mujhe bharosá hai, ki jis ne tum men nek kám shurú' kiyá hai, wuh use Yisú' Masíh ke din tak púra kar degá; ⁷ chunánchi wájib hai, ki main tum sab kí bábat aisá hí khayál karún, kyúнки tum mere dil men rahte ho, aur merí qaid^g aur Injíl^f kí bábat jawábdihí aur subút men, tum sab mere sáth fazl men sharík ho. ⁸ Khudá merá gawáh hai, ki main Masíh Yisú' kí sí ulfat karke^h tum sab ká mushtáq hún. ⁹ Aur yih du'á

^a Yún. le lo.

^b Yún. mere munh ke kholne men.

^c Yá Injíl.

^d Yá lázawál.

^e Yá bishapon aur dikanon.

^f Yá khushkhabarí.

^g Yún. zanjíron.

^h Yún. Masíh Yisú' kí antriyon men.

kartá hún, ki tumhári mahabbat, 'ilm aur har tarah kí tamíz ke sáth áur bhí ziyáda hotí jáe; ¹⁰ táki 'umda 'umda chizon ko pasand^a kar sako; aur Masíh ke din tak sáfídl raho, aur thokar na kháo; ¹¹ aur rástbázi ke phal se, jo Yisú^c Masíh ke sabab se hai, bhare raho, táki Khudá ká jalál zahir ho, aur us kí sitáish kí jáe.

Rasul ke qaid hone ke zari'e se Injil kí taraqqi, aur diyanda ke liye ummed.

¹² Aur ai bháiyó, main tumhen jatána cháhtá hún, ki jo mujh par guzrá, wuh Injil^b kí taraqqi hí ká bá'is húa; ¹³ yahán tak kí qaisarísipáhíon kí sári paltan aur báqi sab logon men mashhúr ho gayá, ki main Masíh ke wáste qaid hún; ¹⁴ aur jo Khudá-wand men bhái hain, un men se aksar mere qaid hone^c ke sabab se diler hokar, bekhauf Khudá ká kalám sunáne kí ziyáda jur'at karte hain. ¹⁵ Ba'z to hasad aur jhagré kí wajh se Masíh kí manadí karte hain; aur ba'z nekníyatí se: ¹⁶ ek to mahabbat kí wajh se, yih jánkar Masíh ká bayán karte hain, ki main Injil^b kí jawábdihí ke wáste muqarrar hún: ¹⁷ magar dústre tafriqe kí wajh se, na kí sáfídlí se, balki is kхайál se, ki merí qaid^c men mere liye musibat paidá karen. ¹⁸ Pas kyá húa? Sirf yih, ki har tarah se Masíh ká bayán hotá hai, dikháwe ke liye ho, khwáh sachcháí se; aur is se main khush hún, aur rahúngá bhí. ¹⁹ Kyúnki main jántá hún, ki tumhári du'á, aur Yisú^c Masíh kí Rúh ke in'am se, is ká anjám merí naját hogá; ²⁰ chunánci merí dilí árzú aur ummed yihí hai, ki main kisi bát men shar-minda na hún, balki merí kamál dilerí ke bá'is jis tarah Masíh kí ta'zim mere jism ke sabab se hamesha

hotí rahí hai, usí tarah ab bhí hogí, khwáh main marún, khwáh zinda rahún. ²¹ Kyúnki zinda rahná mere liye Masíh hai, aur marná nafa'. ²² Lekin agar merá jism men zinda rahná hí mere kám ke liye mufid^d hai, to merí samajh men nahín atá, ki kise ikhtiyár karún. ²³ Main dono taraf phansá húa hún; merá jí to yih cháhtá hai, ki kúch karke Masíh ke pás já rahún, kyúnki yih bahut hí bihtar hai; ²⁴ magar jism men rahná tumhári khátir ziyáda zarúrí hai. ²⁵ Aur chúnki mujhe is ká yaqín hai, is liye main jántá hún kí zinda rahúngá, balki tum sab ke sáth rahúngá, táki tum imán men taraqqi karo, aur us men khush raho; ²⁶ aur jo tumhen mujh par fakhr hai, wuh mere phir tumháre pás áne se Masíh Yisú^c ke sabab^c ziyáda ho jáe. ²⁷ Sirf yih karo kí tumhárá chál chalan Masíh kí Injil^b ke muwáfiq rahe, táki main khwáh áún aur tumhen dekhún, khwáh na áún, tumhárá yih hál sunún, ki tum yak-dilí men qáim ho, aur Injilí imán^e ke liye ek ján hokar, milke jánfishání karte ho; ²⁸ aur kisi bát men mukhá-lifon se dahshat nahín kháte: yih un ke liye halákat ká sáf nishán hai, aur tumháre liye Khudá kí taraf se naját ká; ²⁹ kyúnki Masíh kí khátir tum par yih fazl húa, ki na faqat us par imán láe, balki us kí khátir dukh bhí sahte ho: ³⁰ aur tum usí tarah jánfishání karte ho, jis tarah mujhe karte dekhá thá, aur ab bhí sunte ho, ki main waisí hí kartá hún.

Yisú^c Masíh ke namúne par mel miláp aur khud-inkisári kí nasíhat.

2 ¹ Pas agar kuchh tasallí Masíh men, aur mahabbat kí diljam'í, aur Rúh kí shirákát, aur rahmdilí o

^a Yá mutafarriq chizon men tamiz.

^d Yún. kám ká phal.

^b Yá khushkhabari.

^e Yún. men.

^c Yún. zanjiron.

^f Yá khushkhabari ke imán.

dardmandí hai; ² to merí yih khushí purí karo, ki ek dil raho; yaksán mahabbat rakho; ek dil o ján ho; ek hí khayál rakho; ³ tafriqe aur bejá fakhr ke bá'is kuchh na karo, balki farotání se ek dústre ko apne se bihtar samjhe; ⁴ har ek apne hí ahwál par nahín, balki har ek dústron ke ahwál par bhí nazar rakhe. ⁵ Pas waisá hí mizáj rakho, jaisá Masíh Yisú' ká thá; ⁶ jis ne Khudá kí súrat par hokar, Khudá ke barábar rahne ko qabze men rakhne kí chíz^a na samjhá, ⁷ balki apne ap ko khálí kar diya, aur khádím^b kí súrat ikhtiyár kí, aur insánon ke mushábih ho gayá; ⁸ aur insání shakl men zábír hokar apne ap ko past kar diya, aur yahán tak farmánbardár rahá, ki maut, balki salíbí maut gawará kí. ⁹ Isí wáste Khudá ne bhí use bahut sarbalañd kiya, aur use wuh nám bakhshá, jo sab námon se alá hai; ¹⁰ táki Yisú' ke nám par^c har ek ghuṭná ṭike, khwáh ásmáníon ká ho, khwáh zaminíon ká, khwáh un ká jo zamín ke níche hain; ¹¹ aur Khudá Báp ke jalál ke liye har ek zabán iqrár kare, ki Yisú' Masíh Khudáwánd hai.

¹² Pas ai mere 'azízo, jis tarah tum hamesha se farmánbardárí karte áe ho, usí tarah ab bhí na sirf merí házirí men, balki is se bahut ziyáda merí gair-házirí men, ḍarte káñpte húe apní naját ká kám kiye jáo; ¹³ kyúñki jo tum men níyat aur 'amal dono ko apne nek iráde ke mutábíq paidá kartá hai, wuh Khudá hai. ¹⁴ Sab kám shikáyat aur takrár bagair kiya karo; ¹⁵ táki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon^d men Khudá ke benuqs farzand bane raho, (jin men tum dunyá men chirágon^e kí tarah zahir hote ho, ¹⁶ aur

zindagí ká kalám pesh karte ho,) táki Masíh ke din mujhe fakhr ho, ki na merí daur dhúp befáida húi, na merí mihnát akárath gayí. ¹⁷ Aur agar mujhe tumháre ímán kí qurbání aur khidmat ke liye apná khún bhí bahána^f pare, tau bhí khush hún, aur tum sab ke sáth khushí kartá hún; ¹⁸ tum bhí isí tarah khush ho, aur mere sáth khushí karo.

Tímuthiyus aur Ipafruditus kí sífárish.

¹⁹ Mujhe Khudáwánd Yisú' men ummed hai, ki Tímuthiyus ko tumháre pás jald bhejúngá, táki tumhárá ahwál daryáft karke merí bhí khátir-jamá^g ho. ²⁰ Kyúñki koí aisá hamdam mere pás nahín, jo sáfdilí se tumháre liye fikrmand ho. ²¹ Sab apní apní chizon ke fikr men hain, na Yisú' Masíh kí. ²² Lekin tum us kí pukhtagí se wáqif ho, ki jaise betá báp kí khidmat kartá hai, waise hí us ne mere sáth khushkhabarí^h phailáne men khidmat kí. ²³ Pas main ummed kartá hún, ki jab apne bál ká anjám ma'lúm kar lúngá, to use fauran bhej dúngá. ²⁴ Aur mujhe Khudáwánd par bharosá hai, ki main ap bhí jald áúngá. ²⁵ Aur main ne Ipafruditus ko tumháre pás bhejné zarúr samjhá; wuh merá bhái, aur hamkhidmat, aur hamsipáh, aur tumhárá taraf se qásid, aur merí hájat rafaⁱ karne ke liye khádím hai; ²⁶ kyúñki wuh tum sab ká bahut mush táq thá, aur is wáste beqarár rahtá thá, ki tum ne us kí bímárí ká hál suná thá; ²⁷ beshakk wuh bímárí se marne ko thá; magar Khudá ne us par rahm kiya; aur saqat us hí par nahín, balki mujh par bhí, táki mujhe gam par gam na ho. ²⁸ Is liye mujhe us

^a Yún. *ganímat ká mál.*

^d Yún. *pusht.*

^b Yún. *gulám.*

^c Yún. *men.*

^f Yún. *mujhe . . . aragh ke tour par baháyá jánd.*

^g Yún. *naiyiron.*

^h Yá *Injil.*

ke bhejne ká áur bhí ziyáda khayál thá, ki tum bhí us kí muláqát se phir khush ho jáo, aur merá bhí gam ghat jáe. ²⁹ Pas tum use Khudáwand ke sabab ^a kamál khushí se qubúl karná, aur aise shakhson kí 'izzat kiyá karo : ³⁰ is liye kí wuh Masíh ke kám kí khátir marne ke qaríb ho gayá thá, aur us ne is liye jánbázi kí, ki jo kamí tumhári taraf se merí khidmat men húi, use purá kare.

Jhúthe ustádon aur shágirdon ke bar-khiláf, aur Masíh kí pairawí men taraqqí karne kí nasíhat.

3 ¹ Garaz, mere bháiyó, Khudáwand men khush raho. Tumhen ek hí bát bár bár likhne men mujhe to kuchh diqqat nahín, aur tumhári is men hifázat hai. ² Kutton se khabardár raho, badkaron se khabardár raho, 'uzw kátnewálon se khabardár raho : ³ kyú'unki makhtún to ham hain, jo Khudá kí Rúh kí hidáyat se 'ibádat karte hain, aur Masíh Yisú' par fakhr karte hain, aur jism ká bharosá nahín karte : ⁴ lekin main to jism ká bhí bharosá kar saktá hún : agar kisi áur ko jism par bharosá karne ká khayál ho, to main us se bhí ziyáda kar saktá hún : ⁵ áthwen din merá khatna húa, Isráíl kí qaum, aur Binyámin ke firqe ká hún ; 'Ibráníon ká 'Ibrání ; shari'at ke i'tibár se Farísí hún ; ⁶ josh ke i'tibár se kalisiyá ká satánewálá ; shari'at kí rástbázi ke i'tibár se be'aib thá. ⁷ Lekin jitní chízen mere nafa' kí thin, unhín ko main ne Masíh kí khátir nuqsán ká bá'is samajh líyá hai. ⁸ Balki main apne Khudáwand Masíh Yisú' kí pahchán kí ziyáda khúbí ke sabab sab chízon ko nuqsán ká bá'is samajhtá hún : jis kí khátir main ne sári chízon ká nuqsán uthá-yá, aur un ko kúrá samajhtá hún, táki

Masíh ko hásil karún, ⁹ aur us men páyá jáún ; na apní us rástbázi ke sáth, jo shari'at kí taraf se hai, balki us rástbázi ke sáth, jo Masíh par ímán láne ke sabab Khudá kí taraf se ímán kí shart par míltí hai : ¹⁰ aur main us ko aur us ke jí uthne kí qudrat ko, aur us ke sáth dukhon men sharíf hone ko ma'lúm karún, aur us kí maut se mushábahat paidá karún ; ¹¹ táki kisi tarah murdon men se uthne ke darje tak pahunch-ún. ¹² Is se merí yih garaz nahín, kí main pá chuká, yá kámil ho chuká hún : balki us chíz ke pakarne ke liye zor se daurá húa játá hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá. ¹³ Ai bháiyó, merá yih gumán nahín, kí pakar chuká hún : balki sirf yih kartá hún, kí jo chízen píchhe rah gayín un ko bhúlkar, áge kí chízon kí taraf barhá húa, ¹⁴ nishán kí taraf zor se daurá húa játá hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' kí ma'rifat úpar buláyá hai. ¹⁵ Pas, ham men se jitne kámil hain, yihí khayál rakhen, aur agar kisi bát men tumhárá áur tarah ká khayál ho, to Khudá use bhí tum par zahir kar degá : ¹⁶ bahar hál jahán tak ham pahunché hain, usí ke mutábíq chalen.

Jhúthe aur sachche Masíhíon ká anjám.

¹⁷ Ai bháiyó, tum sab milkar merí mánind bano, aur un logon ko tár lo, jo hamáre namúne par chalte hain. ¹⁸ Kyú'unki bahutere aise hain, jin ká zikr main ne tum se bárhá kiyá hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, kí un ká chál chalan Masíh kí salíb ke dushmanon ká sá hai : ¹⁹ un ká anjám halákat hai, un ká khudá pet hai, wuh apní sharm kí hátton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chí-

zon ká khayál rakhte hain. ²⁰ Magar hamará watan ásmán par hai; aur ham ek Munjí, ya'ní Khudáwand Yisú Masih ke wahán se áne ke intizár men hain: ²¹ wuh apní us quwwat kí tásir ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábí kar saktá hai, hamáre zalíl jism kí shakl badalkar, apne jalálí jism kí súrat par banáegá.

Masihí nekton kí nasíhat.

4 ¹ Is wáste, ai mere piyáre bháiyó, jin ká main mushtáq hún, jo merí khushí aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isí tarah mazbút raho.

² Main Yúodiya ko bhí nasíhat kartá hún, aur Suntuḱhe ko bhí, ki wuh Khudáwand men ek dil rahen.

³ Aur ai sachche hamkhidmat^a, tujh se bhí darkhwást kartá hún, ki tú un auraton kí madad kar, kyúнки unhon ne mere sáth khushkhabarí phailáne^b men, Klemens aur mere un báqí hamkhidmaton samet jánfishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

⁴ Khudáwand men har waqt khush raho; phir kahtá hún, ki khush raho.

⁵ Tumhári narmmizáji sab ádmíon par záhir ho. Khudáwand qarib^c hai.

⁶ Kisi bát ká andesha na karo: balki har ek bát men tumhári darkhwásten, du'á aur minnat ke wasíle se, shukrguzárfi ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; ⁷ is súrat men Khudá ká itmínán, jo samajh se bi'l kull báhar hai, tumháre dílon aur khayálon ko Masih Yisú men mahfúz rakhegá.

⁸ Garaz, ai bháiyó, jitní báten sach hain, aur jitní báten sharáfat kí hain, aur jitní báten wájib hain, aur jitní báten pák hain, aur jitní báten pasandida hain, aur jitní báten dil-

kash hain; garaz jo neki aur ta'ríf kí báten hain, un par gaur kiyá karo. ⁹ Jo báten tum ne mujh se síkhín, aur hásil kí, aur sunín, aur mujh men dekhín, un par amal karo; is súrat men Khudá jo itmínán ká chashma hai^d tumháre sáth rahegá.

Filippí Masihíon kí taraf se imdád milne ká shukríya.

10 Main Khudáwand men bahut khush hún, ki ab itní muddat ke ba'd tum ne phir merá khayál kiyá^e; beshakk tumhen pahle bhí is ká khayál thá, magar mauqá na milá thá. ¹¹ Main muhtájí ke libáz se nahín kahtá; kyúнки main ne yih síkhá hai, ki jis hálát men hún, usí par ráz rahún. ¹² Main past honá bhí jántá hún, aur barhná bhí jántá hún: har ek bát, aur sab hálát men, mujhe ser honá, bhúkhá rahná, aur barhná ghatná átá^f hai. ¹³ Jo mujhe táqat bakhshá hai, us ke sabab se main sab kuchh kar saktá hún.

¹⁴ Táham tum ne achchhá kiyá, jo merí musíbat men sharík húe. ¹⁵ Aur ai Filippí, tum khud bhí jánte ho, ki khushkhabarí^b ke shurú men, jab main Makiduniya se rawána húa, to tumháre siwá kisi kalísiyá ne lene dene ke mu'ámile men merí madad^g na kí.

¹⁶ Aur Thissaluníke men bhí merí ihtiyáj rafa' karne ke liye tum ne ek dafa^h nahín, balki do bár kuchh bhejá thá. ¹⁷ Yih nahín ki main in'am cháhtá hún, balki aisá phal cháhtá hún, jo tumháre hisáb men ziyáda ho jáe. ¹⁸ Mere pás sab kuchh hai, balki ifrá se hai: tumhári bhejí húi chízen Ipafruditus ke háth se lekar main ásúda ho gayá hún; wuh khushbú, aur maqbúl qurbárá hain, jo Khudá ko pasandida

^a Yún. kánpáhiye.

^b Yá Injíl.

^c Yá áne ko.

^d Yún. itmínán ká Khudá.

^e Yún. apná khayál mere liye phir zinda kiyá.

^f Yún. ser hone. . . ká bhed átá.

^g Yún. shirákát.

hai. ¹⁹ Merá Khudá apní daulat ke muwáfiq Masíh Yisú' men tum-hárá har ek ihtiyáj apne jalál se rafá karegá. ²⁰ Hamáre Khudá aur Báp kí abadu'l ábád tamjíd hotí rahe. Amín.

Akhíri salám aur du'á.

²¹ Har ek muqaddas se jo Masíh

Yisú' men hai salám kaho. Jo bhái mere sáth hai tumhen salám kahte hai. ²² Sáre muqaddas, khusúsan Qaisar ke gharwále, tumhen salám kahte hai.

²³ Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárá rúh par ho.

KULUSSION KE NAM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Masíh Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, ² un muqaddason, ya'ní Masíh men ímándár bháiyon ke nám, jo Kulusse men hai.

Hamáre Báp Khudá kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe.

Kulussi Masíhion ke ímán aur mahabbat ká shukríya.

³ Ham tumháre haqq men ham-
esha du'á karke, apne Khudáwand Yisú' Masíh ke Báp, ya'ní Khudá, ká shukr karte hai; ⁴ kyúñki ham ne suná hai, ki tum Masíh Yisú' par ímán láe ho, aur sab muqaddas logon se us ummed kí húi chíz ke sabab mahabbat rakhte ho, ⁵ jo tumháre wáste ásmán par rakhí húi hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí ^a ke kalám i haqq men sun chuke ho, ⁶ jo tumháre pás pahunchí hai, aur sáre jahán men phal detí, aur taraqqí

kartí játi hai; chunáñchi tum men bhí, jis din se tum ne Khudá ke fazl ko suná, aur us ko sachche taur par pahcháñá hai, aisá hí kartá hai; ⁷ usí kí ta'lím tum ne hamáre 'azíz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo ham-
árá taraf se Masíh ká diyánatdár khádim hai; ⁸ usí ne tumhárá mahabbat ko jo Rúh ke sabab ^b hai, ham par zahir kíyá.

*Kulussion kí rúhání taraqqí ke liye
Rasúl kí du'á.*

⁹ Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih du'á mángne aur darkhwást karne se báz nahín áte, ki tum tamám rúhání hikmat aur samajh ke sáth us kí marzí ke 'ilm se ma'múr ho jáo; ¹⁰ táki tumhárá chál chalan Khudáwand ke láiq ho, aur us ko har tarah se khush karo, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahcháñ men taraqqí karo; ¹¹ aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfiq har tarah kí quwwat paidá karo, táki khushí ke sáth har súrat

^a Yá Injil.

^b Yún. men.

se sabr aur tahammul kar sako ;
 12 aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham ko is láiq kiya, ki núr men muqaddason ke sáth wirse ká hissa páen ; 13 usí ne ham ko tárikí ke qabze se chhurákar apne 'azíz Bete^a kí bádsháhat men dákhil^b kiya ; 14 jis ke sabab se^c ham ko makhlási, ya'ní gunáhon kí mu'áfí, hásil hui hai : 15 wuh andekhe Khudá kí súrat aur tamám makhlúqát se pahle maulúd hai ; 16 kyúнки usí men sári chizen paidá kí gayín, ásmán kí hon, yá zamín kí, dekhí hon, yá andekhi, takht hon, yá riyásaten, yá hukúmaten, yá ikhtiyárát ; sári chizen usí ke wasíle se, aur usí ke wáste paidá hui hain ; 17 aur wuh sab chizon se pahle hai, aur usí se^d sári chizen qáim rahti hain. 18 Aur wuhí badan, ya'ní kalisiya, ká sir hai ; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jí uthnewálon men pahlauthá, táki sab báton men us ká awwal darja ho ; 19 kyúнки Báp ko yih pasand áya, ki sára kamál usí men páya jáe^d ; 20 aur us ke khún ke sabab jo salib par bahá sulh karke, sab chizon ká us ke wasíle se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamín kí hon, khwáh ásmán kí. 21 Aur us ne ab apne záhirí jism^e ke sabab maut ke wasíle se tumhárá bhí mel kará diya, 22 jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab dil se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beilzám banákar apne sámne házir kare : 23 basharte ki tum imán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí^f kí ummed ko jise tum ne suná, na chhoro^g, jis kí manadí ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí

gayí ; aur main Paulus usí ká khádim baná hún.

Kalisiya kí taragqí aur taqwíyat ke liye Rasúl ke dúkh aur mihnát.

24 Ab main un dukhon ke sabab se khush hún, jo tumhári khátir uthátá hún, aur Masíh kí musibatón kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiya, kí khátir, apne jism men púrí kiye detá hún ; 25 jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádim baná, jo tumháre wáste mere sipurd húa, táki main Khudá ke kalám kí púrí púrí manadí karún^h ; 26 ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshida rahá, aur ab us ke un muqaddason par záhir húa, 27 jin par Khudá ne záhir karná cháhá, ki gair-qaumon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, ki Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai : 28 jis kí manadí karke ham har ek shakhs ko nasíhat karte, aur har ek ko kamál dáná se ta'lim dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kámil karke pesh karen ; 29 aur isí liye main us kí us quwwat ke muwáfíq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2¹ Main tumhen ágáh karná cháhtá hún, ki tumháre, aur Laudíkiya-wálon, aur un sab ke liye jinhon ne merí záhirí súrat nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún ; 2 táki un ke dilon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur púrí samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh, ko pahchánen, 3 jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipe hús hain. 4 Yih

^a Yún. apní mahabbat ke Bete.

^b Yún. muntaqil.

^c Yún. men.

^d Yún. sári ma'múri us men sukúnat kare.

^e Yún. gosht ke jism.

^f Yá Injil.

^g Yún. ummed se . . . tal ná jdo.

^h Yún. kaldm ko púrá karúq.

main is liye kahtá hún, ki koí ádmí lubhánewálí báton se tumhen dho-khá na de. ⁵ Aur agarchi main jism ke i'tibár se dúr hún, magar rúh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tum-háre báqáida hálat, aur Masíhí ímán kí mazbútí ko dekhkar khush hotá hún.

⁶ Pas jis tarah tum ne Masíh Yisú' Khudáwand ko qubúl kiyá, usí tarah us men chalte raho ; ⁷ aur us men jar pakarte, aur taraqqí karte ^a jáo ; aur jis tarah tum ne ta'lim pái hai, usí tarah ímán men mazbút raho, aur khúb shukrguzári kiyá karo.

Jhúthe failsúf aur bátilparastí ke barkhiláf.

⁸ Khabardár, koí shakhs tum ko us failsúf aur láhásil fareb se shikár na kar le, jo insánon kí riwáyat aur dunyawí ibtidái báton ^b ke mu-wáfíq hain, na Masíh ke muwáfíq : ⁹ kyúнки Ulúhiyat ká sára kamál ^c usí men mujassam hokar sukúnat kartá hai, ¹⁰ aur tum usí men kámil ^d ban gaye ho, jo sári hukúmat aur ikhtiyár ká sir hai : ¹¹ usí men tumháre aisé khatna huá, jo háth se nahín hotá, ya'ní Masíhí khatna, jis se nafsání jism utará játá hai ; ¹² aur usí ke sáth baptismá men ^e dafn húa, aur is men ^e us Khudá kí quwwat par ímán lákar, jis ne use murdon men se jiláyá, us ke sáth jí bhí uthe. ¹³ Aur us ne tumhen bhí, jo apne qusúron aur jism kí námakhtúní ke sabab se murda the, us ke sáth zinda kiyá, aur hamáre sab qusúr mu'áf kiye ; ¹⁴ aur hukmon kí wuh dastáwez mi'tá dálí, jo hamáre nám kí, aur hamáre mukhálif thí ; aur us ko salíb par klon se

jarkar sámne se hatá diyá : ¹⁵ us ne hukúmaton aur ikhtiyáron ko apne úpar se hatákar un ká barmalá tamásha banáyá, aur salíb ke sabab se ^f un par fath páne ká shádiyána bajáyá.

¹⁶ Pas kháne píne, yá 'íd, yá naye chánd, yá sabt kí bábat koí tum par ilzám na lagáe : ¹⁷ kyúнки yih áne-wálí chízon ká sáya hain, magar asl chízen Masíh kí hain ^g. ¹⁸ Koí shakhs kháksári aur firishton kí 'ibádat pasand karke, tumhen daur ke in'am se mahrúm na rakhe ; aisé shakhs apní jismání 'aql par befáida shekhí márkar dekhí húi chízon men masrúf rahtá hai, ¹⁹ aur us Sir ko pakre nahín rahtá, jis se sára badan joron aur patthon ke wasile se par-warish pákar, aur báham paiwasta hokar, Khudá kí taraf se taraqqí patá hai ^h.

²⁰ Jab tum Masíh ke sáth dunyawí ibtidái báton ^b kí taraf se mar gaye, to phir un kí mánind jo dunyá men zinda hain, ádmíon ke hukmon aur ta'límon ke muwáfíq aise qáidon ke kyún páband hote ho, ²¹ kí Ise na chhúná, use na chakhná, use háth na lagáná, ²² (kyúнки yih sári chízen kám men láte láte faná ho jáengi) ? ²³ In báton men apní íjád kí húi 'ibádat, aur kháksári, aur jismání riyázat ke i'tibár se hikmat kí súrat to hai, magar jismání khwáhishon ke rokne men in se kuchh fáida nahín hotá.

Puráni zindagí kí 'ádaton ko tark karná ; nayí zindagí men qadam márná.

3 ¹ Pas jab tum Masíh ke sáth jiláe gaye the, to 'álam i bálá kí chízon kí talásh men raho, jáhán

^a Yún. ta'mír hote.

^b Yá 'andstir, yá ustugusat.

^c Yún. kí sári má'múri.

^d Yún. má'múr.

^e Yá ke wasile se.

^f Yún. us men.

^g Yún. badan Masíh ká hai.

^h Yún. Khudá kí barhtí se barhtá hai.

Masīh maujūd hai, aur Khudā kī dahinī taraf baithā hai. ² Alam i balā kī chizon ke khayāl men raho, na zamīn par kī chizon ke; ³ kyūn-ki tum mar gaye, aur tumhārī zin-dagī Masīh ke sāth Khudā men chhipī hūī hai. ⁴ Jab Masīh, jo hamārī zindagī hai, zāhir kiya jāegā, to tum bhī us ke sāth jalāl men zāhir kiye jāoge.

⁵ Pas apne un a'zā ko murda karo, jo zamīn par hain, ya'nī zinākārī, aur nāpākī, aur shahwat, aur burī khwāhish, aur lālch ko jo butparastī ke barābar hai; ⁶ kyūnki unhīn ke sabab se Khudā kā gazab nāfarmān logon par nāzil hotā hai; ⁷ aur tum bhī, jis waqt un bāton se jīte the, us waqt unhīn par 'amal kiya karte the. ⁸ Lekin ab tum bhī in sab ko, ya'nī gussa, aur qahr, aur badkhwāhī, aur badgoī aur gālī baknā chhor do: ⁹ āpas men jhūth na bolo, kyūnki tum ne purānī insāniyat ko us ke kāmōn samet utār dālā, ¹⁰ aur nayī insāniyat ko pahin liya hai, jo ma'rifat ke i'tibār se apne Khāliq kī sūrat par nayī bantī jāti hai: ¹¹ wahān, na Yūnānī rahā, na Yahūdī, na khatna, na nāmākhtūnī, na wahshī, na Skūtī, na gulām, na āzād: sirf Masīh sab kuchh aur sab men hai.

¹² Pas Khudā ke barguzidon kī tarah, jo pāk aur 'azīz hain, dard-mandī^b, aur mihrbānī, aur farotānī, aur hilm aur bardāsht kā libās pahino; ¹³ agar kisī ko dūsre kī shikāyat ho, to ek dūsre kī bardāsht kare, aur ek dūsre ke qusūr mu'āf kare; jaise Khudāwand ne tumhāre qusūr mu'āf kiye, waise hī tum bhī karo: ¹⁴ aur in sab ke ūpar mahabbat kā patkā bāndh lo, ki wuh kamāl kā jāmi^c hai. ¹⁵ Aur Masīh kā itmīnān,

jis ke liye tum ek jism hokar bulāe gaye ho, tumhāre dilon par hukūmat kare^d, aur tum shukrguzār raho. ¹⁶ Masīh ke kalām ko tamām dānāī ke sāth apne dilon men kasrat se jagah do; aur tum mazāmīr aur gītōn aur rūhānī gazalon ke sāth āpas men ta'līm aur nasīhat karo, aur apne dilon men fazl ke sāth Khudā ke liye gāo; ¹⁷ aur kalām yā kām jo kuchh karte ho, wuh sab Khudāwand Yisū' ke nām se karo, aur usī ke wasīle se Khudā Bāp kā shukr bajā lāo.

Shauharon aur bīwiyon, mā bāp aur bachchon, naukaron aur āqāon ke farāiz.

¹⁸ Ai bīwiyo, jaisā Khudāwand men munāsib hai, apne shauharon ke tābī^e raho. ¹⁹ Ai shauharo, apnī bī-wiyon se mahabbat rakho, aur un se talkhmizājī na karo. ²⁰ Ai far-zando, har bāt men apne mā bāp kā hukm māno; kyūnki yih Khudā-wand ke nazdīk^d pasandīda hai. ²¹ Ai bachchewālō, apne farzandon ko diqq na karo, tāki wuh bedil na ho jāen. ²² Ai naukaro^f, jo jism kī rū se tumhāre mālīk hain, sab bāton men us kā hukm māno; ādmōn ko khush karnewālon kī tarah dikhāwe ke liye nahīn, balki sādīlī aur Khudā ke khauf se: ²³ jo kām karo, jī se karo, yih jānkar kī Khudāwand ke liye karte ho, na ādmōn ke liye; ²⁴ kyūnki tum jānte ho ki tum ko Khudāwand kī taraf se is ke badle men wirsāmīlega: Khudāwand Masīh kī khidmat karo. ²⁵ Kyūnki jo burā kartā hai, wuh apnī burāī kā badla pāegā; wahān kisī kī tarafdārī nahīn.

¹ Ai mālīko, apne naukaron^g ke sāth yih jānkar 'adl o in-sāf karo, ki āsmān par hamārā bhī ek Mālīk hai.

^a Yūn. apne munh men se dūr karo.

^c Yūn. dilon men sālīs rahe.

^f Yā gulāmō.

^b Yūn. dardmandī kā dīl.

^d Yūn. men.

^e Yūn. bāpo.

^g Yā gulāmō.

Masíhí hoshyárá.

² Du'á mángne men mashgúl aur shukrguzárá ke sáth us men bedár raho ; ³ aur sáth sáth hamáre liye bhí du'á mángá karo, ki Khudá ham par kalám ká darwáza khole, táki main Masíh ke us bhed ko bayán kar sakún, jis ke sabab qaid hún ; ⁴ aur use aisá zahir karún, jaisá mujhe zahir karná^a lázim hai. ⁵ Waqt ko ganímat jánkar^b báharwálon ke sáth hoshyárá se bartáo karo. ⁶ Tumhárá kalám hamesha aisá purfázl aur namkín^c ho, ki tumhen har shakhs ko munásib jawáb dená á jae.

Khátt ke hámilon ke báre men.

⁷ Piyará bhái aur diyánatdár khádim Tukhikus, jo Khudáwand kí khidmat men sharík hai, merá sára hál tumhen batá degá : ⁸ use main ne isí liye tumháre pás bhejá hai, ki tum ko hamára hál ma'lúm ho, aur wuh tumháre dílon ko tasallí de ; ⁹ aur us ke sáth Unesimus ko bhí bhejá hai, jo diyánatdár aur piyará bhái, aur tum men se hai. Yih tumhen yahán kí sárá báten batá denge.

Akhírá khabaren, salám aur du'á.

¹⁰ Aristarkhus, jo mere sáth qaid hai, aur Bar-Nabá ke rishte ká bhái Marqus (jis kí bábat tumhen hukm

mile the ; agar wuh tumháre pás áe, to us se achchhí tarah milná,) ¹¹ aur Yisú' jo Yústus kahlátá hai, yih sab jo makhtúnon men se hain, tumhen salám kahte hain. Sirf yihí Khudá kí bádsháhat ke liye mere hamkhidmat, aur merí tasallí ká bá'is rahe hain. ¹² Ipafrás jo tum men se hai, aur Masíh Yisú' ká banda hai, tumhen salám kahtá hai ; wuh tumháre liye du'á mángne men hamesha jánfishání kartá hai, táki tum kámil hokar, púre itiqád ke sáth Khudá kí púrí marzí par qáim raho. ¹³ Main us ká gawáh hún, ki wuh tumháre aur Laudíkiya, aur Hiyarápulis ke logon ke wáste barí koshish kartá hai. ¹⁴ Piyará tabíb Lúqá aur Demás tumhen salám kahte hain. ¹⁵ Laudíkiya ke bháiyon aur Numfás aur un ke ghar kí kalisiyá se salám kahná. ¹⁶ Aur jab yih khátt tum men parh liyá jae, to aisá karná ki Laudíkiya kí kalisiyá men bhí parhá jae, aur us khátt ko jo Laudíkiya se áe, tum bhí parhná. ¹⁷ Aur Arkhippus se kahná, ki Jo khidmat Khudáwand men tere sipurd húi hai, use hoshyárá ke sáth anjám de.

¹⁸ Paulus ráqim apne háth se salám likhtá hai. Merí zanjíron ko yád rakhná. Tum par fazl hotá rahe.

^a Yún. bolná. ^b Yún. Mauqa' ko kharídkar. ^c Yún. namak se mazaddár kiya húa.

THISSALUNÍKÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLA' KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se, Thissaluníkíon kí kalísíyá ko jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masih men hai.

Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

Thissaluníkí Masihíon kí 'umda ráhání hálát ká shukríyá.

² Tum sab ke wáste ham Khudá ká shukr hamesha bajá láte hain; aur apní du'áon men tumhárá zikr karte hain; ³ aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre ímán ke kám, aur mahabbat kí mihnát, aur us ummed ke sabr ko bilá nága yád karte hain, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masih kí bábat hai; ⁴ aur ai bháiyó, Khudá ke piyáro, ham ko ma'lúm hai ki tum barguzída ho; ⁵ is liye ki hamárá khushkhabarí tumháre pás na faqat lafzí taur par pahunchí, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre i'tiqád ke sáth bhí; chunánchi tum jánte ho, ki ham tumhárá khátir tum men kaise ban gaye the. ⁶ Aur tum kalám ko barí musíbat men Rúhu'l Quds kí khushí ke sáth qu-búl karke, hamárá aur Khudáwand kí mánind bane; ⁷ yahán tak ki Makiduniya aur Akhaya ke sáre ímándáron ke liye námúna bané. ⁸ Kyúnki tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ká charchá phailá hai, balki tumhárá ímán jo Khudá

par hai har jagah mashhúr ho gayá hai, yahán tak ki hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. ⁹ Is liye ki wuh ap hamárá zikr karte hain, ki tumháre pás hamárá áná kaisá húa; aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' húe, táki zinda aur haqíqí Khudá kí bandagí karo, ¹⁰ aur us ke Bete ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gázab se bachátá hai.

Thissaluníkíon men rasúl kí díní khidmat kí kaifiyat.

2 ¹ Ai bháiyó, tum ap jánte ho ki hamárá tumháre pásána befáida na húa; ² balki tum ko ma'lúm hí hai, ki báwujúd Filippí men pahle dukh útháne aur be'izzat hone ke, hamen apne Khudá kí taraf se yih dilerí hásil húi, ki Khudá kí khushkhabarí barí jánfishání se tumhen sunáen. ³ Kyúnki hamárá nasíhat na gumráhí se hai, na nápakí se, na fareb ke sáth; ⁴ balki jaise Khudá ne ham ko qábil samajhkar khushkhabarí hamáre sipurd kí, waise hí ham bayán karte hain; ádmíon ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dilon ko ázmátá hai. ⁵ Kyúnki tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhí hamáre kalám men khushámad páí gayí, na wuh lálach ká parda baná; Khudá is ká gawáh hai; ⁶ aur ádmíon se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masih ke rasúl hone ke bá'is

tum par bojh dāl sakte the. ⁷ Balki jis tarah mā^a apne bachchon ko pālī hai, usī tarah ham tumhāre darmiyān narmī ke sāth rahe; ⁸ aur usī tarah ham tumhāre bahut mushtāq hokar na faqat Khudā kī khushkhabarī^b, balki apnī jān tak bhī tumhen dene ko rāzī the, is wāste ki tum hamāre piyāre ho gaye the. ⁹ Kyūnki, ai bhāiyo, tum ko hamārī mihnat aur mashaqqat yād hogī, ki ham ne tum men se kisī par bojh na dālne kī garaz se rāt din mihnat mazdūrī karke tumhen Khudā kī khushkhabarī^b kī manādī kī. ¹⁰ Tum bhī gawāh ho, aur Khudā bhī, ki tum se jo imān lāe ho ham kaisī pākizagi aur rāstbāzī aur be'ābī ke sāth pesh āe: ¹¹ chunānchi tum jānte ho, ki jis tarah bāp apne bachchon ke sāth kartā hai, usī tarah ham bhī tum men se har ek ko nasīhat karte, aur dilāsā dete, aur samjhāte^c rahe, ¹² tāki tumhārā chāl chalan Khudā ke lāiq ho, jo tumhen apnī bādshāhat aur jalāl men bulātā hai.

Thissalunikī Masīhion ke istiglāl kā zikr.

¹³ Is wāste ham bhī bilā nāga Khudā kā shukr karte hain, ki jab Khudā kā paigām^a hamārī ma'rifat tumhāre pās pahunchā, to tum ne use ādmīon kā kalām samajhkar nahīn, balki (jaisā haqīqat men hai,) Khudā kā kalām jānkar qubūl kiya, aur wuh tum men jo imān le āe ho tāsīr bhī kar rahā hai. ¹⁴ Is liye ki tum, ai bhāiyo, Khudā kī un kalisiyāon kī mānind ban gaye, jo Yahūdīya men Masīh Yisū' kī^e hain; kyūnki tum ne bhī apne qaumwālon se wuhī taklīf uṭhāin, jo un ko Yahūdīon se pahunchī thīn: ¹⁵ jinhon ne Khudāwānd Yisū' ko aur nabīon ko bhī mār dālā, aur ham ko

satā satākar nikāl diya; wuh Khudā ko pasand nahīn āte, aur sāre ādmīon ke mukhālīf hain. ¹⁶ Aur wuh hamen gair-qaumon ko un kī najāt ke liye kalām sunāne se manā' karte hain; tāki un ke gunāhon kā paimāna hamesha bhartā rahe; lekin un par gāyat darje kā gazab ā gayā.

Thissalunikion ke dekhne kā rasūl kā ishtiyāq, aur un kī achchhī khabar pākar us kī khushī aur du'ā.

¹⁷ Ai bhāiyo, jab ham thore 'arse ke liye zāhirī taur par, na dil se, tum se judā ho gaye, to ham ne kamāl ārzū se tumhāre munh dekhne kī aur bhī ziyāda koshish kī: ¹⁸ is wāste ham ne (ya'nī mujh Paulus ne) ek dafa' nahīn, balki do bār tumhāre pās ānā chāhā, magar Shaitān ne hamen roke rakhā. ¹⁹ Hamārī ummed, aur khushī, aur fakhr kā tāj kyā hai? Kyā wuh hamāre Khudāwānd Yisū' ke sāmne us ke āne ke waqt tum hī na hoge? ²⁰ Hamārā jalāl aur khushī tum hī to ho.

³ ¹ Is wāste jab ham ziyāda bardāshat na kar sake, to Athene men akelā rah jānā manzūr kiya; ² aur ham ne Tīmuthiyus ko jo hamārā bhāī, aur Masīh kī khushkhabarī ke muta'alliq Khudā kā khādim hai, is liye bhejā ki wuh tumhen mazbūt kare aur tumhāre imān ke bāre men tumhen nasīhat kare, ³ ki in musibaton ke sabab koī na ghabrāe; kyūnki tum āp jānte ho, ki ham in hī ke liye muqarrar hue hain. ⁴ Balki pahle bhī, jab ham tumhāre pās the, to tum se kahā karte the, ki hamen musibat uṭhānī hogī; chunānchi aisā hī huā, aur tumhen ma'lūm bhī hai. ⁵ Is wāste jab main āur ziyāda bardāshat na kar sakā, to tumhāre imān kā hāl daryāft karne ko bhejā, kahīn aisā na huā ho ki

^a Yūn. dūdhpilānewālī.

^b Yā Injīl.

^c Yūn. gawāhī dete.

^d Yūn. Khudā ke paigām kā kalām.

^e Yūn. men.

ázmánawále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamárá mihnát befáida gayí ho. ⁶ Magar ab jo Tímuthiyus ne tumháre pás se hamáre pás ákar tumháre ímán aur mahabbat aur is bát kí khushkhabarí dí, ki tum hamará zikr í khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtáq ho, jaise ki ham tumháre; ⁷ is liye ai bháíyo, ham ne apní sári ihtiyáj aur musibat men tumháre ímán ke sabab se tumháre báre men tasallí pái: ⁸ kyúñki ab, agar tum Khudáwand men qáim ho, to ham zinda hain. ⁹ Tumháre bá'is apne Khudá ke sámne hamen jis qadr khushí há-sil hai, us ke badle men kis tarah tumhári bábat Khudá ká shukr adá karen? ¹⁰ Ham rát din bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhárá munh dekhén, aur tumháre ímán kí kamí purí karen.

¹¹ Ab hamará Khudá aur Báp khud aur hamará Khudáwand Yisú' tumhári taraf hamárá rahbarí kare: ¹² aur Khudáwand aísá kare kí jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usí tarah tumhári mahabbat bhí, ápas men aur sab ádmíon ke sáth ziyáda ho aur barhe; ¹³ táki wuh tumháre dílon ko aísá mazbút kar de, ki jab hamará Khudáwand Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sámne pákízagí men be'aib tháhren.

Pákdámínt, aur birádarána mahabbat, aur mihnatkashí kí nasíhaten.

⁴ ¹ Garaz ai bháíyo, ham tum se dárkhwást karte hain, aur Khudáwand Yisú' kí taraf se tumhen nasíhat karte hain, kí jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne aur Khudá ko khush karne kí ta'lím pái, aur jis tarah tum chalte bhí ho, usí

men taraqqí karte jáo. ² Kyúñki tum jánte ho, kí ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kí taraf se kyá kyá hukm pahuncháe. ³ Chunánchi Khudá kí marzí yih hai, kí tum pák bano, ya'ní zinákárá se báz raho; ⁴ aur har ek tum men se pákízagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná jáne; ⁵ na shahwat ke josh se, un qaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántín; ⁶ aur koí shakhs apne bháí ke sáth is amr men ziyádattí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badla lenewálá hai; chunánchi ham ne pahle bhí tum ko tambíh karke samjhá diyá thá. ⁷ Is liye kí Khudá ne ham ko nápáki ke liye nahín, balki pákízagí ke liye bu-láiyá. ⁸ Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apní Pák Rúh bhí detá hai.

⁹ Magar birádarána mahabbat kí bábat tumhen kuchh likhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lím pá chuke ho; ¹⁰ aur tamám Makiduniya ke sab bháíyon ke sáth aísá hí karte ho. Lekin ai bháíyo, ham tumhen nasíhat karte hain, kí taraqqí karte jáo; ¹¹ aur jis tarah ham ne tum ko hukm diyá, chup cháp rahne, aur apná kár o bár karne, aur apne háthon se mihnát karne kí himmat karo; ¹² táki báharwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisi chíz ke muhtáj na ho.

Masíh kí amad par murdon kí qiyyamat ke bayán men.

¹³ Ai bháíyo, ham nahín cháhte kí jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummád hain gam na karo. ¹⁴ Kyúñki jab hamen yih yaqín hai kí Yisú' mar gayá aur jí uthá, to isí

^a Yún. men.

^b Yá bhrí, yá badan.

^c Yún. tum men.

tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yisú' ke wasile se^a usí ke sáth le áegá. ¹⁵ Ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábiq kahte hain, ki ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe húon se hargiz áge na barhenge. ¹⁶ Kyún-ki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunáí degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masíh men múe húa jí uthenge; ¹⁷ phir ham jo zinda báqí honge, un ke sáth bádalón par utháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istiqbál karen, aur is tarah hame-sha Khudáwand ke sáth rahenge. ¹⁸ Pas tum in báton se ek dústre ko tasallí diyá karo.

Masíh kí ámad kí taiyárá ke báre men.

5 ¹ Magar ai bháiyó, is kí kuchh hájat nahín ki waqton aur mau-qa'on kí bábat tum ko kuchh likhá jáe. ² Is wáste ki tum ap khúb jánte ho, ki Khudáwand ká din is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor átá hai. ³ Jis waqt log kahte honge ki Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nágahán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachege. ⁴ Le-kin tum, ai bháiyó, tárikí men nahín ho, ki wuh din chor kí tarah tum par á pare: ⁵ kyúnki tum sab núr ke farzand, aur din ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. ⁶ Pas auron kí tarah so na rahen, bal-ki jágte aur hoshyár rahen. ⁷ Kyún-ki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. ⁸ Magar ham jo din ke hain, imán aur mahabbat ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. ⁹ Kyúnki Khudá ne hamen gazab ke

liye nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasile se naját hásil karne ke liye muqarrar kiyá; ¹⁰ wuh hamárá khátir is liye múá ki ham jágte hon, yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. ¹¹ Is liye tum ek dústre ko tasallí do, aur ek dústre kí taraqqí^b ke báis bano, chunánchi tum aisá karte bhí ho.

Tarah tarah kí nasíhaten.

¹² Aur ai bháiyó, ham tum se dardkhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasíhat karte hain, unhen máno; ¹³ aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Ápas men mel miláp rakho. ¹⁴ Aur ai bháiyó, ham tumhen nasíhat karte hain, ki beqáida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzo-ron ko sambhálo, sab ke sáth taham-mul se pesh áo. ¹⁵ Khabardár, koi kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt neki karne ke dar-pai raho, ápas men bhí, aur sab se. ¹⁶ Har waqt khush raho; ¹⁷ bilá nága dú'á mángo: ¹⁸ har ek bát men shukr-guzárá karo: kyúnki Masíh Yisú' men tumhárá bábat Khudá kí yihí marzí hai. ¹⁹ Rúh ko na bujháo; ²⁰ nubuwwatón kí hiqárat na karo: ²¹ sárá báton ko ázmáo; jo achchhi ho use háth se na do; ²² har súrat kí badí se báz raho.

Du'á aur salám.

²³ Khudá jo itminán ká chashma hai^c, ap hí tum ko bi 'lkull pák kare; aur tumhárá rúh aur ján aur jism hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib mahfúz rahen. ²⁴ Tumhárá bulánewálá sach-chá hai, wuh aisá hí karegá.

²⁵ Ai bháiyó, hamáre wáste dú'á mángo.

^a Yá un ko bhí jo Yisú' men so gaye hain. ^b Yún. ta'mír. ^c Yún. itminán ká Khudá.

²⁶ Pák bose ke sáth sáre bháiyon ko salám karo. ²⁷ Main tumhen Kḥudáwand kí qasam detá hún, ki

yih khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe. ²⁸ Hamáre Kḥudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe.

THISSUALNÍK'ION KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ

DÚSRÁ KHATT.

Du'á aur salám.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissaluník'ion kí kalísiyá ko, jo hamáre Báp Kḥudá aur Kḥudáwand Yisú' Masíh men hai.

² Fazl aur itminán Kḥudá Báp aur Kḥudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumhen hasil hotá rahe.

Dukh utháne ke báwujúd Thissaluník'ion kí ráhant taragqí ká shukríya.

³ Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Kḥudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, ki tumhárá imán bahut barhtá játá hai, aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játí hai; ⁴ yahan tak kí ham áp Kḥudá kí kalísiyáon men tum par faḡhr karte hain, ki jitne zulm aur musibatén tum utháte ho, un sab men tumhárá sabr aur imán zahir hotá hai; ⁵ yih Kḥudá kí sachchí 'adálat ká saf nishán hai; táki tum Kḥudá kí bádsháhat ke láiq tháhro, jis ke liye tum dukh bhí utháte ho: ⁶ kyúñki Kḥudá ke nazdik yih insáf hai, ki badle men tumháre musibat denewálon ko musibat, ⁷ aur tum musibat utháne-wálon ko hamáre sáth áram de; yih

us waqt hogá, jab kí Kḥudáwand Yisú' apne qawwí firishton ke sáth, bharaktí húi ág men ásmán se záhir hogá; ⁸ aur jo Kḥudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Kḥudáwand Yisú' kí kḥushkhabarí ⁹ ko nahín mánte, un se badla legá; ⁹ wuh Kḥudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; ¹⁰ yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lanewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyúñki tum hamárá gawáhí par imán láe. ¹¹ Isí wáste ham tumháre liye har waqt du'á bhí mángte rahte hain, kí hamárá Kḥudá tumhen is buláwe ke láiq jáne, aur nekí kí har ek kḥwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se purá kare; ¹² táki hamáre Kḥudá aur Kḥudáwand Yisú' Masíh ke fazl ke muwáfíq hamáre Kḥudáwand Yisú' ká nám tum se jalál páe, aur tum us se.

Masíh kí dobára ámad se pahle Mukhálif i Masíh ke zahir hone ká zikr.

2 ¹ Ai bháiyó, ham apne Kḥudáwand Yisú' Masíh ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se darkḥwást karte hain, ² kí kisi rúh,

³ Yá Injil.

yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamáří taraf se ho, yih samajhkar kí Khudá-wand ká din á pahunchá hai, tum-háří 'aql dafatan pareshán na ho jáe, aur na tum ghabráo. ³ Kisí tarah se kisí ke fareb men na áná; kyúñki wuh din nahín áegá, jab tak kí pahle bargashtagí na ho, aur wuh gunáh ká shaḡhs, ya'ní halákat ká farzand, zá-hir na ho, ⁴ jo mukhálafat kartá hai, aur harek Khudá yá ma'bú'd kahláne-wále se apne áp ko bará thahrátá hai, yahán tak kí wuh Khudá ke maqdis men baithkar apne áp ko Khudá zá-hir kartá hai. ⁵ Kyá tumhen yád nahín, kí jab main tumháre pás thá, to tum se yih báten kahá kartá thá? ⁶ Ab jo chíz use rok rahí hai, táki wuh apne ḡháss waqt par záhir ho, us ko tum jánte ho. ⁷ Kyúñki be-díní ká bhed to ab bhí tásír kartá játá hai, magar ek shaḡhs ab us ko roke húe hai, aur jab tak kí wuh dúr na kiyá jáe roke rahegá. ⁸ Us waqt wuh beshara' záhir hogá, jise Khudá-wand Yisú' apne munh kí phúnk se halák aur apní ámad kí tajallí se nest karegá; ⁹ jis kí ámad Shaitán kí tásír ke muwáfiq, har tarah kí jhútní qudrat, aur nishánon, aur 'ajíb kámon ke sáth hogí; ¹⁰ aur halák honewále apní badkárí ke sabab us se har tarah ká dhokhá kháenge; is wáste kí unhon ne haqq kí mahabbat ko ikhtiyár na kiyá, jis se un kí naját hotí. ¹¹ Isí sabab se Khudá un ke pás gumráh karnewálí tásír bhejtá hai, táki wuh jhúth ko sach jánen; ¹² aur jitne log haqq ká yaqín nahín karte, balki nárástí ko pasand karte hain, wuh sab sazá páen.

*Thissalunik'ion ke sábitqadam rahne
kí shukríya aur du'a.*

¹³ Lekin tumháre báre men ai bháiyó, Khudá-wand ke piyáro, har waqt Khudá ká shukr karná ham

^a Yá Injil. •

par farz hai, kyúñki Khudá ne tumhen ibtidá hí se se is liye chun liyá thá, kí Rúh ke zarí'e se pákíza ban-
kar, aur haqq par imán lákar naját páo: ¹⁴ jis ke liye us ne tumhen hamáří khushḡhabarí^a ke wasíle se buláya, táki tum hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh ká jalál hásil karo. ¹⁵ Pas ai bháiyó, sábitqadam raho, aur jin riwáyaton kí tum ne hamáří zabání, yá khatt ke zarí'e se ta'lím páí hai, un par qáim raho.

¹⁶ Ab hamára Khudá-wand Yisú' Masíh khud, aur hamára Báp Khudá, jis ne ham se mahabbat rakhi, aur fazl se abadí tasallí aur achchhi ummed baḡhshí, ¹⁷ tumháre dílon ko tasallí de, aur har ek nek kám aur kalám men mazbút kare.

*Apne liye rasúl kí taraf se du'a kí
dardḡhwást.*

³ ¹ Garaz ai bháiyó, hamáre haqq men du'a karo, kí Khudá-wand ká kalám aisá jald phail jáe^b, aur jalál páe, jáisá tum men; ² aur kajrau aur bure ádmíon se ham bache rahen; kyúñki sab men imán nahín. ³ Magar Khudá-wand sachchá hai; wuh tum ko mazbút karegá, aur us Sharír se mahfúz rakhegá. ⁴ Aur Khudá-wand ke sabab se hamen tum par bharosá hai, kí jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhí rahoge. ⁵ Khudá-wand tumháre dílon ko Khudá kí mahabbat aur Masíh ke se sabr kí taraf hidáyat kare.

Mihnatkashí kí nasíhat.

⁶ Ai bháiyó, ham apne Khudá-wand Yisú' Masíh ke nám se tumhen hukm dete hain, kí har ek aise bhái se se kanára karo, jo beqáida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko hamáří taraf se pahun-
ckí; ⁷ kyúñki tum áp jánte ho, kí

^b Yún. kalám daure.

3. 8.] II. THISSALUNI'K'ION—I. TIMUTHIYUS. [1. 7.

hamárf mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqáida na chalte the; ⁸ aur kisi kí roṭí muft na kháthe the, balki mihnát mashaqqat se; aur ráṭ dín kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dálen: ⁹ is liye nahín ki ham ko ikhtiyár na thá, balki is liye ki apne áp ko tumháre wáste namúna thah-ráen, táki tum hamárf mánind bano. ¹⁰ Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnát karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. ¹¹ Ham sunte hain, ki tum men ba'z beqáida chalte hain, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men daḡhl dete hain. ¹² Aise shakhson ko ham Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se hukm dete aur nasíhat karte hain,

ki chupcháp kám karke apní hí roṭí kháen. ¹³ Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. ¹⁴ Aur agar koí hamáre is khatt kí bát ko na máne, to use nigáh men rakho; aur us se suhbat na rakho, táki wuh sharminda ho. ¹⁵ Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasíhat karo.

Salám aur du'a.

¹⁶ Ab Khudáwand jo itmínán ká chashma hai ^a, áp hí tum ko hamesha aur har tarah se itmínán baḡhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

¹⁷ Paulus ráqim apne háth se salám likhtá hai: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hún. ¹⁸ Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par ho.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ

PAHLÁ KHATT.

Salám aur du'a.

I. ¹ Paulus kí taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre um-medgáh Masíh Yisú' ke hukm se Masíh Yisú' ká rasúl hai, ² Tímuthiyus ko jo ímán ke ítibár se ^b merá sachchá farzand hai.

Fazl, rahm, aur itmínán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Jhúthí, ta'álm kí mukhálafat karne kí nasíhat, aur apne par fazl hone ká rasúl kí taraf se shukríya.

³ Jis tarah main ne Makiduniya

^a Yún. itmínán ká Khudáwand.

játe waqt tujhe nasíhat kí thí, ki Ífísus men rahkar ba'z shakhson ko hukm diyá kar, ki áur tarah kí ta'álm na den, ⁴ aur un kahániyon aur beintihá nasabnámon par liház na karen, jo takrár ká bá'is hote hain, aur us intizám i Iláhi ke muwáfiq nahín jo ímán par mabní hai; usí tarah ab bhí kartá hún. ⁵ Hukm ká maqsad yih hai, ki pákdilí aur nekní-yatí aur beriyá ímán se mahabbat paidá ho. ⁶ In ko chhókar ba'z shakhs behúda bakwás kí taraf mutawajjih ho gaye; ⁷ aur sharífat ke mu'allim banná cháhte hain, hálánki

^b Yún. ímán men.

jo báten kahte hain, aur jin ká yaqíní taur se dá'wá karte hain, un ko samajhte bhí nahín. ⁸ Magar ham jánte hain ki sharí'at achchhí hai, basharte ki koí use sharí'at ke taur par kám men láe, ⁹ ya'ní yih samajhkar ki sharí'at rástbázon ke liye muqarrar nahín húa, balki be-shara' aur sarkash logon, aur bedínon, aur gunahgáron, aur nápakon, aur rindon, aur má báp ke qátilon, aur khúníon, ¹⁰ aur zinákáron, aur laundebázon, aur bardafaroshon, aur jhúthon, aur jhúthí qasam khánewálon, aur in ke siwá sahíh ta'lím ke áur barkhíláf karnewálon ke wáste hai; ¹¹ yih Khudá e mubárák ke jalál kí us khushkhabarí^a ke muwáfíq hai, jo mere sipurd húa.

¹² Main apne táqat bakhshnewále Khudáwand Masíh Yisú' ká is liye shukr kartá hún, ki us ne mujhe diyánatdár samajhkar apní khidmat ke liye muqarrar kiyá; ¹³ agarchi main pahle kufr bakenwálá, aur satánewálá, aur be'izzat karnewálá thá: táham mujh par rahm húa, is wáste ki main ne be'mání kí hálát men nádání se yih kám kiye the; ¹⁴ aur hamáre Khudáwand ká fazl, us imán aur mahabbat ke sáth jo Masíh Yisú' men hai, bahut ziyáda húa. ¹⁵ Yih imán kí bát, aur har tarah se mánne ke láíq hai, ki Masíh Yisú' gunahgáron ko naját dene ke liye dunyá men áyá, jin men sab se bará main hún. ¹⁶ Lekin mujh par rahm is liye húa, ki Yisú' Masíh mujh bare gunahgár kí wajh se apná kamál sabr záhír kare, táki jo log hamesha kí zindagí ke liye us par imán láenge, un ke liye main namúna banún. ¹⁷ Ab azalí, gairfání, andekhe bádsháh, ya'ní wáhid Khudá kí 'izzat aur tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. Amín.

¹⁸ Ai farzand Tímuthiyus, un

peshíngoíon ke muwáfíq jo pahle terí bábat kí gayí thín, main yih hukm tere sipurd kartá hún, táki tú un ke mutábíq^b imán aur us nek-níyatí par qáim rahkar achchhí larái lare, ¹⁹ jis ke dúr karne ke sabab bá'z logon ke imán ká jaház garq ho gayá. ²⁰ Inhín men se Huminayus aur Sikandar hain; inhen main ne Shaitán ke hawále kiyá, táki kufr se báz rahná sikhén.

Sab ádmíon ke wáste dú'á karne kí nasíhat.

¹ Pas main sab se pahle yih nasíhat kartá hún, kí sab ádmíon ke liye munájáten, aur dú'áen, aur iltijáen, aur shukrguzáráen kí jáen; ² bádsháhon aur sab bare martabawálon ke wáste is liye kí jáen, kí ham kamál díndarí aur sanjídagí se amn o áram ke sáth zindagí guzáren. ³ Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasandída hai; ⁴ wuh cháhtá hai kí sáre ádmí naját páen, aur haqq kí pahchán tak pahunchén. ⁵ Kyúнки Khudá bhí ek hí hai, aur Khudá aur insánon ke bích men darmiyání bhí ek hí hai, ya'ní Masíh Yisú' jo insán hai; ⁶ jis ne apne ap ko sab ke fídye men díyá, táki munásib waqton par is kí gawáhí dí jae. ⁷ Main sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, kí main isí garaz se manádi karnewálá aur rasúl aur gair-qaumon ko imán aur sachchái kí baten sikhánewálá muqarrar húa.

Auraton ke faráz ke bare men.

⁸ Pas main cháhtá hún, kí mard har jagah bagair gusse aur takrár ke pák háthon ko uthákar dú'á mángá karen. ⁹ Isí tarah 'auraten hayádár libás se sharm aur parhezgarí ke sáth apne ap ko sanwáren, ná bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímatí poshák se; ¹⁰ balki (jáisá Khudá-parastí

^a Yá Injíl.

^b Yún. men.

ká iqrár karnewálí 'auraton ko munásib hai,) apne ap ko nek kámon se sanwáren. ¹¹ 'Aurat ko chupcháp kamál tábí'darí se síkhná cháhiye. ¹² Aur main ijázat nahín detá ki 'aurat síkháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. ¹³ Kyúnki pahle Ádam banáyá gayá, us ke ba'd Hawwá; ¹⁴ aur Ádam ne fareb nahín kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh^a men par gayí. ¹⁵ Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegi, basharte ki imán aur mahabbat aur pákízagi men parhezgári ke sáth qáim rahe.

*Nigahbánon aur khádimon ke faráz,
aur kalísiyá kí haqqíqat ke bayán men.*

3 ¹ Imán kí bát yih hai, ki Jo shakhs nigahbán^b ká 'uhda cháhtá hai, wuh achche kám kí khwáhish kartá hai. ² Pas nigahbán^b ko beilzám, ek bíwí ká shauhar, parhezgár, muttaqí, sháista, musáfir-parwar, aur ta'lím dene ke láiq honá cháhiye; ³ nashe men gul macháne-wálá, yá márpít karnewálá na ho, balki halím ho, na takrári, na zardost; ⁴ apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanjídagi se tábí' rakhtá ho. ⁵ (Jab koí apne ghar hí ká bandobast karná nahín jántá, to Khudá kí kalísiyá kí kyúnkar khabargíri karegá?) ⁶ Naumuríd na ho, táki gurúr karke kahín Iblís kí sí sazá na páe. ⁷ Aur báharwálon ke nazdik bhí neknám honá cháhiye, táki malámat ufhákar Iblís ke phande men na phanse. ⁸ Isí tarah khádimon^c ko bhí sanjída honá cháhiye; dozabán, aur sharábí, aur nájáz nafa' ke lálchí na hon; ⁹ aur imán ke bhed ko sáf dílí ke sáth hifáza se rakhen. ¹⁰ Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar beilzám tháhren, to khidmat ká kám

karen. ¹¹ Isí tarah 'auraton ko bhí sanjída honá cháhiye, tuhamat lagáne-wálí na hon, balki parhezgár aur sári báton men imándár hon. ¹² Khádím ek hí ek bíwí ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; ¹³ kyúnki jo khidmat ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masíh Yisí' par hai, barí díleri hásil karte hain.

¹⁴ Main tere pás jáld áne ki ummed karke yih báten tujhe líkhtá hún; ¹⁵ aur agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jáe ki Khudá ke ghar, ya'ní zinda Khudá kí kalísiyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyúnkar bartáo karná cháhiye. ¹⁶ Is men kalám nahín, kí dindári ká bhed bará hai, ya'ní wuh Shaḡhs jo jism men zahir húá, aur rúh men rástbáz tháhrá, aur firishton ko díkháí díyá, aur gair-gaumon men us kí manáadí húí, aur dunyá men us par imán láe, aur jalál men úpar ufháyá gayá.

*Áyanda zamánon kí bargashtagi ke
báre men.*

4 ¹ Lekin Rúh sáf kahtí hai, ki áyanda zamánon men ba'z log, gumráh karnewálí rúhon aur shayátín kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jáenge. ² Yih un jhúthe ádmíon kí riyákári ke bá'is hogá, jin ká díl goyá garim lohe se dagá gayá hai; ³ yih log byáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukm denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kíyá hai kí imándár aur haqq ke pahchánnewále unhen shukrguzári ke sáth khaen; ⁴ kyúnki Khudá kí paidá kí húí har chíz achchhí hai, aur koí chíz inkár ke láiq nahín,

^a Yá qusúr.

^b Yá bishap.

^c Yá dikanon.

basharte ki shukrguzarí ke sáth
kháí jae; ⁵ is liye ki Khudá ke
kalám aur du'á se pák ho játi hai.

*Behúda ta'lim se bachne, aur díní khid-
mat men jidd o jahd karne kí nasihat.*

⁶ Agar tú bháiyon ko yih báten
yád diláegá, to Masih Yisú' ká ach-
chhá khádím thahregá, aur imán aur
us achchhí ta'lim kí báton se, jis kí
tú pairawí kartá áyá hai, parwarish
patá rahegá: ⁷ lekin rindána, aur
búrhiyon kí sí kahániyon se kanára
kar, aur dindári ke liye riyázat kar:
⁸ kyúnki jismání riyázat ká fáida kam
hai, lekin dindári sab báton ke liye
fáidamand hai, is liye kí ab kí aur
áyanda kí zindagi ká bhí wa'da isí
ke liye hai. ⁹ Yih bát imán kí hai,
aur har tarah máne ke láiq hai.
¹⁰ Kyúnki ham mashaqqat aur ján-
fishání isí liye karte hai, kí hamári
ummed us zinda Khudá par lagí húi
hai jo sab ádmíon ká, khásskar imán-
daron ká, Munjí hai. ¹¹ In báton ká
hukm kar, aur ta'lim de. ¹² Kisí ko
apní jawání kí hiqárat na karne de;
balki imándaron ke liye kalám karne,
aur chál chalan, aur mahabbat, aur
imán, aur pákízagi men namína ban.
¹³ Jab tak main na áún, parhne, aur
nasihat karne, aur ta'lim देने kí taraf
mutawajjih rah. ¹⁴ Usní^a mat se gáfil
na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuw-
wat ke zarí'e, buzurgon^a ke háth
rakhne se tujhe mili thí. ¹⁵ In
báton ká fikr rakh; inhin men mash-
gúl rah; táki terí taraqqí sab par
záhir ho. ¹⁶ Apní aur apní ta'lim kí
khabardári rakh. In báton par qáim
rah; kyúnki aisá karne se tú apní
aur apne sunnewálon kí naját ká bá'is
hogá.

*Mukhtalíf 'umrwálon, aur bewa 'aura-
ton ká tazkíra.*

¹ Kisí bare 'umrwále ko malámat
5 na kar, balki báp jánkar nasihat
kar; ² aur jawánon ko bhái jánkar;
aur barí 'umrwáli 'auraton ko má
jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál
pákízagi se, bahin jánkar. ³ Un
bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hai,
'izzat kar. ⁴ Aur agar kisí bewa ke
beté yá pote hon, to wuh pahle apne
hí gharáne ke sáth dindári ká bartáo
karná síkhen, aur má báp ká haqq adá
karen^b; kyúnki yih Khudá ke naz-
dik pasandída hai. ⁵ Jo wáqa'í bewa
hai aur us ká koí nahín, wuh Khudá
par ummed rakhtí hai, aur rát din
munáját aur du'áon men mashgúl
rahtí hai. ⁶ Magar jo 'aish o 'ishrat
men par gayí hai, wuh jíte jí mar
gayí hai. ⁷ In báton ká bhí hukm
kar, táki wuh beilzám rahen. ⁸ Agar
koí apnon aur khásskar apne gharáne
kí khabargíri na kare, to imán ká
munkir, aur beíman se badtar hai.
⁹ Wuhí bewa fard men likhí jae, jo
sáth baras se kam kí na ho, aur us
ne ek hí shauhar kiyá ho; ¹⁰ aur
nek kámon men mashhúr ho; bach-
chon kí tarbíyat kí ho; ¹¹ 'pardesi-
on ke sáth mihmán-nawází kí ho; musí-
qaddason ke pánw dhoe hon; musí-
batzadon kí madad kí ho; aur har nek
kám karne kí darpai rahí ho. ¹² Ma-
gar jawán bewa 'auraton ke nám
darj na kar^c, kyúnki jab wuh Másih
ke khiláf nafs ke tábi' ho játi hai,
to biyáh karná cháhtí hai; ¹³ aur
sazá ke láiq thahartí hai, is liye kí
unhon ne apne pahle imán ko chhor
diyá. ¹⁴ Aur is ke sáth hí wuh ghar
gharphirkar bekár rahná síkhtí hai;
aur sirf bekár hí nahín rahtín, balki
bakkak kartí rahtí aur auron ke
kám men daehl bhí detí hai, aur

^a Yún. buzurgon kí majlis.

^b Yún. má báp ko badlá den.

^c Yún. 'auraton se inkár kar.

bejá bāten kahtí hain. ¹⁴ Pas main yih cháhtá hún ki jawán bewa 'auraten biyáh karen, aulád paidá karen, ghar ká intizám karen, aur kisi mukhálif ko badgoí ká mauqá' na den; ¹⁵ kyúnki ba'z gumráh hokar Shaitán kí pairau ho chukí hain. ¹⁶ Agar kisi imándár 'aurat ke hán bewa 'auraten hon, to wuhí un kí madad kare, aur kalísiyá par bojh na dálá jáe, táki wuh un kí madad kar sake, jo wáqa'í bewa hain.

Buzurgon ke intizám aur taqarrur ke बारे में.

¹⁷ Jo buzurg achchhá intizám karte hain, khásskar wuh jo kalám sunáne aur ta'lím dene men mihnát karte hain, dochand 'izzat ke láiq samjhe jáen. ¹⁸ Kyúnki Kitáb i muqaddas yih kahtí hai, ki^a Dáen men chalte húe bail ká munh na bándhná; aur, ^b Mazdúr apní mazdúrí ká haqqdár hai. ¹⁹ Jo da'wá kisi buzurg ke barákhiláf kí jáe, bagair do yá tén gawáhon ke us ko na sun. ²⁰ Gunáh karnewálon ko sab ke sáme malámat kar, táki auron ko bhí khauf ho. ²¹ Khudá aur Masíh Yisú' aur barguzída firishton ko gawáh karke^c, main tujhe jatáe detá hún, ki in báton par bilá ta'assub 'amal karná, aur koí kám tarafdárá se na karná. ²² Kisi shakhs par jalá háth na rakhná, aur^d dúsrón ke gunáhon men sharik na honá. Apne áp ko pák rakhná. ²³ Ayanda ko sirf pání hí na píyá kar, balki apne míde aur aksar kamzor rahne kí wajh se, zarra sí mai bhí kám men láyá kar. ²⁴ Ba'z ádmíon ke gunáh záhir hote hain, aur pahle hí 'adálat men pahunch játe hain; aur ba'z ke píchhe^e játe hain. ²⁵ Isí tarah ba'z achchhe kám bhí záhir hote hain; aur jo aise nahín hote, wuh bhí chhip nahín sakte.

Gulámón ke fardíz.

⁶ ¹ Jitne naukar^d júe ke niche hain, apne apne málikon ko kamál 'izzat ke láiq jánen, táki Khudá ká nám aur ta'lím badnám na ho. ² Aur jin ke málik imándár hain, wuh un ko bhái hone kí wajh se haqír na jánen; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, ki fáida uthánewále imándár aur 'azíz hain. In báton kí ta'lím de, aur nasíhat kar.

Jhúthí ta'lím aur lálach se bachne, aur sachchí ta'lím ko gáim rakhne kí nasíhaten.

³ Agar koí shakhs áur tarah kí ta'lím detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh kí báton, aur us ta'lím ko nahín mántá, jo díndárá ke mutábíq hai; ⁴ wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzí takrár karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagré, aur badgoíán aur badgumá-níán, ⁵ aur un ádmíon men radd o badal hotá hai, jin kí 'aql bigar gayí hai, aur haqq se mahrúm hain, aur díndárá ko nafa^e hásil karne ká hí zarí'a samajhte hain. ⁶ 'Aur díndárá qaná'at ke sáth to bare nafa^e ká zarí'a hai hí; ⁷ kyúnki na ham dunyá men kuchh lée, aur na kuchh us men se le^f sakte hain; ⁸ pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. ⁹ Le-kin jo daulatmand honá cháhte hain, wuh aísí ázmáish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunch-ánewáli khwáhishon men phanste hain, jo ádmíon ko tabáhí aur halá-kat ke daryá men garq kar detí hain; ¹⁰ kyúnki rúpaye kí mahabbat har qism kí buráí kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhální kar líyá.

^a Istisná 25. 4.

^b Lúqá 10. 7.

^c Yún. ke sáme.

^d Yún. gulám.

¹¹ Magar, ai mard i Khudá, tú in báton se bhág : aur rástbázi, dándári, ímán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálíb ho. ¹² Ímán ke báre men achchhí kushtí lar, us hamesha kí zindagí par qabza kar le jis ke liye tú buláyá gayá thá, aur bahut se gawá-hon ke sámne achchhá iqrár kiyá thá. ¹³ Main us Khudá ko jo sab chizon ko zinda kartá^a hai, aur Masíh Yisú' ko jis ne Puntiyus Pílátus ke sámne achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke^b tujhe tákíd kartá hún, ¹⁴ ki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke zahir hone tak hukm ko bedág aur beilzám rakh ; ¹⁵ ise wuh munásib waqt^c par zahir karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádshá-hon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwand hai ; ¹⁶ baqá sirf usí ko hai ; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho

saktí ; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai ; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. Amín.

¹⁷ Is maujúda jahán ke daulat-mandon ko hukm de, ki magrúr na hon, aur ná páedár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakhen, jo hamen lutf útháne ke liye sab chizen ifrá^t se detá hai ; ¹⁸ aur nekí karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par taiyár, aur bántne par mustá'idd hon ; ¹⁹ aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakhen, táki haqíqí zindagí par qabza karen.

²⁰ Ai Timuthiyus, is amánat ko hifázat se rakh ; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hí galat hai, us kí behúda bakbak aur mukhálafaton par tawajjuh na kar. ²¹ Báz us ká iqrár karke ímán se bargashta ho gaye hain.

Tum par fazl hotá rahe.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ

DÚSRÁ KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Masíh Yisú' ká rasúl hai, us zindagí ke wa'de ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men hai, ² piyáre farzand Timuthiyus ko.

Fazl, rahm, itminán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Timuthiyus se rasúl kí mahabbat. Ímán men mazbút rahne, aur diyan-átdári se khidmat karne, aur dukh ke bardáshht karne kí nasíhaten.

³ Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil se báp dádon ke taur par kartá hún, us ká shukr kartá hún kí apní du'áon men bilá nága tujhe yád rákhtá hún ; ⁴ aur tere ánsúon ko yád karke rát din terí muláqát ká mushtáq rahtá hún, táki, khushi

^a Yá zinda rakhtá.

^b Yún. Khudá . . . aur Yisú' Masíh . . . ke sámne.

^c Yún. waqton.

men bhar jáún; ⁵ aur mujhe terá wuh beriyá imán yád diláyá gayá hai, jo pahle terí nání Lois, aur terí má Yúnike rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, ki tú bhí rakhtá hai. ⁶ Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, ki tú Khudá kí us ní'mat ko taraqqí^a de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. ⁷ Kyúnki Khudá ne hamen dahshat kí rúh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat^b kí rúh dí hai. ⁸ Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki us Khudá kí qudrat ke muwáfiq khushkhabarí kí khátir mere sáth^c dukh uthá, ⁹ jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláyá, hamáre kámon ke muwáfiq nahín, balki apne kháss iráde aur us fazl ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men ham par azal se^d húa; ¹⁰ magar ab hamáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se zahir húa, jis ne maut ko nest, aur zindagi aur baqá ko us khushkhabarí ke wasíle se raushan kar diyá, ¹¹ jis ke liye main manádí karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar húa. ¹² Isí bá'is se main yih dukh bhí uthátá hún: lekin sharmátá nahín; kyúnki jis par main imán láyá hún use jántá hún; aur mujhe yaqín hai ki wuh merí amánat kí us din tak hifázat kar saktá hai. ¹³ Jo sahíh báten tú ne mujh se suní, jo imán aur mahabbat ke sáth^e jo Masíh Yisú' men hai, un ká khulása^f yád rakh. ¹⁴ Ús Rúh'ul Quds ke wasíle se jo ham men basá húa hai, is achchhí amánat kí hifázat kar.

¹⁵ Tú yih jántá hai, ki Ásiya ke sab log mujh se phir gaye, jin men se Fúgilus aur Hirmuḡines hain. ¹⁶ Khudáwand Unesifurus ke gharáne

par rahm kare, kyúnki us ne bahut dafa' mujhe tázadam kiyá, aur merí qaid^g se sharminda na húa; ¹⁷ balki jab wuh Roma men áyá, to koshish se talásh karke mujh se milá; ¹⁸ (Khudáwand use yih bakhshé, ki us din us par Khudáwand ká rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kí, tú unhen khúb jántá hai.

2 ¹ Pas ai mere farzand, tú us fazl se jo Masíh Yisú' men hai mazbút ban. ² Aur jo báten tú ne bahut se gawáhon ke sámne mujh se suní hain, un ko aise diyánatdár ádmíon ke sipurd kar, jo auron ko bhí sikháne ke qábil hon. ³ Masíh Yisú' ke achchhe sipáhi kí tarah mere sáth dukh uthá. ⁴ Koí sipáhi larái ke waqt apne áp ko dunyá ke mu'ámilon men nahín phansátá, táki apne bhartí karnewále ko khush kare. ⁵ Dangal men muqábala karnewálá bhí, jab tak ki báqáida muqábala na kare, sihrá nahín patá. ⁶ Jo kisan mihnát kartá hai, us ko paidáwar ká hissa awwal milná cháhiye. ⁷ Jo main kahtá hún us par gaur kar; Khudáwand tujhe sári báton kí samajh degá. ⁸ Yisú' Masíh ko yád rakh, jo Dáúd kí nasl se hai, aur merí us khushkhabarí ke muwáfiq murdon men se jí uthá hai, ⁹ jis ke liye main badkár kí tarah dukh uthátá hún, yahan tak ki qaid hún; magar Khudá ká kalám qaid nahín. ¹⁰ Isí sabab se main barguzida logon kí khátir sab kuchh sahtá hún, táki wuh bhí us naját ko jo Masíh Yisú' men hai, abadí jalál samet hásil karen. ¹¹ Imán kí bát yih hai, ki Jab ham us ke sáth mar gaye, to us ke sáth jenge bhí: ¹² agar ham dukh sahenge, to us ke

^a Yún. sulḡá. ^b Yá hoshyári.

^c Yún. khushkhabarí yá Injíl ke sáth.

^d Yún. azalá zamánon se peshtr.

^e Yún. men.

^f Yún. kháka.

^g Yún. zanjír.

sáth bádsháhí bhí karenge; agar ham us ká inkár karenge, to wuh bhí hamárí inkár karegá. ¹³ Agar ham bewafá ho jáenge^a, tau bhí wuh wafádár^b rahegá, kyúñki wuh áp apná inkár nahín kar saktá.

Sahih ta'lim aur chál chalan ke mukhálifon ke bare men.

¹⁴ Yih báten unhen yád dilá, aur Khudáwand ke sámne tákid kar, ki lafzí takrár na karen, jis se kuchh hásil nahín, balki sunnewále bigar játe hain. ¹⁵ Apne áp ko Khudá ke

sámne maqbúl, aur aise kám karnewále kí tarah pesh karne kí koshish kar, jis ko sharminda honá nahín partá, aur jo haqq ke kalám ko durustí se kám men látá hai.

¹⁶ Lekin behúda bakbak se parhez kar, kyúñki aise shakhs áur bhí bedíni men taraqqí karenge, ¹⁷ aur un ká kalám ákila^c kí tarah khátá chalá jáegá; Huminayus aur Filetus un hí men se hain: ¹⁸ wuh yih kahkar ki qiyámat ho chukí hai, haqq se gumráh ho gaye hain, aur ba'z ká ímán bigáarte hain. ¹⁹ Táham Khudá kí mazbút bunyád qáim rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudáwand apnon ko pahchántá hai: aur, Jo koí Khudáwand ká nám letá hai, nárástí se báz rahe. ²⁰ Bare ghar men na sirf sone chándí hí ke bartan hote hain, balki lakrí aur mittí ke bhí; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. ²¹ Pas jo koí in se

'aláhida hokar apne tain pák karegá, wuh 'izzat ká bartan, aur muqaddas banegá, aur Málik ke kám ke láiq, aur har nek kám ke liye taiyár hogá. ²² Jawání kí khwáhishon se bhág, aur jo sáf dílí ke sáth Khudáwand se du'á mángte^d hain, un ke sáth rástbází, aur ímán, aur mahabbat, aur sulh ká talib ho.

^a Yún. ímán na rakhege.

^d Yún. Khudáwand ko p'kárte.

^b Yá sac'uchá.

^c Yún. us ké.

^e Yá sa'kht qism ke phore.

^f Yún. us kí.

²³ Lekin bewuqúfí aur nádání kí hujjatón se yih jánkar kanára kar, ki wuh jhagre paidá kartí hain. ²⁴ Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagrá kare, balki sab ke sáth narmí kare, aur ta'lím dene ke láiq, aur mutahamíní ho, ²⁵ aur mukhálifon ko halímí se tádsib de; sháyad Khudá unhen tauba kí taufiq ba'kshé, táki wuh haqq ko pahchánen, ²⁶ aur Khudáwand ke bande^e ke háth se Khudá kí^f marzí ke asír hokar, Iblís ke pbande se chhúten.

Ayanda zamáne men bedíni ke barhte waqt, rasúl ke chál chalan aur ta'lim kí pairawí karní.

³ ¹ Lekin yih ján rakh, ki ákhír zamáne men bure din áenge.

² Kyúñki ádmí khudgaraz, zardost, shekhíbaz, magrúr, badgo, má báp ke náfarmán, náshukr, nápak, ³ taba'í mahabbat se khálí, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tundmizáj, neki ke dushman, ⁴ dagábáz, dhíth, ghamand karnewále, Khudá kí nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda pasand karnewále hongé; ⁵ wuh dindárá kí waza' to rakhege, magar us ke asar ko qubúl na karenge; aison^e se kanára karná. ⁶ In hí men se wuh log hain, jo gharon men dabe pánw ghús áte hain, aur un chbachhorí 'auraton ko qábú men kar lete hain, jo guná-hon men dabi húí hain, aur tarah tarah kí khwáhishon ke bas men hain; ⁷ aur hamesha ta'lím páti rahtí hain, magar haqq kí pahchán tak kabhi nahín pahunchtín. ⁸ Aur jis tarah kí Yannes aur Yambres ne Músá kí mukhálafat kí thí, ⁹ kí tarah yih log bhí haqq kí mukhálafat karte hain. Yih aise ádmí hain, jin kí 'aql bigrí húi hai, aur wuh ímán ke i'tibár se námaqbul hain. ⁹ Magar is se ziyáda na barh

sakenge, is wáste ki un kí nádání sab ádmíon par záhír ho jáegí, jaise un kí bhí ho gayí thí. ¹⁰ Lekin tú ne ta'lím, chál chalan, iráde, ínán, sabr, mahabbat, tahammul, satáe jáne, aur dukh útháne men merí pairawí kí; ¹¹ ya'ní aise dukhon men, jo Antákiyá aur Ikuniyum aur Lustra men mujh par pare, aur áur dukhon ^a men bhí jo main ne útháe hain, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhuráliyá. ¹² Balki jitne Masíh Yisú' men dindári ke sáth guzar karní cháhte hain, wuh sab satáe jáenge. ¹³ Aur bure aur dhokebáz ádmí fareb dete aur fareb kháte húe bigarte chale jáenge. ¹⁴ Magar tú un báton par jo tú ne síkhí thin, aur jin ká yaqín tujhe diláyá gayá thá, yih jánkar qáim rah, kí tú ne unhen kin logon se síkhá thá; ¹⁵ aur bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tujhe Masíh Yisú' par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái baqshsh saktí hain. ¹⁶ Harek sahifa jo Khudá ke ilhám se hai, wuh ^b ta'lím, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi men tarbiyat karne ke liye fáidamand bhí hai; ¹⁷ táki mard i Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'kull taiyár ho jáe.

Rasúl kí shahádat jald honewálí jánkar, khiámat men hoshyár rahne kí nasihat.

4 ¹ Khudá aur Masíh Yisú' ko jo zindon aur murdon kí 'adálát karegá, gawáh karke ^c, aur us ke zuhúr aur bádsháhat ko yád dilákar main tujhe jatáe detá hún, ² kí tú kalám kí manádí kar; waqt aur bewáqt mustá'idd rah; har tará se tahammul aur ta'lím ke sáth ilzám de, aur malámat aur nasihat kar.

^a Yún. aise satáe jáne.

^b Yá Har ek sahifa Khudá ke ilhám se hai, aur.

^c Yún. Masíh Yisú' . . . ke sdmne.

^d Yún. bashír.

^e Yún. aragh ke taur par baháyá jatá.

^f Yún. jinhon ne us ke zuhúr se mahabbat kí hai.

³ Kyúnki aisá waqt áegá, kí log sahíh ta'lím kí bardásh na karenge, balki kánon kí khujlí ke bá'is apní apní khwáshishon ke muwáfiq bahut se ustád kar lenge; ⁴ aur apne kánon ko haqq kí taraf sepherkar, kahániyon par lagaenge. ⁵ Magar tú sári báton men hoshyár rah; dukh úthá; bashárat ^d ká kám anjám de, apní khiámat ko purá kar. ⁶ Kyúnki main abhí qurbán ho rahá ^e hún, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai. ⁷ Main achchhí kushtí lar chuká, main ne daur ko khatm kiya, main ne imán ko mahfúz rakhá. ⁸ Áyanda ke liye mere wáste rástbázi ká wuh táj rakhá huá hai, jo 'adil munsif, ya'ní Khudáwand, mujhe us din degá; aur sirf mujhe hí nahín, balki un sab ko bhí, jo us ke zuhúr ke árzúmand hain ^f.

Ákhiri khabaren aur áhkám.

⁹ Mere pás jald áne kí koshish kar: ¹⁰ kyúnki Demas is maujuda jahán ko pasand karke, mujhe chhor kar Thissaluníke ko chalá gayá, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. ¹¹ Sirf Lúqá mere sáth hai. Marqus ko lekar á já; kyúnki khiámat ke liye wuh mere kám ká hai. ¹² Tukhikus ko main ne Ifisus bhej diyá hai. ¹³ Jo choga main Troás men Karpus ke hain chhor áyá hún, jab tú áe, to wuh aur kitáben, khásskar raqq ke túmár, letá áyo. ¹⁴ Sikandar thathere ne mujh se bahut buráiyán kín; Khudáwand use us ke kámon ke liye muwáfiq badlá degá. ¹⁵ Us se tú bhí khabardár rah: kyúnki us ne hamári báton kí barí mukhálafat kí. ¹⁶ Merí pahlí jawábdihí ke waqt kisi ne merá sáth na diyá, balki sab ne mujhe chhor

diyá: kásh ki unhen is ká hisáb dená na pare. ¹⁷ Magar K̄hudáwand merá madadgár thá, aur us ne mujhe táqat bakhshí, táki merí ma'rifat paigám ^a k̄húb mashhúr ho jáe, aur sab gair-qaumen sun len; aur main sher ke munh se chhuráyá gayá. ¹⁸ K̄hudáwand mujhe har ek burí tadbír ^b se bacháegá, aur apní ásmání bádsháhat men sahíh salámat pahunchá degá; us kí tamjíd abadu'l ábád hotí rahe. Amín.

Salám aur du'á.

¹⁹ Priska aur Akwila se, aur Unesifurus ke k̄hándán se salám kah. ²⁰ Irástus Kúrinthus men rahá; aur Trufimus ko main ne Miletus men bímár chhorá. ²¹ Járon se pahle mere pás á jáne kí koshish kar. Yúbúlus, aur Púdens, aur Línus, aur Klaudiya, aur áur sáre bhái tujhe salám kah'ie hain.

²² K̄hudáwand terí rúh ke sáth rahe. Tum par fazl hotá rahe.

TITUS KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ K̄HATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá ká banda aur Yisú' Masíh ká rasúl hai, (K̄hudá ke barguzídon ke ímán, aur us haqq kí pahchán ke mutábíq, jo díndárfi ke muwáfíq hai, ² us hamesha kí zindagí kí ummed par, jis ká wa'da azal se ^c us K̄hudá ne kiyá hai, jo jhúth nahín bol saktá, ³ aur us ne munásib waqton par apne kalám ko us paigám men záhir kiyá, jo hamáre Munjí K̄hudá ke hukm se mere sipurd húa,) ⁴ ímán kí shirkat ke rú se sachche farzand Titus ko.

Fazl aur itmínán K̄hudá Báp aur hamáre Munjí Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

^a Krete kí kalisiyá ke intizám ke bare men nasíhat.

⁵ Main ne tujhe Krete men is liye

chhorá thá, kí tú báqí rahí húi báton ko durust kare; aur mere hukm ke mutábíq shahr ba shahraise buzurgon ko muqarrar kare, ⁶ jo beilzám, aur ek ek bíwí ke shauhar hon, aur un ke bachche ímándár, aur badchahní aur sarkashí ke ilzám se pák hon; ⁷ kyúnci nigahbán ^d ko K̄hudá ká mukhtár hone kí wajh se beilzám honá cháhiye; na k̄hudpasand ho, na gussawar; na nashe men gul machánewálá, na már píť karnewálá; aur na nájáiz nafa ká lálachí; ⁸ balki musáfirparwar, k̄hairdost, muttaqí, munsif-mizáj, pák, aur parhezgár ho, ⁹ aur ímán ke kalám par, jo ta'lím ke muwáfíq hai, qáim ho, táki sahíh ta'lím ke sáth nasíhat bhí kar sake, aur mukhálifon ko qáil bhí kar saké.

^a Yún. mandí.

^b Yá kám.

^d Yá Bishop.

^c Yún. azalí zamánon se peshtar.

Kalsiyá men jhúthe mu'allimon ká munh band karná.

10 Kyúñki bahut se log sarkash, aur behúdagó, aur dagábáz hain, khássak maḡtúnón men se; 11 un ká munh band karná cháhíye; yih log nájáiz nafa' kí khátir bejá báten sikhákar ghar ke ghar tabáh kar dete hain. 12 Un hí men se ek shaḡhs ne kahá hai, jo un ká nabí thá, kí Kretí hamesha jhúthe, múzí jánwar, kámchor, aur kháú hote hain. 13 Yih gawáhí sach hai; pas unhen saḡht malámat kiyá kar, táki un ká ímán durust ho jáe, 14 aur wuh Yahúdíon kí kahániyon aur un ádmíon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumráh hote hain. 15 Pák logon ke liye sab chizen pák hain; magar gunáh-álúda aur beímán logon ke liye kuchh bhí pák nahín, balki un kí 'aql aur dil dono gunáh-álúda hain. 16 Wuh Khudá kí pahcháñ ká dá'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kyúñki wuh makrúh aur náfarmán aur har nek kám ke ítibár se námaqbul hain.

Tarah tarah ke logon ko samjháne kí hidáyat.

2 ¹ Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'lim ke munásib hain; ² ya'ní yih kí búrhe parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká ímán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. ³ Isí tarah búrhí 'auraton kí bhí waza' muqaddason kí sí ho; tuhmat lagánewálí, aur ziyáda mai pine men mubtilá na hon, balki achchhí báten sikhánewálí hon; ⁴ táki jawán 'auraton ko tarbíyat den, kí apne shauharon aur bachchon ko piyár karen, ⁵ aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karnewálí, aur mihrbán hon, aur

apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. ⁶ Jawán ádmíon ko bhí isí tarah nasíhat kar, kí muttaqí banen. ⁷ Sári báton men apne ap ko nek kámon ká namúna ṡahrá. Terí ta'lim men safáí, aur sanjídagi, ⁸ aur aisí sihatkalámí pái jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki muḡhálif ham par 'aib lagáne kí koí wajh na pákar sharminda ho jáe. ⁹ Naukaron ^a ko nasíhat kar, kí apne málikon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen ḡhush rakhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; ¹⁰ chorí chálá-kí na karen; balki har tarah kí diyánatdári achchhí tarah záhir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kí ta'lim ko raunaq ho. ¹¹ Kyúñki Khudá ká wuh fazl záhir huá hai, jo sáre ádmíon kí naját ká bá'is hai, ¹² aur hamen tarbíyat detá hai, táki bedíní aur dunyawí ḡhwáhishon ká inkár karke, is maujúda jahan men parhezgári, aur rástbázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; ¹³ aur us mubáarak ummed, ya'ní apne buzurg Khudá aur Munjí ^b Yisú Masíh ke jalál ke záhir hone ke muntazir rahen; ¹⁴ jis ne apne ap ko hamári khátir qurbán kar diyá, táki fidya hokar hamen har tarah kí bedíní se chhurá le, aur pák karke apní ḡháss milkíyat ke liye ek aisí ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

¹⁵ Púre ikhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasíhat de, aur malámat kar. Kisí ko apní hiqárat karne na de.

3 ¹ Un ko yád dilá, kí hákimon aur ikhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm mánen; aur har nek kám ke liye musta'idd rahen; ² kisí kí badgoí na karen; takrári na

^a Yún. gulámon.

^b Yá buzurg Khudá aur apne Munjí.

hon; balki narmmizáj hon, aur sab ádmíon ke sáth kamál halímí se pesh áen. ³ Kyúñki ham bhí pahle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kí khwáhishon, aur 'aish 'ishrat men phanse^a húe the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzárté the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. ⁴ Magar jab hamáre Munjí Khudá kí mihrbání, aur insán ke sáth us kí ulfat záhír húi; ⁵ to us ne ham ko rástbázi ke un kámon ke sabab naját nahín dí, jo ham ne khud kiye, balki apní rahmat ke mutábíq nayí paidáish ke gusl aur us Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, ⁶ jise us ne hamáre Munjí Yisú' Masíh kí ma'rifat ham par ifráat se názil kiyá^b; ⁷ táki ham us ke fazl se rástbáz thahrkar, hamesha kí zindagi kí ummed ke mutábíq wáris banen. ⁸ Yih bát imán kí hai, aur main cháhtá hún, kí tú in báton ká yaqíní taur se dá'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh nek kám karne ká fikr karen. Yih báton

bháí aur ádmíon ke wáste fáidamand hain. ⁹ Magar bewuqúfi kí hujjaton, aur nasabnámon, aur jhagron, aur un laráiyon se jo shari'at kí bábat hon, parhez kar, is liye kí yih láhásil aur befáida hain. ¹⁰ Ek do bár nasíhat karke bid'atí shakhs se kanára kar, ¹¹ yih jánkar kí aisá shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim thahrkar gunáh kartá rahtá hai.

Ákhírt áhkám, salám, aur dú'd.

¹² Jab main tere pás Artimás yá Tukhíkus ko bhejún, to mere pás Nikupulis áne kí koshish karná: kyúñki main ne wahín járá kátne ká qasd kar liyá hai. ¹³ Zenás 'álim í shara' aur Ápulos ko koshish karke rawána kar de, is taur par kí un ko kisi chíz kí hájat na rahe; ¹⁴ aur hamáre log bhí zarúraton ko rafa' karne ke liye achchhe kám karne síkhen, táki bephal na rahen.

¹⁵ Mere sab sáthí tujhe salám kahte hain. Jo imán kí rú se hamen 'azíz rakhte hain, un se salám kah.

Tum sab par fazl hotá rahe.

FILEMON KE NAM

PAULUS RASÚL KÁ KHATT.

Salám aur dú'd.

¹ Mujh Paulus, Masíh Yisú' ke gaidí, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, apne 'azíz aur hamkhidmat Filemon, ² aur bahin Affiya, aur apne hamsipáh Arkhippus, aur Filemon ke^c ghar kí kalísiyá ke nám.

^a Yún. kí gulámí karte.

³ Fazl aur itmínán hamáre Báp Khudá, aur Khudáwánd Yisú' Masíh kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

Filemon kí mahabbat kí ta'rif.

⁴ Main terí us mahabbat ká hál jo sáre muqaddason ke sáth hai, aur

^b Yún. baháydá.

^c Yún. tere.

tere us ímán ká hál sunkar, jo Khudáwánd Yisú' par hai, ⁶ hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún, aur apní du'áon men terá zikr kartá hún, ⁶ táki tere ímán kí shirákát tumháre har nek kám kí pahchán men Masíh ke wáste mu'assir ho. ⁷ Kyúñki, ai bháí, mujhe terí mahabbat se bahut khushí aur tasallí húi; is liye ki tere sabab se muqaddason ke dil táza hue hain.

Filemon ke naumari'd gulám, ya'ní Unesimus, kí sífárish.

⁸ Pas agarchi mujhe Masíh men barí dilerí to hai, ki tujhe munásib hukm dúñ; ⁹ magar mujhe yih ziyáda pasand hai, ki búrhá Paulus, balki is waqt Masíh Yisú' ká qaidí bhí hokar, mahabbat kí ráh se iltímás karún. ¹⁰ Garaz apne farzand Unesimus kí bábat tujh se iltímás kartá hún, jo qaid kí hálát men mujh se paidá húa. ¹¹ Pahle to wuh kuchh tere kám ká na thá, magar ab tere aur mere dono ke kám ká hai: ¹² khud usí ko, ya'ní apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wápas bhejá hai. ¹³ Is ko main apne hí pás rakná cháhtá thá, táki terí taraf se is qaid men, jo khushkhabarí ^a ke bá'is hai, merí khidmat kare. ¹⁴ Lekin terí marzí ke bagair main ne kuchh karná na cháhá, táki terá nek kám lácharí se nahín, balki khushí se ho. ¹⁵ Kyúñki mumkin hai ki wuh tujh se is liye thorí der ke wáste

judá húa ho, ki hamesha tere pás rahe; ¹⁶ magar ab se gulám kí tarah nahín, balki gulám se bihtar hokar, us bháí kí tarah rahe, jo jism aur Khudáwánd dono ke ítibár se ^b merá niháyat 'azíz ho, aur terá is se bhí ziyáda. ¹⁷ Pas agar tú mujhe sharík jántá hai, to use is tarah qubúl karná jis tarah mujhe. ¹⁸ Agar us ne terá kuchh nuqsán kiyá hai, yá us par terá kuchh átá hai, to use mere nám likh le; ¹⁹ main Paulus apne háth se likhtá hún, ki main khud adá karúngá; aur is ke kahne kí kuchh hájat nahín, ki merá qarz jo tujh par hai, wuh tú khud hai. ²⁰ Ai bháí, main cháhtá hún, ki mujhe terí taraf se Khudáwánd men khushí hásil ho: Masíh men mere dil ko táza kar. ²¹ Main terí farmánbardarí ká yaqín karke tujhe likhtá hún, aur jántá hún ki jo kuchh main kahtá hún, tú us se bhí ziyáda karegá. ²² Is ke siwá, mere liye thaharne kí jagah taiyár kar; kyúñki mujhe ummed hai, ki main tumhári du'áon ke wasíle se tumhen bakhshá jáúngá.

Salám aur du'á.

²³ Ipafrás jo Masíh Yisú' ke sabab ^c mere sáth qaid hai, ²⁴ aur Marqus, aur Aristarkhus, aur Demás, aur Lúqá, jo mere hamkhidmat hain, tujhe salám kahte hain.

²⁵ Hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ká fazl tumhári rúh par hotá rahe. Amín.

^a Yá Injil.

^b Yún. Khudáwánd men.

^c Yún. Masíh Yisú' men.

'IBRÁNÍON KE NÁM

KA' KHATT.

*Ibnū'lláh hone ke sabab se firishton par
Masih ki fauqiyat.*

I ¹ Agle zamáne men Khudá ne nabíon kí ma'rifat ^a bápádáon se hissa ba hissa aur tarah batarah kalám karke, ² is zamáne ke ákhir men ham se Bete kí ma'rifat ^a kalám kiyá, jise us ne sári chizon ká wáris thahráyá, aur jis ke wasíle se us ne 'álam paidá kiye; ³ wuh us ke jalál kí raunaq, aur us kí zát ká naqsh hokar, sab chizon ko apní qudrat ke kalám se sambháltá hai; wuh gunáhon ko dhokar 'álam i bálá par Janáb i Bári kí dahiní taraf já baithá; ⁴ aur firishton se isí qadr buzurg ho gayá, jis qadr us ne mírás men un se afzal khitáb páyá. ⁵ Kyúñki firishton men se us ne kab kisi se kahá, ki

^b Tú merá Betá hai,
Áj tú mujh se paidá húa?

Aur phir yih, ki

^c Main us ká Báp húngá,
Aur wuh merá Betá hogá?

⁶ Aur jab pahlauthe ko dunyá men phir látá hai, to kahtá hai, ki ^d Khudá ke sab firishte use sijda karen. ⁷ Aur firishton kí bábat yih kahtá hai, ki

^e Wuh apne firishton ko hawáen ^f,
Aur apne khádimon ko ág ke shu'le banátá hai:

⁸ Magar Bete kí bábat kahtá hai, ki
^g Ai Khudá terá takht abadu'l ábád rahegá;

Aur terí bádsháhat ká 'asá rástí ká 'asá hai.

⁹ Tú ne rástbázi se mahabbat, aur badkárí se 'adáwat rakhí;
Isí sabab se Khudá, ya'ní ^h tere Khudá ne khushí ke tel se,
Tere sharíkon kí banisbat tujhe ziyáda masah kiyá.

¹⁰ Aur yih, ki

ⁱ Ai Khudáwand, tú ne ibtidá men zamín kí neo dáli,
Aur ásmán tere háth kí kárigarí hai:

¹¹ Wuh nest ho jáenge; magar tú báqi rahegá:

Aur wuh sab poshák kí mánind puráne ho jáenge:

¹² Tú unhen chádar kí tarah lape-
tegá,

Aur wuh poshák kí tarah badal jáenge:

Magar tú wuhí rahegá,
Aur tere baras khatm na honge.

¹³ Phir us ne firishton men se kisi ke báre men kab kahá, ki

^k Tú merí dahiní taraf baith,
'Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche kí chaukí na kar dún?

¹⁴ Kyá wuh sab khidmatguzár rúhen nahín, jo naját ká wirsá pánewálon kí khidmat ke liye bhejí játi hai?

Masih ke paigám ke sunnewálon kí zimmedári.

¹ Is liye jo báten ham ne sunín,
2. un par áur bhí dil lagákar gaur karná cháhiye, táki bahkar un se dúr na chale jáen. ² Kyúñki jo kalám

^a Yún. men.

^b Zabúr 2. 7.

^c 2 Samwíl 7. 14.

^d Istisná 32. 43.

^e Zabúr 104. 4.

^f Yá rúhen.

^g Zabúr 45. 6, 7.

^h Yá Isí sabab se, ai Khudá.

ⁱ Zabúr 102. 25-27.

^k Zabúr 110. 1.

firishton kí ma'rifat kiyá gayá thá, jab wuh qáim rahá, aur har qusúr aur náfarmáni ká thík thík badlá milá : ³ to itní barí naját se gáfil rahkar ham kyúnkar bach sakte hain, jis ká bayán pahle Khudáwand ke wasíle se huá, aur sunnewálon se hamen páya e subút ko pahunchá ; ⁴ aur sáth hí Khudá bhí apní marzí ke muwáfiq, nishánon, aur 'ajíb kámon, aur tarah tarah ke mu'jizon, aur Rúhu'l Quds kí ni'maton ^a ke zarí'e se us kí gawáhí detá rahá.

Ádamzád bankar, aur maut ká dukh uthákar, firishton par Masíh kí fauqíyat, aur us kí kahánat.

⁵ Us ne us ánewále jabán ko, jis ká ham zikr karte hain, firishton ke tábí' nahín kiyá. ⁶ Balki ek shakhs ne kisi mauqa' par yih bayán kiyá hai, ki

^b Insán kyá chíz hai, jo tú us ká khayál kartá hai ?

Yá ádamzád kyá hai, jo tú us par nigáh kartá hai ?

⁷ Tú ne use firishton se kuchh hí kam kiyá ;

Tú ne us par jalál aur 'izzat ká táj rakhá,

Aur apne háthon ke kámon par use íkhtiyár bakhshá ;

⁸ Tú ne sab chízen us ke zer i qadam kar dí hain.

Pas jis súrat men us ne sab chízen us ke tábí' kar dín, to us ne koí chíz aisí báqí na rakhí, jo us ke tábí' na kí ho. Magar ham ab tak sab chízen us ke tábí' nahín dekhte. ⁹ Albatta use dekhte hain, jo firishton se kuchh hí kam kiyá gayá hai, ya'ní Yisú' ko, jis ne maut ká dukh sahne ke sabab jalál aur 'izzat ká táj páyá, táki Khudá ke fazl se wuh har ek ádmi kí khátir maut ká maza chakhe.

¹⁰ Kyúnki jis ke liye sab chízen hain,

^a Yún. taqsimón.

^b Zabúr 8. 4-6.

^c Yasha'yáh 8. 13.

aur jis ke wasíle se sab chízen hain, us ko yihí munásib thá, kí jab bahut se beton ko jalál men dákhil kare, to un kí naját ke bání ko dukhon ke zarí'e se kámil kar le. ¹¹ Is liye kí pák karnewálá aur pák honewále sab ek hí asl se hain : isí bá'is wuh unhen bháí kahne se nahín sharmátá. ¹² Chunánchi kahtá hai, kí

^o Terá nám main apne bháiyon se bayán karúngá,

Kalísíyá men terí hamd ke git gáúngá.

¹³ Aur phir yih, kí ^d Main us par bharosá rakhúngá. Aur phir yih, kí ^e Dekh, main un larkon samet jinhen Khudá ne mujhe diyá. ¹⁴ Pas jis súrat men kí larke khún aur gosht men sharík hain, to wuh khud bhí un kí tarah us men sharík huá ; táki wuh maut ke wasíle se us ko jise maut par qudrat hásil thí^f, ya'ní Iblís ko, bekár kar de ; ¹⁵ aur jo 'umr bhar maut ke dár se gulámi men giriftár rahe, unhen chhurá le.

¹⁶ Kyúnki wáqí' men wuh firishton ká nahín, balki Ibráhím kí nasl ká sáth detá hai. ¹⁷ Pas us ko sab báton men apne bháiyon kí mánind banná lázim huá ; táki ummat ke gunáhon ká kaffára dene ke wáste, un báton men jo Khudá se ta'alluq rakhtí hain, ek rahmdil aur diyánat-dár sardár káhin bane. ¹⁸ Kyúnki jis súrat men us ne khud hí ázmáish kí hálát men dukh utháiyá, to wuh un kí bhí madad kar saktá hai, jin kí ázmáish hotí hai.

Músá par Masíh kí fauqíyat. Us se phir jáne ká khatra.

3 ¹ Pas ai pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe men sharík ho, us Rasúl aur Sardár Káhin Yisú' par gáur karo, jis ká ham iqrár karte hain. ² Wuh apne muqarrar karne-

^c Zabúr 22. 22.

^d Zabúr 18. 2.

^f Yá hai.

wāle ke haqq men diyānatdār thā, jis tarah ki Mūsā us ke sārē ghar men thā. ³ Balki wuh Mūsā se is qadr ziyāda ‘izzat ke lāiq samjhā gayā, jis qadr ghar kā banānewalā ghar se ziyāda ‘izzatdār hotā hai. ⁴ Aur har ek ghar kā koī na koī banānewalā hotā hai, magar jis ne sab chīzen banāin, wuh Khudā hai. ⁵ Mūsā to us ke sārē ghar men khādīm kī tarah diyānatdār rahā, tāki āyanda bayān honewālī bāton kī gawāhī de; ⁶ lekin Masīh Beṭe kī tarah us ke ghar kā mukhtār hai, aur us kā ghar ham hain, basharte ki apnī dilerī aur ummed kā faḥr ākhīr tak qāim rakhen. ⁷ Pas jis tarah ki Rūhu’l Quds farmātā hai,

^a Agar tum āj us kī āwāz suno,

⁸ To apne dilon ko saḥt na karo, jis tarah ki gussa dilāne ke waqt, Āzmāish ke din jangal men kiyā thā;

⁹ Jahān tumhāre bāp dādon ne mujhe jānchā aur āzmāyā, Aur chālīs baras tak mere kām dekhe.

¹⁰ Isī liye main us pusht se nārāz hūā,

Aur kahā, ki In ke dil hamesha gumrah hote rahte hain;

Aur inhon ne merī rāhon ko nahīn pahchanā;

¹¹ Chunānchī main ne apne gazab men qasam khāī,

Ki yih mere āram men dākhil na ho sakege.

¹² Ai bhāīyo, khabardār, tum men se kisī kā aisā burā aur beimān dil na ho, jo zinda Khudā se phir jāe: ¹³ balki jis roz tak Āj kā din kahā jātā hai, har roz āpas men nasīhat kiyā karo, tāki tum men se koī gunāh ke fareb men ākar saḥtdil na ho

jāe: ¹⁴ kyūnki ham is shart par Masīh men sharīk hūe hain, ki apne ibtidāī bhārose par ākhīr tak mazbūtī se qāim rahen: ¹⁵ chunānchī kahā jātā hai, ki

^b Agar āj us kī āwāz suno,

To gussa dilāne ke waqt kī tarah apne dilon ko saḥt na karo.

¹⁶ Kin logon ne āwāz sunkar gussa dilāyā? kyā un sab ne nahīn, jo Mūsā ke wasīle Misr se nikle the?

¹⁷ Aur wuh kin logon se chālīs baras tak nārāz rahā? Kyā un se nahīn, jinhon ne gunāh kiyā, aur un kī lāshen bayābān men parī rahīn?

¹⁸ Aur kin kī bābat us ne qasam khāī, ki wuh mere āram men dākhil na honge, siwā un ke jinhon ne nāfarmānī kī? ¹⁹ Garaz ham dekhte hain,

ki wuh beimānī ke sabab dākhil na ho sake.

Khudā ke haqīqī āram se mahram rahne kā andesha.

¹ Pas jab us ke āram men dākhil hone kā wāda bāqī hai, to hamen dārnā chāhiye, tāki tum men se koī rahā hūā ma’lūm na ho. ² Kyūnki hamen bhī un hī kī tarah khush-khabarī sunāī gayī. Lekin sūne hūe kalām ne un ko is liye kuchh fāida na diyā, ki sunnewālon ke dilon men imān ke sāth na baithā.

³ Aur ham jo imān lāe, us āram men dākhil hote hain, jis tarah us ne kahā, ki.

^a Main ne apne gazab men qasam khāī,

Ki yih mere āram men dākhil na ho sakege:

go binā e’ālam ke waqt us ke kām ho chuke the. ⁴ Chunānchī us ne sāt-wen dīn kī bābat kisī mauqa’ par is tarah kahā hai, ki ⁵ Khudā ne apne sārē kāmōn ko pūrā karke sātwen

^b Zabūr 95. 7.

^c Ya ki wuh imān ke zarī’e se sunnewālon men shāmīl na hūe the.

^d Yā honewāle. ^e Zabūr 95. 11. ^f Paidāish 2. 2. ^g Yūn. kāmōn se.

^h Zabūr 95. 7.

ⁱ Ya ki wuh imān ke zarī’e se sunnewālon men shāmīl na hūe the.

^j Yā honewāle. ^k Zabūr 95. 11. ^l Paidāish 2. 2. ^m Yūn. kāmōn se.

ⁿ Zabūr 95. 7.

^o Ya ki wuh imān ke zarī’e se sunnewālon men shāmīl na hūe the.

^p Yā honewāle. ^q Zabūr 95. 11. ^r Paidāish 2. 2. ^s Yūn. kāmōn se.

din árám kiyá. ⁵ Aur phir is maqám par yih kahtá hai, ki

^a Wuh mere árám men dákhil na ho sakenge.

⁶ Pas jab yih bát báqí hai, ki ba'z us árám men dákhil hon, aur jin ko pahle khushkhabarí sunáí gayí thí, wuh náfarmání ke sabab se dákhil na húe; ⁷ to phir ek kháss din thahrákar, itní muddat ke ba'd Dáúd kí kitáb men use Áj ká din kahtá hai, jaisá peshtar kahá gayá, ki

^b Agar áj tum us kí áwáz suno, To apne dílon ko sakht na karo.

⁸ Aur agar Yahoshú' ne unhen árám men dákhil kiyá hotá, to wuh us ke ba'd dúsre díin ká zikr na kartá. ⁹ Pas Khudá kí ummat ke liye sabt ká árám báqí hai. ¹⁰ Kyúnki jo us ke árám men dákhil húa, us ne bhí Khudá kí tarah apne kámon ko púra karke árám páyá. ¹¹ Pas áo, ham us árám men dákhil hone kí koshish karen, táki un kí tarah náfarmání karke koí shakhs gir na pare. ¹² Kyúnki Khudá ká kalám zinda aur mu'assir, aur har ek dodhári talwár se ziyáda tez hai, aur ján aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar játá hai, aur díl ke khayálon aur irádon ko jánchtá hai.

¹³ Aur jis se ham ko kám hai, us se makhluqát kí koí chíz chhipí húi nahín, balki us kí nazaron men sab chizen khulí húi aur beparda hain.

Masíh kí kahánat kí khubían.

¹⁴ Pas jab hamará ek aisé bará sardár káhin hai, jo ásmánon se guzar gayá, ya'ní Khudá ká Betá Yisú', to áo, ham apne igrár par qáim rahen. ¹⁵ Kyúnki hamará aisé sardár, káhin nahín, jo hamárá kamzoríon men hamára hamdard na ho sake, balki

sárá báton men hamárá tarah ázmáyá gayá, táham begunáh rahá. ¹⁶ Pas áo, ham fazl ke takht ke pás dilerí se chalen, táki ham par rahm, aur wuh fazl 'ho, jo zarúrat ke waqt hamárá madad kare.

¹ Kyúnki har sardár káhin ád-ámíon hí ke liye un báton ke wáste muqarrar kiyá játá hai, jo Khudá se iláqa rakhtí hain, táki nazren aur gunáh kí qurbánián guzráne: ² aur wuh nádánon aur gumráhon se narmí ke sáth pesh áne ke qábil hotá hai, is liye kí wuh khud bhí kamzorí men muhtílá rahtá hai; ³ aur isí sabab se us par farz hai, kí jis tarah wuh ummat kí taraf se gunáhon kí qurbáni guzráne, usí tarah apní taraf se bhí charháe. ⁴ Aur koí shakhs apne áp yih 'izzat hásil nahín kartá, jab tak Hárún kí tarah Khudá kí taraf se buláyá na jae. ⁵ Isí tarah Masíh ne bhí sardár káhin hone kí buzurgí apne áp ikhtiyár na kí, balki usí ne dí, jis ne us se kahá thá, kí

^d Tú merá Betá hai,

Áj tú mujh se paidá húa:

⁶ chunánci wuh dúsre maqám par bhí kahtá hai, kí

• Tú Malik í Sidq ke taríqe ká

Abad tak káhin rahega.

⁷ Us ne apní bashariyat ke dinon men zor zor se pukárkar aur ánsú bahá bahákar usí se du'áen aur iltí-jáen kínt, jo us ko maut se bachá saktá thá, aur khudátarsí ke sabab us kí suní gayí; ⁸ aur báwujúd Betá hone ke us ne dukh uthákar farmánbardárá síkhí; ⁹ aur kámil bankar apne sab farmánbardáron ke liye abadí naját ká bá'is húa; ¹⁰ aur use Khudá kí taraf se Malik í Sidq ke taríqe ke sardár káhin ká khitáb milá.

^a Zabúr 95. 11.

^b Zabúr 95. 7.

^c Yún. kádon se.

^d Zabúr 2. 7.

^e Zabúr 110. 4.

^f Yún. guzrániin.

^g Yá aur us kí suní gayí, 'yahán tak kí us ká khauf mit gayá.

Un kí ruhání khamí ke sabab se 'Ibrání Masáhion ko 'ibrat aur nasíhat.

11 Is báre men hamen bahut sí baten kahní hain, jin ká samjhána mushkil hai, is liye ki tum únchá sunne lage. **12** Waqt ke i'tibár se to tumhen ustád honá cháhiye thá, magar ab is bāt kī hājat hai, ki koi shakhs Khudá ke kalám ke ibtidái usúl^a tumhen phir sikháe; aur sakht gízá kī jagah tumhen dúdh píne kī hājat par gayi. **13** Kyúñki dúdh píte hue ko rástbází ke kalám ká tajriba nahín hotá, is liye ki wuh bachcha hai. **14** Aur sakht gízá púrí 'umr-wálon ke liye hotí hai, jin ke hawáss kám karte karte nek o bad men im-tiyáz karne ke liye tez^b ho gaye hain.

6 ¹ Pas áo, Masíh kī ta'lím kī ibtidái baten chhorkar kamál^c kī taraf qadam barháen, aur murda kámon se tauba karne, aur Khudá par ímán láne, ² aur baptismon, aur háth rakhne, aur murdon ke jí uthne, aur abadí 'adálat kī ta'lím kī bunyád dobára na dálen. ³ Aur Khudá cháhe, to ham yihí karenge. ⁴ Kyún-ki jin logon ke dil ek bár raushan ho gaye, aur wuh ásmání bakhsish ká maza chakh chuke, aur Rúhu'l Quds men sharík ho gaye, ⁵ aur Khudá ke 'umda kalám, aur áyanda jahán kī quwwaton se faiz uthá^d chuke, ⁶ agar wuh bargashta ho jáen, to unhen tauba ke liye phir nayá banána námunkin hai, is liye ki wuh Khudá ke Bete ko apní taraf se dobára salíb dekar 'alániya zalíl karte hain. ⁷ Kyúñki jo zamín us bārish ká pání pí letí hai, jo us par bár bár hotí hai; aur un ke káramad sabzí paidá kartí hai, jin kī taraf se us kī kásh hotí hai, wuh Khudá kī taraf

se barakat páti hai: ⁸ aur agar jhári-yán aur úntkáre paidá kartí hai, to námaqbul hotí hai, aur la'nat ke qarib hai, aur us ká anjám jal jáná hai.

⁹ Lekin, ai 'azízo, agarchi ham yih baten kahte hain, magar táham tum-hárá nisbat in se bihtar aur naját se muta'alliq báton ká yaqín karte hain: ¹⁰ is liye ki Khudá beinsáf nahín, jo tumháre kám aur us mahabbat ko bhúl jáe, jo tum ne us ke nám ke wáste is tarah záhir kī, ki muqadda-son kī khidmat kī, aur kar rahe ho. ¹¹ Aur ham is bāt ke árzúmand hain, ki tum men se har shakhs púrí um-med ke wáste ákhir tak isí tarah koshish záhir kartá rahe: ¹² táki tum sust na ho jáo, balki un kí mánind bano, jo ímán aur tahammul ke bá'is wa'don ke wáris bante hain.

¹³ Chunáñchi jab Khudá ne Ibrá-hím se wa'da karte waqt qasam kháne ke wáste kisi ko apne se bará na páyá, to apní hí qasam khákar ¹⁴ kahá, ki ^e Yaqínan main tujhe barakaton par barakaten bakhshúngá, aur terí aulád ko^f bahut barháúngá. ¹⁵ Aur is tarah sabr karke us ne wa'da kī húi chíz ko hásil kiyá. ¹⁶ Ab ádmí to apne se bare kī qasam kháyá karte hain, aur un ke har qaziye ká ákhirí subút qasam se hotá hai^g. ¹⁷ Is liye jab Khudá ne cháhá, ki wa'de ke wárison par áur bhí sáf taur se záhir kare, ki merá iráda badal nahín saktá, to qasam ko darmiyán men láyá: ¹⁸ táki do betabdil chízon ke bá'is, jin ke báre men Khudá ká jhúth bolná mumkin nahín, hamárá pukhta taur se diljama'í ho jáe, jo panáh lene ko is liye daure hain, ki us ummed kī huí chíz ko, jo sámne rakhí húi hai, qabze men láen. ¹⁹ Us chíz kī

^a Yún. ke kalimát ke 'andsir yá ustugusát.

^b Yá mashsháq.

^c Yá púrí 'umr.

^d Yún. ká maza le.

^e Paidáish 22. 17.

^f Yún. tujhe.

^g Yá un ke hán, qasam ke subút se un kī har tarah kī muqaddáfat játi rahti hai.

ummed hamárí ján ká aisá langar hai, jo sábit aur qáim rahtá hai, aur parde ke andar tak bhí pahunchtá hai; ²⁰ jahán Yisú' hamesha ke liye Malik i Sidq ke taríqe ká sardár káhin bankar, hamárí khátir peshrau ke taur par dákhil húa hai.

Malik i Sidq kí kahánat Masih kí abadí kahánat kí nazír.

7 ¹ Aur yih Malik i Sidq Shálem ká bádsháh, Khudá Ta'álá ká káhin, hamesha káhin rahtá hai: jab Ibráhím bádsháhon ko qatl karke wápas átá thá, to isí ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke liye barakat cháhí; ² isí ko Ibráhím ne sab chízon kí dahyakí dí; yih awwal to apne nám kí ma'ní ke muwáfíq Rástabzí ká Bádsháh hai; aur phir Shálem, ya'ní Sulh^a, ká bádsháh: ³ yih bebáp, bemá, benasabnáma hai, na us kí 'umr ká shurú', na zindagí ká ákhir, balki Khudá ke Bete ke mushábih tháhrá.

⁴ Pas gaur karo kí yih kaisá buzurg thá, jis ko qaum ke buzurg Ibráhím ne lút ke 'umda se 'umda mál kí dahyakí dí. ⁵ Ab Lewí kí aulád men se jo kahánat ká 'uhda páte hain, un ko hukm hai kí ummat, ya'ní apne bháiyon se, agarchi wuh Ibráhím hí kí sulb se paidá húe hon, shari'at ke mutábíq dahyakí len: ⁶ magar jis ká nasab un se judá hai, us ne Ibráhím se dahyakí lí, aur jis se wa'de kiye gaye the, us ke liye barakat cháhí. ⁷ Aur is men kalám nahín kí chhotá bare se barakat patá hai. ⁸ Aur yahán to marnewále ádmí dahyakí lete hain, magar wahán wuhí letá hai, jis ke haqq men zinda hone kí gawáhi dí játí hai. ⁹ Pas ham kah sakte hain, kí Lewí ne bhí, jo dahyakí letá hai Ibráhím kí wajh se dahyakí dí; ¹⁰ is liye kí jis waqt

Malik i Sidq ne Ibráhím ká istiqbál kiyá thá, wuh us waqt tak apne báp kí sulb men thá.

¹¹ Pas agar baní Lewí kí kahánat se kámiliyat hásil ho saktí, (kyúnki usí kí mátahtí men ummat ko shari'at milí thi,) to phir kyá hájat thí, kí dúsrá káhin Malik i Sidq ke taríqe ká paidá ho, aur Hárún ke taríqe ká na giná jae? ¹² Aur jab kahánat badal gayí, to shari'at ká bhí badalná zarúr hai; ¹³ kyúnki jis kí bábat yih báten kalí játí hain, wuh dúsré firqe men shámil hai, jis men se kisi ne qurbángáh kí khidmat nahín kí. ¹⁴ Chunáñchi záhir hai, kí hamará Khudáwand Yahúdáh men se paidá húa^b; aur is firqe ke haqq men Músá ne kahánat ká kuchh zikr nahín kiyá^c. ¹⁵ Aur jab Malik i Sidq kí manind ek áur aisá káhin paidá honewálá hai, ¹⁶ jo jismání ahkám kí shari'at ke muwáfíq nahín, balki gairfání zindagí kí quwwat ke mutábíq muqarrar hogá, to hamará da'wá aur bhí sáf záhir ho gayá. ¹⁷ Kyúnki us ke haqq men yih gawáhi dí gayí hai, kí

^d Tú Malik i Sidq ke taríqe ká

Abad tak káhin rahega.

¹⁸ Garáz pahlá bukm kamzor aur be-fáida hone ke sabab se mansúkh ho gayá, ¹⁹ (kyúnki shari'at ne kisi chíz ko kámil nahín kiyá), aur us kí jagah ek bihtar ummed paidá hui^e, jis ke wasíle se ham Khudá ke nazdik já sakte hain. ²⁰ Aur chúnki^f Masih ká taqarrur bagair qasam ke na húa, ²¹ (kyúnki wuh to bagair qasam ke káhin muqarrar húe hain, magar yih qasam ke sáth us kí taraf se húa, jis ne is kí bábat kahá, kí

Khudáwand ne qasam kháí hai, aur us se phirega nahín^g, kí

Tú abad tak káhin rahega;)

²² isí liye^h Yisú' ek bihtar áhd ká zá-

^a Yá itminán.

^c Yún. káhinon kí bábat kuchh nahír, kahá.

^b Yún. ugá, yá tulú' húd.

^d Zabúr 110. 4. ^e Yún. dákhil kí gayí.

^f Yún. jis qadr.

^g Yún. aur na pachhtíega.

^h Yún. isí qadr.

min ṭahrá. ²³ Aur chúnki maut ke sabab qáim na rah sakte the, is liye wuh to bahut káhin muqarrar hús; ²⁴ magar chúnki yih abad tak qáim rahnewálá hai, is liye us kí kahánat lázawál hai. ²⁵ Isí liye jo us ke wasíle se Khudá ke pás áte hain, wuh unhen púrí naját de saktá hai, kyúnki wuh un kí shafá'at ke liye hamesha jítá rahegá.

²⁶ Chunánchi aísá hí sardár káhin hamáre láiq bhí thá, jo pák, aur beriyá, aur bedág ho, aur gunahgáron se judá, aur ásmánon se baland kiyá gayá ho; ²⁷ aur un sardár káhinon kí mánind is ká muhtáj na ho, kí har roz pahle apne gunáhon aur phir ummat ke gunáhon ke wáste qurbánían charháe; kyúnki yih us ne ek hí bár kiyá, jis waqt apne áp ko qurbán kiyá. ²⁸ Kyúnki shar'at to kamzor ádmíon ko sardár káhin muqarrar kartí hai; magar us qasam ká kalám jo shar'at ke ba'd kháí gayí, us Bete ko muqarrar kartá hai, jo hamesha ke liye kámil kiyá gayá.

Puráná 'ahd chandroza thá; Masih abadí 'ahd ká darmiyání ṭahrá.

8 ¹ Ab jo báten ham kah rahe hain, un men se barí bát yih hai, kí Hamará aísá sardár káhin hai, jo ásmánon par Janáb i Bárfi ke takht kí dahiní taraf baithá hai, ² aur maqdis ya'ní us haqíqí kháime ká khádim hai, jise Khudáwand ne khará kiyá hai, na insán ne. ³ Aur chúnki har sardár káhin nazren aur qurbánían guzráne ke wáste muqarrar hotá hai: is liye zarúr hús, kí is ke pás bhí guzráne ko kuchh ho. ⁴ Aur agar wuh zamín par hotá, to hargiz káhin na hotá, is liye kí shar'at ke muwáfiq nazr guzránewále maujúd hain, ⁵ jo ásmání chízon kí naql aur 'aks kí khidmat karte hain; chun-

ánchi jab Músá kháima banáne^a ko thá, to use yih hidáyat húi, kí^b Dekh, jo namúna tujhe pahár par dikháya gayá thá, usí ke mutábíq sab chízen banána. ⁶ Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat páí, jis qadr us bihtar 'ahd ká darmiyání ṭahrá, jo bihtar wa'don kí bunyád par qáim kiyá gayá. ⁷ Kyúnki agar pahlá 'ahd benuqs hotá, to dústre ke liye mauqa' na dhúndhá játá. ⁸ Pas wuh un ke 'aib batákar kahtá hai, kí

^c Khudáwand farmátá hai, Dekh, wuh din áte hain, kí

Main Isráíl ke gharáne, aur Yahúdhá ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá;

⁹ Yih us 'ahd kí mánind na hogá, jo main ne un ke bápádáon se us din bándhá thá,

Jab mulk i Mísr se níkal láne ke liye un ká háth pakrá thá;

Is wáste kí wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe,

Aur Khudáwand farmátá hai, kí Main ne un kí taraf kuchh ta-wajjuh na kí.

¹⁰ Phir Khudáwand farmátá hai, kí Jo 'ahd Isráíl ke gharáne ke sáth

Un dínon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai kí

Main apne qánún un ke zihn men dálúngá,

Aur un ke dílon par líkhúngá;

Aur main un ká Khudá húngá,

Aur wuh merí ummat hongé;

¹¹ Aur har shaḵhs ko apne ham-watan

Aur apne bhái ko yih ta'lím dení na paregí, kí Tú Khudáwand ko pahchán;

Kyúnki chhote se bare tak, sab mujhe pahchánege;

¹² Is liye kí main un kí qadkáríon par rahm karúngá,

^a Yún. purá karne.

^b Khurúj 25. 40.

^c Yirmayáh 31. 31-34.

Aur un ke gunáhon ko phír kabhí yád na karúngá.

¹³ Jab us ne nayá 'ahd kahá, to pahle ko puráná thahráyá. Aur jo chíz puráni aur muddat kí ho játi hai, wuh miṭne ke qaríb hai.

Puráne 'ahd kí qurbáníon se díl kí safái nahín hotí thí.

9 ¹ Garaz, pahle 'ahd men bhí 'ibádat ke ahkám aur dunyawí maqdis thá; ² ya'ní ek khaíma banáyá gayá thá; agle men chirág-dán, aur mez, aur nazr kí rotíyán thín; aur use Pák makán kahte hain. ³ Aur dúsre parde ke píchhe wuh khaíma thá, jise Páktarín kahte hain; ⁴ us men sone ká 'údsóz^a, aur cháron taraf sone se marhá húa 'ahd ká sandúq thá; is men mann se bhará húa^b ek sone ká martabán, aur phúlá phalá húa Hárún ká 'asá, aur 'ahd-náme kí takhtíán thín; ⁵ aur us ke úpar jaláli karúbí the, jo kaffáragáh par sáya karte the: in báton ke mufassal bayán karne ká yih mauqá nahín. ⁶ Jab yih chízen is tarah ban chukín, to pahle khaíme men to káhin har waqt dákhil hote, aur 'ibádat ká kám anjám dete the. ⁷ Magar dúsre men sirf sardár káhin hí sál bhar men ek bár játá thá; aur bagair khún ke nahín játá thá; jise apní aur ummat kí bhúl chúk ke 'iwaz guzrántá thá. ⁸ Isse Rúhu'l Quds ká yih ishára thá, ki jab tak pahlá khaíma khará rahegá, pák makán kí ráh záhir na hogí. ⁹ Wuh khaíma maujúda zamáne ke liye ek misál thá; aur is ke bamújib aísí nazren aur qurbánián guzrání játi thín, jo 'ibádat karnewále ko díl ke ítibár se kámil nahín kar saktí thín; ¹⁰ is liye kí wuh sirf kháne píne, aur

tarah tarah ke guslon kí biná par jismáni ahkám the, jo isláh ke waqt tak muqarrar kiye gaye the.

Masíh ne apní ek hí kámil qurbáni se gunáh ko dúr kíyd.

¹¹ Lekin jab Masíh áyanda kí achchhí chízon ká sardár káhin ho-kar áyá, to us buzurgtar aur káml-tar khaíme kí ráh se jo háthon ká baná húa, ya'ní is dunyá^c ká, nahín; ¹² aur bakron aur bachhron ká khún lekar nahín, balki apná hí khún lekar, pák makán men ek hí bár dákhil ho gayá, aur abadí khalási karáí^d. ¹³ Kyúнки jab bakron aur bailon ke khún aur gae kí rákh ná-pákon par chhírke jáne se záhirí^e pákízagí hásil hotí hai; ¹⁴ to Masíh ká khún to, jis ne apne ap ko azalí Rúh ke wasíle KHUDÁ ke liye be'aib qurbán kar diyá, tumháre dílon ko murda kámon se zarúr hí pák karegá, táki tum zinda KHUDÁ kí 'ibádat karo. ¹⁵ Aur isí sabab se wuh naye 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut ke wasíle se jo pahle 'ahd ke qusúr-on kí mu'áfí^f ke liye húi hai, buláe húa log wa'de ke bamújib abadí mirás ko hásil karen. ¹⁶ Kyúнки jabán wasíyat^g hai, wahán wasíyat karnewále kí maut bhí sábit honí zarúr hai. ¹⁷ Is liye kí wasíyat^g maut ke ba'd hí jári hotí hai, aur jab tak wasíyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká íjrá nahín hotá. ¹⁸ Isí liye pahlá 'ahd bhí bagair khún ke nahín bándhá gayá. ¹⁹ Chunánci jab Músá tamám ummat ko sharí'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, pání, aur lál ún, aur zúfe ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhírak diyá, ²⁰ aur kahá, kí^h Yih us 'ahd ká

^a Yá dhúp jaláne kí qurbángáh.

^c Yún. khítgat.

^d Yún. hásil kí.

^b Yún. mann rakhtá húa.

^e Yún. jism kí.

^f Yún. makhlási.

^g Yá 'ahd.

^h Kḥurú 24. 8.

khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumben diyá hai. ²¹ Aur isí tarah us ne khaime aur ‘ibádat kí tamám chízon par khún chhirká. ²² Aur taqríban sári chízen sharí‘at ke mutábiq khún se pák kí játi hain, aur bagair khún baháe mu‘áfí nahín hotí.

²³ Pas zarúr thá, kí ásmání chízon kí naqlen to in ke wasíle se pák kí jáen; magar khud ásmání chízen in se bihtar qurbáníon ke wasíle se.

²⁴ Kyúnci Masíh us háth ke banáe húa pák makán men dákhil nahín húa, jo haqiqí pák makán ká namúna hai, balki ásmán hí men dákhil húa; táki ab Khudá ke rú ba rú hamári khátir házir ho: ²⁵ yih nahín kí wuh apne áp ko bár bár qurbán kare, jis tarah kí sardár káhin pák makán men har sál dúsre ká khún lekar játá thá; ²⁶ warna biná c ‘álam se lekar us ko bár bár dukh uthána zarúr hotá: magar ab zamánon ke ákhir men ek bár záhír húa, táki apne áp ko qurbán karne se gunáh ko mitá de. ²⁷ Aur jis tarah ádmíon ke liye ek bár marná aur us ke ba‘d ‘adálat ká honá muqarrar hai; ²⁸ isí tarah Masíh bhí ek bár bahut logon ke gunáh utháne ke liye qurbán hokar, dúsri bár bagair gunáh ke naját ke liye un ko dikháí degá, jo us kí ráh dekhte hain.

Masíh ne Khudá kí marzi kí púri ta‘míl karke kámil qurbání chaháí, aur nayá ‘ahd bándhá.

IO ¹ Kyúnci sharí‘at jo áyanda kí achchhí chízon ká ‘aks hai, aur un chízon kí aslí súrat nahín, un pás ánewálon ko hargiz kámil nahín kar saktí, jo har sál bilánága ek hí tarah kí qurbáníon guzránté hain. ² Warna un ká guzránná kyún mauqúf na ho játá? Is liye kí jab ‘ibádat

karnewále ek bár pák ho játe, to phir un ká dil unhen gunahgar na thahráta. ³ Balki wuh qurbáníon sál ba sál gunáhon ko yád diláti hain. ⁴ Kyúnci mumkin nahín kí bailon aur bakron ká khún gunáhon ko dúr kare. ⁵ Isí liye wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, kí

^a Tú ne qurbání aur nazr kí khwáhish na kí,

Balki mere liye ek jism taiyár kiyá;

⁶ Púri sokhtaní qurbáníon aur gunáh kí qurbáníon se tú khush na húa:

⁷ Us waqt main ne kahá, kí Dekh main áyá hún,

(Kitáb ke warqon ^b men merí nisbat likhá húa hai.)

Táki, ai Khudá, terí marzi púri karún.

⁸ Úpar to wuh kahtá hai, kí Na tú ne qurbáníon aur nazron aur púri sokhtaní qurbáníon, aur gunáh kí qurbáníon kí khwáhish kí, aur na un se khush húa; hálánki wuh qurbáníon sharí‘at ke muwáfíq guzráni játi hain; ⁹ aur phir yih kahtá hai, kí Dekh main áyá hún, táki terí marzi púri karún; garaz wuh pahle ko mauqúf kartá hai, táki dúsre ko qáim kare. ¹⁰ Usí marzi ke sabab ham Yisú‘ Masíh ke jism ke ek hí bár qurbán hone ke wasíle se pák kiye gaye hain. ¹¹ Aur har ek káhin to khare hokar har roz ‘ibádat kartá hai, aur ek hí tarah kí qurbáníon bár bár guzrántá hai, jo hargiz gunáh dúr karne ke qábil nahín; ¹² lekin yih shakhs hamesha ke liye gunáhon ke ‘iwaz ek hí qurbání guzránkar, Khudá kí dahíní taraf já baithá;

¹³ aur usí waqt se muntazir hai, kí us ke dushman us ke pánwon ke niche kí chaukí banen; ¹⁴ kyúnci us ne ek hí qurbání chaháne se un logon ko

^a Zabúr 40. 6-8.

^b Yún. túmár.

hamesha ke liye káml kar diyá hai, jo pák kiye játe hain. ¹⁵ Aur Rúhu'l Quds bhí ham ko yihí batátá hai; kyúñki yih kahne ke ba'd, ki

¹⁶ a Khudáwand farmátá hai;

Jo 'ahd main un dinon ke ba'd un se bándhúngá, yih hai, ki Main apne qánún un ke dilon par likhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá;

¹⁷ phir wuh yih kahtá hai, ki

Un ke gunáhon aur badkáríon ko phir kabhí yád na karúngá.

¹⁸ Aur jab in kí mu'áfí ho gayí hai, to phir gunáh ke 'iwaz qurbání nahín rahí.

Sachchí 'ibádat karne, aur Masíhí iqrár par qáim rahne kí nasíhaten.

¹⁹ Pas ai bháiyó, chúnki hamen Yisú' ke khún ke sabab us nayí aur zinda ráh se pák makán men dákhil hone kí dilerí hai; ²⁰ jo us ne parde ya'ní apne jism ko phákar^b, hamáre wáste makhsús kí hai; ²¹ aur chúnki hamará aisá bará káhin hai, jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai; ²² to áo, ham sachche dil aur púre ímán ke sáth, aur dil ke ilzám ko dúr karne ke liye dilon par chhínte dekar, aur badan ko sáf pání se dhokar, Khudá ke pás chalen: ²³ aur apní uinmed ke iqrár ko mazbútí se tháme rahen; kyúñki jis ne wa'da kiya hai, wuh sachchá hai: ²⁴ aur mahabbat aur nek kámon kí targíb dene ke liye ek dúse ká liház rakhen; ²⁵ aur ek dúse ke sáth jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastúr hai, balki ápas men nasíhat karen; aur jis qadr us dín ko nazdíq hote hue dekhte ho usí qadr yih ziyáda kiya karo.

²⁶ Kyúñki haqq kí pahchán hásil karne ke ba'd agar ham ján bújhkar gunáh karen, to gunáhon ke 'iwaz koí aur qurbání báqí nahín rahí;

²⁷ hán, 'adálat ká ek haulnák intizár aur gazabnák átish báqí hai, jo mukhálífon ko khá legí. ²⁸ Jab Músá kí sharí'at ká na mánnewálá do yá tén shakhson kí gawáhí se, bagair rahm kiye, mára játá thá; ²⁹ to khayál karo kí wuh shakhs kis qadr ziyáda sazá ke láiq tháhregá, jis ne Khudá ke Bete ko pámal kiya, aur 'ahd ke khún ko, jis se wuh pák húa thá, nápák jáná, aur fazl kí Rúh ko be'ízzat kiya? ³⁰ Kyúñki use ham jánte hain, jis ne yih kahá, kí 'Intiqám lená merá kám hai, aur main hí badlá dúngá; aur phir yih, kí^d Khudáwand apní ummat kí 'adálat karegá. ³¹ Zinda Khudá ke qabze^e men parná haulnák bát hai.

³² Lekin tum un pahle dinon ko yád karo, jin men tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí barí laráí kí bardásht kí; ³³ kuchh to is wáste kí la'n ta'n aur musibaton ke bá'is tumhárá tamásha baná; aur kuchh is liye kí tum un ke sharík hue, jin ke sáth yih badsulúki hotí thí. ³⁴ Chunanéchi tum ne qaidíon kí hamdardí bhí kí, aur apne mál ká lut jáná bhí khushí se manzúr kiya, yih jánkar kí hamáre pás ek bihtar aur dá'imí milkíyat hai. ³⁵ Pas apní dilerí ko háth se na do, is liye kí us ká bará ajr hai. ³⁶ Kyúñki tumhen sabr karná zarúr hai, táki Khudá kí marzí púrí karke wa'da kí hui chíz hásil karo.

³⁷ Aur ab bahut hí thorí muddat báqí hai, kí

^f Ánewálá áegá, aur der na karegá.

³⁸ Aur merá rástbáz banda ímán se jítá rahegá:

Aur agar wuh hategá, to merá dil us se khush na hogá.

³⁹ Lekin ham halák hone ke liye hatnewále nahín, balki ján bacháne ke liye ímán lánewále hain.

a Yirmayáh 31. 33.

d Istisrá 32. 36:

b Yún. se hokar.

e Yún. háthon.

c Istisná 32. 35.

f Habaqqúq 3. 4.

*Puráne 'Ahd ke dindaron ki nazhren
dekar, imán ki haqiqat aur futuhát
ká bayán.*

II ¹ Ab imán ummed kí húi chizon ká yaqín, aur andekhi chizon ká subút hai. ² Kyúnki usí kí bábat buzurgon ke haqq men gawáhi dí gayí. ³ Imán hí ke sabab se ham ma'lúm karte hain, kí 'álam Khudá ke kahne se bane hain; yih nahín, kí jo kuchh nazar átá hai, záhiri chizon se baná ho. ⁴ Imán hí ke sabab se Hábil ne Qayin se afzal qurbáni Khudá ke liye guzráni; aur usí ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi dí gayí; kyúnki Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi dí: aur agarchi wuh mar gayá hai, táham usí ke wasíle se ab tak kalám kartá hai. ⁵ Imán hí ke sabab se Hanok uthá liyá^a gayá, táki maut ko na dekhe; aur chúnki Khudá ne use uthá liyá^a thá, is liye na milá: kyúnki utháe jáne se^b peshtar us ke haqq men yih gawáhi dí gayí thí, kí yih Khudá ko pasand áyá hai: ⁶ aur bagair imán ke us ko pasand áná námumkin hai: is liye kí Khudá ke pás ánewále ko yaqín karná cháhiye, kí wuh maujúd hai, aur apne tálíbon ko badlá detá hai. ⁷ Imán hí ke sabab se Núh ne un chizon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thín, hidáyat pákar, Khudá ke khauf se apne gharáne ke bacháo ke liye kashtí baná; jis se us ne dunyá ko mujrim thahráyá, aur us rástbázi ká wáris húa, jo imán se hotí hai. ⁸ Imán hí ke sabab se Ibráhím jab buláyá gayá, to hukm mánkár us jagah chalá gayá, jise wirse men lenewálá thá; aur agarchi jántá na thá, kí main kahán játá hún, táham rawána ho gayá. ⁹ Imán hí ke sabab se us ne wa'da kiye hús mulk ko gair-mulk jánkár us men

musáfirána taur par búd o bášh kí, aur Izháq aur Ya'qúb samet jo us wa'de ke wáris the, khaimon men sukúnat kí. ¹⁰ Kyúnki wuh us páedár^c shahr ká ummedwár thá, jis ká mújid aur bání Khudá hai. ¹¹ Imán hí ke sabab se Sáráh ne sinn i yás ke ba'd hámila hone kí táqat pái, is liye kí us ne wa'da karnewále ko sachchá jáná: ¹² pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitáron ke barábar kasir aur samundar ke kanáre kí ret kí barábar beshumár aulád paidá húi.

¹³ Yih sab imán kí hálat men mare, aur wa'da kí húi chízen na páin, magar dúr hí se unhen dekhkar khush hús^d, aur iqrár kiyá, kí ham zamín par pardedí aur musáfir hain. ¹⁴ Jo aísí báten kahte hain, wuh zahir karte hain, kí ham apne watan kí talásh men hain. ¹⁵ Aur jis mulk se wuh nikal áe the, agar us ká khayál karte, to unhen wápas jáne ká mauqa^e thá. ¹⁶ Magar haqiqat men wuh ek bihtar, ya'ní ásmání, mulk ke mushtáq the. Isí liye Khudá un ká Khudá kahláne se sharmátá nahín: chunánchi us ne un ke liye ek shahr bhí taiyár kiyá.

¹⁷ Imán hí ke sabab se Ibráhím ne ázmáish ke waqt Izháq ko nazr guzráná: aur jis ne wa'don ko mán liyá thá, wuh us ikláute ko nazr karne lagá, ¹⁸ jis kí bábat yih kahá gayá thá, kí Izháq hí se terí nasl kahláegi: ¹⁹ kyúnki wuh samjhá, kí Khudá murdon men se jiláne par bhí qádir hai; chunánchi un hí men se tamsíl ke taur par wuh use phir milá. ²⁰ Imán hí ke sabab se Izháq ne ánewáli chizon kí bábat bhí Ya'qúb átr 'Esáú dono ko dú'á dí. ²¹ Imán hí ke sabab se Ya'qúb ne marte waqt Yúsuf ke dono beṭon ko 'alag alag dú'á dí, aur apne 'asá ke sire par

^a Yún. muntaqíl kiyá. ^b Yún. muntaqíl hone. ^c Yún. bunyádwále. ^d Yún. salám kiyá.

sahará lekar sijda kiyá. ²² Ímán hí ke sabab se Yúsuf ne, jab wuh marne ke qaríb thá, baní Isráíl ke khurúj ká zikr kiyá, aur apní haddiyon kí bábat hukm diyá. ²³ Ímán hí ke sabab se Músá ke má báp ne us ke paidá hone ke ba'd tín mahíne tak us ko chhipáe rakhá ; kyúñki unhon ne dekhá ki bachchá khúbsúrat hai, aur wuh bádsháh ke hukm se na dare. ²⁴ Ímán hí ke sabab se Músá ne bare hokar Fir'aun kí betí ká betá kahláne se inkár kiyá. ²⁵ Is liye kí us ne gunáh ká chandroza lutf útháne kí nisbat, Khudá kí ummat ke sáth badsulúki ká bardásht karná ziyáda pasand kiyá ; ²⁶ aur Masih ke liye Iá'n ta'n útháne ko Misr ke khazánon se barí daulat jáná ; ²⁷ kyúñki us kí nigáh ajr páne par thí. ²⁷ Ímán hí ke sabab se us ne, bádsháh ke gusse ká khauf na karke, Misr ko chhor diyá, is liye kí wuh andekhe ko goyá dekhkar sábitqadam rahá. ²⁸ Ímán hí ke sabab se us ne Fasah karne aur khún chhirakne par 'amal kiyá, táki pahlanthon ká halák karnewálá baní Isráíl ko * na chhúe. ²⁹ Ímán hí ke sabab se, wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamín par se, aur jab Misrion ne is ká qasd kiyá to dúb gaye. ³⁰ Ímán hí ke sabab se Yariho kí shahrpanáh, jab sát din tak us ke gird phir chuke, to gir parí. ³¹ Ímán hí ke sabab se Ráháb fábisha náfarmánon ke sáth halák na húi, kyúñki us ne jásúson ko amn se rakhá thá. ³² Ab áur kyá kahún ? Itní fursat kahán kí Gid'on, aur Báráq, aur Shimshon, aur Yiftah, aur Dáúd, aur Samwíl, aur áur nabion ká ahwál bayán karún ? ³³ Unhon ne ímán hí ke sabab se, bádsháhaton ko maglúb kiyá, rástbází ke kám kiye, wa'da kí húi chízon ko hásil kiyá, sheron ke

munh band kiye, ³⁴ ág kí tezi ko buj-háyá, talwár kí dhár se bach nikle, kamzori men zoráwar húe, larái men bahádurbane, gairon kí faujon ko bhagá diyá. ³⁵ Auraton ne apne murde phirke zinda páe, ba'z shikanje men khenche^b gaye, magar rihái manzúr na kí, táki un ko bihtar qiyámat nasíb ho ; ³⁶ ba'z thatthon men uráe jáne, aur kore kháne, balki zanjiron men bándhe jáne aur qaid men parne se ázmáe gaye ; ³⁷ sangsár kiye gaye ; áre se chíre gaye ; ázmáish men pare ; talwár se máre gaye ; bheron aur bakriyon kí khál orhe húe, muhtájí men, musíbat men, badsulúki kí hálát men máre máre phire ; ³⁸ dunyá un ke láiq na thí ; wuh jangalon, aur paharon, aur gáron, aur zamín ke garhon men áwára phirá kiye. ³⁹ Aur agarchi in sab ke haqq men ímán ke sabab se gawáhi dí gayí, magar táham unhen wa'da kí húi chíz na milí ; ⁴⁰ is liye kí Khudá ne peshbíní karke hamáre liye koí biltar chíz tajwíz kí thí, táki wuh hamáre bagair kámil na kiye jáen.

Dukh úthakar bhí imándár rahne kí nasthat.

I2 ¹ Pas jab kí gawáhon ke aise bare bádal ne hamen á gherá hai, to áo ham bhí har ek bojh, aur us gunáh ko jo hamen ásání se uljhá letá hai dúr karke, us daur men sabr se dauren, jo hamen darpesh hai ; ² aur ímán ke bání aur kámil karnewále Yisú' ko takte rahen, jis ne us khushí ke bá'is jo us kí nazonon ke sámne thí, sharmindagi kí parwá na karke, salb ká dukh sahá, aur Khudá ke takht kí dahiní taraf já baithá. ³ Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq men burái karnewále gunahgáron kí is qadr mukhálafat kí

* Yún. unhen.

^b Yún. pahiye par khenche kuchle.

bardáshť kí; tákitum bedil hokar him-mat na háro. ⁴ Tum ne gunáh se larne men ab tak aisá muqábala nahín kiyá, jis men khún bahá ho. ⁵ Aur tum us nasihat ko bhúli gaye, jo tumhen far-zandon kí tarah kí játí hai, kí

^a Ai mere bete, Khudáwand kí tambíh ko náchíz na ján, Aur jab wuh tujhe malámat kare, to bedil na ho;

⁶ Kyúñki jis se Khudáwand ma-habbat rakhtá hai, use tambíh bhí kartá hai,

Aur jis ko betá baná letá hai, us ke kore bhí lagatá hai.

⁷ Tum apní tarbiyat^b ke liye dukh sahte ho°. Khudá farzand jánkar tumháre sáth sulúk kartá hai; wuh kaun sá betá hai, jise báp tambíh nahín kartá? ⁸ Jab tumhen wuh tambíh na kí gayí, jis men sab sharík hain, to tum harámzáde thahre, na bete. ⁹ 'Iláwa is ke, jab hamáre jismání báp hamen tambíh karte the, aur ham un kí ta'zím karte rahe, to rúhon ke Báp kí to áur bhí ziyáda tábi'dá'ri karní cháhiye, jis se ham zinda rahenge.

¹⁰ Wuh to thore dinon ke wáste apní samajh ke muwáfíq tambíh karte the, magar yih hamáre fáide ke liye kartá hai, táki ham bhí us kí pákízagí men shámil ho jáen. ¹¹ Aur bi'lfíl har qism kí tambíh khushí ká nahín, balki gam ká ba'is malúm hotí hai: magar jo us ko sahte sahte pukhta ho gaye hain, un ko ba'd men chain ke sáth rástbází ká phal bakhshtí hai. ¹² Pas dhíle háthon aur sust ghutnon ko durust karo; ¹³ aur apne chalne^d ke liye sídhe ráste banáo, táki langrá beráh na ho, balki shifá páe.

¹⁴ Sab ke sáth mel miláp rakhne kí koshish karo, aur us pákízagí ke talib raho, jis ke bagair koí Khudá-wand ko na dekhegá. ¹⁵ Gaur se

dekhte raho kí koí shakhs Khudá ke fazl se mahrúm na rah jáe; aisá na ho kí koí karwí jar phútkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nápák ho jáen; ¹⁶ aur na koí zání yá 'Esáú kí tarah bedín ho, jis ne ek waqt ke kháne ke 'iwaz apne pahlauthe hone ká haqq bech dälá. ¹⁷ Kyúñki tum jánte ho kí is ke ba'd, jab us ne barakat ká wáris honá cháhá, to manzúr na húa, go us ne ánsú bahá bahákar us kí barí talásh kí; aur us ko níyat kí tabdílí^d ká mauqa' na milá.

Kalisiyá kí shirákát kí barakaton, aur áyanda 'adilat ká khayál karke, pasandída 'ibádat karne kí nasthat.

¹⁸ Tum us pahár ke pás nahín áe, jis ká chhúná mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par kálí ghatá, aur taríkí, aur túfán, ¹⁹ aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále kí aisí áwáz thí, jise sunnewálon ne sunkar daríkhwást kí, kí ham se áur kalám na kiyá jáe: ²⁰ kyúñki wuh is hukm kí bardáshť na kar sake, kí 'Agar koí jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe; ²¹ aur jo kuchh nazar áyá wuh aisá darauná thá, kí Músá ne kahá; Main niháyat dartá aur kánpťá hún. ²² Balki tum Siyyon ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr, ya'ní ásmání Yarúshalem, ke pás áe ho, aur lákhon frishton, ²³ aur un pahlauthon kí 'ámm jamá-'at, ya'ní kalisiyá, jin ke nám ásmán par likhe hain, aur sab ke munsif Khudá, aur kámil kiyé húe rástbázon kí rúhon, ²⁴ aur naye 'ahd ke darmiyání Yisú, aur us chhirke húe khún ke pás áe ho, jo Hábil ke khún kí nisbat bihtar báten kahtá hai. ²⁵ Khabardár, us kahnewálc ká inkár na karná, kyúñki jab wuh log zamín

^a Amsál 3. 11, 12.

^b Yá tambíh.

^c Yá tauba.

^d Yá saho.

^d Yún. pánwon.

^e Khurú'j 19. 12, 13.

par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh morkar kyúnkar bach sakege? ²⁶ Us kí áwáz ne us waqt to zamín ko hilá diyá thá : magar ab us ne yih wa'da kiyá, kí ^a Phir ek bár main faqat zamín hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá. ²⁷ Aur yih 'ibárat kí "phir ek bár," is bát ko zahir kartí hai, kí hilí húi chízen makhlúq hone ke bá'is tal jáengí, táki behilí chízen qáim - rahen. ²⁸ Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hilne kí nahín, aisá ihsán mánen^b, jis ke sabab se pasandída taur par Khudá kí 'ibádat khudátarsí aur khauf ke sáth karen. ²⁹ Kyúnki ^c hamará Khudá kháak kardenewáli ág hai.

Chand Mas'hí nektion kí hidáyat.

I³ ¹ Birádarána mahabbat qáim rakho. ² Musáfir-parwarí se gáfil na raho : kyúnki isí kí wajh se ba'z ne bekhbarí men firishton kí mihmándarí kí hai. ³ Qaidíon ko is tarah yád rakho, kí goyá tum un ke sáth qáim ho ; aur jin ke sáth badsulúki kí játi hai, un ko bhí yih samajhkar yád rakho, kí ham bhí jismwále hain. ⁴ Byáh karná sab men 'izzat, kí bát samjhi jáe, aur bistar bedág rahe ; is liye kí Khudá harámkaron aur záníon kí 'adalat karegá. ⁵ Rupaye kí mahabbat se khálí raho ; aur jo tumháre pás hai, usí par qaná'at karo ; kyúnki us ne khud kahá hai, kí ^d Main tujh se har-giz dastbardár na húngá, aur kabhi tujhe na chhorúngá. ⁶ Is wáste ham dilerí ke sáth kahte hain, kí

^e Khudáwanj merá madadgar hai ;
mair khauf na karúngá :

Insan merá kyá karegá ?

*Peshwáon kí yádgári, aur tábi'dári
karne ke bayán men.*

⁷ Jo tumháre peshwá the, aur jinhon ne tumhen Khudá ká kalám sunáyá, unhen yád rakho ; aur un kí zindagi ke anjám par gaur karke un jaise imándár ho jáo. ⁸ Yisú^f Masíh kal, aur áj, balki abad tak yaksán hai. ⁹ Mukhtalíf aur begání ta'límon ke sabab se bhatakte na phiro : kyúnki fazl se dil ká mazbút rahná bihtar hai ; na un khurákon se, jin ke isti'mál karnewálon ne kuchh fáida na utháyá. ¹⁰ Hamáre ek aisi qurbángáh hai, jis men se khaime kí khidmat karnewálon ko kháne ká ikhtiyár nahín. ¹¹ Kyúnki jin jánwaron ká khún sardár káhin pák makán men gunáh ke kaffáre ke wáste le játa hai, un ke jism khaimagáh ke báhar jaláe játe hain. ¹² Isí liye Yisú^f ne bhí, ummat ko khud apne khún se pák karne ke liye, darwáze ke báhar dukh utháyá. ¹³ Pas áo, us kí zillat ko apne úpar liye hús^e khaimagáh se báhar us ke pás chalen. ¹⁴ Kyúnki yahán hamáre liye koí qáim rahnewála shahr^h nahín ; balki ham ánewála shahr kí talásh men hain. ¹⁵ Pas ham us ke wasíle se hamd kí qurbáni, ya'ní un honthon ká phal, jo us ke nám ká iqrár karte hain, Khudá ke liye har waqt charháyá karen. ¹⁶ Aur bhalái aur sakhawat karní na bhúlo, is liye kí Khudá aisi qurbáníon se khush hotá hai. ¹⁷ Apne peshwáon ke farmánbardáraur tábiⁱ raho, kyúnki wuh tumhári jánon ke fáide ke liye un kí tarah jágte rahte hain, jinhen hisáb dená paregá ; táki wuh khushi se yih kám karen, na ranj se : kyúnki is súrat men tumhen kuchh fáida nahín.

¹⁸ Hamáre wáste du'á karo ; kyúnki hamen yaqín hai, kí hamára dil

^a Haggai 2. 6.

^b Yá^s us fazl ko háth se na den.

^c Istisná 4. 24.

^d Yahoshú^a, 1. 5.

^e Zabúr 118. 6.

^f Yá^s us ke liye la'n ta'n uthákar.

sáf hai, aur ham har bát men neki ke sáth zindági guzární cháhte hain. ¹⁹ Main tumhen yih kám karne kí is liye áur bhí nasíhat kartá hún, kí main jald tumháre pás phir bhejá jáún.

Du'á aur salám.

²⁰ Ab itminán ká chashma Khudá^a, jo bheron ke bare charwáhe, ya'ní hamáre Khudáwánd Yisú', ko abadí 'ahd ke khún ke bá'is murdon men se zinda karke uthá láyá; ²¹ tum ko har nek kám men kámil kare, táki tum us kí marzí púrí karo, aur jo kuchh us ke nazdik pasandída hai

Yisú' Masih ke wasíle se ham sab men paidá kare; jis kí tamjíd abad-u'l ábád hotí rahe. Ámín.

²² Ai bháiyó, main tum se iltimas kartá hún, kí tum is nasíhat ke kalám kí bardásht karo; kyúnki main ne tumhen mukhtasar taur par likhá hai. ²³ Tum ko wázih ho, kí hamará bhái Tímuthiyus rihá ho gayá hai; agar wuh jald á gayá, to main us ke sáth tum se milúngá.

²⁴ Apne sab peshwáon aur sáre muqaddason se salám kaho. Itáliya-wále tumhen salám kahte hain.

²⁵ Tum sab par fazl hotá rahe. Ámín.

YA'QÚB KÁ 'ÁMM KHATT.

Salám.

I ¹ Khudá aur Khudáwánd Yisú' Masih ke bandé Ya'qúb kí taraf se, un bárah firqon ko jo já ba já rahte hain, salám pahunché.

Ázmaíshon ke bardásht karne, aur un se fáida utháne ke bare men.

² Ai mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmaíshon men paro, ³ to is ko yih jánkar kamál khushi kí bát samajhná, kí tumháre imán kí ázná-ish sabr paidá kar rahí hai. ⁴ Aur sabr ká asar púrá hone do, táki tum púre aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

⁵ Lekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko faiyází ke sáth detá hai; us ko dí jáégí. ⁶ Magar imán se mánge, aur

kuchh shakk na kare; kyúnki shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. ⁷ Aisá álmí yih na samjhe, kí mujhe Khudáwánd se kuchh milegá; ⁸ wuh shakhs dodila hai, aur apní sárí bátón^b men beqiyám.

⁹ Adná bhái apne 'alá mártabe par fakhír kare; ¹⁰ aur daulatmand apní adná hálat par: is liye kí ghás ke phúl kí tarah murjhá^c jáégá. ¹¹ Kyúnki súraaj nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ká phúl gir játá hai, aur us kí khúbsú-ratí játí rahtí hai; isí tarah daulatmand bhí apní ráh par chalte chalte khák men mil jáégá^d.

¹² Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmaísh kí bardásht kartá hai: kyúnki jab maqbúl tháhrá, to zindagi

^a Yún. itminán ká Khudá.

^b Yá chál chalan.

^c Yún. guzar.

^d Yún. murjhá jáégá.

ká wuh táj hásil karegá, jis ká Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai. ¹³ Jab koí ázmáyá jáe, to yih na kahe, ki merí ázmáish Khudá kí taraf se hotí hai; kyúñki na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kísi ko ázmátá hai: ¹⁴ hán, har shakhs apní hí khwáhishon ke sabab khinchkar aur jál men phanskar ázmáyá játá hai. ¹⁵ Phir khwáhish hámila hokar gunáh paidá kartí hai; aur gunáh barhkar maut paidá kartá hai. ¹⁶ Ai mere piyáre bháíyo, fareb na kháná. ¹⁷ Har achchhí bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke Báp kí taraf se miltá^a hai, jis men na koí tabdílí ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. ¹⁸ Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasíle se paidá kiyá, táki us kí makhlúqát men se ek tarah ke pahle phal hon.

Khudá ke kalám par 'amal karne ke báre men.

¹⁹ Ai mere piyáre bháíyo, yih bát tum jánte ho. Pas har ádmí sunne men tez, aur bolne men ta'ammul karnewálá, aur gusse men bhí ta'ammul karnewálá ho; ²⁰ kyúñki insán ká gussa Khudá kí rástbázi ká kám nahín kartá. ²¹ Is liye sári najásat, aur badí ke fuzle ko dúr karke, us kalám ko halímí se 'qubúl kar lo, jo dil men boyá gayá, aur tumhári rúhon ko naját de saktá hai. ²² Lekin kalám par 'amal karnewále bano, na mahz sunnewále jo apne áp ko dhokhá dete hain. ²³ Kyúñki jo koí kalám ká sunnewálá ho, aur us par 'amal karnewálá ná ho, wuh us shakhs kí mániñd hai, jo apní qudratí súrát áíre men dekhá hai: ²⁴ is liye ki wuh apní súrát^b dekhkar chala

játá, aur fauran bhúl játá hai ki main kaisá thá. ²⁵ Lekin jo shakhs ázadí kí kámil sharí'at par gaur se nazar kartá rahtá hai, wuh apne kám men is liye barakat páegá, kí sunkar bhúltá nahín, balki 'amal kartá hai. ²⁶ Agar koí apne áp ko dindár samjhe, aur apní zabán ko lagám na de, balki apne dil ko dhokhá de, to us kí dindári befáida hai. ²⁷ Hamáre Khudá aur Báp ke nazdík pák aur be'aib dindári yih hai, kí yatímon, aur bewa 'auraton kí musibat ke waqt un kí khabar len, aur apne áp ko dunyá se bedág rakhen.

Masíhí mahabbat betarafdár honí cháhíye.

¹ Ai mere bháíyo, hamáre Khudáwand Zu'l jalál Yisú Masíh ká ímán tum men tarafdári ke sáth na ho. ² Kyúñki agar ek shakhs to sone kí angúthí aur 'umda poshák pahinkar tumhári jamá'at men áe, aur ek garíb ádmí maile kuchaile kapre pahine húe áe; ³ aur tum us 'umda poshákwalé ká liház karke kaho, kí Tú yahán achchhí jagah baith; aur us garíb shakhs se kaho, kí Tú wahán khará rah, yá mere pánwon kí chaukí ke pás baith; ⁴ to kyá tum ne ápas men tarafdári na kí, aur badníyat munsif na bane? ⁵ Ai mere piyáre bháíyo, suno; kyá Khudá ne is jahán ke garíbon ko ímán men daulatmand, aur us bád-sháhat ká wáris hone ke liye barguzída nahín kiyá, jis ká us ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai? ⁶ Lekin tum ne garíb ádmí kí be'izzatí kí. Kyá daulatmand tum par zulm nahín karte, aur kyá wuhí tumhen 'adálaton men ghasítkar nahín íe játe? ⁷ Kyá wuh us buzurg nám par kufr nahín bakte, jis se tum námzad ho? ⁸ Táham, agar tum is

^a Yún. utartá.

^b Yún. apne áp ko.

nawishte ke mutábīq, ki ^a Apne parausi se apní mánind mahabbat rakh, us bádsháhí sharí'at ko purá karte ho, to achchhá karte ho : ⁹ lekin agar tum tarafdári karte ho, to gunáh karte ho ; aur sharí'at tum ko qusúrwár^b thahráti hai. ¹⁰ Kyún-ki jis ne sári sharí'at par 'amal kiyá, aur ek hí bát men khatá kí, wuh sári báton men qusúrwár thahrá. ¹¹ Is liye kí jis ne yih kahá, kí ^c Zíná na kar, usí ne yih bhí kahá, kí Khún na kar. Pas agar tú ne zíná to na kiyá, magar khún kiyá, taubhí tú sharí'at ká 'udúl karnewálá thahrá. ¹² Tum un logon kí tarah kalám bhí karo aur kám bhí karo, jin ká ázádí kí sharí'at ke muwáfīq insáf hoga. ¹³ Kyúnki jis ne rahm nahín kiyá, us ká insáf bagair rahm ke hogá. Rahm insáf par gálib áta^d hai.

Imán a'mál ke bagair bekár hai.

¹⁴ Ai mere bháiyó, agar koí kahe, kí Main imándár hún, magar 'amal na kartá ho, to kyá fáida ? Kyá aisá imán use naját de saktá hai ? ¹⁵ Agar koí bhái yá bahin nangí ho, aur un ko rozána rotí kí kamí ho, ¹⁶ aur tum men se koí un se kahe, kí Salámatí ke sáth jáo, garm aur ser raho ; magar jo chízen jism ke liye darkár hain, wuh unhen na de, to kyá fáida ? ¹⁷ Isí tarah imán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. ¹⁸ Balki koí kah saktá hai, kí Tú to imándár hai, aur main 'amal karnewálá hún : tú apná imán bagair a'mál ke to mujhe díkhá ; aur main apná imán a'mál se tujhe díkháúngá. ¹⁹ Tú is bát par imán rakhtá hai, kí Khudá ek hí hai ; khair, achchhá kartá hai : bad-rúhen^e bhí imán rakhtí, aur thartharáti hain. ²⁰ Ma-

gar ai nikamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá^f, kí imán bagair a'mál ke bekár hai ? ²¹ Jab hamáre báp Ibrá-hím ne apne beté Izháq ko qurbángáh par qurbán kiyá, to kyá wuh a'mál ke sabab se rástbáz na thahrá ? ²² Pas tú ne dekh liyá kí imán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiyá, aur a'mál ke sabab se imán kámil huá ; ²³ aur yih nawishta purá huá, kí ^g Ibráhím Khudá par imán láyá, aur yih us ke haqq men rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost kahlá-yá. ²⁴ Pas tum ne dekh liyá, kí insán sirf imán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz thahartá hai. ²⁵ Isí tarah Ráháb fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men utará, aur dúsrí ráh se rukhsat kiyá, to kyá a'mál ke sabab se rástbáz na thahrí ? ²⁶ Garaz jaise jism bagair ruh ke murda hai, waise hí imán bhí bagair a'mál ke murda hai.

Zabán ko lagám देने के बारे में.

³ ¹ Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kyúnki ham jánte hain, kí aisá karne se ziyáda sazá páenge ; ² is liye, kí ham sab ke sab aksar khatá karte hain. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare ; wuh sáre jism ko bhí qábú men rakh^h saktá hai. ³ Jab ham, apne qábú menⁱ karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete hain, to un ke sáre badan ko bhí idhar udhar ghumá sakte hain. ⁴ Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote hain, aur tez hawáon se chalte hain, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zarí'e se mánjhí kí marzí ke muwáfīq ghumáe játe hain. ⁵ Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá, 'uzw hai, aur barí shekhí, martí hai.

^a Ahbár 19. 18. ^b Yá 'udúl karnewálá. ^c Khurúj 20. 14, 13. ^d Yún. insáf ke muqábale men fakhrtartá. ^e Yá shayátin. ^f Yún. kyá tujhe yih jánná manzúr hai ?

^g Paidáish 15. 6.

^h Yún. lagám de.

ⁱ Yún. tábi.

Dekho thorī sī āg se kitne bare jangal men āg lag jāti hai. ⁶ Zabān bhī ek āg hai; zabān hamāre a'zā men shārāt kā ek 'ālam hai, aur sāre jism ko dāg lagāti hai, aur dāira e dunyā ^a ko āg lagā detī hai, aur jahannām kī āg se jaltī rahtī hai. ⁷ Kyūnki har qism ke chaupāe ^b, aur parand, aur kīre makaure, aur daryāi jānwar to insān ke qābū men ā sakte hain, aur āe bhī hain; ⁸ magar zabān ko koī ādmī qābū men nahīn kar saktā; wuh ek balā hai, jo kabhī ruktī hī nahīn; zahr ī qātil se bharī hūī hai. ⁹ Isī se ham Khudāwand aur Bāp kī hamd karte hain; aur isī se ādmīon ko, jo Khudā kī sūrat par paidā hūe hain, bad-du'ā dete hain. ¹⁰ Ek hī munh se mubārakbād aur bad-du'ā nikaltī hai. Ai mere bhāīyo, aisā na honā chāhiye. ¹¹ Kyā chashme ke ek hī munh se mīthā aur khārī pānī nikal saktā hai? ¹² Ai mere bhāīyo, kyā anjīr ke darakht men zaitūn, aur angūr men anjīr paidā ho sakte hain? Isī tarah khārī chashme ^c se mīthā pānī nahīn nikal saktā.

Sachchī dsmānī hikmat ke bayān men.

¹³ Tum men dānā aur samajhdār kaun hai? jo aisā ho, wuh apne kāmōn ko nek chāl chalan ke wasīle se us hilm ke sāth zāhir kare jo hikmat se paidā ^d hotā hai. ¹⁴ Lekin agar tum apne dil men sakht hasad aur tafriqe rakhte ho, to haqq ke khilāf na shekhī mārō, na jhūth bolo. ¹⁵ Yih hikmat wuh nahīn, jo ūpar se utartī hai, balkī dunyawī, aur nafsānī, aur shaitānī hai. ¹⁶ Is liye ki jahān, hasad aur tafriqa hotā hai, wahān fasād aur har tarah kā burā kām bhī hotā hai. ¹⁷ Magar jo hikmat ūpar se atī hai, awwal to wuh

pāk hotī hai, phir milansār, halīm, aur tarbiyat-pizīr, rahm aur achchhe phalon se ladī hūī, be tarafdār ^d, aur beriyā hotī hai. ¹⁸ Aur sulh karāne-wālon ke liye rāstbāzī kā phal sulh ke sāth boyā jātā hai.

Khudqarāzī aur dunyawī nīyat ke khilāf.

¹ Tum men larāiyān aur jhagre kahān se ā gaye? Kyā un khwāhishōn ^e se nahīn, jo tumhāre a'zā men fasād kartī hain? ² Tum khwāhish karte ho, aur tumhen miltā nahīn; khūn aur hasad karte ho, aur kuchh hāsīl nahīn kar sakte; tum larṭe aur jhagarte ho; tumhen is liye nahīn miltā, ki māngte nahīn; ³ tum māngte ho, aur pāte nahīn, is liye ki bejā māngte ho, tāki apnī 'aish o 'ishrat men kharch karo. ⁴ Ai zinā-kār 'aurato, kyā tum nahīn jāntīn, ki dunyā se dostī rakhnī Khudā se dushmanī karnī hai? Pas jo koī dunyā kā dost bannā chāhtā hai, wuh apne āp ko Khudā kā dushman banātā hai. ⁵ Kyā tum yih samajhte ho, ki Kitāb ī muqaddas befāida kahtī hai? Jis rūh ko us ne hamāre andar basāyā hai, kyā wuh aisī ārzū kartī hai, jis kā anjām hasad ho? ⁶ Wuh to ziyāda taufiq bakhshṭā hai. Isī liye yih āyā hai, ki ⁷ Khudā magrūrōn kā muqābala kartā hai, aur farotanōn ko tawfiq bakhshṭā hai. ⁸ Pas Khudā ke tābī ^f ho jāo, aur Iblīs kā muqābala karo; wuh tum se bhāg jāegā. ⁹ Khudā ke nazdīk jāo, wuh tumhāre nazdīk āegā. Ai gunahgāro, apne hāthon ko sāt karo; aur ai dodilo, apne dilōn ko pāk karo. ¹⁰ Afsos aur mātām karo, aur roo: tumhārī hānsī mātām se badal jāe, aur tumhārī khushī udāsī se. ¹¹ Khu-

^a Yūn. paidāish kā pahiyā.

^d Yā betāqāiyur.

^b Yūn. jānwar.

^f Yūn. pānī.

^e Yūn. lazaton yā 'aish o 'ishrat.

^c Yā Kitāb ī muqaddas men yih 'ibārat befāida āī hai, ki.

^g Amsāl 3. 34.

dāwand ke sāmne farotanī karo, wuh tumhen sarbaland karegā.

Badgoī, aur duniyāwī shekhī, aur zulm ke khilāf nasihatēn.

11 Ai bhāiyo, ek dūsre kī badgoī na kare. Jo apne bhāī kī badgoī kartā, yā us par ilzām lagatā hai, wuh sharī'at kī badgoī kartā, aur sharī'at par ilzām lagatā hai; agar tū sharī'at par ilzām lagatā hai, to sharī'at par amal karnewālā nahīn, balki us par hākim^a thahrā. **12** Sharī'at kā dene-wālā aur hākim to ek hī hai, jo bachāne aur halāk karne par qādir hai; tū kaun hai, jo apne parausī par ilzām lagatā hai?

13 Tum jo yih kahte ho, ki Ham āj yā kal fulān shahr men jākar wahān ek baras thahenge, aur saudāgarī karke nafa^a uṭhāenge; **14** aur yih jānte nahīn ki kal kyā hogā; zarā suno to sahī. Tumhārī zindagī chiz hī kyā hai? Buḡhārāt kā sā hāl hai; abhī nazar āe, abhī gā'ib ho gaye. **15** Bajāe is ke tumhen yih kahnā chāhiye, ki Agar Khudāwand chāhe, to ham zinda bhī rahenge, aur yih yā wuh kām bhī karengē. **16** Magar ab tum apnī shekhīñ par fakhr karte ho; aisā sab fakhr burā hai. **17** Pas jo koī bhalāī karnī jāntā hai, aur nahīn kartā, us ke liye yih gunāh hai.

5 **1** Ai daulatmando, zarā suno to sahī; tum ko apnī musibatōn par jo ānewālī haiñ ronā aur wāwailā karnā chāhiye. **2** Tumhārā māl bigar gayā, aur tumhārī poshākon ko kīrā khā gayā. **3** Tumhāre sone chāndī ko zang lag gayā; aur wuh zang tum par gawāhī degā, aur āg kī tarah tumhārā gosht khāegā. Tum ne akhīr zamāne men khazāna jama^a kiyā hai. **4** Dekho, jin mazdūron ne tumhāre khet kāte, aur tum ne dagā

karke mazdūrī rakh chhoī, un kī wuh mazdūrī chillatī hai, aur fasl kāṭnewālon kī faryād Rabbu'l afwāj ke kānon tak pahunch gayī hai. **5** Tum ne zamīn par 'aish o 'ishrat kī, aur maze urāe; tum ne apne dilōn ko zabh ke din moṭā tāza kiyā. **6** Tum ne rāstbāz shakhṣ ko qusūrwar thahrākar use qatl kiyā; us ne tumhārā muqābala nahīn kiyā.

Tarah tarah kī nasihatēn.

7 Pas ai bhāiyo, Khudāwand kī āmad tak sabr karo. Dekho, kisān zamīn kī qīmatī paidāwār ke intizār men pahlē aur pichhle menḥ ke barasne tak sabr kartā rahtā hai. **8** Tum bhī sabr karo, aur apne dilōn ko mazbūt rakhō; kyūnki Khudāwand kī āmad qarīb hai. **9** Ai bhāiyo, ek dūsre kī shikāyat na karo, tāki tum sazā na pāo: dekho, munsif darwāze par kharā hai. **10** Ai bhāiyo, jin nabīōn ne Khudāwand ke nām se kalām kiyā, un ko dukh uṭhāne, aur sabr karne kā namūna samjho. **11** Dekho, sabr karnewālon ko ham mubārak kahte haiñ: tum ne Aiyūb ke sabr kā hāl to sunā hī hai, aur Khudāwand kī taraf se jo is kā anjām hūā, use bhī ma'lūm kar liyā, jis se Khudāwand kā bahut tars aur rahm zāhir hotā hai.

12 Magar ai mere bhāiyo, sab se barhkar yih hai, ki qasam na khāo; na āsmān kī, na zamīn kī, na kisī āur chiz kī, balki hān kī jagah hān karo, aur nahīn kī jagah nahīn, tāki sazā ke lāiq na thāhro.

13 Agar tum men koī musibatzada ho, to du'ā mānge. Agar khūsh ho, to hamd ke gīt gāe. **14** Agar tum men koī bīmār ho, to kalisiyā ke buzurgōn ko bulāe, aur wuh Khudāwand ke nām se us ko tel malakar, us

^a Yā ilzām lagānewālā.

ke liye du'á mángen ; ¹⁵ jo du'á ímán ke sath hogí, us ke bá 'is bímár bach jáegá, aur Khudáwánd use uṭhá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegí. ¹⁶ Pas tum ápas men ek dás-re se apne apne gunáhon ká iqrár karo ; aur ek dúsre ke liye du'á mángo, táki shifá páo. Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. ¹⁷ Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá ; us ne baṛe josh se du'á

kí, kí menḥ na barse ; chunánchi sárhe tén baras tak zamín par menḥ na barsá. ¹⁸ Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár hui.

¹⁹ Ai mere bháiyó, agar tum men koí ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koí us ko pher láe, ²⁰ to wuh yih ján le, kí jo koí kisi gunahgár ko us kí gumráhí se pher láegá, wuh ek ján ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

PATRAS KÁ PAHLÁ 'ÁMM KHATT.

Salám aur du'á.

I ¹ Yisú' Masíh ke rasúl Patras kí taraf se un musáfiroṅ ko jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, Ásiya aur Bithuniya men já ba já rahte hain, ² aur Khudá Báp ke azalí 'ilm ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yisú' Masíh ká khúñ chhirké jáne ke liye barguzída húe hain.

Fazl aur itmínán tum par ziyáda hotá rahe.

Masíhí naját aur ummed ke liye shukríya.

³ Hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí hamd hò, jis ne Yisú' Masíh ke murdoṅ men se jí uṭhne ke bá'is apní barí rahmat se hamen zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiyá, ⁴ táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mirás kó hásil karen ; ⁵ wuh tumháre liye, jo Khudá kí qudrat se ímán ke wasile ákhiri waqt meṛ zahir honewáli naját ke liye hifázat kiye játe ho, ásmán par

maḥfúz hai. ⁶ Is ke sabab tum khushí manáte ho, agarchi ab chand roz ke liye zarúrat kí wajh se, tarah tarah kí ázmáishoṅ ke sabab gamzada ho ; ⁷ aur yih is liye hai, kí tumhárá ázmáyá húa ímán^a, jo ág se ázmáe húe fání sone se bahut hí beshqímat hai, Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt ta'rif aur jalál aur 'izzat ká bá'is thahre : ⁸ us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur agarchi is waqt us ko nahín dekhte, táham us par ímán lákar aisi khushí manáte ho, jo jalál se bhari, aur bayán se báhar hai ; ⁹ aur apne ímán ká maqsad, ya'ní rúhon kí naját, hásil karte ho. ¹⁰ Isí naját kí bábat un nabíon ne barí talásh aur tahqíq kí, jinhon ne us fazl ke báre men jo tum par hone ko thá, nubuwwat kí. ¹¹ Unhon ne is bát kí tahqíq kí, kí Masíh kí Rúh, jo un men thí, aur peshta se Masíh ke dukhon kí, aur un ke ba'd ke jalál kí gawáhí detí thí, wuh kaun se aur kaise waqt kí

^a Yún, tumháre ímán kí ázmáish.

taraf ishára kartí thí. ¹² Un par yih záhír kiyá gayá, kí wuh na apní, balki tumhári k̄hidmat ke liye yih báten kahá karte the, jin kí khabar ab tum ko un kí ma'rifat milí, jinhon ne Rúhu'l Quds ke wasíle jo ásmán par se bhejá gayá, tum ko k̄hush-khabarí dí; aur firishte bhí in báton par gaur se nazar karne ke mushtáq hain.

Masíhí ummed aur mahabbat kí nasíhat.

¹³ Is wáste apní 'aql kí kamar bándhkar, aur hoshyár hokar, us fazl kí kámil ummed rakho, jo Yisú' Masíh ke zuhúr ke waqt tum par honewálá hai; ¹⁴ aur farmánbardár farzandon kí tarah apní jahálat ke zamáne kí purání k̄hwáhishon ke tábi' na bano^a; ¹⁵ balki jis tarah tumhárá bulánewálá pák hai, usí tarah tum bhí apne sáre chál chalan ke liház se pák bano; ¹⁶ kyúñki líkhá hai, kí^b Pák bano, is liye kí main pák hún. ¹⁷ Aur jab kí tum Báp kahkar us se du'á mángte^c ho, jo har ek ke kám ke muwáfíq bagair tarafdárá ke insáf kartá hai, to apní musáfirat ká zamána k̄hauf ke sáth guzáro: ¹⁸ kyúñki tum jánte^e ho, kí tumhárá nikammá chál chalan jo báp dádon se chalá átá thá, us se tumhárá k̄halási fání chizon, ya'ní sone chándí ke zarí'e se nahín húi; ¹⁹ balki ek be'aib aur bedág barre, ya'ní Masíh ke beshqímat k̄hún se; ²⁰ is ká 'ilm to biná e 'álam ke peshtar se thá, magar zuhúr tumhári k̄hátir akhír zamáne men húa; ²¹ aur tum us ke wasíle se us K̄hudá par ímán láe ho, jis ne us ko murdon men se jiláyá, aur jalál bhí bak̄hshá, táki tumhárá ímán aur ummed K̄hudá par ho. ²² Chúnki tum ne haqq kí tábi'dárá se bháiyon ke sáth beriyá mahabbat

karne ke liye apne dilon^d ko pák kiyá hai, is liye dil o ján se ápas men bahut mahabbat rakho; ²³ kyúñki tum fání tuk̄hm se nahín, balki gair-fání se, K̄hudá ke kalám ke wasíle, jo zinda aur qáim hai, naye sire se paidá hue ho. ²⁴ Chunánchi yih áyá hai, kí

^e Har bashar ghás kí mánind hai, Aur us kí sárá shán o shaukat ghás ke phúl kí mánind:

Ghás to súkh játí hai, aur phúl gir játá hai;

²⁵ Lekin K̄hudáwand ká kalám abad tak qáim rahegá.

Yih wuhí k̄hushkhabarí ká kalám hai, jo tumhen sunáyá gayá thá.

Masíhion ko K̄hudá kí haikal aur káhin bárná cháhíye.

2 ¹ Pas har tarah kí badk̄hwáhi, aur sáre fareb, aur riyákári, aur hasad, aur har tarah kí badgoí ko dúr karke, ² nauzád bachchon kí mánind k̄halís ruhání dúdh ke mushtáq raho, táki us ke zarí'e se naját hásil karne ke liye^f bar̄hte jáo; ³ aur agar tum ne K̄hudáwand ke mihrbán hone ká maza chakhá hogá, to aisá karoge: ⁴ us ke, ya'ní ádmion ke radd kiye hue, aur K̄hudá ke chune hue, aur qímatí zinda patthar ke pás ákar, ⁵ tum bhí zinda pattharon kí tarah ruhání ghar bante játe ho, táki káhinon ká muqaddas firqa bankar, aisí ruhání qurbáníán charháo, jo Yisú' Masíh ke wasíle se K̄hudá ke nazdík maqbúl hotí hain. ⁶ Chunánchi Kitáb i muqaddas men áyá hai, kí

^g Dekho, main Siyyon men kone ke sire ká chuná húa aur qímatí patthar rakhtá hún:

Jo us par ímán láegá, hargiz sharminda na hogá.

⁷ Pas tum ímán lánewálon^h ke liye to

^a Yún. hamshakl na ho.

^b Ahbár 11. 44.

^c Yún. us ko pukárté.

^d Yún. jánón.

^e Yasha'yáh 40. 6-8.

^f Yún. naját kí taráf.

^g Yasha'yáh 28. 16.

us se 'izzat hai^a : magar imán na lánewálon ke liye

^b Jis patthar ko mi'máron ne radd kiya,

Wuhí kone ká sirá ho gayá ;

⁸ aur,

^c Thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán huá ;

kyúnki wuh náfarmán hokar kalám se thokar kháte hain : aur isí ke liye muqarrar bhí hue the. ⁹ Lekin tum ek barguzídanasl, sháhi káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo Khudá kí kháss milkíyat hai, táki us kí khúbíán zahir karo, jis ne tumhen táríki se apní 'ajíb raushní men buláya hai : ¹⁰ pahle tum kisi kí ummat na the, magar ab Khudá kí ummat ho : tum par rahmat na húi thí, magar ab tum par rahmat húi.

Gair-qaumon men har tarah kí nek chál chalne kí hidáyat.

¹¹ Ai piyáro, main tumhári minnat kartá hun, ki tum apne ap ko par-desí aur musáfir jánkar un jismání khwáhishon se parhez karo, jo ján ká muqábala kartí hain : ¹² aur gair-qaumon men apná chál chalan nek rakho ; táki jin báton men wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgoi karte hain, unhin ke sabab tumháre nek kámon ko dekhke, muláhize ke din Khudá kí baráí karen.

¹³ Khudáwánd kí khátir insán ke har ek intizám^d ke tábi' raho : bádsháh ke, is liye ki wuh sab se buzurg hai ; ¹⁴ aur hákimon ke, is liye ki wuh badkáron kí sazá aur nekokáron kí ta'rif ke liye us ke bheje hue hain ; ¹⁵ kyúnki Khudá kí yih marzi hai, ki tum neki karke nádán ádmíon kí jahálat kí báton ko band kar do : ¹⁶ aur apne ap ko ázád jáno ; magar is ázádí ko badí ká parda na banáo,

balki apne ap ko Khudá ká banda jáno. ¹⁷ Sab kí 'izzat karo. Birá-darí se mahabbat rakho. Khudá se daro. Bádsháh kí 'izzat karo.

¹⁸ Ai naukaro, bare khauf se apne málíkon ke tábi' raho ; na sirf nekon aur halímon hí ke, balki badmizájon ke bhí. ¹⁹ Kyúnki agar koí Khudá ke khayál se, beinsáfi ke bá's dukh uthákar, taklifon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. ²⁰ Is liye ki agar tum ne gunáh karke mukke kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai ? hán, agar neki karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdik pasandída hai. ²¹ Aur tum isí ke liye buláe gaye ho : kyúnki Masíh bhí tumhári khátir dukh pákar tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qadam par chalo.

²² Na us ne gunáh kiyá, aur na us ke munh se koí makr kí bát niklí : ²³ na wuh burá bhalá sunkar burá kahtá thá ; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá ; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke sipurd kartá thá : ²⁴ wuh ap hamáre gunáhon ko apne jism par liye hue salíb^e par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rástbázi ke i'tibár se jien ; aur usí ke már kháne hí se tum ne shifá páí. ²⁵ Kyúnki pahle tum bheron kí tarah bhatakte phirte the ; magar ab apní rúhon ke charwáhe aur nigahbán ke pás phir á gaye ho.

3 ¹ Ai bíwiyo, tum bhí apne apne shauharon ke tábi' raho ; ² is liye, ki agar ba'z un men se kalám ko na bhí mánte hon, taubhí tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, bagair kalám ke apní apní bíwiyon ke chúl chalan se Khudá kí taraf khinch jáen^f. ³ Aur tumhárá singár sahirí na ho ; ya'ní sir gúndhná,

Yá Fas us ká qimati honá tum imán lánewálon ke liye hai.

^b Zabúr 118. 22.

^c Yasha'yáh 8. 14.

^d Yún. makhlúg.

^e Yún. lakri.

^f Yún. chúl chalan ke wasile se nafa' ho jáen.

aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná; ⁴ balki tumhári bá-tiní aur poshida insániyat, hilm aur mizáj ki gurbat kí gair-fání áráish se árásta rahe; kyúнки Khudá ke naz-dík is kí barí qadr hai. ⁵ Aur agle zamáne men bhí Khudá se ummed rakhnewálí muqaddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwártí, aur apne apne shauharon ke tábi' rahtí thin: ⁶ chunánci Sáráh Ibráhim ke hukm men rahtí, aur use khudáwand kahtí thí; tum bhí agar neki karogí, aur kisí daráwe se na darogí, to us kí betiyán thahrogí.

⁷ Ai shauharo, tum bhí bíwiyon ke sáth 'aqlmandí se basar karo, aur 'aurat ko názuk zát^a jánkar us kí 'izzat karo, aur yún samjho ki ham dono zindagí kí ní'mat ke wáris hain, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

Birádarána mahabbat rakhne, Masíh ke namáne par dukh utháne, sab badí chhorne, aur ek दूसरे की khidmat karne ki nasihatén.

⁸ Garaz, sab ke sab ekdil aur ham-dard raho; birádarána mahabbat rakho; narmdil aur farotan bano; ⁹ badí ke 'iwaz badí na kar; aur gálí ke badle gálí na do; balki is ke bar'aks barakat cháho; kyúнки tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. ¹⁰ Aur

^b Jo koi zindagí se khush honá, Aur achhehe din dekhna cháhe, Wuh zabán ko badí se, Aur honthon ko makr kí bát kahne se báz rakhe:

¹¹ Badí se kanára kare, aur neki ko 'amal men láe; Sulh ká talib ho, aur usí kí koshish men rahe.

¹² Kyúнки Khudáwand kí nazar rástbázon kí taraf hai, Aur us ke kán un kí du'á par lage hain:

Magar badkár Khudáwand kí nigáh men hain.

¹³ Agar tum neki karne men sargarm ho, to tum se badí karnewálá kaun hai? ¹⁴ Aur agar rástbázi kí khátir dukh saho bhí, to tum mu-báarak ho: na un ke daráne se daro, aur na ghabráo; ¹⁵ balki Masíh ko Khudáwand jánkar apne dilon men muqaddas samjho, aur jo koi tum se tumhári ummed kí wajh daryáft kare, us ke jawáb dene ke liye har waqt mustá'idd raho, magar hilm aur khauf ke sáth; ¹⁶ aur niyat bhí nek rakho, táki jin báton men tumhári badgoi hotí hai, un hí men wuh log sharminda hon, jo tumháre Masíhi nek chál chalan par la'n ta'n karte hain. ¹⁷ Kyúнки agar Khudá kí yihí marzí ho, ki tum neki karne ke sabab dukh utháo, to yihí badí karne ke sabab dukh utháne se bihtar hai.

¹⁸ Is liye kí Masíh ne bhí, ya'ní rást-báz ne náráston ke liye, ham ko Khudá ke pás pahuncháne ke wáste gunáhon ke bá'is ek bár dukh utháyá, ya'ní jism ke i'tibár se to mará gayá, lekin rúh ke i'tibár se zinda kíyá gayá; ¹⁹ isí hálát men^c us ne jákar un qaidí rúhon men manádi kí, ²⁰ jo us agle zamáne men náfarmán thin, jis men Khudá Núh ke waqt men tahammul karke thahrá rahá thá, jab wuh kashtí taiyár ho rahí thí, jis par sawár hokar thore se ádmí, ya'ní áth shakhs^d, pání ke wasíle se bache: ²¹ aur usí pání ká mushábih bhí, ya'ní baptisma, Yisú' Masíh ke jí uthne ke wasíle se, ab tumhen bacháth hai; us se jism kí najásat ká dúr karná murád nahín, balki khális niyat se Khudá ká talib honá murád hai; ²² wuh ásmán par jákar Khudá kí dahiní taraf baithá hai; aur firishte aur ikhtiyáfat aur qudraten us ke tábi' kí gayi hain.

^a Yún. bartan.

^b Zabúr 34. 12-16.

^c Yún. jis men.

^d Yún. jánen.

4 ¹ Pas jab ki Masīh ne jism ke itibār se dukh uthāyā, to tum bhī aisā hī mizāj ikhtiyār karke hathyārband bano; kyūnki jis ne jism ke itibār se dukh uthāyā, us ne is liye gunāh se farāgat pāī, ² ki āyanda ko apnī bāqī jismānī zindagī ādmīn kī khwābīshon ke mutābiq na guzāre, balki Khudā kī marzī ke mutābiq. ³ Is wāste ki gair-qaumon kī marzī ke muwāfiq kām karne, aur shahwatparastī, burī khwābīshon, maikhwārīn, nāchrang, nashebāzīn, aur makrūh butparastīn men jis qadr ham ne pahle waqt guzārā, wuhī bahut hai: ⁴ is par wuh ta'aj-jub karte hain, ki tum usī saḡht bad-chalnī tak un ke sāth nahīn daurte, aur la'n ta'n karte hain. ⁵ Unhen usī ko hisāb denā parēgā, jo zindon aur murdon kā insāf karne ko taiyār hai. ⁶ Kyūnki murdon ko bhī khushkhabarī isī liye sunāī gayī thī, ki jism ke lihāz se to ādmīn ke mutābiq un kā insāf ho, lekin rūh ke lihāz se Khudā ke mutābiq zinda rahen.

⁷ Sab chizon kā khātima jald honewālā hai; pas hoshyār raho aur du'ā māngne ke liye taiyār. ⁸ Sab se barhkar yih hai, ki āpas men barī mahabbat rakho, kyūnki mahabbat bahut se gunāhon par par-da dāl detī hai. ⁹ Bagair burburāe āpas men musāfir - parwarī karo:

¹⁰ jis ko jis qadr nīmat milī hai, wuh use Khudā kī mukhtalif nīmaton ke achchhe mukhtār kī tarah ek dūsre kī khidmat men sarf kare; ¹¹ agar koī kuchh kahe, to goyā Khudā kā kalām^a jankār kahe; agar koī khidmat kare, to us tāqat ke mutābiq kare, jo Khudā detī hai; tāki sab bāton men Yisū^a Masīh ke wasile Khudā kā jalāl zāhīr ho: jalāl aur saltanat abadu'l ābād usī ke liye hai. Amīn.

¹² Ai piyāro, jo musibat kī āg tumbhārī āzmaish ke liye tum men bharkī hai, yih samajhkar us se ta'ajjub na karo, ki yih ek 'ajīb bāt ham par wāqī^a hūī hai: ¹³ balki khushī karo, is liye ki tum Masīh ke dukhon men sharīk ho; tāki us ke jalāl ke zuhūr ke waqt bhī nihāyat khush o khurram ho. ¹⁴ Agar Masīh ke nām ke sabab tumhen malāmat kī jātī hai, to tum mubārak ho; kyūnki jalāl kī Rūh, ya'nī Khudā kī Rūh, tum par sāya kartī hai. ¹⁵ Tum men se koī shakhs khūnī, yā chor, yā badkār, yā auron ke kām men dastandāz hokar dukh na pāe: ¹⁶ lekin agar Masīhī hone ke bā'is koī shakhs dukh pāe, to sharmāe nahīn, balki is nām ke sabab se Khudā kī barāī kare. ¹⁷ Kyūnki wuh waqt ā pahunchā hai, ki Khudā ke ghar se 'adālat shurū' ho, aur jab ham hī se shurū' hogī, to un kā kyā anjām hogā, jo Khudā kī khushkhabarī ko nahīn mānte? ¹⁸ Aur jab rāstbāz hī mushkil se najāt pāegā, to bedīn aur gunahgār kā kyā ṭhikānā? ¹⁹ Pas jo Khudā kī marzī ke muwāfiq dukh pāte hain, wuh neki karke apnī jānon ko wafādār Khāliq ke sipurd karen.

Buzurgon aur jawānon ke farāiz. Farotānī aur hoshyārī kī nasīhat.

5 ¹ Tum men jo buzurg hain, main un kī tarah buzurg hokar, aur Masīh ke dukhon kā gawāh, aur zāhīr honewāle jalāl men sharīk bhī hokar, un ko yih nasīhat kartā hūn, ² ki Khudā ke us galle kī gallabānī karo, jo tum men hai; lāchārī se nigabhānī na karo, balki Khudā kī marzī ke muwāfiq khushī se; aur nājāiz nafa' ke liye nahīn, balki dilī shauq se nigrānī karo; ³ aur jo log tumbhāre sipurd hain, un par hukū-

mat na jatáo, balki galle ke liye ná-múna bano; ⁴ aur jab sardár galla-bán záhir hogá, to tum ko jalál ká aisa sihrá milegá, jo murjháne ká nahín. ⁵ Ai jawáno, tum bhí buzurgon ke tábi¹ raho. Balki sab ke sab ek dúsre kí khidmat ke liye farotaní se kamarbasta raho; is liye kí Khudá magrúron ká muqábala kartá hai, aur farotanon ko taufiq bakhshatá hai. ⁶ Pas Khudá ke qawí háth ke níche farotaní se raho, táki wuh tumben waqt par sarbaland kare; ⁷ aur apná sárá fikr usí par dál do, kyúinki us ko tumhárá fikr hai. ⁸ Tum hoshyár aur bedár raho, kyúinki tumbará mukhálif^a Iblís garajnewále sher i babar kí tarah dhúndlitá phirtá hai, kí kis ko phár kháe: ⁹ tum ímán men mazbút ho, aur yih jánkar us ká muqábala karo, kí hamáre bhái^b jo dunyá men hain, aise hí dukh bhar

rahe hain. ¹⁰ Ab Khudá, jo har tarah ke fazl ká chashma hai, jis ne tum ko Masíh men apne abadí jalál ke liye buláyá, thoří muddat tak tumháre dukh uþháne ke ba'd, tumhen kámil, aur qáim, aur mazbút karegá. ¹¹ Abadu'l ábád usí kí saltanat hai. Ámin.

Salám aur du'a.

¹² Main ne Silwánus kí ma'rifat, jo merí dánist men diyánatdár bhái hai, mukhtasar taur par likhkar, tumhen nasíhat kí, aur yih gawáhi dí, kí Khudá ká sachchá fazl yihí hai: isí par qáim raho. ¹³ Jo Bábil men tumhári tarah barguzída húi hai, wuh, aur merá betá Marqus tumhen salám kahte hain. ¹⁴ Mahabbat se bosa le lekar ápas men salám karo.

Tum jitne shakhs Masíh men ho, sab ko itmínán hásil hotá rahe.

PATRAS KÁ DÚSRÁ 'ÁMM KHATT.

Salám aur du'a. Khudá ke fazl ke sabab se Masíhí nekíon par 'amal karne kí nasíhat.

I ¹ Yisú¹ Masíh ke bande aur Rasúl Shama'un Patras kí taraf se, un logon ke nám, jinhon ne ham sab ke Khudá aur Munjí Yisú¹ Masíh kí rástbázi ke sabab hamára sá qímatí ímán páyá hai. ² Khudá, aur hamáre Khudáwand Yisú¹ kí pahchán ke sabab fazl aur itmínán tum par ziyáda hotá jae; ³ kyúinki us kí iláhi qudrat ne wuh sab chizen jo zindagi aur dindári se muta'alliq hain, hamen us kí pahchán ke wasíle

se 'ináyat kí, jis ne ham ko apne us kháss jalál aur nekí ke zarífe se buláyá; ⁴ jin ke bá'is us he ham se qímatí aur niháyat bare wa'de kiye, táki tum us kharábi se chhútkar, jo dunyá men burí khwáhish ke sabab se hai, un ke wasíle se zát i iláhi men sharik ho jáo. ⁵ Pas, isí bá'is tum apní taraf se kamál koshish karke, apne ímán par nekí, aur nekí par ma'rifat, ⁶ aur ma'rifat par parhezgári, aur parhezgári par sabr, aur sabr par dindári, ⁷ aur dindári par birádarána ulfat, aur birádarána ulfat par mahabbat burháo. ⁸ Kyún-

^a Yá mudda'í.

^b Yúu. hamári birádari.

ki agar yih báten tum men maujúd hon, aur ziyáda bhí hotí jáen, to tum ko hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke pahchánne men bekár aur bephal na hone dengí. ⁹ Aur jis men yih báten na hon, wuh 'aql ká andhá hai, aur pás hí kí chízen dekh saktá hai, aur apne pahle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúle baithá hai. ¹⁰ Pas, ai bháiyó, apne buláwe aur barguzídagi ko sábit karne kí ziyáda koshish karo : kyúnki agar aisá karoge, to kabhí thokar na kháoge : ¹¹ balki is se tum hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh kí abadí bádhsháhat men barí 'izzat ke sáth^a dákhil kiye jáoge.

Injíl ke wa'don kí sachcháí rasúlon ke musháhade aur Puráné 'Ahdnáme kí peshingoíon se sábit hotí hai.

¹² Is liye main tumhen yih báten yád diláne ko hamesha musta'idd rahúngá ; agarchi tum un se wáqif aur us haqq bát par qáim ho, jo tumhen hásil hai. ¹³ Aur jab tak main is khaime men hún, tumhen yád dilá dilákar ubhárná apne úpar wájib samajhtá hún ; ¹⁴ kyúnki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke batáne ke muwáfiq mujhe má'lúm hai, kí mere khaime ke giráe jáne ká waqt jald ánewalá hai. ¹⁵ Pas main aisí koshish karúngá, kí mere intiqál ke ba'd tum in báton ko hamesha yád rakh sako. ¹⁶ Kyúnki jab ham ne tumhen apne Khudáwand Yisú' Masíh kí qudrat aur ámad se wáqif kiya thá, to dagábází kí banáwatí kahániyon kí pairawí nahín kí thí, balki khud us kí 'azmat ko dekhá thá. ¹⁷ Aur us ne Khudá Báp se us waqt 'izzat aur jalál páyá, jab us afzal jalál men se use yih áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, is se main khush hún : ¹⁸ aur jab ham us ke sáth muqaddas pahár par the, to

ásmán se yihí áwáz átí suní. ¹⁹ Aur hamáre pás nabíon ká wuh kalám hai, jo ziyáda mu'tabar thahrá ; aur tum achchhá karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, kí wuh ek chirág hai, jo andheri^b jagah men raushní bakhshítá hai, jab tak pau na phate, aur subh ká sitára tumháre dilon men na chamke : ²⁰ aur sab se pahle yih ján lo, kí Kitáb i muqaddas kí kisé nubuwwat kí bát kí tá-wíl kisé ke zátí ikhtiyár par mauqúf nahín. ²¹ Kyúnki nubuwwat kí koí bát ádmí kí khwáhish se kabhí nahín húi, balki ádmí Khudá kí taraf se Rúhu'l Quds kí tahrík ke sabab bolte the.

Jhúthe ustádon ká tazkira.

² ¹ Aur jis tarah us ummat men jhúthe nabí bhí the, isí tarah tum men bhí jhúthe ustád hongé, jo poshída taur par halák karnewálí bid'aten nikálenge, aur us Málik ká inkár karenge, jis ne unhen mol liya thá, aur apne ap ko jald halákat men dálenge. ² Aur bahutere un kí shahwatparastí kí pairawí karenge ; jin ke sabab se ráh i haqq kí badná-mí hogí. ³ Aur wuh lálach se báten banákar, tum ko apne nafa' ká sabab thahraenge : aur jo qadím se un kí sazá ká hukm ho chuká hai, us ke áne men kuchh der nahín, aur un kí halákat sotí nahín. ⁴ Kyúnki jab Khudá ne gunáh karnewále firishton ko na chhorá, balki jahannam men bhejkar tárik gáron men dál diya, táki 'adálat ke din tak hirásat men rahen ; ⁵ aur na pahlí dunyá ko chhorá, aur bedín dunyá par túfán bhejkar rástbázi ke manádi karnewále Núh ko, aur sát ádmíon samet bachá liya ; ⁶ aur Sodom aur 'Amoráh ke shahron ko khák i siyáh kar diya, aur unhen halákat kí sazá dí, aur

^a Yún. ifráit se.

^b Yún. mailí.

āyanda zamāne ke bedīnon ke liye jā e'ibrat banā diyā; ⁷ aur rāstbāz Lūt ko, jo bedīnon ke nāpāk chāl chalan se diqq thā, rihāī bakhshī, ⁸ (kyūnki wuh rāstbāz un men rahkar, aur un ke besharā kāmōn ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyā har roz apne sachehe dil ko shikanje men khenthtā thā); ⁹ to Khudāwand dīndārōn ko āzmaish se nikāl lenā, aur badkāron ko 'adālat ke dīn tak sazā men rakhnā jāntā hai; ¹⁰ khūsūsān un ko jo nāpāk khwāhishōn se jism kī pairawī karte hain, aur hukumat ko nāchiz jānte hain. Wuh gustākh, aur khudpasand hain, aur 'izzatdārōn ^a par la'n ta'n karne se nahīn darte: ¹¹ bāwujūde kī firishte, jo tāqat aur qudrat men un se bare hain, Khudāwand ke sāmne un par la'n ta'n ke sāth nālīsh nahīn karte. ¹² Lekin yih be'aql jānwārōn kī mānind hain, jo pakre jāne aur halāk hone ke liye haiwān i mutlaq paidā hue hain; jin bāton se nāwāqif hain, un ke bare men aurōn par la'n ta'n karte hain; apnī kharābī men khud kharāb kiye jāenge; ¹³ dūsron ke burā karne ke badle unhīn kī burā hogā. In ko dīn dihāre 'aiyāshī karne men maza ātā hai; yih dāg aur 'aib hain; jab tumhāre sāth khāte pīte hain, to apnī taraf se mahabbat kī ziyāfat karke 'aish o 'ishrat karte hain; ¹⁴ un kī ānkhēn, jin men zinākār 'auratēn basī hūī hain, gunāh se ruk nahīn saktīn; wuh dodile logon ^b ko jāl men phansāte hain; un kā dīl lālāch kā mashshāq hai; wuh la'nat kī aulād hain; ¹⁵ wuh sīdhī rāh chhōrkar gunrah ho gaye hain, aur Ba'or ke bete Bil'am kī rāh par ho liye hain, jis ne nā'astī kī mā'ūri ko 'azīz jānā; ¹⁶ magar

apne qusūr par yih malāmat ūthāī, kī ek bezabān gadhī^c ne ādmī kī tarah bolkar, is nabī ko dīwānagī se bāz rakhā. ¹⁷ Wuh andhe kīe hain, aur aise kuhar, jise āndhī urātī hai; un ke nasīb men behadd tārikī hai^d. ¹⁸ Wuh ghamand kī behūda bāten bak bak kar, shahwatparastī ke zarīfe se un logon ko jismānī khwāhishōn men phansāte hain, jo gumrahōn men se nikāl hī rahe hain; ¹⁹ wuh un se to āzādī kā wa'da karte hain, aur āp kharābī ke gulām bane hue hain; kyūnki jo shakhs jis se mag-lūb hai, wuh us kā gulām hai. ²⁰ Aur jab wuh Khudāwand aur Munjī Yisū Masīh kī pahchān ke sabab dunyā kī ālūdagiōn se chhūtkar, phir un men phanse, aur un se mag-lūb hue, to un kā pichhlā hāl pahle se bhī badtar hūā. ²¹ Kyūnki rāst-bāzī kī rāh kā na jānnā un ke liye is se bihtar hotā, kī use jānkar us pāk hukm se phir jāte, jo unhen saunpā gayā thā. ²² Un par yih sachehī masāl sādiq ātī hai, kī Kuttā apnī qai kī taraf rujū^e kartā hai, aur nahllāī hūī sūarnī daldal men loṭne kī taraf.

Masīh kī dobāra āmad kī haqiqat aur us kī taiyārī ke bare men.

3 ¹ Ai 'azīzo, ab main tumhen yih dūsra khatt likhtā hūn; aur yāddāsht ke taur par dono khatton se tumhāre sāf dilon ko ubhārtā hūn; ² kī tum un bāton ko jo pāk nabion ne peshtar kahīn, aur Khudāwand aur Munjī ke us hukm ko yād rakho, jo tumhāre rasūlon kī ma'rifat āyā thā: ³ aur yih pahle jān lo, kī ākhīr dīnon men aise hansī thāṭhā karne-wāle ^e āenge, jo apnī khwāhishōn ke muwāfiq chalenge, ⁴ aur kahenge, kī

^a Yūn. jādālōn.

^b Yūn. begayām jānōn.

^c Yūn. laddū.

^d Yūn. tārikī kī siyāhī un ke liye rakht gayī hai.

^e Yūn. thāṭhīe men thāṭhā karne-wāle.

Us ke áne ká wa'da kahán gayá? kyúñki jab se báp dáda soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí rahtá hai, jaisá k̄hilqat ke shurú men thá. ⁵ Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye, ki Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se maujúd hain, aur zamín pání se baní, aur pání men qáim hai; ⁶ inhín chízon ke zarí'e se us zamáne kí dunyá dúbkar halák húi. ⁷ Magar is waqt ásmán aur zamín usí kalám ke zarí'e se is liye mahfúz rakhe gaye hain ki jaláe jáen, aur wuh bedín ádmíon kí 'adálat aur halákat ke din tak mahfúz rahenge.

⁸ Ai 'azízo, yih kháss bát tum par poshída na rahe, ki Khudáwand ke nazdík ek din hazár baras ke barábar hai, aur hazár baras ek din ke barábar. ⁹ Khudáwand apne wa'de men der nahín kartá, jaisí der ba'z log samajhte hain; balki tumbáre báre men sabr kartá hai, is liye ki kisi kí halákat nahín cháhtá, balki yih cháhtá hai, ki sab ko tauba nasíb ho. ¹⁰ Lekin Khudáwand ká din chor kí tarah á jáegá; us din ásmán bare shor gul ke sáth barbád ho jáenge^a, aur 'anásir harárat kí shiddat se pighal jáenge, aur zamín aur us kí chízen^b jal jáengi. ¹¹ Jab yih sab chízen is tarah pighalnewálí hain, to tumhen pík chál chalan aur dindári

men kaisá kuchh honá cháhiye, ¹² aur Khudá ke us din ke áne ká kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis ke bá'is ásmán ág se pighal jáe^cge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. ¹³ Lekin us ke wa'de ke muwáfiq ham us naye ásmán aur nayí zamín ká intizár karte hain, jin men rástbázi qáim rahegi.

¹⁴ Pas ai 'azízo, chúñki tum in báton ke muntazir ho, is liye us ke sámne itmínán kí hálát men bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; ¹⁵ aur hamáre Khudáwand ke tahammul ko naját samjho; chunáñchi hamáre piyáre bhái Paulus ne bhí us hikmat ke muwáfiq jo use 'ináyat húi thí, tumhen yihí likhá hai; ¹⁶ aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báten aísí hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, áur sahífon kí tarah khench tánkar, apne liye halákat paidá karte hain. ¹⁷ Pas, ai 'azízo, chúñki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedínon kí gumráhí kí taraf khinchkar apní mazbútí ko chhor na do; ¹⁸ balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú Masíh ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí kí tamjíd ab bhí ho, aur abad^c tak hotí rahe. Ámín.

^a Yún. guzar jáenge.

^b Yún. us par ke kám.

^c Yún. abad ke'dín.

YÚHANNÁ KA PAHLA 'ÁMM K̐HATT.

Zindagí ke Kalám kí bábat.

I ¹ Us zindagí ke kalám kí bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apní ánkhoṇ se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthoṇ se chhúá; ² (yih zindagí záhir húi, aur ham ne use dekhá, aur us kí gawáhí dete hain, aur isí hamesha kí zindagí kí tumheṇ k̐habar dete hain jo Báp ke sáth thá, aur ham par záhir húi); ³ jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumheṇ bhí us kí k̐habar dete hain, táki tum bhí hamáre sharík ho : aur hamárá shirákát Báp ke sáth, aur us ke Beṭe Yisú' Masíh ke sáth hai. ⁴ Yih báten ham is liye likhte hain kí hamárá k̐hushi púrí ho jáe.

Khudá se jo núr hai rifáqat rakhke gunáhoṇ ká iqrár karná.

⁵ Us se sunkar jo paigán ham tumheṇ dete hain, wuh yih hai, kí Khudá núr hai, aur us meṇ zarrá bhí táríkí nahín. ⁶ Agar ham kahē, kí hamárá us ke sáth shirákát hai, aur phir táríkí meṇ chalen, to ham jhúṭhe hain, aur haqq par 'amal nahín karte; ⁷ aur agar ham núr meṇ chalen, jis tarah kí wuh núr meṇ hai, to hamárá ápas meṇ shirákát hai, aur us ke Beṭe Yisú' ká khún hamē tamám gunáh se pák kartá hai. ⁸ Agar ham kahē, kí ham begunáh hain, to apne áp ko fareb dete hain, aur ham meṇ haqq nahín. ⁹ Agar apne gunáhoṇ ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhoṇ ke mu'áf karne, aur hamē sárá nárástí se pák karne meṇ sachchá aur 'ádil hai.

¹⁰ Agar kahē, kí ham ne gunáh nahín kiyá, to use jhúṭhá ṭhahráte hain, aur us ká kalám ham meṇ nahín hai.

Gunáhoṇ kí mu'áfí hásil karke Khudá ke hukmon par chalná.

2 ¹ Ai mere bachcho, yih báten main tumheṇ is liye likhtá hún kí tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamárá ek Wakíl maujúd hai, ya'ní Yisú' Masíh rástbáz; ² aur wuhí hamáre gunáhoṇ ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hí gunáhoṇ ká, balki tamám dunyá ke gunáhoṇ ká. ³ Agar ham us ke hukmon par 'amal karenge, to is se hamē ma'lúm hogá, kí ham use ján gaye hain. ⁴ Jo koí yih kahe, kí Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par 'amal na kare, wuh jhúṭhá hai, aur us meṇ sachchá nahín; ⁵ hán, jo koí us kē kalám par 'amal kare, us ke dil meṇ yaqínán Khudá kí mahabbat kámil ho gayí hai. Hamē isí se ma'lúm hotá hai, kí ham us meṇ hain: ⁶ jo koí yih kahtá hai, kí main us meṇ qáim hún, to cháhiye kí yih bhí usí tarah chule, jis tarah wuh chaltá thá.

Mahabbat ká nayá hukm.

⁷ Ai 'azízo, main tumheṇ koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí puráná hukm, jo shurú' se tumheṇ milá hai: yih puráná hukm wuhí kalám hai, jo tum ne suná hai. ⁸ Phir tumheṇ ek nayá hukm likhtá hún, aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúñki táríkí mití játi hai, aur haqíqí núr chamakná shurú' ho.

gayá hai. ⁹ Jo koí kahtá hai, ki main núr men hún, aur apne bhát se 'adawat rakhtá hai, wuh abhí tak tárikí hí men hai. ¹⁰ Jo koí apne bhái se mahabbat rakhtá hai, wuh núr men rahtá hai, aur thokar nahín kháne^a ká. ¹¹ Aur jo apne bhái se 'adawat rakhtá hai, wuh tárikí men hai, aur tárikí hí men chaltá hai, aur yih nahín jántá ki kahán játá hai; kyúñki tárikí ne us kí ánkhen andhí kar dí hain.

Dunyá se mahabbat na rakhná.

¹² Ai bachcho, main tumhen is liye likhtá hún, ki us ke nám se tumháre gunáh mu'áf hñe. ¹³ Ai buzurgo^b, main tumhen is liye likhtá hún ki jo ibtidá se hai, use tum ján gaye ho. Ai jawáno, main tumhen is liye likhtá hún ki tum us sharír par gálib á gaye ho. Ai larko, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum Báp ko ján gaye ho. ¹⁴ Ai buzurgo^b, main ne tumhen is liye likhá hai, ki jo ibtidá se hai us ko tum ján gaye ho. Ai jawáno, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum mazbút ho, aur Khudá ká kalám tum men qáim rahtá hai, aur tum us sharír par gálib á gaye ho. ¹⁵ Na dunyá se mahabbat rakho, na un chizon se jo dunyá men hain. Jo koí dunyá kí mahabbat rakhtá hai, us ke dil men Báp kí mahabbat nahín. ¹⁶ Kyúñki jo kuchh dunyá men hai, ya'ní jism kí khwáhish, aur ánkhen kí khwáhish, aur zindagí kí shekhí, wuh Báp kí taraf se nahín, balki dunyá kí taraf se hai. ¹⁷ Dunyá aur us kí khwáhish d no mittí játi hain, lekin jo Khu'á kí marzí par chaltá hai, wuh abad tak qáim rahégá.

Mukhálif Masíh se khabardár rahná.

¹⁸ Ai larko, yih ákhír waqt hai;

aur jaisá tum ne suná hai ki mukhálif i Masíh ánewálá hai, us ke muwáfiq ab bhí bahut se mukhálif i Masíh paidá ho gaye hain; is se ham jánte hain, ki yih ákhír waqt hai. ¹⁹ Wuh nikle to ham hí men se, magar ham men se the nahín; is liye ki agar ham men se hote, to hamáre sáth rahte; lekin ham men se is liye nikal gaye ki yih záhir ho, ki wuh sab ham men se nahín hain. ²⁰ Aur tumhárá to us Quddús kí taraf se masah kiyá gayá hai, aur tum sab kuchh jánte ho. ²¹ Main ne tumhen is liye nahín likhá ki tum haqq ko nahín jánte, balki is liye ki tum use jánte ho, aur is liye^c ki koí jhúth haqq kí taraf se nahín hai. ²² Jo Yisú ke Masíh hone ká inkár kartá hai, us ke siwá áur kaun jhúthá hai? Jo Báp aur Bete ká inkár kartá hai, wuhí mukhálif i Masíh hai. ²³ Jo koí Bete ká inkár kartá hai, us ke pás Báp bhí nahín; magar jo Bete ká iqrár kartá hai, us ke pás Báp bhí hai. ²⁴ Jo tum ne shurú' se suná hai, wuhí tum men qáim rahe. Jo tum ne shurú' se suná hai, agar wuh tum men qáim rahe, to tum bhí Bete aur Báp men qáim rahoge. ²⁵ Aur jis ká us ne ham se wa'da kiya, wuh hamesha kí zindagí hai. ²⁶ Main ne yih báten tumhen un kí bábat likhí hain, jo tumhen fareb dete hain. ²⁷ Aur tumhárá wuh masah jo us kí taraf se kiya gayá, tum men qáim rahtá hai, aur tum is ke muhtáj nahín, ki koí tumhen sikháe; balki jis tarah wuh masah jo us kí taraf se kiya, gayá tumhen sab báten sikhátá hai, aur sachchá hai, aur jhúthá nahín, aur jis tarah us ne tumhen sikháya, usí tarah tum us men qáim rahte ho^d. ²⁸ Garaz, ai bachcho, us men qáim raho; táki jab wuh záhir ho, to hamen dilerí

^a Yá khiláne.

^b Yún. úipo.

^c Yá aur yih bhí.

^d Yá raho.

ho, aur ham us kí ámad ke waqt us ke sámne sharminda na hon. ²⁹ Agar tum jánte ho ki wuh rástbáz hai, to yih bhí jánte ho ki jo koí rástbázi ke kám kartá hai, wuh us se paidá húa hai.

Khudá ke farzandon kí 'álmaten.

3 ¹ Dekho, Báp ne ham se kaisí mahabbat kí, ki ham Khudá ke farzand kahláe; aur ham hain bhí. Pas dunyá hamen nahín jántí, kyúnki us ne use bhí nahín jáná. ² 'Azízo, ham is waqt Khudá ke farzand hain; aur abhí tak yih záhir nahín húa ki ham kyá kuchh hongé. Albatta, yih jánte hain ki jab wuh záhir hogá, to ham bhí us kí mánind hongé; kyúnki us ko waisá hí dekhenge, jaisá wuh hai. ³ Aur jo koí us se yih ummed rakhtá hai, apne ap ko waisá hí pák kartá hai, jaisá wuh pák hai. ⁴ Jo koí gunáh kartá hai, wuh shara' kí mukhálafat kartá hai; kyúnki gunáh shara' kí mukhálafat hí hai. ⁵ Aur tum jánte ho ki wuh is liye záhir húa thá, ki gunáhon ko uthá le jáe; aur us kí zát men gunáh nahín. ⁶ Jo koí us men qáim rahtá hai, wuh gunáh nahín kartá: jo koí gunáh kartá hai, na us ne use dekhá hai, aur na jáná hai. ⁷ Ai bachcho, kisi ke fareb men na áná: jo rástbázi ke kám kartá hai, wuhí us kí tarah rástbáz hai. ⁸ Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai; kyúnki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá ká Betá isí liye záhir húa thá, ki Iblís ke kámon ko mitáe. ⁹ Jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá; kyúnki us ká tukhm us men baná rahtá hai: balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúnki Khudá se paidá húa hai. ¹⁰ Isí se Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand záhir hote hain: jo koí rástbázi ke kám nahín kartá, wuh

Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo 'apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. ¹¹ Kyúnki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, ki ham ek dússe se mahabbat rakhen; ¹² aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá? Is wáste ki us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

Bháiyon kí sachchí mahabbat men Báp kí razámándí.

¹³ Ai bháiyo, agar dunyá tum se 'adawat kartí hai, to ta'ajjub na karo. ¹⁴ Hamará maut se nikalkar zindagí men dákhil honá hamen is se ma'lúm húa, ki ham bháiyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálát men rahtá hai. ¹⁵ Jo koí apne bhái se 'adawat rakhtá hai, wuh khúní hai: aur tum jánte ho, ki kisi khúní men hamesha kí zindagí maujúd nahín rahtí. ¹⁶ Ham ne mahabbat ko is se jáná, ki us ne hamáre wáste apní ján de dí: aur ham par bhí bháiyon ke wáste ján dení farz hai. ¹⁷ Jis kisi ke pás dunyá ká mál ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúnkar qáim rah saktí hai? ¹⁸ Ai bachcho, hamen kálám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachcháí ke zari'e se bhí mahabbat rakhní cháhiye. ¹⁹ Is se ham jánenge ki haqq ke hain, aur jis bát men hamará dil hamen ilzám degá, us ke báre men ham us ke huzúr apní diljam'í karenge; ²⁰ kyúnki Khudá hamáre dil se bará hai, aur sab kuchh jánté hai. ²¹ Ai 'azízo, jab hamará dil hamen ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke sámne dilerí ho játá hai; ²² aur jo kuchh ham mángte hain, wuh hamen

us kí taraf se miltá hai; kyúnki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá láte hain. ²³ Aur us ká hukm yih hai, ki ham us ke Bete Yisú' Masih ke nám par ímán láen^a, aur jaisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakhen. ²⁴ Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur us se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen dí hai, ham jánte hain ki wuh ham men rahtá hai.

Rúhon ko ázmáná.

4 ¹ Ai 'azízo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, ki wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúnki bahut se jhúthe nabí dunyá men nikal khare hue hain. ² Khudá kí Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, ki jo koi rúh Yisú' Masih ke mujassam hokar áne ká iqrár kare, wuh Khudá kí taraf se hai: ³ aur jo koi rúh Yisú' ká iqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín: yih mukhálif i Masih kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho ki wuh ánewálí, balki ab dunyá men maujúd hai. ⁴ Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par gálíb á gaye ho; kyúnki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. ⁵ Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá ká sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. ⁶ Ham Khudá se hain: jo Khudá ko pahchántá hai, wuh hamáráí suntá hai; aur jo Khudá se nahín, wuh hamáráí nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

Báp kí mahabbat ke sabab se bháryon se mahabbat rakhná.

⁷ Ai 'azízo, áo ham ek dúsre se mahabbat rakhen; kyúnki mahab-

bat Khudá kí taraf se hai, aur jo koi mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko pahchántá hai. ⁸ Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín pahchántá, kyúnki Khudá mahabbat hai. ⁹ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se záhír húi, ki Khudá ne apne ikláute Bete ko dunyá men bhejá, táki ham us ke sabab se zinda ho jáen. ¹⁰ Mahabbat is men nahín, kí ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, ki us ne ham se mahabbat kí, aur hamáre gunáhon ke káffáre ke liye apne Bete ko bhejá. ¹¹ Ai 'azízo, jab Khudá ne ham se aisí mahabbat kí, to ham par bhí ek dúsre se mahabbat karní farz hai. ¹² Khudá ko kabhí kisí ne nahín dekhá: agar ham ek dúsre se mahabbat karte hain, to Khudá ham men rahtá hai, aur us kí mahabbat hamáre dil men kámil ho gayí hai. ¹³ Chúnki us ne apní Rúh men se hamen diyá hai, is se ham jánte hain, ki ham us men qáim ralite hain, aur wuh ham men. ¹⁴ Aur ham ne dekh liyá hai, aur is bát kí gawáhí dete hain, ki Báp ne Bete ko dunyá ká Munjí karke bhejá hai. ¹⁵ Jo koi iqrár kartá hai, ki Yisú' Khudá ká Bete hai, Khudá us men rahtá hai, aur wuh Khudá men. ¹⁶ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, us ko ham ján gaye, aur hamen us ká yaqín hai. Khudá mahabbat hai; aur jo mahabbat men qáim rahtá hai, wuh Khudá men qáim rahtá hai, aur Khudá us men. ¹⁷ Isí sabab se mahabbat ham men^b kámil ho gayí hai, táki ham 'adálat ke din diler hon; kyúnki jaisá wuh hai, waise hí dunyá men ham bhí hain. ¹⁸ Mahabbat men khauf nahín hotá: balki kámil mahabbat khauf ko dúr kar detí hai, kyúnki khauf se 'azáb hotá hai; aur

^a Yún. nám ká yaqín kare.

^b Yún. hamáre sáth.

koí khauf karnewálá mahabbat men kámil nahín húa. ¹⁹ Ham is liye mahabbat karte hain, ki pahle us ne ham se mahabbat kí. ²⁰ Agar koí kahe, ki main Khudá se mahabbat rakhtá hún, aur apne bhái se 'adawat rakhe, to jhúthá hai; kyúнки jo apne bhái hí se jise us ne dekhá hai, mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá se bhí, jise us ne nahín dekhá, mahabbat nahín rakh saktá. ²¹ Aur ham ko us kí taraf se yih hukm milá hai, ki jo koí Khudá se mahabbat rakhtá hai, wuh apne bhái se bhí mahabbat rakhe.

Imán ká phal aur us ká subút.

5 ¹ Jis ká yih imán hai, ki Yisú' hí Masíh hai, wuh Khudá se paidá húa hai: aur jo koí wálid se mahabbat rakhtá hai, wuh us 'kí aulád se bhí mahabbat rakhtá hai. ² Jab ham Khudá se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hain, to is se ma'lúm ho játá hai, ki Khudá ke farzandon se bhí mahabbat rakhte hain. ³ Aur Khudá kí mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm sakht nahín. ⁴ Jo koí^a Khudá se paidá húa hai, wuh dunyá par gálib átá hai; aur hamará imán wuh fath hai, jis se dunyá maglúb húi hai. ⁵ Dunyá ká maglúb karnewálá kaun hai, siwá us shakhs ke jis ká yih imán hai, ki Yisú' Khudá ká Betá hai? ⁶ Yih wuh hai, jo pání aur khún ke wasile se áyá thá, ya'ní Yisú' Masíh; wuh na faqat pání ke wasile se^b, balki pání aur khún dono ke wasile se^b áyá thá; ⁷ aur jo gawáhi detí hai, wuh Rúh hai, kyúнки Rúh haqq hai. ⁸ Aur gawáhi dene-wále tén hain, Rúh aur pání aur khún; aur yih tén ek hí bát par muttafiq hain. ⁹ Jab ham ádmion kí

^a Yún. jo kuchh.

gawáhi qubúl kar lete hain, to Khudá kí gawáhi to us se barhkar hai, aur Khudá kí gawáhi yih hai, ki us ne apne Bete ke haqq men gawáhi dí hai. ¹⁰ Jo Khudá ke Bete par imán rakhtá hai, wuh apne ap men gawáhi rakhtá hai: jis ne Khudá ká yaqín nahín kiyá, us ne use jhúthá thah-ráyá; kyúнки wuh us gawáhi par jo Khudá ne apne Bete ke haqq men dí hai, imán nahín láyá. ¹¹ Aur is gawáhi ká hásil yih hai, ki Khudá ne hamen hamesha kí zindagí bakh-shí, aur yih zindagí us ke Bete men hai. ¹² Jis ke pás Betá hai, us ke pás zindagí hai; aur jis ke pás Khudá ká Betá nahín, us ke pás zindagí bhí nahín.

Du'á kí tástir.

¹³ Main ne tum ko, jo Khudá ke Bete ke nám par imán láe ho, yih báten is liye likhín, ki tumhen ma'lúm ho ki hamesha kí zindagí tumháre pás hai. ¹⁴ Aur hamen jo us ke huzúr men dilerí hai, us ká sabab yih hai, ki agar us kí marzí ke muwáfiq kuchh mángte hain, to wuh hamári suntá hai. ¹⁵ Aur jab ham jánte hain ki jo kuchh ham mángte hain, wuh hamári suntá hai; to yih bhí jánte hain ki jo kuchh ham ne us se mángá hai, wuh páyá hai. ¹⁶ Agar koí apne bhái ko aisá gunáh karte dekhe, jis ká natíja maut na ho, to du'á mánge; Khudá us ke sabab se zindagí bakhshégá; ya'ní un logón ko jinhon ne aisá gunáh nahín kiyá jis ká natíja maut ho. Gunáh aisá bhí hai, jis ká natíja maut hai: is kí bábat du'á mángne ko main nahín kahtá. ¹⁷ Hai to har tarah kí parástí gunáh; magar aisá gunáh bhí hai, jis ká natíja maut nahín.

Khudá ke farzandon men aur dunyá men kaisá farq.

¹⁸ Ham jánte hain, ki jo koí Khudá

^b Yún. men.

se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá ; balki us kí hifázat wuh kartá hai, jo Kḥudá se paidá húa^a, aur sharír use chhúne nahín patá. ¹⁹ Ham jánte hain, ki ham Kḥudá se hain ; aur sári dunyá sharír ke qabze men pari húi hai. ²⁰ Aur yih bhí jánte hain, ki Kḥudá ká Beṭá á gáyá hai,

aur us ne hamen samajh bakhshí hai, táki us ko jo haqíqí hai pahchānen ; aur ham us men jo haqíqí hai, ya'ni us ke Beṭe Yisú' Masih men, rahte hain. Haqíqí Kḥudá aur hamesha kí zindagí yihí hai. ²¹ Ai bachcho, apne áp ko buton se bacháe rakho.

YU'HANNA' KÁ DÚSRÁ KHATT.

Salám aur du'á.

¹ Mujh buzurg kí taraf se us barguzída bíwí aur us ke farzandon ke nám, jin se main us haqq ke sabab sachchí mahabbat rakhtá hún, jo ham men qáim rahtá hai, aur abad tak hamáre sáth rahegá ; ² aur sirf main hí nahín, balki wuh sab bhí mahabbat rakhte hain, jo haqq se wáqif hain.

³ Kḥudá Báp, aur Báp ke Beṭe Yisú' Masih kí taraf se faẓl, aur rahm, aur itminán, sachcháí aur mahabbat samet, hamáre shámil-hál rahenge.

Haqq par sábitqadam rahne, aur jhúṭhe ustádon se bachne kí nasíhat.

⁴ Main bahut kḥush húa, ki main ne tere ba'z larḥon ko us hukm ke mutábíq, jo hamen Báp kí taraf se milá thá, haqíqat men chalte húe páyá. ⁵ Ab, ai, bíwí, main tujhe koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí jo shurú' se hamáre pás hai, likhkar, tujh se kahtá^b hún, ki áo, ham ek dúsre se mahabbat rakhen. ⁶ Aur mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par chalen. Yih wuhí hukm hai, jo tum ne shurú' se suná

hai, ki tumhen is par chalná cháhiye. ⁷ Kyúnki bahut se aise gumráh karnewále dunyá men nikal khare húe hain, jo Yisú' Masih ke mujas-sam hokar áne ká iqrár nahín karte. Gumráh karnewála, aur muḥálif i Masih yihí hai. ⁸ Apní bábat kḥabardár raho, táki jo mihnát ham ne kí hai, wuh tumháre sabab se záí na ho jáe, balki tum ko púra ajr mile. ⁹ Jo koí áge barḥ játá hai, aur Masih kí ta'lím par qáim nahín rahtá, us ke pás Kḥudá nahín. Aur jo us ta'lím par qáim rahtá hai, us ke pás Báp bhí hai, aur Beṭá bhí. ¹⁰ Agar koí tumháre pás áe, aur yih ta'lím na de, to na use ghar men áne do, aur na salám karo ; ¹¹ kyúnki jo koí aise shaḥs ko salám kartá hai, wuh us ke bure kámon men sharík hotá hai.

Kḥátima aur salám.

¹² Mujhe bahut sí báten tumhen likhní hain ; magar kágaz aur siyáhi se likhná nahín cháhtá ; balki tumháre pás áne, aur rúbarú bát chít karne ká ummedwár hún, taki tumhári kḥúshí kámil ho. ¹³ Terí barguzída bahín ke larḥe tujhe salám kahte hain.

^a Yá balki jo Kḥudá se paidá húa, wuh apní hifázat kartá hai.

^b Yún. terí minnat kartá.

YÚHANNA KÁ TÍSARÁ KHATT.

Salám aur du'á.

¹ Mujh buzurg kí taraf se us piyáre Gayus ke nám, jis se main haqíqat men mahabbat rakhtá hún.

² Ai piyáre, main yih du'á mángtá hún, ki jis tarah tú rúhání taraqqí kar rahá hai, isí tarah tú sab báton men taraqqí kare, aur tandurust rahe.

³ Kyúñki jab bháiyon ne ákar terí us sachcháí kí gawáhi dí, jis par tú haqíqat men chaltá hai, to main niháyat khush húa. ⁴ Mere liye is se barhkar áur koí khushí nahín, ki main apne farzandon ko haqq par chalte hue sunún.

Gayus kí ta'rif.

⁵ Ai piyáre, jo kuchh tú musáfir bháiyon ke sáth kartá hai, wuh diyá-nat se kartá hai ; ⁶ inhon ne kalísiyá ke sámne terí mahabbat kí gawáhi dí thí. Agar tú unhen us tarah rawána karegá, jis tarah Kḥudá ke logon ko munásib hai, to achchhá karegá : ⁷ kyúñki wuh us Nám kí khátir nikle hain, aur gair-qaumon se kuchh nahín lete. ⁸ Pas aison kí khátirdárá karní ham par farz hai, táki ham bhí haqq ke hamkhidmat hon.

Diyutrifés kí sarzanish. Demetriyus kí ta'rif.

⁹ Main ne kalísiyá ko kuchh likhá thá ; magar Diyutrifés jo un men bará banná cháhtá hai, hamen qubúl nahín kartá. ¹⁰ Pas jab main áúngá, to us ke kámon ko jo wuh kar rahá hai, yád diláúngá, ki hamáre haqq men burí báten baktá hai ; aur in par qaná'at na karke khud bhí bháiyon ko qubúl nahín kartá, aur jo qubúl karná cháhte hain, un ko bhí mana kartá hai, aur kalísiyá se nikál detá hai. ¹¹ Ai piyáre, badí kí nahín, balki neki kí pairáwí kar. Neki karnewálá Kḥudá se hai : aur badí karnewále ne Kḥudá ko nahín dekhá. ¹² Demetriyus ke báre men sab ne, aur khud haqq ne bhí gawáhi dí ; aur ham bhí gawáhi dete hain, aur tú jántá hai, ki hamárá gawáhi sachchí hai.

Khátima aur salám.

¹³ Mujhe likhná to tujh ko bahut kuchh thá ; magar siyáhi aur qalam se likhná nahín cháhtá : ¹⁴ balki tujh se jald milne ká ummédwár hún ; us waqt ham rúbarú bát chít karenge. Tujhe itminán hásil hotá rahe. Yá-hán ke dost tujhe salám kahte hain. Tu wahán ke doston se nám ba nám salám kah.

YAHÚDÁH KÁ 'ÁMM KĦATT.

Salám aur du'á.

¹ Yahúdáh Yisú' Masíh ke bande aur Ya'qúb ke bhái kí taraf se, un buláe hūon ke nám, jo KĦudá Báp men 'azíz, aur Yisú Masíh ke liye mahfúz hain.

² Rahm, aur itmínán aur mahabat tum ko ziyáda hásil hotí rahe.

Jhúthe ustádon ká tazkira, aur un kí farebdíhí ke báwujád haqq par qáim rahne kí nasíhat.

³ Ai piyáro, jis waqt main tum ko us naját kí bábat líkhne men kamál koshish kar rahá thá, jis men ham sab sharík hain, to main ne tumhen yih nasíhat líkhni zarúr jání, ki tum us ímán ke wáste jánfishání karo, jo muqaddason ko ek hí bár saunpa gayá thá. ⁴ Kyúнки bá'z aise shakhs chupke se ham men á mile hain, jin kí is sazá ká zikr qadím zamáne men peshtar se líkhá gayá thá; yih bedín hain, aur hamáre KĦudá ke fazl ko shahwatparastí se badal dálte hain, aur hamáre ek hí Málik aur KĦudá-wand Yisú' Masíh ká inkár karte hain.

⁵ Pas agarchi tum sab báten ek bár ján chuke ho, táham yih bát tumhen yád dilání cháhtá hún, ki KĦudáwand ne ek ummat ko mulk i Misr men se chhúráne ke ba'd be-ímánon ko halák kiyá. ⁶ Aur jin firishton ne apní hukúmat ko qáim na rákhá, balki apne kĦáss maqám ko chhor diyá, un ko us ne dáimi qaid men táríki ke andar roz i 'azím kí 'adálát tak rákhá hai. ⁷ Isí tarah Sadom, aur 'Amoráh aur un ke áspás

ke shahr jo in kí tarah zinákári men par gaye, aur gair jism kí taraf rágib húe, hamesha kí ág kí sazá men giriftár hokar já e 'ibrat thahre hain.

⁸ Táham yih log apne wahmon men mubtilá hokar un kí tarah jism ko nápák karte, aur hukúmat ko náchíz jánte, aur 'izzatdáron^a par la'n ta'n karte hain. ⁹ Lekin muqarrab fir-

ishte Mikáíl ne Músá kí lách kí bábat Iblís se bahs o takrár karte waqt, la'n ta'n ke sáth us par nálish karne kí jur'at na kí, balki yih kahá, ki KĦudá-

wand tujhe malámat kare. ¹⁰ Aur yih jin chízon ko nahín jánte un par la'n ta'n karte hain; aur jin ko be'aql ján

waron kí tarah taba'í taur par jánte hain, un men apne áp ko kharáb karte hain. ¹¹ In par afsos hai! ki yih Qayin kí ráh par chale, aur mazdúrí ke liye bare josh se Bil'ám kí sí gumráhí ikhtiyár kí, aur Qorah kí tarah mukhálafat karke halák húe. ¹² Yih tumhári mahabbat kí ziyáfaton men

tumháre sáth kháte píte waqt goyá daryá kí poshídá chatánen hain; yih bedhárak apná peṭ bharnewále charwáhe hain: yih bepání ke bádál hain, jinhen hawáen urá le játi hain;

yih patjhar aur bephal daraḡht hain; jo dono tarah se murda, aur jar se ukhare húe hain; ¹³ yih samundar kí purjosh maujen hain, jo apní besharmí ke jhág uchhálti hain;

yih wuh beqáida gardish karnewále sitáre hain, jin ke nasíb men abad tak behadd táríki^b hai. ¹⁴ In ke báre men Hanok ne bhí, jo Ádam se sátwín pusht men thá, yih peshingoí

kí thí, ki Dekho KĦudáwand apne

^a Yún. jalálat.

^b Yún. táríki kí siyáhi.

lākhon muqaddason ke sāth átā^a hai,
¹⁵ tāki sab ādmīon kā insāf kare, aur
 sab bedīnon ko un kī bedīnī ke un
 sāre kamon ke sabab, jo unhon ne
 bedīnī se kiye hain, aur un sārī
 saḡht bāton ke sabab, jo bedīn gu-
 nahāron ne us kī mukhālafat men
 kahī hain, qusūrwar thahrāe. ¹⁶ Yih
 burburānewāle aur shikāyat karne-
 wāle hain, aur apnī khwāhishon ke
 muwāfiq chalte hain, aur apne munh
 se ghamand kī bāten karte hain, aur
 nafā' ke liye logon kī rūdārī karte
 hain.

¹⁷ Lekin ai piyāro, un bāton ko
 yād rakho, jo hamāre Khudāwand
 Yisū' Masīh ke rasūlon ne pahle
 kahī thin; ¹⁸ wuh tum se kahā karte
 the, kī ākhīr zamāne men aise thāt-
 thā karnewāle paidā hongē, jo apnī
 bedīnī kī khwāhishon par chalenge.
¹⁹ Yih wuh ādmī hain, jo tafriq
 dālte hain, aur nafsānī hain, aur
 Rūh se bebahra. ²⁰ Magar tum, ai
 piyāro, apne pāktarīn imān men

taraqqī karke^b, aur Rūhu'l Quds men
 du'ā māngke, ²¹ apne ap ko Khudā
 kī mahabbat men qāim rakho, aur
 hamesha kī zindagī ke liye hamāre
 Khudāwand Yisū' Masīh kī rahmat
 ke muntazir raho. ²² Aur un^c logon
 par, jo shakk men hain, rahm karo;
²³ aur ba'z ko jhapatkar āg men se
 nikālo; aur ba'z par khauf khākār
 rahm karo, balki us poshāk^d se bhī
 nafrat karo, jo jism ke sabab se dāgi
 ho gayī ho.

Khudā kī tamjīd.

²⁴ Ab jo tum ko thokar khāne se
 bachā saktā hai, aur apnī purjalāl
 dargāh men kamāl khushī ke sāth
 be'aib karke, pesh kar saktā hai,
²⁵ us Khudā i wāhid kā, jo hamārā
 Munjī hai, jalāl, aur 'azmat, aur sal-
 tanat aur ikhtiyār, hamāre Khudā-
 wand Yisū' Masīh ke wasīle se, jaisā
 azal se^e hai, ab bhī ho, aur abadu'l
 ābād rahe. Āmīn.

YÚHANNĀ 'ĀRIF KĀ MUKĀSHAFĀ.

Kitāb kā 'unwān,

I ¹ Yisū' Masīh kā mukāshafa, jo
 use Khudā kī taraf se is liye hūā
 kī apne bandon ko wuh bāten dikhāe,
 jo zarūr jalā honewālī hain: aur us
 ne apne firishte ko bhejkar, us kī
 ma'rifat unhen apne us bande Yū-
 hannā par zāhir kiya, ² jis ne Khudā
 ke kalām aur Yisū' Masīh kī gūwāhī

kī, ya'nī un sab chizon kī jo us ne
 dekhī thin, shahādat dī. ³ Is nu-
 buwwat kī kitāb^f kā parhnewālā,
 aur us ke sunnewāle, aur jo kuchh is
 men likhā hai us par 'amal karne-
 wāle, mubārak hain; kyūnki waqt
 nazdīk hai.

Salām aur du'ā. Masīh kī tamjīd.

⁴ Yúhannā kī taraf se un sāt kalī-

^a Yún. áyá.

^c Yún. ba'z.

^b Yún. apne ap ko apne pāktarīn imān par ta'mīr karke.

^d Yún. kurte.

^e Yún. har zamāne se peshtar.

^f Yún. ke kalimāt.

siyaon ke nám jo Ásiya men hain : Jo hai, aur jo thá, aur jo ánewálá hai, us kí taraf se ; aur un sát Rúhon kí taraf se, jo us ke takht ke sámne hain ; ⁵ aur Yisú' Masih kí taraf se, jo sachchá gawáh, aur murdon men se jí uthrewálon men pahlauthá, aur dunyá ke bádsháhon par hákim hai ; tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe. Jo ham se mahabbat rakhtá hai, aur jis ne apne khún ke wasíle se ham ko gunáhon se khalásí bakshí, ⁶ aur ham ko ek bádsháhat, aur apne Khudá aur Báp ke liye káhin baná diyá ; us ká jalál aur saltanat abadu'l ábád rahe. Ámin. ⁷ Dekho, wuh bádalon ke sáth ánewálá hai ; aur har ek ánkhe use dekhegi ; aur jinhon ne use chhedá thá, wuh bhí dekhenge ; aur zamín par ke sáre firqe us ke sabab se chhátí píenge. Beshakk. Ámin.

⁸ Khudáwand Khudá, jo hai, aur jo thá, aur jo ánewálá hai, ya'ní Qádir i Mutlaq, farmátá hai, kí Main Alfa aur Omigá hún.

Patmus tápu men Masih ká Yúhanná par záhir honá.

⁹ Main Yúhanná jo tumhárá bhái, aur Yisú' kí^a musibat, aur bádsháhat, aur sabr men tumhárá sharík hún, Khtidá ke kalám aur Yisú' kí nisbat gawáhi dene ke bá'is us tápu men thá, jo Patmus kahlátá hai ; ¹⁰ kí Khudáwand ke din Rúh men á gayá, aur apne píchhe narsinge kí sí yih ek barí áwáz suní, ¹¹ kí Jo kuchh tú dekhtá hai, us ko kitáb men likhkar, sáton kalísiyaon ke pás bhej de, jo siya men hain, ya'ní Ifsus, aur Smurna, aur Pírgama, aur Thúátíra, aur Sardís, aur Filadilfiya, aur Laudíkiya men. ¹² Main ne us áwáz denewále ke dekhne ke liye

munh pherá, jis ne mujh se kahá thá ; aur phirkar sone ke sát chirágdán dekhe ; ¹³ aur un chirágdánon ke bích men ádamzád^b sá ek shakhs dekhá, jo jáma pahine, aur sone ká sínaband síne par bándhe húe thá. ¹⁴ Us ke sir aur bál safed ún, balki barf kí mánind safed the ; aur us kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind thín ; ¹⁵ aur us ke pánw us khalís pítal ke se the, jo bhattí men sáf kíyá gayá ho ; aur us kí áwáz zor ke pání kí sí thí. ¹⁶ Aur us ke dahine háth men sát sitáre the : aur us ke munh men se ek dodhári tez talwár nikaltí thí : aur us ká chihra aisá chamaktá thá, jaise tezi ke waqt áftáb. ¹⁷ Jab main ne use dekhá, to us ke pánwon men murde kí tarah gir pará. Aur us ne yih kahkar mujh par apná dahiná háth rakhá, kí Khauf na kar ; main awwal, aur ákhir, ¹⁸ aur Zinda hún ; main mar gayá thá, aur dekh, abadu'l ábád zinda rahúngá, aur maut aur 'Alam-i-arwáh kí kunjiyán mere pás hain. ¹⁹ Pas jo báten tú ne dekhín, aur jo hain, aur jo in ke ba'd honewáli hain, un sab ko likh le ; ²⁰ ya'ní un sát sitáron ká bhed, jinhen tú ne mere dahine háth men dekhá thá, aur un sone ke sát chirágdánon ká. Sát sitáre sát kalísiyaon ke firishte hain : aur sát chirágdán sát kalísiyaon hain.

Masih kí taraf se Ásiya kí sát kalísiyaon ke liye paigám.

2 ¹ Ifsus kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, kí

Jo apne dahine háth men sáton sitáre rakhtá hai, aur sone ke sáton chirágdánon men phirtá hai, wuh yih kahtá hai, kí ² Main tere kám, aur terí mashaqqat, aur terá sabr to jántá hún ; aur yih bhí, kí tú bádon ko dekh^c

^a Yún. men.

^b Yá Ábn i Ádam.

^c Yún. bádon kí bardásht kar.

nahín saktá ; aur jo apne áp ko rasúl kahte hain, aur hain nahín, tú ne un ko ázmákar jhúthá páyá ; ³ aur tú sabr kartá hai, aur mere nám kí khátir musíbat uṭháte uṭháte thaká nahín. ⁴ Magar mujh ko tujh se yih shikáyat hai, kí tú ne apní pahílí sí mahabbat chhor dí. ⁵ Pas khayál kar kí tú kahán se girá hai, aur tauba karke pahle kí tarah kám kar ; aur agar tú tauba na karegá, to main tere pás ákar tere chirágdán ko us kí jagah se batá dúngá. ⁶ Albatta tujh men yih bát to hai, kí tú Níkulaiyon ke kámon se nafrat rakhtá hai, jin se main bhí nafrat rakhtá hún. ⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, main use us zindagí ke daraḡht men se, jo Khudá ke Firdaus men hai, phal kháne ko dúngá.

⁸ Aur Smurna kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, kí

Jo awwal o ákhir hai, aur jo markar zinda húa, wuh yih kahtá hai, kí ⁹ Main terí musíbat aur garíbí ko jántá hún, (agarchi tú daulatmand hai) ; aur jo apne áp ko Yahúdí kahte hain, aur hain nahín, balki Shaitán kí jamá'at hain, un ke la'n ta'n ko bhí jántá hún. ¹⁰ Jo dukh tujhe sahne hongé, un se khauf na kar : dekho, Iblis tum men se ba'z ko qaid men dálegá, táki tumhári ázmáish ho ; aur das din tak musíbat uṭháo. Yahán tak wafádár ban, kí maut bhí gawára ho ; main tujhe zindagí ká táj dúngá. ¹¹ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, us ko dúsrí maut se nuqsán na pahunchegá.

¹² Aur Pírgamun kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, kí

Dodhári teztalwárrakhnewálá kahtá hai, kí ¹³ Main yih to jántá hún, kí tú Shaitán kí takhtgáh men rahkar bhí, mere nám par qáim rahtá

hai, aur jin dinon men merá wafádár shahíd Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rahtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par imán rakhne se inkár nahín kíyá. ¹⁴ Lekin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye kí tere hán ba'z log Bilám kí ta'lím mánnéwále hain, jis ne Báláq ko baní Isráíl ke sámne thokar khilánewálí chíz rakhne kí ta'lím dí, ya'ní yih kí wuh buton kí qurbánián kháen, aur zinákárá kí karen. ¹⁵ Chunánchi tere hán bhí ba'z log Níkulaiyon kí ta'lím ke mánnéwále hain. ¹⁶ Pas tauba kar ; nahín to, main tere pás jald akar apne munh kí talwár se un ke sáth larúngá. ¹⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai. Jo gálib áe, Main use poshida mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá ; us patthar par ek nayá nám likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánégá.

¹⁸ Aur Thúátíra kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, kí

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hain, yih kahtá hai, kí ¹⁹ Main tere kámon, aur mahabbat, aur imán, aur khidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí kí tere picchhle kám pahle kámon se ziyáda hain. ²⁰ Par mujhe tujh se yih shikáyat hai, kí tú us 'aurat Ízibil ko, rahne detá hai, jo apne áp ko nabiya kahtí hai, aur mere bandon ko ziná karne aur buton kí qurbánián kháne kí ta'lím dekar gumráh kartí hai. ²¹ Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí ; magar wuh apní zinákárá se tauba karní nahín cháhtí. ²² Dekh, main us ko bistar par dáltá hún ; aur jo us ke sáth zinfá karte hain, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí musíbat men phaṡsáta hún. ²³ Aur us ke farzan-

don ko ján^a se márúngá ; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, ki gurdon aur dilon ká jánchnewalá main hí hún ; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badlá dúngá. ²⁴ Magar tum Thúátira ke báqí logon se, jo us ta'lím ko nahín mánte, aur un báton se jinhen log Shaitán kí gahrí báten kahte hain, náwáqif ho, yih kahtá hún, ki Tum par áur bojh na dálúngá. ²⁵ Albatta jo tumháre pás hai, mere áne tak us ko mazbútí se tháme raho. ²⁶ Jo gálib áegá, aur jo mere kámon ke muwáfiq ákhir tak 'amal karegá, main use qaumon par ikhtiyár dúngá : ²⁷ aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá ; aur wuh kumbár ke bartanon kí tarah chaknáchúr ho jáengí : chunánchi main ne bhí aisá ikhtiyár apne Báp se páyá : ²⁸ aur main use subh ká sitára dúngá. ²⁹ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

3 ¹ Aur Sardís kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jis ke pás Khudá kí sát Rúhen aur sát sitáre hain, wuh yih kahtá hai, ki Main tere kámon ká hál jántá hún, ki tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. ² Jágtá rah, aur báqí chízen jo mítne ko thín, un ko mazbút kar ; kyúнки main ne tere kámon ko apne Khudá ke nazdik púrú nahín páyá.

³ Pas yád kar, ki tú ne kis tarah ta'lím pái, aur suní thí, aur us par qaím rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá ki kis waqt tujh par á parúngá. ⁴ Albatta Sardís men tere hán thore se aise shakhs^b hain, jinhon ne apní poshák álúda nahín kí ; wuh safed poshák pahinkar mere sáth sair karenge, kyúнки wuh láiq hain. ⁵ Jo gálib áe, use isí tarah

safed poshák pahinái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke firishton ke sámnne us ke nám ká iqrár karúngá. ⁶ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

⁷ Aur Filadilfiya kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke khole hús ko koí band nahín kartá, aur band kiye hús ko koí kholtá nahín, wuh yih kahtá hai, ki ⁸ Main tere kámon ká hál jántá hún, (dekh, main ne tere sámnne ek darwáza khol rakhá hai, koí use band nahín kar saktá ;) ki tujh men thorá sá zor hai, aur tú ne mere kalám par 'amal kiyá^c hai, aur mere nám ká inkár nahín kiyá. ⁹ Dekh, main Shaitán ke un jamá'atwálon ko tere qábú men kar dúngá, jo apne áp ko Yáhudí kahte hain, aur hain nahín, balki jhúth bolte hain ; dekh, main aisá karúngá, ki wuh ákar tere pánwon par sijda karenge, aur jánenge ki mujhe tujh se mahabbat hai. ¹⁰ Chúnki tú ne mere sabr ke kalám par 'amal kiyá^c hai, is liye main bhí us ázmáish ke waqt terí hifázat karúngá, jo zamín ke rahnewálon ke ázmáne ke liye tamám dunyá par ánewálá hai. ¹¹ Main jald ánewálá hún ; jo kuchh tere pás hai, use mazbútí se tháme rakh, táki koí terá táj na chhín le. ¹² Jo gálib áe, main use apne Khudá ke maqdis men ek sutún banáúngá ; wuh phir kabhí báhar na niklegá ; aur main apne Khudá ká nám, aur apne Khudá ke shahr, ya'ní us naye Yárúshalem ká nám, jo mere Khudá ke pás se ásmán se utarnewálá hai, aur apná nayá nám us par likhúngá. ¹³ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtí hai.

^a Yún. mauí.

^b Yún. nám.

^c Yá kalám kí hifázat kí.

¹⁴ Aur Laudīkiya kī kalisiyā ke firishtë ko yih likh, ki

Jo Amīn aur sachchā aur barhaqq gawāh, aur Khudā kī k̄hilqat kā mab-dā hai, wuh yih kahtā hai, ki ¹⁵ Main tere kāmōn kā hāl jāntā hūn, ki na tū sard hai na garm : kash ki tū sard yā garm hotā. ¹⁶ Pas chūnki tū na to garm hī hai, na sard, balki nīm-garm hai, is liye main tujhe apne munh se nikāl phenkūngā. ¹⁷ Aur chūnki tū kahtā hai, ki Main daulat-

mand hūn, aur maldār ban gayā hūn, aur kisi chiz kā muhtāj nahīn; aur yih nahīn jāntā, ki tū kambakht, aur badnasīb, aur garīb aur andhā aur nangā hai; ¹⁸ is liye main tujhe salāh detā hūn, ki mujh se āg men sāl kiyā hūā sonā kharīd le, tāki daulatmand ho jāe; aur safed poshāk le, tāki use pahinkar nangepan ke zāhir hone se sharmindegī na uthāe; aur ānkhon men lagāne ke liye surma le, tāki tū binā ho jāe.

¹⁹ Main jin jin ko 'azīz rakhtā hūn, un sab ko malāmat aur tambīh kartā hūn : pas sargarm ho, aur tauba kar.

²⁰ Dekh, main darwāze par kharā hūā khatkhatātā hūn; agar koī merī āwāz sunkar darwāza kholegā, to main us ke pās andar jākar us ke sāth khānā^a khāūngā, aur wuh mere sāth. ²¹ Jo gālīb āe, main use apne sāth apne takht par bithāūngā, jis tarah main gālīb ākar apne Bāp ke sāth us ke takht par baith gayā. ²² Jis ke kām hon, wuh sune, ki Rūh kalisiyāon se kyā kahtī hai.

*Khudā ke takht i qudrat aur dāimī
'ibādāt kī royā.*

⁴ ¹ Is ke ba'd jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki āsmān men ek darwāza khulā hūā hai; aur jis ko main ne peshtar narsingē kī sī āwāz se apne sāth bāten karne sunā

thā, wuhī kahtā hai, ki Yahan ūpar ā jā; main tujhe wuh bāten dikh-āūngā, jo āyanda zarūr honewālī hain. ² Aur fauran main Rūh men ā gayā; aur kyā dekhtā hūn, ki āsmān par ek takht rakhā hai, aur us takht par koī baithā hai; ³ aur jo us par baithā hai, wuh sang i yashab aur 'aqīq sā ma'lūm hotā hai, aur us takht ke gird zumurrud kī sī ek dhanuk ma'lūm hotī hai. ⁴ Aur us takht ke gird chaubīs takht hain :

aur un takhton par chaubīs buzurg safed poshāk pahine hūe baithē hain, aur un ke siron par sone ke tāj hain. ⁵ Aur us takht men se bijliyān aur āwāzen aur garaj paidā hotī hain; aur us takht ke samne āg ke sāt chirāg jal rahe hain; yih Khudā kī sāt Rūhen hain; ⁶ aur us takht ke samne goyā shīshe kā samundār bil-laur kī mánind hai; aur takht ke bīch men aur takht ke chāron taraf chār jándār hain, jin ke āge pīchhe ānkhēn hī ānkhēn hain. ⁷ Pahlā jándār babar kī mánind hai, aur dusrā jándār bachhre kī mánind, aur tīsre jándār kā chihra insān kā sā hai, aur chauthā jándār urte hūe 'uqāb kī mánind hai. ⁸ Aur in chāron jándāron ke chha chha par hain, aur chāron taraf aur andar ānkhēn hī ānkhēn hain, aur rāt din bilānāga^b

yih kahte rahte hain, ki Quddūs, quddūs, quddūs Khudāwand Khudā, Qādir i mutlaq; wuhī thā, wuhī hai, wuhī ānewālā hai. ⁹ Aur jab wuh jándār us kī tamjīd, aur 'izzat, aur shukrguzārī karenge, jo takht par baithā hai, aur abadu'l ābād zinda rahegā, ¹⁰ to wuh chaubīs buzurg us ke samne jo takht par baithā hai gir-parenge, aur us ko sīda karenge, jo abadu'l ābād zinda rahegā, aur apne tāj yih kahte hūe, us takht ke samne dāl denge, ki ¹¹ Ai hamāre Khudā-

^a Yūn. shām kā khānā.

^b Yā baqair ūrdm kiye.

wand aur Khudā, tú hī tamjīd, aur 'izzat, aur qudrat ke lāiq hai: kyūnki tú hī nē sārī chīzē paidā kīn, aur wuh terī hī marzī se thīn, aur paidā hūin.

Khudā ke hāth mein ek sarbasta kitāb kī royā, jise sirf Barra kholne ke qābil hai.

5 ¹ Aur jo takht par baithā thā, main ne us ke dahine hāth mein ek kitāb dekhī, jo andar se aur bāhar se likhī hūī thī, aur use sāt mubren lagākar band kiyā gayā thā. ² Phir main ne ek zorāwar firishte ko baland āwāz se yih manādī karte dekhā, ki Kaun is kitāb ke kholne aur us kī muhren torne ke lāiq hai? ³ Aur koi shakhs āsmān par, yā zamīn ke nīche, us kitāb ke kholne, yā us par hazar karne ke qābil na niklā. ⁴ Aur main is bāt par zār zār rone lagā, ki koi is kitāb ke kholne, yā us par nazar karne ke lāiq na niklā; ⁵ to un buzurgon mein se ek ne mujh se kahā, ki Ro nahīn: dekh, Yahūdāh ke firqe kā wuh Babar, jo Dāūd kī asl hai, is kitāb aur us kī sāton muhren ke kholne ke liye gālīb āyā. ⁶ Aur main ne us takht aur chāron jándāron aur un buzurgon ke bīch mein, goyā zabh kiyā hūā ek Barra kharā dekhā; us ke sāt sīng aur sāt ānkhen thīn; wuh Khudā kī sāton. Rúhen hain, jo tamām rú e zamīn par bhejī gayī hain. ⁷ Us ne ākar takht par baithē hūe ke dahine hāth se us kitāb ko le liyā. ⁸ Jab us ne kitāb le lī, to wuh chāron jándār aur chaubīs buzurg us Barre ke sāmne gir paṛe; aur har ek ke hāth mein barbat, aur 'ūd se bhare hūe sonē ke piyalē the; yih muqaddason kī du'āen hain. ⁹ Aur wuh yih nayā gīt gāne lage, ki Tú hī is kitāb ke lene, aur us kī muhren kholne ke lāiq hai, kyūnki tú ne zabh hokar

apne khūn se har ek firqe, aur ahl i zabān, aur ummat, aur qaum mein se Khudā ke wāste logon ko kharīd liyā; ¹⁰ aur un ko hamāre Khudā ke liye bādshāh^a aur kāhin banā diyā; aur wuh zamīn par bādshāhī karte hain. ¹¹ Aur jab main ne nigāh kī, to us takht aur un jándāron aur buzurgon ke girdāgird bahut se firishton kī āwāz sunī, jin kā shumār lākhon aur karoron thā; ¹² aur wuh barī āwāz se kahte the, ki Zabh kiyā hūā Barra hī qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur tāqat, aur 'izzat, aur tamjīd, aur hamd ke lāiq hai. ¹³ Phir main ne āsmān, aur zamīn, aur zamīn ke nīche kī, aur samundar kī sab maḥhlūq ko, ya'nī sārī chīzōn ko jo un mein hain, yih kalite sunā, ki Jo takht par baithā hai, wuh aur Barra abadu'l ābād hamd, aur 'izzat, aur tamjīd, aur saltanat ke lāiq hai. ¹⁴ Aur chāron jándāron ne Āmīn kahī, aur buzurgon ne girkar sijda kiyā.

Us sarbasta kitāb kī chha muhren kā kholā jānā.

6 ¹ Phir main ne dekhā, ki Barre ne un sāt muhren mein se ek ko kholā, aur un chāron jándāron mein se ek kī garaj kī sī yih āwāz sunī, ki Ā. ² Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhā, ki ek safed ghorā hai, aur us kā sawār kamān liye hūe hai: use ek tāj diyā gayā, aur wuh fath kartā hūā niklā, tāki āur fath kare.

³ Aur jab us ne dūsri muhr kholī, to main ne dūsre jándār ko yih kahte sunā, ki Ā. ⁴ Phir ek āur ghorā niklā, jis kā rang lāl thā; us ke sawār ko yih ikhtiyār diyā gayā, ki zamīn par se sulh uṭhā le, tāki log ek dūsre ko qatl karen: aur use ek barī talwār di gayī.

⁵ Aur jab us ne tīsri muhr kholī, to main ne tīsre jándār ko yih kahte

suná, ki **Á**. Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ek kálá ghorá hai; aur us ke sawár ke háth men ek tarázú hai. ⁶ Aur main ne goyá ún cháron jándáron ke bích men se yih áwáz áti suní, ki Gehún dínár ke ser bhar, aur jau dínár ke tén ser, aur tel aur mai ká nuqsán na kar.

⁷ Aur jab us ne chauthí muhr kholí, to main ne chauthe jándár ko yih kahte suná, ki **Á**. ⁸ Phir main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ek zard sá ghorá hai, aur us ke sawár ká nám Maut hai, aur 'Álam-i-Arwáh us ke píchhe píchhe hai. Aur in dono ko chautháí zamín par yih ikhtiyár diyá gayá, ki talwár, aur kál, aur wabá^a, aur zamín ke darindón se logon ko halák karáen.

⁹ Aur jab us ne páñchwín muhr kholí, to main ne qurbángáh ke niche un logon kí ruhen^b dekhín, jo **Khudá** ke kalám ke sabab, aur gawáhi dene par qáim rahne ke bá'is máre gaye the; ¹⁰ aur wuh barí áwáz se chillákar bolín, ki **Ai Málik**, ai quddús o barhaqq, tú kab tak insáf na karegá, aur zamín ke rahne-wálon se hamáre khún ká badlá na legá? ¹¹ Aur un men se har ek ko safed jáma diyá gayá, aur un se kahá gayá, ki áur thorí muddat áram karo, jab tak ki tumháre hamkhidmat aur bháiyon ká bhí shumár púra na ho le^c jo tumhári tarah qatl honewále hain.

¹² Aur jab us ne chhaṭí muhr kholí, to main ne dekhá ki ek bará bhaunchál áyá, aur súraj kammál^d kí mánind kálá, aur sára chánd khún sá ho gayá; ¹³ aur ásmán ke sitáre is tarah zamín par gir pare, jis tarah zor kí ándhí se hilkar anjir ke darakht men se kachche phal gir parte

hain. ¹⁴ Aur ásmán is tarah sarak gayá, jis tarah maktúb lapetne se sarak játá hai, aur har ek pahár aur tápú apní apní jagah se tal gayá. ¹⁵ Aur zamín ke bádsháh, aur amír, aur faují sardár, aur máldár, aur zoráwar, aur tamám gulám aur ázád, paháron ke gáron aur chaṭánon men já chhipé; ¹⁶ aur un paháron aur chaṭánon se kahne lage, ki **Ham** pargir paro, aur hamen us kí nazar^e se jo takht par baithá húa hai, aur Barre ke gazab se chhipá lo: ¹⁷ kyúñki un ke gazab ká bará din á pahunchá; ab kaun ṭhahar saktá hai?

Sacheche Isráílkon par muhr lagne, aur naját-yáfta logon kí 'ibádat aur mu-báarak hál kí royá.

7 ¹ Is ke ba'd main ne zamín ke cháron konon par chár firishte khare dekhe; wuh zamín kí cháron hawáon ko tháme hue the, táki zamín, yá samundar, yá kisi darakht par hawá na chale. ² Phir main ne ek áur firishte ko, jis ke pás zinda **Khudá** kí muhr thí, mashriq se úpar kí taraf áte dekhá; us ne un cháron firishton se, jinhen zamín aur samundar ke zarar pahuncháne ká ikhtiyár diyá gayá thá, baland áwáz se pukárká kaha, ³ ki Jab tak ham apne **Khudá** ke bandon ke máthe par muhr na kar len, zamín aur samundar aur darakhton ko zarar na pahuncháná. ⁴ Aur jin par muhr kí gayí thí, main ne un ká shumár suná, ki baní Isráíl ke sab firqon men se ek lách chhális hazár par muhr kí gayí.

⁵ Yahúdáh ke firqe men se bárah hazár par muhr kí gayí: Ra'úben ke firqe men se bárah hazár par:

^a Yún. maut.

^b Yún. jáneq.

^d Yún. bálon ke kammal.

^c Yún. bhát bhí píre na hon.

^e Yún. ke chihre.

Gád ke firqe men se bárah hazár par :

6 Ásher ke firqe men se bárah hazár par :

Naftálí ke firqe men se bárah hazár par :

Manashshih ke firqe men se bárah hazár par :

7 Shama'un ke firqe men se bárah hazár par :

Lewí ke firqe men se bárah hazár par :

Yissákár ke firqe men se bárah hazár par :

8 Zabúlún ke firqe men se bárah hazár par :

Yúsuf ke firqe men se bárah hazár par :

Binyámín ke firqe men se bárah hazár par muhr kí gayí.

9 Is ke ba'd jab main ne nazar kí, to kyá dekhtá hún, kí har ek qaum, aur firqe, aur ummat, aur ahl i zabán kí ek aísí barí bhir, jise koí shumár nahín kar saktá, safed jáme pahine aur khajúr kí dáliyan apne háthon men liye húe, takht aur Barre ke áge kharí hai ; 10 aur barí áwáz se chillá chillákar kahtí hai, kí Naját hamáre Khudá^a kí taraf se^a hai, jo takht par baithá hai, aur Barre kí taraf se^b.

11 Aur sáre firishte us takht, aur buzurgon aur cháron jándáron ke cháron taraf khare hain ; phir wuh takht ke áge munh ke bal gir páre, aur Khudá ko sijda karke 12 kahá ; Amín : Hamd, aur tamjíd, aur hikmat, aurshukr, aur'izzat, aurqudrat, aur táqat, abadul ábád hamáre Khudá hí ke liye hain. Amín. 13 Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahá^c, kí Yih safed jáme pahine húe kaun hain, aur kahán se áe hain ? 14 Main ne us se kahá, kí Ai mere khudáwand, tú hí jántá hai. Us ne mujh se kahá, kí Yih wuhí hain, jo us barí musibat

men se nikalkar áe hain ; inhon ne apne jáme Barre ke khún se dhokar safed kiye hain. 15 Isí sabab se yih Khudá ke takht ke sámne khare hain, aur us ke maqdis men rát din us kí 'ibádat karte hain ; aur jo takht par baithá hai, wuh apná khaima un ke úpar tánegá. 16 Is ke ba'd na kabhí un ko bhúkh lagegi, na piyás ; aur na kabhí un ko dhúp satáegi, na garmí ; 17 kyúñki jo Barra takht ke bích men hai, wuh un kí gallabání karegá, aur unhen áb i hayát ke chashmon ke pás le jáegá ; aur Khudá un kí áñkhon ke sab ánsú ponchh degá.

Sátwín muhr ká khulná, aur sát narsingewále firishte.

8 1 Jab us ne sátwín muhr kholí, to ádh ghante ke qarib ásmán men khámoshí rahí. 2 Aur main ne un sáton firishton ko dekhá, jo Khudá ke sámne khare rahte hain ; aur unhen sát narsinge diye gaye.

'Údsozdár firishta.

3 Phir ek áur firishta sone ká 'úd-soz liye húe áyá, aur qurbángáh ke úpar khará húa ; aur us ko bahut sá 'úd diyá gayá, táki sab muqaddason kí du'áon ke sáth us sunahrí qurbángáh par charháe, jo takht ke sámne hai. 4 Aur us 'úd ká dhúnwán firishte ke háth se muqaddason kí du'áon ke sáth Khudá ke sámne pahunch gayá. 5 Aur firishte ne 'údsoz ko lekar, us men qurbángáh kí ág bharí, aur zamín par phenk dí ; aur garaj, aur áwázen, aur bijliyan paidá hún, aur bhaunchál áyá.

Chár narsingon ká phúnká jáná.

6 Aur wuh sáton firishte, jin ke pás wuh sát narsinge the, phúnkne ko taiyár húe.

^a Yún. Khudá ko.

^b Yún. Barre ko.

^c Yún. jawáb men kahá.

7 Aur jab pahle ne narsingā phūnkā, to khūn mile hūe ole aur āg paidā hūi, aur zamīn par dālī gayī; aur tihāī zamīn jal gayī, aur tihāī darakht jal gaye, aur tamām harī ghās jal gayī.

8 Aur jab dūsre firishte ne narsingā phūnkā, to goyā āg se jaltā hūā ek barā pahār samundar men dālā gayā, aur tihāī samundar khūn ho gayā; 9 aur samundar kī tihāī jāndār makhlūqāt mar gayī; aur tihāī jahāz tabāh ho gaye.

10 Aur jab tīsre firishte ne narsingā phūnkā, to ek barā sitāra mash'al kī tarah jaltā hūā āsmān se tūtā, aur tihāī darāyon aur pānī ke chashmon par ā parā; 11 us sitāre kā nām Nāgdaunā mashhūr hai, aur tihāī pānī nāgdaune kī tarah karwā ho gayā; aur pānī ke karwe ho jāne se, bahut se ādmī mar gaye.

12 Aur jab chauthē firishte ne narsingā phūnkā, to tihāī sūraj, aur tihāī chānd, aur tihāī sitāre māre gaye, yahān tak ki un kā tihāī hissa tārīk ho gayā, aur tihāī din men raushnī na rahī, aur isī tarah tihāī rāt men bhī.

13 Aur jab main ne phir nigāh kī, to āsmān ke bīch men ek 'uqāb ko urte, aur barī āwāz se yih kahte sunā, ki Un tīn firishton ke narsingon kī āwāzon ke sabab, jin kā phūnkā abhī bāqī hai, zamīn ke rahnewālon par afsos, afsos, afsos!

*Pānchwen narsingē kā phūnkā jānā,
yā'nī pahlā Afsos.*

9 1 Aur jab pānchwen firishte ne narsingā phūnkā, to main ne āsmān se zamīn par ek sitāra girā hūā dekhā; aur use athāh garhe kī kunjī dī gayī. 2 Aur jab us ne us athāh garhe ke kholā, to

garhe men se ek barī bhatthī kā sā dhūnwān uthā; aur garhe ke dhūnwen ke bā'is se sūraj aur hawā tārīk ho gayī. 3 Aur us dhūnwen men se zamīn par tiddiyān nikal parīn, aur unhen zamīn ke bichchhūn kī sī tāqat^a dī gayī. 4 Aur un se kahā gayā, ki un ādmīon ke siwā jin ke mātھے par Khudā kī muhr nahīn, zamīn kī ghās, yā kīsī hariyāwal, yā kīsī darakht ko zarar na pahunchānā. 5 Aur unhen jān se mārne kā nahīn, balki pānch mahīne tak logon ko aziyat dene kā ikhtiyār diyā gayā; aur un kī aziyat aisī thī, jaise bichchhū ke dānk mārne se ādmī ko hotī hai. 6 Un dinon men ādmī maut dhūndhenge, magar hargiz na pāenge; aur mārne kī ārzū karenge, aur maut un se bhāgegi. 7 Aur un tiddiyon kī sūraten un ghoron kī sī thīn, jo larāī ke liye taiyār kiye gaye hon; aur un ke siron par goyā sone ke tāj the, aur un ke chihre ādmīon ke se the. 8 Aur bāl 'auraton ke se the, aur dānt babar ke se. 9 Aur un ke pās lohe ke se baktar the; aur un ke paron kī āwāz aisī thī, jaise rathon aur bahut se ghoron kī, jo larāī men daurte hon. 10 Aur un kī dumen bichchhūn kī sī thīn, aur un ke dānk bhī the; aur un kī dumon men pānch mahīne tak ādmīon ko zarar pahunchāne kī tāqat^b thī. 11 Aur athāh garhe kā firishta un par bādshāh thā: us kā nām 'Ibrānī men Abaddon^c, aur Yūnānī men Apullyon^d hai.

12 Pahlā Afsos to ho chukā; dekho, is ke ba'd do Afsos aur honewāle hai.

*Chhate narsingē kā phūnkā jānā, yā'nī
dūsra Afsos.*

13 Aur jab chhate firishte ne nar-

^a Yūn. kā sā ikhtiyār.

^c Yā'nī halākat.

^b Yūn. kā ikhtiyār.

^d Yā'nī halāk karnewāld.

singā phūnkā, to main ne us sunāhri qurbāngāh ke sīngon men se, jo Khudā ke sāmne hai yih āwāz sunī, ¹⁴ ki us chhate firishte se, jis ke pās narsingā thā, koi kah rahā hai, ki Bare daryā e Firāt ke pās jo chār firishte bāndhe hūe hain, unhen khol de. ¹⁵ Pas wuh chāron firishte khol diye gaye, jo khāss gharī, aur din, aur mahīne, aur baras ke liye, tihāi ādmīon ke mār dālne ko taiyār kiye gaye the. ¹⁶ Aur faujon ke sawār shumār men bīs karor the : main ne un kā shumār sunā. ¹⁷ Aur mujhe is royā men aise ghore aur un ke sawār dikhāi diye, jin ke baktar āg aur sumbul aur gandhak ke se the ; aur un ghoron ke sir babar ke se sir the ; aur un ke munh se āg, aur dhūnwān, aur gandhak nikaltī thī. ¹⁸ In tīnon āfaton, ya'nī us āg, aur dhūnwēn, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltī thī, tihāi ādmī māre gaye. ¹⁹ Kyūnki in ghoron kī tāqat^a un ke munh aur un kī dumon men thī ; is liye ki un kī dumon sānpon kī mānind thīn, aur dumon ke sir bhī the ; unhī se wuh zarar pahūnchāte the. ²⁰ Aur bāqī ādmīon ne, jo in āfaton se na mare the, apne hāthon ke kāmōn se tauba na kī, ya'nī bad-rūhon kī, aur sone, aur chāndī, aur pital, aur patthar, aur lakrī kī mūraton kī parastish karne se bāz na āe, jo na dekh saktī hain, na sun saktī hain, na chāl saktī hain : ²¹ aur jo khūn, aur jādūgarīān, aur zinā, aur choriyān unhon ne kī thīn, un se tauba na kī.

Āsmān par se kitāb lākar ek firishte ne use Yūhannā ko khilā diyā.

IO ¹ Phir main ne ek āur zorāwar firishte ko, bādāl orhe hūe āsmān se utarte dekhā ; us ke sir par

dhanuk thī, aur us kā chihra āftāb kī mānind thā, aur us ke pānw āg ke sutūnon kī mānind ; ² aur us ke hāth men ek chhotī sī khulī hūī kitāb thī : us ne apnā dahinā pānw to samundar par rakhā, aur bāyān khushkī par ; ³ aur aisi barī āwāz se chillāyā, jaise babar garajtā hai : aur jab wuh chillāyā, to garaj kī sāt āwāzen sunāi dīn. ⁴ Aur jab garaj kī sāton āwāzen sunāi de chukīn, to main ne likhne kā irāda kiyā ; aur āsmān par se yih āwāz ātī sunī, ki Jo bāten garaj kī in sāt āwāzon se sunī hain, un ko poshīda rakh^a ; aur tahrīr na kar. ⁵ Aur jis firishte ko main ne samundar aur khushkī par khare dekhā thā, us ne apnā dahinā hāth āsmān kī taraf ūthāyā, ⁶ aur jo abādū'l ābād zinda rahegā, aur jis ne āsmān aur us ke andar kī chīzen, aur zamīn aur us ke ūpar kī chīzen, aur samundar aur us ke andar kī chīzen, paidā kī hain, us kī qasam khākar kahā, ki Ab āur der na hogī^c ; ⁷ balki sātwen firishte kī āwāz dene ke zamāne men, jab wuh narsingā phūnkne ko hogā, to Khudā kā poshīda matlab^d, us khushkhābarī ke muwāfiq, jo us ne apne bande nabīon ko dī thī, purā hogā. ⁸ Aur jis shakhs^e ko main ne āsmān par bolte sunā thā, us ne phir mujh se mukhātīb hōkar kahā, ki Jā, us firishte ke hāth men se, jo samundar aur khushkī par kharā hai, wuh khulī hūī kitāb le le. ⁹ Main ne us firishte ke pās jākar kahā, ki Yih chhotī kitāb mujhe de de. Us ne mujh se kahā, ki Le, ise khā le ; yih terā peṭ to karwā kar degī ; magar tere munh men shahd kī tarah mīthī lagegī. ¹⁰ Main wuh chhotī kitāb us firishte ke hāth se lekar, khā gayā ; wuh mere munh men to shahd

^a Yūn. kā ikhtiyār.

^b Yūn. in par muhr kar.³

^c Yā zamāna na hogā.

^d Yūn. Kitābā kī bhed.

^e Yūn. āwāz.

ki tarah mithí lagí; magar jab main use khá gayá, to merá pet karwá ho gayá. ¹¹ Aur mujh se kahá gayá, ki Tujhe bahut sí ummaton aur qaumon, aur ahl i zabán aur bádsháhon par phir nubuwat karní zarúr hai.

Khudá ke do gawáhon ká hál.

II ¹ Aur mujhe 'asá kí mánind ek nápné kí lakrí dí gayi; aur kisi ne kahá, ki Uthkar Khudá ke maqdis aur qurbángáh, aur us men ke 'ibádat karnewálon ko nápné. ² Aur us sahn ko jo maqdis ke báhar hai, khárij kar de, aur use na nápné; kyúнки wuh gair-qaumon ko de diyá gayá hai; wuh muqaddas shahr ko bayális mahíne tak pámal karengí. ³ Aur main apne do gawáhon ko ikhtiyár dúngá, aur wuh tát orhkar ek hazár do sau sáth din nubuwat karengé. ⁴ Yih wuhí zaitún ke do daraht, aur do chirágdán hain, jo zamín ke Khudáwand ke sámne khare hain. ⁵ Aur jo koi unhen zarar pahunchána cháhtá hai, to un ke munh se ág nikalkar un ke dushmanon ko khá játí hai. Pas jo koi unhen zarar pahunchána cháhegá, wuh zarúr isí tarah mará jáegá. ⁶ In ko ikhtiyár hai ki ásmán ko band kar den, táki in kí nubuwat ke zamáne men pání na barse; aur pání par ikhtiyár hai, ki use khún baná dálen, aur jitní dafa' cháhen zamín par har tarah kí áfat láen. ⁷ Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se niklegá, un se larkar un par galib áegá, aur un ko mar dálegá. ⁸ Aur un kí láshen us bare shahr ke bázár men parí rahengí, jo rúhání i'tibár se Sodom aur Misr kahlátá hai, jabán un ká Khudáwand maslúb húa thá. ⁹ Aur ummaton, aur firqon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se ba'z log

un kí láshon ko sárhe tén din tak dekhte rahenge, aur un kí láshon ko qabr men na rakhne denge. ¹⁰ Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushí manáenge, aur shádiyáne bájaenge, aur ápas men tuhe bhejenge; kyúнки in dono nabíon ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. ¹¹ Aur sárhe tén din ke ba'd, Khudá kí taraf se un men zindagí kí rúh dákhil húi; aur wuh apne pánwon par khare ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khauf chháyá. ¹² Aur unhen ásmán men se ek baland áwáz sunáí dí, kí Yahán úpar á jáo. Pas wuh bádal par sawár hokar ásmán par charh gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. ¹³ Phir usí waqt ek bará bhaunchál á gayá, aur shahr ká daswán hissa gir gayá; aur us bhaunchál se sáth hazár ádmí^a mare: aur baqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kí tamjíd kí.

¹⁴ Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jald honewálá hai.

Sátwen narsinge ká phúnká jáná, ya'ná tísrá Afsos.

¹⁵ Aur jab sátwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán men barí áwázen is mazmún kí paidá hún, kí Dunyá kí bádsháhat hamáre Khudáwand aur us ke Masíh kí ho gayí; aur wuh abadu'l ábád bádsháhi karegá. ¹⁶ Aur chaubison buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baithé the, munh ke bal girkar Khudá ko síjda kiyá, ¹⁷ aur yih kahá, kí Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shukr karte hain; kyúнки túne apní barí qudrat ko kám men lákar bádsháhi kí. ¹⁸ Aur qaumon ko gussa áyá, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai

^a Yún, ádmíon ke nam.

ki murdon ká insaf kiyá jae, aur tere bande nabíon aur muqaddáson aur, un chhote baron ko, jo tere nám se darte haiñ, ajr diyá jae, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiyá jae.

¹⁹ Aur Khudá ká jo maqdis ásm'én par hai, wuh kholá gayá; aur us ke maqdis men us ke áhd ká sandúq dikháí diya; aur bijliyañ, aur áwázén, aur garajén paidá huiñ, aur bhaunchál áya, aur bare ole pare.

'Aurat aur azhdahe ká hál.

12

¹ Phir ásmán par ek bará 'nishán dikháí diya, ya'ní ek 'aurat nazar ayí, jo áftáb ko orhe hue thí, aur chánd us ke páñwon ke niche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; ² wuh hámila thí, aur dard i zih men chilláí thí, aur bachchá janne ke dard men thí. ³ Phir ek áur nishán ásmán par dikháí diya, ya'ní ek bará lál azhdaha; us ke sát sir aur das sing the, aur us ke siron par sát táj. ⁴ Aur us kí dum ne ásmán ke tiháí sitáre khenchkar zamín par dál diye: aur wuh azhdaha us 'aurat ke áge já khará húa, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko khá jae. ⁵ Aur wuh betá janí, ya'ní wuh larí ká jo loñe ke 'asá se sab qaumon par hukúmat karegá; aur us ká bachchá yakáyak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diya gayá. ⁶ Aur wuh 'aurat us bayábán ko bhág gayí, jabán Khudá ká taraf se us ke liye ek jagah taiyár kí gayí thí, táki wahán ek bazár do sau sáth din tak us kí parwarish kí jae.

⁷ Phir ásmán men íarái hui: 'Mikáíl aur, us ke fríshte azhdahe se larne ko nikle; aur azhdaha aur us ke fríshte un se lare; ⁸ lekin gálib

na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. ⁹ Aur wuh bará azhdaha, ya'ní wuh puráná sánp, jo Iblís aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diya gayá, aur us ke fríshte bhí us ke sáth girá diye gaye. ¹⁰ Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz áí suní, kí Ab hamáre Khudá kí naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masíh ká ikhtiyár zahir húa; kyúñki hamáre bháiyon par ilzám lagáne-wálá, jo rát din hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá thá, girá diya gayá. ¹¹ Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi^a ke bá'is us par gálib áe; aur unhon ne apní ján ko 'áziz na samjhá yahán tak kí maut bhí gawará kí. ¹² Pas ai ásmáno, aur un men ke rahnewálo, khushí manáo. Aur khushkí aur tarí par afsos hai; kyúñki Iblís bare gusse men un ke^b pás utarkar áya hai, is liye kí jántá hai, kí merá thorá hí sá waqt báqí hai.

¹³ Aur jab azhdahe ne dekhá, kí main zamín par girá diya gayá hún, to us 'aurat ko satáyá, jo betá janí thí. ¹⁴ Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámne se urkar bayábán men apní us jagah pahunch jae, jahán ek zamáne, aur zamánon, aur ádhe zamáne tak us kí parwarish kí jáegí. ¹⁵ Aur sánp ne us 'aurat ke piche apne munh se nadí kí tarah pání baháya, táki us ko is nadí se bahá de. ¹⁶ Magar zamín ne us 'aurat kí madad kí, aur apná munh kholkar us nadí ko pí líya, jo azhdahe ne apne munh se baháí thí. ¹⁷ Aur azhdahe ko 'aurat par gussa áya, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú kí gawáhi dené par qáim hai,

^a Yún. gawáhi kí bát.

^b Yún. tumháre.

13

larne ko gayá : ¹ aur samundar
kí ret par khará húa.

*Samundar men se nikle hue haiwán
kí royá.*

Aur main ne ek haiwán ko samundar men se nikalte hue dekhá, us ke das síng aur sát sir the, aur us ke síngon par das táj, aur us ke siron par kufr ke nám likhe hue the. ² Aur jo haiwán main ne dekhá, us kí shakl chíte kí sí thí, aur páñw ríchh ke se, aur munh babar ká sá ; aur us azhdahe ne apní qudrat aur apná takht aur bará ikhtiyár use de diyá. ³ Aur main ne us ke siron men se ek par goyá zakhm i kárí lagá húa dekhá, magar us ká zakhm i kárí achchhá ho gayá, aur sári dunyá rá'ajjub kartí hui, us haiwán ke píchhe píchhe ho lí. ⁴ Aur chúnki us azhdahe ne apná ikhtiyár us haiwán ko de diyá thá, is liye unhon ne azhdahe kí parastish kí ; aur unhon ne us haiwán kí bhí yih kahkar parastish kí, ki Is haiwán kí mánind kaun hai ? kaun us se lar saktá hai ? ⁵ Aur bare bol bolne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyá gayá, aur use bayálís mahíne tak kám karne ká ikhtiyár diyá gayá. ⁶ Aur us ne Khudá kí nisbat kufr bakne ke liye munh kholá, ki us ke nám, aur us ke khaime, ya'ní ásmán ke rahnewálon kí nisbat kufr bake. ⁷ Aur use yih ikhtiyár diyá gayá, ki muqaddason se lare, aur un par gálib áe ; aur use har firqe, aur ummat, aur ahl i zabán, aur qaum par ikhtiyár diyá gayá. ⁸ Aur zamín ke wuh sab rahnewále, jin ke nám us Barre kí kitáb i hayát men likhe nahín gaye, jo biná e'álam ke waqt se qatl húa hai^a, us haiwán kí parastish karenge.

^a Yá jin ke nám qatl kiye hue Barre kí kitáb i hayát men bind e'álam ke waqt se likhe nahín gaye.

^b Yá Is se hikmat zahir hotí hai.

Jis ke kán hon wuh sune. ¹⁰ Jis ko qaid honewálí hai, wuh qaid men paregá ; jo koí talwár se qatl karegá, wuh zarur talwár se qatl kiya jáega. Muqaddason ká sabr aur imán isí se zahir hotá hai.

Zamín men se nikle hue haiwán kí royá.

¹¹ Phir main ne ek áur haiwán ko zamín men se nikalte hue dekhá ; us ke barre ke se do síng the, aur azhdahe kí tarah boltá thá. ¹² Aur yih pahle haiwán ká sára ikhtiyár us ke sámne kám men látá thá, aur zamín aur us ke rahnewálon se us pahle haiwán kí parastish karátá thá, jis ká zakhm i kárí achchhá ho gayá thá. ¹³ Aur wuh bare bare nishán dikhátá thá, yahán tak ki ádmíon ke sámne ásmán se zamín par ág názil kar detá thá. ¹⁴ Aur wuh zamín ke rahnewálon ko un nishánon ke sabab se, jin ke us haiwán ke sámne dikhá-ne ká us ko ikhtiyár diyá gayá thá, is tarah gumráh kar detá thá, ki zamín ke rahnewálon se kahtá thá, ki jis haiwán ke talwár lagí thí, aur wuh zinda ho gayá, us ká but banáo. ¹⁵ Aur use us haiwán ke but men ráhí phúnkne ká ikhtiyár diyá gayá, táki wuh haiwán ká but bole bhí, aur jitne log us haiwán ke but kí parastish na karen, un ko qatl bhí karáe. ¹⁶ Aur us ne sab chhote baron, daulatmandon aur garíbon, ázádon aur gulámon ke dahine háth, yá un ke máthe par ek ek nishán kará diyá ; ¹⁷ táki us ke siwá jis par nishán, ya'ní us haiwán ká nám, yá us ke nám ká á'adad ho, áur koí kharíd farokht na kar sáke. ¹⁸ Yih hikmat kí bát hai^b. Jo samajh rakhtá hai, wuh is haiwán ká á'adad gin le ; kyúñki wuh ádmí ká á'adad hai ; aur us ká á'adad chha sañ chhi-yásath hai.

*Koh i Siyyon par Barre aur us ke
kharīde hūn kī royā.*

14 ¹ Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki wuh Barra Siyyon ke pahār par kharā hai, aur us ke sāth ek lākh chauālīs hazār shaḥs hain, jin ke mātḥe par us kā aur us ke Bāp kā nām likhā hūā hai. ² Aur mujhe āsmān men se ek aīsī āwāz sunāī dī, jo bahut se pānī, aur bare garajne kī sī āwāz thī; aur jo āwāz main ne sunī, wuh barbat bajānewālon ke barbat bajāne kī sī thī. ³ Wuh taḥt ke sāmne, aur chāron jāndāron aur buzurgon ke āge, goyā ek nayā gīt gā rahe the: aur un ek lākh chauālīs hazār shaḥson ke siwā, jo kharīdkar dunyā^a se 'alāhida kiye gaye the, koī us gīt ko na sīkh sakā. ⁴ Yih wuh hain, jo 'auraton ke sāth kharāb nahīn hūe, balki kunwāre hain. Yih wuhī hain, jo Barre ke pīchhe pīchhe chalte hain, jaḥān kahīn wuh jātā hai. Yih Khudā aur Barre ke liye pahle phal hone ke wāste kharīdkar ādmīon se 'alāhida kiye gaye hain. ⁵ Aur un ke muḥ se kabhī jhūṭh na niklā thā, aur wuh be'aib hain.

*Tin firishton kī ma'rifat Khudā kī hone-
wālī 'adālat kī khabaren.*

⁶ Phir main ne ek āur firishte ko āsmān ke bīch men urte hūe dekhtā, jis ke pās zamīn ke rahnewālon kī har qaum aur firqe aur ahl i zabān aur ummat ke sunāne ke liye, abādī khushkhabarī^b thī. ⁷ Aur us ne barī āwāz se kahā, ki Khudā se dāro, aur us ki tamjīd karo; kyūnki us ke 'adālat karne kā waqt ā pahunchā; aur aśī kī 'ibādat karo, jis ne āsmān aur zamīn aur samundar aur pānī ke chashme paidā kiye.

⁸ Is ke ba'd ek āur dūsra firishta yih kahtā hūā āyā, ki Gir-parā, wuh

barā shahr i Bābil gir parā, jis ne apnī zinākārī kī gazabnāk mai tamām qaumon ko pilāī thī.

⁹ Phir in ke ba'd ek āur tīsre firishte ne ākar barī āwāz se kahā, ki Jo koī us haiwān aur us ke but kī parastish karegā, aur apne mātḥe yā apne hāth par us kā nishān karāegā; ¹⁰ wuh Khudā ke qahr kī us khalīs mai ko pīegā, jo us ke gazab ke piyāle men bharī^c gayī hai; aur muqaddas firishton ke sāmne aur Barre ke sāmne āg aur gandhak ke 'azāb men mubtilā hogā: ¹¹ aur un ke 'azāb kā dhunwān abadu'l ābād uṭhtā rahegā; aur jo us haiwān aur us ke but kī parastish karte hain, aur jo us ke nām kā nishān karāte hain, un ko rāt din chain na milegā. ¹² Isī se muqaddason, ya'nī Khudā ke hukmon par 'amal karnewālon, aur Yisū' par imān rakhnewālon kā sabr zāhir hotā hai.

¹³ Phir main ne āsmān men se yih āwāz sunī; ki Likh, jo log^d Khudā-wand men marte hain, wuh ab se mubārak hain; Rūh kahtī hai, ki Beshakk; kyūnki wuh apnī mihnaton se ārām pāte hain, aur un ke a'māl un ke sāth sāth hote hain.

Anāj aur angūron kī faslon kī royā.

¹⁴ Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek safed bādāl hai, aur us bādāl par ādamzād^e kī mānind koī baithā hai, jis ke sir par sone kā tāj, aur hāth men tez darāntī^f hai. ¹⁵ Phir ek āur firishte ne maqdis se nikalkar, us bādāl par baithē hūe se barī āwāz ke sāth pukārkar kahā, ki Apnī darāntī^f chālākar kāt, kyūnki kātne kā waqt ā gayā; is liye ki zamīn kī fasl bahut pak gayī. ¹⁶ Pās jo bādāl par baithā thā us ne apnī darāntī^f zamīn par dāl dī, aur zamīn kī fasl kaṭ gayī.

^a Yūn. zamīn.

^d Yūn. murde.

^b Yā Injil.

^e Yā Ibn i Adam.

^c Yūn. milādī.

^f Yā hapsūā.

17 Phir ek âur firishta âsmân ke maqdis men se niklâ ; us ke pās bhī tez darāntī^a thī. 18 Phir ek âur firishta qurbāngāh se niklâ, jis kâ âg par ikhtiyār thā, us ne tez darāntī-wālē^b se barī âwāz se kahā, ki Apnī tez darāntī^a chalākār zamīn ke angūr ke darakht ke guchchhe kāt le ; kyūnki us ke angūr bi'l'kull pak gaye hain. 19 Aur us firishte ne apnī darāntī^a zamīn par dālī, aur zamīn ke angūr ke darakht kī fasl kātkar, Khudā ke qahr ke bare hauz men dāl dī. 20 Aur shahr ke bāhar us hauz men angūr raunde gaye ; aur hauz men se itnā khūn niklā, ki ghoron kī lagāmon tak pahunch gayā, aur solah sau stadiyun^c tak bah niklā.

Sāt akhīr âfaton kâ zamīn par nâzil kiyā jānā.

15 ¹ Phir main ne âsmân men ek âur barā aur 'ajīb nishān, ya'nī sāt firishte sâton pichhlī âfaton ko liye hūe dekhe ; kyūnki in âfaton par Khudā kâ qahr khatm ho jāgā.

² Phir main ne goyā shishe kâ ek samundar dekhā, jis men âg milī hūī thī : aur jo us haiwān, aur us kâ but, aur us ke nām ke 'adad par gālib âe the, un ko us shishe ke samundar ke pās Khudā kī barbaten liye khare hūe dekhā. ³ Aur wuh Khudā ke bande Mūsā kâ git, aur Barre kâ git gā gākar kahte the, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādir i Mutlaq, tere kām bare aur 'ajīb hain ; ai azalī Bādshāh^d, terī rāhen rāst aur durust hain. ⁴ Ai Khudāwand, kaun tujh se na dāregā ? aur kaun tere nām kī barāī na karegā ? kyūnki sirf tū hī quddūs hai ; aur sarī qaumen ākar tere sāmne sijda karengī, kyūnki tere insāf^e ke kām zāhir ho gaye hain.

⁵ Is ke bād main ne nigāh kī,

to kyā dekhtā hūn kī shahādat ke khalme kâ maqdis âsmân men kholā gayā : ⁶ aur wuh sâton firishte jin ke pās sâton âfaton thīn, âbdār aur chamakdār jawāhir se ārasta, aur sīte par sunahrī sinaband bāndhe hūe, maqdis se nikle. ⁷ Aur un chāron jāndaron men se ek ne sāt sonā ke piyāle abadu'l ābād zinda rahnewāle Khudā ke qahr se bhare hūe un sâton firishton ko diye. ⁸ Aur Khudā ke jalāl, aur us kī qudrat ke sabab maqdis dhunwen se bhar gayā, aur jāb tak un sâton firishton kī sâton âfaton khatm na ho chukīn, koī us maqdis men dākhil na ho sakā.

16 ¹ Phir main ne maqdis men se kisī ko barī âwāz se un sâton firishton se yih kahte sunā, ki Jāo, Khudā ke qahr ke sâton piyālon ko zamīn par ulāt do.

² Pas pahle firishte ne jākar apnā piyāla zamīn par ulāt diyā², aur jin admīon par us haiwān kâ nishān thā, aur jo us ke but kī parastish karte the, un ke ek burā aur taklīf dene-wālā nāsūr paidā ho gayā.

³ Aur dūse ne apnā piyāla samundar men ulātā ; aur wuh murde kâ sâ khūn ban gayā ; aur samundar ke sab jāndār mar gaye.

⁴ Aur tīsre ne apnā piyāla daryāon aur pānī ke chashmon par ulātā, aur wuh khūn ban gaye. ⁵ Aur main ne pānī ke firishte ko yih kahte sunā, ki Ai Quddūs, jo hai, aur jo thā, tū 'ādil hai, ki tū ne yih insāf kiyā ; ⁶ kyūnki unhon ne muqaddason aur nabīon kâ khūn bahāyā thā, aur tū ne unhen khūn pilāyā : wuh is lāiq hain. ⁷ Phir main ne qurbāngāh men se yih âwāz sunī^f, ki Ai Khudāwand Khudā, Qādir i Mutlaq, beshakk, tere faisalē durust aur rāst hain.

^a Yā hansūd.

^b Yā hansūwālē.

^c Ya'nī farlāng : yih mil kâ āthwān hissa ha.

^d Yūn. zamānon ke Bādshāh.

^e Yā rāstbāzī.

^f Yūn. qurbāngāh ko yih kahte sunā.

⁸ Aur chauthe ne apná piyála sūrāj par ultā, aur use ādmīon ko āg^a se jhulasne ká ikhtiyār diyā gayā. ⁹ Aur ādmī sakht garmī se jhulas gaye, aur Khudā ke nām kī nisbat kufr bakne lage, jo in āfaton par ikhtiyār rakhtā hai; aur tauba karke us kī tamjīd na kī.

¹⁰ Aur pānchwen ne apná piyála us haiwān ke takht par ultā; aur us kī bādshāhat men andherā chhā gayā; aur dard ke mārē log apnī zabānen kātne lage; ¹¹ aur apne dukhon aur nāsūron ke bā'is āsmān ke Khudā kī nisbat kufr bakā, aur apne kāmōn se tauba na kī.

¹² Aur chhate ne apná piyála bare daryā i Firāt par ultā; aur us ká pānī súkh gayā, táki mashriq se ānewāle bādshāhon ke liye rāh taiyār ho jāe. ¹³ Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwān ke munh se, aur us jhūthe nabī ke munh se, tin nāpāk^a rūhen mendakon kī sūrāt men nikalte dekhīn: ¹⁴ yih nishān dikhānewāle shayātīn kī rūhen thīn, jo Qādir i Mutlaq Khudā ke roz i 'azīm kī larāī ke wāste jama' karne ke liye sārī dunyā ke bādshāhon ke pás nikalkar gayīn. ¹⁵ (Dekho, main chor kī tarah átā hūn. Mubārak wuh hai, jo jāgtā hai, aur apnī poshāk kī hifāzat kartā hai, táki nangā na phire, aur log us ko sharmina na dekhēn.) ¹⁶ Aur unhon ne un ko us jagah jama' kiyā, jis ká nām 'Ibrānī men Har-Magidon hai.

¹⁷ Aur sātwen ne apná piyála hawā par ultā, aur maqdis ke takht kī taraf se bare, zor se yih āwāz áí, ki Ho chukā. ¹⁸ Phir bijliyan, aur āwāzen, aur garajen paidā hūlā; aur ek aísā barā bhaunchāl áyā, ki jab se ādmī zamīn par paidā hūe haiñ, aísā barā aur sakat bhaunchāl kabhī na áyā thā. ¹⁹ Aur us bare shahr ke

tīn tukre ho gaye, aur qaumon ke shahr gir gaye; aur bare shahr i Bābil kī Khudā ke hān yād hūí, táki use apne sakht gazab kī mai ká piyála pilāe. ²⁰ Aur har ek tápū apnī jagah se tal^a gayā, aur paharon ká patā na lagā. ²¹ Aur āsmān se ādmīon par man man bhar ke bare bare ole gire, aur chúnki yih āfat nihāyat sakht thī, is liye log olon kī āfat ke ba'is Khudā kī nisbat kufr bakne lage.

Rūhānī Bābil kī darlat, aur 'aish o 'ish-rat, aur nāpāki, aur jald honewālī barbād kī royā.

17 ¹ Aur un sātōn firishton men se jin ke pás sāt piyāle the, ek ne ākar mujh se yih kahā, ki Idhar á; main tujhe us barī kasbī kī sazā dikhāūn, jo bahut se pānī par baithī hūí hai; ² aur jis ke sāth zamīn ke bādshāhon ne zinākārī kī thī; aur zamīn ke rahnewāle us kī zinākārī kī mai pīkar matwāle ho gaye the. ³ Pas wuh mujhe Rūh kī tāsīr se^b ek jangal men le gayā; wahan main ne qirmizī rang ke haiwān par, jo kufr ke nāmōn se lipā hūā thā, aur jis ke sāt sir aur das sīng the, ek 'aurat ko baithē hūe dekhā. ⁴ Yih 'aurat argawānī aur qirmizī libās pahine hūe, aur sone aur jawāhir aur motion se ārásta thī; aur ek sone ká piyála makrúhāt, ya'nī us kī zinākārī kī nāpāk chizon se bhārā hūā, us ke hāth men thā; ⁵ aur us ke mātthe par yih nām likhā hūā thā; RÁZ, BARÁ SHAHR I BĀBIL, KASBĪON AUR ZAMĪN KĪ MAKRÚHĀT KĪ MĀ. ⁶ Aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khún, aur Yisu' ke shahídon ke khún píne se, matwālā dekhā: aur use dekhkar sakht hairán hūā. ⁷ Us firishte ne mujh se kahā, ki Tú hairán kyūn hō gayā? Main is 'aurat aur us haiwān ká, jis par wuh sawār

^a Yūn. tápū bhāg.

^b Yūn. Rūh men.

hai, aur jis ke sāt sir aur das sīng hain, tujhe bhed batātā hūn. ⁸ Yih jo tū ne haiwān dekhā, yih pahle to thā, magar ab nahīn hai; aur āyanda athāh garhe se nikalkar, halākat men paregā; aur zamīn ke rahnewāle jin ke nām binā e'ālam ke waqt se kitāb i hayāt men likhe nahīn gaye, is haiwān kā yih hāl dekhkar, ki pahle thā, aur ab nahīn, aur phir maujūd ho jāegā, ta'ajjub karenge. ⁹ Yih wuh 'aql kī bāt hai, jis men hikmat hai; ya'nī wuh sāton sir sāt pahār hain, jin par wuh 'aurat baithī hūī hai; ¹⁰ aur wuh sāt bādshāh bhī hain; pāñch to ho chuke^a hain, aur ek maujūd hai, aur ek^b abhī āyā nahīn; aur jab āegā, to zarūr kuchh 'arse tak rahegā. ¹¹ Aur jo haiwān pahle thā, aur ab nahīn, wuh āthwān hai, aur un sāton men se paidā hūā, aur halākat men parnewālā hai. ¹² Aur wuh das sīng jo tū ne dekhe, das bādshāh hain; abhī tak unhon ne bādshāhat nahīn pāī; magar us haiwān ke sāth gharī bhar ke wāste bādshāhon kā sā ikhtiyār pāenge. ¹³ In sab kī ek hī rāe hogī, aur wuh apnī qudrat aur ikhtiyār us haiwān ko de denge. ¹⁴ Wuh Barre se larege, aur Barra un par gālib āegā; kyūnki wuh khudāwāndon kā Khudāwānd, aur bādshāhon kā Bādshāh hai; aur jo bulāe hūe, aur barguzīda, aur wafādār us ke sāth hain, wuh bhī gālib āenge. ¹⁵ Phir us ne mujh se kahā, ki Jo pānī tū ne dekhā, jis par kasbī baithī thī, wuh ummaten, aur guroh, aur qaumen, aur ahl i zabān hain. ¹⁶ Aur jo das sīng tū ne dekhe, wuh, aur haiwān, us kasbī se 'adāwat rakhenge, aur use bekas aur nangā kar denge, aur us kā gosht khā jāenge, aur us ko āg men jalā dāenge. ¹⁷ Kyūnki

^a Yūn. gir gaye.^d Yūn. milāyā.^b Yūn. dūgrā.^e Yūn. milā do.

Khudā un ke dilon men yihī dālegā, ki wuh usī kī rāe par chalen, aur jab tak ki Khudā kī bāten purī na ho len, wuh muttafiqur rāe hokar apnī bādshāhat us haiwān ko de denge. ¹⁸ Aur wuh 'aurat jise tū ne dekhā, wuh barā shahr hai, jo zamīn ke bādshāhon par hukumat kartā hai.

Bābil kī barbādī, aur us par dunyā ke logon kā mātām.

18 ¹ In bāton ke ba'd main ne ek āur firishte ko āsmān par se utarte hūe dekhā, jise barā ikhtiyār thā; aur zamīn us ke jalāl se raushan ho gayī. ² Us ne barī āwāz se chil-lākar kahā, ki Gir parā, barā-shahr i Bābil gir parā, aur bad-rūhon kā maskan, aur har nāpāk rūh kā maqām^c, aur har nāpāk aur makrūh parinde kā maqām^c ho gayā. ³ Kyūnki us kī zinākārī kī gazabnāk mai ke bā'is tamām qaumen gir parī hain, aur zamīn ke bādshāhon ne us ke sāth zinā kiyā hai; aur dunyā ke saudāgar us ke 'aish o 'ishrat kī baulat daulatmand ho gaye hain.

⁴ Phir main ne āsmān men kisī āur ko yih kahte hūe sunā, ki Ai merī ummat ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharik na ho; aur us kī āfaton men se koi tum par na ā jāe. ⁵ Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us kī badkārīān Khudā ko yād ā gayī hain. ⁶ Jaisā us ne kiya, waisā hī tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand baillā do; jis qadr us ne piyāla bharā^d, tum us ke liye dugnā bhar do. ⁷ Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī kī thī, usī qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dīl men kahtī hai, ki Main malika hūn^e,

^c Yūn. qaidkhānā.^e Yūn. malika baithī hūn.

bewa nahīn, aur kabhī gam na dek-
hūngī. ⁸ Is liye us par ek hī dīn
men, áfaten áengī, ya'nī maut, aur
gam, aur kál; aur wuh ág men jalákar
khák kar dí jáegī; kyūnki us ká insáf
karnewálá Khudáwān Khudáqawwī
hai. ⁹ Aur us ke sáth ziná aur 'ai-
yáshī karnewále zamín ke bádsháh,
jab us ke jalne ká dhúnwān dekhenge,
to us ke liye roenge, aur chhátí pít-
enge; ¹⁰ aur us ke 'azáb ke dar se
dúr khare hokar kahenge, ki Ai bare
shahr! ai Bábíl! ai mazbút shahr!
afsos! afsos! gharí hī bhar men tujhe
sazá mil gayí. ¹¹ Aur dunyá ke sau-
dagar bhī us ke liye roenge, aur má-
tam karenge, kyūnki ab koī un ká
mál nahīn kharídne ká: ¹² aur wuh
mál yih hai; soná, chandí, jawáhir,
motí, aur mihín kattání aur argawání
aur reshmí aur qirmizí kapre, aur
har tarah kī khushbúdar lakriyān,
aur háthidánt ke tarah tarah ke bar-
tan, aur niháyat beshqímat lakrí, aur
pítal aur lohe aur sang i marmar ke
tarah tarah ke bartan; ¹³ aur dár-
chíní, aur masáli, aur 'úd, aur 'itr,
aur lobán, aur mai, aur tel, aur
maidá, aur gehún, aur mawáshí, aur
bheren, aur ghere, aur gáriyān, aur
gulám; aur ádmion kī jānen. ¹⁴ Ab
tere dilpasand mewe tere pás se dūr
ho gaye; aur sárí lazíz aur tuhfa tuhfa
chizen tujh se játi rahīn; ab wuh
rogon ke háth hargiz na áengī. ¹⁵ In
chizon ke saudagar jo us ke sabab se
máldár ban gaye the, us ke 'azáb ke
khauf se dūr khare hūe roenge, aur
gam karenge; ¹⁶ aur kahenge, ki
Afsos, afsos, wuh bará shahr, jo mi-
hín kattání aur argawání aur qirmizí
kapre pahintá thá, aur sone aur jawá-
hir aur motiyon se árásta thá! ¹⁷ Ek
hī gharí men us kī itnī barí daulat
barbád ho gayí. Aur sab 'rákhudá,
aur jaláz ke sáre musáfir, aur malláh,
aur aur jitne samundar ke kán karté

hai, ¹⁸ jab us ke jalne ká dhúnwān
dekhenge, to dūr khare hokar chil-
láenge aur kahenge, ki Kaun sá shahr
is bare shahr kī mánind hai? ¹⁹ Aur
apne siron par khák dālenge, aur ro
rokar, aur mátam kar karke, chillá
chillákar kahenge, ki Afsos, afsos,
wuh bará shahr, jis kī daulat se sa-
mundar ke sab jaházwále daulatmand
ho gaye! gharí hī bhar men ujar
gayá. ²⁰ Ai ásmán, aur ai muqaddaso,
aur rasúlo, aur nabío, us par khushí
karo; kyūnki Khudá ne insáf karke
us se tumhárá badlá liyá.

²¹ Phir ek zoráwar firishte ne barí
chakkí ke pat kī mánind ek patthar
utháyá, aur yih kahkar samundar
men phenk diyá, ki Bábíl ká bará
shahr bhī isi tarah zor se giráyá
jáegá, aur phir kabhí us ká patá na
milegá. ²² Aur barbatnawázon, aur
nutribon, aur bānslí bajánewálon,
aur narsingá phúnknewálon kī áwáz
tujh men phir kabhí sunái na degí;
aur kisí peshe ká kárigar tujh men
phir kabhí páyá na jáegá; aur chakkí
kī áwáz phir kabhí tujh men na
sunái degí; ²³ aur chirág kī raushnī
tujh men phir kabhí na chamkegí;
aur tujh men dúlhá aur dulhan kī
áwáz phir kabhí na sunái degí: kyūn-
ki tere saudagar zamín men amír
the; aur terí jádúgarí se sarí qaumen
gumráh ho gayín. ²⁴ Aur nabíon
aur muqaddason aur zamín ke áur
sab maqtúlon ká khún us men páyá
gáyá.

*Bábíl kī barbadí, aur Barre kī dulhan kī
honerwálí shadí par ásmán men khushí
mandání.*

19 ¹ In báton ke ba'd, main ne
ko baland áwáz se yih kahte suná, ki
Hallálúyáh; Naját, aur jalál, aur
qudrat hamáre Khudá hī kī hai:
² kyūnki us ke faisale rást aur durust

hain, is liye ki us ne us barī kasbī kā insāf kiyā, jis ne apnī zinākārī se duniyā ko kharāb kiyā thā, aur us se^a apne bandon ke khūn kā badlā liyā. ³ Phir dūsri bār unhon ne Hallalūyāh kahā. Aur us ke jalne kā dhunwān abadū'l ābād uṭhtā rahegā. ⁴ Aur chaubīson buzurgon aur charon jāndaron ne girkar takht par baithe hūe Khudā ko sijda kiyā, aur kahā, ki Amin; Hallalūyāh. ⁵ Aur takht men se yih āwāz niklī, ki Ai us se dārnawālē bando, chhoṭe ho khwāh bare, tum sab hamāre Khudā ki hamd karō. ⁶ Phir main ne bahut se logon ki sī āwāz, aur zor ke pānī ki sī āwāz, aur sakht garaj ki sī āwāz sunī, ki Hallalūyāh: is liye ki Khudāwand hamārā Khudā, Qādir i mutlaq, bādshāhī karne lagā. ⁷ Ao, ham khushī karen, aur nihāyat shādmān hon, aur us ki tamjīd karen: is liye ki Barre ki shādī qarīb ā gayī, aur us ki bīwī ne apne āp ko taiyār kar liyā. ⁸ Aur us ko chamakdār aur sāf mihīn kattānī kaprā pahinne kā ikhtiyār diyā gayā: kyūnki mihīn kattānī kapre se muqaddas logon ki rāstbāzī ke kām murād hain. ⁹ Aur us ne mujh se kahā, ki Likh, Mu-bārak hain wuh, jo Barre ki shādī ki ziyāfat men bulāe gaye hain. Phir us ne mujh se kahā, ki Yih Khudā ki sachchī bāten hain. ¹⁰ Aur main use sijda karne ke liye us ke pānwon par girā. Us ne mujh se kahā, ki Khabardār, aīsā na kar: main bhī terā aur tere un bhāiyon kā ham-khidmat hūn, jo Yisū' ki gawāhī dene par qāim hain: Khudā hī ko sijda kar: kyūnki Yisū' ki gawāhī nubuwat ki rūh hai.

Haiwān aur jhūṭhe nabī par Kulām i Khudā kā fāth pānā.

¹¹ Phir main ne āsmān ko khulā

^a Yūn. us ke hāth se.

hūā dekhā; aur kyā dekhtā hūn, ki ek safed ghorā hai; aur us par ek sawār hai jo Sachchā aur Barhaqq kahlātā hai; aur wuh rāstī se insāf aur larāī kartā hai. ¹² Aur us ki ānkhen āg ke shu'le ki mānind hain, aur us ke sir par bahut se tāj hain; aur us kā ek nām likhā hūā hai, jise us ke siwā aur koī nahīn jāntā. ¹³ Aur wuh khūn ki chhīrkī hūī poshāk pahine hūe hai: aur us kā nām Kalām i Khudā hai^b. ¹⁴ Aur āsmān ki faujen safed ghoron par sawār, aur safed aur sāf mihīn kattānī kapre pahine hūe, us ke pīchche pīchhe hain. ¹⁵ Aur qaumon ke mārne ke liye us ke munh se ek tez talwār nikaltī hai: aur wuhī lohe ke 'asā se un par hukumat karegā: aur Qādir i mutlaq Khudā ke sakht gazab ki mai ke hauz men angūr raunde-gā. ¹⁶ Aur us ki poshāk aur rān par yih nām likhā hūā hai, BĀD-SHĀHON KĀ BĀD-SHĀH, AUR KHUDĀ-WANDON KĀ KHUDĀWAND.

¹⁷ Phir main ne ek firishte ko āftāb par khare hūe dekhā; aur us ne barī āwāz se chillākar āsmān men ke sāre urnewālē parandon se kahā, ki Ao, Khudā ki barī ziyāfat men sharīk hone ke liye jama' ho jāo; ¹⁸ tāki tum bādshāhon kā gosht, aur faujī sardaron kā gosht, aur zorāwaron kā gosht, aur ghoron aur un ke sawaron kā gosht, aur sāre ādmīon kā gosht khāo, khwāh āzād hon khwāh gulām, khwāh chhoṭe hon khwāh bare.

¹⁹ Phir main ne us haiwān, aur zamīn ke bādshāhon, aur un ki faujon ko us ghore ke sawār aur us ki fauj se jang karne ke liye ikatṭhā dekhā. ²⁰ Aṭṭh wuh haiwān aur us ke sāth wuh jhūṭhā nabī pakrā gayā, jis ne us ke sāmne aīsē nishān dikhāe the, jin se us ne apne upār haiwān kā nishān karānewālon aur us ke but

^a Yūn. kahlātā hai.

kí parastish' karnewálon ko gumráh kiya thá: wuh dono ág kí us jhíl men zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai: ²¹ aur báqí us ghoṛe ke sawár kí talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye; aur sáfe parand un ke gosht se ser ho gaye.

Shaitán ká hazár baras tak qaid rahná, aur Masih ke logon ká bádsháhi karná.

20 ¹ Phir main ne ek firishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth men atháh garhe kí kunjí, aur ek barí zanjír thí. ² Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblis aur Shaitán hai, pakarkar hazár baras ke liye bándhá, ³ aur use atháh garhe men dálkar band kar diya, aur us par muhr kar dí, táki wuh hazár baras ke púre hone tak qaumon ko phir gumráh na kare; is ke ba'd zarúr hai, kí thore 'arse ke liye kholá jae.

⁴ Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálat un ke sipurd kí gayí: aur un kí rúhon ko bhí dekhá, jin ká Yisú' kí nisbat gawáhi dene, aur Khudá ke kálám ke sabab sir kátá gayá thá, aur jin-hon ne na us haiwán kí parastish kí thí, na us ke but kí, aur na us ká nishán apne máthe aur háthon par karáyá thá; wuh zinda hokar hazár baras tak, Masih ke sáth bádsháhi karte rahe. ⁵ Aur jab tak yih hazár baras púre na ho liye, báqí murde zinda na húe. Pahlí qiyámat yihí hai. ⁶ Mubáarak aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat men sharík hai: aison par dúsrí 'maut ká kuchh ikhtiyár nahín; balki wuh Khudá aur Masih ke káhin hongé; aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhi karenge.

Shaitán ká áshiri hámle aur shikast.

⁷ Aur jab hazár baras púre ho chu-

kenge, to Shaitán qaid se chhor diya jáegá, ⁸ aur un qaumon ko jo zamín ke cháron taraf hongí, ya'ní Yájúj o Májúj ko, gumráh karke larái ke liye jama' karne ko niklegá; un ká shumar samundar kí ret ke barábar hogá. ⁹ Aur wuh tamám zamín par phail jáengí^a aur muqaddason kí lashkar-gáh aur 'aziz shahr ko cháron taraf se gher lengí, aur ásmán par se ág názil hokar unhen khá jáegí. ¹⁰ Aur un ká gumráh karnewálá Iblis ág aur gandhak kí us jhíl men dálá jáegá, jahán wuh haiwán aur jhúthá nabí bhí hogá; aur wuh rát din abadul' ábád 'azáb men rahenge.

Ákhiri 'adálat.

¹¹ Phir main ne ek bará safed takht, aur us ko jo us par baithá húa thá dekhá, jis ke sámne se zamín aur ásmán bhág gaye; aur unhen kahín jagah na milí. ¹² Phir main ne chhote bare sab murdon ko us takht ke sámne khare húe dekhá; aur kitáben kholí gáin; phir ek áur kitáb kholí gayí, ya'ní kitáb i hayát. aur jis tarah un kitábon men likhá húa thá, un ke a'mál ke mutábíq murdon ká insáf kiya gayá. ¹³ Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diya, aur maut aur 'Álam-i-arwáh ne apne andar ke murdon ko de diya: aur un men se har ek ke a'mál ke muwáfíq us ká insáf kiya gayá. ¹⁴ Phir maut aur 'Álam-i-arwáh ág kí jhíl men dále gaye. Yih ág kí jhíl dúsrí maut hai. ¹⁵ Aur jis kisi ká nám kitáb i hayát men likhá húa na milá, wuh bhí ág kí jhíl men dálá gayá.

Naye ásmán o zamín, aur un ke rahne-wálon kí royá.

21 ¹ Phir main ne ek naye ásmán, aur náyi zamín ko dekhá: kyúnci pahlá ásmán aur pahlí za-

^a Yún. zamín kí was'at par charh gayí.

mín jāti rahī thī; aur samundar bhī na rahā. ² Phir main ne shahr i muqaddas, naye Yārūshalem ko Khudā ke pās se asmān par se utarte dekhā; aur wuh us dulhan kī mānind ārásta thā, jis ne apne shauhar ke liye singār kiyā ho. ³ Phir main ne takht par se kisī ko baland āwáz se yih kahte sunā, ki Dekh, Khudā kā khaima ādmīon ke bīch men hai; wuh un ke sáth khaima karegā, aur wuh us ke log^a hongē, aur Khudā ap un ke sáth rahegā, aur un kā Khudā hogā: ⁴ aur wuh un kī ankhoñ ke sab ānsú ponchh degā; is ke ba'd maut nahīn rahegī, aur na mātām rahegā, na āh o nāla, na dard: kyūnki pahli chizen jāti rahīn. ⁵ Aur jo takht par baithā huā thā, us ne kahā, ki Dekh, main sārī chizen nayī banātā hūn. Phir us ne kahā, ki Likh le: kyūnki yih bāten sach aur barhaqq hain. ⁶ Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten purī ho gayīn. Main Alfa, aur Omega, ya'nī ibtidā aur intihā hūn. Main piyāse ko āb i hayāt ke chashme se muft pilāungā. ⁷ Jo gālib āe, wuhī in chizon kā wāris hogā; aur main us kā Khudā hūngā, aur wuh merā betā hogā. ⁸ Magar buzdilon, aur beimānon, aur ghinaune logon, aur khūnion, aur zinākaron, aur jādūgaron, aur butparaston, aur sārē jhūthon kā hissa āg aur gandhak se jalnewālī jhīl men hogā; yih dūsri maut hai.

Naye Yārūshalem kī kaifiyat.

⁹ Phir un sāt firishton men se, jin ke pās pichhli sāt āfaton se bhare hūe sāt piyāle the, ek ne ākar mujh se kahā, ki Idhar ā; main tujhe dulhan, ya'nī Barre kī bīwī, dikhaūn. ¹⁰ Aur wuh mujhe Rūh men ek bare aur ūnche pahār par le gayā, aur muqaddas shahr, ya'nī Yārūshalem

ko, āsmān par se Khudā ke pās se utarte dikhāyā; ¹¹ us men Khudā kā jalāl thā: aur us kī chamak^b nihāyat qimatī patthar, ya'nī us yashab kī sī thī, jo billaur kī tarah shaffāf ho; ¹² aur us kī shahrpanāh barī aur baland thī, aur us ke bārah darwāze, aur darwāzon par bārah firishte the, aur un par banī Isrāīl ke bārah firqon ke nām likhe hūe the: ¹³ tīn darwāze mashriq kī taraf the; tīn shimāl kī taraf; tīn junūb kī taraf; aur tīn magrib kī taraf. ¹⁴ Aur us shahr kī shahrpanāh kī bārah bunyāden thīn, aur un par Barre ke bārah rasūlon ke bārah nām likhe the. ¹⁵ Aur jo mujh se bol rahā thā, us ke pās, shahr aur us ke darwāze aur us kī shahrpanāh ke nāpne ke liye, ek paimāish kā āla, ya'nī sone kā gaz thā. ¹⁶ Aur wuh shahr chaukor wāqī huā thā, aur us kī lambāī chaurāī ke barābar thī: us ne shahr ko us gaz se nāpā, to bārah hazār stadiyun niklā: us kī lambāī aur chaurāī aur ūnchāī barābar thī. ¹⁷ Aur us ne us kī shahrpanāh ko ādmī kī, ya'nī firishte kī, paimāish ke mutābiq nāpā, to ek sau chauālīs hāth niklī. ¹⁸ Aur us kī shahrpanāh kī ta'mir yashab kī thī: aur shahr aise khālis sone kā thā, jo shaffāf shishe kī mānind ho. ¹⁹ Aur us shahr kī shahrpanāh kī bunyāden har tarah ke jawāhir se ārásta thīn. Pahli bunyād yashab kī thī; dūsri nīlam kī; tīsri shab-chirāg kī; chauthī zumurrud kī; ²⁰ pānchwīn 'āqīq kī; chhatī la'l kī; sātwin sunahre patthar kī; āthwin firoze kī; nawīn zabarjad kī; daswin yamanī kī; gyārakwin sang i sumbulī kī, aur bārahwin yāqūt kī. ²¹ Aur bārah darwāze bārah motiyon ke the; har darwāza ek ek motī kā thā; aur shahr kī sarak shaffāf shishe kī mā-

^a Yūn. us kī ummaten.

^b Yūn. us kā naiyir.

nind khālīs sone kī thī. ²² Aur main ne us men kōī maqdis na dekhā : is liye kī Khudāwand Khudā Qādir i mutlaq, aur Barra us kā maqdis hain. ²³ Aur us shahr men sūraj yā chānd kī raushnī kī kuchh hājat nahīn ; kyūnki Khudā ke jalāl ne use raushan kar rakhā hai, aur Barra us kā chirāg hai. ²⁴ Aur qaumen us kī raushnī men chalen phirngī ; aur zamīn ke bādshāh apnī shān o shaukat kā sāmān us men lāenge. ²⁵ Aur us ke darwāze dīn ko hargiz band na hongē, (is liye kī rāt wahān na hogī :) ²⁶ aur log qaumon kī shān o shaukat aur 'izzat kā sāmān us men lāenge : ²⁷ aur us men kōī nāpāk chīz, yā kōī shakhs jo ghinaune kām kartā, yā jhūthī bāteṅ ghartā hai, hargiz dākhil na ho sakegā, magar wuhī jin ke nām Barre kī kitāb i hayāt men likhe hue hain. ¹ Phir us ne mujhe

22 billaur kī tarah chamaktā hūā āb i hayāt kā ek daryā dikhāyā, jo Khudā aur Barre ke takht se nikal-
kar, us shahr kī sarak ke bīch men bahtā thā. ² Aur daryā ke wār par zindagī ke darakht the ; un men bārah qism ke phal āte the, aur har mahīne men phalte the : aur un darakhton ke patton se qaumon ko shifā hotī thī. ³ Aur phir la'nāt na hogī : aur Khudā aur Barre kā takht us shahr men rahegā : aur us ke bande us kī 'ibādat karenge ; ⁴ aur wuh us kā munh dekhenge ; aur us kā nām un ke mātḥon par likhā hūā hogā. ⁵ Aur phir rāt na hogī ; aur wuh chirāg aur sūraj kī raushnī ke muhtāj na hongē ; kyūnki Khudāwand Khudā un ko raushan karegā, aur wuh abadu'l ābād bādshāhī karenge.

Alḥirī nashaten aur chūā.

⁶ Phir us ne mujh se kahā, kī Yih

bāteṅ sach aur barhaqq hain ; chun-
ānchī Khudāwand ne, jo nabīon kī rūḥ n kā Khudā hai, apne firishte ko is liye bhejā, kī apne bandon ko wuh bāteṅ dikhāe, jo zarūr jald hone-
wālī hain. ⁷ Aur dekh, main jald ānewālā hūn. Jo is kitāb kī nubuw-
wat kī bāteṅ par 'amal kartā hai, wuh mubārak hai.

⁸ Main wuhī Yūhannā hūn, jis ne in bāteṅ ko dekhā aur sunā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis firishte ne mujhe yih bāteṅ dikhāin, main us ke pānwon par sijda karne ko gir gayā. ⁹ Us ne mujh se kahā, kī Khabardār, aisā na kar : main bhī terā, aur tere bhāī nabīon, aur is kitāb kī bāteṅ par 'amal karnewalon kā hamkhidmat hūn : Khudā ko sijda kar.

¹⁰ Phir us ne mujh se kahā, kī Is kitāb kī nubuwwat kī bāteṅ ko poshīda na rakhā ; kyūnki waqt naz-
dīk hai. ¹¹ Jo burāī kartā hai, wuh burāī hī kartā jāe : aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe : aur jo rāst-
bāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe : aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. ¹² Dākh, main jald ānewālā hūn ; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. ¹³ Main Alfa aur Ōmiga, auwal o ākḥir, ibtidā o intihā hūn. ¹⁴ Mubārak wuh hain, jo apne jāme is liye dhote hain, kī zindagī ke darakht ke pās āne kā ikhtiyār pāen, aur un darwāzon se shahr men dākhil hon. ¹⁵ Magar kutte, aur jādūgar, aur zinākār, aur khūnī, aur butparast, aur jhūthī bāt kā har ek pasand karne aur gharne-
wālā bāhar rahegā.

¹⁶ Mujh Yisū ne apnā firishta is liye bhejā kī kalāsiyāon ke wāste in bāteṅ kī gawāhī de. Main Dāūd kī asl o nasl, aur subh kā chamaktā hūā sitāra hūn.

^a Yūn. par muhr na kar.

¹⁷ Aur Rūh aur Dulhan kahtī haīn, ki A. Aur sunnewālā bhī kahe, ki A. Aur jo piyāsā ho wuh āe: aur jo koī chāhe āb i hayāt-muft le.

¹⁸ Is kitāb kī nubuwwat kī bāton ke har ek sunnewāle ke sāmne main gawāhī detā hūn, ki Agar koī ādmī un men kuchh barhāegā, to Khudā is kitāb men likhī hūī āfaten us par nāzil karegā^a: ¹⁹ aur agar koī is kitāb

kī nubuwwat kī bāton men se kuchh nikāl dālegā^b, to Khudā us zindagī ke darakht, aur muqaddas shahr men se, jin kā is kitāb men zikr hai, us kā hissa nikāl dālegā^b.

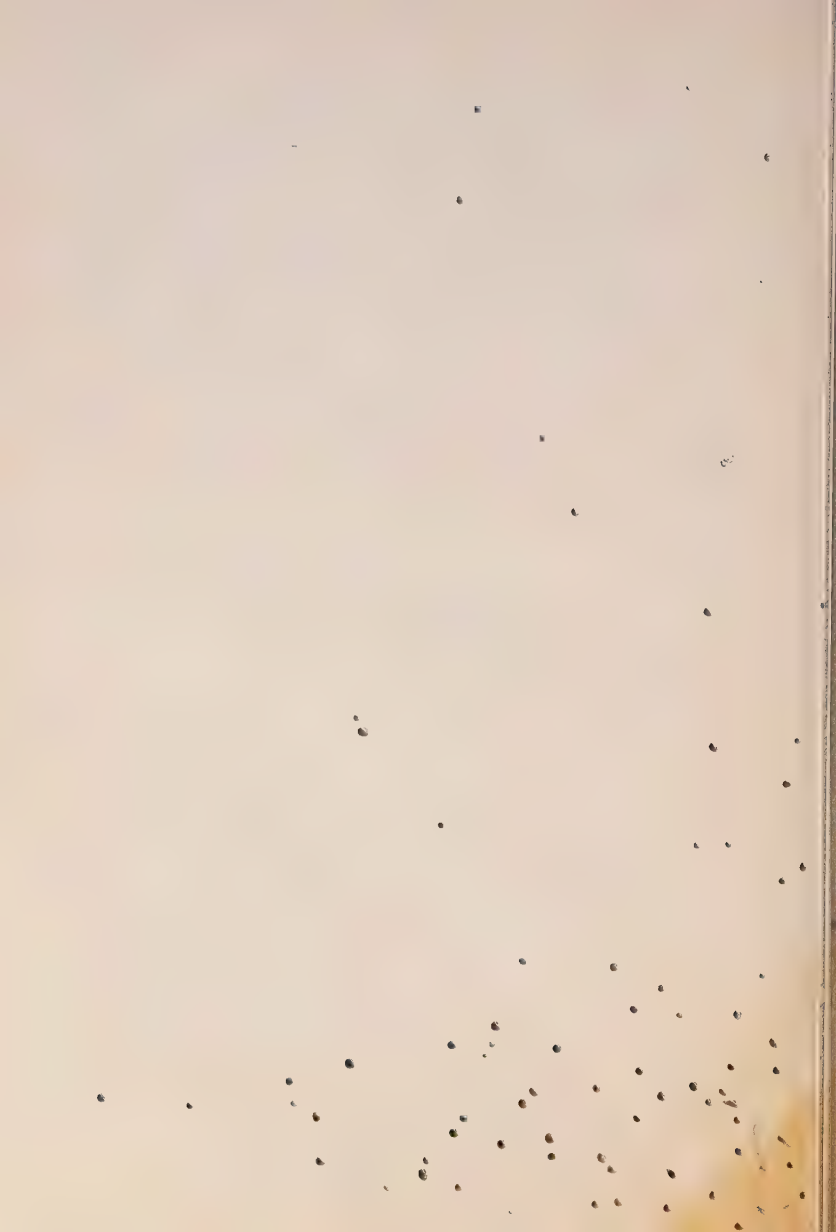
²⁰ Jo in bāton kī gawāhī detā hai, wuh yih kahtā hai, ki Beshakk: main jald ānewālā hūn. Amīn: ai Khudāwand Yisū', A.

²¹ Khudāwand Yisū' kā fazl muqaddason ke sāth rahe. Amīn.

^a Yūn. *barhāegā*.

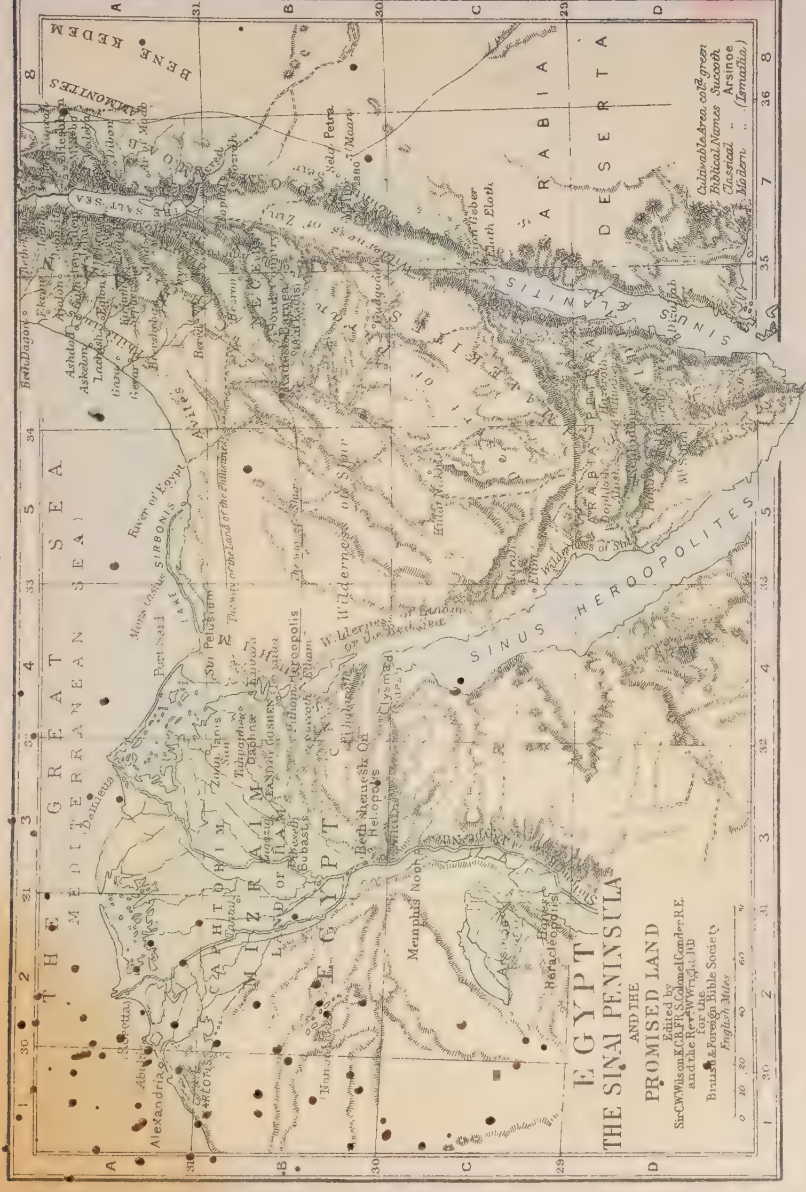
^b Yūn. *ghatāegā*.

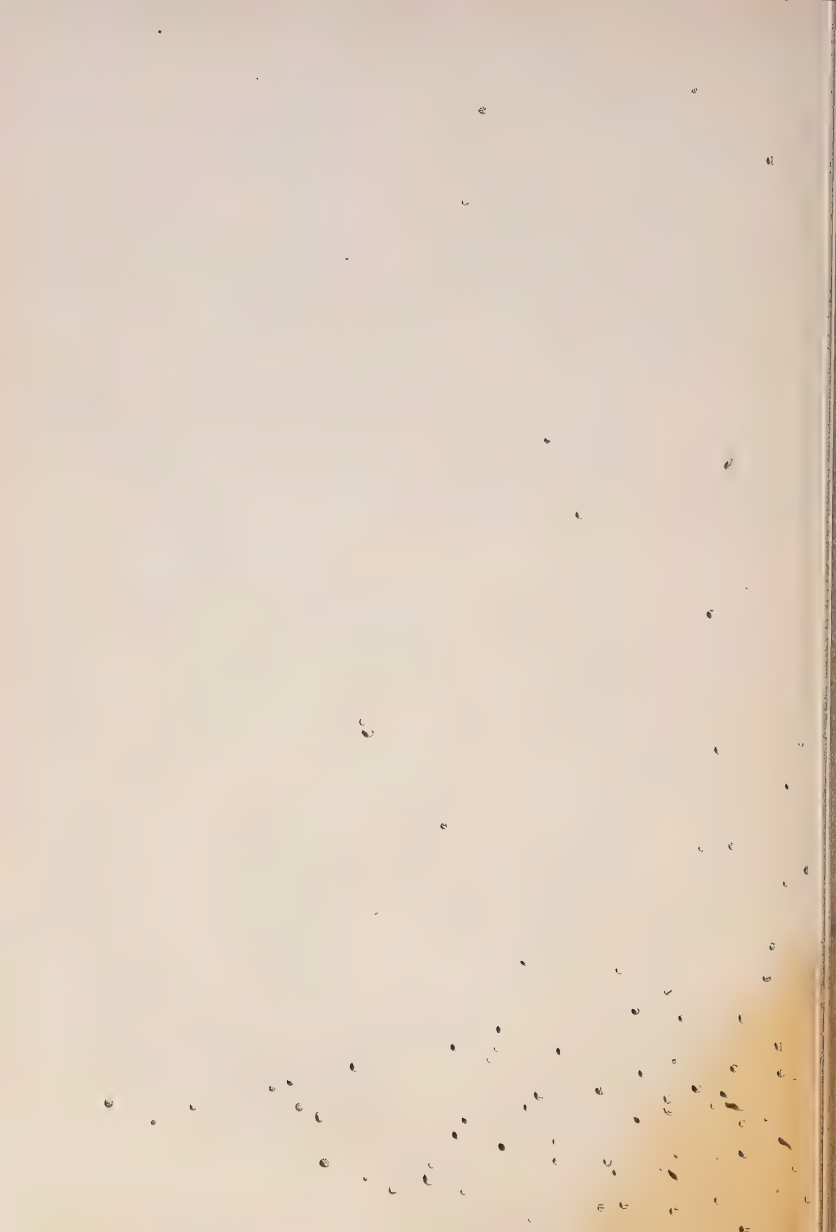

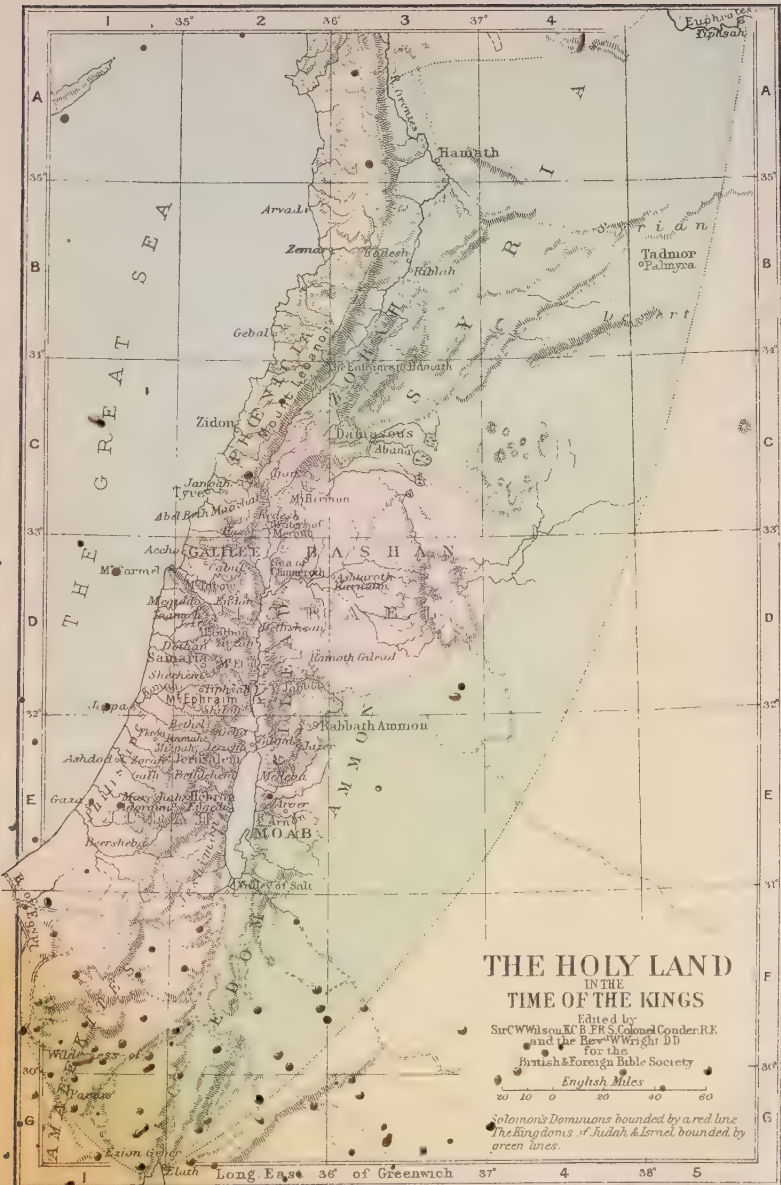

THE HOLY LAND IN THE TIME OF THE KINGS

Edited by
Sir C W Wilson KCB FR S Colonel Conder R.F.
and the Rev W Wright DD
for the
British & Foreign Bible Society

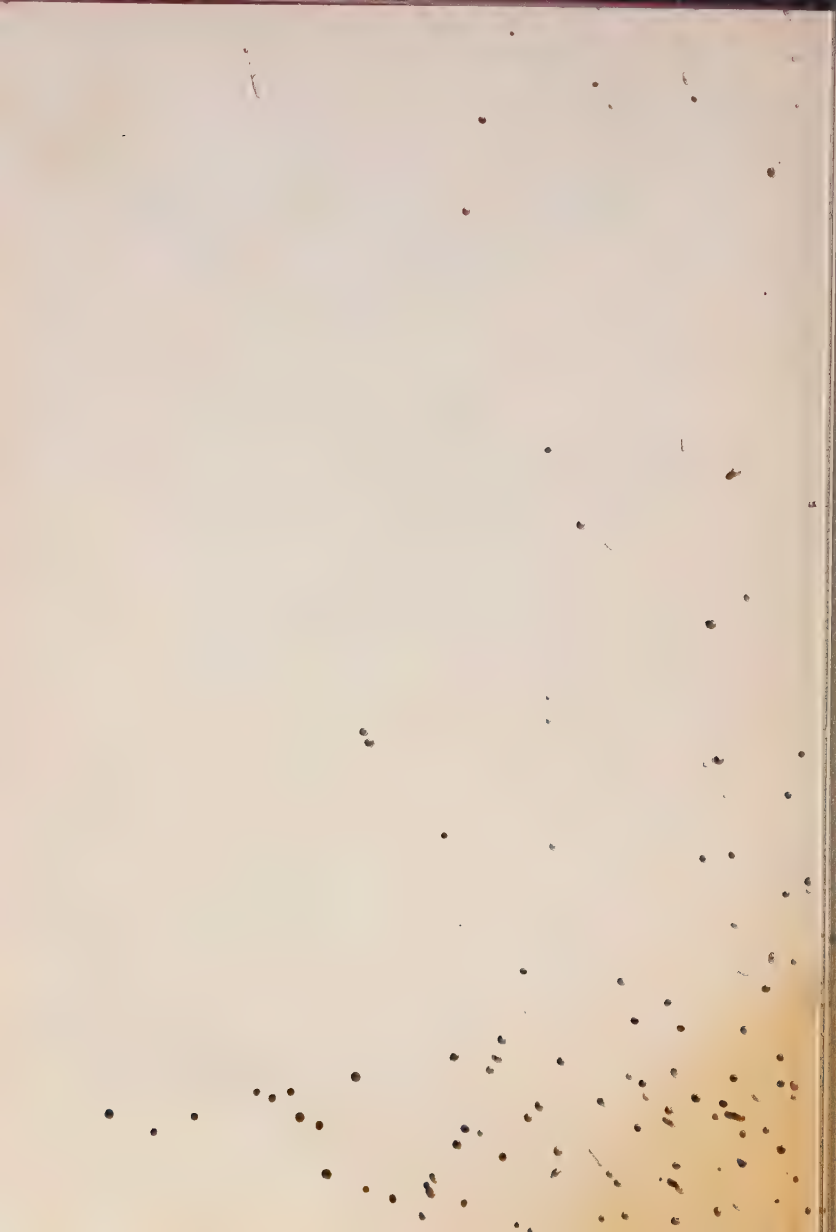
English Miles
20 10 0 20 40 60

Solomon's Dominions bounded by a red line
The Kingdoms of Judah & Israel bounded by
green lines.

Tombs of the Kings 2

MODERN JERUSALEM

THE ENVIRONS OF
JERUSALEM

English Miles

[illegible]

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Land below Sea level
 0 to 100 fathoms
 " Over 200 "

101 to 150 fathoms
 151 to 200 "

201 to 250 "

251 to 300 "

301 to 350 "

351 to 400 "

401 to 450 "

451 to 500 "

501 to 550 "

551 to 600 "

601 to 650 "

651 to 700 "

701 to 750 "

751 to 800 "

801 to 850 "

851 to 900 "

901 to 950 "

951 to 1000 "

1001 to 1050 "

1051 to 1100 "

1101 to 1150 "

1151 to 1200 "

1201 to 1250 "

1251 to 1300 "

1301 to 1350 "

1351 to 1400 "

1401 to 1450 "

1451 to 1500 "

1501 to 1550 "

1551 to 1600 "

1601 to 1650 "

1651 to 1700 "

1701 to 1750 "

1751 to 1800 "

1801 to 1850 "

1851 to 1900 "

1901 to 1950 "

1951 to 2000 "

2001 to 2050 "

2051 to 2100 "

2101 to 2150 "

2151 to 2200 "

2201 to 2250 "

2251 to 2300 "

2301 to 2350 "

2351 to 2400 "

2401 to 2450 "

2451 to 2500 "

2501 to 2550 "

2551 to 2600 "

2601 to 2650 "

2651 to 2700 "

2701 to 2750 "

2751 to 2800 "

2801 to 2850 "

2851 to 2900 "

2901 to 2950 "

2951 to 3000 "

3001 to 3050 "

3051 to 3100 "

3101 to 3150 "

3151 to 3200 "

3201 to 3250 "

3251 to 3300 "

3301 to 3350 "

3351 to 3400 "

3401 to 3450 "

3451 to 3500 "

3501 to 3550 "

3551 to 3600 "

3601 to 3650 "

3651 to 3700 "

3701 to 3750 "

3751 to 3800 "

3801 to 3850 "

3851 to 3900 "

3901 to 3950 "

3951 to 4000 "

4001 to 4050 "

4051 to 4100 "

4101 to 4150 "

4151 to 4200 "

4201 to 4250 "

4251 to 4300 "

4301 to 4350 "

4351 to 4400 "

4401 to 4450 "

4451 to 4500 "

4501 to 4550 "

4551 to 4600 "

4601 to 4650 "

4651 to 4700 "

4701 to 4750 "

4751 to 4800 "

4801 to 4850 "

4851 to 4900 "

4901 to 4950 "

4951 to 5000 "

5001 to 5050 "

5051 to 5100 "

5101 to 5150 "

5151 to 5200 "

5201 to 5250 "

5251 to 5300 "

5301 to 5350 "

5351 to 5400 "

5401 to 5450 "

5451 to 5500 "

5501 to 5550 "

5551 to 5600 "

5601 to 5650 "

5651 to 5700 "

5701 to 5750 "

5751 to 5800 "

5801 to 5850 "

5851 to 5900 "

5901 to 5950 "

5951 to 6000 "

6001 to 6050 "

6051 to 6100 "

6101 to 6150 "

6151 to 6200 "

6201 to 6250 "

6251 to 6300 "

6301 to 6350 "

6351 to 6400 "

6401 to 6450 "

6451 to 6500 "

6501 to 6550 "

6551 to 6600 "

6601 to 6650 "

6651 to 6700 "

6701 to 6750 "

6751 to 6800 "

6801 to 6850 "

6851 to 6900 "

6901 to 6950 "

6951 to 7000 "

7001 to 7050 "

7051 to 7100 "

7101 to 7150 "

7151 to 7200 "

7201 to 7250 "

7251 to 7300 "

7301 to 7350 "

7351 to 7400 "

7401 to 7450 "

7451 to 7500 "

7501 to 7550 "

7551 to 7600 "

7601 to 7650 "

7651 to 7700 "

7701 to 7750 "

7751 to 7800 "

7801 to 7850 "

7851 to 7900 "

7901 to 7950 "

7951 to 8000 "

8001 to 8050 "

8051 to 8100 "

8101 to 8150 "

8151 to 8200 "

8201 to 8250 "

8251 to 8300 "

8301 to 8350 "

8351 to 8400 "

8401 to 8450 "

8451 to 8500 "

8501 to 8550 "

8551 to 8600 "

8601 to 8650 "

8651 to 8700 "

8701 to 8750 "

8751 to 8800 "

8801 to 8850 "

8851 to 8900 "

8901 to 8950 "

8951 to 9000 "

9001 to 9050 "

9051 to 9100 "

9101 to 9150 "

9151 to 9200 "

9201 to 9250 "

9251 to 9300 "

9301 to 9350 "

9351 to 9400 "

9401 to 9450 "

9451 to 9500 "

9501 to 9550 "

9551 to 9600 "

9601 to 9650 "

9651 to 9700 "

9701 to 9750 "

9751 to 9800 "

9801 to 9850 "

9851 to 9900 "

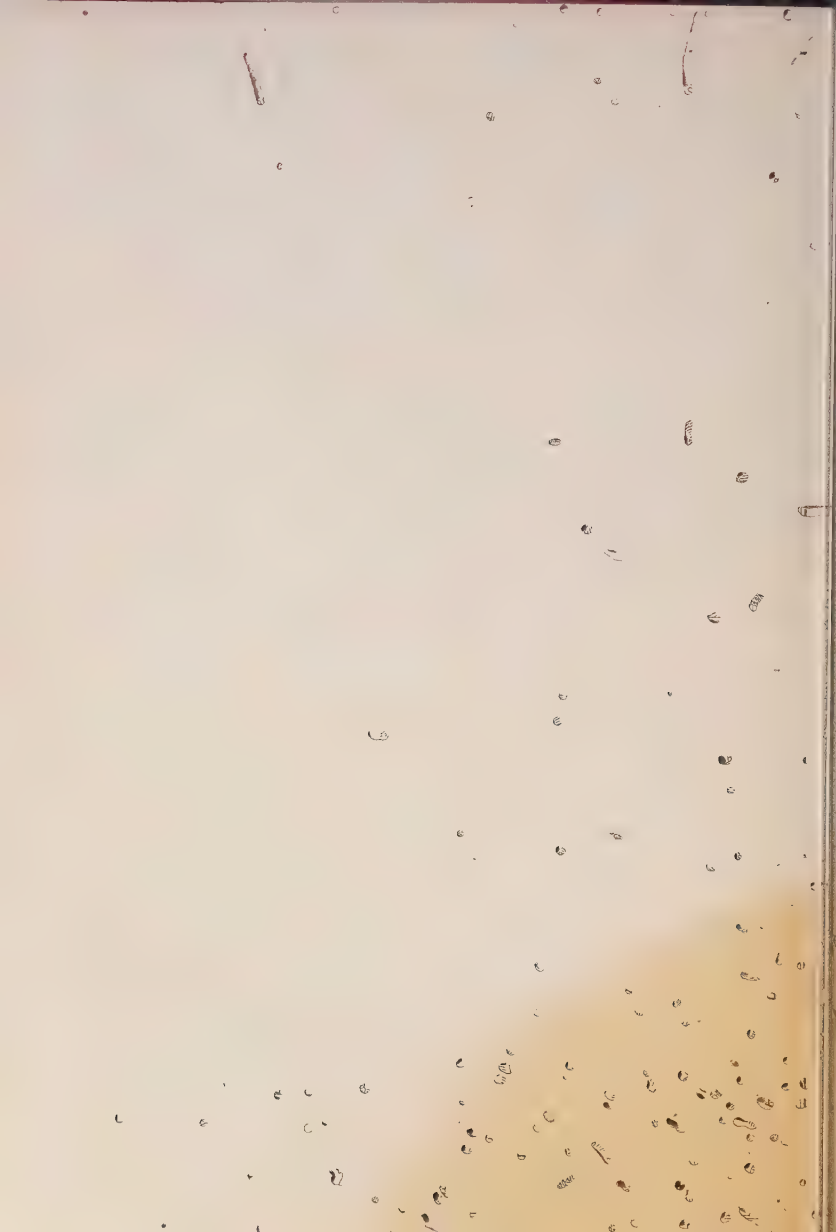
9901 to 9950 "

9951 to 10000 "

MODERN PALESTINE showing the PHYSICAL FEATURES

and the E. W. Wright, Ltd.
 for the
 British Foreign Bible Society.

May -

May -

Sullam

Karna Gissa

Sirdar I

Sirdar II

Iqbal

Muray

Shiragh bti

Karima bibi

Haideri begum.

Barkat (died May 12th)

Translation of Luther's Christmasc Hymn
Jawele garib nichh, bick nichh ikk Karli
Ikk ekhota sa bachcha piā suthā si.
Ar upar akāsh nichh khūb chamke tāre.
Us bachche de utte Isā piyāre.
Chorus.

Saundā, Saundā, Saundā muiji nichh ikk Kar
Saundā Saundā Saundā Rabb asadā.

Uk daugar pās khare lē Karde si gul,
Us bachchā na darda na rōndā bīkūll,
Ki Isā main tere nāl prem rakhā hai,
Tū rakhī Kar meri, jad main Saundā hai.

(I gave my life for Thee)

Jān main ne apnā di,
Khūb diyā besh bahā
Ki pāwe zindagi
Aur mant se kō rihī,
Yih jān, yih jān yih di tūghe.
Kyā deta tū mujhe?

(I'm a Pilgrim and I'm a Stranger),
Main musāfir aur main pardesi;
Main sirf rāt bhar tikne kā;
Main jāldi jāun; Kyā Karūn deri?
Asemān par jagah tūyār hai meri.
Main musāfir aur main pardesi;
Main sirf rāt bhar tikne kā.

(God loved the word of sinners lost.)
Khudā ne aise upāt se, jāhān kō Kyā piyār,
Ki bakhshā apnā Betē kō, Tā hōm fida kār.
Dekh, dekh, Khudā Kā piyār yih;
Ki Isā aye hai.
Salib par deke apnā jān, Mūghe bachāye hai.

Rabb Khuda aur badshahi hai.

Wah jalal da badshahi hai.

Uchhe Karo sir darwaze, nichole kro sabda.

Jai jalal da badshahi kare, sir to nichole ka.

Ek jalal da badshahi kare hai.

Kare badshahi kare alda.

Rabb jo jang me hai zoravar.

Wah badshahi jalal da.

Piyare Isa Isai bol, Tere kya lagega mol?

Mukti di je lor hai taini.

Sadhar kardhai.

Thi farab oin chaddde piyare.

Je Isai kol.

Gallan batan chal chalan meheh.

Kare chalakhi khab.

Mahe daga di tham di dandi.

Sach meh pura tol.

Deh bulae Isai piyare.

Mukti deni jo g.

Je hai lor taini ja bande.

Kar lai dil meheh dol.

Mere Isai mila mainin, Khudaya.

erode te mere Malik main aya.

mere Dilas, mere Jini, Masih.

mere Khalik, mere Malik piyare.

mere wali na. main apna Masih.

ere bade di rik duniya te aya.

patan meheh hai mere jindagi.

meheh atla atla.

